ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : NEW YORK

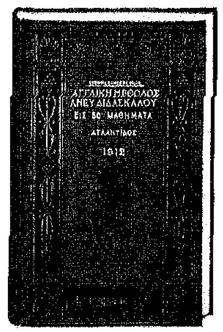

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

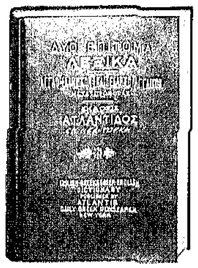

504 ΣΕΛΙΔΕΣ $1.50 (ΦΡ. 7.50)

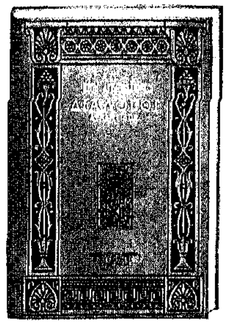

250 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

406 ΣΕΛ $0.75. (ΦΡ. 3.75)

188 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΩΡΕΑΝ

287 ΣΕΛ. $0.50

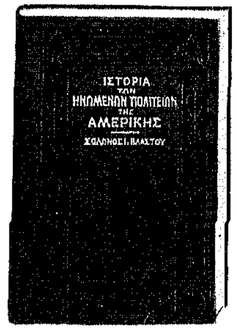

326 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

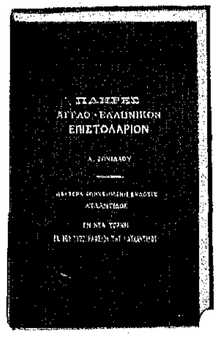

236 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

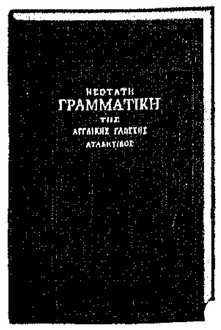

118 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 2.75)

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1914

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V, NO. 2,
FEBRUARY
1914

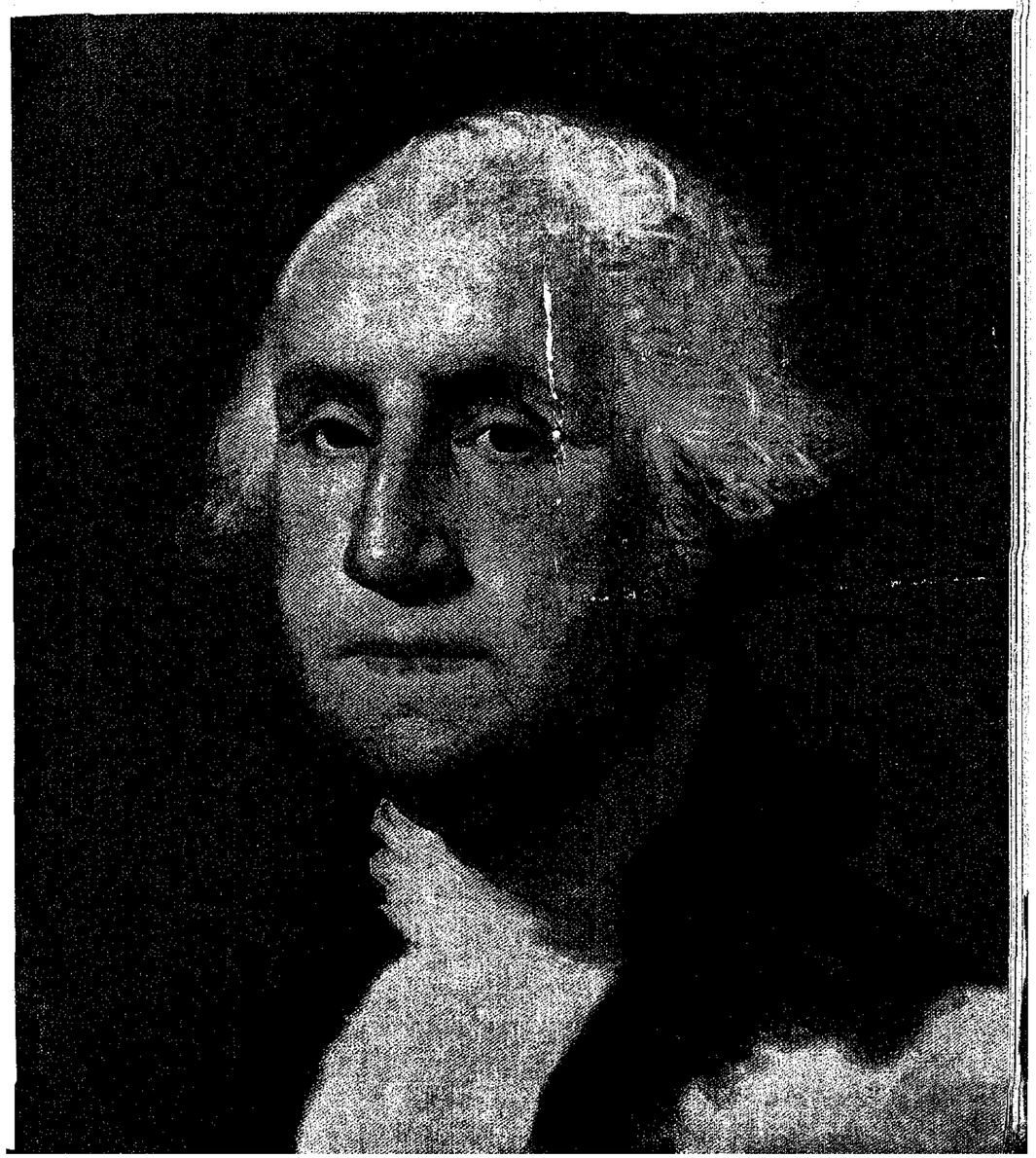

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ○ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ○ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ○ ○ ΔΡΑΧΜΑΙ ○ ○ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ι. Α ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Συναλλαγαι παντοιαι επι τοις μετρητοις της Τραπεζης συναλλαγματικαι πιστωσεις ταχυτεραι αποστολαι των χρηματων των καταθετων και απευθυνσεις προς τα υποκαταστηματα της Τραπεζης εν Ελλαδι και διευθυνσεων αντιπροσωπειων πασης της οικουμενης κατα της εντολας

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΘΗΒΑΙΩΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΥ	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΑΡΓΥΡΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΚΥΜΗΣ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ	ΠΥΛΟΥ
ΑΜΥΓΔΑΛΕΩΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ	ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ	ΠΡΕΒΕΖΗΣ
ΑΜΦΙΣΣΗΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΡΟΚΕΩΝ	ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΣΠΑΡΤΗΣ
ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	ΛΑΜΙΑΣ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ	ΣΥΡΟΥ
ΑΡΤΑΣ	ΘΗΒΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΛΑΡΙΣΣΗΣ	ΝΑΥΠΛΙΟΥ	ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ	ΘΗΡΑΣ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ	ΠΑΞΩΝ	ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .	ΠΑΤΡΩΝ	ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' αποστολην χρηματων εκ των Ηνωμενων Πολιτειων εις Ελλαδα απευθυνεσθε προς τους εξης αντιπροσωπους της Εθνικης Τραπεζης της Ελλαδος:

National Bank of Commerce New York
American Express Co. » »

Bankers Trust Co. New York
Irving National Bank » »
First National Bank Chicago
First National Bank Pittsburg
First National Bank Milwaukee
Canadian Bank of Commerce Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δεχεται ανοιγομενους καταθετους εις χρυσον, ητοι εις φραγκα και λιρας Αγγλιας, αποδοτεας εν ωριμοτητι, προθεσμιαις ή επιτοκιον, επι τοκω

1	ο/ο	κατ'	ετος	δια	καταθεσεις	6 μηνων ομολογουμενων
2	ο/ο	»	»	»	1 ετους	»
1 1/2	ο/ο	»	»	»	2 ετων	»
3	ο/ο	»	»	»	4 »	»
4	ο/ο	»	»	»	5 »	»

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

VOL. V. NO. 2
FEBRUARY
1914

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΤΟΣ 5, ΑΡ. 2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $ 2.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $ 2.00. FOREIGN Frs. 15.
20 c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U. S. A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1ST VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $6.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 35.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $6.00. FOREIGN Frs. 35.
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970-4971-4972 MADISON SQUARE

Τα τρία αξιοσημείωτα γεγονότα τοῦ λήγοντος μηνὸς ἀπὸ Ἑλληνικῆς καὶ ἀπὸ Ἀνατολικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξεν τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων διὰ τὴν Ἤπειρον καὶ τὰς Νήσους, καὶ ἡ κάθοδος τοῦ πρίγκηπος τοῦ *Wied εἰς τὴν Ἀλβανίαν.*

Ἐν σχέσει μὲ τὸ πρωθυπουργικὸν ταξείδιον γνωρίζομεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔγινεν ἐγκαρδίως δεκτὸς καὶ εἰς τὴν Ρώμην καὶ εἰς Παρισίους καὶ εἰς Λονδῖνον καὶ Βερολῖνον καὶ Βιέννην καὶ Πετρούπολιν καὶ Βουκουρέστιον καὶ Βελιγράδιον. Τί ἀποτελέσματα ἔσχεν ἡ διπλωματικὴ αὐτὴ ἐκστρατεία δὲν τὸ γνωρίζομεν ἀκόμη. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων διὰ τὰ ζητήματά μας, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἠπείρου, δὲν εἶναι βέβαια τὰ καλλίτερα δείγματα οὔτε τοῦ φιλελληνισμοῦ οὔτε τῆς εὐθυδικίας τῆς Εὐρώπης.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναμφιβόλως κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Εὐρώπης σχετικῶς μὲ τὰ σύνορα τῆς Ἠπείρου, καὶ ἔκαμεν ὅ,τι ἠδυνήθη διὰ τὸ ζήτημα τῶν Νήσων.

Ἐπισολαίως κρίνων τις τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ εἴπῃ ἴσως ὅτι ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς ἀπέτυχε τὴν φορὰν ταύτην εἰς τὴν ἀποστολήν του. Ἂν ὅμως κατόπιν τῶν τόσων προσπαθειῶν του, τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων διὰ τὰ ζητήματά μας, ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἂν δὲν ἐταξείδευεν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας ὁ κ. Βενιζέλος;

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ τοῦ Wied, ἀποδεχθεὶς τὸ Ἀλβανικὸν Στέμμα, κατέρχεται εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὑπὸ περιστάσεις κρισιμωτάτας. Ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἰσχυρῶν ἡ Βόρειος Ἤπειρος ἐμμένει εἰς τὴν ἀκόφασίν της ὅπως διεξαγάγῃ ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα ὑπὲρ ζωῆς καὶ ἐλευθερίας. Τί θὰ γείνῃ εἰς τὴν Βόρειον Ἀλβανίαν κανεὶς δὲν γνωρίζει, ἀλλὰ πάντες προβλέπουν διενέξεις, ἀναρχίαν καὶ ἀκαταστασίαν.

Καὶ τὸ ἐρώτημα ἐγείρεται: Πῶς θὰ συμβιβάσῃ τὰ διεστῶτα καὶ πῶς θὰ φέρῃ τάξιν καὶ εἰρήνην εἰς τὸ Γκεγκάτον ὁ ἀδρὸς τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πότσδαμ Πρίγκηψ;

ΑΦΟΥ ἐθορύβησαν ὀλίγους μῆνας, ἀφοῦ ἠπείλησαν ἐκστρατείας καὶ πολέμους, συνεδιάσθησαν ἤδη μὲ τὸ πεπρωμένον οἱ ἀγαθοὶ Τοῦρκοι καὶ δὲν ἀγριεύουν πλέον διὰ τὰς Νήσους.

Αἱ συμμαχίαι των μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Ἀλβανοὺς δὲν ἐπτόησαν κανένα, διότι, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθησαν, ἦσαν μορμολύκεια, ἀλλὰ καὶ ὡς τοιαῦτα ἄτεχνα καὶ χονδροειδῆ, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον καταδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν. Διὰ νὰ ματαιωθοῦν ὅλα τὰ ὄνειρα, καὶ ὅλα τὰ σχέδια τῶν Τούρκων, ἤρκεσε ν' ἀναγεωθῇ ἡ συμμαχία μεταξὺ Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, ἥτις ἐθεμελιώθη ἐπὶ βάσεων ἀκλογήτων κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Βουκουρέστιον μετάβασιν τῶν Πρωθυπουργῶν Σερβίας καὶ Ἑλλάδος. Οὗτως ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἠσυχάζομεν ἐπὶ τέλους. Καὶ τὸ κέρδος αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΤΟΥΣ Ἑλληνο-Ρουμανικοὺς πολιτικοὺς δεσμοὺς πρόκειται νὰ κυρώσῃ τὸ ἀποφασισθὲν συναιτέσιον τοῦ Ἕλληνος Διαδόχου μετὰ Ρουμανίδος Πριγκηπίσσης. Καίτοι τὸ εὐφρόσυνον γεγονὸς δὲν *ἀνεκοινώθη ἀκόμη ἐπισήμως, θεωρεῖται ἐν τούτοις* βέβαιον ὅτι οἱ γάμοι τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους θὰ γείνουν τὴν 21 Μαΐου καὶ ὅτι ἡ μέλλουσα Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Ἐλισάβετ.

Ἀνεξαρτήτως ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν ὑπολογισμῶν, ἐν γεγονὸς δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον. Ὅτι ὁ κομψότερος τῶν πριγκήπων θὰ νυμφευθῇ μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας πριγκηπίσσας.

ΘΑ ΗΔΙΚΟΥΜΕΝ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμόν, ἂν ἀφήναμεν ἀπαρατήρητον ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἐθνικὰ κατορθώματά του.

Ἀναφερόμεθα εἰς τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν τῆς ἡμερησίας «Ἀτλαντίδος» ἐναντίον τῆς Βουλγαρικῆς ἐν Ἀμερικῇ προπαγάνδας, ἥτις δις στρέφουσα τὰ γεγονότα καὶ πλαστογραφοῦσα τὴν ἱστορίαν ἠθέλησε νὰ πείσῃ τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν ὅτι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀκατονομάστων ὠμοτήτων τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ἔπρεπε παντοῦ ἀλλοῦ νὰ ζητηθοῦν, ἀλλ' ὄχι μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Φερδινάνδου.

Τὰ σχετικὰ Ἀμερικανικὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα θ' ἀνελάμβανον τὴν σταυροφορίαν ἐξ ἀνάγκης τῆς Βουλγαρίας, δὲν ἐδράδυναν νὰ ἐμφανισθοῦν, καὶ ἡ Ὁμοσπονδία ταχέως κατεκλύσθη μὲ τοὺς ἀτιμοτέρους τῶν ἀνθελληνικῶν λιβέλλων. Ἔπειτα ἡ «Ἀτλαντὶς» ἐστέφθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀμύνης. Εἰς μίαν σειρὰν ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ Δικαιοσύνην» ἡ ἐφημερὶς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔθεσεν ἐνώπιον τοῦ Ἀμερικανικοῦ κοινοῦ τὰ ζητήματά μας. Τὰ ἄρθρα ταῦτα, δημοσιευθέντα Ἀγγλιστί, ἐσταλήσαν εἰς τὸν ἀνεξάρτητον τῆς Ἀμερικῆς τύπον καὶ ἀνεδημοσιεύθησαν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν κατὰ τόπους ὁμογενῶν εἰς ἑξακοσίας ἐφημερίδας, ἀντιπροσωπευούσας καὶ τὰς τεσσαράκοντα Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸν τύπον τοῦ Καναδᾶ, ὅστις ὡσαύτως ἤλθεν εἰς ἀρωγήν μας.

Ἡ νίκη τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι σήμερον πλήρης, νέον χρυσοῦν προσθέτουσα κρίκον εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς ἐθνικῆς δράσεώς του.

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ Πολιτεῖαι, αἵτινες συνήθως παρακολουθοῦνται ὅτι δὲν ἔχουν διπλωμάτας, ἐσκειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας ἕνα Πρεσβευτήν, ὅστις ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπέβαινε τὸ διαπιστευτήριά του εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον κατέκτησε τὰς συμπαθείας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, χάρις εἰς τὴν ὡραίαν ἐκείνην προσφώνησίν του, τὴν ἐκφράζουσαν τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀνυπόκριτον ἐγκαρδιότητα ἣν δεικνύει πρὸς ἅπασαν ἀγαπῇ ὁ Ἀμερικανικὸς Λαός.

Ὁ κ. Williams, προσφωνῶν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἐξέφρασε τὰς συμπαθείας καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκείνους, οἵτινες, ἐν Ἀμερικῇ ζῶντες καὶ πολῖται τῆς Ὁμοσπονδίας ὄντες, ἔσπευσαν εἰς τὴν μακρυνὴν Πατρίδα των ὅπως τῇ προσφέρωσι τὸ αἷμά των ἐν μιᾷ στιγμῇ ὑπερτάτου ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς ἔχυσεν ἐν ἐλαφρᾷ δάκρυ ἐπὶ τῶν τάφων τόσων εὐγενῶν ἡρώων, καὶ ἐτόνισεν ὅτι θὰ θεωρήσῃ τὴν ἀποστολήν του *ἀπουσιάσασαν, ἂν δὲν ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα* τῆς Ἑλλάδος τόσον ὅσον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κραταιᾶς χώρας ἣν ἀντεπροσωπεύει.

Καμμία ἐπιτήδευσις, καμμία ὑποκριτικὴ διπλωματία, εἰς μίαν τοιαύτην ἀνοικτόκαρδον προσφώνησιν, ἥτις κάμνει τοὺς φίλους τῆς Ἀμερικῆς νὰ τὴν μακαρίζουν, διότι δὲν ἔχει διπλωμάτας!

ΠΑΣΑ τιμὴ εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τοῦ ὁποίου ἑωρτάσθη τὴν 28 τοῦ λήγοντος μηνός. Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην Ἀμερικανικὴν φυσιογνωμίαν, ὑπὲρ τοὺς Φραγκλίνους καὶ τοὺς Τζέφερσων καὶ τοὺς Λίγκολν, ἡ φυσιογνωμία τοῦ Γεωργίου Ὀὰσιγκτῶνος θὰ σελαγίζῃ πάντοτε ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους. Ὁ μόνος πατρώτης, μέγας στρατιώτης καὶ μέγας πολίτικός, θεωρεῖται ὁ Περικλῆς τοῦ Νέου Κόσμου καὶ κάτι περισσότερον: «Ἡ Πατρὶς τῆς Πατρίδος του». Τί ὡραῖος τίτλος διὰ τὸν πρῶτον Πολίτην μιᾶς Δημοκρατίας!

ΚΑΛΛΩΠΙΖΟΝΤΑΙ καὶ ἐξωραΐζονται αἱ Ἀθῆναι. Ἦτο καιρός. Τὸ ἰσοτέραγον Ἄσυ, λόγῳ θέσεως, ἱστορίας καὶ παραδόσεων, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ὡραιοτέρα πόλις τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Μία προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐγένετο διὰ τῆς ἀσφαλτοστρώσεως τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ διὰ τῆς ἠλεκτροκινήσεως τῶν τροχιοδρόμων.

Ἡ ἕνωσις τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων μετὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δικτύου ἀποτελεῖ ἤδη τὸ μεγαλείτερον πρὸς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης βῆμα.

Τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὡραίου ἀγῶνος, ὅστις θὰ μᾶς δώσῃ καθαρωτέρας, χλοερωτέρας καὶ ὡραιοτέρας Ἀθήνας, ἀνέλαβεν ἡ φιλόπολις τῶν Ἑλλήνων Ἄνασσα. Καὶ ὅταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Βασίλισσα Σοφία δὲν ἔχει ἀναλάβῃ ἕως τώρα τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας, δὲν δύναται παρὰ νὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ ὄνειρον τῶν νέων Ἀθηνῶν θὰ εἶναι συντόμως πραγματικότης.

ΕΙΝΑΙ πολὺ ἐνωρὶς διὰ νὰ ἠμπορέσῃ κανεὶς νὰ προβῇ σ' ἀποτελέσματα τῶν διεξαγομένων ἤδη βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐν Τουρκίᾳ. Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον μέσον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξησφάλισε παρὰ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου δεκαεπτὰ βουλευτικὰς ἕδρας, καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἡμῶν, ἂν δὲν μεσολαβήσῃ ἡ κλασικὴ Νεοτουρκικὴ κακοπιστία, θὰ ἐκλεγῶσιν. Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ ἐχη καμμίαν σημασίαν διὰ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς Τουρκίας, ἥτις δὲν θὰ μεταβληθῇ ἐπὶ τὸ καλλίτερον, ἐφ' ὅσον εἰς Πολιτικὸς Σύλλογος θὰ εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ διορίζῃ διὰ φετφάδων τὴν Ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν.

ΤΟ ΜΕΛΕΝΟΙΚΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΥΡΠΟΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ

ΥΣΤΕΡΟΝ ἀπὸ ἕνα αἰῶνα ἐθνικῆς νεκρώσεως ἡ Πάργα—θῦμα τῆς αἰμοβορίας τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ καὶ τῆς ἀπιστίας τῶν Ἄγγλων—ἀνέζησεν εἰς τὴν δρογκὴν τῶν τηλεβόλων τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὴν ζωηφόρον κυανολεύκον καὶ νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα τῶν τέκνων της ἐπιστρέφοντα εἰς τὸ καθηγιασμένον ἐκ τοῦ μαρτυρίου ἔδαφός της μὲ τὰ ὁστᾶ τῶν προπατόρων των. Θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ Μελενοίκου, τοῦ Νευροκοπίου καὶ τῆς Στρωμνίτσης νὰ ἀνακύψουν ἐκ τῆς τέφρας των καὶ ἐκ τῆς δουλείας. Εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς μία ἀκόμη προσετέθη μὲ τὴν αὐτεκτονίαν τῶν ἑλληνικωτάτων ἐκείνων Μακεδονικῶν πόλεων. Ὑπὸ τὴν ὠθησιν τῶν παραδόσεών της ἐξηγέρθη ἡ φυλὴ εἰς τὴν μεγάλην Ἐπανάστασίν της καὶ ἔβρυσε δι' ἀπιστεύτους γιγαντώδους ἀγῶνος τὴν πρώτην μικρὰν ἐλευθέραν Πατρίδα, καὶ ἀπὸ τὰς ἰδίας παραδόσεις ἀγομένη ἐπεξέτεινε τὸ κράτος της πρὸς βορρᾶν, πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ διπλοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν της. Αἱ ἴδιαι παραδόσεις ἀκοτελοῦν τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα τῆς φυλῆς, καὶ ἡ πλήρωσις αὐτῶν θὰ δώσῃ τὸ ὁλικὸν εἰς τὰς σελίδας τῆς μελλούσης ἱστορίας της, εἰς μίαν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ σημειωθῇ ἡ ἀνάλωσις τοῦ Μελενοίκου, τοῦ Νευροκοπίου καὶ τῆς Στρωμνίτσης.

Αἱ Σέρραι, τὸ Δοξάτον, ἡ Νιγρίτα καὶ τὸ Δεμὶρ Χισσὰρ ἐλευθερώθησαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Τὸ Μελένοικον, τὸ Νευροκόπιον καὶ ἡ Στρώμνιτσα ηὐτοκτόνησαν διὰ νὰ εὕρουν μόνον τὴν τέφραν των οἱ Βούλγαροι. Εἰς τὰ μακρυνὰ ἐκεῖνα τέρματα τῆς ἐθνικῆς μας κληρονομίας πρὸς τὰ βόρεια οἱ Ἕλληνες τῶν τριῶν πόλεων ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσουν ἐπὶ αἰῶνας τὴν ἐθνικότητά των, τὴν γλῶσσάν των καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς, ἐν μέσῳ ἀλλοφύλων καὶ ἀλλογλώσσων συνοίκων, διαρκῶς ἀπειλούμενοι, ἀλλὰ καὶ αὐξάνοντες ταύτοντες νὰ ἐνίσχυσαν ἀποτελεσματικῶς κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἐθνικῆς ἀποξενώσεως. Ὅταν ὁ δεύτερος πόλεμος ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀλυτρώτους, ἐνεθυμήθησαν τὴν τύχην τῶν 350,000 Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, καὶ ἡ αὐτοπεποίθησίς των ἐκλονίσθη. Δὲν θὰ ἠδύναντο πλέον νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὸν ἐκβουλγαρισμόν, ἐξ ἴσου ἐπιτυχῶς ὡς εἰς τὸ παρελθόν. Μὲ τὸν βαυλὸν εἰς τὴν χεῖρα ἐξῆλθον τῶν οἰκιῶν των καὶ ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰς πόλεις των, τὰς ἱερὰς εἰδῶν μεταβεβλημένας εἰς σωροὺς καπνιζόντων ἐρειπίων πρὶν ζητήσουν νέας πατρίδας εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἀλλ' ἔφυγον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτοὶ ἢ τὰ τέκνα των θὰ ἐπιστρέψουν μίαν ἡμέραν ὡς νικηταὶ στρατιῶται τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς πόλεις των, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον ζήσει ἕως τώρα παρὰ μόνον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐγίνοντο ἀργὰ ἢ γρήγορα ἐλεύθεραι πόλεις μιᾶς μεγάλης Ἑλλάδος.

ΓΕΦΥΡΑ ΜΕΛΕΝΟΙΚΟΥ

Εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην ἡ Ξάνθη, ἡ Γκιουμουλτζίνα καὶ τὸ Δεδέαγατς ἐμειναν, ὡς Ἑλληνικαὶ πόλεις, ἡμιθανεῖς. Οἱ Βούλγαροι εὗρον ἐκεῖ τὰς οἰκίας τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ τὰς ἀρπάσουν καὶ νὰ ἐγκαθιδρυθοῦν ὡς ἰδιοκτῆται, δὲν εὗρον ὅμως ἐκ τῶν ἐνοίκων παρὰ ὀλίγους διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὁποίους εἶχον ἐφαρμόσει εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας. Ἐξεκενώθησαν καὶ αἱ πόλεις ἐκεῖναι ὑπὸ μεγάλου μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ των, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ὀφείλον τὴν ζωήν των καὶ τὴν ὑπαρξίν των. Οἱ Βούλγαροι ἤρχισαν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τὸν διωγμὸν τῶν ὑπολειφθέντων Ἑλλήνων τὴν ἐπαύριον τῆς ἐγκαταστάσεώς των. Οἱ μείναντες μακαρίζουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπροτίμησαν νὰ ἀφήσουν πᾶν ὅ,τι εἶχον καὶ νὰ μεταναστεύσουν πέραν τοῦ Νέστου διὰ νὰ ζήσουν ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες. Ἐμειναν ὅμως μὲ τὴν ἰδίαν ἐλπίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἀφῆκαν τὰς ἑστίας των οἱ μεταναστεύσαντες συμπατριῶταί των.

— Τὸ ὡραῖον, τὸ ποιητικὸν Μελένοικον εἶναι ἡ ὀνομασία τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς τὴν πυρποληθεῖσαν καὶ ἐγκαταλειφθεῖσαν Ἑλληνικὴν ἐκείνην πόλιν τῆς βορειανατολικῆς Μακεδονίας ὅσοι τὴν ἐπεσκέφθησαν μετὰ τὴν προσωρινὴν ἀπελευθέρωσίν της ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἀπὸ τὰς κλιτῦς δύο βουνῶν, ὅπου εἶχε καταφύγῃ ὡς καταδιωκομένη, δεσπόζει ἡ πόλις τοῦ Μελενοίκου μιᾶς ἐξόχως γραφικῆς σκηνοθεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἀργυροῦν ρεῦμα ἑνὸς ποταμιοῦ καὶ ἡ πρασινάδα τῶν ἀνελειώτων ἀμπελώνων δίδουν ἐξαιρετικὴν χάριν. Λευκαὶ καὶ καθάριαι οἰκίαι, συνωστιζόμεναι εἰς τὰ πλευρὰ τῶν δύο βουνῶν, ἐκατοντρίζοντο εἰς τὰ ἤσυχα ὕδατα τοῦ ποταμιοῦ, ὁ ὁποῖος ρέει μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὡραιότητος τοῦ Μελενοίκου πρὸς νότον, χυνόμενος εἰς τὸν Στρυμῶνα. Ἀλλ' ἡ ὡραιότης αὐτὴ ἀνήκει πλέον εἰς τὸ παρελθόν. Σήμερον δὲν μένουν παρὰ ἐρείπια οἰκιῶν καὶ κατεστραμμένοι ἀμπελῶνες. Ἔλειψαν καὶ αἱ ὡραῖαι Μελενοικιώτισσαι, ἡ καλλονὴ τῶν ὁποίων ἦτο ἓν τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἐκλεκτούσης Μακεδονικῆς πόλεως. Ὅλοι οἱ ἐξακισχίλιοι κάτοικοι, μηδὲ τῶν ὀλίγων Τούρκων ἐξαιρουμένων, ἐζήτησαν νέας πατρίδας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς κυανολεύκου. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα τὴν ὁποίαν οἱ Μελενοικιῶται ὡμίλουν μὲ ἐξαιρετικὴν προσήλωσιν εἰς τοὺς καθαρεύοντας τύπους συναπέθανε μετὰ τῆς πόλεως διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου ἐβέσπουν ἀπολύτως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν αἰώνων. Καὶ ἀφοῦ ἔλειψεν ἀπὸ τὸ Μελένοικον πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν μαζὶ μὲ τὴν ζωὴν τῆς πόλεως καὶ ὅλης τῆς περιφερείας, ἔλειψαν καὶ οἱ 72 πανέργιακαι Ἑλληνικαὶ ἐκκλησίαι, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ἐκεῖ ὁ Βυζαντινὸς Ἑλληνισμὸς ὡς μνημεῖα τῆς Θεσσαλίας του. Εἶχον κτισθῇ ἀπὸ τοὺς ἐξορίστους Βυζαντινοὺς μεγιστᾶνας, τοὺς ὁποίους ἐστελλεν ἐκεῖ ἡ δυσμένειαι τῶν αὐτοκρατόρων. Οἱ κάτοικοι, ἀφοῦ ἔκλεισαν τὰς οἰκίας τε ν, παρέδωκαν καὶ τὰς ἐκκλησίας εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ μὴ μολυνθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀνοσίους Βουλγάρους. Οὕτε διέφυγον τὸν ἐν τοῦ πυρὸς ὄλεθρον τὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ Μελενοίκου, τὸ ἡμιγυμνάσιον καὶ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων. Πρὶν κυκλωθῇ ὑπὸ τῶν φλογῶν ἡ πόλις, οἱ βρόμοι της μετεβλήθησαν εἰς ποταμοὺς ἀπὸ τοὺς οἴνους τοὺς ὁποίους ἔχυσαν οἱ κάτοικοι τὴν ἡμέραν τῆς γενικῆς καταστροφῆς. Ἦτο περίφημον τὸ Μελένοικον διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀφθόνους οἴνους του, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὸν κύριον πλοῦτον ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας. Ὁ χειμαρρος ὁ ὁποῖος κρημνίζει τὰ παταγώδη ὕδατά του μεταξὺ τῶν δύο βουνῶν τοῦ Μελενοίκου ἐδέχθη ἀπὸ τοὺς βρόμους τὴν πλημμυραν τοῦ μεθυστικοῦ ὑγροῦ, καὶ ὁ εἰς τὸ βάθος τῆς χαινούσης κάτωθεν χαράδρας ρέων ἀθορύβως ποταμὸς ὡδήγησε τὰ αἱματόχρωα νάματα εἰς τὸν Στρυμῶνα διὰ νὰ εὕρουν διέξοδον ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Μακεδονίας εἰς τὸ γαλαγὸν Αἰγαῖον. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἦτο τὸ αἷμα τῆς οἰνοφόρου ἐκείνης γῆς, τὴν ὁποίαν ἀφῆκαν ὄπισθέν των νεκρὰν οἱ κάτοικοί της φεύγοντες τοὺς Βουλγάρους.

ΑΠΟΨΙΣ ΜΕΛΕΝΟΙΚΟΥ.—Ἡ πόλις ἦτο ἀμφιθεατρικῶς ἐκτισμένη εἰς τὰς κλιτῦς δύο βουνῶν.

Ἀπὸ τὸ Λιβούνοβον, ὅπου ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχε τὸ Στρατηγεῖόν του, τὸ Μελένοικον ἀπέχει περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ὁ μόνος δρόμος ὁ ἄγων εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν εἶναι μία ἀκροποὺς παρὰ τὴν κοίτην τοῦ προμνημονευθέντος ποταμοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπομακρύνεται ἐκ διαλειμμάτων διὰ νὰ ἀναρριχηθῇ εἰς τὰ πλευρὰ τῶν βουνῶν. Τὸν χειμῶνα ἡ ἀκροποὺς γίνεται εἰς πολλὰ σημεῖα ὕδατος, πλημμυρισμένη ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, ἂν καὶ ἡ κοίτη τούτου ἔχει πλάτος ἑκατὸν μέτρων. Πλησίον τῆς πόλεως ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ γίνεται βαθυτέρα καὶ αἱ ὄχθαι του εἶναι ὑψηλαὶ καὶ ἀπόκρημνοι. Τὰ βουνὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων ρέει ὁ ποταμὸς καταλήγουσιν ἐκεῖ εἰς τρεῖς ὑψηλὰς κορυφάς, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο ὑπερέχειναι ἀμέσως τῆς κοιλάδος τοῦ Μελενοίκου, ἐνῷ ἡ τρίτη ὑψοῦται ὀπισθεν των ἀποτελοῦσα τὸ βάθος τῆς εἰκόνος. Μακρόθεν ἡ πόλις εἶναι ὁράτος, κρυπτομένη μεταξὺ τῶν βουνῶν. Ἀπὸ τῆς παραποταμίου ἀτραποῦ ἡ ἄνοδος εἰς τὴν πόλιν γίνεται διὰ δύο κλιμακωτῶν ὁδῶν, ἀναρριχωμένων ἑκατέρωθεν εἰς τὰ πλευρὰ τῶν βουνῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτο ἐκτισμένον τὸ Μελένοικον ἀμφιθεατρικῶς. Μία γέφυρα, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κυλίονται τὰ ὕδατα τοῦ χειμάρρου, χυνόμενα εἰς τὸν κάτωθεν ρόγκα ποταμόν, ἤνωνε τὰ δύο τμήματα τῆς πόλεως. Εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν τόσον δυσπρόσιτον τὸ Μελένοικον κατώρθωσε νὰ μείνῃ ἀπολύτως Ἑλληνικὸν ὅταν πέριξ του οἱ βαρβαρικοὶ πληθυσμοὶ ἤρχισαν νὰ συκνώνται καὶ νὰ πνίγουν ἀπὸ ἀσφυξίαν τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τοῦ τμήματος ἐκείνου

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΞΑΝΘΗΣ ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΕΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΝ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΚ ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

τῆς Μακεδονίας. "Οχι μόνον τὸν Ἑλληνικόν του χαρακτῆρα διεκήρυσσεν, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκόμη καὶ τὴν Βυζαντινὴν μορφήν του. Εἰς ἕνων δημοσιογράφων, ἐπισκεφθέντα τὸ Μελένοικον ὀλίγον πρὸ τῆς καταστροφῆς του, ἐφάνη ὅτι ἐβλεπεν ἐκεῖ ἓν τμῆμα τοῦ Φαναρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐντὸς τοῦ ρυθμοῦ τῆς πόλεως, ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιῶν της, καὶ αὐτὸ τὸ νεκροταφεῖόν της προέδιδε τὸν Βυζαντινὸν χαρακτῆρά της. Εἰς τὰς ἐπισυμβλους πλάκας ἀναγινώσκει κανεὶς Βυζαντινὰ ὀνόματα.

Οἱ Βούλγαροι, κατὰ τὴν πολυμηνον δεσμονήν των εἰς τὸ Μελένοικον, πρὸ τοῦ δευτέρου πολέμου, εἶχον ἀρπάσει ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἀξίαν τινά, δὲν κατώρθωσαν ὅμως νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἀρχαῖα κειμήλια τοῦ Θησαυροφυλακίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ. Τὸ Θησαυροφυλάκιον ἦτο ἄλλοτε ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Μία εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Προκοπίου ἔκρυπτε τὴν μυστικὴν εἴσοδόν του. "Οταν ὅμως εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πρώτου πολέμου οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας ἔμαθον ὅτι ἐπλησίαζον εἰς τὸ Μελένοικον οἱ Βούλγαροι, μετέφεραν τὰ κειμήλια ἐκ τοῦ Θησαυροφυλακίου εἰς μυστικὴν κρύπτην Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ὅπισθεν ἑνὸς ἀρχαίου μικροῦ θεάτρου. Οὐδεὶς ἐγνώριζε τὴν κρύπτην πλὴν τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν δημογερόντων. Τὸ θέατρον δὲν διεκρίνετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του ἀπὸ τὰς γειτονικὰς οἰκίας. Εἰσερχόμενος

Ὀθωμανίδες ἀναμένουσι τὴν ἀμαξοστοιχίαν ἐν Ξάνθῃ πρὸς μετανάστευσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Τοῦρκοι τοῦ Νευροκοπίου καταφεύγοντες ὅμως μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν.

κανεὶς εὑρίσκετο ἐντὸς αἰθούσης μὲ σκηνήν, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἦτο μία μυστικὴ σιδηρᾶ θύρα ἄγουσα εἰς τὴν κρύπτην. Πάντα τὰ κειμήλια ἐστάλησαν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὶν πυρποληθῇ τὸ Μελένοικον ὑπὸ τῶν κατοίκων. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι μία ἀρχιερατικὴ στολὴ ἀριθμοῦσα ἡλικίαν πολλῶν αἰώνων, εἰς ἀργυροῦς σταυρὸς κατασκευασθεὶς τῷ 1782, ἓν Εὐαγγέλιον ἐκτυπωθὲν τῷ 1728 ἐν Βενετίᾳ καὶ ἐπαργυρωθὲν τῷ 1732, χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ σταυροὶ καὶ κλεῖστα ἄλλα πολύτιμα ἄμφια καὶ σκεύη, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται νῦν εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ Μελενοικιῶται δὲν ἀνέμενον τὴν συμφορὰν τὴν ὁποίαν τοῖς ἐπεφύλαττεν ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου. Διὰ τοῦτο ἡ εἴδησις τῆς παραχωρήσεως τοῦ τόπου των εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐνέσκηψεν ὡς κεραυνὸς εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐξύθησεν εἰς τὸ ἔσχατον μέτρον τῆς πυρπολήσεως τοῦ Μελενοίκου καὶ τῆς γενικῆς μετοικεσίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Μετριωτέρα σκέψις δὲν ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ εἰς τὰς κεφαλὰς ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἤδη ὀνομάσει τὸ καλλίτερον καφενεῖόν των «Καφενεῖον τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος», καὶ εἶχον καλύψει τὰς οἰκίας των καὶ τὰ καταστήματά των μὲ χιλιάδας Κυανολεύκων, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἀφεύκτως τὸ Μελένοικον θὰ ἐγίνετο μέρος τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. "Οταν ἡ καταδίκη των ἐφάνη ἀνέκκλη-

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διὰ τῶν μεταγωγίων του μεταφέρει Τουρκικὰς οἰκογενείας προσφύγων ἐκ Μελενοίκου.

τος μὲ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, ἔστειλαν ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον εἰς τὸ Λιδούνοβον καὶ ἐζήτησαν μεταγωγικὰ μέσα διὰ τὴν μετοικεσίαν. Ἡ αἴτησις των ἐξεπληρώθη πάραυτα καὶ τὰ μεταγωγικὰ τοῦ στρατοῦ ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν των.

Τοῦ ἀκολουθήσαντος ὁρίματος τὴν τραγικότητα καὶ αὐτὸς ὁ ἱστοριογράφος τοῦ μέλλοντος θὰ εὕρῃ ἀνωτέραν τῆς ψυχραιμίας του καὶ τῆς ἀντοχῆς τῆς καρδίας του εἰς τὸ σκληρὸν καὶ τὸ σπαρακτικόν, τὸ ὁποῖον τόσον συχνὰ εὑρίσκει κανεὶς ἐπεισοδιακῶς μόνον ἀναφερόμενον ἐν τῇ μακρῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν. Εἰς τὸ διάστημα δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ὅλη ἐκείνη ἡ ὀημιουργίαν, πόλις καὶ ἀμπελῶνες, οἰκίαι καὶ ναοί, καταστήματα καὶ σχολεῖα, ὅλον τὸ Μελένοικον μὲ τὴν καταπρασινην πέριξ του φύσιν καὶ ἅπαντα τὸν πλοῦτόν του, ἐξέλιπον καὶ ἐξηφανίσθησαν ὑπὸ τὴν πνοὴν ὄχι τῆς ὀργῆς τοῦ καταστρέψαντος τὰ Σόδομα Θεοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀπελπισίας τῶν Μελενοικιωτῶν, οἱ ὁποῖοι διακρύοντες καὶ μὲ αἱμασσούσας καρδίας ἐθεώντο κατόπιν τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς ἐκ τῶν πέριξ βουνῶν.

Ἀκόμη τραγικωτέρα ἦτο ἡ πρὸ τῆς πυρπολήσεως στιγμή. Οἱ Μελενοικιῶται κατέτρεσαν σῶμα πολιτοφυλάκων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατικῆς καταδίκης τῆς πόλεώς των καὶ διὰ τὴν τάρησιν τῆς τάξεως, καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέστειλαν τὰ γυναι-

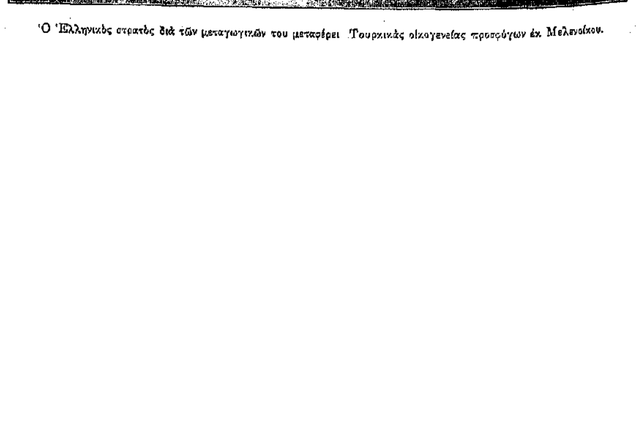

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διὰ τῶν μεταγωγίων του μεταφέρει Τουρκικὰς οἰκογενείας προσφύγων ἐκ Μελενοίκου.

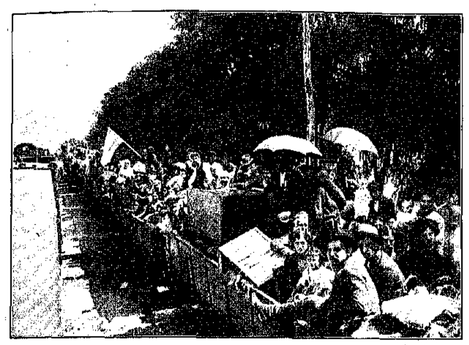

ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΣ ΞΑΝΘΙΩΝ.—Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἐπὶ φορτηγοῦ ἁμαξοστοιχίας διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

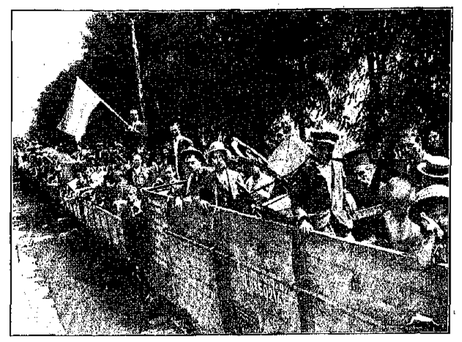

ΑΦΙΞΕΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΞΑΝΘΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥ ΟΚΤΣΙΑΛΑΡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΣΤΟΥ

κόπαιδα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος μὲ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ μετακομισθῇ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. Γραῖαι αἱ ὁποῖαι κάθε ἡμέραν τῆς μακρᾶς ζωῆς των ἐλιβάνιζον τὰ εἰκόνες τῶν Ἁγίων εἰς τὰς 72 ἐκκλησίας τοῦ Μελενοίκου ἀπέσπων αὐτὰς ἐκ τῶν εἰκονοστασίων, τὰς ἐνηγκαλίζοντο περιπαθῶς ὡς νὰ εἶχον ψυχὴν καὶ αἴσθησιν καὶ τὰς ἀπεκλαίοντο ὡς τὸ πολυτιμότερον τῶν οἰκογενειακῶν των κειμηλίων, διότι αἱ πλεῖσται τῶν ἐκκλησιῶν ἀνῆκον εἰς οἰκογενείας καταγομένας ἀπὸ τοὺς ἐξορίστους μεγιστᾶνας τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἀπεχαιρέτιζον τὰς οἰκίας των, τὰς ἠσπάζοντο κλαίουσαι καὶ κατησπάζοντο τὰς Θύρας των πρὶν ἐξέλθουν τῆς πόλεως καὶ λάβουν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἦτο εἰς σπαραξικάρδιος ἀποχωρισμός. Ἀληθινὸ ξερρίζωμα ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ἀπὸ τὸ ἔδαφος εἰς τὸ ὁποῖον ἐγεννήθησαν, ηὐξήθησαν καὶ ἐπόθουν νὰ ἀναπαύσουν τὰ ὀστᾶ των. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπεχθείας πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἦτο ὅμοιον πρὸς τὸ ἔργον τῆς μονιᾶς τῶν τροπικῶν ευφώνων, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἐκριζώνουν καὶ σαρώνουν ὁλόκληρα δάση, ἀφήνοντες τὴν γυμνότητα καὶ τὴν ἐρημίαν ἐκεῖ ὅπου πρότερον ἡ ὀργῶσα φύσις κατεγίνετο φιλοπόνως εἰς τὰ ἔργα της.

Ὁμοίαν τύχην μὲ τὸ Μελένοικον εὗρε καὶ τὸ γειτονικὸν χωρίον Τσιάρτσοβον, τὸ ὁποῖον, καίτοι σλαυόφωνον, οὐδέποτε ὑπέκυψεν εἰς τὸν Βουλγαρισμόν. Ὅλοι οἱ κάτοικοί του μετηνάστευσαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἀφοῦ ἐπυρπόλησαν τὰς οἰκίας των. Τὰ Τουρκικὰ χωρία τῆς περιφερείας ἐξεκενώθησαν ἐπίσης ὑπὸ τῶν πλείστων ἐκ τῶν κατοίκων, τὸ δὲ χαρακτηριστικώτερον γεγονὸς τῆς μετοικεσίας ἐκείνης εἶναι ὅτι καὶ ἐκ τῶν Βουλγάρων ἀκόμη πλεῖστοι ἐγκατέλιπον τὰ χωρία των καὶ μετηνάστευσαν ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, μὴ θέλοντες νὰ ταχθῶσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν μιαρῶν ὁμοφύλων των. Ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους ὅλαι αἱ ὁδοὶ αἱ ἄγουσαι εἰς τὰ βορειανατολικὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος παρουσίαζον μίαν περίεργον κίνησιν ὑπενθυμίζουσαν τὴν τεσσαρακονταετῆ περιπλάνησιν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ πέραν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ἐξ ὅλων τῶν διευθύνσεων ἤρχοντο καραβάνια ἀνθρώπων μὲ συστοιχίας βοϊζυγίων καὶ ἁμαξῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον φορτώσει ὅ,τι ἠδυνήθησαν νὰ παραλάβωσιν ἐκ τῶν οἰκιῶν των. "Οπισθεν των ἄρχων ἕνα τόπον ὁ ὁποῖος μετεβάλλετο εἰς γῆν δουλείας ἀπὸ τοὺς Φαραὼ τῆς Βουλγαρίας. Καὶ συλλογιζόμενοι τί δεινὰ τοῖς ἐπαρυλάσσοντο ἂν ἔμενον ἐκεῖ, ἔσπευδον νὰ φθάσουν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος ὡς εἰς Γῆν Ἐπαγγελίας.

Τὸ Μελένοικον ἦτο ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Βορειανατολικὴν Μακεδονίαν, καὶ τὸ Νευροκόπιον καὶ ἡ Στρώμνιτσα ἦσαν οἱ δύο βραχίονές του, ἐκατέρωθεν ἀγωνιζόμενοι κατὰ τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Ἀπὸ τὸ Μελένοικον εἰς τὸ Νευροκόπιον ὁ δρόμος δὲν εἶναι καλλίτερος τοῦ ἀπὸ Λιδουνόβου εἰς Μελένοικον, καὶ ἡ φύσις εἶναι ἐξίσου μαγευτική, ρωμαντικὴ καὶ κακαπρασίνη—βουνά, δάση, ἄγριαι χαράδραι μὲ ρεύματα ὑδάτων καὶ γραφικαὶ κοιλάδες μεταξὺ καταφύτων λοφοσειρῶν. Καὶ τελειώνει ὁ δρόμος μετὰ διήμερον πορείαν εἰς μίαν πόλιν, τῆς ὁποίας δεσπόζουν οἱ μιναρέδες, προδίδοντες τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Τουρκικοῦ στοιχείου. Τὸ Νευροκόπιον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν ἦτο Ἑλληνικὴ πόλις, ἐλάμβανεν ὅμως Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ἀπὸ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ στοιχείου ἀπέναντι τοῦ Ἐξαρχικοῦ εἰς τὰ πέριξ χωρία. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως τοῦ Νευροκοπίου ἀπετελεῖτο πρὸ τῆς μετοικεσίας ἀπὸ χιλίας Τουρκικὰς οἰκογενείας καὶ τετρακοσίας Χριστιανικάς, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ἡμίσειαι ἦσαν πισταὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐβδέαν. Ἀπὸ τὰς 92,000 τοῦ πληθυσμοῦ ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας τοῦ Νευροκοπίου 60,000 ἦσαν Τοῦρκοι, 20,000 Πατριαρχικοὶ καὶ 12,000 Ἐξαρχικοί. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἠκολούθησαν τοὺς Ἕλληνας βουλγαροφώνους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν μετανάστευσίν των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΞΑΝΘΙΩΝ.—Ἡ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως στιγμή.

ΦΥΓΗ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΓΚΙΟΥΜΟΥΤΖΙΝΑΣ, ΖΗΤΟΥΝΤΩΝ ΝΕΑΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'. ΩΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΡΩΤΟΣ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν πόλεμον καὶ πρῶτος ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δαφνοστεφὴς Στρατηλάτης καὶ ὁ λαοφιλὴς Βασιλεὺς εἶναι ταυτοχρόνως πρότυπον πολίτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ πλέον φιλόπολις δημότης τοῦ Ἰωσσεφάνου Ἄστεως. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὁ ὁποῖος τὸν ἐθαύμασεν ὡς Ἀρχηγὸν τῶν νικηφόρων στρατιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν ἐθνικὴν Μοῦσαν ὡς πατριώτην Βασιλέα, ἀνακαλύπτει ὁσημέραι νέας ἀρετὰς ἐν τῇ εἰρηνικῇ ζωῇ τοῦ Ἀνακτος, ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ριζώνουν ἀκλονήτως τὴν ἀγάπην τῶν ἡγεμόνων εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑπηκόων αὐτῶν. Ὁ Πολίτης Βασιλεύς, ὡς ἀποκαλύπτεται ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν του ἀπὸ τῆς Θριαμβευτικῆς ἐπανόδου του ἐκ τῆς Μακεδονίας, εἶναι ἀνταξίως τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.

Τὸ ἐνδιαφέρον τ
διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἔθνους, διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῆς χώρας εἶναι τόσον μέγα καὶ ζωηρὸν ὅσον καὶ ἡ ἀνυστερομηνία του ἐκείνη διὰ τὴν κατασύντριψιν τῶν Βουλγάρων κατὰ τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τοῦ πολέμου. Δὲν ἐτέθη μόνον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀλλὰ προεξάρχει καὶ εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν τάσης προσπαθείας πρὸς ποιοτικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς χώρας ἐν γένει. Εἶναι φανατικὸς θιασώτης καὶ ὑπέρμαχος παντὸς τοῦ γνησίως Ἑλληνικοῦ, πρότυπον Ἕλληνος πατριώτου, καὶ ἐξίσου φανατικὸς καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀνακαινίσεως. Τὸ κλέος τοῦ παρελθόντος, αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ παρόντος καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ μέλλοντος συνδυάζονται ἁρμονικώτατα εἰς τοὺς πόθους τοῦ Βασιλέως.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν δίδει τὸ παράδειγμα τῆς οἰκογενειακῆς του ζωῆς, μὲ τὴν ἀφοσίωσιν του ὡς συζύγου, μὲ τὴν στοργήν του ὡς πατρὸς καὶ μὲ τὴν ἐπιβολήν του ὡς οἰκογενειάρχου. Εἶναι τὸ καύχημα τῆς λατρευτῆς Ἀνάσσης τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία εἰς ἄλλην ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ τῆς δυναστείας δὲν ἐφαίνοντο τόσον εὐοίωνα, εἶχεν εἰπῆ ὅτι ἂν δὲν θὰ ἐγίνετε εὐτυχὴς Βασίλισσα, θὰ ἦτο ὅμως πάντοτε τρισευδαίμων σύζυγος. Τὰ τέκνα του δὲν ἠδύναντο νὰ τοὺ θήσουν πλέον εὐχάριστον σύντροφον καὶ τρυφερώτερον φίλον, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις εἶναι ταυτοχρόνως ἀληθινὸς κέρβερος τῆς πειθαρχίας—εἶδος φρουράρχου καὶ Ἀϊβασίλη συνάμα τῶν Ἀνακτόρων.

Ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα τὸ οἰκογενειακὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Βασιλέως ἐπεκτείνεται εἰς τὸ ὅσον τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἐν ὅλαις ταῖς λεπτομερείαις τῆς καθημερινῆς ζωῆς των. Δὲν εἶναι ὁ κουμπάρος τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον συμπαθεῖ ὡς Βασιλεύς, ὡς συμπολίτης καὶ ὡς φίλος ἐπισήθιος. Μερίμνᾳ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἐνδιαφέρεται ὅμως καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐνθαρρύνει ἐξίσης τὴν Βασίλισσαν εἰς τὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς χώρας. Ἐπισκέπτεται συχνὰ τοὺς στρατῶνας καὶ τὸ πολεμικὰ μας σκάφη, ἀλλ' εἶναι καὶ πρῶτος εἰς κάθε διάλεξιν εἰς τὸν Παρνασσὸν ἢ ἀλλαχοῦ, ὅπου μὲ ὅλην τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν τὸ παράδειγμα τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς πνευματικῆς κινήσεως. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν, διὰ πᾶσαν ἐν γένει προσπάθειαν Ἑλληνικῆς παραγωγῆς καὶ δημιουργίας, τόσον ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ προαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἀκριβῶς διότι πιστεύει ἀκραδάντως ὅτι τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀκμῆς ἀναπόσπαστος προηγεῖται πάντοτε παντοειδὴς εὐδοκίμησις καὶ προοδοκὴ καθιστῶσα τοὺς λαοὺς ἀξίους τῆς θέσεως ἣν διεκδικοῦσι μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐθνῶν. Καλὸς ἀκτιμητὴς εἰς ὅλα, γνωρίζει βεβαίως ὅτι δὲν διατρέχομενείς τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν παραγωγὴν τὴν Περικλείου ἐποχήν, ἀλλὰ γνωρίζει ἐπίσης ὅτι οὐδὲν μακαιώνει τόσον ἀποτελεσματικῶς τὴν ἀνατολὴν τῶν μεγάλων ἐποχῶν ὅσον ἡ περιφρόνησις τῶν μετρίων πραγμάτων τοῦ παρόντος. Τὸ ἄξιωμα τοῦτο ἔχων ὁ Βασιλεὺς τῆς Νέας Ἑλλάδος ὡς γνώμονα σπεύδει παντοῦ ὅπου κάτι τι Ἑλληνικὸν γίνεται, ἐνθαρρύνει πάντα καὶ πᾶν καλόν, συζητεῖ καὶ συσκέπτεται ὅτ' ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν διάπλασιν τῆς φυλῆς καὶ χαιρετίζει μὲ μειδίαμα ἐλπίδος τὰς ὑποσχέσεις τοῦ μέλλοντος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων πρέπει νὰ εἶναι ἐνθουσιώδης διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, νὰ εἶναι ὁ πλέον εὐσεβὴς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ περισσότερον ὑπερήφανος μεταξὺ των διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Καὶ ἀναγνωρίζει τὸν Βασιλέα τοῦτον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ', ὅστις ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς του ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ. Ἡ Ἑλλὰς αἰσθάνεται ἀπὸ τῆς πρωτευούσης μέχρι τοῦ τελευταίου χωρίου ὅτι διατρέχει μίαν ἀπὸ τὰς περιδόξους ἐπαλνας τῶν ἐθνῶν, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ λαοὶ βλέπουν τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ ἐθνικοῦ των πνεύματος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΠΗΚΟΟΥΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ.—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΛΙΣΣΟΡΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΟΥ ΓΚΕΓΚΑΤΟΥ

ΕΙΣ τὰς ἓξ κυβερνήσεις τοῦ Ἀλβανικοῦ πολυ-κράτους προσεῖθετσι καὶ ἑβδόμη μὲ τὴν κάθοδον τοῦ Πρίγκηπος Wied. Παρ' ὅλην τὴν ἐγνωσμένην ἱκανότητα τῆς συζύγου του εἰς τὸ νὰ διοργανώνῃ μοιτικὰς συναυλίας, εἶναι πολὺ ἀμφίβολον ἂν νὰ κατορθώσῃ μὲ τὴν συνδρομήν της ὁ Γερμανὸς Πρίγκηψ νὰ πείσῃ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἓξ Ἀλβανικῶν κυβερνήσεων νὰ παίξουν τὰ ὅπλα τοῦ ἀντὶ νὰ παίζῃ ὁ καθεὶς τὴν ἰδικόν του χαβάν. Ἀλβανικὸν κράτος ἡνωμένον δὲν ὑπῆρξέ ποτε ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὑπόπτου καὶ ἀμφιβόλου αὐτῆς φυλῆς. Καὶ ὄχι μόνον ἡνωμένοι ὅλοι ἀμοῦ εἰς ἓν τι ὅλον, ἀλλ' οὔτε διῃρημένοι ὡς ἦσαν καὶ εἶναι εἰς πατρικὰς καὶ φυλὰς ἐρήμοσάν ποτε τὴν ἰδέαν τοῦ κράτους οἱ Ἀλβανοί. Καὶ ὅταν ἀκόμη συνήσπισε προσωρινῶς μέρος αὐτῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν του ὁ Σλαῦος τὴν καταγωγὴν Σκενδέρβεης, οἱ Ἀλβανοί, διὰ λόγους σχετιζομένους ἴσως μᾶλλον μὲ τὴν φυλετικὴν των σύστασιν παρὰ μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν των, δὲν κατώρθωσαν νὰ συμπηχθῶσιν εἰς ἑνιαῖον ἔθνος, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας ἐπάνοδός των εἰς τὸ καθεστὼς τῆς διαιρέσεως κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ συμφέροντα. Ἡ ἀκριβὴς καταγωγὴ τῶν Ἀλβανῶν ὡς σύνολον εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ, ἐσαεὶ ἄγνωστος. Ὁ τρόπος ὅμως τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς συγκροτήσεώς των προδίδει κάτι τὸ μὴ Εὐρωπαϊκόν, κάτι τὸ Ἀσιατικόν. Διῃρημένοι εἰς πατριὰς καὶ φυλὰς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαιρέσεως ταύτης κανονίζοντες τὰ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ των βίου, ὑπενθυμίζουσι τὰς ἀρχαιοτέρας φυλὰς τῆς Δυσικῆς Ἀσίας καὶ τοὺς σημερινοὺς νομαδικοὺς καὶ ἡμινομαδικοὺς λαοὺς της, τοὺς Ἄραβας τῆς ἐρήμου, τοὺς Τουρκομάνους, τοὺς Κούρδους κλπ. Τοιοῦτοι ὄντες οἱ Ἀλβανοί, στεροῦνται κακὰ φυσικὴν συνέπειαν ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ ἔχουσι τὸ συμφέρον καὶ τὴν πατρικὴν ὡς μόνην βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας κανονίζουσι τὴν πολιτικὴν πορείαν των. Οὕτω συναντῶμεν αὐτοὺς συχνὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πολεμοῦντας κατ' ἀλλήλων, ὄχι ἐκ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἑνὸς τμήματος τῆς Ἀλβανίας πρὸς τὸ ἄλλο, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ ἐτύγχανε νὰ ἀγοράσῃ μονάρχης τις τὰς ὑπηρεσίας μέρους ἐξ αὐτῶν τοῖς μετρητοῖς ἢ δι' ἄλλους λόγους ἔχοντας πάντοτε εἰς βάσιν τὸ ὀλικὸν συμφέρον. Ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας, ἡ ὁποία ἔχει ἐπίσης ὡς λόγον τὸ ὀλικὸν συμφέρον, προσέθεσε μίαν σκόμη αἰτίαν διαιρέσεως καὶ ἀνταγωνισμοῦ. Ἐζήτησαν οἱ Ἀλβανοὶ νὰ ἐμβάλουν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτοὺς τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ θρησκευτικὴ διαφορὰ δὲν διαιρεῖ αὐτοὺς ὡς ἔθνος καὶ δὲν τοὺς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ συνασπισθοῦν περὶ μίαν ἀρχὴν καὶ νὰ ἀποτελέσουν ἓν ἔθνος καὶ ἓν κράτος. Ἡ δυσαρέσκεια ὅμως μεγίστου μέρους τῶν Τουρκαλβανῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν Χριστιανοῦ ἡγεμόνος καὶ ἡ πρόσφατος συνωμοσία πρὸς ἀνακήρυξιν τοῦ Ἰζζὲτ πασᾶ ὡς ἡγεμόνος τῆς Ἀλβανίας ἀποδεικνύει πόσον ἔχουν δίκαιον οἱ δυσπιστοῦντες εἰς τὰς καλησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις τῶν Ἀλβανῶν. Ἀλλ' οὔτε οἱ ὁμόθρησκοι Ἀλβανοὶ δὲν κατορθώνουν νὰ λησμονήσουν τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα καὶ τὰς ἀντιζηλίας των καὶ νὰ ἑνωθοῦν περὶ μίαν ἰδέαν καὶ μίαν ἀρχήν, ὡς ἀπέδειξεν ὁ ἀνταγωνισμὸς τοῦ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΟΥΙΛΕΛΜΟΣ ΤΟΥ WIED

Κεμάλ βέη καὶ τοῦ Ἐσσὰδ πασᾶ, ἀμφοτέρων Μουσουλμάνων.

Τὸν γρίφον τοῦτον τῆς ἐθνολογίας καλεῖται νὰ μεταδάλῃ εἰς ἔθνος καὶ λαὸν ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους τῶν διπλωματικῶν θεωριῶν. Ὁ Κάϊζερ, ἔχων ἴσως ἰδιαιτέραν γνῶσιν τῶν Ἀλβανῶν ἐκ τῶν ἐτησίων διατριδῶν του εἰς τὴν γείτονα τῆς Ἀλβανίας Κέρκυραν, συνεδούλευσε τὸν Πρίγκηπα νὰ ἀφήσῃ εἰς ἄλλους μακαιοδοξοτέρους καὶ ἀξιωτέρους τῆς τιμωρίας τὰ βάσανα τὰ ὁποῖα ἐπιφυλάσσει ὁ θρόνος τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸν ἡγεμόνα της. Ἡ συμδουλὴ αὕτη δὲν ἐλήφθ., ὑπ' ὄψει, καὶ ὁ Πρίγκηψ ἀνεδέχθη τὴν ἐντέλεσιν τοῦ Ἡρακλείου ἄθλου τὸν ὁποῖον ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν ὡς ἄλλος Εὐρυσθεὺς ἡ Εὐρώπη. Εἶναι ἀρά γε Ἡρακλῆς; Εἶναι ἀθλητὴς καὶ στρατιώτης, ρομαντικὸς καὶ ἄγριός πως τὴν ὄψιν, ἀλλὰ τὰ γνωρίσματα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἀναγκαίως τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐνδεδειγμένου διὰ τὴν περίστασιν ταύτην Ἡρακλέους. Ὁ Γ'ρακλῆς τῆς Ἀλδανίας πρέπει νὰ εἶναι πεπροικισμένος μὲ μερικὰ προσόντα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὰν σχέσιν μὲ τὴν φιλοσοφίαν τὴν ὁποίαν ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἰένας.

Λαμδάνων κανεὶς ὑπ' ὄψει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἀλβανῶν, ἀθλεῖται αὐτομάτως εἰς τὴν σκέψιν ἂν εἰς Βασιλεὺς τῶν ὀρέων ἀνάλογος μὲ τὸν Ταὰκιτζῆ τῆς Σμύργης δὲν θὰ ἦτο καταλληλότερος τοῦ Wied διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἀλβανίας. Εἰς τοιοῦτος ἡγεμὼν θὰ εἶχεν ἀρκετὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Ἐν πρώτοις δὲν θὰ ἐκάλει τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ἐνωθοῦν ὑπὸ μίαν κυδέρνησιν, ἀλλὰ θὰ ἐκροτίμα τὸ αὐτόνομα τῶν κατεταγάτων, ἀφήνων αὐτοὺς διηρημένους εἰς συμμορίας, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκτελεῖτο μία ληστρικὴ ὁμοσπονδία καθ' ὅλα ὁμοιόμορφος μὲ τὰς Ἀλδανικὰς παραδόσεις καὶ συνηθείας. Καὶ αὐτὸς θὰ ἦτο τότε ὁ Ἀρχιληστὴς καὶ Ἀρχιγκέγκας, μὲ τὸν Μπολετινάτς ὡς πρωτοπαλλήκαρόν του. Δεύτερον, δὲν θὰ ἐζήτει νὰ ἐπιδάλῃ φόρους εἰς τοὺς ὑπηκόους του—πρᾶγμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied θὰ τὰ εὗρῃ κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον μπαστούνια—ἀλλ' ἁπλῶς θὰ καλιέρωνε τὸν ἰσχύοντα εἰς τὴν Ἀλδανίαν θεσμὸν τῆς ληστείας, λαμδάνων αὐτὸς τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἀπὸ τὸ πλιάτσικο ἀντὶ ἡγεμονικῆς ἐπιχορηγήσεως. Τρίτον, ἀντὶ νὰ ἐπιδάλῃ τελωνειακοὺς δασμοὺς εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα καὶ νὰ ὑψώσῃ τὸ κόστος τῆς ζωῆς, θὰ τὰ ἥρπαζεν αὐτούσια καὶ θὰ ἀπῆγεν εἰς τὰ ὄρη κάθε ξένον πρεσδευτὴν ἢ πρόξενον ὁ ὁποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἁρπαγήν. Τέταρτον, θὰ καθίστα περιττὴν τὴν διατήρησιν τακτικοῦ στρατοῦ, ἀφοῦ οἱ ὑπήκοοί του θὰ ἐγυμνάζοντο κατ' ἀνάγκην εἰς τὰ ὅπλα ὡς μέλη τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν. Καὶ πέμπτον, θὰ καθίστα περιττὴν κάθε διοικητικὴν δαπάνην καὶ κάθε διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, ἀφοῦ ὁ καθεὶς θὰ εἶχεν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν κράτος τὸ δικαίωμα νὰ λη-

Ἡ Πριγκήπισσα Σοφία τοῦ Wied μετὰ τῆς θυγατρός της παρὰ τῇ Βασιλίσῃ τῆς Ρουμανίας.

τοὺς ὑπηκόους του ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied, ἀρχίσας τὰς διαπραγματεύσεις του διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Ἀλβανικοῦ θρόνου μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ τοῦ δανείου. Τόσον ἡ ἐπιχορήγησις δσον καὶ τὸ δάνειον προϋποθέτουν φορολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι συνηθισμένοι οἱ Ἀλδανοί. Ἤθελον τὸν βασιλέα των νὰ ἁρπάζῃ, ὅπως αὐτοί, ὅτι ἠμπορεῖ. Ὁ Πρίγκηψ ἔκαμε τὸ σοδαρὸν λάθος νὰ μὴ ἀντιληφθῇ τοῦτο, ἐνῷ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σύζυγές του παίζει ἄρπαν ἤλπιζε κανεὶς ὅτι θὰ συνεμορφοῦτο πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ. Ἓν ἄλλο σοδαρὸν σφάλμα τοῦ Wied ἦτο ὅτι κατῆλθεν εἰς τὴν Ἀλδανίαν ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἰσχυρὰν ξένην σωματοφυλακήν, ἐνῷ οἱ Ἀλδανοὶ ἤθελον νὰ ἔχουν πρόχειρον τὸν ἡγεμόνα των τὴν πρώτην στιγμὴν καθ' ἣν θὰ τοῖς ἐπήρχετο εἰς τὸν νοῦν νὰ τὸν ἀπαγάγουν εἰς τὰ βουνὰ διὰ τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύριά των. Λύτὸς ὁ Ἰσμαὴλ Κεμάλ βέης εἶχεν ἐξομολογηθῇ πλαγίως ὡς γνήσιος Ἀλβανὸς εἰς ἕνα Ἀμερικανὸν ἀνταποκριτὴν κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ διαμονήν του, εἰπὼν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πολλά, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα χρήματα, ἐπειδὴ ἡ χώρα εἶναι πτωχὴ καὶ .... Ὁ Ἀλβανὸς πολιτικὸς ἀφῆκε τότε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι κάθε ξύλο ἢ κούτσουρο θὰ ἐκαμνεν ἕνα θαυμάσιον βασιλέα διὰ τὴν Ἀλδανίαν, φθάνει νὰ εἶχε πολλὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ κύριον γνώρισμά του. Ἀτυχῶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἀλδανίας ὅτως ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Δυρράχιον, τὴν ἕδραν τοῦ Ἐσσὰδ πασᾶ. Ὁ παναίσχυρος αὐτὸς Ἀλδανὸς στρατηγὸς ἠμπορεῖ βέβαια νὰ ἐξασφαλίσῃ προσωρινῶς εἰς τὸν νέον κυρίαρχόν του τὴν ὑποταγὴν ὁλοκλήρου τῆς κεντρικῆς Ἀλδανίας ἂν τύχῃ τῶν προσηκουσῶν περιποιήσεων καὶ ἀναλόγων πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ρουσφετίων. Ἀλλ' ἂν τυχὸν δυσαρεστηθῇ μαζύ του ὅτ' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον; Ποῦ θὰ καταφύγῃ τότε ὁ Wied καὶ ποίαν δύναμιν θὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τοῦ Ἐσσὰδ πασᾶ, τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπροσώπου τοῦ Μουσουλμανικοῦ στοιχείου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιρροὴ εἰς μέγα μέρος τῆς Ἀλδανίας εἶναι ἀπόλυτος καὶ ἀδιαφιλονείκητος; Μόλις ὁ ἡγεμὼν πέσῃ ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τοῦ ἀπεγκαίου αὐτοῦ ὑπηκόου του, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ εἶναι ἐν ἀναγκαῖον κακὸν ἕνεκα τῆς ἰσχύος του καὶ εἰς διαρκῆ κίνδυνος ἕνεκα τῆς φιλοδοξίας του καὶ τῶν σχέσεών του μετὰ τῶν Νεστούρκων, θὰ ἔχωμεν νέας σφαγὴ ἢ νὰ φονεύῃ τὸν πλησίον του καὶ ἀφοῦ δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη δικαστηρίων, ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς, τελωνείων καὶ εἰσπρακτόρων. Καὶ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο τοιουτοτρόπως ἡ ἰδεώδης πολιτεία εἰς τὴν Ἀλδανίαν, θὰ ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀλδανοὶ κατευθυσιασμένοι μὲ τὸν βασιλέα των καὶ μὲ τὸ κράτος των, τὸ ὁποῖον θὰ εὕρισκον καθ' ὅλα σύμφωνον μὲ τὰς ἐθνικάς των παραδόσεις καὶ μὲ τὰς ἀτομικάς των κλίσεις.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔκαμε κακὴν ἐντύπωσιν εἰς

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΟΥ

συγκοσίας πρὸς ἀνάρρησιν Μουσουλμάνου τινὸς εἰς τὸν Ἀλβανικὸν θρόνον καὶ νέας ἀποκαλύψεως ἀποδιδάσεως Τούρκων ἀξιωματικῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας.

Πολλοὶ ξένοι δημοσιογράφοι οἱ ὁποῖοι ἐμελέτησαν τὴν ψυχολογίαν τῶν Ἀλβανῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πρίγκηπος τοῦ Wied ὡς ἡγεμόνος των βεβαιοῦν ὅτι οἱ ὑπήκοοι τοῦ Γερμανοῦ Πρίγκηπος ἐνθυμοῦνται μὲ στεναγμοὺς πόθου καὶ νοσταλγίας τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας. Ὁ Signor Magrini τοῦ «Secolo» τοῦ Μιλάνου τόσον βέβαιος εἶναι περὶ τούτου, ὥστε εἶπε διὰ τὴν πρόσφατον συνωμοσίαν ὅτι εἶναι δυσκολώτερον νὰ ἀνακαλύψῃ κανεὶς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠνείχοντο εἰς αὐτὴν παρὰ τοὺς ἐνεχομένους. Ἡ συνωμοσία ἐκείνη προήρχετο ἀπὸ μίαν ὁκνηρανθάνουσαν ἀπέχθειαν τῶν Ἀλβανῶν πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀνεξαρτήτου κράτους, τὸ ὁποῖον σημαίνει φόρους, νόμους, τάξιν, κατασταγκαστικὴν αὐτάρκειαν, ἐργασίαν καὶ ὁριστικὸν τέρμα τῆς πλιατσικολογίας εἰς βάρος γειτόνων λαῶν καὶ τῆς παρασιτικῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀλβανικῆς φυλῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Εἰς ἓν τοιοῦτον κράτος ἀποβλέπει—ἀδιάφορον ὅτι δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς—ἡ κάθοδος τοῦ Wied, ὁ ὁποῖος, παρ' ὅλας τὰς ἐορτὰς καὶ τοὺς τουφεκισμοὺς δι' ὧν ἐχαιρετίσθη ἡ ἄφιξίς του, θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι δύσκεπτος διὰ τοὺς Ἀλβανικοὺς στομάχους. Δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὸς ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τοῦ ματαιωθέντος πραξικοπήματος τοῦ Ἰζὲτ πασᾶ. Εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς ὅμως, καὶ μὴ γνωρίζοντας ἀκόμη τί ἔμελλε νὰ ἐπακολουθήσῃ ἂν ἐπετύγχανεν ὁ πασᾶς οὗτος, ἤρεσε τὸ σχέδιον, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὁ πραξικοπηματίας ἦτο Μουσουλμάνος καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιτρέψει εἰς αὐτοὺς νὰ ζῶσιν ἐπὶ αἰῶνας ὡς παράσιτα εἰς βάρος τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῶν λαῶν της. Τί μέσα ἔχει ὁ Wied νὰ κάμῃ τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ τὸν ἀγαπήσουν ὅσον ἠγάπησαν τὸν Ἀβδοὺλ Χαμὴς καὶ τοὺς προνομιούχους του; Οὔτε στρατὸν ἔχει διὰ νὰ τοὺς κάμῃ ὅλους ἀξιωματικούς, οὔτε ἀπειρίαν δημοσίων θέσεων διὰ νὰ τοὺς διορίσῃ ὅλους μὲ παχείας μισθούς, οὔτε ἀπέραντον καὶ πλούσιον κράτος διὰ νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ τὸ λυμαίνωνται, οὔτε ἑκατομμύρια ἀλλοφύλων ὑπηκόων διὰ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ ἔλεος τῶν Ἀλβανῶν. Δὲν εἶναι κἂν Μουσουλμάνος διὰ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Προφήτου νὰ ἁρπάζουν τὰ κτήματα καὶ τὰ ποίμνια τῶν Χριστιανῶν. Τί ἤθελεν ὁ εὐλογημένος νὰ ἀφήσῃ τὸ ἀρχοντικόν του μέγαρον, τὸ sport, τὰς ἀνέσεις του, τὸ σύνταγμά του καὶ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν Ἀλβανῶν μὲ βασιλικὸν στέμμα εἰς τὴν κεφαλήν του ἀντὶ τοῦ πηλικίου τοῦ ταγματάρχου τῶν Ὁὐσσάρων καὶ τοῦ ἁπλοῦ πίλου τοῦ Γερμανοῦ πολίτου; Καὶ ἐκείνη ἡ δυστυχὴς σύζυγός του, ἡ καλλιτέχνις καὶ λεπτεπίλεπτος Πριγκήπισσα Σοφία, ἡ ἀγαπημένη σύντροφος τῆς Κάρμεν Σύλβα.....

Ἀνατραφεῖσα ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν μιᾶς ποιητρίας Βασιλίσσης ἡ Πριγκήπισσα, μὲ τάλαντον μουσικόν, ζωγραφικὸν καὶ ποιητικόν, μὲ πλῆθος φίλων καὶ θαυμαστῶν μεταξὺ τοῦ κυανοαίμου κόσμου, μὲ ἐπίζηλον θέσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τῆς Γερμανικῆς πρωτευούσης καὶ μὲ ἐξαιρέτους συμπαθείας εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Potsdam, ἦτο βεβαίως ἄξια καλλιτέρας τύχης παρὰ ἐκείνην ἡ ὁποία τῆς ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸ κράτος τῶν Ἀρναούτων. Ὅταν παρέλθουν αἱ πρῶται ἡμέραι τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῶν ἑορτῶν διὰ τὴν κάθοδον τοῦ Πριγκηπικοῦ ζεύγους εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τῶν συγκινήσεων τῆς ἡγεμονικῆς ζωῆς, θὰ ἀνακαλύψῃ ἡ ἀδρὰ Πριγκήπισσα ἀκάνθας ὑπὸ τοὺς ἀδάμαντας καὶ τοὺς σαπφείρους τοῦ στέμματος, χάριν τοῦ ὁποίου ἄφηκε τὸ ἐν Potsdam μέγαρόν της καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἡ μεταμέλειά της θὰ εἶναι πλήρης ὅταν νύκτα τινὰ παραχθῇ ὁ ὕπνος της ἀπὸ τοὺς τρομικοὺς τῶν ποντικῶν ἢ ἀπὸ τὴν ψυχρὰν ἐκπίψαυσιν τῶν ὄφεων, ἐκ τῶν ὁποίων, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις ἑνὸς ἀνταποκριτοῦ Γαλλικῆς ἐφημερίδος, βρίθει τὸ «ἀνάκτορον» τὸ ἑτοιμασθὲν ἀπὸ τοὺς Ἀλβανοὺς εἰς τὸ Δυρράχιον διὰ τὸ ἡγεμονικὸν των ζεῦγος. Πολὺ ταχέως θὰ ἀνακαλύψῃ τὸ Πριγκηπικὸν ζεῦγος ὅτι ἔχει μόνον τὸ ἀνάκτορόν του ἀλλ' ὁλόκληρος ἡ Ἀλβανία εἶναι μία ἀπέραντος ποντηκοφωλιὰ καὶ ὄφεοφωλιὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἐρρίφθη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης διὰ τὰ συμφέροντά της. Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν οἱ ποντικοὶ καὶ οἱ ὄφεις, Μουσουλμάνοι καὶ Καθολικοί, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ τοὺς ἀλβανίζοντας Ὀρθοδόξους, ἐπιμένει ἡ Εὐρώπη νὰ προσθέσῃ καὶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Βορείου Ἠπείρου, οἱ ὁποῖοι περιμένουν μὲ 40,000 λόγχας τὸν ψυχοδιώκτην Πριγκηπα.

Ἡ ἱστορία ἑνὸς προγόνου τοῦ Πριγκηπος τοῦ Wied ἠμποροῦσε νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ζητοῦντας νὰ προμαντεύσουν τὴν ἀναμένουσαν αὐτὸν τύχην. Τὴν ἱστορίαν ἔφερεν εἰς φῶς ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», ἀνάγεται δὲ αὕτη εἰς τὰ *1801*, ὅτε τὰ στρατεύματα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος κατεῖχον τὰς Παραρρηνίους Γερμανικὰς ἐπαρχίας. Ὁ Πρίγκηψ Φρειδερῖκος Κάρολος τοῦ Wied, πάππος τοῦ σημερινοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἀλβανίας, ἔγραψεν εἰς τὸν Γάλλον στρατηγὸν Lorge, διοικητὴν τοῦ Coblentz, ζητῶν τὴν ἄμεσον φυλάκισιν ἑνὸς Λουθηρανοῦ ἱερέως, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχεν ἐξευτελίσει δεινῶς». Ὁ στρατηγὸς διέταξε πράγματι τὴν σύλληψιν τοῦ ἱερέως καὶ διέταξε νὰ ἐξετασθῇ ἡ ὑπόθεσις. Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἱερέως ἦτο ὅτι δὲν συνεφώνει μὲ τὸν Πρίγκηπα εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἑνὸς ἐδαφίου τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Πληροφορηθεὶς περὶ τούτου ὁ Γάλλος στρατηγὸς διέταξε πάραυτα τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λουθηρανοῦ κληρικοῦ. Ὁ Πρίγκηψ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἠγανάκτησεν ὥστε ἔκαμεν ἔφεσιν εἰς τὸν Ναπολέοντα, καὶ μὴ τυχὼν ἱκανοποιήσεως παρητήθη τοῦ Πριγκηπάτου του καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

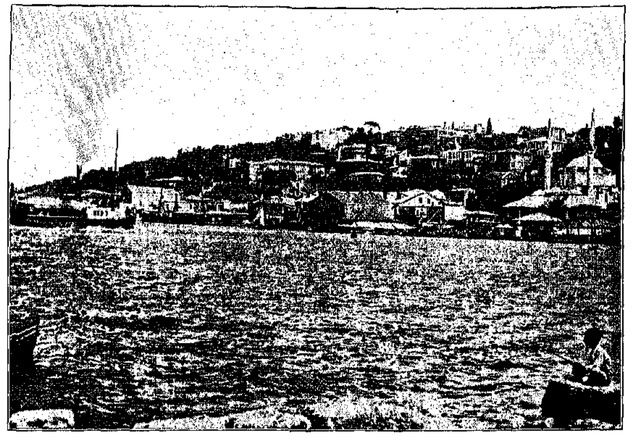

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΣΚΟΔΡΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

ΑΛΒΑΝΟΣ ΕΠΑΙΤΗΣ ΡΑΨΩΔΟΣ

ΚΑΛΠΙΘΡΟΝ ΤΑΞΙΔΕΥΤΩΝ ΕΝ ΑΛΑΣΚΑ

ΚΥΝΕΣ ΙΝΔΩΝ ΚΑΙ ΕΣΚΙΜΩΝ

Η ΑΡΧΗ τῆς χρήσεως τῶν κυνῶν ὡς ζώων ἕλξεως τῶν ἐλκήθρων εἶναι ἄγνωστος, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἰδέα προῆλθεν ἐκ Σιβηρίας. Ὁ πρωτόγονος Ἀμερικανικὸς λύκος ἦτο ἁπλῶς τιθασευμένος λύκος, διαφέρων τοῦ ἀγρίου ἀδελφοῦ του ὅσον θὰ διέφερε καὶ ἐξημερωμένος ὑποσδήποτε κανίδαλος. Μὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Ἀμερικὴν τῶν Εὐρωπαίων ἦλθον καὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ εἴδη κυνῶν. Διὰ τῆς ἐπιμίξεως δὲ τῶν εἰδῶν τούτων μετὰ τοῦ ἀγρίου κυνὸς παρήχθη ὁ πρόγονος τῶν σημερινῶν κυνῶν, οἵτινες σύρουν τὰ ἐλκήθρα.

Οἱ κύνες οὗτοι διαιροῦνται εἰς δύο μεγάλας κλάσεις: εἰς τοὺς χρησιμοποιουμένους ὑπὸ τῶν Ἐσκιμώων καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν Ἰνδῶν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων εἰδῶν, καίτοι δὲν εἶναι καταφανής, εἶναι αἰσθητὴ εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὰ εἴδη τῶν κυνῶν. Γενικῶς ὁ κύων τοῦ Ἐσκιμώου διαφέρει τοῦ Ἰνδικοῦ εἴδους εἰς τὸ ὅτι ὁμοιάζει περισσότερον πρὸς τὸν λύκον. Ἡ οὐρά του εἶναι περισσότερον θυσανώδης, οἱ δὲ πόδες του εἶναι ψιλότεροι ἢ μᾶλλον τελείως ἄτριχοι. Τὰ ὦτά του εἶναι ὀρθότερα καὶ αἰχμηρότερα, ἐνῷ τὸ σῶμά του εἶναι μεγαλύτερον εἰς μέγεθος καὶ εἰς σχῆμα. Λέγεται δ' ὅτι εἶναι εὐρυσθενέστερος καὶ καθ' ὅλα καλλίτερος κύων πρὸς ἕλξιν ἐλκήθρου.

Τὸ Ἰνδικὸν εἶδος κυνὸς ἔχει παρουσιαστικὸν ἄγριον. Τὸ βάρος του ποικίλλει μεταξὺ 60 καὶ 130 λιτρῶν. Τὸ ρύγχος του εἶναι ἐπίμηκες καὶ αἰχμηρόν, ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην ὀσφρητικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Τὰ ὦτά του εἶναι ὀρθὰ καὶ αἰχμηρά, κλίνοντα μᾶλλον πρὸς τὰ ἐμπρός. Οἱ ὀφθαλμοί του, λοξῶς τοποθετημένοι, δὲν ἐκφράζουν φιλίαν ἢ ἀφοσίωσιν. Τὸ παρουσιαστικόν του εἶναι ἀποκρουστικόν, φαίνεται δὲ πάντοτε ὡς ἑτοιμαζόμενος ν' ἀποκρούσῃ ἐπίθεσιν. Τὸ σῶμά του εἶναι μικρότερον τοῦ λύκου, νευρῶδες ὅμως καὶ ἄνευ περιττῶν σαρκῶν. Αἱ κινήσεις του εἶναι καὶ χείαι καὶ ἀπότομοι. Ἡ οὐρά του εἶναι μακρὰ καὶ θυσανώδης, ὅταν ὁ ἐργάζεται κρατεῖ αὐτὴν σχεδὸν ὑγρὰ κυκλικῶς περιστραμμένην, τὴν ἀφήνει δὲ νὰ κατασπέσῃ ὅταν κουράζεται. Οἱ πόδες του εἶναι γονεροὶ καὶ σκληροί. Τὸ τρίχωμά του δίδει παράδοξον ἀπόδειξιν συμμορφώσεως πρὸς τὴν φύσιν. Ἀποτελεῖται ἐκ δύο στρωμάτων, τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐκ νοντῶν, ἁπαλῶν, πυκνῶν καὶ θερμοτάτων τριχῶν, καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀποτελουμένου ἐκ μακρῶν, σκληρῶν, θαμνωδεστάτων τριχῶν, αἵτινες περιστρεφόμεναι ἔξωθεν τοῦ ἐσωτερικοῦ τριχώματος, καθιστῶσιν αὐτὸ θερμότερον. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦτο στρῶμα τριχώματος εἶναι πλουσιώτατον καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ τὸν λαιμὸν καὶ ἀραιότατον εἰς τοὺς πόδας. Τὰ ἐπικρατοῦντα χρώματα τοῦ τριχώματος τούτου εἶναι μαῦρον, λευκόν, καφέχρουν, στακτόχρουν ἢ ἐρυθρόν, ἐνῷ τὸ ἐσωτερικὸν τρίχωμα εἶναι πάντοτε μαῦρον—ἑτέρα ἀπόδειξις συμμορφώσεως πρὸς τὴν φύσιν.

Ἡ ὁμοιότης μεταξὺ τῶν κυνῶν τούτων καὶ τῶν λύκων εἶναι τόσον στενή, ὥστε ἀπὸ μακρὰν μία ὁμὰς κυνῶν δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς ὁμὰς λύκων. Πλὴν δὲ τούτου ἡ ὁμοιότης τοῦ γένους εἶναι τοιαύτη, ὥστε πολὺ εὐκόλως συνέρχονται μεταξύ των. Οἱ Ἰνδοί, ἐπωφελούμενοι τοῦ γεγονότος τούτου, ὁσάκις θέλουν νὰ αὐξήσουν τὴν ἀγριότητα τῶν κυνῶν των, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ἐπιμιξίαν αὐτῶν μετὰ λύκων. Οἱ οὕτω γεννώμενοι σκύλακες εἶναι ἀγριώτεροι καὶ τολμηρότεροι τῆς μητρός των.

Οἱ κύνες οὗτοι γρυλίζουν, οὐρλιάζουν, ἀλλ' οὐδέποτε ὑλακτοῦν, ἐκτὸς μόνον ὅταν εὑρίσκωνται πλησίον χωρίου, ὅπου ἀποκτῶσι τὴν συνήθειαν ταύτην ἅμα ὡς ἀπομακρυνθῶσι τῶν μερῶν ὅπου εὑρίσκονται οἰκιακοὶ κύνες. Ὁ ὠρυγμὸς τῶν κυνῶν τούτων εἶναι μακρὸς καὶ τόσον ὅμοιος εἰς ἦχον πρὸς τὸν τοῦ λύκου ὥστε πολλάκις εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν διακρίνῃ τις. Ὁσάκις δ' ἐκραγῇ μεταξὺ των ταραχή τις διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, αἱ φωναὶ των ἐλκύουν τὴν προσοχὴν τῶν ἄλλων εἰς τὰ πέριξ κυνῶν, οἵτινες ταχεῖς ἐπέρχονται καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐὰν τις τῶν κυνῶν πέσῃ, καθίσταται ὁ στόχος τῆς λύσσης πάντων τῶν ἄλλων, οἵτινες ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ τὸν καταξεσχίζουσιν ὡς Βούλγαροι.

Ὅταν οἱ Ἰνδικοὶ κύνες εἶναι ἐξηρεθισμένοι, ἀποτελοῦν μέγαν κίνδυνον εἰς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς ἀνθρώπους. Μία περίπτωσις τῆς ἀγριότητός των, ἣν θ' ἀναφέρωμεν, ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τὸν ἐξ αὐτῶν κίνδυνον. Πρό τινων ἐτῶν παρὰ τὴν λίμνην Winnipeg ἓν παιδίον τεσσάρων ἐτῶν, Ἰνδικῆς καταγωγῆς, ἀφεθὲν εἰς τὴν σκηνὴν μόνον ἐπ' ὀλίγα λεπτά, ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν κυνῶν, οἵτινες τὸ κατεδρόχθισαν κατὰ τρόπον ὥστε μόνον τὸ ἐπὶ τῆς χιόνος αἷμα καὶ ὀλίγα ράκη ἐκ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ παιδίου ἀπέμειναν ὡς τεκμήρια τοῦ τρομακτικοῦ δράματος.

Τὰ δεινά, ἐξ ἄλλου, ἅτινα ὑφίστανται οἱ κύνες οὗτοι εἶναι πολλάκις φοβερά. Εἶναι δοῦλοι σκληροτάτων κυρίων, πάντοτε δὲ ὑποκείμενοι εἰς σκληρότητα τοῦ ἀπαισιωτέρου εἴδους. Δὲν εἶναι, ὅθεν, παράδοξον διατί καὶ οὗτοι εἶναι τόσον κακοί, ἐχθρικοὶ καὶ σκληροί! Μεταξὺ τοῦ κτήνους καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑφίσταται διαρκὴς ἀγὼν διὰ τὴν ἀρχηγίαν. Ὁ ἄνθρωπος δὲ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ κτήνους διὰ τῶν βασάνων. Ἡ κυριωτέρα τιμωρία συνίσταται εἰς τὸ κτύπημα διὰ τῆς λαβῆς τοῦ μαστιγίου ἢ διὰ χονδρῆς ράβδου ἐπὶ τῆς ρινὸς τοῦ κυνός. Πολλάκις ὅμως ἡ τιμωρία καθιστᾷ τὸν κύνα πείσμονα. Τότε ἀρχίζει ἀγὼν τρομακτικὸς καὶ διάπλεως

ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΩΜΕΝΗΣ ΛΙΜΝΗΣ WINNIPEG

ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΙΣ ΙΧΘΥΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΑΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΟΜΑΣ ΙΝΔΙΚΩΝ ΚΥΝΩΝ

ΕΙΣ ΑΝΑΠΑΥΣΙΝ

ΛΥΚΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ MICHIGAN

ΙΝΔΙΚΟΣ ΚΥΩΝ

Ὑπὸ τὰς περισσάσεις δὲ ταύτας καθίσταται πολλάκις ἐπάναγκες νὰ δεθῇ ὁ κύων ἑκ τῶν τεσσάρων ποδῶν ἀπό τινος δένδρου καὶ νὰ κατῇ διὰ βαυλοῦ ἡ ράγις του. Τὸ μέσον τοῦτο ἔχει πάντοτε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑποταγὴν τοῦ κυνός.

Παρὰ τὴν σκληρότητα ὅμως ταύτην, ἥτις ἐπιδεικνύεται πρὸς τοὺς κύνας, οὗτοι τρέφουν εἶδός τι σεβασμοῦ πρὸς τὸν ὁδηγόν των, ἴσως διότι αὐτὸς προμηθεύει τὴν τροφὴν των, τοὺς ὑπερασπίζει κατὰ παντὸς ἐχθροῦ, τοὺς βοηθεῖ εἰς τὸν δρόμον, φροντίζει περὶ τῆς ἀναπαύσεώς των καὶ ἐν γένει προσπαθεῖ νὰ μὴ τοὺς ἐξαγκλῇ ἄνευ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης.

Ἡ ἀπόστασις, ἣν δύνανται οἱ Ἰνδικοὶ κύνες νὰ διατρέξουν ἐπὶ τῶν πάγων, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλκήθρου φορτίου. Οἱ κύνες τρέχουν τέσσαρα, κατὰ μέσον ὅρον, μίλια καθ' ὥραν, σύροντες βάρος ἀναλογοῦν πρὸς 100 λίτρας δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ δώδεκα ὥρας ἡμερησίως. Ὑπάρχουν, ἐν τούτοις, πολλὰ παραδείγματα μεγάλης ταχύτητος καὶ ἀντοχῆς τῶν Ἰνδικῶν κυνῶν, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι τοῦ James Bay, ὅστις ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἔτρεχε μετὰ τῶν κυνῶν του ἐπὶ τῶν πάγων ἄνευ τροφῆς καὶ πυρᾶς. Πολλοὶ τῶν κυνῶν τούτων τρέφουσι μεγάλην ἀπέχθειαν πρὸς τὸ ἔργον των, διὰ νὰ ξευχθῶσι δ' εἰς τὰ ἐλκήθρα παρίστανται ἀνάγκη νὰ συρθῶσι κυριολεκτικῶς ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ των. Ἐνῷ ἄλλοι φαίνονται αἰσθανόμενοι λατρείαν πρὸς τὴν ἐργασίαν των, ἐκζηλοῦσι δὲ τὰ αἰσθήματά των διὰ θορυβώδους ἀνησυχίας νὰ δράμουν πρὸς τὰ ἔμπρός. Ὁ ἐξὺς ἦχος τῶν κωδώνων ἐνεργεῖ ὡς τονωτικὸν τῶν νεύρων τῶν κυνῶν, ἐνθαρρύνων αὐτοὺς νὰ τρέχωσι περισσότερον καὶ ταχύτερον.

Ὅταν ἀρχίῃ τὸ ταξείδιον διὰ τῶν ἐλκήθρων ἐπικρατεῖ μεγάλη ταραχὴ καὶ θόρυβος. Οἱ Ἰνδοὶ φωνάζουν, οἱ κύνες ὠρύονται ἢ περιπλέκονται εἰς τὰ ἡνία. Τὰ πάντα ὅμως ἡσυχάζουν εὐθὺς ὡς γείνῃ ἡ ἐκκίνησις. Προπορεύεται εἷς Ἰνδὸς εἰς ἀπόστασιν δύο ἢ τριῶν μιλίων, ὅστις διὰ τῶν ἰχνῶν του δεικνύει τὸν δρόμον, ὃν θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἐλκήθρον. Πολλοὶ ἐκ τῶν κυνῶν, καὶ ἰδίως οἱ προπορευόμενοι, δειλοῦσι τάσιν νὰ σπεύσουν καὶ καταφθάσουν τὸν προπορευόμενον Ἰνδὸν ἢ ἄλλο ἐλκηθρον, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπ' αὐτῶν.

Ὅταν ἐπέλθῃ ἡ στιγμὴ τῆς ἀναπαύσεως, ὁ ὁδηγὸς ἐκλέγει τὸν τόπον τῆς κατασκηνώσεως καὶ ἀμέσως ἀνάπτει πυράν. Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον φθάνει τὸ ἔλκηθρον καὶ οἱ ἐπιβάται εὑρίσκουσι τὴν κατασκήνωσιν ἑτοίμην. Πρώτη φροντίς, τότε, τῶν Ἰνδῶν εἶναι νὰ περιποιηθῶσι τοὺς κύνας, τοὺς ὁποίους ἀποζευγνύουσιν ἀμέσως, ἐνῷ ἄλλοι τοποθετοῦν παρὰ τὴν πυρὰν ἰχθεῖς, οἵτινες δίδονται εἰς τοὺς κύνας ὡς τροφή.

Οἱ κύνες οὗτοι τρώγουσιν ὅ,τι καὶ ἂν τοῖς δοθῇ. Εἶναι δυσκολώτατον νὰ τοὺς θανατώσητε διὰ τῆς πείνης, διότι εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτον ἐπὶ τόσον χρόνον δύνανται νὰ ζήσωσι χωρὶς νὰ φάγωσί τι. Εἰς τὰς πολικὰς χώρας οἱ Ἐσκιμῶοι τρέφουν τοὺς κύνας των μὲ κρέας φώκης ἢ ἄρκτου, ἀλλ' εἰς τὰς ἐκτάσεις, τὰς κεκαλυμμένας ὑπὸ δασῶν, πρὸς δυσμάς, οἱ Ἰνδοὶ τρέφουσι τοὺς κύνας των ἀποκλειστικῶς μὲ ἰχθεῖς.

Οὶ ὡς τροφὴ διδόμενοι ἰχθύες εἶναι παγωμένοι,

ΚΥΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ

διατελοῦσι δὲ εἰς κατάστασιν σήψεως. Διὰ τοῦτο ἡ δυσοσμία, ἣν ἀναδίδουν, ὅταν, τοποθετούμενοι παρὰ τὴν πυράν, ἀρχίσουν νὰ μαλακώνουν, εἶναι φρικώδης. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπὸ τὰ στόματα τῶν κυνῶν ἀναδιδομένη δυσοσμία, ἰδίως μάλιστα ἀμέσως μετὰ τὸ γεῦμα, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐμετικῶς ἀηδής.

Παρὰ τὸ γεγονός, ἐν τούτοις, ὅτι οἱ κύνες οὗτοι ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν ἐπὶ τῶν χιόνων καὶ ζῶσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐπὶ τῶν πάγων, μετὰ μεγίστης ταχύτητος ἐπιλαμβάνονται βοθείσης τινὸς εὐκαιρίας ὅπως ἀπολαύσωσι δυνατῆς τινος κολυτελείας. Οὕτω, ὅταν οἱ ἄνθρωποι κατασκηνώσουν καὶ κατακλιθῶσιν, οἱ κύνες προχωροῦν ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὴν πυράν καὶ, ἂν δύνανται, δὲν περιφρονοῦσιν οὔτε τὴν κολυτέλειαν ἄκρας τινὸς σκεπάσματος, ὅπως ἐξαπλωθῶσιν ἐπ' αὐτῆς. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἄνθρωποι καὶ κύνες συσσωρεύονται καὶ ἡ ἐκ τῶν σωμάτων των ἀναδιδομένη θερμότης εὐαρεστεῖ αὐτοὺς ἀμοιβαίως.

Φαίνονται ὑπάρχουν παρὰ τοῖς Ἰνδιανοῖς κυσὶ τὸ αἴσθημα τῆς φιλίας, κατὰ κανόνα δὲ εἰς ἑκάστην ὁμάδα ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει εἷς κύων τὸν ὁποῖον οἱ ἄλλοι ἀναγνωρίζουσιν ὡς ἀρχηγόν. Ἂν δέ, καθ' ὃν χρόνον εὑρίσκονται ἐν ταξειδίῳ, συναντηθῶσι μετ' ἄλλου ἐλκήθρου, ἡ συνάντησις αὕτη καταλήγει συνήθως εἰς τόλμων ἐξοντώσεις μεταξὺ τῶν δύο ὁμάδων τῶν κυνῶν.

Κατὰ τὴν ἄνοιξιν οἱ κύνες ὑποφέρουσιν ἐκ τῶν ποδῶν των, οἵτινες πληγώνονται ἐκ τοῦ θρυουμένου πάγου. Διὰ τοῦτο οἱ ὁδηγοὶ των κατασκευάζουσιν εἴδός τι ὑποδημάτων ἐκ δέρματος, δι' ὧν προστατεύουσι τοὺς πόδας τῶν κυνῶν.

Πολλάκις, ὅταν οἱ Ἰνδοὶ εὐρεθῶσιν ἄνευ τροφῆς ἐν ταξειδίῳ τρώγουσι τοὺς κύνας των ἐλκήθρων των. Ἀλλὰ τοῦτο γίνεται ἤδη μόνον ἐν ὑστάτῃ ἀνάγκῃ. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν οἱ Ἰνδοί, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ «πατρὸς» ἢ μάγου των, ἔθυον τακτικῶς τρὶς τοῦ ἔτους πρέας κυνός, πιστεύοντες ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξησφάλιζον τὴν εἰς τὸν Παράδεισον μετάβασίν των μετὰ θάνατον.

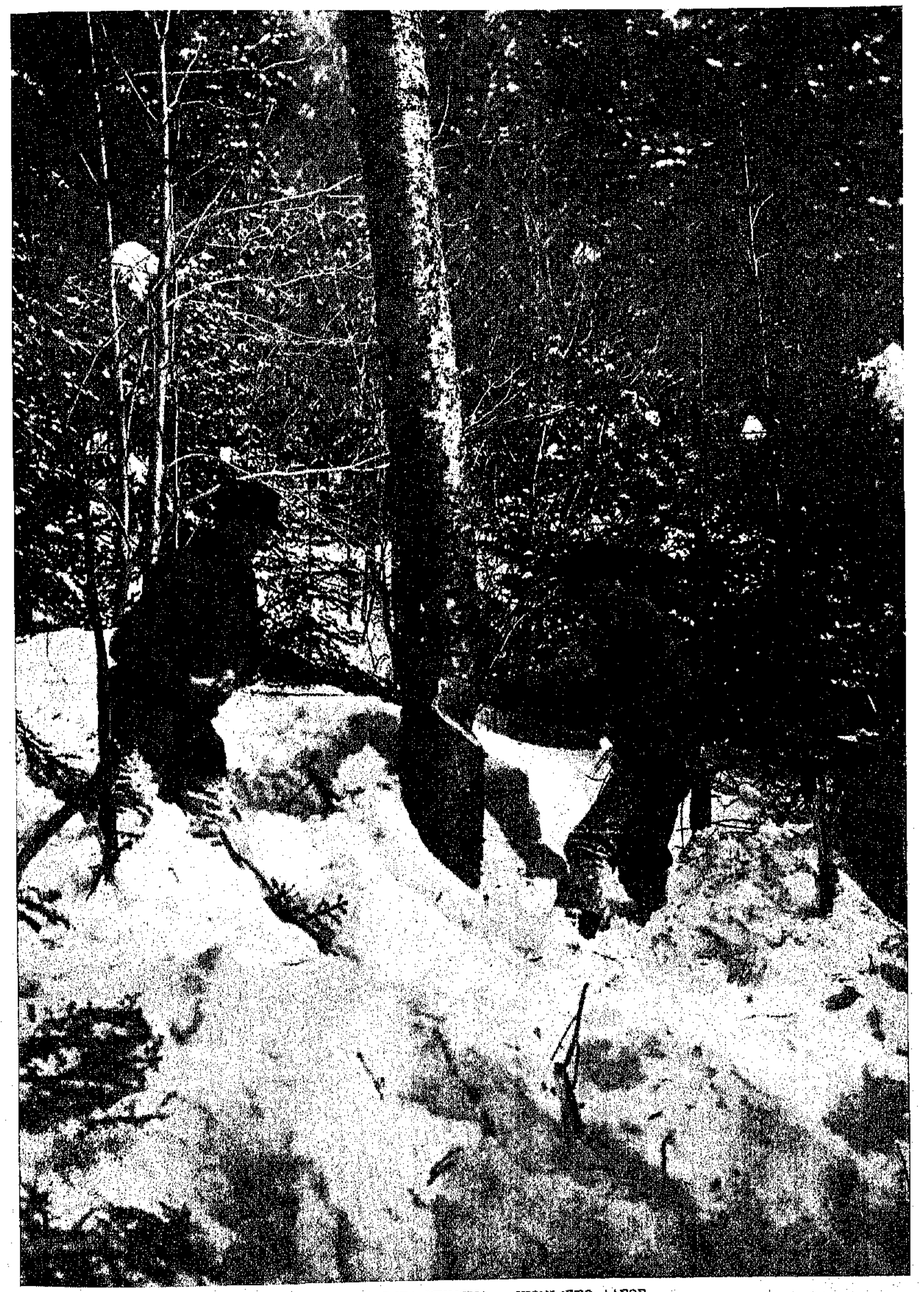

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΕΥΓΟΝΤΑ ΧΕΙΜΩΝΑ..... ΧΙΟΝΙ 'ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΥΠΟ θλιβερὰς περιστάσεις γενόμενον κατόπιν νικηφόρων πολέμων καὶ χωρὶς ἐνθουσιαστικὰ ἀποτελέσματα, φανερὰ τοὐλάχιστον καὶ ἄμεσα, τὸ ταξεῖδιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἀνὰ τὰς πρωτευούσας τῶν μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῶν φίλων Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς ἐν εἶχε τὸ ἔνδιαφρυντικὸν σημεῖον, ὅτι ἐθεωρήθη ὡς Εὐρωπαϊκῆς σημασίας γεγονὸς καὶ ἀπησχόλησε ζωηρῶς ὁλόκληρον τὸν τύπον τῆς Εὐρώπης, τόσον ἀδιάφορον, περιφρονητικὸν καὶ σαρκαστικὸν ἄλλοτε διὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ ἐξοχος μὲν προσωπικότης τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ ἐθεωρήθη ἀναμφιβόλως ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ τῶν ἀνακτοβουλίων τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπεσκέπτετο τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς μελλοντος Ἑλλάδος ἦτο τὸ καλλίτερον συστατικόν του. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπέρασε τὰ ζητήματά της ἐκ τοῦ ταξειδίου τοῦ Πρωθυπουργοῦ της, ἐτιμήθη ὅμως περιφανῶς ἐν τῷ προσώπῳ του, λαβοῦσα τρόπον τινὰ μὲ τὴν προσοχὴν καὶ μὲ τὰς περιποιήσεις ὧν ἠξιώθη σιωπηλὰς ὑποσχέσεις διὰ τὸ μέλλον.

Μόνη ἡ Ἰταλία, βάναυσος καὶ ἐπηρμένη ὡς κάθε ὀφίπλουτος, ἀπεστέλλεσεν ἐξαίρεσιν εἰς τὴν γενικὴν προσπάθειαν τῆς Εὐρώπης ὅπως φανῇ εὐλαβὴς τοὐλάχιστον πρὸς τὴν ἀδικηθεῖσαν Ἑλλάδα. Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ κ. Βενιζέλος συνηντήθη μετὰ τοῦ μαρκησίου San Giuliano καὶ ἐβάθη ἐκ τῆς Κονσούλτας εἰς τὰ ἐπίσημα ὄργανα ὁ τόνος τῶν σχολίων διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν Ρώμην, ὁ Ἰταλικὸς τύπος, ὁ ἀντιπροσωπεύων τὸν Ἰταλικὸν λαὸν τὸν φερόμενον ὡς δῆθεν μὴ συμμεριζόμενον τηγόνδελληνικότητα τῆς κυβερνήσεώς του, ἔβαιζε κάθε ἄλλο ἢ συμπάθειαν πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ «ἀδελφοῦ» Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αἱ ἀνταποκρίσεις τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἀπὸ τὸ Βρινδήσιον διὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἔδαφος καὶ τὰ σχόλιά των διὰ τὴν ἐπίσκεψιν του προέβαλλον κάποιαν δυσανασχέτησιν ἀφ' ἑνός, ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ λωποδύτου ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ ἐμφανίσει προσώπου τοῦ ὁποίου τὸ ὡρολόγιον ὑπεξήρεσε, καὶ κάποιαν προσκάθειαν ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἐπίδειξιν περιφρονήσεως, ὁμοίας πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἀγωνίζεται ἐν τῇ στενοχωρίᾳ του νὰ ἐπιδείξῃ ὁ χυδαῖος ἀρχοντοχωριάτης, μὲ διπλᾶς χρυσᾶς ἁλύσεις περὶ τὴν προεξέχουσαν γαστέρα του καὶ μὲ ἀπαισίως σελαγίζοντας ἀδάμαντας εἰς τοὺς χονδροὺς δακτύλους του, ὅταν ἡ ἀνηλεὴς τύχη τὸν φέρῃ ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν καλλίτερόν του. Ἐγένοντο ἀκόμη καὶ πλάγιαι ἀπόπειραι εἰρωνείας εἰς βάρος τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἦσαν τόσον ἀνόητοι καὶ ἄτεχνοι ὥστε διέκρινε κανεὶς ἔλλην τὴν ἀμηχανίαν καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς ἐνοχῆς εἰς τὰς ὁποίας προσέκρουσεν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ γραφὴ τῶν συντακτῶν τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων. Ὅταν ὁ Πρωθυπουργὸς συνεγεμώτισε μετὰ τοῦ San Giuliano ὁ Ἰταλικὸς τύπος ἤλλαξε τόνον καὶ ἐρρίφθη ἀφράτητος εἰς ἀνόστους διαβεβαιώσεις περὶ τῶν συμπαθειῶν τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ διὰ τὸν «ἐπιφανῆ ἐπισκέπτην», ἀλλ' ἦτο πλέον πολὺ ἀργά, διότι εἶχεν ἤδη ὁσῆξη ὅλην τὴν ἀγριείαν του καὶ τὴν διανυκτικὴν χθαμαλότητα τοῦ λαοῦ τοῦ ὁποίου τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς σκέψεις ἀπηχεῖ. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐπίσημος Ἰταλία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ δείξῃ ἀρχοντοχωριάτικην ὑπεροπτικότητα εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν σταθμὸν τῆς Ρώμης ὑπεδέχθη τὸν κ. Βενιζέλον κατὰ τὴν ἄφιξίν του ἐκ μέρους τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῶν ἀρχείων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ San Giuliano φροντίσαντος νὰ εὕρῃ πρόχειρα ἐπουσίας. Μόνον ὅτον ἡ ἀποσολὴ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ρώμην εἶχε λήξει καὶ ἡ Ἰταλία εἶχε λάβῃ ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τὰς ὁποίας οὐδεὶς ἠθικὸς νόμος ἔβιαζεν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ἠδόκησεν ὁ San Giuliano νὰ κατευοδώσῃ αὐτοπροσώπως τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Ἡ Ἰταλία δὲν παρέλειψε τὴν παραμικρὰν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ τὴν ἔχθραν της πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου. Ἀλλά, λέγει ἓν τραγοῦδι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει ὁ καιρὸς γυρίσματα. Ἂς ἀφήσωμεν τὰ πράγματα νὰ ὀεξουν ποῖος θὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ τέλος ζημιωμένος ἀπὸ τὴν ἔχθραν αὐτήν, τὴν ὁποίαν ὑποσχέμεθα εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΗΣΙΟΥ ΣΑΝ ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ, ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΓΚΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΡΩΜΗ ΠΡΕΣΒΕΙΡΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι τελείως γνωστός. Εἶχεν ἡ Ἑλλὰς τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματά της, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὰς Δυνάμεις, καὶ εἶχεν ἐπίσης τὸ δάνειόν της, τοὺς ναυτικούς της ἐξοπλισμοὺς καὶ τόσα ἄλλα θέματα συζητήσεως πρὸς τοὺς πολιτικοὺς, οἰκονομικοὺς καὶ ἄλλους κύκλους τῶν Εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν, καὶ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον γνωστὰ αἱ ἐν σχέσει πρὸς ταῦτα ἐνέργειαι τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ἀλλὰ περιωρίζετο ἀρά γε εἰς ταῦτα μόνον ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου του, καὶ δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ ἔχωμεν ἀργότερον ἀπηχήσεις τοῦ ταξειδίου διαφορετικῆς φύσεως; Θὰ παρέλθωσιν ἴσως μῆνες ἕως ὅτου ἐκδηλωθῶσιν ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀνδρὸς ὅστις ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος μοχλὸς τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας, θαυμαστουργοῦ καὶτοι ἀλλοκότου καὶ θνησιγενοῦς. Ἐνέργεια πρὸς οὐσιώδη μεταβολὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Εὐρώπης διὰ τὴν Ἤπειρον καὶ διὰ τὰς Νήσους δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου του. Αἱ ἀποφάσεις αὐταί, ἀντιπροσωπεύουσαι ὡς πρὸς τὴν Ἤπειρον τὰς Ἰταλο-Αὐστριακὰς ἀξιώσεις, εἶχον λάβῃ τὸ κῦρος των ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἐρρύθμισεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Βαλκανικῆς κρίσεως τὴν πολιτικὴν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως συμφώνως πρὸς τὰ κελεύσματα τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας. Καμμία μεσιτεία δὲν ἦτο συνατὸ πλέον νὰ μεταπείσῃ τὴν διπλωματίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ νησιωτικὰ ζήτημα, βεδομένης τῆς ὑποχωρητικότητος τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ἡ μέση λύσις, ἡ προταλθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ καταδικάζουσα τὰ Δωδεκάνησα εἰς αὐτονομίαν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἦτο ἡ ὀλιγώτερον κακὴ ἦτις ἠδύνατο νὰ δοθῇ ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις, καὶ συνεπῶς ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ κέρδος τι εἰς ἐνεργειῶν πρὸς τροποποίησιν τῆς λύσεως ταύτης. Ἡ ἐλαφρὰ τροποποίησις σφ' ἑτέρου τῆς γραμμῆς τῶν Ἑλληνο- Ἀλβανικῶν συνόρων νοτίως τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τῆς Κορυτσᾶς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ τὸν θαμελιώδη σκοπὸν ἑνὸς πολιτικοῦ ταξειδίου τὸ ὁποῖον περιέλαβεν εἰς τὸ δρομολόγιόν του ἑνέα διαφόρους πρωτευούσας. Ἴσαν λοιπὸν ἄλλης φύσεως τὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἀπεμάκρυναν ἐπὶ ἑξδομάδας τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν.

Φαίνεται πιθανὸν ὅτι μέχρι μὲν Βιέννης αἱ συνεντεύξεις καὶ οἱ ἐνέργειαί του περιεστρέφοντο περὶ τὴν προποποίησιν τῶν συνόρων, τὴν σύναψιν τοῦ δανείου καὶ τινα ἄλλα ζητήματα δευτερευούσης σημασίας, πέραν δὲ τῆς Βιέννης ἄλλα ζητήματα ἀπησχόλησαν αὐτὸν καὶ τοὺς πολιτικούς μεθ' ὧν ἦλθεν εἰς προσωπικὴν ἐπικοινωνίαν. Τὴν πιθανότητα ταύτην πολλοὶ δέχονται ὡς βεβαιότητα, παρακινούμενοι ἐκ τῶν ὅλως ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, ὧν ἔτυχεν ὁ κ. Βενιζέλος ἐν Ρωσσίᾳ, καὶ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Σέρβου Πρωθυπουργοῦ ἐν Πετρουπόλει κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἕλληνος συμμάχου του. Ἀπὸ καιροῦ ἑβδαίουν ἀνταποκριτικὰ τινες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου ὅτι ἡ Ρωσσία εἰργάζετο πρὸς σύμπηξιν νέας Βαλκανικῆς συμμαχίας ὅπως ἀντιδράσῃ κατὰ τῶν Αὐστριακῶν μηχανορραφιῶν. Εἰς τὰς ἡμέας ταύτας ἄλλοτε περιελαμβάνετο εἰς τὴν συμμαχίαν ὡς πέμπτον μέρος ἡ Βουλγαρία μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σερβίας, τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Ρουμανίας, καὶ ἄλλοτε μεταβάλλετο ἡ μετὰ τῆς Ρουμανίας φιλία τῶν τριῶν ἄλλων χωρῶν εἰς συμμαχίαν, ἥτις, κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας, ἦτο ἀμυντικῆς μόνον φύσεως. Ὅταν ἀνηγγέλθη ὅτι τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν, φύδασντες εἰς τὰ Ρωσσικὰ σύνορα ἐκ Βιέννης, ἀνέμενεν ἰδιαιτέρα ἀνακορωὴ ἀμαξοστοιχία ἡ ὁποία τὸν μετέφερεν εἰς τὴν Πετρούπολιν, αἱ φῆμαι τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας ὑπὸ τὴν ἐπισασίαν τῆς Ρωσσίας ἔλαβον νέαν ἐπίτασιν. Ἡ ἐν Βουκουρεστίου καὶ Βελιγραδίου διέλευσις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐθεωρήθη ὡς ἐπιβεβαίωσις τῶν φημῶν τούτων. Ἦτο μὲν φυσικὸν καὶ σχεδὸν ἀπαραίτητον νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ νέου τὰς πρωτευούσας χωρῶν αἱ ὁποῖαι συνέπραξαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἀφοῦ εὑρέθη περὶ τὰ μέρη ἐκείνα, ἀλλὰ πολλοὶ ἐπέμειναν εἰς τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπισκέψεως, ἐπικαλούμενοι ὡς ἐπιχείρημα τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Πάσιτς, ἀφοῦ συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἠκολούθησε κατόπιν αὐτὸν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, ὅπου μετέβη καὶ ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκεῖθεν παρέλαβεν αὐτὸν εἰς τὸ Βελιγράδιον, τὸ ὁποῖον ἐδέχετο μετ' ὀλίγον καὶ τοῦ Ἕλληνος Πρίγκηπος τὴν ἐπίσκεψιν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ Σέρβος Διάδοχος μετέβαινεν εἰς τὴν Ρωσσικὴν πρωτεύουσαν. Ταυτοχρόνως ἀνηγγέλλοντο ἄπαξ ἔτι ὡς ἐπικείμενοι οἱ ἀραβῶνες τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Ἐλισσάβετ τῆς Ρουμανίας πρὸς σύσφιγξιν καὶ παγίωσιν τῶν Ἑλληνο-Ρουμανικῶν σχέσεων, χάριν τῶν ὁποίων θὰ ἐπεσκέπτετο τὸ Βουκουρέστιον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον. Οὐδεμία ἐν τούτοις ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐν σχέσει πρὸς τὰς φήμας καὶ εἰκασίας ταύτας ἐγένετο, καὶ ἀληθὲς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ τοιαύτη, ἐπειδὴ αἱ συμμαχίαι καὶ αἱ πολιτικαὶ συμφωνίαι δὲν γίνονται διὰ νὰ παρέχωσιν ὕλην εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Ἐξ ἐναντίας, ἀνεὶ ἐπισήμων ἐπιδεβαιώσεων, εἶχομεν διαφεύσεις ἐν μέρους ἀνταποκριτοῦ τινος Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ἐκ Βιέννης καὶ ἐκ μέρους μιᾶς Ρουμανικῆς ἐφημερίδος. Ἡ κατάστασις ἤγειναν ἔτι μᾶλλον σκοτεινὴ καὶ δυσεξιχνίαστος ὅταν μία Ρωσσικὴ ἐφημερὶς παρέστησε τὸν Βασιλέα Κάρολον τῆς Ρουμανίας ὡς εἰπόντα ἐν συνεντεύξει ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ ἄρηγεν ἡ Ἑλλὰς τὴν Χίον καὶ τὴν Μυτιλήνην εἰς τὴν Τουρκίαν ὑπὸ αὐτόνομον πολίτευμα, ἐνῷ ἑλίγας ἡμέρας βραδύτερον ἀνηγγέλλετο ὅτι ἡ Ρουμανία ἐπανέβη ἐκ δευτέρου εἰς τὰ Ἑλληνο-Τουρκικὰ, προειδοποιήσασα τὴν Πόλην ὅτι, ἂν διεκόπτετο τὴν εἰρήνην διὰ τὰς Νήσους, δὲν θὰ ἔμενεν ἐκείνη ἀπαθής. Κατὰ τὰς εἰδήσεις τοὐλάχιστον τῶν ἐφημερίδων τὸ τελευταῖον γεγονὸς ἐπεβεβαιώθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰσέντος ὅτι ἡ πρὸς τὴν Πόλην προειδοποίησις τῆς Ρουμανίας ἦτο ἀποτελεσματική. Κατ' ἄλλας πάλιν εἰδήσεις δὲν ἐκρίνετο περὶ Βαλκανικῆς Συμμαχίας, ἀλλὰ περὶ Ἑλληνο-Ρουμανικῆς τοιαύτης, ἡ ὁποία θὰ συνήπτετο ὑπὸ τὴν ὠθησιν τῆς Ρωσσίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, καίτοι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τις κατὰ ποῖον τρόπον θὰ συνηγωτῶτο καὶ τῶν τριῶν τούτων Δυνάμεων τὰ συμφέροντα εἰς ἕνα συναπτισμὸν τῶν μὴ Σλαυϊκῶν ἐθνῶν τοῦ Λίμου. Ἡ «Ἧχὼ τῶν Παρισίων» ἀνηγγειλε μίαν τοιαύτην συμμαχίαν ὡς τετελεσμένον γεγονὸς, ἐνῷ ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Βερολίνου», συνήθως ἄριστα πληροφορημένη, ἐβεβαίου ὅτι μία Ἑλληνο-Ρουμανικὴ συμμαχία δὲν θὰ ἔκαμνε δυσάρεστον ἐντύπωσιν ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία, κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, ἦσαν ἐναντίον τῆς συμμαχίας ταύτης, ἀλλ' ἡ ἀντίδρασίς των δὲν θὰ εἶχε κανὲν ἀποτέλεσμα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἦτο ἀκατανόητον εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας ἦτο τὸ πῶς ἡ Ρωσσία ἠδύνατο νὰ εὐνοῇ μίαν συμμαχίαν ἡ ὁποία ἐστρέφετο ἐχι μόνον κατὰ τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν Σλαύων ἐν γένει τῆς Βαλκανικῆς. Ἂν ἠλήθευον αἱ ἐν Πετρουπόλει πληροφορίαι Γερμανικῆς ἐνοις ἐφημερίδος ὅτι ἡ Ρωσσικὴ πολιτικὴ ἔχει μόνον ἐνέμενεν εἰς τὴν ἀποτυπάθειάν της πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἡν γεννηθεῖσαν μετὰ τὸν Βαλκανο-Τουρκικὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ καθίσατο δυσμερὰ ἀντιδουλγαρικωτέρα, πάλιν θὰ ἤμενε τὸ ζήτημα τῆς στάσεως τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Σερβίαν, ἥτις στάσις ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐχθρικὴ διὰ νὰ εὐνοῆται ἐν Πετρουπόλει μία καθαρῶς Ἑλληνο-Ρουμανικὴ συμμαχία. Ἄλλως τε ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀπεδείχθη ἀστήρικτος τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Πέτρος τῆς Σερβίας, ὑψῶν τὸ κύκελλον εἰς τὸ δεῖπνον τὸ παρατεθὲν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Βελιγραδίου πρὸς τιμὴν τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος, προέπιεν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τοῦ «ἀγαπητοῦ καὶ εἰλικρινοῦς συμμάχου του», ἐπιβεβαιώσας ἐπισήμως διὰ πρώτην φορὰν τὴν ἐξακολούθησιν καὶ παγίωσιν τῆς Ἑλληνο-Σερβικῆς συμμαχίας μετὰ τὸν πόλεμον. Φαίνεται ματαιοπονία νὰ προσκαθήσῃ κανεὶς νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῶν δυσυμβιβάστων τούτων καὶ ἐν πολλοῖς ἀποτόμως ἀντιφατικῶν εἰδήσεων, εἶναι δὲ προτιμότερον νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἁπλῆν ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐμερίμνησε κατὰ τὸ ταξεῖδιόν του διὰ τὰς μελλούσας σχέσεις καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ὡς πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ παράγοντος, χωρὶς νὰ ζητῶμεν νὰ ἀναλόψωμεν κατὰ τίνα ἀκριβῆ τρόπον ἐτανόνισεν ἢ προεπάθησε νὰ κανονίσῃ τὰ πράγματα ταῦτα.

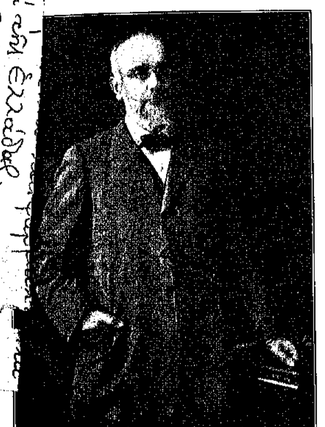

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἡ θερμότης τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ ἐν Πετρουπόλει, ἡ ὁποία ἔδωσεν εἰς τόσας φήμας καὶ πιθανολογίας ἀφορμὴν, ἦτο ἴσως τὸ πλέον ἀξιοσημείωτον ἐκ τῶν ἐπεισοδίων τοῦ πολιτικοῦ ταξειδίου. Καὶ εἶναι πάντοτε ἰδιαιτέρως σημαντικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὴν θερμότητα τῆς ὑποδοχῆς συνετέλεσε μεγάλως αὐτὸς ὁ ὑμέδεξος Ρωσσικὸς λαός, ζητωκραυγάζων ζωηρῶς τὸν κ. Βενιζέλον εἰς κάθε ἐμφάνισιν του εἰς τὰς δόδους τῆς Πετρουπόλεως. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Ρώσσων διὰ τοὺς Βουλγάρους κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Δάνεφ καὶ τοῦ Ράδκο Δημήτριεφ εἰς τὴν Πετρούπολιν διαρκούντος τοῦ Βαλκανο-Τουρκικοῦ πολέμου δὲν εἶχεν ὅρια. Ὁ ἴδιος οὗτος λαὸς ὑπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς χώρας ἥτις ἐπάταξε κατακέφαλα τοὺς Βουλγάρους καὶ διέλυσεν ὁριστικῶς τὸ ὄνειρον τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας. Τὸ φυσικὸν συμπέρασμα τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ εἶναι ὅτι οἱ Βούλγαροι ἀπὸ τοῦ δευτέρου πολέμου ἀπώλεσαν τὰς συμπαθείας τοῦ Σλαυϊκοῦ κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἄλλως εἶναι παρεισακτοι, ὑπεισελθόντες μὲ τὸ εἰσιτήριον τῆς Σλαωνικῆς τῶν γλώσσης, ἐνῷ τὸ αἷμά των καὶ τὰ ἤθη των τοὺς συνδέουν ἀρρήκτως πρὸς τὰς Μογγολικὰς ὁρδάς. Ἠμποροῦσε ἡ ἐπίσημος Ρωσσία νὰ θεωρῇ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν περιστάσεων εὐκταίαν τὴν καλλιέργειαν νέων στενῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Σλαυϊκοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἐνὸς τοῦ ὁποίου τὸ ὀποῖον ἀπέθεσεν ὁ Μογγολισμὸς εἰς τὴν θύραν τοῦ Σλαυϊσμοῦ, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ Ρωσσικὸς λαός, δοκιμάσας τὴν Βουλγαρικὴν ἀπιστίαν καὶ δολιότητα, δὲν θὰ ἔβλεπε μὲ δυσαρέσκειαν τὴν προσοικείωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀνεὶ τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τὸν περὶ τὸν Τσάρον. Εἰς τὴν Βιέννην, ὑπόθεν ἐτήλθεν ὁ κ. Βενιζέλος πρὶν μεσοβῇ εἰς τὴν Πετρούπολιν, ὁ λαὸς δὲν ἦτο ἀξιοσημειώτως διαχυτικός, καὶ δι' ἄλλους μὲν ἴσως λόγους, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι οἱ Βιεννέζοι ἔχουν τὴν ἀξιόλογον συνήθειαν νὰ σγαποῦν ἐν γένει περισσότερον τοὺς ἑαυτούς των, τὴν γευστικὴν μπύραν, τὰ ζωηρὰ καφωδειστασιόρια των μὲ τοὺς φιδροὺς πελάτας καὶ τὰς εὐθύμους πελάτιδας, χήρας καὶ μή, καὶ μὲ τοὺς ὡραίους περιπάτους των, παρὰ τοὺς ξένους ἐπισκέπτας τῆς πόλεώς των. Ὁ τύπος ὅμως τῆς Βιέννης, ὡς νὰ προησθάνετο τί θὰ συνέβαινεν εἰς τὴν Πετρούπολιν, προσεπάθησε φιλοτίμως νὰ φανῇ περιποιητικὸς εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ κολακευτικὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτε τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν γενικὴν χρησιμοποιηθεῖσαν φράσιν, «οὐδὲν ἀνείθεον συμφέρον χωρίζει τὴν Μοναρχίαν», ἐνῷ ἐξ ἐναντίας πολλὰ κοινὰ συμφέροντα ἐνοῦσι τὰς δύο χώρας. Θὰ εἶναι πάντοτε καιρὸς νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο καὶ ἐμπράκτως ἡ Δυαδικὴ Μοναρχία. Ἐβέσσου φιλόφρων ἦτο ὁ τύπος τῆς Γερμανικῆς πρωτευούσης κατὰ τὴν ἐνεθεῖσαν διέλευσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐκφράσας μὲ μίαν μόνον ἐξαίρεσιν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν χώραν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ὁποίας κάθηται μετὰ τοῦ νικητοῦ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων ἡ λατρευτὴ ἀδελφὴ τοῦ Κάϊζερ.

Εἰς τοὺς Παρισίους ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ εἶναι θερμοστάτη, ὄχι μόνον ἕνεκα τῶν πατροπαραδότων συμπαθειῶν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἃς ἔδωκε νέαν μορφὴν καὶ νέαν δύναμιν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ἡ ταυτότης τῶν συμφερόντων τῶν δύο χωρῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἣν δίδει τώρα εἰς τὴν μείζονα Ἑλλάδα ἡ Σλαυϊκὴ σύμμαχος τῆς Γαλλίας, εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὁποίας κυρίως ἀπέδιδον πολλοὶ τὴν πλατωνικότητα ἥτις ἐχαρακτήριζε πρότερον τὸν φιλελληνισμὸν τῶν Γαλλικῶν Κυβερνήσεων.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ κ. ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΟΥ ΕΝ ΒΙΕΡΟΛΙΝΩ

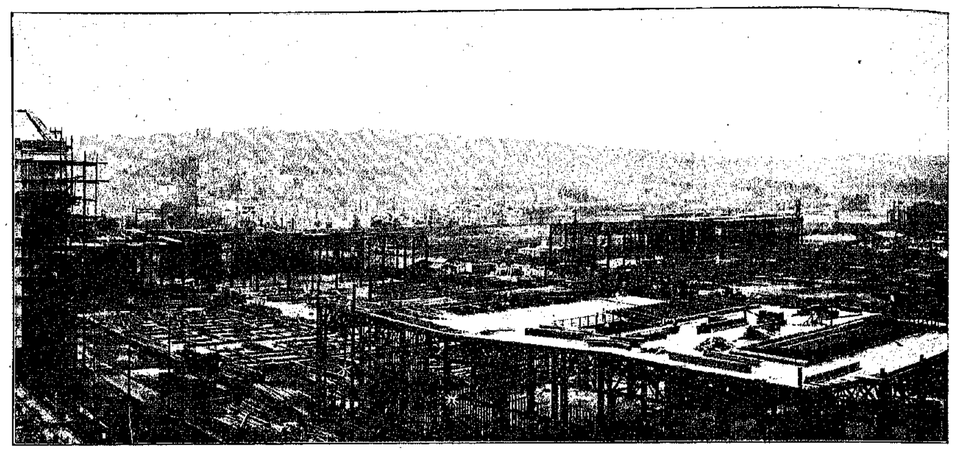

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΘΗ ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΔΥΟ ΩΚΕΑΝΩΝ

ΚΑΘΕ μέγα γεγονός προξενεί εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ποὺ γίνεται ἐντύπωσιν τόσον ἰσχυρὰν καὶ ἐπιδρᾷ τόσον ζωηρῶς ἐπ' αὐτῆς, ὥστε αὐθορμήτως σχεδὸν ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν των ἡ ἀνάγκη ἀφ' ἑνὸς μὲν πανηγυρισμοῦ τοῦ μεγάλου ἐκείνου γεγονότος, τὸ ὁποῖον τοὺς συνεκίνησε, τοὺς συνεκλόνισε, τοὺς διήγειρε τὸν θαυμασμόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διαιωνίσεως τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτοὺς ζωηρᾶς ἐντυπώσεως εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Καὶ ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ γεγονότος ἄλλο, μὲν ὑμνήθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ μετὰ τόσης τέχνης καὶ ἀφελότητος, ὥστε ἡ εἰς τοὺς ὕμνους ἐκείνους ἐκδηλουμένη ἰσχυρὰ ψυχικὴ συγκλόνησις ἢ θαυμασμὸς παρεδόθη διὰ τούτων εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ἄλλο δὲ ἐωρτάσθη καὶ ἐπαναγυρίσθη μετὰ τοσαύτης μεγαλοπρεπείας καὶ πομπῆς καὶ σπατάλης πλούτου, ὥστε ἔμεινεν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, παραδοθεῖσα ἡ ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ γενομένη πανήγυρις ἀνεξάλειπτος, ἀλησμόνητος.

Ἐν ἀπὸ τὰ μεγάλα γεγονότα, τὰ ὁποῖα φανερώνουν τὸ μέγεθος τῆς προόδου τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, γεγονὸς παγκοσμίου σημασίας καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀπὸ πλείστων ἀπόψεων, συντελεσθὲν κατόπιν πολυχρονίου μελέτης, πολυμόχθου ἐργασίας καὶ καταναλώσεως πλείστου χρήματος, ἀπεφασίσθη νὰ ἑορτασθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας τῆς Καλιφορνίας, ἡ ἰδιαιτέρως ὅλως προάγει τὰ συμφέροντα καὶ τὴν εὐημερίαν, μετὰ μεγαλοπρεπείας ὑπερμάτων καὶ πρωτοφανοῦς. Καὶ τὸ μὲν γεγονὸς εἶναι ἡ τομὴ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ, ἡ ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀποικίσεως τῆς Βορείου Ἀμερικῆς θεωρηθεῖσα ἀναγκαιοτάτη, ἡ δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ γεγονότος τούτου ἑορτή, ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Καλιφορνίας, ἡ παγκόσμιος βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ Ἔκθεσις, ὁρισθεῖσα διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1915.

Ἡ πανήγυρις ἐλήφθη κάπως ὀκνηρῶς γενικῶς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ συντελεσθέντος ἔργου καὶ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἥτις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην θὰ ἀπολαύσῃ τῶν ὠφελημάτων ἅτινα θὰ προκύψουν ἐκ τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ.

Ἡ Καλιφορνία συνδέεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀποικίσεως καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλούτου αὐτῆς στενώτατα πρὸς τὴν ἀποκοπεῖσαν Παναμαϊκὴν ἐκείνην λωρίδα, ἣν μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων καὶ ἐμποδῶν διήρχοντο πάντες, ὅσοι, θηρεύοντες τὸν χρυσόν, ἐστρέποντο πρὸς τὰς χρυσοφόρους ἀκτὰς τῆς Καλιφορνίας.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακαλύψεως χρυσοῦ ἐν Καλιφορνίᾳ τὸ ζήτημα τῆς εὐχερεστέρας διαβάσεως τοῦ Παναμᾶ ἤρχισε νὰ μελετᾶται συντονώτερον καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς διανοίξεως τῆς θαλασσίας διόδου ἐπιτακτικωτέρα. Παρῆλθον ἑκτοτε δεκάδες πολλαὶ ἐτῶν, ἐγένοντο μελέται ἐπὶ μελετῶν, συνεστήθησαν ἑταιρίαι ἀναλαβοῦσαι τὸ κολοσσιαῖον αὐτὸ ἔργον τῆς μετατροπῆς τοῦ ἰσθμοῦ εἰς πορθμόν, πᾶσαι δὲ ἀπέτυχον ἐγκαταλιποῦσαι τὸ ἔργον ὡς βαρὺ καὶ δυσκατόρθωτον, μέχρις οὗ πρό τινων ἐτῶν ἀναλαβοῦσα τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἀγοράσασα τὸ προνόμιον ἀπὸ τὴν ἀποτυχοῦσαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου Γαλλικὴν Ἑταιρείαν, κατώρθωσεν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Goethals, νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ κολοσσιαῖον αὐτὸ ἔργον. Καὶ ἡ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συντελέσεως τοῦ κολοσσιαίου τούτου ἔργου τελεσθησομένη πανήγυρις θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου καὶ τῆς γενομένης δι' αὐτὸ ἐργασίας.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1912, παρουσίασε τὸ μέρος τὸ καθορισθὲν διὰ τὴν Διεθνῆ Ναυαμαϊκὴν Ἔκθεσιν, τοιαύτην σκηνὴν ἐργασίας καὶ ἐνεργητικότητος ὅσον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Τὰ μεγάλα τῆς ἐκθέσεως μέγαρα, ἀνυψούμενα ἐπὶ τοῦ παρόντος ταχέως καὶ τὰ πολυάριθμα μικρότερα οἰκοδομήματα, ποικίλα τὴν τέχνην καὶ τὸν ρυθμὸν, συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσωσι τὴν πόλιν τῆς Ἐκθέσεως μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Ἑκάστη παρερχομένη ἡμέρα ἀποκαλύπτει ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ἐργασίας σημαντικὴν πρόοδον, ἥτις εἶναι ἐλαχίστη ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ εὐρὺς σκοπὸς τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ τόπου τῆς Ἐκθέσεως, παραλλήλως πρὸς τὸν λιμένα τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ εἰς ἔκτασιν μεγαλειτέραν τοῦ ἑνὸς μιλλίου, βλέπει τις ἐκτελεσθείσαν μεγάλην ἐργασίαν ξυλίνων δικτυωτῶν, ἀποτελούσαντος κολοσσιαίους σκελετοὺς τῆς κεντρικῆς ὁμάδος τῶν διαφόρων περιπτέρων τῆς Ἐκθέσεως.

Πολυάριθμος στρατὸς θὰ ἠδύνατο νὰ κρυβῇ ὑπὸ τὰς μεγίστας σιδηροδοκοὺς καὶ σανίδας τὰς συσσωρευμένας ἐκεῖ. Χιλιάδες ὅλαι ἐργατῶν, χρησιμοποιουμένων ἀπὸ διαφόρους ἐργολήπτας, ἕκαστος τῶν ὁποίων προσπαθεῖ νὰ σημειώσῃ ἐν ρεκὸρ μεγέθους καὶ τέχνης, εὑρίσκονται ἐκεῖ ἐν διηνεκεῖ καὶ ἀδιαλείπτῳ ἐργασίᾳ. Καὶ ἐφ' ὅσον νέοι σκελετοί, νέων περιπτέρων καὶ οἰκοδομημάτων διὰ τὴν Ἔκθεσιν ἀνεγείρονται, ἑκάστη παρερχομένη ἡμέρα σημειοῖ καταφανῆ μεταβολὴν εἰς τὰ οἰκοδομούμενα μέγαρα.

Περίεργοι ἐπισκέπται, οἵτινες καταθάνουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ μέγαν ἀριθμὸν καὶ βλέπουσι τὴν ἐκτελουμένην ἐκεῖ μετὰ τοσαύτης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας ἐργασίαν, ἐγκαταλείπουσι τὸ μέρος τῆς Ἐκθέσεως μὲ τὴν βαθυτάτας ἐρριζωμένην ἐν αὐτοῖς πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐκπληρωθῇ κατὰ γράμμα ἡ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως κ. Κ. Moore δοθεῖσα ὑπόσχεσις, ὅτι τὰ διάφορα κολοσσιαῖα περίπτερα τῆς ἐκθέσεως θὰ

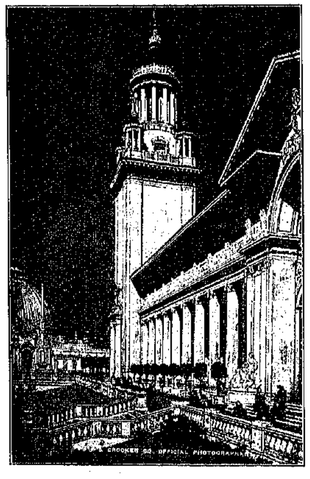

Ο ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΤΡΟΠΙΚΩΝ

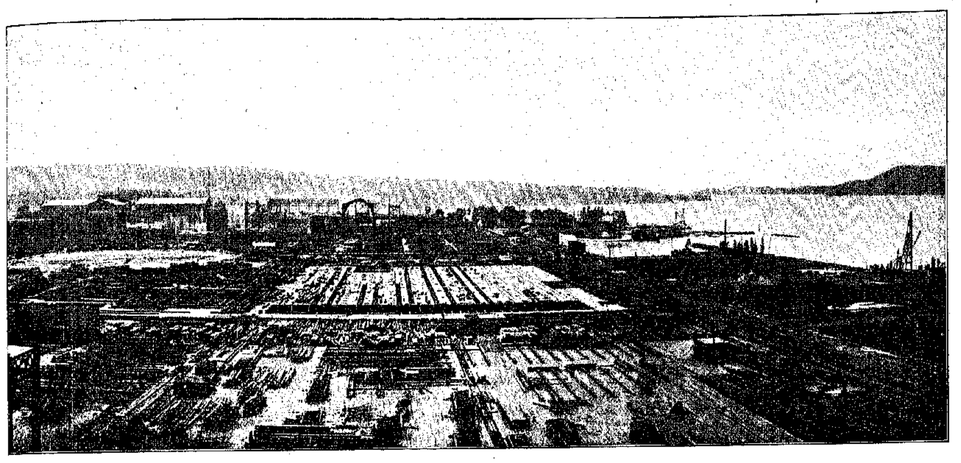

ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

ὦσιν ἕτοιμα πρὸς ἐσωτερικὴν διακόσμησιν ἀρκετοὺς μῆνας πρὸ τῆς πανηγυρικῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως, τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1915.

Καθὼς εἰσέρχεται ὁ ἐπισκέπτης εἰς τὸ γήπεδον, ὅπου ἀνεγείρονται τὰ περίπτερα τῆς ἐκθέσεως, ἀπὸ τῆς Fillmore ὁδοῦ, ἐκπλήσσεται ἀμέσως ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν εὐρυτάτων οἰκοδομημάτων ἀνεγειρομένων ἐπὶ ἑδάφους, ὅπερ πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀκόμη ἦτο ἀμμώδης ἔρημος, ἀλλ' ἤμερα τῇ ἡμέρᾳ ἀνθίζει πλέον ἐκεῖ πρασίνη χλόη, τῆς ὁποίας τὴν μονοτονίαν θὰ σκολάσουν ὡραῖα ἄνθη καὶ δενδρύλλια μετ' ὀλίγον. Τὸ πλέον καταπλῆσσον ἐξ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἀνεγερθέντων μεγάρων εἶναι τὸ Μέγαρον τῆς Μηχανικῆς, γιγαντιαῖον οἰκοδόμημα, τὸ μέγιστον τῶν ξυλίνων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόσμῳ, καλύπτον ἐπιφάνειαν ὀκτὼ Ἀμερικανικῶν στρεμμάτων. Ὁ σκελετός του εἶχεν ἀπὸ καιροῦ συντελεσθῇ, τώρα δὲ πλέον ἔχει στεγασθῇ, οἱ τοῖχοί του καὶ τὰ κατώφλιά του ἔχουν τοκοβιστρηθῇ καὶ ἡ σιδηροκονία κατ' ἀπομίμησιν πρὸς τὸ μαρμάρινον Travertime τῆς Ἰταλίας ἀτεθῇ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Οἱ κολοσσιαῖοι κίονες ἐτοποθετήθησαν ἤδη, ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν κοσμημάτων τοῦ οἰκοδομήματος, ἐνῷ ἐξ ἄλλου εἰς δύο μεγίστας παρακειμένας ἀποθήκας φαίνονται τὰ πρότυπα ἡρωϊκῶν ἀναγλύφων καὶ ἀνδριάντων, κατασκευασθέντα ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους γλύπτας καὶ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐξωραΐσουν τὰ διάφορα μέγαρα. Διότι ἀληθινὰ μέγαρα εἶναι τὰ ἀνεγειρόμενα περίπτερα, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως μεγέθους ὅσον καὶ μεγαλοπρεπείας.

Ἀριστερᾷ εἰς τὸν εἰσερχόμενον διὰ τῆς Πύλης τῆς ὁδοῦ Fillmore ἵστανται τὸ Μέγαρον τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιβλητικὸν ἐν τῇ ἁπλῇ ἀλλὰ καλλιτεχνικῇ αὐτοῦ ὡραιότητι, μετὰ πρασίνης χλόης καὶ πολυχρώμων ἀνθέων γύρωθεν διακεκοσμημένον. Παρ' αὐτὸ ἐγείρεται νέον πυροσβεστικὸν ὁπλοστάσιον, ὡραίας ἀρχιτεκτονικῆς, ἐνῷ εἰς τὸ βόρειον μέρος, ἔναντι τῆς εὐρείας λεωφόρου, ἐτοποθετήθησαν σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἵνα ἐπιταχύνωσι τὴν παράδοσιν τῆς οἰκοδομησίμου ὕλης καὶ τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων. Πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπίσης φαίνονται οἱ μεγάλοι σκελετοὶ τῶν ταχέως ἀνεγειρομένων μεγάρων, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι τὸ Μέγαρον τῶν Διαφόρων Τεχνῶν, ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ὁποίου τοσοῦτον ἐπεταχύνθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασκευῆς τοῦ σκελετοῦ αὐτοῦ, ὥστε ὁλόκληρον τὸ ὀλικὸν ἔχει ἤδη προϊηθευθῇ. Ὀλίγον ἀνωτέρω τοῦ Μεγάρου τούτου ἵστανται τὸ Μέγαρον τῶν Μεταλλείων καὶ τῆς Μεταλλουργικῆς, ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ὁποίου γίνεται καταφανὴς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Οὕτως, ὅλων σχεδὸν τῶν ὀκτὼ παρακειμένων κολοσσιαίων περιπτέρων ἔχουν ἤδη κατασκευασθῇ οἱ σκελετοὶ καὶ τοποθετηθῇ τὰ πατώματα, ἐκτὸς τοῦ περιπτέρου τῆς Μεταφορᾶς. Ἡ δὲ καλλιτέρα ἔνδειξις τοῦ τρόπου καὶ τῆς ταχύτητος, μεθ' ἧς γίνεται ἡ ἐργασία τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν περιπτέρων, εἶναι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως κατὰ 48 ἢ τὸ πολὺ 72 ὥρας. Ἡ πρόοδος τῆς ἐργασίας καὶ εἰς τόσον βραχὺ διάστημα εἶναι καταφανεστάτη.

Παρακείμενον εἰς τὸ Μέγαρον τῶν διαφόρων Τεχνῶν εὑρίσκεται τὸ Μέγαρον τῶν Βιομηχάνων καὶ πρὸς δυσμὰς τούτου εὑρίσκονται οἱ σκελετοὶ τῶν Μεγάρων τῶν Ἐλευθέρων Τεχνῶν, τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Τροφίμων. Τὸ Μέγαρον τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι σχεδὸν ἐστεγασμένον καὶ οἱ τοῖχοι τοποθετημένοι. Ὁ σκελετὸς τοῦ Μεγάρου τῆς Γεωργίας μόλις ἤρχισε νὰ κατασκευάζεται. Περιπατῶντες πρὸ τούτου τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκεται τὸ σύνολον τῶν περιπτέρων συναντᾷ τὴν πρασίνην χλόην τῶν μεγάλων κήπων ἀνθίζουσαν πλουσίως καὶ τὸ μέρος τὸ προωρισμένον διὰ τὸ Περίπτερον τῆς Βοτανολογίας φαίνεται ἕτοιμον πρὸς θεμελίωσιν. Τὰ κτυπήματα τῶν σφυρῶν καὶ οἱ κρότοι τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανῶν ἀκούονται διαρκῶς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου

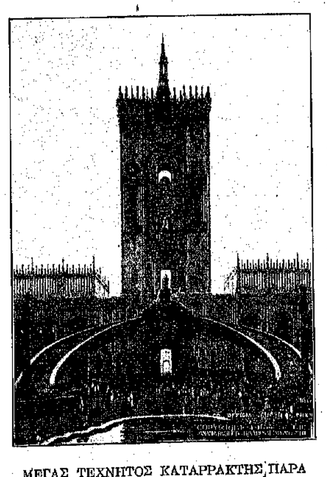

ΜΕΓΑΣ ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ἐκατομμυρίων ἀξίας οἰκοδομήσιμον ὑλικὸν εὑρίσκεται ἐκεῖ ἕτοιμον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐργολητῶν καὶ ἐργατῶν.

Στρέφοντες βορείως πρὸς τὸ δυτικὸν τέρμα τῶν Περιπτέρων τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Τροφίμων πολυάριθμοι ὁμάδες μηχανικῶν ἐργολητῶν καὶ ἐργατῶν φαίνονται καθαρίζοντες τοὺς τόπους διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ διὰ τὰ διάφορα οἰκοδομήματα τῶν ξένων κρατῶν καὶ τῶν Πολιτειῶν τῆς Ὁμοσπονδίας. Νοτίως, ὀλίγας ἑκατοντάδας ὑαρδῶν μακράν, ἵστανται τὸ περίπτερον τῆς Δημοκρατείας τῆς Χονδούρας, τὸ πρῶτον ξένον περίπτερον, ὅπερ κατὰ τὸ ἥμισυ ἔχει ἤδη οἰκοδομηθῇ. Πρὸς δυσμὰς ἐκτείνονται γήπεδα ἀρκετῶν Ἀμερικανικῶν στρεμμάτων, προωρισμένα διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν περιπτέρων ξένων Κυβερνήσεων καὶ τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας, διὰ τὴν κατασκευὴν ἀθλητικῶν πεδίων, διὰ τὴν ἀπόθεσιν ζωντανῶν ἐκθεμάτων καὶ διὰ τὸ ἀεροδρόμιον.

Δεξιᾷ καὶ ἀνατολικῶς, ἀφοῦ διέλθῃ τὸ μέγαρον τῶν τροφίμων, ὁ ἐπισκέπτης εἰσέρχεται εἰς τὴν εὐρεῖαν δενδρόφυτον πλατεῖαν τῆς Μαρίνας, ἥτις θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ὁ μέγας πρὸς βορρᾶν κῆπος τῆς ἐκθέσεως.

Οἱ κρότοι τῶν μηχανῶν, τῶν σφυρῶν, οἱ διαρκῶς κινούμενοι ἄνδρες καὶ ἵπποι καὶ τὰ ἁμάξια γίνονται ἐδῶ μεγαλείτεροι. Εἰς τὸν παρακειμένον λιμενίσκον ἀρκετὰ φορτηγὰ πλοιάρια ἐκφορτώνουν τὰ φορτία των, συνιστάμενα εἰς ξυλείαν καὶ ἄλλο οἰκοδομήσιμον ὑλικόν. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς πλατείας τῆς Μαρίνας πολυάσχολοι οἱ ἐργάται διαρκῶς κινοῦνται, δὲν βλέπει τις δὲ τίποτε ἄλλο παρὰ πλοιάρια ἐκφορτώνοντα ὑλικὰ οἰκοδομήσιμα, ἁμάξια μεταφέροντα ταῦτα καὶ σκηνὰς διαρκοῦς καὶ πολυμόχθου ἐργασίας. Τὰ ἐκφορτωτικὰ μηχανήματα εἶναι τέλεια καὶ τὰ οἰκοδομήματα δι' ὧν μεταδίδεται ἡ κινητήριος δύναμις εἶναι καταφανῆ μεταξὺ τῶν μικροτέρων οἰκοδομῶν τῆς Ἐκθέσεως. Παρὰ τὴν ἀποβάθραν τῶν ἐκφορτώσεων κεῖνται ἡ τῶν ἐπιβατῶν καὶ αἱ μεγάλαι ἀποθῆκαι τῆς γλυπτικῆς, διαρκῶς πληρούμεναι ἀπὸ μεγαλοπρεπῆ ἀνάγλυφα καὶ ἀγάλματα, κατασκευαζόμενα διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῶν μεγάρων τῆς Ἐκθέσεως καὶ τῶν περὶ αὐτὰ γηπέδων καὶ κήπων.

Περισσότεραι τῶν ἓξ χιλιάδων αἰτήσεις πρὸς παραχώρησιν οἰκοπέδων ἐλήφθησαν μέχρι τοῦ ὀλίγου καιροῦ ἀκόμη ὑπὸ τοῦ ἐμήματος τῶν Παραχωρήσεων καὶ Ἐπιχειρήσεων, πλέον δὲ τῶν ἑκατὸν ἐγένοντο ἀποδεκταί. Αὗται ἀποβλέπουσι κατὰ μέγα μέρος εἰς ἐγκαταστάσεις κέντρων διασκεδάσεων, ἀναψυχῆς καὶ τῶν τοιούτων, εἷα καὶ εἰς προγενεστέρας ἐκθέσεις ὑπῆρχον.

Τὸ «Μέγα Canyon τοῦ Κολοράδου» καὶ τὸ «Toyland» εἶναι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ θαυμάσια, θὰ

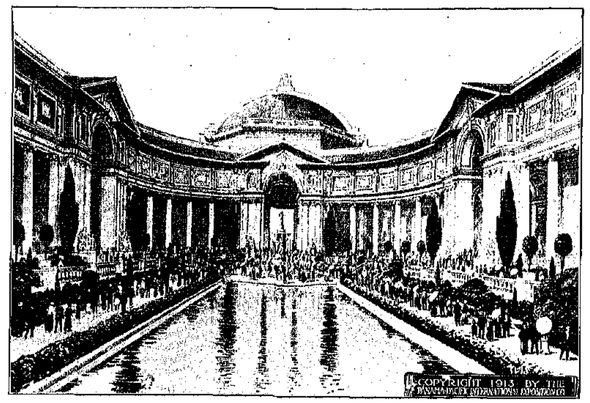

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΤΡΟΠΙΚΩΝ, ΜΕ ΦΟΙΝΙΚΑΣ ΛΑΤΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΕΙΘΑΛΗ

οἰκοδομῶν ὅμως καὶ ἄλλα ὡς τὸ «Creation», οὗ ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς ἐλήφθη ἐκ τοῦ πρώτου Κεφαλαίου τῆς Γενέσεως, ἡ «Πτῶσις τῆς Ἀδριανουπόλεως», τὸ «Μέγα Τριανὸν» τοῦ Ναπολέοντος, τὸ «Roadland» καὶ ἄλλα. Ἑκατομμύρια δολλαρίων θὰ ἐξοδευθῶσι ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν, τῶν ἀναλαβόντων τὴν κατασκευήν διοργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν τοιούτων διασκεδαστικῶν θεαμάτων.

Πράγματι ἡ Ἔκθεσις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἡ γενησομένη ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς συντελέσεως τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς τομῆς τοῦ Παναμᾶ, θὰ στοιχίσῃ, κατὰ τοὺς μετριωτέρους καὶ πλέον συντηρητικοὺς ὑπολογισμούς, περὶ τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια δολλάρια, ἤτοι 400,000,000 φράγκα καὶ πλέον. Τὰ διάφορα ποσά, τὰ ἀποτελοῦντα τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο χρηματικὸν ποσόν, ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς: Ἡ Πολιτεία τῆς Καλιφορνίας 5,000,000 δολλάρια. Ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου 5,000,000 δολλάρια. Ἔρανοι γενόμενοι ἀπὸ πολίτας τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου 7,500,000 δολλ. Κυβερνήσεις ξένων Κρατῶν 10,000,000 δολλ. Αἱ διάφοροι Πολιτεῖαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν 8,000,000 δολλ. Αἱ διάφοροι ἐπαρχίαι τῆς Πολιτείας τῆς Καλιφορνίας 2,000,000 δολλ. Ἐπίδομα δοθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν 1,000,000 δολλ. Προσωπικαὶ ἐγκαταστάσεις διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν 25,000,000 δολλ. Ἐγκαταστάσεις, διατήρησις καὶ λειτουργία διαφόρων γενομένων ἐκχωρήσεων 10,000,000 δολλ. Λειτουργία τῆς Ἐκθέσεως 7,000,000. Ἦτοι ἐν συνόλῳ 80,500,000 δολλάρια.

Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ξέναι Κυβερνήσεις ἀνήγγειλαν μέχρι τοῦδε τὴν πρόθεσίν των ὅπως συμμετάσχωσι τῆς Ἐκθέσεως, ἀναμένονται δὲ καὶ ἄλλαι νὰ πράξωσι παρομοίως ἀκόμη. Τριάκοντα καὶ τρεῖς Πολιτεῖαι καὶ κτήσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συμμετάσχωσιν ἐπισήμως εἰς τὴν Ἔκθεσιν.

Ἐν τοσούτῳ ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Ἔκθεσιν διότι, ὡς ἐπισήμως ἐδήλωσεν, ἡ ἡ βιομηχανία της ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἐκθέσεως καὶ ἐν τόπῳ βιομηχανικωτάτῳ, ὡς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, γνομένης οὐδὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ. Ὁ πραγματικὸς ὅμως λόγος τῆς μὴ συμμετοχῆς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου εἶναι τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀτελῆ δίοδον τῆς Παναμαϊκῆς διώρυγος ζήτημα. Καθότι, ὡς γνωστόν, ἡ Ἀγγλία συντετέλεσεν διὰ τῆς οὐδετέρας αὐτῆς στάσεως εἰς τὴν καταλῆψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τεμαχίου γῆς ἐν Κολομβίᾳ, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς διώρυγος, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι δὲν θὰ ἐρρολογοῦντο τὰ διὰ τῆς διώρυγος διερχόμενα μὴ Ἀμερικανικὰ πλοῖα.

Ἐπίσης ἡ Γερμανία δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Ἔκθεσιν διὰ τὴν μὴ ἐλάττωσιν τοῦ βασμοῦ τῆς γερμανικῆς ποτάσσης, προϊόντος εἰσαγομένου ἐν Ἡνωμένοις Πολιτείαις κατὰ μεγάλας ποσότητας. Ἡ Ρωσσία, μὴ λησμονοῦσα τὴν καταγγελθεῖσαν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνθήκην τοῦ 1832, δὲν θὰ συμμετάσχῃ καὶ αὕτη εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἐκθέσεως. Αἱ ἐκ πείσματος ὅμως αὗται ἀπουσίαι τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων δὲν θὰ κατορθώσουν κατ' οὐδὲν νὰ μειώσουν τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐκθέσεως.

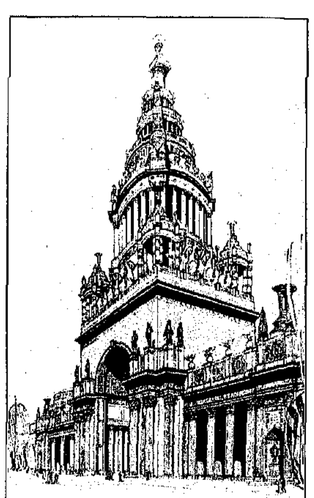

ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

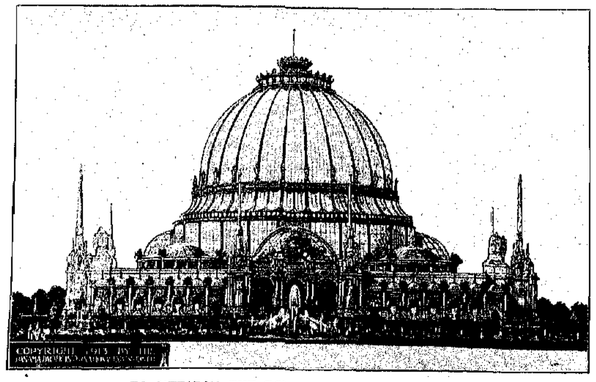

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥΡΙΚΗΣ

Ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ συνέδρια διαφόρων σωματείων ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συγκροτηθῶσι κατὰ τὴν Ἔκθεσιν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, διαπραγματεύσεις δὲ διεξάγονται ἀκόμη μὲ πλεῖστα ὅσα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἄλλα σωματεῖα τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, καθότι τινὰ τῶν συγκροτηθησομένων συνεδρίων θὰ εἶναι διεθνῆ, ἄλλα Ἀμερικανικά, καὶ ἄλλα μόνον τοπικά, ἀνήκοντα εἰς τὰς παρὰ τὸν Εἰρηνικὸν Πολιτείας τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας. Τὰ σωματεῖα τὰ ἀποφασίσαντα ἤδη νὰ συγκροτήσωσι συνέδρια ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ κατὰ τὸ ἔτος 1915 εἶναι πολιτικά, θρησκευτικά, κοινωνιολογικά, ἐκπαιδευτικά, ἐργατικὰ καὶ διαφόρων ἄλλων σκοπῶν.

Διὰ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς συνεδριάσεις τῶν συγκροτηθησομένων τούτων συνεδρίων ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως θ' ἀνεγείρῃ εἰς τὸ νέον κέντρον τῶν δημοσίων κτιρίων οἰκοδόμημα ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων. Τὸ κτίριον τοῦτο θὰ εἶναι μόνιμον, καὶ οὐχὶ προσωρινὸν ὡς τὰ λοιπὰ περίπτερα τῆς Ἐκθέσεως, θὰ περιέλθῃ δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν κυριότητα τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Θὰ ἔχῃ χωρητικότητα καθισμάτων διὰ δώδεκα χιλιάδας ἄτομα.

Κατὰ τοὺς μᾶλλον συντηρητικοὺς ὑπολογισμούς, ἀναβιβάζονται οἱ μέλλοντες ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως εἰς 10,000,000, ἐνῷ ἄλλοι ἀναβιβάζουν τούτους μεταξὺ 12—18 ἑκατομμυρίων.

Ἡ γενομένη πρὸς πρωτοπορίαν τῆς ἐκθέσεως ἐργασία προοδεύει τόσον ταχέως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ τόσον ἱκανοποιητικῶς, ὥστε οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι πολὺν χρόνον πρὸ τῆς ἐπισήμου ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως, ἤτοι τὴν 20 Φεβρουαρίου 1915, τὰ πάντα θὰ ὦσιν ἕτοιμα πρὸς ἑορτασμὸν καὶ πανήγυριν ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων μηχανικῶν κατορθωμάτων τοῦ αἰῶνός μας.

Διατί ὅμως προεστιμήθη ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος, αἱ χρυσαῖ αὗται πύλαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν,

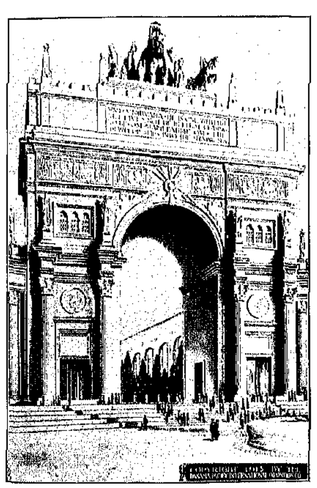

ΑΨΙΣ ΣΥΜΒΟΛΙΖΟΥΣΑ ΤΟΝ ΑΝΑΤΕΛΛΟΝΤΑ ΗΛΙΟΝ

ὡς ἡ καταλληλοτέρα πόλις διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τοῦ συντελεσθέντος κατορθώματος τῆς τομῆς τοῦ Παναμᾶ;

Ἡ Νέα Ὀρλεάνη μετ' ἐπιμονῆς ἐζήτησε τὴν τιμὴν τοιαύτης πανηγύρεως. Δὲν τῇ ἐδόθη ὅμως διότι καὶ ἄλλη Ἔκθεσις ἐγένετο ἐν αὐτῇ, στοιχίσασα ἑκατομμύρια ὅλα καὶ ἀπέτυχεν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος εἶναι ὁ δεύτερος λιμὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μετὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην, θεωρεῖται δὲ καὶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν. Ἄλλως τε ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος εἶναι, δύναταί τις εἰπεῖν, ἡ ἐνδεδειγμένη πόλις διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑνώσεως τῶν ὑδάτων τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἡ ἱστορία τῆς πόλεως ταύτης συνδέεται στενώτατα μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποκοπείσης Παναμαϊκῆς λωρίδος. Πρὸ τοῦ ἔτους 1848, ἤτοι πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν χρυσωρυχείων ἐν Καλιφορνίᾳ, ἡ γνῶσις τῆς τοπογραφίας τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ ἦτο ἀτελεστάτη. Ἔκτοτε ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τῶν μέσων τῆς διαβάσεως τοῦ Ἰσθμοῦ κατέστη ἐπιτακτική, λόγῳ τοῦ πλήθους, ὅπερ, θηρεύον χρυσόν, μετέβαινεν εἰς Καλιφορνίαν. Τότε τὸ πρῶτον ἐτέθησαν αἱ βάσεις σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας ἐν Παναμᾷ, καὶ τότε αἱ παλαιότερον ριφθεῖσαι ἰδέαι περὶ κατασκευῆς διώρυγος ἤρχισαν νὰ λαμβάνωνται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Ἡ Πολιτεία τῆς Καλιφορνίας μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει τὰς γενομένας μελέτας περὶ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ, καθότι ἡ εὐχερεστέρα διὰ θαλάσσης συγκοινωνία πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λιμένας μεγάλως θὰ προήγε τὴν ἐμπορικὴν αὐτῆς κίνησιν. Ἡ παγκόσμιος αὕτη Ἔκθεσις εἶναι καθαρῶς ἐθνικὴ ἐπιχείρησις, ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, πρὸς ἑορτασμὸν τῆς κατασκευῆς τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ, ἔργου ἐνδιαφέροντος μεγάλως τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Ἡ Ἔκθεσις θὰ ἀνοίξῃ ἐπισήμως τὴν 20 Φεβρουαρίου 1915 καὶ θὰ κλείσῃ τὴν 4ην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἤτοι θὰ διαρκέσῃ ἐννέα μῆνας καὶ δεκαρεῖς ἡμέρας. Ἀναλαβὼν τὴν τιμὴν καὶ τὰς δαπάνας τῆς μεγίστης ταύτης ἑορτῆς, τῇ ὑποδείξει τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Κογκρέσσου, ὁ λαὸς τῆς Καλιφορνίας ἐξυπηρετεῖ σημαντικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, γενικῆς σπουδαιότητος, αἱ συνέπειαι τῶν ὁποίων θὰ ἐπιδράσωσιν ὠφελίμως ἐφ' ἑκάστης Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐφ' ὅλων τῶν πολιτῶν της.

Ὅπως δ' ἡ πανήγυρις λάβῃ πᾶσαν μεγαλοπρέπειαν καὶ ὅπως κατασβεσθῇ τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου, ὁ τέως Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Τάφτ ἐπὶ τῆς προεδρείας τοῦ ὁποίου ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ ἡ Ἔκθεσις, ἀναγγέλλων τὴν συγκρότησιν αὐτῆς ἐπισήμως εἰς ὅλον τὸν κόσμον, προσεκάλεσε τὸ ξένα Κράτη ν' ἀντιπροσωπευθῶσι διὰ τῶν στόλων αὐτῶν. Οἱ στόλοι οὗτοι ἀπεφασίσθη νὰ συγκεντρωθῶσι εἰς τὸν λιμένα τοῦ Hampton Roads, τῆς Πολιτείας Βιργινίας. Ἐκεῖθεν οἱ διατηρηταὶ τῶν πλοίων θὰ μεταβῶσιν εἰς Οὐάσιγκτων ὅπως φιλοξενηθῶσιν ἐπισήμως ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅστις θὰ συνοδεύσῃ τοὺς ἐπισήμους τούτους ἐπισκέπτας καὶ ἀντιπροσώπους τῶν ξένων Κρατῶν πάλιν εἰς Hampton Roads ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τοὺς συγκεντρωμένους στόλους, οἵτινες ὁμοῦ πάντες θὰ κατευθυνθῶσι διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον.

Ἐξ ὅλων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς μεγαλοπρεπῆ ἑορτασμὸν τῆς Ἐκθέσεως, ἐκ τῆς γενομένης μετὰ τοσαύτης σπουδῆς, φρονήσεως, δραστηριότητος καὶ ταχύτητος ἐργασίας καὶ πολλῆς δαπάνης πρὸς ἀνέγερσιν πραγματικῶν μεγάρων καὶ πολυδάπανον αὐτῶν καλλωπισμόν, πᾶς τις φαντάζεται ὅτι ἡ Ἔκθεσις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἡ γινομένη πρὸς πανήγυριν τῆς ἑνώσεως τῶν δύο Ὠκεανῶν, θὰ ὑπερβῇ πᾶσαν ἄλλην προγενεστέραν Ἔκθεσιν ἤτις ἐλάβε χώραν ποτὲ ἐν τῷ κόσμῳ μέχρι σήμερον, θὰ σημειώσῃ δὲ τὸ ρεκὸρ εἰς μεγαλοπρέπειαν, εἰς μέγεθος καὶ εἰς σπατάλην χρήματος.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

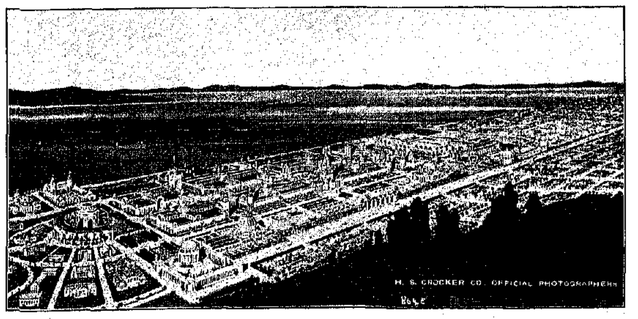

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΤΩΡΑ, ὁτότε ὑπὸ τὸ φύσημα τῶν Κρητικῶν ἀνέμων ἀνελοῦται ὑπερήφανον ἐπὶ τοῦ Φιρκὰ τὸ κυανόλευκον σύμβολον, διαλαλοῦν μὲ τὸ πλατάγισμά του τὸ τέρμα μιᾶς μακρᾶς ἀγωνίας, ἡ σκέψις φέρεται εἰς τὸ μεμακρυσμένον παρελθόν, πλέκουσα ἱστορικὸν ἀπολογισμὸν τῆς πολυθυμήτου καὶ πολυταράχου νήσου, ἥτις, ἁπλουμένη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνατολικῶν θαλασσῶν αἱ ὁποῖαι συνδέουν τὰς τρεῖς ἠπείρους τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ἐπέσυρε πάντοτε ἐπάνω της τὰ βλέμματα ἰσχυρῶν, γειτόνων ἢ μεμακρυσμένων, κρατῶν καὶ ἡ Ἱστορία της ἀπὸ μακρῶν αἰώνων εἶναι διαρκὴς πάλη κατὰ τῶν κατακτητῶν της καὶ προσπάθειαι ἐκάστοτε, ἐπιτυχεῖς ἢ μάταιαι, πρὸς ἀπαλλαγήν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ των.

Ἡ γειτνίασίς της περισσότερον πάσης ἄλλης εὐρωπαϊκῆς χώρας πρὸς τὰς χώρας τῆς Ἔγγυς Ἀνατολῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἤκμασε καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων μετεδόθη ὁ πρῶτος πολιτισμός, κατέστησε τὴν Κρήτην τὸν πρῶτον εὐρωπαϊκὸν σταθμὸν τοῦ ἀρχαίου ἀνατολικοῦ πολιτισμοῦ, ὥστε ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ προσέλαβεν ἴδιον τύπον, φθάσας εἰς τὴν τελειοτέραν ἐξέλιξιν καὶ ἀκμήν του κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἐποχὴν τῆς δευτέρας πρὸ Χριστοῦ χιλιετηρίδος, ὁπότε αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ χῶραι εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς νηπιώδη κατάστασιν πολιτισμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ λοιποῦ κόσμου ἐπεκράτει ἡ πρώτη βαρβαρότης.

Παράλληλος πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀκμὴν τῆς Κρήτης ἐβάδιζε καὶ ἡ πολιτικὴ ἰσχύς της, θαλασσοκράτειρα δ' ἐπεξέτεινε τὸ κράτος της μέχρι τῶν βορείων ἀκτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους καὶ πέραν τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν μέχρι τῶν Ἰταλικῶν ἀκτῶν καὶ τῶν δυτικωτέρων ἄκρων τῆς Μεσογείου.

Ἡ Κρητικὴ γῆ ἐκράτησε φιλοσόφους εἰς τὰ σκλάγχνα της ἐπὶ χιλιετηρίδας ἤδη ὅλα τὰ λείψανα καὶ δείγματα τοῦ πρώτου αὐτοῦ μεγαλείου της, ὁ ἡμιελεύθερος δὲ πολιτικός της βίος τῆς τελευταίας δωδεκαετίας ἐπέτρεψεν ὥστε ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη, ἀπαλλαγεῖσα καὶ αὐτὴ τῶν χωλυμάτων καὶ δεσμῶν τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος, νὰ φέρῃ εἰς φῶς ὁλόκληρον ἕνα κόσμον, ἄγνωστον τέως, τὸν ἀρχαιότερον Κρητικὸν κόσμον, ὅστις μὲ τὸν ἐκλαμβοῦντα ἴδιον πολιτισμόν του ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ ἐπακολουθήσαντος πανελληνικοῦ μεγαλείου τῶν κλασσικῶν χρόνων.

Οἱ πρῶτοι ἱστορικοὶ Ἑλληνικοὶ χρόνοι, κατὰ τοὺς ὁποίους ἄρχεται διὰ τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ ἡ ἀκμὴ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, συμπίπτουν πρὸς τὴν παρακμὴν τοῦ ἐπὶ χιλιετηρίδα διαρκέσαντος πρώτερον ἀρχαιοτέρου αὐτοῦ Κρητικοῦ μεγαλείου.

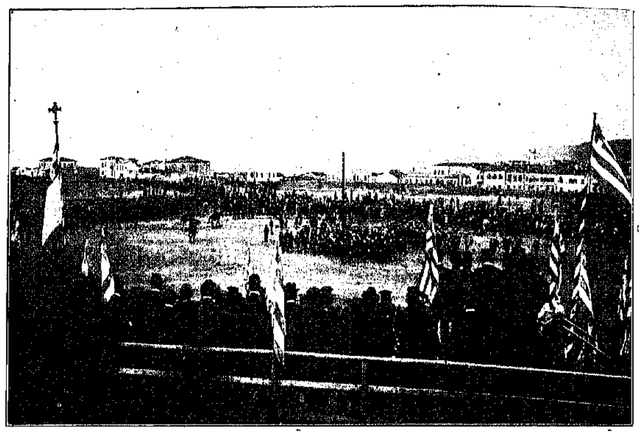

ΤΟ 1ον ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 14ου ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΓΤΥΧΕ ΛΑΜΠΡΑΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Αἱ ἑκατὸν πόλεις τῆς ἑκατομμύριον ἀριθμούσης τότε Κρήτης, δημοκρατούμεναι ἤδη ὡς καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ αὐτοκυβερνώμεναι, παρ' ὅλας τὰς μεταξύ των ἀντιθέσεις καὶ τοὺς συχνοὺς ἀγῶνας, εἶχοντο ζηλοτύπως τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κρητικοῦ ἐδάφους τὴν ὁποίαν καὶ διετήρησαν ἄθικτον ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ἀκόμη χιλιετηρίδα, μέχρι τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, διατηροῦσαι ἐν τῷ μεταξὺ στενὴν πᾶσαν τὴν ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, κοινοὺς νομίζουσαι πάντας τοὺς ἐθνικοὺς ἐχθροὺς καὶ μετέχουσαι πάντοτε πάντων τῶν ἀγώνων ὅσους ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, εἴτε ἀμυνομένη εἴτε ἐπιτιθεμένη, διεξήγαγε κατὰ τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐκάστοτε ὁρμωμένων βαρβάρων.

* * *

Ἡ ρωμαϊκὴ λαῖλαψ, ἡ παρασύρσα ἐν τῇ δίνῃ της καὶ ὑποτάξασα λαοὺς καὶ ἔθνη, ἐπελθοῦσα ἤδη κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, εἶχεν ἀφήσει τελευταίαν τὴς λείαν τὴν Κρήτην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔρριπτεν ἀπὸ παλλοῦ ζηλότυπα τὰ βλέμματά της.

Ἡ πρώτη ρωμαϊκὴ ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς νήσου, περὶ τὰ μέσα τῆς πρώτης χριστιανικῆς ἑκατονταετηρίδος, ἀπέτυχε καὶ ἡ ρωμαϊκὴ ὁρδὸς ἐτροπαιώθη ἐπὶ τῶν Κρητικῶν πεδιάδων. Ἀλλ' ὁ Κρητικὸς θρίαμβος ὑπῆρξε βραχύς· ἡ Κρήτη εὐδαιμόνει πάντοτε ὡς κηλὶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ρωμαϊκῶν κατακτήσεων.

Μετὰ μικρὸν χρόνον κυκνοὶ αἱ ρωμαϊκαὶ λεγεῶνες ἐπήρχοντο πάλιν κατὰ τῆς νήσου καὶ μετὰ τριετῆ ἀπεγνωσμένην ἄνισον πάλην καὶ ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν, ἣν οἱ Ῥωμαῖοι δὲν συνήντησαν ἀλλαχοῦ, ὁ Κρητικὸς ἡρωϊσμὸς συνετρίβη πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς κοσμοκρατείρας καὶ τὸ πρῶτον ἤδη ἡ Κρήτη, ἀπολέσασα τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐκυβερνᾶτο ὑποτελὴς παρὰ ξένου κατακτητοῦ.

Ἡ Ῥώμη παρήκμασε· μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ ἀπεράντου κράτους της, ἡ Κρήτη παρέμεινεν εἰς τὸ ἐξελληνισθὲν βραδύτερον ἀνατολικὸν κράτος, ἀνεῦρε δὲ καὶ ἀνέκτησε μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν τὴν ἐθνικήν της ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Βυζαντίου, τῆς ὁποίας ἀπετέλει πολύτιμον καὶ εὐημέρουν τμῆμα ἐπὶ χρόνον μακρόν, ἕως οὗ ἡ πρώτη Ἰσλαμικὴ μάστιξ ἀνεφάνη ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν θαλασσῶν, φέρουσα πανταχοῦ τὴν φρίκην καὶ τὸν ὄλεθρον, καὶ ἔρριψε κατακτητικὸν τὸ βλοσυρόν της βλέμμα ἐπὶ τῆς Κρήτης, καὶ πρὶν ἡ προφθάσῃ ἀκόμη ὅπως ἔλθῃ ἐπίκουρος ἡ παρὰ τὸν Βόσπορον Μητρόπολις, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἑνάτου αἰῶνος, τὰ στίφη τῶν Σαρακηνῶν ἀπὸ τῶν βορειοδυτικῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἀπὸ τῶν Ἱσπανικῶν ἀκτῶν ὁρμώμενα κατέκλυζον τὴν Κρήτην, λεηλατοῦντα, σφάζοντα, πυρπολοῦντα καὶ ἐξισλαμίζοντα διὰ τῆς βίας ὅσους τῶν κατοίκων δὲν ἔκρινον ἄξιους σφαγῆς.

Μὲ τὴν πρώτην αὐτὴν ἰσλαμικὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἀράβων ἄρχεται διὰ τὴν νῆσον ἡ μακρὰ περίοδος τῆς ὑποδουλώσεώς της, σχεδὸν ἀλληλοδιαδόχως, εἰς ξένους κατακτητάς, περίοδος πλήρης μαρτυρίων καὶ ἀγώνων.

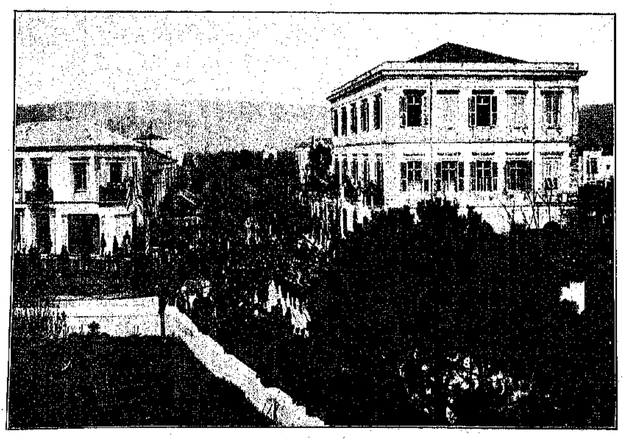

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΠΟΒΙΒΑΖΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

Πᾶσαι αἱ φρικαλέαι μέθοδοι τοῦ Ἰσλὰμ, τεθεῖσαι εἰς χρῆσιν, ἐξεμηδένισαν σχεδὸν τὸν Χριστιανικὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου, ἣν κατέστησαν τὸ μεγαλύτερον μουσουλμανικὸν κέντρον σωματεμπορίας καὶ τὸ φοβερώτερον ὁρμητήριον τῶν Ἀράβων πειρατῶν τῆς Μεσογείου, οἵτινες πάντες συνηντῶντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου Χάνδακα, περὶ τὸ κέντρον τῶν βορείων παραλίων της, κτῆμα Ἀραβικόν, ἔνθα συνεσωρεύοντο οἱ λαφυραγωγούμενοι θησαυροὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ αἱ μυριάδες τῶν αἰχμαλωτιζομένων καὶ πωλουμένων δούλων Χριστιανῶν.

* * *

Ἡ πρώτη αὕτη περίοδος τῆς Ἰσλαμικῆς φρίκης διήρκεσεν ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυ περίπου αἰῶνα, καθ' ὃν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος τῶν ἀρχαίων νήσου, ἥτις πρώτη τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν παρέλαβε καὶ ἀνήγαγεν ἄλλοτε εἰς ἄφθιτον τελειότητα τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν πολιτισμόν, ὃν πρώτη αὕτη μετελαμπάδευσεν εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον, ἀπεστέλλοντο τώρα εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν Μουσουλμανικῶν χωρῶν μέχρι τῆς Βαγδάτης ἢ τῶν Περσικῶν χαρεμίων καὶ τῶν Ἀφρικανικῶν ἐρήμων δέσμιοι οἱ πωλούμενοι δοῦλοι, παρθένοι καὶ παῖδες καὶ πᾶσης ἡλικίας καὶ γένους δυστυχεῖς, ὅσους συνεσώρευεν εἰς τὸν Χάνδακα ἡ μουσουλμανικὴ βαρβαρότης.

* * *

Αἱ προσπάθειαι τοῦ Βυζαντίου πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου ὑπῆρξαν μάταιαι ἐπὶ χρόνον μακρὸν καὶ ἡ μουσουλμανικὴ μανία ἔκαινεν ἤδη εἰς τὴν ἐξάλειψιν καὶ τῶν τελευταίων ἰχνῶν τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Κρήτῃ, ὅτε ἐπιτυχὴς ἐκστρατεία τῆς Βυζαντινῆς Μητροπόλεως ἀπήλλαξε τὴν νῆσον ἀπὸ τῶν μουσουλμανικῶν ὀνύχων περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος. Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἀνεκτήθησαν καὶ ἠβραιώθησαν ἐκ νέου ἐντῇ νήσῳ, ἥτις ἀνετέλεσε καὶ πάλιν τότε ἐκμάζον καὶ πολύτιμον τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βυζαντίου ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυ συνεχεῖς αἰῶνας, καὶ ἡ περίοδος αὕτη ἀποτελεῖ τὸν μόνον καὶ τελευταῖον φωτεινὸν σταθμὸν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς νήσου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ζόφου τῶν ξενικῶν κατακτήσεων καὶ ἐξαρτήσεων, αἵτινες, ἄνευ διακοπῆς, διαδέχονται ἀλλήλας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, ὁπότε οἱ συρφετοὶ τῶν Φράγκων σταυροφόρων ἐπιπεσόντες κατὰ τῆς Ἀνατολῆς προέβησαν μετὰ τὴν πυρπόλησιν καὶ λεηλασίαν τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν διανομὴν τῶν χωρῶν τοῦ κράτους.

Ἡ Κρήτη ἐδόθη τότε ὡς τιμάριον εἰς ἀρχηγὸν Σταυροφόρων, ὅστις ἐπώλησε κατόπιν ταύτην εἰς τὴν Ἐνετικὴν δημοκρατίαν ἀντὶ 100,000 δρυγρῶν νομισμάτων.

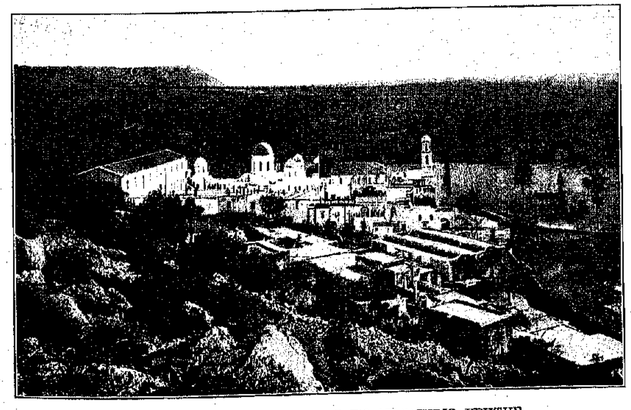

Η ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΕΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙΩ ΚΡΗΤΗΣ

Καὶ μετὰ τὴν βραδύτερον ἀπαλλαγὴν τοῦ Βυζαντίου ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν Φράγκων ἐπιδρομέων, ἡ Κρήτη ἐξηκολούθει παραμένουσα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἐνετῶν, οἵτινες ἀχύρωσαν πάντα τὰ ἐπίκαιρα μέρη τῆς νήσου ὅπως συγκρατῶσιν αὐτὴν εἰς ὑποταγὴν καὶ κατασκεύλωσιν εὐχερέστερον τοὺς ἀδιαλείπτους καὶ πεισματώδεις ἀγῶνας τῶν Κρητῶν κατὰ τῆς ξένης κυριαρχίας.

Ἡ ἅλωσις τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῶν Τούρκων, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, εὗρε τὴν Κρήτην ὑπὸ τὸν Ἐνετικὸν ζυγόν, ἀλλ' οὔτε ἡ ἐλκαίψις καὶ τοῦ τελευταίου ἰχνους κράτους Ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδ' ὁ Τουρκικὸς ζόφος, ὅστις ἐκάλυπτεν ἤδη πυκνὸς τὴν ὑποδουλωθεῖσαν Ἑλληνικὴν Ἀνατολήν, οὐδὲ τὰ ἐν Κρήτῃ φαριολζόμενα παρὰ τῶν Ἐνετῶν βασανιστήρια καὶ μαρτύρια, ὅσα ἐνεργήθησαν καὶ ἐχαλκεύθησαν εἰς τὰ σκότη τῶν Φραγκικῶν πύργων τοῦ μεσαιῶνος, δὲν ἐπῆρκουν ὅπως κατασκεύλωσι τὰς ἐναντίον τοῦ Ἐνετοῦ κατακτητοῦ ἐπαναστάσεις τῶν Κρητῶν, αἱ ὁποῖαι, ἤδη, μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου, δὲν ἀπέβλεπον μόνον εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ ξένου κατακτητοῦ, ἀλλ' ἀφεώρων εὐρύτερον εἰς τὴν ὕδρυσιν ἐλευθέρου πολιτικοῦ κέντρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

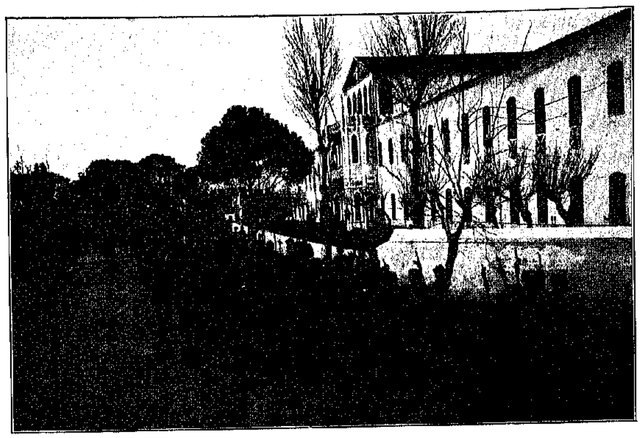

ΤΟ ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΑΠΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ

Εἰς τηλεβόλα, ἅτινα οἱ Κρῆτες ἐκυρίευον κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις των παρὰ τῶν Ἐνετῶν, ἔβλεπον τὰ ὀνόματα τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σπάρτης καὶ τοῦ Βυζαντίου, καὶ παντὸς ἄλλου, ἐφ' ᾧ ἠδύναντο νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῇ τοῦ παρελθόντος Ἑλληνικοῦ μεγαλείου τὴν ἀνάμνησιν, ἥτις διετηρεῖτο πάντοτε ζῶσα καὶ ἀκμαία ἐν Κρήτῃ, ἐνισχύουσα αὐτὴν εἰς τοὺς κατὰ τῶν κατακτητῶν ἀγῶνάς της.

* * *

Κατὰ δεκάδας ἀριθμοῦνται αἱ Κρητικαὶ ἐπαναστάσεις κατὰ τῆς Ἐνετικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ ἥμισυ αἰῶνας, καθ' οὓς ὁ Λέων τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῆς Κρήτης δεσπόζων αὐτῆς, ἕως οὗ περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Κρήτην νέος κατακτητής, ὁ Τοῦρκος, ὅπως διαδεχθῇ τὸν παρηκμακότα Ἐνετόν.

Παρ' ὅλην τὴν φρικαλεότητα τῶν ἀναμνήσεων τῆς τυραννίας τῆς Χριστιανικῆς Ἐνετίας, οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς νήσου δὲν ἐδίστασαν ὅπως, βοηθοῦντες τοὺς Ἐνετούς, ἀντιταχθῶσι μετ' αὐτῶν κατὰ τοῦ ἐμφανισθέντος νέου Μουσουλμάνου ἐπιδρομέως, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα καὶμόνον ἐνέπνεε τὴν φρίκην.

Μακροὶ ἀγῶνες ἐπηκολούθησαν μεταξὺ Ἐνετῶν καὶ Τούρκων διὰ τὴν ὁριστικὴν κατοχὴν τῆς νήσου. Οἱ νέοι κατακτηταί, ἐπελθόντες παμπληθεῖς, διέτρεχον τὴν ὅπλιθρον χώραν σφάζοντες, δηοῦντες καὶ λεηλατοῦντες, καὶ ἐπολιόρκουν τὰς ὀχυρωμένας πόλεις της.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου, ὑποστᾶσα μίαν τῶν ὀνομαστοτέρων ἐν τῇ ἱστορίᾳ πολιορκιῶν ἐπὶ ἔτη τέσσαρα καὶ ἥμισυ αἰῶνος, καθ' ἃ ἐφενδύησαν πρὸ τῶν τειχῶν της πολλαὶ μυριάδες πολιορκητῶν, ἔπεσεν ἐν τέλει καὶ ἔθνικε μὲ τὴν πτῶσίν της τέρμα εἰς τὴν τείσμονα πάλην μεταξὺ Ἐνετῶν καὶ Τούρκων, οἵτινες ἐβέσπασαν οὕτω τῆς νήσου.

Μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Ἐνετικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς νήσου ἤρχισε πάλιν νέα περίοδος τυραννίας, τυραννίας Τουρκικῆς, πολὺ φοβερωτέρας τῆς προκατόχου. Ὅλα τὰ τρομοκρατικὰ μέσα τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν, ὑπενθυμίζοντα τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης μουσουλμανικῆς κατακτήσεως τῶν Σαρακηνῶν.

Μετὰ ἕνα αἰῶνα Τουρκικῆς τυραννίας καὶ ἀνηκούστων μαρτυρίων, αἰῶνα καθ' ὃν δὲν ἀπέλιπον ἀντιδράσεις καὶ μεμονωμένοι ἀγῶνες κατὰ τοῦ

νέου κατακτητοῦ, ἐξερράγη ἐν τέλει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης, ὡς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν Κρήτῃ ἡ πρώτη ἐπανάστασις, πνιγεῖσα εἰς τὸ αἷμά της μετὰ ἀγῶνα ἄνισον. Οἱ ἀρχηγοὶ της ἀνεσκολοπίσθησαν καὶ ὁ ζυγὸς ἐπὶ τῆς νήσου ἐπανέπεσε βαρύτερος.

* * *

Κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 ἡ Κρήτη ἐν τῶν πρώτων Ἑλληνικῶν χωρῶν ἐξηγέρθη κατὰ τοῦ κατακτητοῦ. Ἐπὶ ὀλόκληρον τὴν ἔκτασιν αὐτὸν ἀγῶνα παλαίουσα ἠσθάνθη περισσότερον πᾶσης ἄλλης Ἑλληνικῆς χώρας τὰ δεινὰ τοῦ ἀνίσου ἀγῶνος. Αἱ Αἰγυπτιακαὶ ὁρδαί, ὅσας οἱ Τοῦρκοι μετέφερον πρὸς ἐπικουρίαν των εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα, διερχόμεναι ἐν Κρήτῃ καὶ σταθμεύουσαι ἐκεῖ ἐξέχυνον τὰς πρώτας ἀγριότητας αὐτῶν.

Αἱ πόλεις τῆς νήσου εἶχον ἐρημωθῆ Χριστιανῶν καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἑλληνικῶν συνοικιῶν ἀνεφύτρωσαν τὸ χόρτον καὶ αἱ ἄκανθαι. Τὰ σπήλαια τῶν Κρητικῶν ὀρέων ἐπληρώθησαν πεινώντων καὶ γυμνητευόντων γυναικοπαίδων.

Αἱ σφαγαί, αἱ βιώσεις, οἱ ἐμπρησμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἀνάλογα μέσα, ἄτινα εἶχον τεθῆ εἰς χρῆσιν πρὸς κατάνυξιν τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπεστέρησαν τότε τὴν νῆσον τοῦ ἡμίσεως περίπου τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ της.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπανάστασις διετηρήθη ἐν Κρήτῃ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸ τέρμα τοῦ ὁποίου εὗρε πᾶσαν τὴν ὑπαίθριον χώραν τῆς νήσου ἀπηλλαγμένην τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας, ἥτις εἶχεν ἤδη περιορισθῆ μόνον εἰς τὰς ὀχυρωμένας πόλεις τῆς νήσου.

Ἡ Κρήτη ἀπελείσθη τῶν ὁρίων τοῦ νεοπτούς Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τοῦτο συνετέλεσε περισσότερον ἡ ὀπισθόβουλος ἐπιμονὴ τῆς διπλωματίας παρὰ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κατακτητοῦ της, ὅστις παρεχώρησεν αὐτὴν εἰς τὸν Αἰγύπτιον δυνάστην ὡς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν ὅσας τοῦ παρέσχεν οὗτος κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν.

Μετὰ δεκαετῆ περίπου Αἰγυπτιακὴν διοίκησιν ἡ νῆσος ἐπανῆλθε καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν δεσποτείαν.

* * *

Ἀφ' ὅτου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐνεπήγη παρὰ τὸν ἱερὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως τὸ πολιτικὸν κέντρον καὶ ἡ ἑστία ἡ διαθερμαινέουσα καὶ συγκεντροῦσα τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων, ἡ Κρήτη, ἀπορασαλεύτως ἔχουσα προσηλωμένα τὰ βλέμματά της πρὸς τὸν βράχον τοῦτον, ἐσημείωσε τὰς συχνοτέρας καὶ σφοδροτέρας κατὰ τοῦ κατακτητοῦ ἐξεγέρσεις. Ἅπασα ἡ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ λήξαντος αἰῶνος ἀγδοηκονταετία δὲν ὑπῆρξεν ἡ διαρκὴς σχεδὸν κατὰ τοῦ κατακτητοῦ ἀγὼν τῆς νήσου, ἐπιδιωκούσης μετ' ἐπιμονῆς κατα πληκτικὴς τὴν ἐθνικήν της ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν διὰ τῆς προσαρτήσεώς της εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν κράτος. Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι περίοδος διαρκῶν ἀγώνων, ἐρημώσεων καὶ μαρτυρίων.

Τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἐπηκολούθησαν ἐν Κρήτῃ ἕτεραι εἰς τὰ 1830, 1841, 1858, 1866—1869. Ἡ τελευταία αὕτη ὑπῆρξεν ἡ αἱματηροτέρα καὶ διαρκεστέρα τῶν προηγουμένων. Ἐπὶ τριετίαν διεξήχθη πάλη πεισματώδης καὶ ἄνισος, καθ' ἣν ἑκατοντάς καὶ πλέον χιλιάδων Τουρκικοῦ στρατοῦ προσεπάθει ὅπως ὑποτάξῃ τοὺς ἡρωϊκοὺς νησιώτας. Αἱ συνήθεις σφαγαὶ καὶ ἐρημώσεις ἐπηκολούθησαν, μένει δ' ἀνεξάλειπτος πάντοτε εἰς τὴν καρδίαν τῶν Κρητῶν ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν Μεγάλην Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν, σκέψη τῆς ὁποίας μετέφερον εἰς τὰς χώρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, σώζοντα ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς μανίας, τὰ εἰς τὰς Κρητικὰς παραλίας συναθροίμενα, πεινῶντα καὶ γυμνητεύοντα γυναικόπαιδα.

Ἡ Κρητικὴ ἐθελουσία καὶ αὐτοπάρνησις ἔμειναν πάλιν ἀτελεσφόρητοι καὶ ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἐπνίγη εἰς τὸ αἷμά της.

Ἐπηκολούθησαν βραδύτεροι ἄλλαι ἐξεγέρσεις ἐπιδιώκουσαι τὴν προσάρτησιν τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰ 1878, 1889 καὶ 1896—1898. Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ τελευταία πασῶν καὶ ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ τῆς νήσου Τουρκικὴν δεσποτείαν.

Αὐτὰ τὰ στίφη τοῦ τακτικοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἶχον προβῆ εἰς σφαγὰς καὶ πυρπόλησιν τῶν Χοιστιανικῶν συνοικιῶν τῆς Κρητικῆς πρωτευούσης. Τὸ πρῶτον ἤδη ἠναγκάσθη τὸ ἐλεύθερον κράτος νὰ ἐπέμβῃ ἐπισήμως ἐν Κρήτῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς ὀλίγων ταγμάτων στρατοῦ, καταλαβόντων τὴν νῆσον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ἦτο τοῦτο ἡ πρώτη πρᾶξις τοῦ μεγάλου ἀνατολικοῦ δράματος, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἀπὸ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897 διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον.

Ἡ μετὰ ἕνα νικηφόρον τότε διὰ τὴν Τουρκίαν πόλεμον ἀπώλεια τῆς Κρήτης καὶ ὁ διὰ τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς Ἕλληνος Ἡγίγκηπος καθαρὸς Ἑλληνικὸς χρωματισμὸς τῆς διοικήσεώς της, ὑπῆρξε διὰ τὴν Τουρκίαν τὸ πλῆγμα τὸ ὁποῖον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Νεοτουρκισμοῦ καὶ εἰς τὸν τελικὸν θρίαμβόν του διὰ τῆς Τουρκικῆς μεταπολιτεύσεως, μεθ' ἣν ὁ σωβινισμὸς τῶν ἐπικρατούντων εἰς αὐτὸ Τουρκορητικῶν στοιχείων παρέσυρεν εἰς τὰς παραφροσύνας αἱ ὁποῖαι ἐπέφεραν τὸν Βαλκανικὸν συνασπισμὸν καὶ τὴν τελευταίαν ἀνατολικὴν ἀναστάτωσιν, τὴν ὁποίαν, ἂν μὴ προκάλεσεν, ἐπέσπευσε πάντως ἡ Κρητικὴ ἐπιμονὴ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινοβούλιον.

Τώρα ὅλη ἡ μακρὰ περίοδος τῆς Κρητικῆς ἀγωνίας φαίνεται παρελθοῦσα ὡς ὄνειρον, καὶ τὴν περίοδον τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἔλαβεν ἡ Κρήτη ἀλλοτε παρὰ τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ, φαίνεται ὡς συνεχίζουσα ἡ περίοδος τῆς νέας ἐλευθερίας, ἣν ἀπέδωκεν ὁ Κωνσταντῖνος Β'. ὁ Νικηφόρος.

Χανιά, Ἰανουάριος, 1914.

Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ο ΠΟΘΟΣ

Ὁ μεγάλος ὁ Πόθος εἶναι ἀστέλλωτος
τουβενὶκ δὲν τὴ χτίζει τὴ φωλιά·
σὲ νιό, σὲ παλάτι, σὲ φτωχόσπιτο,
δὲ βρίσκει ἴζοτσι σὲ καμμιὰ ἀγκαλιά.

Στέκεται πάντα ἀνάερα μεσοούρανος
μὲ φτερούγες ὁλάνοιχτες πλατειές,
τινάζονται ἀπὸ κάτου πρὸς τὰ ὕψη του
τῶν κυνηγῶν ἀνθρώπων οἱ σαΐτιές.

Ἀφάλιαστος καὶ ἀκράπαγος καὶ ἀδάμαστος,
σὰ σύγνεφο φαντάζει μέσ' στὸ φῶς·
μὰ σὰν ἔρχεται ἡ νύχτα σιγανέβατη,
λάμπει τῆς Ἀφροδίτης ἀδερφός.

Καὶ ἂν τένε ρίξουν κάτου αἱματοστάλαχτο
τῶν κυνηγῶν ἀνθρώπων οἱ σαΐτιές,
δὲ θὰ τοῦ γείγη μινῦμα ἡ γῆ ἀποπάνου του,
δὲ θὰ κλάψουν κλωνογυρτες ἰτιές.

Ἢ θὰ πέσῃ κατάκορφα στὸν Ὄλυμπο
νὰ βρῇ τὴν ἀδαΐλευτην αὐγή,
ἢ κάποιας πάντα νυχτωμένης Κάλιασης
θὰ ταράξῃ τὴν πύρινη πηγή.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο ΔΟΥΛΕΥΤΗΣ

Σένο κρεββάτι ἠλλέυκο καὶ πούπουλα στρωμένα
τὸ στρατιώτη ἐδέχτηκε μὲ τὴ βυρειὰ πληγή του.
Σὰν ἔσκιος μάνας κι' ἀδερφῆς μερόνυχτα μαζί του
τῆς ὡμορφιᾶς τὴ γιατρειὰ σταλάζει μιὰ παρθένα.

Μέσ' 'στὸ βαμβάκι ἀσάλευτα κοιμᾶται πονεμένο
τοῦ δουλευτὴ τ' ἀνίμητο καὶ σιδερένιο χέρι.
Μὰ ξάφνω φεύγει ἀπ' τὸ κορμὶ—κομμάτι σάρκας ξένο—
τὸ χέρι φεύγει στοῦ γιατροῦ τὸ ἀλύπητο μαχαίρι.

Τώρα σακάτης τσακωνὸς γυρίζει στὸ χωριό του·
Μέσ' στὸ ξερὸ χωράφι του τἀλέτρι ὀργὸ προσμένει,
ν' ἀνοίξῃ αὐλάκια μέσ' στὴ γῆ τὴν ἱδροτοθρεμμένη.

Κ' ἐνῶ βουβὸς ὁ δουλευτὴς κυττάει τὸ ἔρμο βιό του
μ' ἕνα βαθὺ τραμπόκλαμμα καὶ μ' ἕνα καρδιοχτύπι
νοιώθει τὸν πόνο τὸ φριχτὸ στὸ χέρι ποὺ τοῦ λείπει!

Ζ. Α. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΜΑΣ, ΤΑ ΛΕΦΤΑ

Βρὲ παιδιὰ κ' ἐγὼ φωνάζω καὶ τὸ πιτὸ γερὸ κεφάλι
Θἄναι δυνατὸν νὰ σχάλῃ.
Πλὴν ὁ κόσμος ξεχνάίζει:
Δὲν τ' ἀκοῦμ' ἐμεῖς αὐτά, τὰ λεφτὰ μας, τὰ λεφτά.

Ὁ κοσμάκης δυσχαρεί
κ' εὔκολα δὲν συγχωρεῖ.
Τοῦ μιλῇς ἐν παρομοίαις τοῦ τὰ λὲς ὀρθὰ, κοφτά,
πλὴν τὰ λόγια πᾶν' χαμένα
καὶ φωνάζουν ὁλόενα:
Τὰ λεφτά μας, τὰ λεφτά.

Κι' ὅσοι στὴ δίκη του ράχη
κάνουν πλούτη, κάνουν πάχη,
καὶ πολόχρυσα παλάτια,
τοῦ κυτσοῦν κακὰ στὰ μάτια
καὶ τοὺς ἔχει στὸ στομάχι.

Ἐπὶ τὸν Νέμεον κεποιθὼς πήγαινε στὸ σπιτάκι σου,
κι' ἂν ἄρχων εἶσαι Τρακαλῶν,
μὰ κομπορρήμων κι' ἀλαζών,
ἐμπρὸς στὸ Μουστακόπουλο μὴ στρίβῃς τὸ μουστάκι σου.
(αΡ ω μ η ὸ ς η)

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

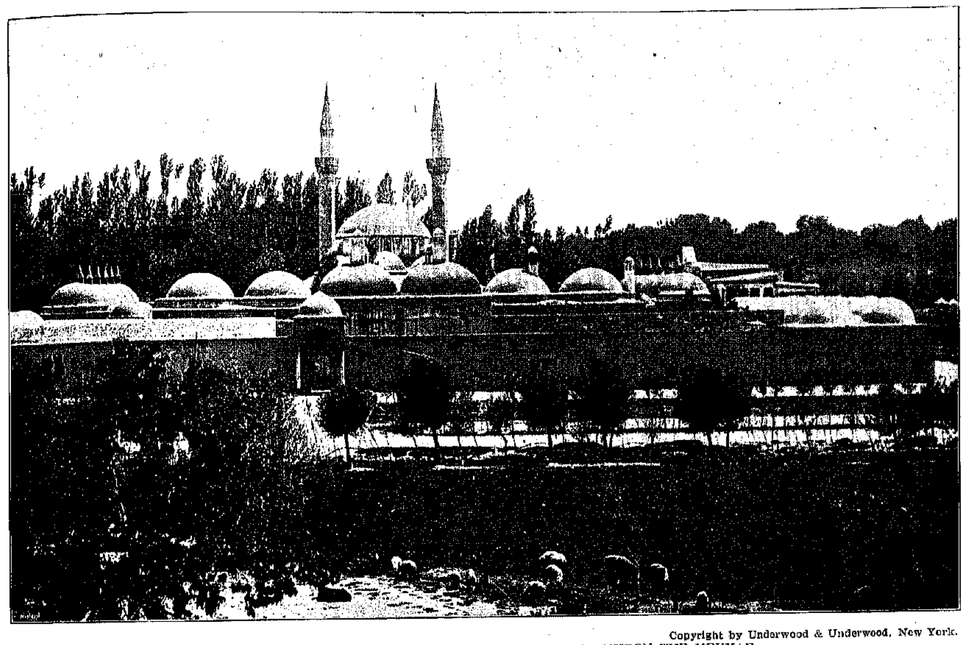

Copyright by Underwood & Underwood, New York.

ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΕΚΚΙΕΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΥΜΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΤΗΣ ΜΕΚΚΑΣ

Η ΑΡΑΒΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ Τουρκία ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν. Ὁ λόγος, ὁμιλῶν σήμερον περὶ Τουρκίας, ἐννοεῖ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μετατρέπεται τὸ κέντρον τῶν Ἀνατολικῶν ζητημάτων. Ἤδη ἔχομεν τὴν ἐπικειμένην εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν Ἀρμενίαν, καὶ τὴν ἐξέγερσιν τῶν ἄλλων στοιχείων τῆς Αὐτοκρατορίας, ζητούντων ἀνάλογα προνόμια καὶ παραχωρήσεις. Οὕτως ἔχομεν τοὺς Σύρους, τοὺς Κούρδους, ζητοῦντας αὐτοδιοίκησιν, ἐνῷ οἱ Ἄραβες, καταδέσαντες τὰ ὅπλα προσωρινῶς, ἀναγκάζονται δι' ἄλλων μέσων νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν πολιτικήν των ἀνεξαρτησίαν.

ΣΗΜΕΡΟΝ ὁ ἀγὼν διεξάγεται εἰς τὴν Ὑεμένην, ἤτοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν καὶ τὰς ἀπεράντους ἀραβικὰς ἐρήμους. Ἡ ἐπαρχία αὕτη βρεχομένη ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Ἀραβικῆς Θαλάσσης ἀποτελεῖ μικρὸν μέρος τῆς ὅλης Ἀραβικῆς Χερσονήσου, ἥτις ἀπὸ τοῦ Σουέζ κόκλω μέχρι τῆς Βασσόρας περιβρέχεται ὑπὸ τριῶν θαλασσῶν, τοῦ Περσικοῦ Κόλπου πρὸς Ἀνατολάς, τῆς Ἀραβικῆς Θαλάσσης πρὸς Νότον καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ἡ τοῦ Ἀραβικοῦ Κόλπου, πρὸς Δυσμάς, σχηματίζουσα παρὰ τὸ Σουέζ, καὶ μίαν μικρὰν παραμυθίαν Χερσόνησον, τὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ. Ἡ Ἀραβικὴ Χερσόνησος ἔχει ἔκτασιν 3,136,574 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἰσοδυναμούσαν μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς Εὐρώπης (ἄνευ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσσίας) καὶ ἔχουσαν πληθυσμόν, κατὰ τὴν γνώμην Ἀράβων τινῶν, 20 ἑκατομμύρια ψυχῶν, ταῦθ' ὅπερ ἴσως εἶναι ὑπερβολή. Ἡ Χερσόνησος ἀποτελεῖ ἐν ὑψηλὸν ὑπὸ ἐρήμων καὶ θαλασσῶν περικεκλεισμένον ὀροπέδιον, σχηματίζον ἐν τῷ μέσῳ ἐρήμους, πρὸς δὲ τὰς θαλάσσας ἀπαισιοπτώχους χαμηλούμενον, τολλαχοῦ δὲ καὶ ἀποτόμως καταπίπτον μὲ ὕψη καὶ κορυφὰς ἐκ 2,000 μέτρων.

Τὸ ὄρος Σινᾶ ἐπὶ τῆς Πετραίας Ἀραβίας ἔχει ὕψος 2550 μέτρων. Ποταμοί, κατὰ τὴν κυρίαν ἔννοιαν, ἐλλείπουσι παντελῶς ἀπὸ τὴν Χερσόνησον τῆς Ἀραβίας, καὶ μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν καταφέρονται ἀπειράριθμοι χείμαρροι ἀπὸ τῶν παραλλήλων ὀρέων, διὰ τῶν χαραδρῶν πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὸ κλίμα τῆς Χερσονήσου εἶναι ἀρτιτικὸν εἰς τὰς ὑψηλὰς πεδιάδας (ὀροπέδια) ἐπικρατεῖ ἀφόρητος καύσων καὶ ξηρασία, ὥστε τὸν χειμῶνα μεταβάλλεται ἀκοτόμως εἰς ψῦχος δριμύ. Τὰ παράλια ὅμως ἀπολαύουσιν εὐκράτου θαλασσίου κλίματος καὶ εἶναι ὡς ἐκ τὸ πλεῖστον εὔφορα. Ἡ Ἀραβία παράγει καφέν, φοίνικας, ἰνδικὸν (λουλάκι), θυμίαμα, βδέλλιον, μύρα, κόμμι, διάφορα φυτὰ δι' ἀρώματα καὶ ἀρτύσματα, μάννα, συναμωμίνη, διάφορα ἰατρικά, κορδάλια, μαργαρίτας καὶ ἴδιως ἐξαιρέτους ὄπιους καὶ καμηλίους. Οἱ Ἄραβες, Σημιτικῆς καταγωγῆς, διακρίνονται μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀσίας διὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴν διάπλασιν, πλήρεις ἀγάπης πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ὑπερηφανείας καὶ θάρρους ἐντελῶς συνειθισμένοι εἰς παντὸς εἴδους στερήσεις· ζῶσι βίον πατριαρχικόν, ὡς ἐκεῖ τὸ πλεῖστον ὡς Βεδουῖνοι (νομάδες), διηρημένοι εἰς πολυαρίθμους φυλὰς καὶ φατρίας, αἵτινες διατελοῦσιν ὑπὸ Σεΐχας καὶ Ἐμίρας· ὀλίγοι "Αραβες οἰκοῦσιν εἰς πόλεις καὶ χωρία, οἱ καλούμενοι Χαδῆζοι, ἔχοντες ἀπὸ καρολὴν Ἰμάμηδες καὶ πορίζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ἐν γένει οἱ Ἄραβες ἀπουσιάζονται τὰ ἐκκλησιάσματα καὶ τὴν βιομηχανίαν. Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Ἀραβίας εἶναι: πρὸς μὲν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ἡ Χετζάζη, ἡ Ἀσὶρ καὶ ἡ Ὑεμένη (αὐδαίμων Ἀραβία), εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν ἡ Νεδζέδ, νοτίως παρὰ τὴν Ἀραβικὴν θάλασσαν ἡ Χαδραμαούτ, πρὸς Ἀνατολὰς παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον ἡ Ὀμάν (Μασκάτ) καὶ ἡ Ἐλ-Χάσα. Κυριώτεραι δὲ πόλεις ἡ Μέκκα, ἡ Μεδῖνα, ἡ Μόκκα, ἡ Σανεά, ἡ Μένακρά, ἡ Ἄδεν, ἡ Μασκάτ καὶ ἄλλαι. Ὁ λαὸς τῆς Ἀραβίας εὐρίσκεται σήμερον εἰς χαμηλὴν βαθμίδα μορφώσεως, ἡ πενία δὲ μαστίζει τοὺς πληθυσμούς, διότι ἡ χώρα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀμμώδης καὶ ἔρημος. Οἱ κάτοικοι τρέφονται ἀποκλειστικῶς οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ φοίνικας (χουρμάδες) τοὺς ὁποίους συνάζουσι καὶ συνδιάζουσι πρὸς αὔριον μεταφοράν. Τὰ στέρφα εἶναι σπάνια ἐν Ἀραβίᾳ. Οἱ "Αραβες ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν καφφὲ καὶ ἄλλων τροπικῶν προϊόντων, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω.

Ἐκτὸς τῶν ἐσαριθμων πόλεων, αἵτινες ἐρίσκονται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἡ μία ἀπὸ τῆς ἄλλης, τὸ πλεῖσον τῶν κατοίκων διάγει βίον ἐλεύθερον, νομαδικόν. Ὁ Εὐρωπαῖος σήγχρονος πολιτισμὸς αὐδαμῶς εἰσεχώρησεν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀράβων, παρ' οἷς εἰσέτι δὲν ἐξέλιπε τὸ ἐμπόριον τῶν δούλων. Τὸ χρήμα, ὅπερ εἶναι τόσον σπάνιον, ἔχει μεγάλην ἀξίαν διὰ τοὺς Νομάδας οἵτινες τρέμουσι δι' αὐτό. Οἱ "Αραβες εἶναι ἄλλως λίαν κοινωνικοὶ καὶ φιλόξενοι· ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις μέρη τῆς Ἀραβίας, εἰς τὰ ὁποῖα τοῦς Εὐρωπαίους δὲν ἐκάτεσε. Τὰ ἐπιτελούμενα ἤθη καὶ ἔθιμα εἶναι ποικίλα καὶ διάφορα κατὰ τόπους, διὰ τοῦτο ἕκαστον μέρος ἔχει ἀνάγκην καὶ ἰδιοτέρας διοικήσεως. Ἑκάστη φυλή, ὡς καὶ ἕκαστον χωρίον μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς, ἔννοεῖ διαφορετικὰ τὸν Θεὸν Νόμον, καὶ κατὰ τὴν ἀντιληψὶν του κανονίζει καὶ τὰ τῆς διοικήσεώς του. Π. χ. εἰς τὴν φυλὴν Ζεΐδε ὀδόμομβ—ἐκτὸς τῆς πόλεως Σανεά,—τὰ θήλεα κληρονομοῦσιν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Σαριάτ. Ἡ τιμὴ τοῦ αἵματος ποικίλλει μεταξὺ 8 καὶ 100 ρουπιέδων.

Εἰς τὴν Ὑεμένην δὲν κρίνουσιν ἀπαραιτήτων νὰ τιμωρηθῇ ὁ κλέπτης διὰ φυλακῆς· ἀρκεῖ νὰ ἀποτρέψῃ τὰ κλεπτόνια. Οἱ νόμοι τῶν Ζεϊδῶν ἐπιτρέπουσι δορμοὺς εἰς τοὺς πόδας διὰ ρυθάσεων εἰς πάντα ἀνήκοντα εἰς τὴν φυλὴν Κενέρ, καὶ ἂν εἶναι ἐντελῶς ἄθῳος. Τοιούτου εἴδους σκῆπται συνήθεται μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν ὑπάρχουσι πολλαί, αἵτινες εἶναι ἀδιάφθονοι νὰ ἐκριζωθῶσιν.

Ἡ ἕδρα τοῦ Βαλῆ τοῦ Ὑεμένης εἶναι ἡ Σανεά, ἐπίνειον δ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ἡ πόλις Χοδεϊδα, ἔχουσα ὄψιν Εὐρωπαϊκῆς ἐμπορικῆς πόλεως. Ἡ μία ἀπέχει τῆς ἄλλης 120—150 χιλιόμετρα· τὸ μεταξὺ διάστημα εἶναι ἔρημος καὶ ἡ συγκοινωνία διεξάγεται μὲ τὰς καμήλους, ἐντὸς 4 ἡμερῶν. Εἰς τὴν Ἀραβίαν ὑπάρχουσι καὶ θρομάδες κάμηλοι, αἵτινες δύνανται νὰ διανύσωσι 20—25 καὶ 30 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, ἀλλ' αὐτὰς δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι μόνον "Αραβες, διότι ἐνεπλεκεν σείουσι τὸν ἀναβάτην. Ἐξ αὐτῶν ἀποτελεῖται τὸ ἀριστον Τουρκικὸν ἱππικὸν τῆς Ἀραβίας.

Εἰς τὴν Χοδεΐδα καὶ Σανεὰ ὑπάρχουσιν ἐσχυραὶ Τουρκικαὶ φρουραί.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἄλλοτε Γενικοῦ Διοικητοῦ Ὑεμένης Χουσεὶν Χιλμὶ πασᾶ, ὁ πληθυσμὸς εἰς τὰς τέσσαρας ἐπαρχίας τῆς Ὑεμένης: Σανεά, Χοδεΐδα, Ταΐζ καὶ Ἀσούρ, ἀνέρχεται εἰς 4,000,000 ψυχὰς καὶ 2,000,000 εἰς τὰς ἐκτὸς χώρας. Ἐκ τῶν 6 ἑκατομμυρίων τούτων οἱ 750,000 εἶναι ἐλαιοκλάδαραι (Ζεϊδισταί), πληησιάζουσαι εἰς τὸ ὄβγμα τῶν Περσῶν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ὡς προφήτας τοὺς Ἀλῆ, Χασὰν καὶ Χουσεΐν. Εἶναι πολὺ φανατικοί, ἀλλ' εἰρηνικοὶ ὁπαδοὶ τοῦ καθεστῶτος καὶ μόνον τὸ 1/10 τῆς φυλῆς ἀκολουθεῖ τὴν Ἰμάμην Γταχγιᾶ, ὡς μόνιμος αὐτοῦ στρατός.

Ἐν Ἀραβίᾳ μεγίστην ἀσκοῦσιν ἰσχὺν οἱ Ἰμάμηδες (πνευματικοὶ ἀρχηγοί). Εἷς τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ νῦν ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως Γιαχγιᾶ. Οὗτος ἔχει μεγάλην ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀτιθάσσων φυλῶν: Χασαθᾶ, Ζαῒ-Μαχάμεν, Ζαῒ-Χουσεΐν, Σουριθῆ καὶ Ἐρχέδ.

Ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰμάμ Γιαχγιᾶ εἶναι ἡ ἑξῆς: Πρὸ 40 ἐτῶν εἷς τὸ Ἱερὸν Δικαστήριον (Σεριάτ) τοῦ Σανὰκ διεσέλιει γραφεὶς ὁ Χαμὴδ-Ἐδδίν. Οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰμάμη Μουχσὶν ἐκηρύχθη μεταξὺ τῶν κατοίκων Ἰμάμης ὑπὸ τῶν φίλων καὶ ἐπαίδευσε τοὺ κάτοχος μεγάλων προσόντων, εὐφυΐας καὶ δραστηριότητος, ταχέως ἐγένετο κύριος τοῦ δόγματος. Τοιοῦτο δὲ διάδοχος ἐγένετο ὁ Γιαχγιᾶ, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Νομαδικῆς φυλῆς Χασσήδ. Ὁ Ἰμάμης Γιαχγιᾶ κατοικεῖ εἷς χωρίον ἔχον 50 περίπου οἰκίας καὶ ὀνομαζόμενον Γαφλέδ-Ἀζζο. Ἡ Ὑεμένη ἔχει εἴσην ἔκτασιν ὅσην καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία. Ἄλλαι φυλαὶ εἰς τὴν Ὑεμένην εἶναι οἱ Σουνίται—οἱ λεγόμενοι Ὀρθόδοξοι—οἱ Σιαχῆ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσιν ἀνωτέρων μόρφωσιν τῶν Ζαϊδῆ.

Ἡ Ὑεμένη διατρέπει εἰς ὀρεινὴν τμῆμα (Δζεβὰλ) καὶ εἰς πεδινὸν (Τεχαμέ). Οἱ κάτοικοι εἰς τὴν Ὑεμένην εἶναι ἀφθονοι, τραχεῖοι. Δηλαδὴ κατ' Ἰανουάριον ἡ θερμοκρασία εἶναι ὅσως κατ' ἰμὴν κατὰ μῆνα Ἰούνιον. Τὸν δὲ Ἰούνιον ἀνέρχεται εἰς 40—45ο Κελσίου. Τότε οἱ κάτοικοι φεύγουσιν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ κρύπτονται εἰς βαθέα καὶ βροσερὰ σπήλαια. Καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ἔλλειψις εἶναι μία μεγίστη ἀνάγκη. Εἰς τὰ ἀνανασκευάσιμα μέρη σπανίως ἀποκτῶνται ρεῦμα καὶ πηγαί. Ἐσχάτως μόνον μία Γαλλικὴ Ἑταιρία ἤρχισε νὰ ἀνοίγῃ ἀρτεσιανὰ φρέατα καὶ νὰ ζητῇ ὑπόγειον ὕδωρ.

Εἰς τὴν Ἀραβίαν εἰσάγονται λαθρεμπορικῶς πολλαὶ χιλιάδες δπλων, εἴτε διὰ τοῦ λιμένος Χοδεΐδας εἴτε διὰ μέσου τῶν ἀκατοπλήκτων παραλίων. Ἐξοπλίτως τὸ Τουρκικὸ στρατεύματα συνήντων σπάνιος ἀνωτεροτέρου, φορώντων μίαν μηχανὴν πρὸς κατασκευὴν φυσιγγίων· συνεπλάκησαν μὲ τοὺς ἀνανασκάπτας, οὕτινες ὅμως δὲν ἠθυνθήσαν νὰ σώσουν τὴν μηχανήν. Διὰ ξηρᾶς εἰσάγονται εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν ὅπλα καὶ διὰ μέσου τοῦ Χαδραμαούτ. Ἡ ἐπαρχία αὕτη δὲν ἐξαρτᾶται οὔτε ἀπὸ τοὺς Τούρκους οὔτε ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, καίτοι θεωρεῖται παρουσία Ἀγγλικὴ ἕνεκα τῆς ἐποστείας ἣν οἱ Ἄγγλοι ἀσκοῦσιν ἐπὶ τῶν παραλίων αὐτῆς.

Ἡ Χαδραμαοὺτ διοικεῖται ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος Σεϊχνδων, περιλαμβάνει δὲ πολλὰς νήσους καὶ νησίδια, ὡς τὸ Κουρπάν-Μουρνάν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλευθέρως εἰσάγονται ὅπλα. Πρὸς Νότον τῆς Ὑεμένης, οἱ Ἄγγλοι κατέχουσι τὴν πόλιν καὶ Ἐπαρχίαν Ἄδεν, ἔχουσιν μεγάλην στρατηγικὴν σημασίαν. Ἐνταῦθα ἀνηγέρθησαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ὀχυράματα ἀξίας 10,000,000 καὶ πλέον Ἀγγλικῶν λιρῶν (250,000,000 φρ.)

Ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν οἱ Ἄγγλοι οὐδένα φόρον εἰσπράττουσιν, ἐνῶ ἄσιμοὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. Ἀλλὰ δὲ ἡ διοίκησις ἀνήκει εἰς τὸν ἐγχώριον πληθυσμόν ἕως ἀναγωρήσει ἐκ ἀνωτέρου του ἀρχὴν τοὺς Σεϊχηδες. Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἀναμιγνύονται· ὅταν δὲ συμβῇ νὰ ἐρίσωσι δύο Σεϊχοι, ὁ Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος διορᾷ τὸν ἕτερον Σεϊχην ὅπως λάβῃ τὴν διαφορὰν αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν οἱ Σεϊχηδες εἶναι οἱ πραγματικοὶ κύριοι καὶ ἀρχηγοὶ ἁπὶ τῶν ὁπλέων φυλῶν καὶ ἐπαρχιῶν. Ὁ ἐν Ἄδεν Ἀγγλικὸς στρατὸς ἀκοτελεῖται ἐκ 3.000 ἀνδρῶν καὶ 15 πυροβολαρχιῶν. Ἡ Ἄδεν διατρέπεται εἰς 6 περιφερείας ἐξ 150,000 ψυχῶν ἑκάστην. Μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας ὑπάρχει φιλονικία, διότι ἡ πρώτη θεωρεῖ τὰς ἐπαρχίας ταύτας, ὧν ἐκάστη διοικεῖται ὑπὸ ἑνὸς Σεϊχου, ὡς ἀνεξαρτήτους καὶ ἀξίαι τοῦτο καὶ παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, αὕτη ὅμως διατείνεται ὅτι ἄπασα ἡ χώρα τῆς Ἄδεν διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν της καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς Σεϊχας ὡς κυρίους τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὅταν Σεϊχης τις ἀπὸ οἱανδήποτε ἐπαρχίαν τῆς Ἄδεν ἐπισκέπτεται τὴν πρωτεύουσαν κόλιν, ἀκοδέχονται αὐτὸν χαιρακτικαὶ τιμαὶ διὰ κανονιοβολισμῶν ἐκ τοῦ φρουρίου, κατὰ δὲ τὴν ἀναχώρησίν του λαμβάνει δῶρον χιλιάδας ντυκάτων. Μεγάλην ἐπιροὴν ἀσκοῦσιν ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων Ἀράβων (τῆς τε κυρίως Ἀραβίας καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπέναντι Ἀφρικανικῆς παραλίας Ἀγγλικαί, Γαλλικαὶ καὶ Ἰταλικαὶ ἀποικίαι τοῦ Σομαλῆ, Ἐρυθρέας, Δτζιβουτῆ, Ἐρυθραίας καὶ Ὀδέν. Αἱ Ἀγγλικαὶ κτήσεις (Somaliland) ἔχουσιν ἔκτασιν 68,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων μὲ 301,300 κατοίκους, ἡ Ἰταλικὴ Σομαλία ἔχει ἔκτασιν 21,000 τετραγ. χιλιομ. μὲ 208,000 ψυχάς, αἱ δὲ ἄλλοι Ἰταλικαὶ ἀποικίαι ἔχουσιν ἔκτασιν 484,000 τετραγ. χιλιομ. μὲ 670,000 ψυχάς. Ἀλλ' ἔλθωμεν εἰς τὴν Ἀραβικὴν Χερσόνησον. Μετὰ τὰς ἐπαρχίας Ἄδεν καὶ Χαδραμαοὺτ, φυρίσκονται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον ἡ μεγάλη ἐπαρχία Ὀμὰν ἡ Μασκάτ, ἐντελῶς ἀνεξάρτητον Σουλτανάτον, διατελοῦν εἰς συνθήκας μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Διοικεῖται δὲ ἀπολυταρχικῶς καὶ πληροφοριακῶς ὑπὸ τοῦ οἴκου Ἀχμὲδ Βὴη Σαὶτ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1741. Οἱ Ὀμανῖται εἶσι Μουσουλμᾶνοι ἐκ τοῦ δόγματος τῶν Ἰβαδχήδων καὶ ἀνήκουσιν εἰς 400—500,000 ψυχὰς μὲ πρωτεύουσαν τὴν παράλιον πόλιν Μασκάτ. Κατόπιν ἔρχονται αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ἐπίσης αὐτόνομοι. Ἐπὶ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, πρὸς Βορρᾶν τῆς Ὑεμένης, ὑπάρχει ἡ Ἐπαρχία Ἀσσὺρ, χώρα πολὺ εὐφορωτέρα καὶ πλουσιωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας (Ὑεμένης). Ἐὰν διοικηθῇ καλῶς, ἀρκοῦσιν αἱ πρόσοδοί της δι' ὅλα τὰ ἔξοδα. Ὅλιγον ὅμως εἶναι γνωστὸς ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως τῆς Ἀσσὺρ, διότι ἵνα φθάσῃ ἐπιστολὴ τις ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ὑεμένης Σανὰ ἕως τῆς Ἀσσὺρ τὴν πρωτεύουσαν Ἰββεχὴ, ἀπαιτοῦνται 3 μῆνες διλόκληροι! Διὰ τοῦτο ἡ Ἀσσὺρ δὲν ἠθυνθῇ μέχρι τοῦδε νὰ συνεθῇ μετὰ τῆς Ὑεμένης καὶ νὰ ὑποταχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν Τουρκίαν. Εἰς συγγενὴς τοῦ Ἰμὰμ Γιαχγιᾶ, ὁ Σαΐδ-Ἰδρὶς, ἐξουσιάζει τώρα τὴν Ἀσσὺρ, κληρώνων 25,000 λίρας Τουρκικὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν Κωνσταντινουπόλεως.

Μετὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ προκήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, νομίζουσα τὸν Σαΐδ-Ἰδρὶς ὁπαδὸν τῶν Νεοτούρκων, ἔστειλεν εἰς Ἀσσὺρ ὑποδιοικητὴς (Καϊμακάμηδες) καὶ δικαστάς, ἀλλ' ἀποβλήθη ἐν τῷ ὑστέρων ὅτε ὁ Σαΐδ-Ἰδρὶς ἐπαβλώσε τὴν ἀναξαρχησίαν τῆς ἐπαρχίας του ἀπὸ τὴν Τουρκίαν.

Πρὸ τετραετίας ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργίας τοῦ Κιαμὴλ πασᾶ καὶ τοῦ Χουσεὶν Χιλμὴ Πασᾶ, εἶχον καταρτισθῇ δύο σχέδια Ἀραβικῆς αὐτονομίας. Ἐπρόκειτο νὰ σχηματισθῶσιν ἐξ Καζάδες ἐκ τῆς Ὑεμένης καὶ τῶν πάρεξ χωρῶν ὑπὸ μίαν Γενικὴν Διοίκησιν, ἥτοι περιέχουσαν τὰς ἐπαρχίας Χοδειδέ, Ἀλμαρὰν, Κεβνεδὰν, Ζινιάρ, Ἐρὴμ καὶ Ἀνές. Ὡς γενικὸς Διοικητὴς εἶχε προορισθῇ ὁ Ἰμὰμ Γιαχγιᾶ μὲ τὸν τίτλον Σερίφη (ὅπως ὑπάρχει Σερίφης τῆς Μέκκας) ἐπεκτεινομένης τῆς ἐξουσίας του καὶ μέχρι τῆς ἐπαρχίας Χεδζάζης καὶ τῶν Καβούλων (ἐκτὸς ὅμως τῶν πόλεων Μέκκα, Δζέδδα, Ταΐφ, Γιαμπὸ-ἐλ-Δάχρ καὶ Μεδίνα.) Ἡ ἐξουσία του θὰ ἦτο ἐπὶ 3—5 ἔτη. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς θὰ παρέμενεν εἰς τὰς θέσεις του, ὡς καὶ πρίν. Εἷς δικαστὴς θὰ ἀπεστέλλετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἅλλοι δὲ οἱ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ ἔπρεπε νὰ συνιστῶνται ὑπὸ τοῦ Ἰμάμη καὶ νὰ διορίζωνται ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κεντρικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Νεοτουρκικὴ διοίκησις οὕτω διενοεῖτο νὰ εἰρηνεύσῃ ταχέως τὴν Ὑεμένην διὰ νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς της ἐπαρχίας. Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶχεν ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ Ἰζὲτ Πασᾶ, ἀνδρὸς μεγίστης μορφώσεως. Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ὑεμένης εἶχεν ὁρισθῇ εἰς 500,000 λιρῶν ἔξοδα, καὶ πάντως ἐπίστευσαν ὅτι διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐπαρκῶν στρατευμάτων εἰς τὰς φρουρὰς τῆς Ὑεμένης, αὕτη θὰ ἡσυχάσῃ.

Τὸ σχέδιον τοῦτο μετεβλήθη μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Χιλμὴ πασᾶ καὶ τὴν ἀντικατάστασίν του ὑπὸ τοῦ Χακὴ Πασᾶ. Ἡ ἐπαρχία Ἀσσὺρ κατηρτίσθη εἰς ἴδιον Σαντζάκιον αὐτόνομον καὶ ἀπεστάλη ἐκεῖσε μετὰ πολυαρίθμου στρατοῦ ὡς Γενικὸς Διοικητὴς ὁ Σουλεϋμὰν πασᾶς. Ἐκ δὲ τῆς Ὑεμένης κατηρτίσθη ἕτερον Σανζάκιον καὶ εἰς αὐτὸ ἀπεστάλη Διοικητὴς ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆ πασᾶς μὲ σὺρσταν ἐξουσίων. Τὰ στρατεύματα, συνερίψαντα τοὺς ἐπαναστάτας, διήνοιξαν ἐλεύθεραν συγκοινωνίαν μεταξὺ Χαζούρ, Χαντζιᾶ, Κουσοῦ καὶ Ἰβχιᾶ. Ταυτοχρόνως ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ βελτιώσῃ τοὺς ὅρους τοῦ βίου ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις.

Ὁ Σαΐδ-Ἰδρὶς, συνεπεῖς διαπραγματεύσεων καὶ διαφόρων πρὸς αὐτὸν ὑποσχέσεων ἐκ μέρους τοῦ Συλτανικὸν κασὲ, ἤκουσεν ἡσυχος, ὑπασχόμενος μάλιστα νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων καὶ τὴν ἴδρυσιν τηλεγράφου. Μετὰ τὴν φαινομένην εἰρήνευσιν τῆς Ἀσσὺρ, ἀπειθὴ καὶ ὁ Ἰμάμης Γιαχγιᾶ ἐφαρμόζαζεν εἰς τὸ ἀρεινὸν τμῆμα (Δζεβὰλ) τῆς Ὑεμένης, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑπέλαβε ὅτι εἰρήνευσεν ἡ Ἀραβία· διὰ τοῦτο διέλυσε τὴν φρουρὰν τοῦ Σανακὰ, ἀφήσασα μόνον τὸ συρβολικὸν καὶ τὰ μυοβόλλα, καὶ ἤρχισε (πάρυσι) τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων. Ὁ λαὸς δι' Αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδὲ διετάχθη νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν πνευματικῶν Διοικητῶν, τῆς Κυβερνήσεως ὑποκυμένης ὅτι θέλει σεβασθῇ τὰς διατάξεις τοῦ Κορανίου (Σεριάτ). Ἀπεστάλη εἰς ἑνώτερος πνευματικὸς ὑπάλληλος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ὑεμένην καὶ ἐδέχθησαν εἰς τοὺς πτωχοὺς κατοίκους ἐν εἴδει δανείου ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου ἓν ὅλῳ περὶ τὰς 80,000 λίρας Τουρκίας.

Ἐντὸς τοῦ 1909 ἱδρύθησαν 33 δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1910 ἄλλα 22, ἐξ ὧν ἓν γυμνάσιον ὑηλέων ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Σανακὰ εἰς ἀπὸ τούτου ἱδρυθὲν κείρων. Ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἱδρυθῶσι καὶ ἄλλα 20 σχολεῖα εἰς διάφορα μέρη τῆς Ὑεμένης, εἰς δὲ τὴν Χοδεΐδα ἱδρύθη Γυμνάσιον ἀρρένων. Ἀπεραισθὴ ἡ κατασκευὴ ὁδοῦ 800 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Σανακὰ εἰς Μεχάνα, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ λιμένος ἐν Χοδεΐδᾳ. Πολυάριθμα γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐστάλησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀραβίαν καὶ διενεμήθησαν μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ. Εἷς ἐγκρίτους "Αραβας ἐδόθησαν βοηθήματα καὶ συντάξεις, «πεκαιωδύην δὲ τὴ μέγα τζιμὶν τῆς Βεγλδ. Συκεροτήθησαν σώματα χωροφυλακῆς διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν κατοίκων.

Ὅλαι αἱ τοιοῦτοι αἱ μεταρρυθμίσεις ὦσαι ἀπέβησαν εἰς μάτην, διότι ἐσυμφώνησε πρὸς ἐπίσημον Κοινοκοινῆν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως) περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου 1910, ὁ Σαΐδ-Ἰδρὶς ἤρχισε νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς κατοίκους τῆς Ἀσσὺρ κατὰ τῶν προκηρύξεις ἀπανταχοῦ καὶ προτρεπῶν τὰς φυλὰς εἰς ἐξέγερσιν, νὰ προσομοιάσουν δὲ τροφὰς δι' ὁ μᾶνας, κηρυχθέντος ἱεροῦ πολέμου κατὰ τῶν Τούρκων. Εἷς τοὺς νεοσυλλέκτους καὶ τοὺς λοιποὺς στρατιώτας ἀπηγορεύθη ἡ μετάδοσις ἀπὸ τῆς Δζέδδας εἰς Ἰββεχὴ, πρωτεύουσαν τῆς Ἀσσὺρ. Ταυτοχρόνως ὁ Βαλὴς Ὑεμένης ἐτηλεγράφει ὅτι ὁ Σαΐδ Σαφρὶδ, ἀρχηγὸς φυλῶν τινων τῆς Ὑεμένης, ἐπαναστατήσας καὶ οὗτος ἤρχισε νὰ φυλακίζῃ στρατιώτας καὶ ἀξιωματικούς, νὰ ἀκόβῃ ἀκροάσεις, νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀπειθοῦντας καὶ νὰ κόπτῃ τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα καὶ τοὺς στύλους.

Ὁ Μουσεσαρίφης τῆς Ἀσσὺρ ἐτηλεγράφει ὅτι ἡ Ἰββεχὴ ἐκολοκρούθη ὑπὸ 2,000 ἐπαναστατῶν, ἀλλ' ὅτι δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ μακρόν.

Ὡσαύτως καὶ ὁ Ἰμάμης Γιαχγιᾶ ἐξήγειρε τοὺς Ἄραβας ἀπανταχοῦ πρὸς ἀποστασίαν κατὰ τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας. Ἀλλ' αἱ ταλαιπωρίαι αὗται ἐξεγέρσεις εἶχον σοβαρότερον χαρακτῆρα. Τὸ Ἀραβικὸν ἔθνος εἶναι πολὺ εὐφυέστερον καὶ ἐξυπνότερον τῶν Τούρκων. Ἡ Ἀραβὶς εἶναι ἡ κοιτὶς τῆς Μωαμεθανικῆς Θρησκείας καὶ μορφώσεως. Τὰ ἀραβικὰ γράμματα ἀπουτελοῦσι τὴν βάσιν τῆς Τουρκικῆς φιλολογίας· ἡ τῶν Ἀράβων μόρφωσις, ἡ ποίησις, ἡ ὁμιλοῦσα ἑλληνικὴ καὶ ἡ τῶν Ἰβαπτῶν ἴσχατα πολὺ ὑψηλότερον τῆς τῶν Τούρκων. Ὁ "Αραψ εἶναι εἰλικρινὴς καὶ ἀνοικτοκάρδιος· εἰς αὐτὸν διατελοῦσιν ἄγνωστοι οἱ Ἀνατολικὸν-Ἀσιατικοὶ ἐκεῖνοι σρόπτοι, νὰ κολακεύῃ, νὰ ἐξευτελίζηται, νὰ τυραννῇ καὶ νὰ ἔρκτῃ, τὸ δὲ ψεῦδος, ὅπερ παρὰ Τούρκοις θεωρεῖται ἀτελωμοτέρα καὶ ἐξυπνάδα, εἰς τοὺς "Αραβας λογίζεται ἀτιμία.

Τὰ ἤθικὰ ταῦτα προσόντα καθιστῶσι τὸ Ἀραβικὸν ἔθνος ἰσχυρὸν, καὶ μᾶνον δι' αὐτὸν ἐξηγεῖται τὸ ἀδιάσειστον τοῦ ἐθνικοῦ σνεύματος ὅπαρ ὀργῇ πρὸς τὴν αὐτονομὴν ἀνεξαρτησίαν.

Οἱ ἐν Κων/πόλει κυβερνῆται, αὐδὸς ὅμα τῇ πρώτῃ ἀκοδσμοτὶ περὶ τῆς τελευταίας ἐξεγέρσεως τῶν Ἀράβων, ἀντελήφθησαν ὅτι τὸ πρᾶγμα φέρει σήμερον σοβαρότερον χαρακτῆρα παρὰ ἄλλοτε. Ἐπὶ τῆς παλαιᾶς Τουρκικῆς διοικήσεως οἱ "Αραβες ἐξανιστάνοντο μᾶλλον κατὰ τῶν μεγάλων παρανομιῶν τῶν ἀνευθύνων Τούρκων Διοικητῶν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν. Τότε παρ' αὐτοῖς δὲν εἶχε τόσον ἐξοχωρήσει ἡ ἰδέα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας, διότι ἐπίστευον ὅτι ἡ ἀπολυταρχία ἦτο ὁ τελειότερος τύπος τῆς διοικήσεως, καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος ἦτο ὁ ἐκ Θεοῦ κεκλημένος.

Ἡ κατάλυσις τοῦ παλαιοτουρκικοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ὅσον καὶ ἂν εἶναι σωστικὴ διὰ τοὺς Τούρκους, νόσον ἦτο εἰς αὐτοὺς καταστρεπτικὴ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄλλας ἐθνότητας τῆς Αὐτοκρατορίας, αἵτινες ἔβλεπον ὅτι ἡ ἐξουσία, ἧτις συνεκεντρώθη εἰς ἓν πρόσωπον (τὸν Σουλτάνον) ἢ εἰς τὰς μειονότητας ἐπετέλει ἀδικίαν διὰ τοὺς πολλούς. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν παλαιοτέραν "Αραβικὴν ἐξέγερσιν ὁ ὀγὼν δὲν ἔγειρεν ἐναντίον ἑνὸς Τούρκου Πασᾶ ἢ Καδῆ, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς π λ ή ρ ο υ ς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοδιοικήσεως. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀποφάσεων ἔλαιος δυνάμεσι νὰ κατασταλῇ τὴν ἐπακόλουθον ἐκείνην.

Καθὼς ὑπάρχουσι Νεότουρκοι, ὑπάρχουσι καὶ Νεοάραβες, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1904 κατήρτισαν Σύνδεσμον—Λίγαν—Ἀραβικῆς Ἑνώσεως, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι ἡ ἐπαναίρουσις τῆς πάλαι Αὐτοκρατορίας τῶν Ἀβασσιδῶν. Εἷς ἐκ τῶν διασημοτέρων ὁπαδῶν τῆς παναραβικῆς ταύτης ἑνώσεως, μορφωθεὶς ἐν Καΐρῳ, ἰδοὺ πῶς ἐξηρώτησθη περὶ τοῦ Ἀραβικοῦ ζητήματος· Ὁ Σύνδεσμος ἱδρυθεὶς τῷ 1904 ἐν Συρίᾳ ἀριθμεῖ ἤδη πολλοὺς φίλους καὶ ὁπαδοὺς εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ Ἀράβων οἰκουμένας χώρας, ἐργάζεται δὲ καὶ πολιτικῶς ἐν Εὐρώπῃ ὅπως κινήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς καὶ ἰδίως τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας. Ἡ Ἀγγλία τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρεται ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν μετὰ τῶν Ἰνδῶν συγκοινωνίαν· πρὸς τοῦτο ἐξηγόρασε τὰς μετοχὰς τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ, κατέλαβε τὴν Κύπρον καὶ τὴν Αἴγυπτον· τηρεῖ ναυτικὴν μοῖραν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ καὶ προσεκτικῶς ἐπιβλέπει τὰ παράλια τῆς Ἀραβίας καὶ πρὸ πάντων τῆς Ὑεμένης, καλῶς γνωρίζουσα ὅτι ἰσχυρόν τι ὀχύρωμα ἀνηγειρόμενον ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ὑεμένης δύναται νὰ κλείσῃ τὴν

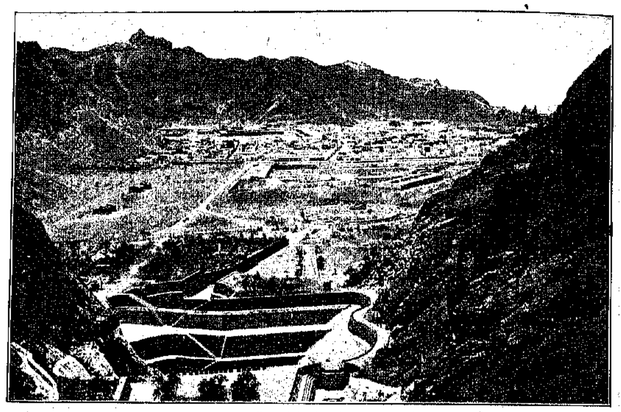

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
ΑΛΛΗ ΑΠΟΨΙΣ ΔΕΙΚΝΥΟΥΣΑ ΤΑΣ ΔΕΞΑΜΕΝΑΣ ΤΟΥ ΑΔΕΝ

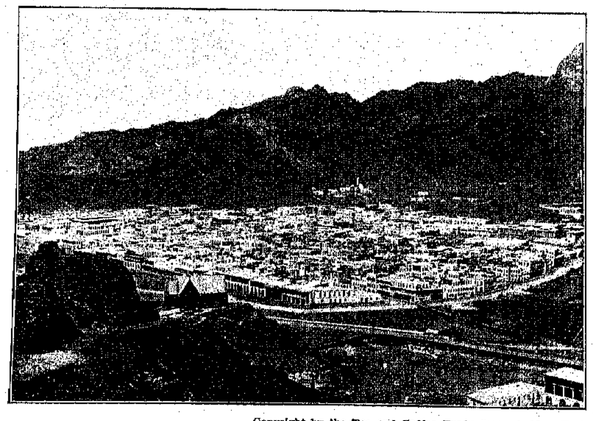

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΑΔΕΝ

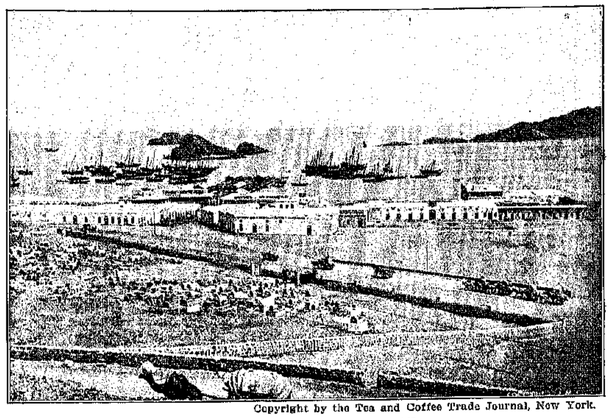

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΦΟΡΤΙΩΝ ΚΑΦΦΕΑΙΑ ΚΑΜΗΛΩΝ ΕΝ ΑΡΑΒΙΑ

έξοδον έκ της Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ νὰ παραλύσῃ τὴν στρατηγικήν ὡς καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Ἰνδιῶν.

Μέχρι τοῦδε, ἡ Τουρκία φοβουμένη μήπως προκαλέσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῆς Ἀγγλίας, ἀπέφυγε τῆς κατασκευῆς στρατηγικῶν λιμένων καὶ ὀχυρωμάτων ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀραβίας. Ἀλλ' ἡ Γερμανικὴ ἐπιρροὴ καὶ φιλία, ἥτις καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ παραμένει κραταιὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, δύναται εὐχερῶς μέραν ἡμέραν νὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα Γερμανοτουρκικῆς συμμαχίας, ὁπότε ἡ Γερμανία ἀναβιοργανώσασα τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῆς Τουρκίας θὰ ἴδρυσῃ σειρὰν ὀχυρωμάτων, λιμένων καὶ σταθμῶν ἀνθρακεύσεως ἀνὰ τὰ Ἀραβικὰ παράλια, τὰ ὁποῖα τότε θὰ παίξουν ἀναμφιβόλως σοβαρὸν ρόλον ἐν περιπτώσει μιᾶς Ἀγγλο-Γερμανικῆς συρράξεως. Τὸν κίνδυνον τοῦτον δύνανται νὰ ἀπορρίψῃ ἡ Ἀγγλία, ἐὰν ἤμεθ' οἱ Νεοάραβες κατορθώσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἢ τοὐλάχιστον ἀποτελέσωμεν ἐπαρχίαν αὐτόνομον ὡς ἡ Αἴγυπτος. Ἡ ἐπανίδρυσις Κράτους Ἀραβικοῦ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπραγματοποίητόν τι. Ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ μόνον οἱ Ἄραβες ἀριθμοῦμεν 12,000,000 ψυχῶν ἤτοι ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Τουρκίας, τὸ ἄλλο δὲ ἥμισυ ἀποτελεῖ παλάτιον μικρῶν ἐθνοτήτων ἀλληλοσιτοσυμένων. Μόνοι οἱ Ἄραβες ἀποτελοῦμεν ὄγκον συμπαγῆ συνδεόμενον διὰ τῆς ἑνότητος τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἱστορικῶν ἀναμνήσεων. Οἱ Τοῦρκοι μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς Αὐτοκρατορίας εἶναι οἱ εὐαριθμότεροι καὶ οἱ μᾶλλον ἀπαίδευτοι. Οὗτοι δαίμονες ἔζησαν ὡς παράσιτα διὰ λογαριασμὸν τῶν ἄλλων ἐθνοτήτων. Ἀφρόεσσα ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν διάλεκτον τὰς ἀραβικὰς λέξεις καὶ τὴν καθαρὰν ἀνίκανον πρὸς ἀνάπτυξιν· ἀλαζόνες δὲ οἱ Τοῦρκοι μᾶς ἔδωσαν τὴν λέξιν θρουσάρι.

Ἔβιασ ἀνθρωποκτόνοι οἱ ἱστορικοὶ βανδαλισμοί, τοὺς ὁποίους διέπραξαν οἱ Τοῦρκοι, κατατρέψαντες τὸν ἀραβικὸν πολιτισμόν, ἔστις ἤνθει τόσον πλουσίως κατὰ τὸν Μεσαίωνα. Εἰς τὴν Βαγδάτην, τὴν Βασόραν, τὴν Δαμασκὸν εὗρον ἀνάκτορα μὲ μαρμάρινα ποικίλματα, λουτρῶνας κατασκευασμένους ἐκ ποικιλοχρόων μαρμάρων, βιβλιοθήκην περιλαμβάνουσαν ἑκατοντάδας χιλιάδων χειρόγραφα. Τὰ πάντα μετέβαλον εἰς ἐρείπια καὶ κοπρῶνας. Μέχρι τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Τούρκων, ἔπρεπε ἡ Μεσοποταμία ἤτο πλήρης καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ κήπων καὶ διέτρεφε πληθυσμὸν 50 ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ἤδη τοῦ Ὀγίγρου καὶ Εὐφράτου ἔπλεον χιλιάδες πλοίων μεταφερόντων ἐμπορεύματα ἐξ Ἰνδιῶν καὶ Ἀραβίας, ἑκατοντάδες δὲ καραβανίων διεσταυρώνοντο κομίζοντες μέταξαν ἀπὸ τὴν Σινικήν, νάρδους ἀπὸ τὴν Ταυρίδα, ὄπλα καὶ ἐφίππια ἀπὸ τὴν Δαμασκόν.

Σήμερον ἡ Μεσοκοταμία, χάρις εἰς τὴν ἀβελτηρίαν τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως εἶναι πλήρης ἀμμωδῶν ἐρήμων καὶ ἀπὸ ὕλης κυρεύθη. Πάντα ταῦτα ἐνθυμεῖται καλῶς τὸ "Ἀραβικὸν" αἷμα καὶ διὰ τοῦτο ἀδιάλειπτος ἦτο ἡ ἱστορία ἀποστάσεων σειρὰν ἀποτυχιῶν πρὸς ἀπόσεισιν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Τυχὸν ἓν τῶν ἀποτυχιῶν τούτων εἶχον σταφῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐνθυμοῦνται ὅτι ἡ Ἀραβία ἦτο ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ ἕνα περίπου αἰῶνα. Περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου

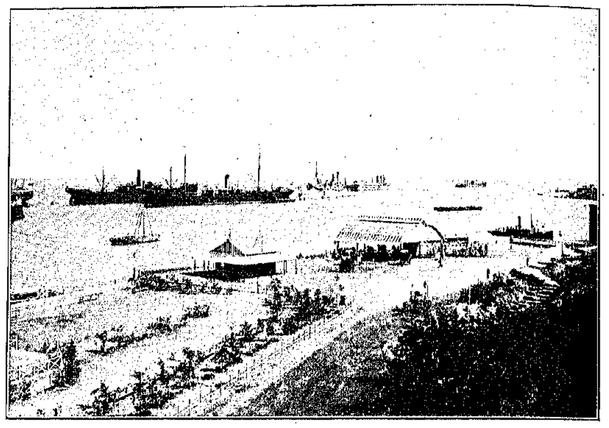

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.

Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ «ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ» ΕΝ ΑΔΕΝ

αἰῶνος, ὁ Σεΐχης Ἀβδὰλ Βεχάβ, ἐκπλαγεὶς ἐκ τῆς Ὀλεθρίας κατασπάσεως τῶν ἐν Συρίᾳ Ἀράβων, ἐκήρυξεν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων" καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἦνοιξε περὶ τῆς σημαίας αὐτοῦ ὅλα τὰ Ἀραβικὰ φῦλα. Οἱ Βαχαβῖται ἐπεκράτησαν ἀπὸ τῶν Τούρκων ἁπάσας τὰς χώρας τῆς Ἀραβικῆς Χερσονήσου, ἐν αἷς καὶ τὰς πόλεις Μέκκαν καὶ Μεδῖναν, μέρος τῆς Συρίας καὶ ὁλόκληρον τὴν Μεσοποταμίαν. Καὶ οὗτοι τὸ "Ἀραβικὸν Κράτος ἐντὸς τῶν ὅπο ὁρίων διετέλεσαν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀπὸ 100 περίπου ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν κατὰ πρῶτον τῶν Ἐμιράν τῆς Χεδζάζης καὶ βραδύτερον τῶν Χεδίβων τῆς Αἰγύπτου. Μόνον ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τὴν Ἀραβικὴν Χερσόνησον, καὶ τοῦτο ὄχι τόσον διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὅπλων του ὅσον διὰ τῶν ραδιουργιῶν, προκαλέσας ἔριδας ἀνωφέλους τῶν διαφόρων Ἀράβων Ἡγεμόνων.

Ἡ σημερινὴ ἐξέγερσις τῶν Ἀράβων ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς ἐξεγέρσεως, ἥτις εἶχεν ἀναβλύσει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμίτ. Τὴν ἐπαύριον ἤγειρε κατὰ τὸ 1905 ὁ Ἰμὰμης Μαχμοὺτ Γιαχγιὰ, συντρίψας τὸν στρατὸν τοῦ Βαλῆ πασᾶ. Ἀφορμὴ δὲ τὴν ἐξέγερσιν ταύτην ἔδωκε τὸ ἑξῆς γεγονός:

Ὁ Σουλτὰνος Χαμὶτ ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἐφυτεμπόρευσε ἐν Ἑλλάδι τοὺς γαίους κατὸ μῆκος τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰ 3/4 τῶν γαιῶν παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν, τὰς ὑνηγοῦσας εἰς ἀραβικὰς κοινότητας. Συνεπείᾳ τῆς ἀρπαγῆς ταύτης χιλιάδες οἰκογενειῶν ἠμείναν ἄνευ ἄρτου. Ἡ περὶ τούτου φήμη ἐβόα ἐπὶ μέρι τῶν ἱερῶν τόπων, ὅπου οἱ Ὁδοιπόροι ἐδέχθησαν ἐν μέρει συνεχῶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σεριῆ τῆς Μέκκας πρὸς τόσους. Ἡ Ἰσλαμικὴ θρησκεία ἔχει ὡς βάσιν τὴν δικαιοσύνην, οἱ δὲ "Ἄραβες κατακτητοὶ μετὰ τῆς θρησκείας ταύτης μεταφέτευον καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, καταργοῦντες ἀπανταχοῦ τὴν δουλείαν καὶ ἐκτονρέροντες τὰς γαίας εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὰς ἐργάζονται. Ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων ἐμορφοποιεῖτο ἡ συνέλευσις τῶν Ὁλλαιάδων, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη περὶ ὧν ὑπὸ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σουλτάνου» διαπραχθέντων ἐγκλημάτων, ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ τυγχάνει ἀνάξιος νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ Χαλίφου καὶ νὰ ὀνομάζεται «Ἐμὶρ-οὺλ-Μουμηνὶν Κυρίαρχος τῶν Πιστῶν. Μαζὶν τὰ περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν Ὁλλαιάδων ὁ Σουλτὰνος Χαμὶτ ἀργισθεὶς διέταξε τὸν Διοικητὴν τῆς Χεδζάζης Pouelὶ Πασὰν νὰ βιοργανώσῃ ἐπίλεσιν κατὰ τῶν προσκυνητῶν (Χατζήδων) ὅπως οὕτω στοιχειώσῃ τὸ ρεῦμα τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Μέκκας καὶ Μεδίνας καὶ ὑπονομεύσῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν τῶν ἀνταρτικῶν τούτων πόλεων. Πράγματι τὸ ἐπόμενον ἔτος οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται καὶ ἀλήται ὁτοκινούμενοι ὑπὸ τοῦ Ῥωτὶδ πασᾶ ἐφόνευσαν 5,000 προσκυνητὰς μεταβαίνοντας εἰς Μέκκαν, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν διέδωκαν ὅτι προεκάλεσε μεγίστην δυσαρέσκειαν καθ' ὅλον τὸν μουσουλμανικὸν κόσμον. Οἱ κάτοικοι τῆςΧεδζάζης ἐξαναστάντες κατέσφαξαν τὰς Τουρκικὰς φρουρὰς τῆς ἐπαρχίας. Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀσὶρ καὶ Ὑεμένην ἠρχίσαν νὰ κηρύττωσι πόλεμον ἐναντίον τῶν Τούρκων ὁ Σεΐδ Χαμὶδ Ἰδρὶσ καὶ ὁ ἰμάμης Μαχμοὺτ Γιαχγιά, ἀπόγονος τοῦ προφήτου. Ἀπὸ τὰς σημαίας αὐτῶν ἐτάχθησαν ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν Κοβέϊ, Νεζὶδ, Ὀμὰν καὶ Χαδραμαούτ. Εἰς τὴν Συρίαν ἐσχηματίσθη ἡ Λίγα τῆς Ἀραβικῆς Ἑνώσεως, ἧτις ἀριθμεῖ εἰς τὰς τάξεις της τοὺς πλουσιωτέρους καὶ τοὺς μᾶλλον μορφωμένους Ἄραβας. Οἱ Ἐμίραι ἀπεφάσισαν νὰ συγκροτήσωσι Σύνεδρίον τῶν Ἀραβικῶν Ἡγεμονιῶν καὶ νὰ ἐκλέξωσι νέον Χαλίφην. Ἵνα δὲ χωρίσωσιν ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν πνευματικὴν ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἐσκέφθησαν νὰ δημιουργήσωσιν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Χεδζάζης μετὰ τῶν ἱερῶν αὐτῆς πόλεων Μέκκας καὶ Μεδίνης μικρὸν τινα περιοχήν, ὡς ἡ τοῦ Πάπα, ὁ Ἡγεμὼν τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ὁ πνευματικὸς Ἄρχηγὸς (Χαλίφης) τῶν πιστῶν.

Οἱ Νεότουρκοι ἐπὶ 4 ἔτη οὐδὲν ἔπραξαν καὶ δὲν τοὺς πιστεύομεν πλέον.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης δὲν ἔχει δι' αὐτοὺς μορφωτικὴν ἀλλὰ καθαρῶς στρατιωτικὴν σημασίαν. Σήμερον διὰ νὰ μεταφέρωσι στρατεύματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀραβίαν χρειάζονται 55 ἡμέραι, ἀλλ' ὅταν συμπληρωθῇ ἡ γραμμὴ Βαγδάτης μέχρι Κοβέϊ, θὰ ἀρκῶσιν πρὸς τοῦτο 4—5 ἡμέραι. Ἡμεῖς δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναμείνωμεν ἀπαθῶς μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ ἡ Τουρκικὴ ἀναβιοργάνωσις τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ δίκτυον τῆς συγκοινωνίας, ὁπότε τὰ Τουρκικὰ συνάγματα θὰ ἐμφανίζωνται γαργῶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐξοπλισμένα μὲ τὰ μιδροβόλα Μαξὶμ καὶ τὰ ἐπαναληπτικὰ ὅπλα τοῦ τελευταίου συστήματος.

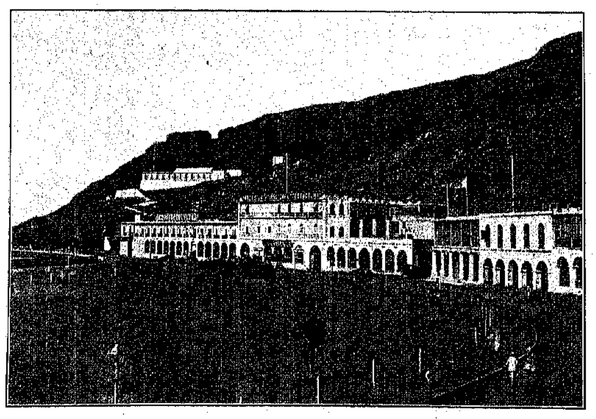

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΕΝ ΑΔΕΝ

Ἡ Ἀραβικὴ ὀργάνωσις κατέχει δεδομένα ἀδιαφιλονείκητα, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον καλλιεργεῖ ἀνὰ μέσον τῶν Τουρκικῶν πληθυσμῶν τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Ἀράβων, τῆς κατηραμένης ταύτης φυλῆς, ἥτις διαστρέφει τὸ Κοράνιον καὶ ἐπεξηγεῖ τὴν κατασφαγὴν τῆς Λὶτουργοκρατίας. Ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα ἀπαγορεύθη κατηδάφισται. Εἰς τὴν Ὑεμένην, τὸ Ἀσούρ, καὶ ἴδίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κερέκ, διαπράττονται ἀνήκουστα κακουργήματα ἀπέναντι τῶν Ἀράβων, τὰ ὁποῖα μένουσιν ἀπεροτήρητα. Οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἔβαλε στατιστικὴ ν τῶν ἀβαπίκων χωρίων τοῦ Κερέκ ἄπινα καταστρέφησαν ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ πυροβολικοῦ. Ἡ συνταγματικὴ διοίκησις κπ' οὐδὲν διαφέρει τῆς ἀπολυταρχίας. Μοδὶδης εἶναι ἡ μηχανορραφία τῶν Τούρκων. Ὡς πρὸς τὰ ἄμεσα αἴτια, ἅπινα ἔδωκαν τὸν Ἰμὰμ Γιαχγιὰ καὶ τὸν Σεΐδ Ἰδρὶς νὰ κηρύξωσι τὸν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἔχω νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὴν μεγάλην ἐξέγερσιν τοῦ 1905, ὅτε ἡ πόλις Σανκὰ παρεδόθη εἰς τὸν Ἰμὰμ Γιαχγιά, ὁ Σουλτάνος Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἠναγκάσθη νὰ συγκεντρώσῃ 150 τάγματα στρατοῦ ὅπως ἐπαναστατήσῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Ἀλλὰ τὰ δύο στρατόπεδα παρέμειναν ἀδιάλλακτα. Πλὴν ἡ συνταγματικὴ μετεκολίτευσις τοῦ Ἰουλίου 1908. Τὰ Κομιτάτον Θεσσαλονίκης ἀπέστειλε γράμματα εἰς τὸν Γιαχγιὰ καὶ τὸν Ἰδρίς, διὰ τῶν ὁποίων ὑπέσχετο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀξιώσεις των" ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ὅλοι θὰ εἶναι ἀδελφοί, τὸ δὲ Κομιτάτον φιλεῖ τὰς χεῖρας τῶν δύο Ἀράβων ἀρχηγῶν καὶ ἐλπίζει ὅτι οὗτοι δὲν θὰ παράσχουν νέας δυσχερείας. Ὁ Ἰμὰμ Γιαχγιὰ καὶ ὁ Σεΐδ Ἰδρὶς διμέσως διέκοψαν τὰς ἐχθροπραξίας καὶ ἐξαπέστειλαν ἀντιπροσώπους εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνους συνενοηθῶσι περὶ τῶν διαφιλονεικουμένων ζητημάτων. Ἐὰν ὅντως ἦσαν εἰλικρινεῖς οἱ Τοῦρκοι ἡ συνενόησις εὐχερὴς θὰ ἐπήρχετο. Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπήντα ὁ Γιαχγιὰ καὶ ὁ Ἰδρὶς νὰ ἀποστείλωσι φόρους ὑποτελείας καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν εἰς τὰ ἀραβικὰ σχολεῖα. Οἱ "Ἄραβες ἀρχηγοὶ ἐζήτησαν τὰ ἑξῆς: Ἐπιείκειὰ ἡ χώρα Ἰναι ἐντελῶς ἀνδηῆς καὶ ὁ πληθυσμὸς πτωχός, νὰ μὴ ζητηθῇ ἡ πληρωμὴ φόρου ἐπὶ ἕνα ἔτος. Εἰς τὴν Σανκὰ νὰ παραμείνῃ Τουρκικὴ φρουρὰ καὶ νὰ κυματζὴ ἡ Τουρκικὴ σημαία, ἀλλ' ἡ διοίκησις καὶ ἡ διευθέτησις τῆς χώρας νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸν Ἰμάμην, ὁποχρεώμενον ἐν καιρῷ τοὐλέμου νὰ ἀποστέλλῃ 40—50,000 στρατιώτας. Ἡ Κυβέρνησις δὲν συνήνεσεν εἰς τὰ οὐσιῶδη ταῦτα καὶ ἀπαράσειτα καὶ ἐπεδιώξῃ διὰ τῆς βίας. Ἀνέλαβεν ἑκίνησε τὰς διαπραγματεύσεις, ὅπως ἐνισχύσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὰς φρουράς της. Οὕτω ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονὴ τῶν δύο Ἀράβων ἀρχηγῶν καὶ ἐνήρξαν τὸν πόλεμον. Ἐνδεχόμενον εἶναι ἡ φορμὴ δι' ἣν ὁ Σεΐδ Ἰδρὶς ἐνήρξε τὸν πόλεμον. Ἐνανσίον του κατὰ τὸ ἔτος 1906 ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε τὸν Σαΐδ πασὰν μὲ 16 τάγματα. Ἀλλ' ὁ Ἰδρὶς κατώρθωσε νὰ τὸν συλλάβῃ ζωντανόν. Ἔπειτα ἐλθὼν εἰς διαπραγματεύσεις ἐν μέρους τοῦ Ἰδρὶς καὶ ἐπανήρχισε τὰς διαπραγματεύσεις ἐν μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Οἱ "Ἄραβες εἶναι ἱσπόται, ἀλλὰ καὶ εὐτιτοὶ καὶ ὁ Ἰδρὶς ἐπίστευσεν εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Σαΐδ πασᾶ καὶ μεταξὺ των ὑπεγράφη πρωτόκολλον ἀνακωχῆς. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἦλθον ὅπως διαψεύσωσι τὴν εὐπιστίαν του. Ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ἐνίσχυσε τὰς φρουρὰς ἐζήτησεν ἀνδρῶ-

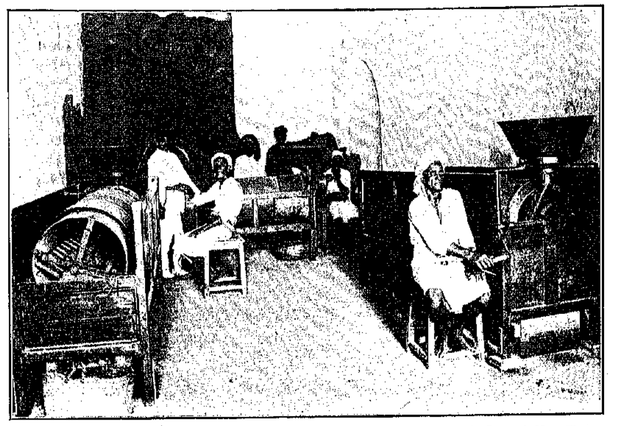

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.

ΠΩΣ ΧΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΦΕ

πους μεταξὺ τῶν Ἀράβων, οἵτινες νὰ δολοφονήσωσι τὸν Ἰδρίς. Ἔκτὸς τούτου, κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος, νέοι τινὲς "Ἄραβες συγγενεῖς τοῦ Σεΐδ Ἰδρίς, ἐπιστρέφοντες ἐκ Κύπρου, ὅπου ἐμοιβήσεσαν, εἰς τὴν πατρίδα των συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τότε ὁ Ἰδρὶς μὲ 4,000 ἐνόπλους ἄνδρας κατώρθωσεν ἐν μιᾷ νυκτὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. Τοῦτο ἔβαλε δυσεον φορμὴν διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Μεταξὺ τοῦ Ἰμὰμ Γιαχγιὰ καὶ τοῦ Σεΐδ Ἰδρὶς ὑπάρχει συνεννόησις, καίτοι ὑπάρχουν δογματικαὶ τινες διαφοραὶ μεταξὺ τῶν δύο" ἑκατέρου ἀρχηγοῦ διευθυνομένων φυλῶν. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Γιαχγιὰ ἀνέρχονται μέχρις 100,000 ἀνδρῶν, οἵτινες εἶναι καρτερικοὶ ἀγωνισταί, Μαχμοὺτ Σεφκὲτ πασᾶς ἤρχε τῶν "Ἀραψ στὰν κατ' ἐμοῦ. Ὡς πρὸς τὰ ἐπίθεθη τῶν "Ἀράβων, πιστεύεται ὅτι ἡ «Κεντρικὴ Ὀργάνωσις τῶν Νέων "Ἀράβων» ἔχραν εἰς ἐπικοινωνίαν ἄλλας τάς ἀραβικὰς φυλὰς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Συρίας καὶ τῆς Ἀραβίας. Ἡ Ἀραβικὴ ὀργάνωσις νομίζει ὅτι δὲν ἐπέστη ἀκόμη ὁ καιρὸς μιᾶς γενικῆς ἐπαναστατικῆς ἐξεγέρσεως. Ἡ ὀργάνωσις ἄλλως τε δὲν ἐπιζητεῖ τὴν καταστροφὴν τῆς Λὶτουργοκρατίας, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν διάσωσιν αὐτῆς ὑπὸ νέον ὅρον ὅπως οἱ "Ἄραβες ὑλέωσι τὴν ἐπικράτειαν ἐπὶ τῶν Τούρκων. Διότι μόνον οἱ "Ἄραβες, οἵτινες ἀριθμοῦσι περὶ τὰ 14 ἑκατομμύρια ψυχῶν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσωσιν εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν μορφήν, τὴν μόνην δυναμένην νὰ τῇ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπαρξίν της, ἤτοι τὴν ὁμοσουδίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἅτινα κατοικοῦσιν ἐν Τουρκίᾳ.

Ἐκ τῶν ἄνω δηλώσεων τῶν δύο τούτων διακεκριμένων "Ἀράβων προκύπτει ὅτι ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς πολιτικῆς τῶν Νεοτούρκων καὶ τῶν ἐθνικοπολιτικῶν ἰδεωδῶν καὶ πόθων τῶν Νέων "Ἀράβων, ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ὀσμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς φυλῆς ἥτις ἐδημιούργησε καὶ ἀκαλλιέργησε τὸ Ἰσλάμ, ἀντίθεσις φυλετική, θρησκευτική, θεωρητικὴ καὶ πολιτική, παρίστανται πολὺ βαθυτέρα ἀπὸ τὰς καθαρῶς πολιτικὰς ἀντιφάσεις μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Ἐὰν ὅλοι οἱ πεπαιδευμένοι "Ἄραβες μισοῦσι τοὺς Τοὐρκους τέσον φανατικῶς, ὅσον οἱ δύο οὗτοι "Ἄραβες, τότε προκύπτει τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἢ ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία κρίνεται ἐν τῷ μέλλοντι πλειοτέρας συγκρούσεις καὶ ἐκπλήξεις.

Τερματίζοντες τὴν παροῦσαν διατριβὴν κρίνομεν καλὸν νὰ παρεμβέσωμεν συμπληρωματικάς τινας σημειώσεις, ἐξ ὧν θέλει καταδειχθῇ ὅτι ἡ Ἀραβικὴ Χερσόνησος δὲν εἶναι οὔτε τόσον ἄνυδρος, οὔτε τόσον ἔρημος καὶ ἀκατοίκητος ὅσον ἐν γένει πιστεύεται.

Οἱ Τοῦρκοι, καὶ ἴδιως ὁ στρατός, γινώσκουσι μόνον στενήν τινα λωρίδα τῆς Χερσονήσου ταύτης τὴν διήκουσαν ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ μέχρι τοῦ παρὰμεσ Βαβὲλ Μανδὲβ. Ἀλλ' ἡ εὐρυτάτη αὕτη Χερσόνησος, ἥτις ἔχει μῆκος 2500 καὶ μέσον πλάτος 1000 χιλιομέτρων, καὶ ἐμβαδὸν 3,167,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, (εἶναι δηλονότι ἑξάκις μεγαλειτέρα τῆς Γαλλίας) δὲν περιέχει μόνον ἄμμον καὶ ἐρήμους, ἀλλὰ καὶ χώρας ἰκανῶς εὐφόρους, μὲ κλίμα σχετικῶς εὔκρατες, μὲ χλοερούς λειμῶνας καὶ κήπους, τοὺς ὁποίους καλλιεργοῦν

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.

Η ΣΑΝΑΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΥΕΜΕΝΗΣ

Copyright by Underwood & Underwood, New York.
ΟΜΙΛΟΣ ΑΡΑΒΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

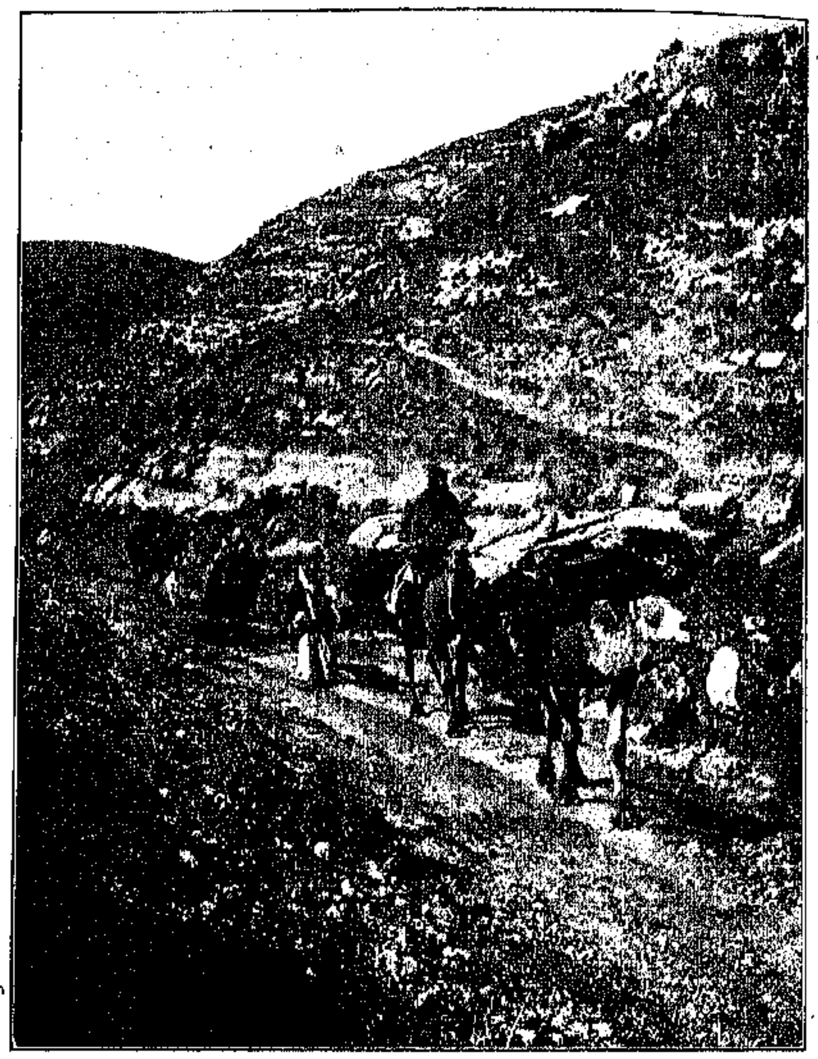

Copyright by Underwood & Underwood, New York.
ΕΜΠΟΡΟΙ ΑΡΑΒΕΣ ΟΔΕΥΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

μὲ ᾄσματα 'Αραβίδες μαυρομμάται, περιβεβλημέναι λεπτὸν ποικιλόχρουν χιτῶνα.

'Η 'Αραβία καίτοι χώρα 'Ασιατική, ἕνεκα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ κλίματος αὐτῆς, ὁμοιάζει μᾶλλον τὴν 'Αφρικήν. "Ολα αὐτῆς σχεδὸν τὰ παράλια εἶναι χαμηλά, εἰς τὰ ἐνδότερα ὑψοῦνται ὄρη ὑψηλὰ καὶ ὀροσειραί, τὸ δ' ἐσωτερικὸν αὐτῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑψηλὰ ὀροπέδια, ἄλλα μὲν κατῳκημένα, ἄλλα δ' ἔρημα. Τὰ περισσότερα ὄρη εὑρίσκονται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος. Μία μακροτάτη ὀροσειρὰ καλουμένη «Σ ε ρ ά τ» ἐκτείνεται πρὸς Βορρᾶν ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης μέχρι τοῦ Βαβὲλ-Μανδὲβ πρὸς Νότον. Τὸ ὄρος τοῦτο ἔχει ὑψηλὰς κορυφὰς μέχρι 2500 μέτρων. Τὸ βόρειον μέρος τοῦ ὄρους τούτου, τὸ ἐν τῇ 'Επαρχίᾳ Χεδζάζης, εἶναι σχετικῶς χαμηλὸν καὶ γυμνόν, ἀλλὰ πρὸς Νότον τῆς ἐπαρχίας 'Ασσὺρ διακλαδούμενον ἀποτελεῖ τὰ ὄρη τῆς 'Υεμένης, ὅπου ὑπάρχουσιν αἱ πηγαὶ πολυαρίθμων ποταμίσκων, οἵτινες μεταβάλλουσι τὸ μέρος τοῦτο τῆς Χερσονήσου εἰς χλοάζοντα κῆπον, ὅστις δικαίως προσδίδει εἰς τὴν 'Υεμένην τὸ ὄνομα Ε ὐ δ α ί μ ω ν 'Α ρ α β ί α. 'Επίσης εἰς τὴν εὐρεῖαν χώραν Νεδζέδ, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταξὺ τῆς ἐπαρχίας Χεδζάζης καὶ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, ὑπάρχουσιν ὄρη ἀρκετὰ ὑψηλά, τὰ ὁποῖα εἰσέτι δὲν ἐξηρευνήθησαν ἀρκούντως. Τὸ πεδινὸν τμῆμα «Τεχαμὲ», ὅπερ ἐκτείνεται κατὰ μῆκος τῆς 'Ερυθρᾶς Θαλάσσης πρὸς Δυσμὰς τῆς ὀροσειρᾶς «Σεράτ», εἶναι λίαν χαμηλόν, ἀμμῶδες καὶ βαλτῶδες. 'Εκεῖ τὸ κλῖμα εἶναι πολὺ βαρὺ καὶ διαρκῶς θερίζουσιν οἱ πυρετοί. Τὸ κακὸν κλῖμα τῆς Τεχαμὲ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ πιστευθῇ ὅτι ἅπασα ἡ 'Αραβία εἶναι ἀκατοίκητος διὰ τοὺς ξένους. 'Ακριβῶς δὲ εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Χερσονήσου (εἰς τὴν Τεχαμὲ) κατοικοῦσιν οἱ πλεῖστοι τῶν Εὐρωπαίων, διότι ἐκεῖ εὑρίσκονται καὶ οἱ κυριώτεροι λιμένες τῆς 'Αραβίας. 'Ανατολικῶς τῆς Τεχαμὲ (ἥτις ἀποτελεῖ στενὴν λωρίδα γῆς παρὰ τὴν 'Ερυθρὰν Θάλασσαν) εὑρίσκονται πρὸς Βορρᾶν μὲν ἡ Χεδζάζη, εἰς τὸ μέσον ἡ 'Ασσὺρ καὶ εἰς τὰ Νότια ἡ 'Ιεμένη. 'Επειδὴ αἱ 3 αὗται ἐπαρχίαι ἀποτελοῦσιν ὑψηλὰ ὀροπέδια, καὶ τὸ κλῖμα των εἶναι εὔκρατές. 'Εδῶ δὲ καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶναι μᾶλλον συμπαγής. 'Ιδίως ἡ 'Υεμένη εἶναι χώρα γόνιμος καὶ πλουσιοπάροχος. 'Ανατολικῶς τῆς Χεδζάζης, ἤτοι περὶ τὰ βόρεια τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς 'Αραβίας, εὑρίσκεται τὸ ὑψηλὸν ὀροπέδιον Νεδζέδ. Εἰ καὶ ἐν αὐτῷ ὀλίγα εἶσι τὰ τρέχοντα ὕδατα, ὑπάρχουσι δὲ ἐκεῖ ἐνιαχοῦ καὶ ἔρημοι, ἀλλ' ὅμως εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι καὶ πλούσια λειβάδια καὶ νομαί, τὸ κλῖμα εἶναι ὑγιές, εὔκρατές, ἑπομένως καὶ ἡ χώρα αὕτη εἶναι κατῳκημένη. 'Επίσης καὶ ἡ περιφέρεια Γ ι α μ α μ έ, ἥτις πρὸς βορρᾶν ἐκτείνεται μέχρι Δαμασκοῦ, ἔχει τὴν αὐτὴν φυσικὴν σύστασιν οἵαν καὶ ἡ Νεδζέδ.

'Η μεγαλειτέρα ἔλλειψις τῆς 'Αραβίας—ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς διατριβῆς εἴπομεν—εἶναι ἡ παντελὴς ἀπουσία ποταμῶν, κατὰ τὴν κυρίαν ἔννοιαν τῆς λέξεως. 'Υπάρχουσιν ἐν τούτοις πολυάριθμα ρεῖθρα (ρυάκια), τὰ ὁποῖα πηγάζουσιν ἀπὸ τὸ ὄρος Σεράτ καὶ ποτίζουσι κυρίως τὰς χώρας Χεδζάζης, 'Ασσύρ, 'Υεμένης καὶ Τεχαμέ. Οἱ "Αραβες, οἵτινες εἶναι τόσον φιλόπονοι, κατασκευάζουσιν εἰς πολλὰ μέρη μεγάλας ὑδραποθήκας, εἰς τὰς ὁποίας διατηροῦνται τὰ ὕδατα τῶν ποταμίσκων, καὶ ὅταν ἐπέλθωσιν οἱ μεγάλοι καύσωνες καὶ τὰ ποτάμια ξηρανθῶσι, τότε διὰ τεχνητῶν διωρύγων ποτίζουσι τοὺς κήπους των. 'Επίσης ἔχουσι στέρνας ἐντὸς τῶν ὁποίων περισυλλέγουσι τὸ ὕδωρ τῶν βροχῶν, ὅπερ χρησιμεύει πρὸς πόσιν. Τὰς ἀνωτέρω φυσικὰς ἐλλείψεις ἐπιδεινοῖ ὁ θερμὸς ἄνεμος «Σαμούν» ἢ «Σέμ» ('Αραβιστὶ σημαίνει δηλητήριον) καὶ αἱ ἀκρίδες, αἱ πληγαὶ αὗται τῶν 'Αραβικῶν κήπων καὶ ἀγρῶν. Καὶ μεθ' ὅλα ὅμως ταῦτα, ἡ 'Αραβία, ὡς προείπομεν, παράγει ἀφθόνους καρποὺς καὶ βλαστήσεις. Οἱ φοίνικες (χουρμάδες) μετὰ τοῦ γάλακτος τῆς καμήλου ἀποτελοῦσι τὴν κυρίαν τροφὴν τῶν Βεδουίνων. 'Εκτὸς τῶν φοινίκων παράγονται κατὰ μεγάλας ποσότητας σῦκα, δαμάσκηνα, ρόδια (ροιαί), πορτοκάλλια, μανδαρίνια, καρύδια, βερύκοκα, ροδάκινα, συκάμινα (μοῦρα), λεμόνια, μῆλα, ἀπίδια, κυδώνια καὶ ἄλλα ὡς εἰς τὰ εὐκραῆ κλίματα. 'Επίσης παράγεται σῖτος, κριθή, ἓν εἶδος κέγχρου, ὅπερ καλεῖται «δοῦρρα», σησάμιον, ἀραβόσιτος, καπνός, καφφές, βάμβαξ, χασσίς καὶ διάφορα εἴδη μυρωδικῶν, καπνά, ζαχχαροκάλαμος κτλ. Οὕτω ἡ 'Αραβία δὲν εἶναι τόσον ἔρημος ὅσον τὴν φανταζόμεθα. 'Επίσης ἔχει καὶ ἱκανὰς ἀμπέλους, τῶν ὁποίων αἱ σταφυλαὶ εἶναι γλυκύταται, ὁ δὲ οἶνος τῆς 'Αραβίας εἶναι ἐξακουστὸς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀποτελεῖ τὸ σπανιώτερον ἔδεσμα. 'Απὸ τὰ λαχανικὰ γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγκινάραι, μπάμιαι, σέλινα, κοκκινογούλια, πράσσα, καρότα, κρομμύδια, τομάται, μελιτζάναι, φακῆ, φασόλια, κουκιά, κολοκύθια, λάχανα, ρεπάνια κλπ. Οἱ κῆποι ποτίζονται ὄχι μόνον μὲ τὰς τεχνητὰς διοχετεύσεις τῶν ρυακίων, ἀλλὰ καὶ διὰ βαθέως ἐσκαμμένων φρεάτων.

'Απὸ τὰ κατοικίδια ζῶα, τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν ὁ ἵππος καὶ ἡ κάμηλος, οἵτινες εἶναι οὕτως εἰπεῖν οἱ οἰκογενειακοὶ φίλοι τοῦ "Αραβος. Τὰ ὡραιότερα εἴδη ἐξ αὐτῶν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν Νεδζὲδ καὶ ἀποτελοῦσι τὸν κύριον πλοῦτον τῶν 'Αράβων. 'Εκεῖ ὑπάρχουσιν ὁλόκληρα ποίμνια τῶν κτηνῶν τούτων. 'Αλλὰ διὰ τὰς οἰκιακάς των ἀνάγκας οἱ "Αραβες χρησιμοποιοῦσι καὶ πρόβατα, αἶγας, βοῦς, ὄνους, ἡμιόνους καὶ ἄλλα. "Αγρια θηρία ὑπάρχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέοντες, πάνθηρες, ὕαιναι, λύκοι, ἀγριόχοιροι, τσακάλια, ἀλώπεκες, ἔλαφοι, εἴδη τινὰ πιθήκων καὶ ἄλλα.

Καθ' ὅλην τὴν χερσόνησον ὑπάρχει μία μόνον ἐθνότης, ἡ ἀραβική, ἥτις λαλεῖ τὸ καθαρώτατον ἰδίωμα τῆς ἀραβικῆς γλώσσης ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς "Αραβας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Μεσοποταμίας. Καὶ μόνον εἰς τοὺς παραθαλασσίους λιμένας εὑρίσκονται εὐάριθμοι Εὐρωπαῖοι. Μὴ ὑπαρχούσης ἀκριβοῦς στατιστικῆς, πολλοὶ πιστεύουσιν ὅτι οἱ "Αραβες τῆς Χερσονήσου συμποσοῦνται εἰς 5—6 ἑκατομμύρια, τινὲς ὅμως τοὺς ἀναβιβάζουσι μέχρι 10,000,000 ψυχῶν.

'Επειδὴ ἡ 'Αραβία εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς κυρίας ὁδοῦ, ἥτις ἄγει εἰς τὰς 'Ινδίας, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐμπόριον, μάλιστα ἀνὰ τὰ παράλια, εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένον. 'Αλλ' οἱ "Αραβες εἶσὶ κυρίως ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὴν γεωργίαν· εἰς ἐπαγγέλματα ἐλάχιστον ἀσχοῦνται· οὐδεμία ὑπάρχει βιομηχανία. Καὶ ἡ ἐκπαίδευσις διατελεῖ εἰς τὰ σπάργανα, ὀλίγον ὅμως κατ' ὀλίγον ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Αἰγύπτου, τὰ παράλια τῆς 'Αραβίας ἤρχισαν νὰ προάγωνται. 'Εκτὸς ἀρρεναγωγείων εἴς τινας παραλίους πόλεις ὑπάρχουσιν ἤδη καὶ δημοτικὰ σχολεῖα θηλέων, ἐν οἷς διδάσκουσι γυναῖκες ἐξ Αἰγύπτου. Πολιτικῶς ἡ 'Αραβία διατελεῖ μὲν ὑπὸ τὴν ὀνομαστικὴν κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ὁ λαὸς διοικεῖται ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχηγῶν (Σεῖχ), ὧν τινες εἶναι ἀνεξάρτητοι, τινὲς δὲ ὀνόματι μόνον ἀναγνωρίζουσι τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. 'Η μεγίστη πόλις τῆς 'Αραβίας εἶναι ἡ Μέκκα μὲ 110,000 ψυχῶν, ἡ Μεδίνα μὲ 80,000 ἡ Σανὰ μὲ 24,000, ἡ Χοδεΐδα μὲ 20,000 καὶ ἄλλαι.

Τὰ ἀνωτέρω καταδεικνύουσι τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τῆς 'Αραβικῆς Χερσονήσου, ἐὰν εἶναι δὲ μόνον ὁ τίτλος τοῦ Χαλίφου, ὅστις ἀναγκάζει τοὺς Τούρκους νὰ προβαίνωσι διαρκῶς εἰς τόσας καὶ τόσας θυσίας ὅπως συγκρατήσωσι τὴν 'Αραβίαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των, οὔτε πάλιν εἶναι αἱ ἐρημίαι αἵτινες προκαλοῦσι τὰς ὀρέξεις τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει διότι ἡ 'Αραβία ἔχει σπουδαιότατον μέλλον.

('Εκ διαφόρων πηγῶν) BALKAN

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) υπο MAURUS JOKAÏ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

'Η ἐσωτερικὴ αὐλὴ σχηματίζει τεραστίαν ἡμισέληνον, δὲν βλέπει δὲ κανεὶς ἐκεῖ τίποτε ἄλλο εἰμὴ μόνον πολεμικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα. Τὸ ἐσωτερικὸν ἡμικύκλιον τῆς ἡμισελήνου ταύτης καταλαμβάνουν οἱ στρατῶνες μὲ τὰ φυλακεῖα τῶν φρουρῶν εἰς τὰ δύο των ἄκρα, ἀπὸ τοῦ κέντρου δὲ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἡμικυκλίου μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκτείνεται ἓν μακρὸν περίπτερον, τέμνον τὸ φρούριον εἰς δύο, καὶ φέρον εἰς αὐτὸ διὰ τριῶν εἰσόδων.

Εἰς ὁλόκληρον αὐτὸ τὸ μακρὸν οἰκοδόμημα παράθυρα βλέποντα εἰς τὴν αὐλὴν δὲν ὑπάρχουν. "Ολα τὰ παράθυρα εἶναι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος βλέποντα εἰς τὸν κῆπον, ὅπου ἠμποροῦν ἀνέτως νὰ ρίπτουν τὰ βλέμματά των αἱ κατοικοῦσαι εἰς τὸ εὐρύχωρον τοῦτο κτίριον ὀδαλίσκαι τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ 'Αλῆ. Οἱ τρεῖς υἱοί, 'Αμήρ, 'Αλμουχὰν καὶ Σαΐτ κατοικοῦν εἰς τὸ μέγαρον μὲ τὰς τρεῖς πύλας, καὶ ὁ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκτεινόμενος κῆπος χρησιμεύει μᾶλλον πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν χαρεμίων τῶν υἱῶν τοῦ Πασᾶ παρὰ πρὸς ὁ,τιδήποτε ἄλλο.

Καὶ τὸν κῆπον ὅμως αὐτὸν περικλείει ὑψηλὸν τεῖχος μὲ ὀχυρὰς ἐπάλξεις, ἃς πάλιν προστατεύει εὐρεῖα τάφρος πλήρης ὕδατος, ἄνωθεν τῆς ὁποίας ἁπλοῦται κινητὴ σιδηρᾶ γέφυρα, ἣν ὀφείλει νὰ διέλθῃ ὅστις θέλει νὰ εἰσχωρήσῃ μέχρι τῶν ἐνδοτέρων ἐνδιαιτημάτων τοῦ 'Αλῆ.

Τί δὲ εἶναι αὐτά; Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ εἴπῃ. Αἱ χάλκιναι πύλαι των μὲ τ' ἀργυρᾶ ἀραβουργήματα φαίνονται ὡς νὰ εἶναι αἰωνίως κλεισταί, οὐδεὶς δέ ποτε εἰσέρχεται ἢ ἐξέρχεται δι' αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ 'Αλῆ καὶ τῶν κωφαλάλων εὐνούχων του. 'Ωσαύτως διὰ τῶν πυλῶν τούτων θεῶνται συχνὰ εἰσαγόμενοι καὶ διάφοροι αἰχμάλωτοι τοῦ Πασᾶ, τῶν ὁποίων ὅμως μόνον αἱ αἱμοσταγεῖς κεφαλαὶ στέλλονται πάλιν ὀπίσω. Τὸ τεῖχος, τὸ περικλεῖον τὸ κεντρικὸν φρούριον, εἶναι τόσον ὑψηλόν, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἴδῃ τις ἐντὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τῶν ἐξωτερικῶν φρουρίων. "Αν ὅμως κανεὶς ἀνήρχετο εἰς τὰ ὕψη τῆς Λιθανίτσας, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔρριπτε τὸ βλέμμα εἰς τὸ φρούριον τοῦ 'Αλῆ, θὰ ἔβλεπε κλειόμενα ἐντὸς τῶν ὑψηλῶν τειχῶν ἕνα μαγικὸν ἀνάκτορον, μὲ τοίχους ἀπὸ χρωματιστὸν μάρμαρον, προστατευομένους δι' ἀργυροποικίλτων κιγκλίδων. Πυργίσκοι καὶ θόλοι ζωηρῶν χρωμάτων ἐπιστεφόμενοι ἀπὸ χρυσᾶς ἡμισελήνους ὑψοῦνται ὑπὲρ τὰ διάφορα οἰκήματα τοῦ περικαλλοῦς ἀνακτόρου. 'Αλλὰ τὸ κυριώτερον κτίριον, μεταξὺ ὅλων ὅσα περικλείει τὸ ὑψηλὸν τεῖχος, εἶναι εἷς ἐρυθρὸς σιδηροῦς πύργος, δεσπόζων διὰ τοῦ ὕψους καὶ τῆς ἐπιβολῆς του πάντων τῶν πέριξ του οἰκοδομῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ φρουρίου. Διάφορα περίπτερα ὑψοῦνται ὡσαύτως ἐν μέσῳ τῶν ἀνθοβριθῶν πρασιῶν τοῦ κήπου, καὶ ἀμπελοκλήματα ἀναρριχῶνται μέχρι τῶν προμαχώνων τῆς φοβερᾶς ταύτης ἀκροπόλεως... 'Ο παρατηρητὴς τῆς Λιθανίτσας θὰ ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ κατὰ τὰς αὐχμηρὰς νύκτας τοῦ θέρους λουομένας εἰς τὰς λίμνας τοῦ κήπου τὰς ἁβρὰς τοῦ χαρεμίου χανουμίσσας, καὶ ταυτοχρόνως θὰ ἠδύνατο νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον νὰ συλληφθῇ ζῶν ἀπὸ τοὺς πανταχοῦ παρόντας κατασκόπους τοῦ 'Αλῆ, καὶ νὰ κρημνισθῇ εἰς τὸ βάραθρον, τὸ χαῖνον κάτωθεν τῆς σκοπιᾶς του.

Εἰς αὐτὸν τὸν παράδεισον ἀπεσύρετο ὁ 'Αλῆς ὅταν ἤθελε ν' ἀποφύγῃ τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου. 'Εδῶ εἶχε συνάξει τὰ ὡραιότερα τοῦ κόσμου ἄνθη, τόσον τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς, ὅσον καὶ ἐκεῖνα ἅτινα ἐγεννήθησαν ἀπὸ μητέρας.

Τὸ ὡραιότερον μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ἦτο ἡ 'Εμινέ, ἡ εὐνοουμένη τοῦ 'Αλῆ, μία γλυκυτάτη δεκαεξαέτις κόρη τοῦ Πασᾶ τοῦ Δελβίνου, ὅστις τὴν εἶχε δωρήσῃ εἰς τὸν 'Αλῆν ὅπως τόσοι ἐπίσημοι Τοῦρκοι δίδουν τὰς κόρας των εἰς ἐπισήμους. Τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς των οἱ Τοῦρκοι οὗτοι ὑπόσχονται νὰ τὰς νυμφεύσουν μὲ κανένα ἰσχυρὸν μεγιστᾶνα, καὶ ὅταν ἔλθουν εἰς γάμου ἡλικίαν ὁ μεγιστὰν ἔχει ἤδη τὸν ἕνα πόδα ἐντὸς τοῦ τάφου.

*Ητο ὠχρά, γαλανόφθαλμος, γλυκεῖα κόρη ἡ 'Εμινέ, ὡς ἄνθος τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνατραφῇ ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τῆς σελήνης καὶ ὄχι τοῦ ἡλίου. Τὸ σῶμα καὶ τὸ σύνολόν της ἦσαν τόσον λεπτοφυῆ, ὥστε ὑπενθύμιζε τὰς αἰθερίας ἐκείνας συλφίδας τῶν παραμυθιῶν, αἱ ὁποῖαι πετοῦν χωρὶς πτερά. 'Η φωνή της ἦτο γλυκυτέρα καὶ τρυφερωτέρα ὅλων τῶν ἄλλων κορασίδων. Καὶ ὅταν ὡμίλει ᾐσθάνετο κανεὶς τί τοῦ ἔλεγε παρὰ τί ἤκουε. 'Ο 'Αλῆς ἠρέσκετο νὰ παίζῃ μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά της, νὰ λύῃ τὰς πλεξίδας της, νὰ καλύπτῃ μὲ τὸν χρυσόν των τὸ πρόσωπόν του καὶ νὰ φαντάζεται ὅτι κοιμᾶται ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Παραδείσου.

Καὶ ἡ νεᾶνις ἠγάπα τὸν ἄνδρα. Διότι ὁ 'Αλῆς ἦτο ὡραῖος γέρων. 'Η γενειάς του ἦτο τόσον λευκὴ καὶ τόσον στιλπνή, ὅσον καὶ πτερὸν κύκνου. Τὰ ρόδα τῶν παρειῶν του δὲν εἶχον μαρανθῇ ἀκόμη. "Οταν ἐμειδία ἀπεκάλυπτε δύο συστοιχίας λευκοτάτων ὀδόντων, καὶ δὲν ὑπενθύμιζε πλέον τὴν τίγριν. Καὶ εἰς ἐπίμετρον ὅλων τῶν ἄλλων ἦτο γενναῖος, ἦτο ἥρως. 'Ο ἔρως εἰς τοὺς γέροντας αὐτούς, τοὺς διατηροῦντας ὅλον τὸ σφρῖγος τῆς νεότητος, δὲν εἶναι πλέον πόθος μάταιος, ἀλλὰ πραγματικότης.

'Η 'Εμινὲ ἐξ ἄλλου δὲν εἶχε ποτὲ της γνωρίσει κανένα νέον καὶ ἠγνόει ἂν τοιαῦτα ὄντα ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον. 'Εκτὸς τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ συζύγου της δὲν εἶχεν ἴδῃ ποτέ της κανένα ἄλλον ἄνδρα, καὶ κατὰ συνέπειαν διετέλει ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες εἶχον λευκὰς γενειάδας. 'Ανατραφεῖσα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς γεννήσεώς της εἰς τὸ χαρέμιον, μεταξὺ γυναικῶν καὶ εὐνούχων, δὲν εἶχεν οὔτε τὴν παραμικρὰν ἰδέαν τῶν ρωμαντικῶν ἐκείνων εἰδυλλίων, τὰ ὁποῖα τόσον σπουδαίαν θέσιν καταλαμβάνουν εἰς τὴν ζωὴν μιᾶς ἐρωτευμένης κόρης. Οὕτως ὁ σύζυγός της τῇ ἐφαίνετο ὡς τὸ τελειότερον ὂν τῆς δημιουργίας, διὰ τὸ ὁποῖον ποτε ᾐσθάνθη ἀγάπην γυναικεία καρδία, καὶ ἀπέβλεπεν εἰς αὐτὸν ὡς πρὸς κανὲν ὑπερφυσικὸν δημιούργημα.

Εἰς τὴν καρδίαν της ἡ 'Εμινὲ ἐζωγράφιζε τὸν 'Αλῆν ὡς ἓν ἀπὸ τὰ ἀγαθοποιὰ ἐκεῖνα δαιμόνια, τὰ ὁποῖα οἱ ὡραῖοι μῦθοι τῶν 'Αράβων περιγράφουν ὡς ἀναθρώσκοντα ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἢ τὰ βάθη τοῦ πελάγους, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ἑκατοντάκις ἰσχυρότερα τῶν συνήθων ἀνθρώπων, δεκάκις νεώτερα, καὶ χιλιάκις ὡραιότερα. Τὰ δαιμόνια αὐτὰ δίδουν θαυματοποιὰ δακτυλίδια εἰς τὰς γυναῖκας, τὰς ὁποίας ἀγαπῶσι, καὶ παρουσιάζονται ἐνώπιόν των κάθε φοράν, καθ' ἣν αὗται τὰ ἐπικαλοῦνται ὅπως ἱκανοποιήσουν κάθε των ἐπιθυμίαν. Μεταφέρουν τὰς φίλας των ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ἐπὶ τῶν χειρῶν των, παίζουν μαζύ των εἰς τὰς ἀπεράντους αἰθούσας τῶν ἀνακτόρων των, τὰς φρουροῦσιν ὅταν κοιμῶνται, τὰς κατακλύζουν μὲ δῶρα καὶ θησαυρούς, καὶ μολονότι ἔχουν δύναμιν τεραστίαν εἶναι ἀγαθώτατα καὶ καλά. Μὲ ἓν βῆμά των θὰ ἠδύναντο νὰ συντρίψουν τὰ ἰσχυρότερα φρούρια, ὅσα κατεσκεύασαν χεῖρες ἀνθρώπων, καὶ ὅμως ὅταν βαδίζουν πατοῦν μὲ τόσην προσοχήν, ὥστε νὰ μὴ συντρίψουν οὐδὲ μύρμηκα. Μήπως καὶ αὐτὸς ὁ 'Αλῆς δὲν εἶχε πέσει μίαν φορὰν εἰς τὴν λίμνην διὰ νὰ σώσῃ δύο πνιγομένας χρυσαλλίδας;... Μήπως αὐτὸς ὁ ἴδιος 'Αλῆς δὲν ἐδάκρυσε μίαν ἡμέραν ὅταν εἶδεν ἓν πτηνὸν νὰ φονευθῇ ἐφ' ὅσον προσεπάθει νὰ θραύσῃ τὰς κιγκλίδας τοῦ κλωβοῦ του;... "Ω, ναί!... 'Ο 'Αλῆς ἦτο ἀγαθὸς εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ φιλῇ τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα ἔκοπτεν ἀπὸ τὸν κῆπόν του, καὶ νὰ ζητῇ τὴν συγγνώμην των. Καὶ ἡ καρδία του ἦτο τόσον εὐαίσθητος, ὥστε ὅταν τοῦ ἀνήγγειλαν ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Κλεισούρας ἐκάησαν αἱ περιστεραὶ τῆς πόλεως ἐκείνης, δάκρυα ἀνέβλυσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του!...

'Η 'Εμινὲ δὲν ἐγνώριζε τὴν σημασίαν τῆς λέξεως π ο λ ι ο ρ κ ί α, ἀλλ' ἐλυπήθη διὰ τὸν θάνατον τῶν περιστερῶν, τὰς ὁποίας ἐφαντάζετο ζαλιζομένας εἰς τὸν ἀέρα ἐν μέσῳ τοῦ καπνοῦ τῆς πυρπολουμένης πόλεως, καὶ πιπτούσας κατόπιν ἐντὸς τῆς πυρᾶς!... 'Ιδοὺ ὅμως τὸ ὅλον ἐπεισόδιον. 'Ο 'Αλῆς ἐπολιόρκει τὴν Κλεισούραν, ἣν δὲν ἠδύνατο νὰ κυριεύσῃ. Οἱ πολιορκούμενοι ἠμύνοντο ἀπεγνωσμένως καὶ ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους ἠμπόδιζε τὴν προσέγγισιν τῶν πολιορκητῶν. Οὕτω ὁ 'Αλῆς ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ τῆς Κλεισούρας, εἰδοποίησε δὲ περὶ τούτου τοὺς κατοίκους, ζητήσας παρ' αὐτῶν εἰς τεκμήριον τῆς συνθήκης νὰ τῷ στείλουν ἀριθμόν τινα περιστερῶν. Οἱ πολιορκούμενοι ἐπίστευσαν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς προτάσεως καὶ ἔστειλαν εἰς τὸν 'Αλῆν ὅσας περιστερὰς εἶχον, ἐκεῖνος δὲ πράγματι ἀπέσυρε τὸ βαρύ του πυροβολικόν. Τὴν νύκτα ὅμως, ἐφ' ὅσον ὅλοι ἐκοιμῶντο, ὁ Πασᾶς τῶν 'Ιωαννίνων δέσας εἰς τοὺς πόδας τῶν περιστερῶν μακρὰ σύρματα μὲ ἀνημμένας θρυαλλίδας εἰς τὸ ἄκρον, τὰς ἀπέλυσε. Τὸ φυσικὸν ἔνστικτον τῶν πτηνῶν τὰ ἔκαμε νὰ πετάξουν εἰς τὴν Κλεισούραν εἰς τὰ σπίτια ὅπου εἶχον τὰς φωλεάς των. 'Εν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἡ πόλις ὁλόκληρος εἶχε παραδοθῇ εἰς τὰς φλόγας, καὶ ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς πυρκαϊᾶς ἐκάησαν αἱ ἀθῶαι περιστεραί.

'Ο 'Αλῆς, διηγούμενος εἰς τὴν 'Εμινὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Κλεισούρας, ἐδάκρυσε... *Ητο τόσον εὐαίσθητος ἡ ψυχὴ τοῦ 'Αλῆ!..

'Η ὡραία κόρη εἶχε πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ. Εἰς τὰ δώματά της ὑπῆρχον καθρέπται ὑψηλοὶ μέχρι τῆς ὀροφῆς, ἀριστουργήματα τῆς Βενετικῆς τέχνης, καὶ τὸ δάπεδον ἐκαλύπτετο ἀπὸ παχυτάτους τάπητας Περσικούς, στολισμένους μὲ ἄνθη. Γλάστραι πλήρεις ἀνθέων καὶ πτηνὰ ἐντὸς χρυσῶν κλωβῶν ἐκόσμουν ὅλα τὰ παράθυρά της, καὶ μία ἑκατοντὰς γυναικῶν ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐκπληρώσουν πᾶσαν διαταγήν της. Χαρὰ καὶ τέρψις ἦσαν αἱ μόναι της μέριμναι ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας καὶ μέχρι νυκτός.

Τριάκοντα δωμάτια, συνεχόμενα πρὸς ἄλληλα καὶ ἁμιλλώμενα εἰς πολυτέλειαν καὶ πλοῦτον, ἦσαν ἀποκλειστικῶς ἰδικά της. 'Αλλ' εἰς τὸ τέρμα αὐτῶν ὑπῆρχε μία στρογγύλη θύρα ἐξ ὀρειχάλκου, τὴν ὁποίαν ἡ 'Εμινὲ ποτέ της δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ περάσῃ, διότι ἡ θύρα αὕτη ἦτο διαρκῶς κλειδωμένη. 'Η θύρα αὕτη ἔφερεν εἰς τὸν ὑψηλὸν σιδηροῦν κόκκινον πύργον, τὸν δεσπόζοντα ὅλων τῶν ἄλλων γύρω του κτιρίων.

'Η περίεργος γυνὴ πολλάκις ἠθέλησε νὰ μάθῃ τί ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τόσον ζηλοτύπως ἐφρούρει ἡ κλειστὴ θύρα, τὴν ὁποίαν μόνον ὁ 'Αλῆ Πασᾶς μετεχειρίζετο, φροντίζων πάντοτε νὰ τὴν κλειδώνῃ προσεκτικὰ μὲ μίαν κλεῖδα ἣν ἔφερε πάντοτε μαζύ του.

'Απὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ 'Εμινὲ ἠρώτα τὸν 'Αλῆν τί ὑπῆρχεν εἰς τὸν πύργον, τὸν ὁποῖον δὲν τῆς ἐπετρέπετο νὰ ἴδῃ, καὶ τί ἔκαμνεν ὁ ἴδιος ἐκεῖ μέσα ἐπὶ ὁλοκλήρους πολλάκις νύκτας. Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ὁ 'Αλῆς ἀπήντα ὅτι ἐπήγαινεν εἰς τὸν πύργον διὰ νὰ συμβουλευθῇ διάφορα πνεύματα, τὰ ὁποῖα τὸν ὡδήγουν πῶς νὰ εὕρῃ τὴν φιλοσοφικὴν λίθον, πῶς νὰ διατηρήσῃ αἰωνίως

τὴν νεότητά του, πῶς νὰ προβλέπῃ τὸ μέλλον, πῶς νὰ κατασκευάζῃ χρυσὸν καὶ πλῆθος ἄλλων θαυμάτων, τὰ ὁποῖα κάθε γυναῖκα, ἥτις πιστεύει ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες ἔχουν λευκὰς γενειάδας, θὰ ἠδύνατο νὰ τὰ παραδεχθῇ μὲ ἀλήθειαν. Κάθε φορὰν ὅπου ἐλάμβανε τοιαύτας ἀπαντήσεις, ἡ 'Εμινὲ καθίστατο σκεπτική, καὶ ἠσθάνετο κορυφουμένην τὴν περιέργειάν της, καὶ ἐφαντάζετο ὅλον ἐκεῖνον τὸν ὀνειρώδη κόσμον παρουσιαζόμενον εἰς τὸν 'Αλῆν καὶ ἐξηγοῦντα τὰ μυστήρια τῆς δημιουργίας εἰς τὸν ἀπόκρυφον ἐκεῖνον πύργον. 'Εξ ἄλλου ὅμως καὶ ὁ 'Αλῆς πάντοτε ὁσάκις ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸν πύργον ἐκεῖνον συνωδεύετο ἀπὸ σειρὰν ὁλόκληρον κωφαλάλων εὐνούχων, φερόντων πληθὺν χρυσῶν κοσμημάτων καὶ πολυτίμων λίθων εἰς τὴν ὡραίαν κόρην. Κατὰ συνέπειαν ἡ 'Εμινὲ ἐπίστευεν ὅτι ὁ 'Αλῆς ὄχι μόνον κατεσκεύαζε χρυσόν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔχυνεν εἰς νομίσματα καὶ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ἐσώρευε πρὸ τῶν ποδῶν της...

Οὕτως ὁ πόθος της νὰ γνωρίσῃ τὸν μυστηριώδη πύργον ηὔξανεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Πολλάκις εἶχε παρακαλέσει τὸν 'Αλῆν νὰ τὴν συμπαραλάβῃ εἰς τὰς νυκτερινάς του ἐπισκέψεις, ἀλλ' ἐκεῖνος μειδιῶν ἀπήντα ὅτι τὰ πνεύματα δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρωσι τὴν παρουσίαν γυναικῶν καὶ θὰ τὴν ἐξέσχιζον ἐν τῷ ἅμα, ἂν ἐτόλμα νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἐνδιαίτημά των.

Ὅταν ὅμως ἅπαξ ἡ γυνὴ ἀποφασίσῃ κάτι τι θὰ τὸ κάμῃ, καὶ ἑπτακέφαλος ἀκόμη δράκων ἂν τεθῇ εἰς τῶν σχεδίων της τὸν δρόμον. 'Ο φόβος εἶναι μεγάλη δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 'Αλλ' ἡ περιέργεια εἶναι ἀκόμη μεγαλειτέρα.

* * *

Μίαν ἑσπέραν ἡ 'Εμινὲ συνώδευσε τὸν 'Αλῆν μέχρι τῆς ὀρειχαλκίνης θύρας, καί, ὅταν ἐκεῖνος εἰσῆλθεν, ἔρριψεν ἐκείνη εἰς τὸ ἄνοιγμα ἕνα χάλικα, ὅστις ἠμπόδισε τὴν θύραν νὰ κλείσῃ τελείως, καίτοι ὁ 'Αλῆς δὶς ἔστρεψε τὴν κλεῖδα του ἐντὸς τοῦ κλείθρου.

'Η 'Εμινὲ ἐπερίμενεν ἐκεῖ μέχρις ὅτου τὰ βήματα τοῦ συζύγου της ἐσβέσθησαν εἰς τὸ βάθος τοῦ πύργου. Ἔπειτα ἠρέμα ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔρριψεν ἓν περίεργον βλέμμα εἰς τὰ ἐντός. Μὴ βλέπουσα τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ τὴν φοβήσῃ ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ προχωρήσῃ βραδέως καὶ προσεκτικά, φοβουμένη μὴ κανὲν πνεῦμα τῆς ἐπιτεθῇ.

Μετ' ὀλίγον εὑρέθη εἰς ἕνα μακρὸν διάδρομον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε μέχρι τοῦ τέρματός του. Μηχανικῶς βαδίζουσα ἔφθασεν ἔπειτα εἰς ἓν εὐρὺ κυκλικὸν δωμάτιον, ἀμυδρῶς φωτιζόμενον ἀπὸ μίαν λυχνίαν ἀνηρτημένην ἀπὸ τῆς ὀροφῆς.

Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δωματίου τούτου μία σκοτεινὴ ἑλικοειδὴς κλίμαξ ἔφερεν ἐπάνω, πιθανῶς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πύργου. 'Η 'Εμινὲ ψηλαφοῦσα ἀνῆλθεν ὀλίγας βαθμῖδας καὶ εἶδε τὰ δωμάτια ἐν ἀνέσει ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκεῖνο.

Γύρω-γύρω εἰς τοὺς τοίχους τοῦ δωματίου τούτου ἦσαν παρατεταγμένα μαρμάρινα καθίσματα, δοχεῖα μὲ νερό, χωνία, καὶ διάφορα ἄλλα ἐργαλεῖα σιδηρᾶ καὶ ξύλινα μὲ δερματίνους ἱμάντας, ὅλα σχήματος παραδόξου, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἀκόμη περιεργότερα ὑπὸ τὸ ἐπικρατοῦν ἡμίφως. Τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα, ἐσκέφθη ἡ 'Εμινέ, θὰ ἦσαν ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων ὁ 'Αλῆς κατεσκεύαζε τὸν χρυσόν του. 'Η νεᾶνις ἀνῆλθεν ὀλίγας ἀκόμη βαθμῖδας καὶ ἔπειτα ἐχώθη εἰς μίαν σκοτεινὴν κρύπτην εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τῆς κλίμακος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τοὺς ἐν τῷ δωματίῳ, χωρὶς ἐκεῖνοι νὰ τὴν ἴδουν.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἡ θύρα τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ δωματίου ἤνοιξε καὶ ὁ 'Αλῆς, συνοδευόμενος ἀπὸ δώδεκα κωφαλάλους εὐνούχους, κρατοῦντας δᾶδας, εἰσῆλθε. Τὸ δωμάτιον ἐφωτίσθη ἀμέσως, τῶν εὐνούχων τοποθετησάντων τὰς δᾶδάς των εἰς μεγάλα σιδηρᾶ μανουάλια, ἐνῷ εἷς ἐξ αὐτῶν ἤναψε ζωηρὰν πυρὰν εἰς τὴν ἑστίαν τοῦ δωματίου καὶ ἐσώρευσε περὶ αὐτὸ τὰ διάφορα ἐργαλεῖα. Ταυτοχρόνως κάτι τι ἤρχισε νὰ βράζῃ εἰς ἕνα λέβητα. Εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ 'Αλῆς ἐκάθητο εἰς ἕνα χαμηλὸν σκίμποδα καὶ ἔδιδεν ὁδηγίας. «'Επὶ τέλους θὰ μάθω πῶς κάμνει χρυσόν», εἶπεν ἐνδομύχως ἡ 'Εμινὲ ἀπὸ τὴν κρύπτην της.

Ἤδη ὅμως δύο εὐνοῦχοι εἰς ἓν νεῦμα τοῦ αὐθέντου των ἤνοιξαν μίαν καταπακτὴν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἄνοιγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠκούετο τὸ τράνταγμα ἁλύσεων. Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ καταπακτὴ ἤνοιξεν ἐκ νέου καὶ οἱ δύο εὐνοῦχοι ἐφάνησαν φέροντες ἢ μᾶλλον σύροντες δεσμίους δύο γέροντας, περιέργους τὴν ὄψιν, μὲ μακρὰν κόμην καὶ γενειάδα καὶ ἐνδυμασίαν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας ἡ 'Εμινὲ οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἴδῃ.

— Αὐτὰ θὰ εἶναι τὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα διδάσκουν εἰς τὸν 'Αλῆν τὴν τέχνην τοῦ νὰ κατασκευάζῃ χρυσόν, ἐσκέφθη ἡ 'Εμινέ. Εὐτυχῶς δὲν φοβοῦμαι, διότι εἶναι ἁλυσόδετα.

Οἱ δύο γέροντες ὡδηγήθησαν πρὸ τοῦ 'Αλῆ, ὅστις, μειδιῶν καὶ τρίβων τὰς χεῖράς του, ὠρθώθη ἤδη ἐνώπιόν των καὶ ἔμεινε σιωπῶν ἐπί τινα λεπτά. Ἔπειτα ἐλαφρὰ ἐθώπευσε τὸ πρόσωπον τοῦ νεωτέρου ἐκ τῶν δύο δεσμωτῶν.

— Λοιπόν, Νεαπολιτανὲ ἔμπορε, ἀκόμη δὲν γνωρίζεις ποῦ εἶναι κρυμμένοι οἱ θησαυροί σου; ἠρώτησε μειλιχίως ὁ Πασᾶς.

— Αὐθέντα μου! ἀπήντησεν ὁ ἄλλος ἐν ἀπελπιστικῇ ἱκεσίᾳ. Ἔδωκα πᾶν ὅ,τι εἶχον. Εἶμαι πάμπτωχος τώρα.

— Ὦ, ἔμπορε τῆς Νεαπόλεως! Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ λέγῃς τοιαῦτα πράγματα; Θὰ βοηθήσω τὴν μνήμην σου! 'Επῆγες εἰς Τουλὼν μὲ ἓν πλοῖον πλῆρες 'Ινδικῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὰ ἐπώλησες ὅλα. Ὅταν συνηντήθημεν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν σου, μοὶ ἔδωκες χίλια δουκάτα, τὰ ὁποῖα ἐπῆρα. Ποῦ εἶναι ὅμως τὰ ὑπόλοιπα; Τὰ ἐμπορικά σου βιβλία δεικνύουν κέρδη δώδεκα χιλιάδων δουκάτων.

—Τὰ βιβλία ἐκεῖνα εἶναι πλαστά, αὐθέντα! Εἶπεν ὁ ἔμπορος μὲ φωνὴν θρηνώδη. Ἔβαλα τοὺς ἀριθμοὺς διὰ νὰ κρατήσω πίστιν τῆς ἀγορᾶς.

—Ἔμπορε, τῆς Νεαπόλεως, τώρα ἀδικεῖς τὸν ἑαυτόν σου μὲ τὸ νὰ θέλῃς νὰ μὲ πείσῃς ὅτι δὲν εἶσαι ἔντιμος ἄνθρωπος. Ἄφες με ὅμως νὰ βοηθήσω ὀλίγον τὸ μνημονικόν σου.

Εἰς ἓν νέον νεῦμα τοῦ 'Αλῆ, οἱ εὐνοῦχοι συνέλαβον τὸν ἔμπορον, τὸν ἐγύμνωσαν, τὸν ἔδεσαν ἐπάνω εἰς μίαν σανίδα καὶ τὸν ἐβασάνισαν ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους ὥρας. Νὰ περιγράψῃ κανεὶς τὸ τί ὑπέστη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θὰ ἦτο φρικῶδες. Πῶς ἐτιμωρεῖτο ἡ 'Εμινὲ διὰ τὴν περιέργειάν της! Ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ βλέπῃ τὰ μαρτύρια αὐτὰ καὶ νὰ τρέμῃ σύσσωμος, ὡς ἐὰν τὰ βασανιστήρια νὰ ἐξέσχιζον τὰς ἰδίας της σάρκας. 'Εκάλυπτε τὸ πρόσωπόν της, ἀλλ' αἱ οἰμωγαὶ τοῦ ἀθλίου ἐμπόρου ἔφθανον μέχρι τῶν ἐνδοτέρων τῆς καρδίας της. Ἔπειτα περιέργως μία νάρκη τὴν κατέλαβε. Αἱ αἰσθήσεις της ἐνεκρώθησαν καὶ τοῦ ὅλου τρόμου της ἐκυριάρχησεν ἡ ἰδέα νὰ παρακολουθήσῃ τὴν σατανικὴν ἐκείνην σκηνὴν τῆς κολάσεως μέχρι τέλους.

'Ο 'Αλῆς προφανῶς ἦτο ἀρχιτεχνίτης εἰς τὴν ἀπαισίαν αὐτὴν τέχνην. 'Ο ἴδιος διηύθυνε τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τῶν βασανιστηρίων, δίδων ὁδηγίας περὶ τοῦ πότε νὰ γείνῃ χρῆσις τῶν ἐξονυχιστήρων, τῶν πεπυρακτωμένων ὑποδημάτων, τοῦ ζέοντος ἐλαίου καὶ τοῦ χωνίου μὲ τὸ νερό. Κατόπιν πάντων ἦλθε τὸ κορύφωμα τῶν βασάνων. Οἱ εὐνοῦχοι περιετύλιξαν τὸν ἔμπορον ἐντὸς νωπῆς δορᾶς βουβάλου, καὶ οὕτω περιτετυλιγμένον τὸν ἐξήπλωσαν ἐνώπιον τῆς φλεγούσης πυρᾶς τῆς ἑστίας. Τὸ δέρμα ὑπὸ τὴν θερμότητα ἤρχισε νὰ συστέλλεται καὶ νὰ πιέζῃ τὰ πληγωμένα μέλη τοῦ ἀθλίου ἐμπόρου, ὅστις, μὴ ἀντέχων πλέον, ὡμολόγησεν ὅτι οἱ θησαυροί του εὑρίσκοντο ἐντὸς ἑνὸς σιδηροῦ κιβωτίου εἰς τὸ κύτος τοῦ πλοίου του. Τότε οἱ εὐνοῦχοι τὸν ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὸ δέρμα. 'Ημιλιπόθυμος μὲ τὸ στόμα του ἀφρίζον, τὸ σῶμά του αἱμόφυρτον, ὁ ἀτυχὴς ἔμπορος ἐκυλίσθη εἰς τὸ ψυχρὸν μάρμαρον.

— Βλέπεις, φίλε μου, παρετήρησε μειδιῶν ὁ 'Αλῆς, ἀπὸ πόσους μπελλάδες θὰ ἐγλυτώναμε καὶ σὺ καὶ ἐγώ, ἐὰν μοῦ ἔκαμνες αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν ὀλίγον ἐνωρίς; Καὶ ταυτοχρόνως ἔνευσεν εἰς τοὺς εὐνούχους ν' ἀπαγάγωσι τὸν ἔμπορον.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον κατεσκεύαζεν ὁ 'Αλῆς χρυσόν! Τί εὔκολος ἀλχημεία!...

Ἤδη ὅμως ἦτο ἡ σειρὰ τοῦ δευτέρου δεσμώτου.

— Λοιπὸν δὲν θὰ μάθωμεν τ' ὄνομά σου, γενναῖε πολεμιστά;... ἠρώτησεν ὁ 'Αλῆς.

— Θὰ εἴπω τὸ ἰδικόν σου ὄνομα, Δαῖμον, Σατανᾶ!

— Εὐχαριστῶ. Αὐτὸ μὲ τιμᾷ. 'Εκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μ' ἐνδιαφέρει νὰ μάθω εἶναι τὸ ἰδικόν σου ὄνομα. 'Υποθέτω ὅτι εἶσαι κάποιος εὐγενὴς 'Ενετός, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη τώρα θὰ ζητοῦν διάφοροι πλούσιοι συγγενεῖς σου, οἵτινες θὰ ἐθεώρουν πολὺ μεγάλην ὑπηρεσίαν τὴν ἀπελευθέρωσίν σου.

— Μάθε λοιπόν, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, ὅτι εἶμαι εὐγενὴς καὶ ὑπέρπλουτος, ἀλλ' ὅτι ταυτοχρόνως δὲν θὰ ἴδῃς ἀπὸ τὰ πλούτη μου οὔτε παρᾶν, διότι ἔχω δηλητηριασθῆ. Βλέπεις αὐτὰ τὰ κυανᾶ στίγματα εἰς τὰς χεῖράς μου; Μετ' ὀλίγον θὰ τὰ ἴδῃς εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Μετὰ πέντε λεπτὰ θὰ εἶμαι νεκρός.

'Ο ἄνθρωπος ἔπεσε πράγματι καὶ ἐξέπνευσεν ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ἐνῷ ὁ 'Αλῆς, ἀφρίζων ἐξ ὀργῆς, ἐβλασφήμει τὸν Προφήτην.

'Η 'Εμινὲ ἀπὸ τὴν κρύπτην της ἔβλεπε καὶ ἐσκέπτετο.

Οἱ εὐνοῦχοι ἀπεκόμισαν τὸ πτῶμα, καὶ ὁ 'Αλῆς, ἅπαξ ἔτι, ἔνευσεν εἰς αὐτοὺς νὰ φέρουν καὶ ἄλλους δεσμώτας. Αἱ δύο ἀπέναντι ἀλλήλων θύραι ἤνοιξαν καὶ οἱ εὐνοῦχοι εἰσήγαγον ἀπὸ τῆς πρώτης μίαν ἐκπάγλου καλλονῆς κόρην καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας ἕνα ὡραιότατον νέον. Ὅταν οἱ δύο νέοι συνηντήθησαν, οἱ ὀφθαλμοί των ἐπληρώθησαν δακρύων. 'Αναμφιβόλως ἠγαπῶντο καὶ δὲν τὸ ἀπέκρυπτον οὔτε τὴν ὥραν ἐκείνην.

'Η 'Εμινὲ διὰ πρώτην φορὰν ἀντελήφθη, ὄχι χωρὶς ἔκπληξιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἄλλου εἴδους ἄνδρες, χωρὶς λευκὰς γενειάδας. 'Ο νεαρὸς δεσμώτης μὲ τὸ λιγυρόν του παράστημα καὶ τὰ μαῦρά του μαλλιὰ κατέθελγε τοὺς ὀφθαλμούς της τόσον, ὥστε δὲν ἤθελε νὰ ἀποσύρῃ τὸ βλέμμα της ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν του. Ἦτο κάτι τι τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν ἔβλεπε τώρα.

'Ο 'Αλῆς ἐπλησίασε τὸ ζεῦγος καὶ ἀπὸ τὰ χείλη ἀμφοτέρων ἤκουσε μίαν κατάραν. 'Απετάθη εἰς τὸν νέον καὶ τοῦ εἶπε: «Θυσίασε τὴν ἐρωμένην σου καὶ θὰ ζήσῃς». Καὶ ὁ νέος ἀπήντησεν: «'Αλῆ! 'Ανάθεμά σε!»

'Εστράφη εἰς τὴν νέαν καὶ τῆς εἶπε: «'Αγάπησέ με, γενοῦ ἰδική μου καὶ ὁ μνηστήρ σου θὰ ζήσῃ». Καὶ ἡ κόρη ἀπήντησεν: «'Αλῆ! 'Ανάθεμά σε.»

Καὶ ἡ 'Εμινὲ ἀπὸ τὴν κρύπτην της βλέπουσα τὰ πάντα ἐπανέλαβεν ἐνδομύχως τὴν κατάραν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί λέγει.

'Ο 'Αλῆς ἠνάγκασε τότε τὸν νέον νὰ γονατίσῃ, καὶ οἱ εὐνοῦχοι ἀφῄρεσαν τὰ φορέματά του.

Εἷς ἐξ αὐτῶν ἥρπασεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς μακρᾶς του κόμης καὶ τὸν ὕψωσεν ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, ἐνῷ εἷς ἄλλος μὲ γυμνὴν σπάθην ἔλαβε θέσιν ὄπισθέν του.

— 'Ο ἐραστής σου εἰς μίαν στιγμὴν θ' ἀποθάνῃ, ἐβρυχήθη ὁ 'Αλῆς ὡς μαινόμενος, ἐκτὸς ἂν θελήσῃς νὰ τὸν σώσῃς. Λοιπὸν σὲ ἀφήνω νὰ ἐκλέξῃς. Θὰ ἐναγκαλισθῇς ἐμὲ ἢ τὸ ἀκέφαλόν του πτῶμα!

'Η 'Εμινὲ παρετήρησε τώρα τὸν 'Αλῆν, ὅστις ἦτο ἀγνώριστος ἀπὸ παραφορὰν καὶ λύσσαν.

Μὲ μίαν φωνὴν τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἐκραύγασεν:

— 'Αλῆ, ἔσο κατηραμένος!...

'Ενόμιζε κανεὶς ὅτι οἱ δύο νέοι εἶχον ὁρκισθῇ νὰ μὴ εἴπουν ἄλλην λέξιν.

Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἡ σπάθη διέγραψεν εἰς τὸν ἀέρα κύκλον καὶ ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν τράχηλον τοῦ νέου. 'Η ὡραία κεφαλή του ἀνεπήδησεν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἔπειτα ἐκυλίσθη μέχρι τῆς βάσεως τῆς ἑλικοειδοῦς κλίμακος, ἀκριβῶς κάτω τῆς κρύπτης ὅπου ἦτο κρυμμένη ἡ 'Εμινέ. Τὸ ἀκέφαλον σῶμα ἐταράχθη ὀλίγας στιγμὰς εἰς ἕνα τελευταῖον σπασμὸν καὶ ἔπειτα ἔπεσε πρὸς τὰ ἐμπρός, ἁπλῶσαν τὰς χεῖρας πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἵστατο φρίσσουσα ἀπὸ τρόμον ἡ κόρη. 'Η κεφαλὴ κυλιομένη ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐξέφραζε κάτι τι, ἐνῷ τὰ χείλη ἐφάνησαν νὰ κινοῦνται. 'Η 'Εμινὲ ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε κάτι τι, ἀλλ' ἴσως ἦτο ἡ καρδία της ἐκείνη ἥτις ὡμίλει. 'Επωφελουμένη μιᾶς στιγμῆς

καθ' ἣν ὁ 'Αλῆς ἦτο μαζὺ μὲ τοὺς εὐνούχους ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δωματίου, ἡ 'Εμινὲ ἐξῆλθε τῆς κρύπτης της, ἥρπασε τὴν αἱμόφυρτον κεφαλὴν τοῦ νέου, τὴν ἐτύλιξεν εἰς τὸ σάλι της καὶ ἔφυγε δρομαία εἰς τὰ δώματά της, ὅπου ἔκρυψε τὸ φρικῶδες ἀλλ' ἀκόμη ὡραῖον λάφυρόν της ὑπὸ τὸ ἀνάκλιντρόν της. Ἔπειτα διέταξε τὰς ὀδαλίσκας της νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιόν της καὶ νὰ τὴν διασκεδάσουν μὲ τοὺς χοροὺς καὶ τὰ ᾄσματά των.

'Επλησίαζε νὰ ἐξημερώσῃ καὶ ὅμως ἡ διασκέδασις τῆς 'Εμινὲ ἐξηκολούθει. Ἔπειτα ὁ 'Αλῆς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν πύργον του μειδιῶν καὶ εὐχαριστημένος, συνοδευόμενος ἀπὸ δύο εὐνούχους, φέροντας χρυσὸν καὶ κοσμήματα ἐντὸς δύο μεγάλων καλάθων. 'Εκένωσαν τοὺς θησαυροὺς αὐτοὺς πρὸ τῶν ποδῶν τῆς 'Εμινὲ καὶ ἀπεσύρθησαν. 'Εκείνη ἐξερράγη εἰς παιδικὴν χαράν, ἐνηγκαλίσθη καὶ ἐφίλησε τὸν 'Αλῆν, καὶ τὸν ἔσυρε κοντά της εἰς τὸ ἀνάκλιντρον.

— Κύτταξε ἕνα περίεργον πρᾶγμα, εἶπεν ἐκεῖνος. Τὰ δαιμόνιά μου, σοῦ ἔστειλαν θησαυρούς, ἀλλὰ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐκυλίσθη κάπου καὶ δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὸν εὕρω.

'Η 'Εμινὲ ἐμειδίασεν. Ἴσως τὰ δαιμόνια νὰ σοῦ τὸν ἔκλεψαν, εἶπεν ἔπειτα ἀφελῶς μειδιῶσα.

'Ο 'Αλῆς τὴν εἶδε μειδιῶν καὶ τὴν ἐθώπευσε καμαρώνων τὰ παιδικά της μάτια, ζητῶν νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ μυστικὰ τῆς καρδιᾶς της.

'Εφ' ὅσον οἱ δύο συνωμίλουν ὁ Κισλὰρ ἀγᾶς εἰσῆλθε φέρων μαζύ του μίαν μελανειμονοῦσαν καὶ πεπλοφοροῦσαν κόρην.

— Εὐγενεστάτη Χανούμ, εἶπεν ὑποκλινόμενος ὁ Κισλὰρ ἀγᾶς, σοῦ φέρω μίαν 'Ελληνίδα κόρην, ἡ ὁποία ἤκουσε τὴν φήμην τῆς καλωσύνης σου, καὶ ἦλθεν ἑκουσίως ἐδῶ διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀκτινοβολίας σου, καὶ λάβῃ νέαν ζωὴν ἀπὸ τὰ μειδιάματά σου.

Ταῦτα εἰπὼν ἔφερε τὴν πεπλοφόρον νέαν ἐγγύτερον τῆς 'Εμινέ, ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς ἀνεγνώρισε τὴν κόρην, ἧς τὸν ἐραστὴν ὁ 'Αλῆ Πασᾶς εἶχε σφάξει τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα. 'Η 'Εμινὲ εἶπε τότε φιλοπαιγμόνως εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ χαρεμίου:

— Ἔχει καλῶς, ἀλλ' ἡ νέα αὕτη τρέμει σύσσωμος, καὶ ἂν δὲν τὴν κρατήσῃς θὰ πέσῃ.

— Εἶναι διότι τὰ ἔχει χάσει ἐδῶ μέσα, εὐγενὴς κυρία.

— 'Αλλ' εἶναι τόσον ὠχρά!...

— Διότι ἡ ὡραιότης σου τὴν ἐπισκιάζει, εἶπεν ὁ 'Αλῆ Πασᾶς.

— 'Αλλὰ κύτταξε!... Κλαίει!...

— Εἶναι δάκρυα χαρᾶς... εἶπε μὲ μειδίαμα ἀγαθὸν ὁ Πασᾶς τῶν 'Ιωαννίνων.

'Η 'Εμινὲ ἔδωκεν εἰς τὸν Κισλὰρ ἀγᾶν μίαν δρᾶκα δουκάτων διὰ τὸν κόπον του καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν πεπλοφόρον νεάνιδα νὰ σταθῇ ἐνώπιόν της. Διέταξεν ἔπειτα νὰ φέρουν φαγητά, γλυκύσματα, σερμπέτια καὶ τὸν ναργιλέν της, καὶ κατόπιν λικνίζουσα τὴν πολιὰν κεφαλὴν τοῦ 'Αλῆ ἐπὶ τοῦ στήθους της, ἔλαβεν ἓν ὄργανον ὡς μανδολῖνον καὶ τοῦ ἐτραγούδησε γλυκύτατα καὶ φλογερά, καὶ ἀρωματώδη 'Αραβικὰ ἐρωτικὰ τραγούδια, ὑπὸ τὴν γοητευτικὴν μελῳδίαν τῶν ὁποίων ὁ 'Αλῆ Πασᾶς ἀπεκοιμήθη.

Ὅταν τὸ ἐξ ἠλέκτρου ἐπιστόμιον τοῦ μαρκουτσίου τοῦ ναργιλὲ τοῦ 'Αλῆ ἔπεσεν ἐκ τῶν χειρῶν του, ἡ 'Εμινὲ ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ δωματίου ὅλας τὰς ὀδαλίσκας καὶ ἐκράτησε τὴν νεοελθοῦσαν 'Ελληνίδα. 'Η 'Εμινὲ τῆς ἔδειξεν ἓν μεταξωτὸν προσκεφάλαιον καὶ τῆς ἔνευσε νὰ καθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ταυτοχρόνως ἔθεσεν εἰς χεῖράς της ἓν ῥιπίδιον, διατάξασα αὐτὴν νὰ δροσίζῃ τὸν κοιμώμενον 'Αλῆν. Ἔπειτα ἐζήτησε τὸ ὄνομα τῆς 'Ελληνίδος. 'Η νεᾶνις ἐκίνησε μελαγχολικῶς τὴν κεφαλήν της, ἀλλ' ἀπέφυγε ν' ἀπαντήσῃ.

— Διατί δὲν μοῦ λέγεις τ' ὄνομά σου; ἠρώτησεν ἡ 'Εμινέ.

— Διότι ἔχω ἀκόμη μίαν ἀδελφὴν εἰς τὸ σπίτι, ἀπήντησεν ἡ νέα.

'Η 'Εμινὲ ἠννόησε τὴν σημασίαν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, καὶ σιγά-σιγὰ ἤρχισε νὰ λέγῃ.

—Περίεργον ὄνειρον εἶδον χθὲς τὴν νύκτα. Μοῦ ἐφάνη ὅτι εὑρισκόμην εἰς ἕνα μεγάλον πύργον, τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὁποίου ἐφωτίζετο ἀπὸ δώδεκα δᾶδας. Κάθε γωνία τὴν ὁποίαν αἱ δᾶδες αὗται ἐφώτιζον, ἀπεκάλυπτε νέας φρικαλεότητας εἰς τὰ βλέμματά μου. 'Αντικείμενα περίεργα, τρομακτικά, ἀπαίσια, ἐνεφανίζοντο ἐμπρός μου. Καὶ μολονότι δώδεκα δᾶδες ἔκαιον ἐκεῖ, τὸ δωμάτιον εὑρίσκετο βυθισμένον εἰς τὸ σκότος. Καὶ μοῦ ἐφαίνετο πρὸς στιγμὴν ὅτι ὅλον ἐκεῖνο τὸ σκότος δὲν ἦτο καπνὸς ἢ ἀχλύς, ἀλλὰ μᾶζαι ἀνθρωπίνων ὄντων στοιβαγμένων ὅλων ὁμοῦ, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνοιγόντων τοὺς ὀφθαλμούς των. Εἶδον ἔπειτα τὸν 'Αλῆν καθήμενον ὀκλαδὸν ἐπὶ ἑνὸς ὑψηλοῦ βελουδίνου καθίσματος μὲ πόδας ὡς τῆς τίγρεως, καὶ ὅπως ἐκάθητο ὁ 'Αλῆς ἐφαίνετο ὡς ἐὰν τὰ πόδια ἐκεῖνα ἦσαν ἰδικά του. Πολλὰ φρικιαστικὰ θεάματα παρῆλασαν πρὸ τῶν ὀμμάτων μου καὶ τέλος οἱ μόνοι ἀπομείναντες εἰς τὸ δωμάτιον ἦσαν εἷς νέος καὶ μία νέα, οἵτινες εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν, ἀπευθυνομένην εἰς αὐτούς, ἀπήντων εἰς τὸν 'Αλῆν: «Ἔσο ἀναθεματισμένος». Ἔξαφνα ἡ κεφαλὴ τοῦ νέου ἐθεάθη κυλιομένη εἰς τὸ δάπεδον ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας τοῦ δωματίου εἰς τὴν ἄλλην, ἕως ὅτου ἔφθασε μέχρι τῶν ποδῶν μου, καὶ τότε μία σταγὼν αἵματος ἔβαψε τὸ ὑπόδημά μου, καί, πρᾶγμα περίεργον, ἡ σταγὼν αὐτὴ ἔμεινεν ἐκεῖ καὶ ἀφοῦ ἐξύπνησα. Κύτταξε τώρα!... Εἶναι ἀκόμη ἐκεῖ, ἢ μήπως μὲ γελᾷ ἡ τρομαγμένη μου φαντασία;...

Ταῦτα λέγουσα ἡ 'Εμινὲ ἔσυρε τὸν πόδα της, τὸν ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχε κρυμμένον ὑπὸ τὸ ἀνάκλιντρον, καὶ τὸν ἔτεινεν εἰς τὴν 'Ελληνίδα νέαν, ἥτις ἔπεσεν ἀμέσως ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸν κατεφίλησε. Τὰ φιλήματά της ὅμως δὲν ἀπηυθύνοντο εἰς τὸ κομψὸν ὑπόδημα τῆς 'Εμινέ, ἀλλ' εἰς μίαν σταγόνα αἵματος νωποῦ, ἡ ὁποία ἐφαίνετο καθαρώτατα ἐπ' αὐτοῦ.

— Κύτταξε, εἶπεν ἡ 'Εμινὲ ἔπειτα... Μία σταγὼν αἵματος καὶ ὅμως κατέκαυσε τὸ δέρμα τοῦ ὑποδήματός μου. Τί θὰ γείνῃ ὅταν ἡ ἰδία αὐτὴ σταγὼν πέσῃ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ 'Αλῆ!...

'Εστράφη πρὸς τὸν 'Αλῆν καὶ τὸν εἶδε μὲ ἀποτροπιασμὸν καὶ φρίκην.

'Ο Πασᾶς ἐκοιμᾶτο ἡσύχως τὸν ἤρεμον ὕπνον τῶν δικαίων.

'Επὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἐννέα τώρα ἔτη ὁ 'Αλῆς ἔζη εὐτυχής, χαίρων καὶ ἀμέριμνος, ὡς νὰ ἦτο ὁ χαϊδευμένος τῶν ἀγγέλων. Καὶ ὅλα τ' ἀναθέματα, ὅλαι αἱ ἀνθρωποκτονίαι, ὅσα εἶχον σωρευθῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ χαράξουν οὔτε μίαν ῥυτίδα εἰς τὸ μέτωπόν του, ἢ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν μίαν ἡμέραν τῆς ζωῆς του, ἢ νὰ τοῦ στερήσουν τὴν γλυκύτητα τοῦ ὕπνου του, ἢ νὰ τοῦ ταράξουν τὰ ὄνειρά του.

'Η 'Εμινὲ ἔκυψεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγύμνωσεν ἁπαλὰ τὸ στῆθος, τὸ ὁποῖον ἀνήγειρε κανονικῶς ἡ ἀναπνοὴ τοῦ κοιμωμένου.

— Εἰς τὴν τράπεζαν ἐκείνην εἶναι ἓν ἐγχειρίδιον, εἶπε κατόπιν εἰς τὴν νέαν. Φέρε το ἐδῶ.

'Η νεᾶνις ἔσπευσε καὶ ἔφερε τὸ ἐγχειρίδιον, μεθ' ὃ ἐστάθη νευρικῶς, τρέμουσα πρὸ τοῦ 'Αλῆ καὶ ἀναμένουσα ἓν νεῦμα τῆς 'Εμινὲ διὰ νὰ τὸ βυθίσῃ εἰς τὸ στῆθός του.

— Ὄχι, εἶπεν ἡ 'Εμινέ, μὴ ἀποκόψῃς τὴν ζωήν του, ἀλλὰ μόνον τὸν ἱμάντα, ὅστις κρατεῖ τὴν κλεῖδα τοῦ πύργου. Καὶ ταῦτα λέγουσα ἔκοψε διὰ τοῦ ἐγχειριδίου τὸ λεπτὸν σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ 'Αλῆς ἔφερεν ἀνηρτημένην ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ του τὴν πολύτιμον κλεῖδα..

— Θὰ προχωρήσωμεν, εἶπεν ἡ 'Εμινέ, εἰς τὸν πύργον.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀπεκόμιζον ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῶν βασανιστηρίων τὰ πτώματα, ἤκουσα παφλασμὸν νερῶν. 'Ο πύργος λοιπὸν αὐτὸς συγκοινωνεῖ μὲ τὴν 'Αχερουσίαν λίμνην. Θὰ κατέλθωμεν μὲ σχοινία. Κολυμβῶ, καὶ σὺ κολυμβᾷς ἐπίσης, δὲν εἶναι ἔτσι; Ὅταν φθάσωμεν μέχρι Λιθανίτσας θὰ εὕρωμεν καταφύγιον εἰς τὸ δάσος. 'Ο,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ δὲν φοβοῦμαι. Προτιμῶ νὰ ζήσω μὲ λύκους καὶ μὲ θηρία, παρὰ μὲ τὸν 'Αλῆν. Θὰ κάμῃς ὅ,τι σοῦ εἰπῶ;

Τὸ στῆθος τῆς 'Ελληνίδος κόρης ὠγκοῦτο ἀπὸ συγκίνησιν. 'Η νεᾶνις ἥρπασε τὴν χεῖρα τῆς 'Εμινὲ καὶ τὴν ἐφίλησε παραφόρως.

—'Ελευθερία! ἐψιθύρισε, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ! 'Ελευθερία!.. Εἶναι ἡ μόνη εὐτυχία ἥτις μοῦ ἀπομένει.

— Κανεὶς δὲν θὰ μᾶς καταλάβῃ, εἶπεν ἡ 'Εμινέ, παραμερίζουσα τὰ κοσμήματα τὰ ὁποῖα ἐβδελύσσετο τώρα, ὅτε ἐγνώριζε τὴν προέλευσίν των. Εἶναι ἡ τελευταία νὺξ τοῦ Βαϊραμίου. Ὅλοι θὰ σπεύδουν ν' ἀποζημιωθοῦν διὰ τὰς στερήσεις τοῦ Ραμαζανίου. Ἄλλοι θὰ κοιμῶνται καὶ ἡ φρουρὰ θὰ διασκεδάζῃ εἰς τὰ μέγαρα τῶν πριγκήπων. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ 'Αλῆ διασκεδάζουν μὲ τὸν Μουχτὰρ βέην. Θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ φύγωμεν, καὶ ἔπειτα ἐμπρός μας εἶναι ἀνοικτὸς ὁ κόσμος ὅλος.

'Η 'Ελληνὶς ἔθλιψε τὴν χεῖρα τῆς 'Οθωμανίδος.

— Θὰ φύγωμεν μαζύ, εἶπεν... 'Ο ἀδελφός μου κατοικεῖ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Κορίνθου. Εἶναι γενναῖος καὶ θὰ μᾶς προστατεύσῃ.

— Τότε πήγαινε ἐκεῖ! 'Εγὼ θὰ μεταβῶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου εἶναι οἱ συγγενεῖς μου. Καὶ τώρα πήγαινε εἰς τὰ δώματα τοῦ χαρεμίου καὶ ζήτησε νὰ εὕρῃς ἐνδύματα. Ἔχω ἤδη τὸ σχέδιόν μου. Ἂν αἱ ὀδαλίσκαι κοιμῶνται, γύρισε γρήγορα ὀπίσω μὲ τὰ φορέματά σου. Πρόσεξε ὅμως νὰ μὴ σὲ ἀντιληφθῇ ὁ Κισλὰρ ἀγᾶς, ὅστις κοιμᾶται, κρατῶν ἀνοικτὸν τὸν ἕνα ὀφθαλμόν του. Ἂν σ' ἐρωτήσῃ ποῦ πηγαίνεις, δεῖξέ του τὸ μανδήλιον τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ, καὶ αὐτὸς θὰ ὑποθέσῃ ὅτι σὲ ζητεῖ ὁ Πασᾶς καὶ θὰ σὲ ἀφήσῃ νὰ περάσῃς.

'Η 'Ελληνὶς εἰς τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ἐγένετο ὁλοπόρφυρος. Μόνον ἡ ἰδέα ὅτι ἠδύνατο νὰ καταστῇ παλλακὶς τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ τὴν ἔκαμνε νὰ ῥιγήσῃ. 'Η 'Εμινὲ ὅμως τῆς ἔνευσε ν' ἀναχωρήσῃ, καὶ ὅταν ἐκείνη ἐξῆλθε τοῦ δωματίου, ἡ νεαρὰ 'Οθωμανὶς ἀπέσυρε τὴν κεφαλὴν ἣν εἶχε κρυμμένην ὑπὸ τὸ ἀνάκλιντρον καὶ τὴν ἐτοποθέτησεν εἰς μίαν στρογγύλην τράπεζαν, εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου. 'Επί τινας στιγμὰς ἔμεινε σιωπηλή, παρατηροῦσα τοὺς ἐσβεσμένους ὀφθαλμούς, τὸ χαῖνον στόμα καὶ τὴν μαύρην κόμην, ἧς οἱ βόστρυχοι περιέβαλλον τὴν εὐγενικὴν ἐκείνην φυσιογνωμίαν. 'Απαλὰ-ἀπαλὰ ἡ 'Εμινὲ ἐθώπευσε τὴν ὡραίαν κεφαλὴν καὶ τὸ ψυχρὸν μέτωπον, χωρὶς ἀπέχθειαν καὶ χωρὶς φρίκην... 'Επὶ μίαν ὥραν ἐκάθητο ἀπέναντι τῆς νεκρᾶς κεφαλῆς, παρατηροῦσα αὐτὴν καὶ βυθισμένη εἰς ῥέμβην, ἐνῷ πλησίον της ὁ 'Αλῆς, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν 'Ιωαννίνων, ἐκοιμᾶτο βαθέως. 'Η 'Εμινὲ ἐσκέπτετο... Θὰ ἔφευγε μαζὺ μὲ τὴν 'Ελληνίδα. Τί θὰ ἐγίνετο κατόπιν δὲν τὸ ἐγνώριζε, ἀλλ' οὔτε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφρόντιζε νὰ τὸ μάθῃ.

'Εντὸς μιᾶς ὥρας ἡ 'Ελληνὶς ἐπανῆλθεν. 'Ενήργησε τόσον σιγά, ὥστε δὲν τὴν εἶχεν ἀντιληφθῇ κανείς. Αὐτὴ δὲ ἡ 'Εμινὲ τόσον ἐτρόμαξεν εἰς τὴν αἰφνιδίαν ἐμφάνισίν της, ὥστε μόλις ἐπρόφθασε νὰ καταπνίξῃ φωνὴν τρόμου.

'Η 'Ελληνὶς κόρη ἄφωνος ἐπλησίασεν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπου ἔκειτο ἡ κεφαλὴ τοῦ μνηστῆρος, τὴν ἠσπάσθη καὶ τὴν ἔρρανε μὲ δάκρυα, καὶ ἔπειτα ᾐσθάνθη τὴν 'Εμινὲ νὰ τῆς λαμβάνῃ τὴν χεῖρα καὶ τῆς νεύῃ νὰ κάμουν γρήγορα. Αἱ δύο νέαι ἐσπόγγισαν τὰ δάκρυά των, ἐτοποθέτησαν τὴν νεκρὰν κεφαλὴν ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ 'Αλῆ, ὥστε οὗτος ἐξυπνῶν νὰ τὴν ἀντικρύσῃ, καὶ ἐξῆλθον, ἀφοῦ ἡ 'Ελληνὶς ἅπαξ ἔτι ἀπεχαιρέτησε τὸ τελευταῖον λείψανον τοῦ νεκροῦ της μνηστῆρος.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ αἱ νεάνιδες εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ πύργου, καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν βασανιστηρίων, ἥτις ἦτο κενή. Τὸ δάπεδον εἶχε πλυθῇ καὶ δὲν ἐφαίνετο πλέον οὔτε ἴχνος αἵματος ἐκεῖ μέσα, οὔτε τίποτε ἄλλο, τὸ ὁποῖον νὰ ἐνθυμίζῃ τὰς φρικαλεότητας, αἵτινες εἶχον διαδραματισθῇ ἐκεῖ μέσα τὴν περασμένην νύκτα.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Είμεθα έτοιμοι νὰ κλείσωμεν συμφωνίας μὲ συμφέροντας ὅρους διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἐλίκων Koban, διὰ τῶν ὁποίων οἱαδήποτε κοινὴ λέμβος μετατρέπεται ἀμέσως εἰς αὐτοκίνητον. Θέλομεν σεδαρούς ἀντιπροσώπους εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ὁπουδήποτε εἰσαχθῇ ἡ ἕλιξ Koban ἀποκτᾷ φίλους. Εἶναι ἡ τελειοτέρα μηχανὴ τοῦ εἴδους της εἰς τὸν κόσμον.

ΕΛΙΞ ΛΕΜΒΟΥ

KOBAN

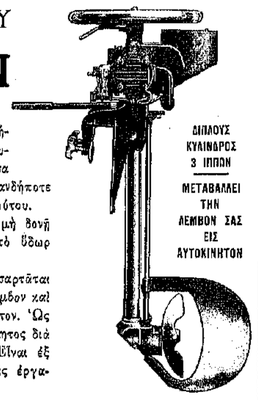

ΔΙΠΛΟΥΣ ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ 3 ΙΠΠΩΝ

ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΛΕΜΒΟΝ ΣΑΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

Εἶναι ἡ μόνη διπλῆ κινητήριος μηχανὴ διὰ λέμβους, δυνάμεως 3 ἵππων, ἀναπτύσσουσα δικλασίαν ταχύτητα ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην μηχανὴν τοῦ εἴδους τούτου.

Ἔχει τὸ προτέρημα νὰ μὴ βυθῇ τὴν λέμβον καὶ διασχίζῃ τὸ ὕδωρ ἁπαλὰ ὡς κύκνος.

Ἡ μηχανὴ αὕτη προσαρτᾶται στιγμιαίως εἰς οἱανδήποτε λέμβον καὶ τὴν μεταβάλλει εἰς αὐτοκίνητον. Ὡς μέσον ἀναψυχῆς εἶναι ἀνεκτίμητος διὰ κάθε ἰδιοκτήτην λέμβου. Εἶναι ἐξ ἴσου χρήσιμος δι' ἐμπορικὰς ἐργασίας, ρυμουλκήσεις κτλ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΜΑΣ — ΓΡΑΨΑΤΕ ΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ

KOBAN MANUFACTURING CO.

240 S. WATER ST., MILWAUKEE, WISCONSIN, U. S. A.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΑΛΙΚΩΤΗΣ	ΠΡΑΚΛΕΙΟΝ
Γ. ΑΛΙΚΩΤΗΣ	ΧΑΝΙΑ
Ιω. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΑΡΑΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ιω. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ Σία	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΝΕΟΚΛΗΣ Χ. ΓΙΑΝΝΕΛΗ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ	ΚΑΒΑΛΑ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΛΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝΩΠΟΛΙΣ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΕΥΣΤΡ. ΝΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΑΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΚΑΓΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΘ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS

ATHENS — GREECE

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Αἰμνι-Βαθέως (Σάμου).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκαταστήματα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Ἡμικατορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ-Μερσίνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ **Mousky**), Ζαγαζίκ.
ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτουμ.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λεμεσῷ.
ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Ἐν Ἀμβούργῳ **(Domhof-Moenckeberg Strasse 18).**
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ **(No 22, Fenchurch Street).**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΤΕΦ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, Ἀντιπρόεδρος καὶ Διοικῶν Σύμβουλος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διοικῶν Σύμβουλος, ΕΠΑΜ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, Διοικῶν Σύμβουλος, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΒΥΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Α. ΖΑΡΙΦΗΣ, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ιω. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Βαρώνος ΔΕ ΝΕΦΛΙΖ, Μαρκησίους ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΩ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΒΒΑΪΤΟΣ, ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: **"ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ-ATHENOCLES"**

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χασογραφίων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις κουπονιῶν διάφορα, παντὸς εἴδους χασογραφίων, ἐμπορευμάτων, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς ἐγγυημένους, καταδέχεται χασογράφων πρὸς φύλαξιν ἀνοὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ἄφιπι λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς **(cheques)** ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνουσα τόκον.

3 %$_0$ εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2 %$_0$ διὰ καταθέσεις 5ξ μηνῶν
4 %$_0$ » » ἑνὸς ἔτους
5 %$_0$ » » δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶναι ἀπαδυτοι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνεγγύθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς **(cheques)** δημίος ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν **(cheques)** τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐντὸς ἐξωτερικοῦ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι προπληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμευτήριόν της, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην, καταθέσεις, ὡς καὶ διὰ τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, πληρώνει τόκον 4 %$_0$.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894
ὑπο ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς
ΕΝ ΝΕΑΙ ΥΟΡΚΗΙ
ΔΙΑΣΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Μόνιμοι ἐμπορικοὶ ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κωνσταντινουπόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Κυΐῃ καὶ Σάμῳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 5.00
	Ἑξάμηνος	» 2.50
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἡλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:

"ATLANTIS", P.O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ὑπὸ ΤΗΝ ΕΚΔΟΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΛΛΙΤΥΠΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5.00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5.00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	»	5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὶς	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληναγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληναγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2.50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατόπιν προτιμήσεως τοῦ πωλητηρίου.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας — ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ — ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σία, Pl. Tunnel 525, Pera. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, Okela Momferato — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΛΕΜΒΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΥΜΕΝΑΙ ΕΞ ΕΙΔΩΝ		
Λέμβος	18	ποδῶν
»	21	»
»	26	»
Ὑδροπλάνων	20	ποδῶν
Ταχυκινήτου	22 1/2	ποδῶν
Πλοιαρίων	28	ποδῶν

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΙ ΛΕΜΒΟΙ DOYLE
ΛΕΜΒΟΙ ΚΑΙ ΠΛΟΙΑΡΙΑ

ἀναπαυτικά, καλοτάξειδα, στεγερὰ καὶ κομψά. Εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς ναυπηγικῆς τέχνης διὰ λέμβους καὶ πλοιάρια ἀναψυχῆς.

Λέμβος 21 ποδῶν μήκους, ράρδους 5 ποδῶν, σκελετὸς ἀπὸ ὀξύαν, πλευραὶ ἀπὸ κέδρον, μὲ μηχανὴν ἐντὸς ὑπαν δυνάμεως, μὲ δικλοῦς κυλίνδρους κινουμένην, κρύσιν καὶ ὄπισθεν, ἑτοίμη καθ' ὅλα πρὸς πλοῦν, μὲ θέσεις δι' 8 ἄτομα, ταχύτης ἕνδεκα μιλλίων

$495

AMERICAN LAUNCH CO., E. 41ST ST., BAYONNE, N. J., U.S.A.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1892

19 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 Worth.

Ο ΙΑΤΡΟΣ **Σ. Α. ΤΡΕΜΟΥΛΗΣ**, ΕΝ CHICAGO, ILL.

Θεραπεία ρευματισμῶν. Εἰδικότης εἰς νοσήματα ἀνδρῶν.
Ἐνέσεως 914 κλπ.
Γραφεῖα 177 N. State St., Τηλ. Central 3709.
Ὧραι 10—1 καὶ 3—6. Κυριακὰς 10—12.
Κατοικία 3518 Broadway — Τηλέφ. Graceland 2874.

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : NEW YORK

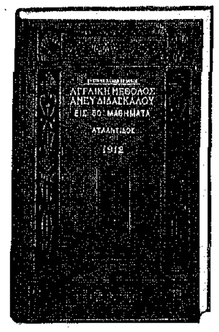

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

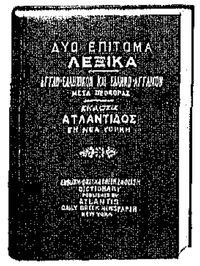

594 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 50 (ΦΡ. 7.50)

256 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

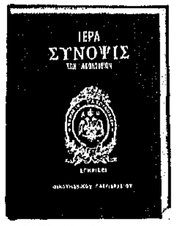

466 ΣΕΛ $0.75. (ΦΡ. 3.75)

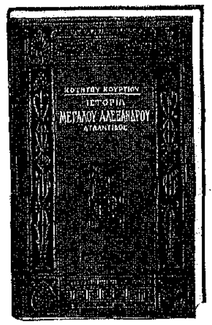

168 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

664 ΣΕΛ. $1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΩΡΕΑΝ

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

267 ΣΕΛ. $0.50

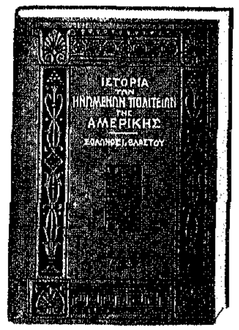

326 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

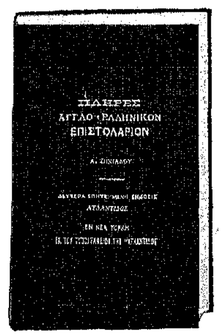

238 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

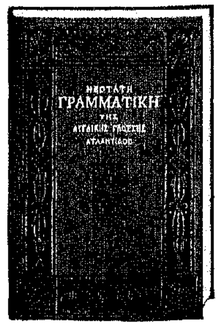

116 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 3.75)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 7
ΙΟΥΛΙΟΣ
1914

VOL. V, NO. 7
JULY
1914

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ

ΙΩΑΝ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστάται θερμώς εις τους μετά της Τραπέζης συναλλασσομένους, όπως προς ταχυτέραν διεξαγωγήν των υποθέσεών των, απορρύγωσι να απευθύνωνται πρώς τα διοικούντα την Τράπεζαν πρόσωπα και διευθύνωσιν αποκλειστικώς πάσας τας επι. ιλάς αυτών εις την διεύθυνσιν.

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΔΡΑΜΥΤΙΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΗΤΙΑΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' αποστολήν χρημάτων εκ των Ηνωμένων Πολιτειών εις Ελλάδα απευθυντέον προς τους κ.κ. ανταποκριτάς της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First NationalBank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται εντόκους καταθέσεις εις χρυσόν, ήτοι εις σράγκα και λίρας Αγγλίας, ακολουθούσας εν ωρισμένη προθεσμίᾳ ή διαρκείς, έχει τόκους

1	ο)ο κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνών τουλάχιστον				
2	ο)ο	»	»	1 έτους	»
2	1)2 ο)ο	»	»	2 ετών	»
3	ο)ο	»	»	4 »	»
4	ο)ο	»	»	5 »	»

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS-GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V. NO. 7 JULY 1914

ΕΤΟΣ Ε. ΤΕΥΧ. 7 ΙΟΥΛΙΟΣ 1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $2.00. FOREIGN FRS. 15.
20 c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U. S. A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1ST VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $6.00. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 36.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $6.00. FOREIGN FRS. 36.
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970-4971-4972 MADISON SQUARE

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ, τον υποίον εις προηγούμενον τεύχος προεβλέπομεν, δέν έπραγματοποιήθη. Ούτε όμως και το θαύμα το υποίον θά τον απέσβεσε συνετελέσθη. Επί ένα μήνα ή Ελληνοτουρκική έντασις έμεινεν αμετάβλητος, και άν ή είρήνη διετηρήθη, τούτο συνέβη διότι ή Ελλάς ηθέλησε να μετέθη και να έξαντλήση όλα τα ειρηνικά μέσα διά των οποίων ήλπισεν ότι θά συνεδιάζετο μέ την Τουρκίαν.

Αλλά κλείει ό Ιούλιος και ή συνδιαλλαγή μέ τους Τούρκους φαίνεται πάντοτε απομεμακρυσμένη.

Εξακολουθεί ό άπηνής διωγμός και μένουν κλεισταί τού Γένους αί Εκκλησίαι και τα Σχολεία. Και το φάσμα του πολέμου δέν έννοεί ακόμη να φύγη από το γαλανόν Αιγαίον.

ΑΟΠΟΝ ό πόλεμος θά γείνη; Η καλλιτέρα απάντησις εις το ερώτημα τούτο είναι:

Ο πόλεμος θ' αποσοβηθή;

Εις το σημείον τούτο ευρίσκεται ή περίεργος όσον και αγωνιώδης της σήμερον κατάστασις. Η Ελλάς εξοπλίζεται καπά θάλασσαν και ή Τουρκία ακόμη το ίδιον. Η Ελληνική Κυβέρνησις εκδηλοί την φιλειρηνικότητά της, δεχομένη να συζητήση μετά της Πύλης τον τρόπον ενός φιλικού συμβιβασμού. Και των διαθέσεων τούτων αντιπρόσωποι, ό κ. Βενιζέλος και ό Μέγας Βεζύρης Πρίγκηψ Σαίτ Χαλήμ, σπεύδουσιν εις Βρυξέλλας πρός σύσκεψιν και αποκατάστασιν καλών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών.

Ειρηνεύομεν ακόμη έν τῷ μεταξύ, άλλ' ούδείς γνωρίζει διά πόσον καιρόν, και ούδείς θ' απορήση άν έπειτα από τόσας περιπετείας επικρατήση ή είρήνη, όπως ούδείς θά έκπλαγή άν αύριον ό πόλεμος έκραγῆ.

Ο ΝΕΟΣ πρεσβευτής της Ελλάδος έν Ουασιγκτώνι κ. Αγαμέμνων Σκλήμαν, ούτινος ή άφιξις συμπίπτει μέ την έκδοσιν του ανά χείρας τεύχους, έχει το μέγα προσόν νά μή είναι άγνωστος είς τον Αμερικανικόν κόσμον. Το όνομα και το έργον του άσημάντου Πατρός του άριθμεί θιασώτας είς κάθε Αμερικανικόν κύκλον, όπου καλλιεργούνται τα Ελληνικά γράμματα και μελετάται ή αθάνατος Ελληνική αρχαιότης.

Όσον αφορᾷ τον κ. Αγαμέμνονα Σλήμαν, ό Ελληνισμός της Αμερικής θεωρεῖται ευτυχής, διότι είς θέσιν όπου δέν χρειάζονται διπλωματικά προσόντα έχει τον πρακτικόν και κοινοβουλευτικώτατον τέως βουλευτήν Αγυιᾶς, και χαίρει είς την σκέψιν ότι ό νέος της Ελλάδος Πρεσβευτής ευκολώτερον και καλλίτερον παντός άλλου προκατόχου του θ' αντιληφθῆ τας ανάγκας και τα ζητήματά του, και θά έργασθῆ πρός το κοινόν συμφέρον και των έν τῷ Νέῳ Κόσμῳ Ελλήνων και της φιλτάτης μακρυνής Πατρίδος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ της Αμερικής έδράδυναν νά έλθούν είς άρωγήν του μεγάλου Εθνικού Έργου διά την κατασκευήν της Ναυαρχίδος «Κωνσταντίνος Βασιλεύς», άλλ' άπαξ έγκολπωθέντος τον εύγενή άγῶνα, δέν υπάρχει αμφιβολία ότι θά καταρρίψουν τάν προηγούμενον ρεκόρ πατριωτικής γενναιοδωρίας.

Την στιγμήν καθ' ήν γράφονται αί γραμμαί αύται άνω των εικοσιτεσσάρων χιλιάδων φράγκων έχουσι σταλῆ τηλεγραφικώς είς Αθήνας διά μέσου της ημερησίας «Ατλαντίδος».

Το πρόγραμμα, άπό του οποίου εβδαίσθη ό έρανός μας, είναι:

Νά μή μείνῃ Έλλην της Αμερικής, ὅστις νά μή δώση τοὐλάχιστον άπό δέκα δολλάρια διά την ναυαρχίδα.

Και οί Έλληνες θά τα δώσουν αύτά τα δεκαπέντε έκατομμύρια φράγκα, τα οποία ζητοῦνται διά την συμπλήρωσιν του ποσού του απαιτουμένου διά την ένίσχυσιν του Εθνικού Στόλου, κατά τρόπον εξασφαλίζοντα είς την Πατρίδα την απόλυτον απέναντι των εχθρών της θαλασσίαν υπεροπλίαν.

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών παρηγήθη της θέσεώς του διά νά είπῃ άνετως πάν ό,τι είδε σχετικόν μέ την Αλβανικήν αναρχίαν, την έπισημοποιηθεῖσαν τῇ υποστηρίξει και επινεύσει της Ευρωπαϊκής διπλωματίας.

Η φωνή του τολμηροῦ Αμερικανοῦ, ὅστις έξῆλθε των κανόνων της διπλωματικής εθιμοτυπίας διά ν' αποκαλύψῃ έν όλαις του ταῖς λεπτομερείαις τον Αλβανικόν κυκεώνα, έδόνησεν, ώς ήτο επόμενον, πάσαν Ελληνικήν καρδίαν. Και όταν ό κ. George Frederic Williams, μεταβάς είς την Βόρειον Ήπειρον, έζήτησε νά προσφέρῃ είς τον ιερόν των έκεῖ αδελφῶν μας άγῶνα την αρωγήν του, ή υπέρ αύτοῦ συμπάθεια του Ελληνισμοῦ έκορυφώθη.

ΚΑΙ ήδη νομίζομεν ότι αφυπνιζόμεθα από περίεργον όνειρον. Έχομεν ύπ' όψει μας τα τελευταία τηλεγραφήματα του κ. Williams είς τον Αμερικανικόν τύπον. Και τί βλέπομεν είς αύτά;

Ότι ό Μπρέτ Βέϊδ πταίει διά την κακοδαιμονίαν της Αλβανίας.

Ότι έξ ίσου πταίει ή Εύρώπη.

Ότι έξ ίσου πταίει ή Κυβέρνησις της Ελλάδος.

Ότι έξ ίσου πταίει ή Κυβέρνησις της Αυτονόμου Ηπείρου.

Οί μένοι οί οποίοι δέν πταίουν, και οίτινες είναι τα θύματα όλων των ανωτέρω αναφερομένων πταιστών, είναι οί Τουρκαλβανοί Γκέγκηδες, είς ούς ώφειλον νά παραδώσωσι την χώραν των οί Ηπειρῶται.

Αύτά έτηλεγράφησεν έξ Αθηνών είς την εφημερίδα «New York American» ό κ. Williams την 22 Ιουλίου.

Και τώρα, τί νά παραδεχθῆ κανείς και τί νά πιστεύσῃ;...

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ το γεγονός, το σωρές και συγκεκριμένον, είναι ότι ή Κορυτσά ευρίσκεται πλέον είς χείρας των Ηπειρωτών και άνευ της Κεβερία Σκιπετάρε Γκιρτσας, έχομεν αρχάς της Αυτονόμου Ηπείρου είς την Κορυτσάν μέ στρατιωτικόν διοικητήν της την ιστορικόν πλέον κατασκάντα Βάρδαν. Άλλο γεγονός έξ ίσου αναμφισβήτητον είναι ότι τα όρια της Βορείου Ηπείρου ηπλώθησαν πολύ πέραν της γραμμής ήν είχε διαγράψη ή προέλασις του Ελληνικού Στρατού, και ότι οί Ηπειρῶται καταλαβόντες τα Βεράτιον στρατοπεδεύουσιν ήδη έξωθι της Αυλώνος. Αί νίκαι αύται, αί θετικαί και αδιαφιλονείκητοι των Ηπειρωτῶν, είναι έκείναι αίτινες έδωκαν όλως νέαν όψιν είς τον χαρακτῆρα του Ιεροῦ τούτου αγῶνος. Και ό χαρακτῆρ ούτος είναι ό του τελικού θριάμβου δν κατήγαγεν, άπαξ έτι, όχι ή διπλωματία, άλλ' ή Ελληνική λόγχη.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ υπουργείου Συγκοινωνίας και ή σύστασις Εταιρίας Φιλοξένων έν Αθήναις νομίζομεν ότι αποτελοῦν τα δύο μεγαλείτερα ειρηνικά του λήγοντος μηνός γεγονότα.

Τώρα μέ την ένωσιν των Ευρωπαϊκών σιδηροδρόμων και την έγκατάστασιν καθημερινῆς μέ την Δύσιν συγκοινωνίας, μέ τας νέας γραμμάς διά των οποίων θά πυκνωθῆ το Ελληνικόν σιδηρόδρομικόν δίκτυον, μέ την ανάπτυξιν των ατμοπλοϊκών συγκοινωνιῶν της, ή Ελλάς εισέρχεται είς νέον στάδιον προόδου, έν τῷ οποίῳ απαραίτητος ήτο ή απόκτησις υπουργείου Συγκοινωνίας.

Το ζήτημα της Βιομηχανίας των Ξένων, το οποίον τόσον πολύ συνδέεται μέ την τελειοποίησιν και ανάπτυξιν των συγκοινωνιῶν μας, εορίσκεται ήδη είς λαμπράς χεῖρας, άν λάβῃ κανείς ύπ' όψει τα πρόσωπα τ' αποτελοῦντα την Εταιρίαν των Φιλοξένων. Και τώρα καλήν επιτυχίαν και είς τους μέν και είς τους δέ, και καλήν ευδοκίμησιν έν πνεύματι πρακτικοῦ Αμερικανισμοῦ είς αμφοτέρους.

ΑΠΟ τοῦ τεύχους τούτου ή «Μηνιαία Εικονογραφημένη Ατλαντίς» επανέρχεται είς την ποικιλίαν ένεκεν των θεμάτων, άπό την οποίαν μάς είχον αποσπάσῃ δύο σχεδόν έτη συνεχῶν μεγάλων εθνικῶν γεγονότων.

Οί παλαιοί αναγνῶσται της «Εικονογραφημένης Ατλαντίδος» θά εύρουν είς τας σελίδας της σήμερον το παλαιόν σύστημα της ταξινομήσεως διαφόρων θεμάτων, και όλοι θά εύχαριστηθοῦν, ώς έλπίζομεν, άπό τας καινοτομίας δσας θά παρατηρήσουν είς το άνά χεῖρας τεῦχος, το οποίον σημειώνει μίαν νέαν αφετηρίαν προόδου είς την σταδιοδρομίαν του προσφιλοῦς περιοδικοῦ των.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΙΣ ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΔΟΞΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ

Οι ΟΥΓΓΡΟΙ κατεξανέστησαν με θλους τοὺς ἄλλους «ἀφωσιωμένους» ὑπηκόους τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, πλὴν τῶν Σέρβων, διὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου καὶ τῆς συζύγου του δουκίσσης τοῦ Χόχενμπεργ. Ἀλλ' ἦτο Οὐγγρὶς ἡ κόμησσα Carolyi, ἡ ὁποία, ὅταν ὁ υἱὸς της ἔγεινεν ἓν ἐκ τῶν πολυαριθμων θυμάτων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1849, ἔρριψε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τὴν φρικτὴν κατάραν: «Οὐρανὸς καὶ κόλασις νὰ σὲ στερήσουν πᾶσης εὐτυχίας! Ὁ οἶκός σου νὰ ἐξαλειφθῇ, καὶ τὰ τέκνα σου νὰ ἐξολοθρευθοῦν ἐπονειδίστως! Βίαιος θάνατος νὰ εὑρῇ πάντα τὰ προσφιλῆ σου πρόσωπα, καὶ ἡ ζωή σου νὰ εἶναι διαρκὴς Ὀλῖψις!»

Ἡ τραγῳδία τοῦ Σεράγεβο ἦτο ἡ τελευταία ρανὶς μὲ τὴν ὁποίαν ὑπερεξεχείλισε τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦ γηραιοῦ Καισαροβασιλέως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς κατάρας ἐκείνης.

Πρῶτος καὶ φιλειρηνικὸς κατὰ τὰ τρία τέταρτα τῆς μακροτάτης βασιλείας του, ἀφ' ὅτου ἐποδοπατήθη ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἡ χάρα του ὑπὸ τῶν Πρώσσων, τὰ ἑτήσια κυνήγια τῶν ἐλάφων καὶ τῶν φασιανῶν εἰς τὰ βάση του ἔχων ὡς μόνην πολεμικὴν ὑποδοθήσαν ἀσχολίαν καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἀρκούμενος εἰς τὰς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀγγελλομένας ἐγκαθειρξεις, βασάνους καὶ θανατώσεις ταραξιῶν τινων μὴ ἐννοούντων νὰ ἐνθουσιασθοῦν ἐκ τῆς κατρικῆς του διοικήσεως, ὁ πρύτανις τῶν ἑστεμμένων τῆς Εὐρώπης, ὁ γαλαπτοκότης καὶ σχεδὸν φυτοφάγος Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεύς, ἐδέχθη εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του ὡς παναρχαῖα δρῦς τόσους κεραυνοὺς τῆς σκληρᾶς τύχης κατὰ τῆς κεφαλῆς του, ὥστε νὰ εἴπῃ εἰς τὸ ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, «Δὲν ἤμεινε Ὀλῖψις τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐδοκίμασα.»

Τραγικώτερος βίος δὲν ἀναφέρεται ἐν τῇ Ἱστορίᾳ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Μεξικοῦ Μαξιμιλιανός, ἐθανατώθη σκληρῶς ὑπὸ τῶν ὑπηκόων του. Ἡ γυναικαδέλφη του Αὐτοκράτειρα Καρλόττα ἀπώλεσε τὰς φρένας. Ὁ μονογενὴς του υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ θρόνου Ροδόλφος εὗρε τόσον τραγικὸν ὅσον καὶ μυστηριώδη θάνατον εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Μέγερλιν. Ἡ λατρευτὴ του σύζυγος Αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ ἔπεσε νεκρὰ ὑπὸ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ ἀναρχικοῦ Λουκένι. Ὁ ἀνεψιὸς καὶ διάδοχός του Ἀρχιδοὺξ Φραγκίσκος Φερδινάνδος καὶ ἡ μοργανατικὴ σύζυγος τούτου ἐπλήρωσαν εἰς τὸ Σεράγεβο μὲ τὴν ζωήν των διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης καὶ τὴν καταδυνάστευσιν τῶν Σέρβων ὑπηκόων τῆς Μοναρχίας, ἐξαπλωθέντες νεκροὶ εἰς τὸ τέθριπκον ὄχημά των ὑπὸ δύο σφαιρῶν τοῦ περισκόρφου τῆς «Σερβικῆς ἐκδικήσεως», ὡς ὠνόμασεν ἑαυτὸν μὲ πολλὴν κομπορρημοσύνην ὁ δολοφόνος Πρίντσιπ.

Περιττὸν νὰ ἀσχοληθῇ τις μὲ τὴν ἠθικὴν διερεύνησιν τῆς πράξεως τοῦ Πρίντσιπ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει κυρίως εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δὲν εἶναι ἡ θέσις ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὸν φονέα ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀλλ' ἡ τάξις εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κατακαχθῇ τὸ ἐπιφανέστερον τῶν δύο θυμάτων παθολογικῶς. Διότι παθολογικὴ εἶναι ἡ κατάστασις τῶν ἀφιερούτων τὴν ζωήν των εἰς τὸ ἄχαρι καὶ ἄγονον ἔργον τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς πυγμῆς. Ὁ Πρίντσιπ δυνατὸν νὰ ἀνήκῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν (ἴδιαν τάξιν μὲ τὸν Λουκένι, ἀλλὰ μὴ συγχώμεν τὸν θάνατον τῆς ἀβλαβεστάτης καὶ ποιητικῆς Αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ, τοῦ Οὐμβέρτου τῆς Ἰταλίας ἢ τοῦ πολυκλαύστου εὐνομάρτυρος Γεωργίου Α'. τῆς Ἑλλάδος, τοῦ θυσιάσαντος τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ του, μὲ τὸν θάνατον τοῦ Φραγκίσκου Φερδινάνδου. Δὲν εἶναι μάρτυς ὁ πίπτων θῦμα τῆς προσληπτικότητός του, καίτοι καὶ οὗτος, μισούμενος ἐν τῇ ζωῇ του, συνοδεύεται εἰς τὸν τάφον ἀπὸ τὰς συμπαθείας παντὸς ἀνθρώπου μὲ καρδίαν συμπονοῦσαν εἰς τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὑπὸ διαφόρους ἐξακριβωθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης εἰς ποίαν παθολογικὴν κατηγορίαν ἀνήκουσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, κατακρανοῦντες δεκάδας ἑκατομμυρίων λαῶν καὶ ἐγκληματοῦντες κατὰ τῶν συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος εἰς κάθε μέτρον πρὸς ἐπιδολὴν τῆς ἐξουσίας των, δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀδλιότητα μιᾶς ζωῆς ὑπὸ πολλῶν ζητουμένης καὶ ἐντεθειμένης διορρώς εἰς κίνδυνον, χωρὶς νὰ ἐξυπηρετῆται ἐν τῷ μεταξὺ κἀμμία εὐγενὴς ἰδέα, ὑπὲρ τῆς ὁποίας νὰ ἀξίζῃ ἡ πάντοτε ἐκκρεμειλουμένη θυσία. Ποῖον τὸ θετικὸν ὄφελος τῶν λαῶν τῆς Μοναρχίας ἐκ τῆς πολιτικῆς τῆς ὁποίας θῦμα ἔπεσεν ὁ Ἀρχιδοὺξ, καὶ ποῖος ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος θὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς γενεᾶς του εἰς τὸν Φραγκίσκον Φερδινάνδου διὰ τὴν θυσίαν του ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἰταμότητος;

Ὁ Ἀρχιδοὺξ Φραγκίσκος Φερδινάνδος ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωήν του διὰ τὰ ἐγκλήματα μιᾶς ἰταλίας πολιτικῆς (τῆς ὁποίας αὐτὸς ἦτο εἷς τῶν κυριωτέρων παραγόντων μόνον, ὄχι δὲ καὶ ὁ κυρίως ὑπεύθυνος), ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἐπιδολὴν τοῦ Γερμανικοῦ χαρακτῆρος εἰς χώραν οἰκουμένην ὑπὸ καταπληκτικῆς πάν ἄλλο ἢ Γερμανικῆς πλειονότητος, εἰς τὴν κατακτησιν καὶ τὸν διωγμὸν τῶν ἀντιστεμένων ἐθνικοτήτων, καὶ εἰς τὴν πρὸς νότον ἐπέκτασιν μιᾶς ἐπικρατείας ἡ ὁποία θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἂν ἠδύνατο μέχρι τέλους νὰ διατηρηθῇ ἐντὸς τῶν σημερινῶν της συνόρων. Τόσον διὰ τὴν παράλογον ἀξίωσιν τοῦ Γερμανισμοῦ ὅπως δεσπόζῃ ἀπολύτως ἐν τῇ Μοναρχίᾳ εἰς βάρος τῶν ἄλλων φυλῶν, ὅσον καὶ διὰ τὰς κατασιέσεις εἰς ἃς καταφεύγουσιν οἱ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτόν, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸν κάθε ἄλλο ἢ ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῆς δυναστείας καὶ τῆς κυβερνήσεως, ὑφίσταται μεταξὺ τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν κατοίκων καὶ τῶν φυλῶν ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ παμποίκιλον μωσαϊκὸν τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ κράτους μία κατάστασις πνευμάτων καὶ αἰσθημάτων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχιδοὺξ Φραγκίσκος Φερδινάνδος, ὁ σεσημ θεὸς του καὶ οἱ κυβερνῆται τῆς χώρας ὄφειλον νὰ περιμένωσι πάντοτε τὴν σφαῖραν, τὴν βόμβαν ἢ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ θερμοκεφάλου, τοῦ μανιακοῦ, τοῦ ἐπαναστάτου, τοῦ ἐθνικοφρονος, τοῦ ἀτομικῶς ἠδικημένου, τοῦ ἀδίκως φυλοκισθέντος, τοῦ πληρώσαντος ἀκριδὰ διὰ τὰ ἐθνικά του αἰσθήματα, ἵνα μὴ κάμωμεν λόγον περὶ τοῦ ἐκ πεποιθήσεως ἢ ἐξ ἐκαγγέλματος ἀναρχικοῦ. Διὰ τοῦτο θέλομεν νὰ γείνῃ πλήρης καὶ σαφὴς διάιρισις μεταξὺ τοῦ βιαίου θανάτου ἑνὸς ἀληθοῦς συνταγματικοῦ καὶ φιλελευθέρου μονάρχου, πίπτοντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ του, καὶ τοῦ φόνου ἑνὸς ἀντικροσώπου τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τῆς ξενικῆς τυρανν(ας.

Εἶναι ζήτημα ἂν ὑπῆρξε Πρίγκηψ μισητότερος τοῦ φονευθέντος Ἀψδούργου Ἀρχιδουκὸς ἐν τῇ χώρᾳ του καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ὁ ἄνθρωπος ἦτο ὀχληρός, ἡγεμονικὸς τύπος καλληκαρᾶ—bully, ὡς λέγουν οἱ Ἀγγλόφωνοι—ἀνυπόφορος εἰς προκλητικότητα βλέψεων, ἐνεργειῶν καὶ σχεδίων, μεγαλομανίᾳς, κτυπῶν εἰς τὰ νεῦρα τόσον τῶν λαῶν οὗτινες θὰ ἐγίνοντο ὑπήκοοί του ὅσον καὶ τῶν ξένων. Αἱ φιλοδοξίαι του καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας του ἦσαν διαρκὴς ἀπειλὴ διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν τῆς Μοναρχίας. Ἦτο ὁπαδὸς τῆς βιαίας καὶ ἄκρως ἐπιθετικῆς πολιτικῆς, μὲ πολιτικὰς ἀντελήψεις τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Τὸ ὄργειν ἐφαίνετο ὅτι ἦτο δι' αὐτὸν ὄχι ἀποτέλεσμα πόθου πρὸς καθοδήγησιν τῶν λαῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ πρὸς προαγωγὴν τῆς εὐημερίας των, ἀλλ' ἀνάγκη μιᾶς ἰδιαιτέρας μανίας του. Δι' αὐτὸ τὸ σύνολον τοῦ δημοσίου βίου του ἦτο μία ἔκφανσις τῶν ἰδιοτήτων του μανιακοῦ. Παρ' ὅλην τὴν ἐλικρινῆ Ὀλῖψιν τὴν ἐκφρασθεῖσαν παγκοσμίως διὰ τὸ τραγικὸν τέλος του, δὲν ἀπεκρύφθη ἂν αἴσθημα ἀνακουφίσεως διὰ τὴν ἐκλειψίν του ἐκ τῆς διεθνοῦς σκηνῆς, ἔκλειψιν ἥτις σημαίνει μείζονα ἀσφάλειαν διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἡ «Σερβικὴ ἐκδίκησις» εὗρεν αὐτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του εἰς τόπον ὅπου οἱ κάτοικοι τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ Σερβικὰς σημαίας, καὶ ὅπου ὁ στρατὸς τῆς Μοναρχίας ἐξετέλει μεγάλα γυμνάσια μὲ κύριον θέμα τὴν εἰσδολὴν εἰς τὸ Σερβικὸν ἔδαφος ἐν περιπτώσει πολέμου. Ὁ Φραγκίσκος Φερδινάνδος ἐφημίζετο ὡς ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τῆς Σερβικῆς φυλῆς, τόσον τῆς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ θείου του ὅσον καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ἐθνικὸν σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Πέτρου. Ἦτο ἔτοιμος νὰ κατασυντρίψῃ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφούς των εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιδουκός. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐδέχθη τὸν θάνατον ἀπέδειξεν ὅτι ἡ γενναιότης του δὲν ἦτο κατωτέρα τῆς ἰσαμόσης του. Ἡ μόνη φροντὶς του ὅταν ἔλεγεν ἤδη δεχθῇ τὴν σφαῖραν τοῦ φονέως εἰς τὸν τράχηλον ἦτο ἡ ἀσφάλεια τῆς συζύγου του, εἰς τὴν ὁποίαν, πληγωμένην καὶ αὐτὴν θανασίμως παρὰ τὸ πλευρόν του, ἀπηύθυνε τὴν παθητικὴν παράκλησιν νὰ ζήσῃ χάριν τῶν τέκνων των. Ἐπέδειξε τὴν ψύχραιμον γενναιότητα τοῦ στρατιώτου ὅταν, ἀπωθήσας διὰ τῆς χειρὸς τὴν βόμβαν τοῦ Γκαβρίνοδιτς ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου του, ἐπέζευσεν, ὡς λέγεται τοὐλάχιστον, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ ὅπως ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἀντ' αὐτοῦ πληγωθέντων ὑπασπιστῶν του.

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΑΓΕΒΟΥ.—Εἰς τὸ κέντρον τὸ Δημαρχεῖον, παρὰ τὸ ὁποῖον (Χ) ἔλαδε χώραν ἡ δολοφονία.

Ἡ «Σερβικὴ ἐκδίκησις» ἐπλήρωσε καὶ τὸν ἐναντίον πάσης παραχωρήσεως εἰς τοὺς Σερβοκροάτας τῆς Βοσνίας καὶ Ἡρζεγοδίνης καὶ τῶν Δαλματικῶν παραλίων. Ἡ μεσάσαίς του εἰς τὴν Βοσνίαν νάρκη τῶν γυμνασίων τοῦ ἰδίου ἐκείνου στρατοῦ ὅστις περιέμενε διαταγὰς νὰ εἰσδάλῃ εἰς τὴν Σερδίαν διδομένης ἀφορμῆς διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς βάναυσος περιφρόνησις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν Σέρβων ὑπηκόων τῆς Μοναρχίας καὶ ὡς προειδοποίησις ὅτι ὁ Αὐστρουγγρικὸς στρατὸς ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Σερδίας.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΠΡΙΝΤΣΙΠ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΒΙΑ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Ἐν τούτοις πάσης παραχωρήσεως εἰς τοὺς Σερβοκροάτας τῆς Βοσνίας καὶ Ἡρζεγοδίνης καὶ τῶν Δαλματικῶν παραλίων. Ἡ μεσάσαίς του εἰς τὴν Βοσνίαν νάρκη τῶν γυμνασίων τοῦ ἰδίου ἐκείνου στρατοῦ ὅστις περιέμενε διαταγὰς νὰ εἰσδάλῃ εἰς τὴν Σερδίαν διδομένης ἀφορμῆς διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς βάναυσος περιφρόνησις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν Σέρβων ὑπηκόων τῆς Μοναρχίας καὶ ὡς προειδοποίησις ὅτι ὁ Αὐστρουγγρικὸς στρατὸς ἦτο ἕτοιμος νὰ κατασυντρίψῃ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφούς των εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιδουκός. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐδέχθη τὸν θάνατον ἀπέδειξεν ὅτι ἡ γενναιότης του δὲν ἦτο κατωτέρα τῆς ἰσαμόσης του. Ἡ μόνη φροντὶς του ὅταν ἔλεγεν ἤδη δεχθῇ τὴν σφαῖραν τοῦ φονέως εἰς τὸν τράχηλον ἦτο ἡ ἀσφάλεια τῆς συζύγου του, εἰς τὴν ὁποίαν, πληγωμένην καὶ αὐτὴν θανασίμως παρὰ τὸ πλευρόν του, ἀπηύθυνε τὴν παθητικὴν παράκλησιν νὰ ζήσῃ χάριν τῶν τέκνων των. Ἐπέδειξε τὴν ψύχραιμον γενναιότητα τοῦ στρατιώτου ὅταν, ἀπωθήσας διὰ τῆς χειρὸς τὴν βόμβαν τοῦ Γκαβρίνοδιτς ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου του, ἐπέζευσεν, ὡς λέγεται τοὐλάχιστον, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ ὅπως ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἀντ' αὐτοῦ πληγωθέντων ὑπασπιστῶν του.

Ἐλέγετο πάντοτε ὅτι ἀπουθήσαντος τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ὅστις συγκρατεῖ εἰς ἑνότητα τὰ διάφορα φυγόκεντρα στοιχεῖα τῆς Μοναρχίας διὰ τῆς ἐπιτηδειότητός του, θὰ διέτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἡ ἑνότης αὐτὴ ἐπὶ τοῦ διαδόχου του Φραγκίσκου Φερδινάνδου ἕνεκα τῆς ἀδεξιότητος τούτου καὶ τῆς ἀντιπαθείας ἣν γενικῶς ἐνέπνεεν.

Θὰ ἀποσοβήσῃ ἀρά γε τὸν κίνδυνον [τοῦτον ἡ ἔκλειψις τοῦ ἀντιπαθητικοῦ Ἀρχιδουκός; Ὁ νέος διάδοχος τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ θρόνου, Ἀρχιδοὺξ Κάρολος Φραγκίσκος Ἰωσήφ, εἶναι, ὡς λέγεται, δημοτικώτατος. Ἀλλ' ἡ ἐξακολούθησις τῆς δημοτικότητός του ὅταν προσεχῶς ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον θὰ ἐξαρτηθῇ ὄγι ἐκ τῶν νῦν αἰσθημάτων τῶν λαῶν τῆς Αὐτοκρατορίας πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπέναντι των πολιτικῆς του. Αἱ πολιτικαὶ του ἰδέαι εἶναι ἄγνωστοι, καὶ ἐκτὸς τούτου δὲν θὰ ἐξαρτῶνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ αὐτὸν τὸ ἐπὶ τῆς βασιλείας του ἐσωτερικὸν καθεστὼς τῆς Μοναρχίας καὶ αἱ τάσεις τῆς ἐξωτερικῆς της πολιτικῆς. Παρ' ὅλην τὴν καλήν του θέλησιν—ἂν ἔχῃ πράγματι τοιαύτην—θὰ δεήσῃ ἡ νὰ ὑποκύψῃ ἀκουσίως εἰς τὰς πολιτικὰς ἕξεις καὶ ἀντιλήψεις τῆς κλίκας ἥτις κυδερνᾷ τὴν Αὐστρουγγαρίαν ἢ νὰ περιφρονήσῃ τοὺς κινδύνους μιᾶς ὀαρχαλέας πολιτικῆς καὶ λαμδάνων τὸ φραγγέλιον, ἂν δέσῃ νὰ γείνῃ ἀληθινὸς πατὴρ τῆς Χώρας, νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ ὀργανισμοῦ τὴν γραφειοκρατίαν, νὰ διαλύσῃ τὴν κλίκαν, νὰ κατάξῃ τοὺς στύλους τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ, καὶ νὰ θραύσῃ κραναὶ θερμοκεφάλων «πατριωτῶν», μεγαλομάνων ἰμπεριαλιστῶν καὶ πολεμοχαρῶν θορυδοποιῶν. Ἡ συγκαγὴ αὕτη εἶναι ἡ μόνη λυσιτελὴς διὰ τὰς νόσους τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας. Μόνη ἡ πλουσιωνικὴ καλὴ διάθεσις ἑνὸς ἀνωτάτου ἄρχοντος δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν μιᾶς χώρας. Καὶ εἶναι ὁμολογουμένως ζήτημα γενικῆς ἀνάγκης καὶ γενικοῦ συμφέροντος ἡ διατήρησις τοῦ Κράτους τῶν Ἀψδούργων ἐν ὅλῃ τῇ ἀκεραιότητί του. Πᾶσα ἀποσκίρτησις, πᾶς ἀκρωτηριασμός, ὁλικὴ ἢ μερικὴ διάλυσις τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ ψηφιδωτοῦ, θὰ σημάνῃ τὴν κρισιμωτέραν ὥραν τῆς

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα.)

ΤΟ ΤΣΕΚ $12,535,275.00, ΟΠΕΡ ΠΑΡΕΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ ΤΩΝ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΔΙ' ΕΝΟΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΔΟΥ ἓν τσὲκ τοιοῦτον ἀρκεῖ διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς φιλοδόξους ἐνὸς ἑκάστου τῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ ὅλων ἡμῶν. Ἀλλὰ σταθῆτε, μὴ ὑποδληθῆτε εἰς τὸν κόπον νὰ τὸ ἀποκλύσετε πρὸς ἐξαργύρωσιν. Δὲν εἶναι δῶρον τῆς «Μηχανικῆς Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ἔχει ἤδη τὸν κύριόν του καὶ τὸν προορισμόν του. Κύριός του εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ προορισμός του ἡ ναυπήγησις ἑνὸς Δρέδνωτ διὰ τὸν Ἀμερικανικὸν στόλον.

Τὸ τσὲκ—τεμάχιον χάρτου μὲ τὸν ἀριθμὸν 12,535,275—εἶναι τὸ ἀντιστάθμισμα τῆς διατηρήσεως τῆς ὑπεροπλίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἀπέναντι τοῦ Τουρκικοῦ. Εἶναι τὸ ἀντίτιμον τοῦ «Mississippi» καὶ τοῦ «Idaho». Ἡ πυγμὴ τῆς Ἑλλάδος ἔγεινε τόσον βαρυτέρα ἤ σ η ν ἐλάφρυνεν—ὄχι ἀνακουφίσιν β έ β α ι ο ς—ὑπέστη τὸ δημόσιον ταμεῖόν της μὲ τὴν ἀποστολὴν ἑξήκοντα καὶ τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων αἱ λέξεις δ ὀ ξ α καὶ π τ ω χ ί α εἶναι συνδεδεμέναι μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ δμως ὅτι ἐκάμαμεν τώρα φιγούραν ὡς ἔθνος πλούσιον ὄχι μόνον εἰς δόξαν ἀλλὰ εἰς χρυσόν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ Ἀμερικανοί, οἱ συνηθισμένοι εἰς τὰ ἑκατομμύρια, ἔγειναν κατάπληκτοι ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ τσὲκ εἰς τὰς προθήκας διαφόρων ἐμπορικῶν καταστημάτων τοῦ Broadway. Δώδεκα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας τριάκοντα πέντε χιλιάδας, 27ε δολλάρια ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀμερικήν!!! Μὲ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐκάμεν ὁ Ἑλληνικὸς χρυσὸς κινδυνεύει ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐπισύρῃ τὴν δυσμένειαν τῶν σοσιαλιστῶν, θεωρουμένη ὡς πλουτοκράτις, κεφαλαιοκράτις, ἅρπαξ καὶ ἀρεσιερίστρια τῶν δικαίων τῶν ἐργατῶν.

Τὸ τσὲκ τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσώπευε τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τὸ ὁποῖον διῃλθεν ἐφ' ἅπαξ καὶ διὰ μιᾶς διὰ τῶν χειρῶν οἱουδήποτε ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Δημοκρατίας. Ἵνα ἐξαιρετικὸν τὸ γεγονός, καὶ ὁ κ. Daniels, ὁ ἰδιαιτέρως συμπαθὴς εἰς ἡμᾶς ὑπουργός, ἐθεώρησε καλὸν νὰ τὸ ἀποθανατίσῃ καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ φωτογραφικῶς εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ εἰς τὰς μελλούσας γενεάς. Μὲ τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου περὶξ τοῦ γραφείου του, μὲ τρεῖς ναυάρχους τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου παριστάμενος, μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, μὲ τὸν Ἐπιτεταραμμένον τῆς Ἑλλάδος κ. Βοῦρον καὶ μὲ τὸν Πλωτάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ κ. Τσουκαλᾶν, ὁ κ. Daniels ἐφωτογραφήθη κρατῶν τὸ τσὲκ τῶν $12,535,275.

Διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἡ σκηνὴ τὴν ὁποίαν παριστᾷ ἡ εἰκὼν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι περίεργος μόνον, δι' ἡμᾶς ὅμως ἡ μικρὰ ἐκείνη συνάθροισις ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἶχεν ὑψίστην σημασίαν. Συνεδέετο μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἀνθελληνικοῦ διωγμοῦ, μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἑλληνικῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου, μὲ τὰς σχέσεις μας πρὸς τὴν Τουρκίαν, μὲ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν προαλαμβάνων ὁ κ. Daniels τὸ τσὲκ ἔβιδε τὸ σύνθημα εἰς τὸν φωτογράφον, τὰ θωρηκτὰ «Mississippi» καὶ «Idaho» ἐγίνοντο Ἑλληνικά. Αἱ Ἀθῆναι ἀνέπνευσαν ἐλευθερώτερον.

Τὰ ἑξῆντα τρία ἑκατομμύρια φράγκα τὰ ὁποῖα περιῆλθον ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀμερικῆς θὰ προσδιέσουν εἰς τὸν στόλον τῆς τελευταίας ἓν Δρέδνωτ περισσότερον ἀπὸ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ της, ἐνῷ ταυτοχρόνως στερούν τὴν Ἑλλάδα τῶν μέσων τῆς ἀμέσου παραγγελίας τοῦ τρίτου Δρέδνωτ, τὸ ὁποῖον π ρ ο β λ έ π ε: τὸ νέον ναυτικὸν της πρόγραμμα. Ἀλλ' ἡ γενναιοδωρία τοῦ Ἔθνους ἀνέλαβε πολὺ εὐκολώτερον νὰ δώσῃ εἰς τὸ Κράτος τὰ μέσα ταῦτα δι' ἑνὸς μεγάλου ἔργου ὑπὲρ τῆς ναυπηγήσεως τῆς Ναυαρχίδος «Κωνσταντῖνος Βασιλεύς». Θὰ ἀποδώσῃ ὁ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλληνισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἑξῆντα τρία ἑκατομμύρια διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἅπαξ ἔτι ὁ ὑπέροχος πατριωτισμός του πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ πρὸς δόξαν ταῦ Ἔθνους.

ΣΚΗΝΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΩ ΤΣΕΚ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ κ. DANIELS.—Παρ' αὐτὸν ὄρθιος ὁ Γραμματεὺς του κ. Jones, οἱ Ναύαρχοι κ. κ. Fiske, Bleer καὶ Griffin, ὁ Ἐπιτετραμμένος κ. Βοῦρος, ὁ πλωτάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ κ. Τσουκαλᾶς καὶ διάφοροι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ καὶ δημοσιογράφοι.

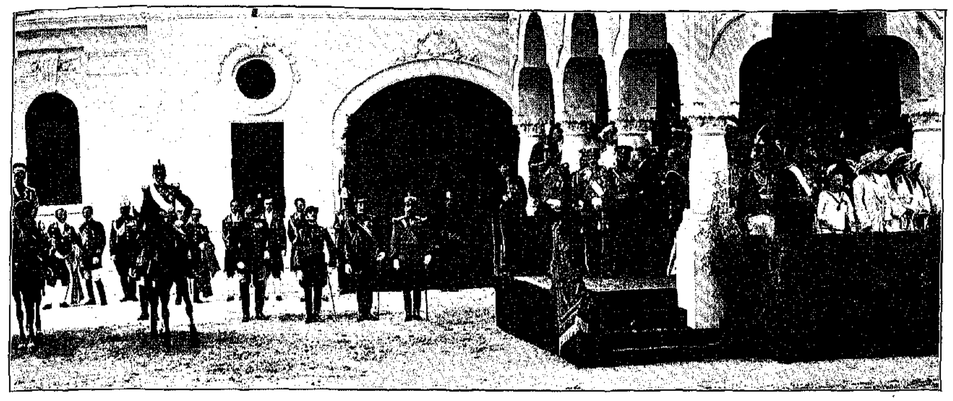

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ ΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Ἐ Φ' Ο Σ Ο Ν ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ κρίσις εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖόν της, καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐπαύριον τῶν ἐν τῇ Βουλῇ πρώτων καὶ σοβαρωτάτων δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τοὺς διωγμοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας Ἀλεξάνδρας καὶ ὁλοκλήρου τῆς Οἰκογενείας του ἔφθανεν εἰς Κωνστάντζαν ἐπὶ τῆς θαλασσηγοῦ «Standard». Ἡ Ρωσσικὴ Αὐλὴ ἐπέστρεφεν ἐκ Λεβαδείας καὶ ἡ διὰ τῆς Ρουμανίας διάβασις κατὰ τὴν ἐπιστροφήν της εἰς Πετρούπολιν δὲν παρῆλθεν ἀσχολίαστος ἀπὸ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου Βαλκανικοῦ καὶ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

Ἡ ἐγκαρδιότης τὴν ὁποίαν ὁ Τσάρος ἐπεδείξεν εἰς τὸν Βασιλέα Κάρολον καὶ ἡ θέρμη τῶν ἐπαινετικῶν προπόσεων κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς Κωστάντζης, ὡς καὶ αἱ μακραὶ πολιτικαὶ συνομιλίαι μεταξὺ τῶν δύο ἐστεμμένων καὶ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν των, ἐθεωρήθησαν ἀπὸ τοὺς οἰωνοσκόπους τῆς διπλωματίας ὡς ἐνδείξεις σημαίνουσαι:

Π ρ ῶ τ ο ν, ὅτι τὸ φεσταξὺ Ρωσσίας καὶ Βουλγαρίας χάσμα, τὸ διαγνωσθὲν μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, ὑφίσταται ἀγεφύρωτον.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν, ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρουμανίας εἰς τὰ Βαλκανικὰ καὶ ἡ ὀπ' αὐτῆς κατάληψις τοῦ σεβαστοῦ ἐκείνου τεμαχίου τῆς Βουλγαρικῆς Δοβρουτζῆς τυγχάνει τῆς πλήρους ἐπιδοκιμασίας τῆς Ρωσσίας.

Καὶ, τ ρ ί τ ο ν, ὅτι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἐν τῷ Αἰμῷ καὶ αἱ πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς τεινουσαι προσπάθειαι τῆς Ρουμανίας εἶναι ἐν τάξει μὲ τὰς σκέψεις τῶν ἐν Ρουμανίᾳ τὴν πολιτικὴν τῆς Μοσχοβιτικῆς Μοναρχίας. Ἐκτὸς τούτων τὰ διάφορα ἡμερήσια φύλλα τοῦ Βουκουρεστίου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔγραφαν ὅτι τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα συνεζητήθη διεξοδικῶς ἐν Κωστάντζῃ, καὶ ὅτι Ρωσσία καὶ Ρουμανία ἀπὸ κοινοῦ ἀνέλαβον νὰ ἐπιβληθῶσιν ἐν Τουρκίᾳ πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ πολέμου.

Ἔκτοτε ὅμως παρῆλθε πολὺς καιρός, καὶ ἂν ὁ πόλεμος ἀποσοβηθῇ τοῦτο ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὸ ἑτοιμοπόλεμον τῆς Ἑλλάδος, παρὰ εἰς τὴν συνάντησιν τῆς Κωστάντζης.

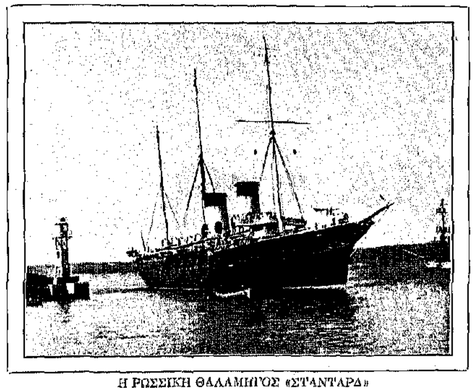

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ «ΣΤΑΝΤΑΡΔ»

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ

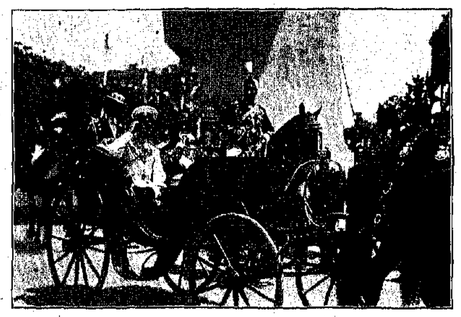

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΦ' ΑΜΑΞΗΣ

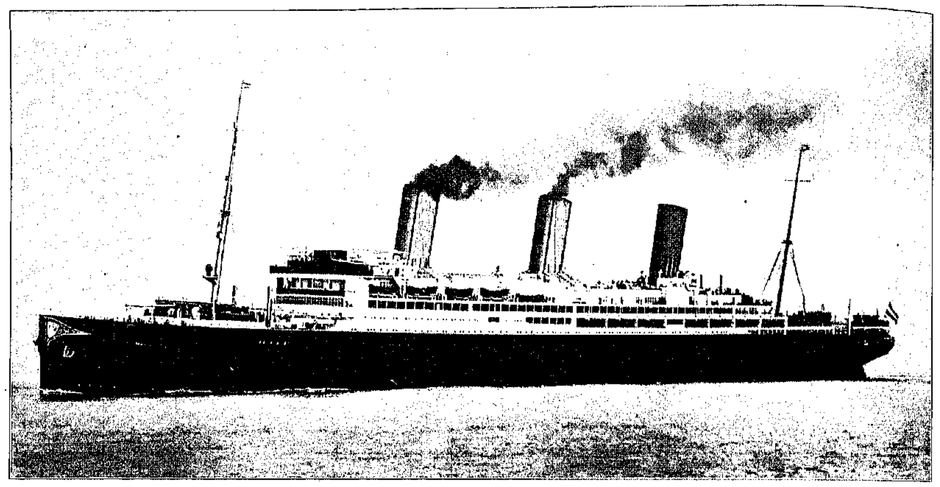

«VATERLAND», Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΚΟΛΟΣΣΩΝ

"VATERLAND"

ΑΠΟ τοῦ «Great Eastern», τοῦ πρώτου μεγάλου ὑπερωκεανείου, μέχρι τοῦ «Vaterland», τοῦ τελευταίου καὶ μεγαλειτέρου, ἡ σημειωθεῖσα ἐν διαστήματι 56 ἐτῶν πρόοδος εἰς τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν εἶναι τόσον μεγάλη ὅσον ἡ μεταξὺ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου τοῦ Φούλτωνος καὶ τῶν σημερινῶν ποσαμοπλοίων τὰ ὁποῖα θαυμάζομεν ἀνακλίνοντα τὸν Χύδσονα μὲ τὰ ἀλλεπάλληλα καταστρώματά των, μὲ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ σχεδίου των, μὲ τὸν θαυμάσιον ἡλεκτροφωτισμόν των.

Ὅταν εἰς τὰ 1858 ὁ «Μέγας Ἀνατολικός», μὲ τὸ ἄστοχον καὶ περίεργον σχέδιόν του, μὲ τὸ βαρυλοειδὲς κύτος του, μὲ τὰς ἀκαλαισθήτους καὶ ἀνισορρόπους ἀναλογίας του, καὶ μὲ τοὺς δεκατρεῖς κύμβους τὴν ὥραν, ἐρρίφθη εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ναυπηγείων, κατάπληκτος ἐκ τοῦ ὄγκου του ὁ κόσμος ἐπίστευσεν ὅτι ἡ ναυπηγικὴ καὶ ἡ ὠκεανοπλοΐα εἶχον εἰπῆ τὴν τελευταίαν καὶ ὑστάτην λέξιν. Ἦτο ἓν τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου διὰ τοὺς τότε θνητούς, οἱ ὁποῖοι εἰς τοὺς 688 πόδας τοῦ μήκους του, εἰς τοὺς 32,160 τόννους τοῦ ἐκτοπίσματός του, εἰς τὴν δύναμιν τῶν 11,000 ἵππων καὶ εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν πλαγίων κινητηρίων τροχῶν μὲ τὸν ἕλικα, διέβλεπον τὴν τελειότητα, τὸν κολοφῶνα τοῦ μεγαλείου καὶ τὸν ὀρίζοντα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος κατὰ τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐκ σεβασμοῦ ἠρώμου διὰ τὸν ὄγκον τοῦ πρώτου ἐκείνου μεγάλου καὶ σιδηροῦ ὑπερωκεανείου, τὸ ὁποῖον ἄλλως ἀπεδείχθη ναυτηγικὴ ἀποτυχία, δὲν ἔγεινεν ἐπὶ πολλὰς δεκαετίας κατόπιν ἀπόπειρα ναυπηγήσεως ἄλλου σκάφους τοιούτων διαστάσεων, καὶ ὁ «Μέγας Ἀνατολικὸς» ἔμεινε βασιλεὺς τῶν θαλασσῶν (ἂν καὶ ταχέως ἐτέθη εἰς ἀχρηστίαν) μέχρις ὅτου μετὰ 45 ἔτη καθειλκύσθη ὁ «Κεδρικός». Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ὑπερωκεάνεια ἐναυπηγοῦντο μὲ μετρίας διαστάσεις ἐκ φόβου μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ ἀποτυχία τοῦ «Μεγάλου Ἀνατολικοῦ». Ἀπὸ τοῦ «Κεδρικοῦ» τὰ ὑπερωκεάνεια ἠκολούθησαν διστακτικῶς πως κατ' ἀρχὰς καὶ ἀκαταστάτως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν ὁδὸν τῆς ἐξελίξεως πρὸς τὰς σημερινὰς διαστάσεις καὶ τὴν σημερινὴν τελειότητα, τὸ ἄκρον ἄωτον τῶν ὁποίων ἀντικροσωπεύει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου τὸ «Vaterland» ἢ ἡ «Πατρὼα Χώρα» τῆς Hamburg-American Line, κολοσσὸς χωρητικότητος 58,000 τόννων, ἐκτοπίσματος 72,000 τόννων, μήκους 950 ποδῶν, βυθίσματος 100, ταχύτητος 26.3 κόμβων τὴν ὥραν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ὁ «Κεδρικὸς» εἶχεν εἰς τὴν ἐποχήν του τὰ πρωτεῖα εἰς τὸν ὄγκον, ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὴν ταχύτητα, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπερεῖχεν ἡ «Campania» καὶ ἡ «Lucania» τῆς Cunard Line, μὲ 22 κόμβους κατὰ μέσον ὅρον τὴν ὥραν. Ἐπὶ τέσσαρα ἔτη τὰ δύο ἀδελφὰ ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα ἐναυπηγήθησαν τῷ 1893, κατεῖχον τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

Εἰς τὰ 1897 τὸ Γερμανικὸν «Kaiser Wilhelm der Grosse» τοῦ North German Lloyd ἦτο τὸ ταχύτερον ὑπερωκεάνειον τοῦ κόσμου καὶ ἐπὶ ἕξη κατόπιν διετήρησε τὸ ρεκόρ μεταξὺ τῶν Γερμανικῶν ἀτμοπλοίων, ἀλλὰ τῷ 1900 τὸ «Deutschland» τῆς Hamburg American Line ἐκέρδησε τὸ ρεκόρ τῆς ταχύτητος, μὲ 23.36 κόμβους κατὰ μέσον ὅρον τὴν ὥραν. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1901 καὶ 1906 ἡ ἑταιρία North German Lloyd προσέθεσε τρία μεγάλα σκάφη εἰς τὸν στόλον της, τὸ «Kronprinz Wilhelm», τὸ «Kaiser Wilhelm II», καὶ τὸ «Kronprinzessin Cecilie», μὲ δύναμιν μηχανῶν κατὰ σειρὰν 35,000, 42,000 καὶ 45,000 ἵππων. Τὸ δεύτερον τῶν ἀτμοπλοίων τούτων εἶχε μέσην ταχύτητα 23.71 κόμβων. Τῷ 1903 ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἤλθεν εἰς συμφωνίαν μὲ τὴν Cunard Line, καθ' ἣν ἡ Ἑταιρία θὰ κατεσκεύαζε δύο ὑπερωκεάνεια ταχύτητος 24—25 κόμβων διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς χρησιμοποίησιν ὑπὸ τοῦ Ναυαρχείου ἐν περιπτώσει πολέμου. Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην ἐναυπηγήθησαν ἡ «Mauretania» καὶ ἡ «Lusitania», μὲ δύναμιν μηχανῶν 70.000 ἵππων καὶ μὲ τέσσαρας ἕλικας. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα κατέρριψαν πᾶν προηγούμενον ρεκόρ εἰς τὸν διάπλουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἡ «Lusitania», ἀρχίσασα τὰ ταξείδιά της ἀπὸ τοῦ 1907, ἀνεπτύσσει μέσην ταχύτητα 25.85 κόμβων, καὶ ἡ «Mauretania», ὀλίγον βραδύτερον ἐκτελέσασα τὸ πρῶτον ταξείδιόν της, ὑπερβᾶσα τὴν ἀδελφήν της, θάλασσα τοὺς 26.06 κόμβους τὴν ὥραν. Τὸ μῆκος ἑκάστου τῶν ἀτμοπλοίων τούτων εἶναι 790 πόδες καὶ τὸ ἐκτόπισμα 42,000 τόννοι.

Ἐκ τῶν Γαλλικῶν ὑπερωκεανείων ἡ «Provence», ναυπηγηθεῖσα τῷ 1905, μὲ ἐκτόπισμα 19.160 τόννων, ἀναπτύσσει ταχύτητα 22 κόμβων. Ἡ «France» ἔχει ἐκτόπισμα 23,000 τόννων, μηχανὰς δυνάμεως 45,000 ἵππων, καὶ ταχύτητα 23.5 κόμβων.

Τὰ Ἀμερικανικὰ ὑπερωκεάνεια εἶναι ἐπίσης μετρίων διαστάσεων καὶ ταχύτητος. Τὸ «St. Louis» καὶ τὸ «St. Paul» τῆς American Line, ναυπηγηθέντα τῷ 1895, ἔχουσιν ἐκτόπισμα 11,630 τόννων καὶ μέσην ταχύτητα 21 κόμβων. Τὸ «Finland» καὶ τὸ «Kroonland», κατασκευασθέντα ἐν Ἀμερικῇ τῷ 1902, εἶναι 12,185 τόννων, μὲ ταχύτητα 16 κόμβων. Τὰ δύο ταῦτα ἀτμόπλοια εἶναι τώρα ὑπὸ Βελγικὴν σημαίαν. Τὸ «Olympic» τῆς White Star Line, ἓν ἀπὸ τὰ τελευταῖα ὑπερωκεάνεια, ἔχει χωρητικότητα 45,000 τόννων, ἐκτόπισμα 60,000 τόννων, δύναμιν μηχανῶν 50,000 ἵππων καὶ ταχύτητα 22 κόμβων. Ἡ Hamburg American Line κατέχει τώρα τὸ ρεκόρ εἰς διαστάσεις καὶ ταχύτητα πλοίων μὲ τὸ «Vaterland», τοῦ ὁποίου προηγήθη τὸ «Imperator» τῆς αὐτῆς ἑταιρίας, μὲ χωρητικότητα 50,000 τόννων καὶ μὲ ἐκτόπισμα 65,000 τόννων.

Μὲ τὴν καθέλκυσιν τοῦ «Vaterland» εἰσῆλθε καὶ εἰς τὴν ὀνοματολογίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τὸ δηλωτικὸν τῶν κολοσσιαίων διαστάσεων «super», καὶ τὸ νέον ἀτμόπλοιον ἀπεκλήθη «Superliner», ἢ «Ὑπερ-ὑπερωκεάνειον», κατὰ τὸ «Superdreadnought». Ἐκτὸς τῶν διαστάσεων καὶ τῆς ταχύτητος τὸ «Vaterland» διεκδικεῖ καὶ τὸ ρεκόρ τῆς στερεότητος, κατασκευασθὲν μὲ χάλυβα ὑπελληθάνται εἰς τὴν μεγαλητέραν δυνατὴν πίεσιν πρὸς ἀντοχὴν κατὰ τῶν κυμάτων. Κατόπιν τοῦ παθήματος τοῦ «Titanic» εἰς τὸ «Vaterland» ἐφηρμόσθησαν ὅλαι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν τελευταίων νόμων τῆς Γερμανίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς περὶ τῆς ὑπερωκεανείου ναυτιλίας. Τὸ κύτος τοῦ σκάφους καὶ τὰ πλευρά εἶναι διπλᾶ μέχρι πολὺ ὑπεράνω τῆς ἰσάλου γραμμῆς. Κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος τὸ κύτος διαιρεῖται χάριν ἀσφαλείας δι' ὑδατοστεγῶν χαλυβδίνων διαφραγμάτων ἐκτάκτου στερεότητος, νέου δὲ συστήματος παράπλευρα ἰσορροπιτικὰ προσαρτήματα αὐξάνουσι τὴν φυσικὴν εὐστάθειαν τοῦ πλοίου.

Εἶναι ἀληθῶς πλωτὴ πόλις τὸ νέον ὑπερωκεάνειον. Ἀρκεῖ νὰ συλλογισθῇ τις ὅτι τὸ πλήρωμά του ἀνέρχεται εἰς 1234 ἄνδρας! Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πληρώματος τούτου εἶναι εἷς κομοδόρος, τέσσαρες πλοίαρχοι καὶ ἑπτὰ δίγωματικοί. Τὸ προσωπικὸν τῶν μηχανῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα ἀρχιμηχανικόν, τρεῖς πρώτους μηχανικοὺς καὶ τριακονταπέντε βοηθοὺς μηχανικοὺς καὶ ἠλεκτρολόγους. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λεβήτων ὑπάρχουσι δώδεκα ἀρχιθερμασταί, δεκαπέντε λαδυασταί, 187 καρβουνάρηδες καὶ 189 θερμασταί. Τὰ ὀκτὼ μαγειρεῖα τοῦ πλοίου ἔχουσι τρεῖς ἀρχιμαγείρους, κεντηνταδύο μαγείρους, πέντε ζαχαροπλάστας καὶ 350 βοηθοὺς καὶ ψαροφύλακας. Αἱ αἴθουσαι τοῦ ἐστιατορίου ἔχουσι τριανταξὺ ὑπηρέτας. Τὸ πλήρωμα περιλαμβάνει ἐπίσης τρεῖς ἰατροὺς, τρεῖς βοηθοὺς τούτων, μίαν νοσοκόμον, τρεῖς τηλεγραφητάς, ἕνα στενογράφον καὶ δακτυλογράφον, ἕνα ἐπιστάτην τῶν λουτρῶν μετὰ προσωπικοῦ masseuses, ἕνα βιβλιοπώλην, ἕνα λεπτουργὸν καὶ ἕνα κηπουρόν.

Τὸ «Vaterland» φωτίζεται διὰ 15,000 ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων. Οἱ ἀνελκυστῆρες ἐπιβατῶν καὶ φορτίων καὶ οἱ γέρανοι τοῦ ἀτμοπλοίου κινοῦνται δι' ἠλεκτρισμοῦ. Αἱ αἴθουσαι καὶ οἱ κοιτῶνες τῆς πρώτης θέσεως ἔχουν ἐπίσης ἠλεκτροθέρμανσιν. Ὁ ἀερισμὸς δὲν γίνεται δι' ἀνεμιστήρων σωλήνων ὡς εἰς τὰ πλεῖστα τῶν λοιπῶν πλοίων, ἀλλὰ δι' ἠλεκτρικοῦ συστήματος, καὶ ἐξοικονομεῖται οὕτω μέγας χῶρος τῶν καταστρωμάτων. Πλῆρες σύστημα τηλεφώνων, προσκλητηρίων κωδώνων καὶ ἠλεκτρικῶν ποικιλοχρώμων λαμπτήρων ἐξασφαλίζει τελείως τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ὅλους τοὺς κοιτῶνας καὶ εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας. Εἷς κάθε πρόσκλησιν ὑπηρέτου διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος ἀνάπτει ταυτοχρόνως εἰς μικρὸς ἠλεκτρικὸς λαμπτὴρ λευκοῦ ἢ ἐρυθροῦ χρώματος, ὁ ὁποῖος δὲν σβύνει παρὰ ὅταν ὁ ὑπηρέτης ἀντιλαμβανόμενος αὐτὸν καὶ σπεύδων νὰ ἐρωτήσῃ τί θέλει ὁ καλῶν πιέζει πρὸς τοῦτο τὸ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ κοιτῶνος κομβίον. Ἂν ὁ ὑπηρέτης ἀκουσίως καθ' ἣν στιγμὴν καλεῖ αὐτὸν ὁ ἠλεκτρικὸς κώδων, ἐπιστρέφων

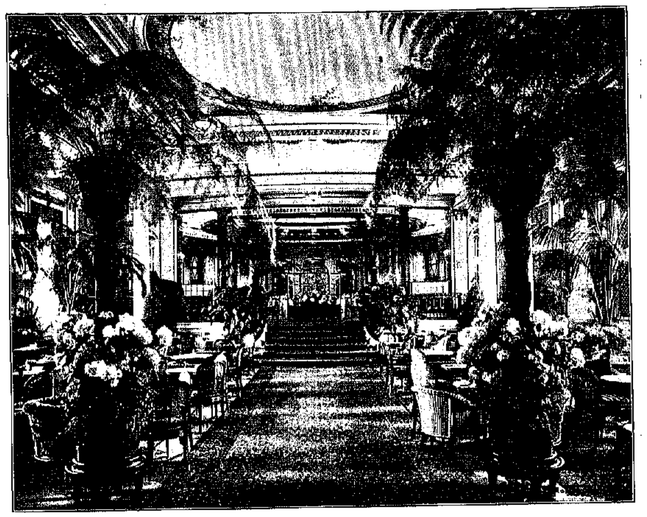

Ο «ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ ΚΗΠΟΣ» Ἢ «ΚΗΠΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΔΙΩΝ», ΜΙΑ ΤΩΝ ΩΡΑΙΟΤΕΡΩΝ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΤΟΥ «VATERLAND».

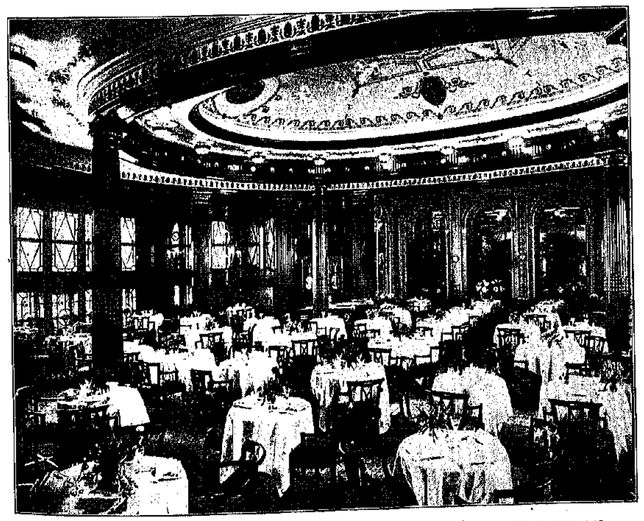

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΠΙΣΤΗΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ RITZ-CARLTON

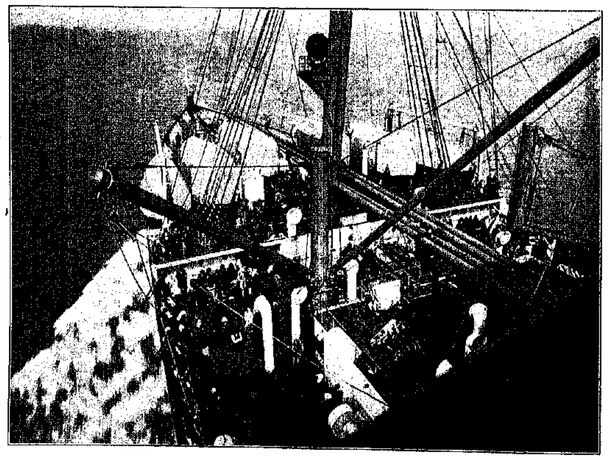

ΕΠΙΒΑΤΑΙ Γ'. ΘΕΣΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΠΡΥΜΝΗ.—Ὁ ὠκεανὸς ἐν γαλήνῃ. Παρὰ τὸν βράχωνα μικρὸν ἱστιοφόρον.

δλέπει τὸν ἠλεκτρικὸν λαμπτῆρα, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὁποίου ὁδηγεῖται ποῦ νὰ σπεύσῃ.

Παρ' ὅλον τὸ τεράστιον μέγεθός του τὸ «Vaterland» δὲν παραφορτώνεται μὲ ἐπιβάτας τῶν θέσεων. Ὁ μέγας χῶρός του χρησιμεύει διὰ ἐνοικους ἀνέσεις, τέρψεις καὶ πολυτελείας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τοὺς ὁποίους παραλαμβάνει δὲν ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν τοὺς ὁποίους παραλαμβάνουν ἀτμόπλοια μὲ τὸ ἥμισυ τῶν διαστάσεων τοῦ «Vaterland». Αἱ αἴθουσαί του εἶναι αἱ μεγαλείτεραι καὶ λαμπρότεραι μεταξὺ ὅλων τῶν πλωτῶν πόλεων τοῦ Ὠκεανοῦ. Καὶ εἶναι τοιαύτη ἡ διάταξις τῶν ὥστε ἀποτελοῦν συνεχῆ ἀλληλουχίαν, συγκοινωνοῦσαι ἀμέσως ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην καὶ παρέχουσαι εἰς τὰς θέσεις τοῦ πλοίου τὴν πλέον ἐλκυστικὴν εὐρυθμίαν καὶ καλαισθητικότητα καὶ τὴν μεγαλοπρεπεστέραν θεαματικότητα. Καθήμενός τις παρά τινα τῶν κομφῶν τραπεζῶν τῆς ὡοειδοῦς αἰθούσης τοῦ ἐστιατορίου Ritz-Carlton (τὸ ὁποῖον εἶναι κατ' ὄλα πιστὴ ἀντιγραφὴ τοῦ ἐστιατορίου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὁμωνύμου ξενοδοχείου καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν), ἔχει ἐμπροσθέν του τὴν αἴθουσαν τοῦ «Χειμερινοῦ κήπου» ἢ «κήπου τῶν ροδωνικοειδῶν», διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἀκολαμβάνει πλήρη θέαν τῶν ἄλλων πολυτελῶν αἰθουσῶν αἱ ὁποῖαι καταλήγουσιν εἰς τὴν κυρίαν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Ἡ ἀλληλουχία αὐτὴ τῶν αἰθουσῶν ἐνένεσο δυνατὴ διὰ μιᾶς κινοτομίας ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν ἐφηρμόσθη εἰς τὸ «Vaterland». Αἱ κατωδόχοι, ἀντὶ νὰ διέρχωνται διὰ τοῦ μέσου τῶν καταστρωμάτων, ὡς εἰς τὰ ἄλλα ἀτμόπλοια, διέρχονται πλησίον τῆς πλευρᾶς καὶ ἀφήνουσιν ἐλεύθερον τὸν λοιπὸν χῶρον τοῦ σκάφους. Ἡ μεγάλη κεντρικὴ κλίμαξ τῆς πρώτης θέσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἓν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων σημείων τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ «Vaterland», ἐκτείνεται κατὰ σειρὰν εἰς ἓξ ἐκ τῶν ἑνιαίων καταστρωμάτων. Παραπλεύρως ἑκάστης τῶν τριῶν κυριωτέρων κλιμάκων τῆς πρώτης θέσεως ὑπάρχει εἷς ἠλεκτρικὸς ἀνυψωτὴρ δι' ἐπιβάτας. Ἕνα ἠλεκτρικὸν ἀνυψωτὴρ ἔχει ἐπίσης ἡ δευτέρα θέσις.

Ἡ κυρία αἴθουσα διαμονῆς τῆς πρώτης θέσεως, ἡ μεγαλητέρα ὅλων τῶν λοιπῶν, χρησιμεύει καὶ ὡς αἴθουσα χοροῦ, ἔχουσα εἰς τὸ μέσον ὄρθιον ἐλεύθερον χῶρον, δίδονται δὲ καὶ συναυλίαι εἰς αὐτὴν ἀπὸ ἑξέδρας ἡ ὁποία κατέχει μίαν τῶν γωνιῶν της. Ἡ κυρία αἴθουσα τοῦ ἐστιατορίου ἔχει τραπέζας δι' ὀκτακόσια καὶ πλέον πρόσωπα. Αἱ αἴθουσαι τῶν κυριῶν, τὰ ἀναγνωστήρια, τὰ γραφεῖα καὶ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἀτμοπλοίου εἶναι ὡραιότατα διακεκοσμημέναι καὶ εὐρυχωρόταται.

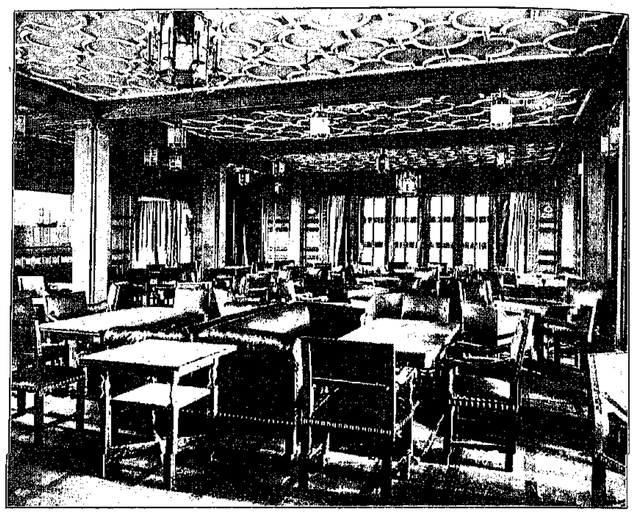

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ

Ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων λουτρῶν τῶν κοιτώνων τὸ «Vaterland» ὡς καὶ τὸ «Imperator» τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας εἰσήγαγον εἰς τὰς τέρψεις καὶ τὰς ἀνέσεις τοῦ ὑπερωκεανείου ταξειδίου τὸ Ρωμαϊκὸν λουτρόν. Μία μεγάλη αἴθουσα κοσμουμένη μὲ ἐπιδεξιωτικοὺς κίονας, μὲ τοιχοπαπὰς τοιχογραφίας καὶ μὲ μαρμάρινα ἐδώλια, περιλαμβάνει τὸ Ρωμαϊκὸν λουτρόν, μικρὰν λίμνην μήκους 40 ποδῶν καὶ πλάτους 20, βάθους δὲ 10 ποδῶν. Τὸ ὕδωρ ἀνανεοῦται διαρκῶς καὶ κρατεῖται εἰς τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν πάντοτε. Ἱδρὶς τοῦ Ρωμαϊκοῦ λουτροῦ ὑπάρχει ποικιλία ἰαματικῶν λουτρῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ πλουτὴ πόλις ἀνταγωνίζεται τὰς περιφημοτέρας λουτροπόλεις τῆς Εὐρώπης.

Τὸ πλουτήριον τῆς Hamburg American Line περιλαμβάνει εἰς κάθε ταξεῖδιον τοῦ «Vaterland» πρὸς πλοῦσιν 10,000 προσκεφαλαιοθήκας, 5,000 ζεύγη σινδόνων, 30,000 προσόψια καὶ 45,000 πετσέτας τραπέζης. Ὁ ὅλος ἐφοδιασμὸς τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τοιαῦτα εἴδη ἀνέρχεται εἰς 160,000 κομμάτια, ὑλικοῦ βάρους 85,000 λιτρῶν.

Τὸ «Vaterland» ἔχει τέσσαρας ἕλικας, κινουμένους ὑπὸ τουρμπινοφόρων μηχανῶν. Ἑπάστη ἕλιξ ἔχει διάμετρον εἴκοσι περίπου ποδῶν καὶ βάρος δεκαπέντε τόννων, ἐντελεῖ δὲ πλέον τῶν 150 στροφῶν τὸ λεπτόν, ὅταν κινῆται ὁλοταχῶς. Οἱ λέβητες τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνέρχονται εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἕξ. Χάριν μείζονος ἀσφαλείας τὸ πρωραῖον μηχανοστάσιον διαιρεῖται εἰς τρία ὑδατοστεγῆ διαμερίσματα καὶ τὸ πρυμνήσιον εἰς δύο. Ἡ λεκτρικὰς προβολεῖς μεγάλης ἐντάσεως φωτίζει τὸν πρὸ τοῦ «Vaterland» ὑγρὸν δρόμον καὶ διερευνᾷ τὸν ὠκεανὸν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ πρωραίου ἱστοῦ. Αἱ λέμβοι τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀναρχόμεναι εἰς 83, ἐπαρκοῦσι διὰ 5,300 πρόσωπα. Δύο ἐξ αὐτῶν εἶναι γκαζοκίνητοι καὶ ἔχουν συσκευὰς ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

Ὁ ἀσύρματος τοῦ «Vaterland» εἶναι ὁ ἰσχυρότερος ὁ ἐγκατασταθεὶς ποτε εἰς ἀτμόπλοιον. Ἔχει τρεῖς πομπούς, διὰ τῶν ὁποίων συγκοινωνεῖ διαρκῶς μὲ τὴν ξηρὰν καθ' ὅλον τὸν διάπλουν τοῦ ὠκεανοῦ.

Οἱ ἐπιβάται τῆς τρίτης θέσεως ἔχουσιν εἰς τὸ «Vaterland» χωριστὰ δωμάτια πρὸς τήρησιν τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς καὶ χάριν ἀνέσεως. Τὰ δωμάτια εἶναι διὰ δύο, τέσσαρα καὶ ἓξ ἀτομα. Ὑπάρχουν ἐπίσης λουτῆρες διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῆς τρίτης θέσεως καὶ κατάλληλα μέρη πρὸς πλύσιν τῶν φορεμάτων των. Μία ἄλλη εὐκολία διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῆς τρίτης θέσεως εἶναι ὅτι οἱ τροφοδόται τῆς θέσεως ταύτης ὁμιλοῦν τὰς γλώσσας ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τὸν ὠκεανὸν εἰς συστηματικὸν ὁπωσδήποτε ἀριθμόν.

Κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς πυρκαϊᾶς ἐλήφθησαν ἐντελῶς ἔκτακτα μέτρα εἰς τὴν ναυπήγησιν τοῦ «Vaterland». Τὰ σιδηρᾶ πλευρὰ ὅλων τῶν καταστρωμάτων καὶ ὅλοι οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι τῶν αἰθουσῶν, ὡς καὶ τὰ διαφράγματα, ἐπενδύθησαν μὲ ἄφλεκτον ὑλικόν.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΚΙΛΚΙΣ

Πλήρης εὐγνωμοσύνης ἠγέρθη ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εἰς ἀκοὴν τῆς ἀναγγελίας τῆς ἐπετείου ἐπιστροφῆς τῆς μεγάλης ἐπετείου τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΜΠΟΡΝΤΟ, ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ VILLARET ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὁ Βασιλεὺς καὶ Πολέμαρχος ἅπαξ ἔτι εὑρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁ στρατὸς περιξ τοῦ Βασιλέως καὶ Ἀρχηγοῦ του, μὲ τὸν κλῆρον συνιστῶντα εἰς τὸν Πλάστην τὰς ἐφιλίμους ψυχὰς τῶν ἡρώων τῶν θυσιασθέντων εἰς τὸν Ὑψιστον καὶ εἰς δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν πολέμῳ ἡρωϊκῶς πεσόντων ἔναν τὴν 21)3 Ἰουλίου ἐπανηγυρίσθη εἰς τὰ Παρασήγματα ἡ μεγάλη ἐπέτειος τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς.

Ἀπὸ τοῦ Κιλκὶς μέχρι τῆς Τζουμαγιᾶς, Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι, οἱ μὲν διὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Δαφνοστεφοῦς Στρατηλάτου, μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ρηγοῦντα ἐξ ὑπερτάτης συγκινήσεως εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς φοβερᾶς, τῆς κρισίμου, ἀλλὰ καὶ ὑπερενδόξου ἡμέρας, ἧς ἡ πρώτη ἐπέτειος ἑωρτάζετο.

Ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν πεσόντων ἡρώων εἰς τὴν παρουσίαν τῶν διαδόχων των εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ στρεφόμενος ὁ συγκεντρωμένος νοῦς τοῦ πανδήμου συναγερμοῦ τῶν Παραπηγμάτων καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς 21)3 Ἰουλίου τοῦ 1913 εἰς τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως «Τὸ ἔργον δὲν ἐτελείωσε», ἐστήριζε τὰς ἐλπίδας του εἰς τὸν νέον στρατὸν ὅστις, προασκούμενος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου, παρήλαυνε πρὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ, κρατούντος τὴν στρατηγικὴν ῥάβδον, κρατούντων τὴν ἐθνικὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ ὑποσχόμενος σιωπηλῶς εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἔθνος, «Ἄμες δὲ γ' ἐσύρεθα ...».

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΗΣΙΝ

Μεταξὺ τόσων ἄλλων ἀγώνων καὶ περισπασμῶν πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις, μεταξὺ τόσων ὀνείρων, ἀπογοητεύσεων, χαρῶν καὶ θλίψεων, ὁ πόθος ἑνὸς Κιλκὶς ἐκυριάρχει ἀπὸ μακροτάτου χρόνου εἰς τὴν ἐθνικὴν ψυχήν, ὅπου ἐνεκυμονεῖτο καὶ συνεπυκνοῦτο διαρκῶς ἓν θανάσιμον μῖσος κατὰ τῶν ἀπαισίων Βουλγάρων, μία δίψα ἐκδικήσεως, μία ὑπερτάτη καὶ ἀκαταμάχητος ὁρμὴ πρὸς ἀντιμέτρησιν μὲ τὸν ἕτερον τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Διὰ τοῦτο μεταξὺ ὅλων τῶν λαμπρῶν πολεμικῶν θριάμβων μας, μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνικῶν μας ἑορτῶν, ἡ νίκη τοῦ Κιλκὶς θὰ πανηγυρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καθ' ἑκάστην ἐπέτειον αὐτῆς μὲ ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

—Βεζίρη, Τζελάλ, (φεύγετε, ὁ Αὐτοκράτωρ!) ἔκραζον οἱ Βούλγαροι τοῦ Σαμουὴλ ὅταν ἔτη τινὰ μετὰ τὴν κατασύντριψίν των ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, στήσαντες ἐνέδραν εἰς ἕνα τῶν στρατηγῶν τούτου, εἶδον αἴφνης τὸν Αὐτοκράτορα ἐπερχόμενον πρὸς βοήθειάν του. Αὐτὸ ἦτο τὸ σύνθημα τῶν Βουλγάρων τοῦ Φερδινάνδου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Κιλκίς.

Ἀπὸ τοῦ Κιλκὶς μέχρι τῆς Τζουμαγιᾶς, Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι, οἱ μὲν διαρκῶς ἐκτοπίζοντες, ἀπωθοῦντες, σαρώνοντας καὶ διώκοντες, οἱ δὲ φεύγοντες πανικόβλητοι μεθ' ἑκάστην μάχην, δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ἀναπνεύσωσι. Τὸ Κιλκὶς ἤνοιξε τὴν κύλην τῆς νίκης εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, διὰ τὸν ὁποῖον κατόπιν τὰ ἄλλα λαμπρὰ κατορθώματα ἦσαν ἁπλῶς ζήτημα ἐπαναλήψεως τοῦ ὑψίστου καὶ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον ἐτερπήθη ἡ πρώτη νίκη κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ

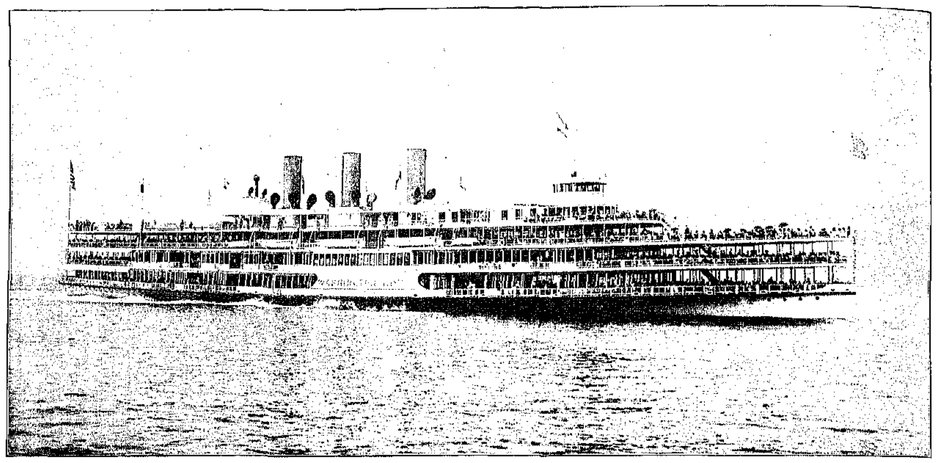

ΤΟ «WASHINGTON IRVING» ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ HUDSON RIVER DAYLINE ΑΝΑΠΛΕΟΝ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ HUDSON ΜΕ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΜΕ ΑΔΕΙΑΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ 6,000 ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΡΟΝ

ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΜΑΖΥ με τὴν ὀργῶσαν φύσιν θαυμάζει κανεὶς εἰς τὰς ἐξοχὰς τῆς 'Αμερικῆς τὴν μικρὰν ἀναλογίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύεται ὁ λεγόμενος καλὸς κόσμος εἰς τὰ ἀληθῶς μεγαλοπρεπῆ καὶ πολυτελέστατα ἐξοχικὰ ξενοδοχεῖα. Καὶ ἀπορεῖ πῶς οἱ ἡγεμονικοὶ αὐτοὶ ξενῶνες τῶν ἐξοχῶν δὲν χρεωκοποῦν ὅλοι διὰ μιᾶς καὶ ἐκ συμφώνου, ἀφοῦ ἡ πελατεία των ἀποτελεῖται κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς ὑπερτάτην ἀπόλαυσιν τὸ μάσσημα καπνοῦ, ἀποστυμπίου κατόπιν κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀνυπάτου συμπαρισταμένου, ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ ἄγριον διάγκαμα καὶ τὸ λαίμαργον πιπίλισμα τοῦ χονδροειδοῦς σιγάρου σὲ ἀφήνουν νὰ ἀναγνώσῃς τὴν γενεαλογίαν των, ἀπὸ τὸ κοκκίνισμα τῆς μύτης των σοῦ δίδουν νὰ ἐννοήσῃς ὅτι ὁ στενότερος φίλος των εἶναι ἡ φιάλη τοῦ οὐΐσκυ, καὶ ἀπὸ τὸ sans façon μὲ τὸ ὁποῖον ἀποχωρέμπτονται θορυβώδεστατα εἰς ἐσήκοον καὶ ὑπὸ τὰ βήματα κυρίων καὶ κυριῶν ὁμολογοῦν μετροφρόνως ὅτι τὴν ἀνατροφήν των ἔλαβον ὑπὸ τὴν φιλάστοργον ἐπιστασίαν τῆς «μητρὸς ἀγυιᾶς». Ἡ ἀλήθειαι ἐν τούτοις εἶναι—καὶ τὴν βλέπει κανεὶς κατόπιν τῆς πρώτης ἀπορίας ὁλοφάνερα εἰς τὴν λάμψιν ἀναιδῶς μεγάλων ἀδαμάντων, εἰς τὴν παρουσίαν πολυτελῶν αὐτοκινήτων, καὶ εἰς τὴν ἐξόφλησιν λογαριασμῶν οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν ἀξίωσιν μετριότητος ἔχουν—ἡ ἀλήθεια λοιπὸν εἶναι ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ πελατεία, τοιαύτη οὖσα, εἶναι δυστυχῶς εἰς θέσιν νὰ ἐξοδεύσῃ περισσότερα ἀφ' ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ συντήρησις ξενοδοχείων εἰς τὰ ὁποῖα εἰσερχόμενος κανείς, ἂν δὲν γνωρίζῃ ἐκ τῶν προτέρων τὰς συνεπείας, θὰ ἠὐχετο ἴσως τὴν χρήσιμον ὥραν τῆς πληρωμῆς τοῦ λογαριασμοῦ νὰ ἔσπαγεν ὁ ποὺς του τὴν στιγμὴν ὅπου εἰσῆρχετο.

Καὶ λυομένης αὐτῆς τῆς ἀπορίας μένει—καὶ ἄγνωστον ἕως πότε θὰ μείνῃ ἀκόμη—μία ἄλλη ἀπορία, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μὲ τὴν ἐρώτησιν: ποῦ εἶναι λοιπὸν ὁ καλὸς κόσμος τῆς 'Αμερικῆς;

Αἱ ὑπερωκεάνειοι ἑταιρίαι ἀπαντοῦν μὲ τὰ μεγάλα περδομερίσματά των καὶ μὲ τὰς ἐτησίας αὐξήσεις τῶν στόλων των: 'Ο καλὸς κόσμος τῆς 'Αμερικῆς, ἐφ' ὅσον ἔχει τὰ μέσα, φεύγει εἰς τὴν Εὐρώπην.

Μία ἄλλη τάξις καλοῦ κόσμου, ἡ πολυπληθεστέρα καὶ ἀξιολογωτέρα, ἡ ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν καὶ τὴν καλὴν ζύμην τῆς κοινωνίας, παρέρχεται μετὰ δέους καὶ σταυροκοπουμένη τὰ ξενοδοχεῖα μὲ τὰ ἀπειλητικὰ τιμολόγια εἰς τὴν ἔξοδόν της πρὸς τὰ βουνά, τὰς λίμνας καὶ τὰ παράλια διὰ καθαρὸν ἐξοχικὸν ἀέρα καὶ δι' ἀνάπαυσιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καὶ τρέπεται ἀξιοπαίνως πρὸς τὰ ξενοδοχεῖα τῶν μετρίων ἀξιώσεων καὶ τῶν συγκαταβατικῶν τιμῶν, ἐξ ὧν βρίθει ἡ χώρα.

Τὰ ἀληθινὰ ἀνάκτορα τῶν ἐξοχῶν, μὲ τὰ εἰς φυγὴν τρέποντα τιμολόγιά των, ἐξαιρέσει ὀλίγων τινῶν εἰς τὰ λεγόμενα ἀποκλειστικὰ μέρη, εἶναι κυρίως διὰ τοὺς ἄνευ κοινωνικῶν προκαταλήψεων νεοπλούτους, διὰ μικράν τινα τάξιν ἀληθινῶν ἀστῶν, καὶ ἴδίως διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοὺς μεταβάλλοντας τύχην ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, τοὺς διαρκῶς ἀναιβοκαταβαίνοντας εἰς τὴν κλίμακα τῆς οἰκονομικῆς κατασκάσεως καὶ ἐξοδεύοντας τὰ περισσότερα χωρὶς νὰ ἠμποροῦν οἱ γείτονές των νὰ σχηματίσουν σαφῆ καὶ ἐνιαίαν γνώμην περὶ τοῦ πῶς καὶ πόθεν πορίζονται τὰ δι' ὧν κατορθώνουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ζοῦν ἡγεμονικῶς. Εἶναι ἀρά γε ἀκριβοπληρωμένοι prize fighters, εἶναι χαρτοπαίχται, sharpers, εἶναι λωποδύται, grafters, «οἰκοπεδο»-πῶλαι, μεσῖται συνοικεσίων, ἱδρυταὶ «μετοχικῶν ἑταιριῶν», νομάντεις, ταχυδακτυλουργοὶ δεκάτης τάξεως τοῦ Χρηματιστηρίου, διευθυνταὶ ἀσήμων θεαμάτων; Καὶ εἶναι τόσον ὡραῖαι αἱ 'Αμερικανικαὶ ἐξοχαί...Εἰς πλοῦτον φύσεως, εἰς μεγαλοπρέπειαν σκηνοθεσίας, εἰς ἀφθονίαν σκιᾶς καὶ δροσιᾶς, εἰς εὐκολίας καὶ ἀνέσεις συγκοινωνίας, εἶναι ζήτημα ἂν ἠμποροῦν νὰ παραβληθοῦν τὰ περιφημότερα Θερινὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης μὲ τὰς ἐξοχὰς εἰς τὰς ὁποίας μάτην καλεῖ τὸ Θέρος ἡ 'Αμερικὴ τοὺς φεύγοντας μὲ τὰς ὡραίας συζύγους των καὶ μὲ τὰ διαμαντικά των εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς συνάντησιν κομήτων, βαρώνων καὶ ... λωποδυτῶν.

Πάρετε τὸν πρόχειρον δρόμον τοῦ Hudson διὰ τὰς πλησιεστέρας ἐξοχάς. Πρὶν φθάσετε εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Πολιτείας τῆς Νέας 'Υόρκης θὰ ἔχετε ἴδῃ, μὲ μικρὰν σχετικῶς δαπάνην καὶ ἀπώλειαν χρόνου, πᾶν ὅ,τι ζητεῖ ὁ ἐκπατριζόμενος τὸ θέρος πλούσιος 'Αμερικανὸς εἰς τὴν 'Ελβετίαν ἢ εἰς τὴν παραρρίνιον Γερμανίαν.

Μόνος ὁ ἀνάπλους τοῦ Hudson μὲ ἓν ἀπὸ τὰ λαμπρὰ καὶ πολυτελέστατα ποταμόπλοια τὰ ἐκτελοῦντα τὴν γραμμὴν Νέας 'Υόρκης-'Αλμπανυ, τὸ Hendrick Hudson, λόγου χάριν, εἶναι ἓν ταξείδιον ἀναψυχῆς ἀπὸ τὰ σκανιώτερα, τὸ ὁποῖον, δώδεκα μόλις ὥρας διαρκοῦν, παρουσιάζει εἰς τὸν ταξειδιώτην ἕνα δυσπερίγραπτον πλοῦτον μαγευτικῶν θεαμάτων, μίαν ἀτελείωτον ποικιλίαν φυσικῶν καλλονῶν, διαρκῶς ἐναλλασσομένων ἀπὸ τοῦ ρωμαντικοῦ εἰς τὸ χάριεν, ἀπὸ τοῦ ἀγρίου εἰς τὸ τερπνόν, ἀπὸ τοῦ σκιεροῦ εἰς τὸ ἡλιόλουστον, ἀπὸ τοῦ μεμονωμένου εἰς τὸ ἀναπεπταμένον.

Ὅσοι εἶδον τοὺς κρημνοὺς τῶν Palisades εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ Hudson ἠμποροῦν νὰ εἴπουν ὅτι ἔχουν ἰδέαν τῆς μεγαλοπρεποῦς ἀγριότητος. Τί χρωματισμοὶ παράδοξοι καὶ πρωτοφανεῖς, τί ἀπροσδόκητα καὶ τρομαχτικὰ σχήματα, τί μυστηριώδεις σκιαί, ποῖα τροπετὴς γυμνότης πετρίνου κάλλους, ποῖα παρατολμία πρωτοτύπων γραμμῶν, ποία ἀλαζονικὴ ἀνάτασις φοβερῶν λιθίνων γιγάντων πρὸς τὰ ὕψη, ποία ὑπερηφάνεια ἀπομόνωσις ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου!

'Απάραχον παραπλέει τὰς ἐπικρεμαμένας ὄχθας τῶν Palisades ὑπὸ τὴν ἄφωνον ἀπειλὴν τῶν γιγάντων ἐκείνων τὸ ἀτμόπλοιον, ἐνῷ τὸν πρωτοστάξειδον εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα συναρπάζει τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα καὶ τὸν κρατεῖ εἰς στάσιν προσευχῆς, ἐνωτιζόμενον τὴν μυστηριώδη φωνὴν τῆς λαλούσης ἐκείνης ἀγριότητος, κατάπληκτον ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τῆς ἐρημίας, τοῦ ὕψους, τῆς ἀποτομότητος, τῆς ἀδιαταράκτου γαληνιότητος, τῆς ἀδιασείστου αὐτοπεποιθήσεως.

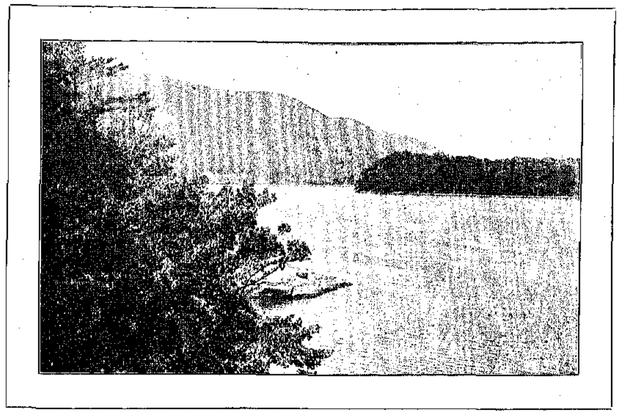

ΑΙ ΟΧΘΑΙ ΤΟΥ HUDSON ΠΑΡΑ ΤΟ WEST POINT ΚΑΙ Η ΝΗΣΙΣ CONSTITUTION

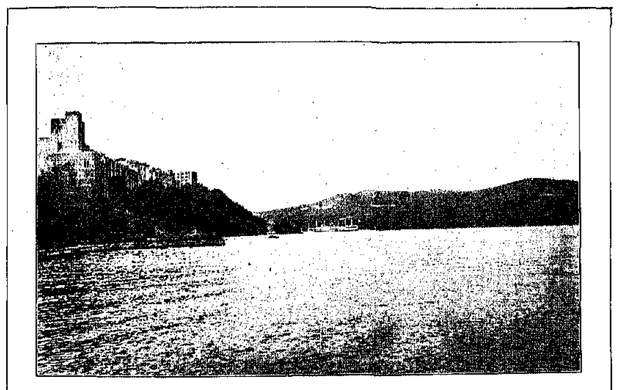

ΕΙΣ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΟΡΘΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΑΙ

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἡ σκηνοθεσία ἀλλάσσει καὶ αἱ ἐντυπώσεις τοῦ ταξειδιώτου μεταβάλλονται. Τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐρημίας καὶ τοῦ ἀγρίου μεγαλείου διαδέχεται ἡ ἐντύπωσις τῆς σφριγώδους ζωῆς, τοῦ ὀργασμοῦ τῆς φύσεως, τῆς ἀνθρωκτίνης παρουσίας, ὅταν, κρυπτομένων ὀπίσω τῶν γυμνῶν κρημνῶν, παρουσιάζονται οἱ χαρίεντες κατασκήνωσει λόφοι, μὲ τὰς κομψὰς ἐπαύλεις κρυπτομένας εἰς σύσκια δάση, μὲ τοὺς ὡραίους ξενῶνας δεσπόζοντας εἰς τὰς στρογγύλας κορυφὰς ἢ εἰς τὰς γωνελῶς ἁπλουμένας πρὸς τὸν ποταμὸν κλειτύς, τῶν ὁποίων τὰ παρόχθια δένδρα κλίνουσι πρὸς τὰ ὕδατα τοῦ Hudson ὡς πρὸς λουτρόν. 'Εντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ διαδέχονται ἀλλήλας αἱ σύνδενδροι λοφοσειραί, ἄλλοτε ὑψούμεναι, ἄλλοτε ταπεινούμεναι, ἄλλοτε ἐπεκτεινουσαι τὴν ξηρὰν πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ σχηματίζουσαι γραφικὰς στενοπορίας, ἄλλοτε ἀποσυρόμεναι ἐκατέρωθεν καὶ διανοίγουσαι τὸν ὑγρὸν ὁρίμον εἰς μέγιστον πλάτος, μὲ καταφύτους νησίδας ἐν τῷ μεταξὺ ἐντελῶς ἐξαφανιζομένας ὑπὸ κυκνὰς καλύπτρας ὄδμων, λουομένων εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. Κάθε μικρὰ σκιερὰ κοιλὰς μεταξὺ τῶν παροχθίων λόφων, κάθε γραφικὴ δασοστεφὴς λοφοκορυφή, καλεῖ τὸν ταξειδιώτην εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν θελγήτρων ἑνὸς μικροῦ παραδείσου ὑπὸ στέγην παρέχουσαν τὴν φιλοξενίαν της καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ μαγείρου εἰς τιμὰς πάσης διαβαλμίσεως. Τοὺς μεμονωμένους ξενῶνας καὶ τὰς ἐπαύλεις διαδέχονται οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι παραποτάμιοι συνοικισμοί, τὴν ποικιλίαν τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ρυθμῶν συμπληροῖ ἡ περίφημος Στρατιωτικὴ Σχολὴ τοῦ West Point, μὲ τοὺς μεσαιωνοπρεπεῖς πύργους της, μὲ τὰς ζοφερὰς ἀψῖδας καὶ τὰς στοάς της, μὲ τὰς πολεμίστρας της, μὲ τὰς τοξοειδεῖς γραμμάς της. Οἱ λόφοι ὑποχωροῦν αἰφνης μετριοφρόνως εἰς τὰς ἀγρώνυχας ὑψουμένας κορυφὰς τῶν Catskills καὶ ἡ σκηνοθεσία μεταβάλλεται πάλιν ἀρδην. Λίμναι, ποταμίσκοι, καταρράκται, βαθεῖαι χαράδραι, κρημνοί, χαρίεσσαι κοιλάδες καὶ πλῆθος ξενώνων μὲ παμποίκιλον κόσμον ἀπολαμβάνονται εἰς τὰ ὕψη ἐκείνα τὴν σκιὰν τῶν δασῶν, τὴν δροσιὰν τῶν ὑδάτων, τὸ κελάρυσμα τῶν ρυακίων, τὴν μοναξίαν τῶν λοχμῶν καὶ μίαν ὄψιν ἀπαράμιλλον τῆς ἀπλουμένης κάτω κοιλάδος τοῦ Hudson, ὃ ὁποῖος διακρίνεται εἰς τὸ μέσον τοῦ κατοπτρισμοῦ ἐκείνου κόσμου ὡς ἀργυρᾶ ταινία λαμποκοποῦσα ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ θερινοῦ ἡλίου.

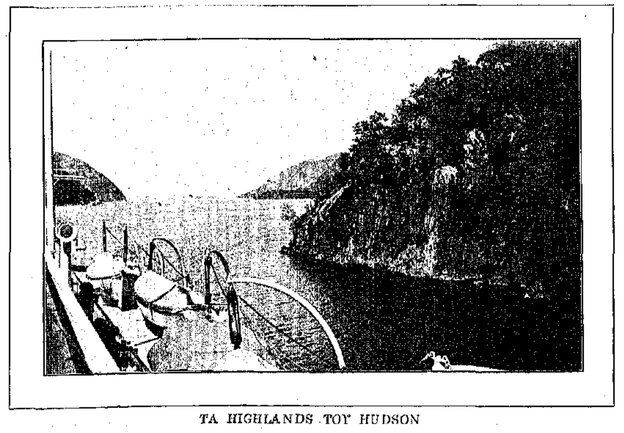

ΤΑ HIGHLANDS ΤΟΥ HUDSON

ΤΟ «HENDRICK HUDSON» ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ POUGHKEEPSIE ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΓΥΡΩΜΑΣ

ΜΙΑ ΠΟΛΙΣ ΗΤΙΣ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1914 ἡ πόλις Dayton τῆς Πολιτείας Ohio, ἔχουσα πληθυσμὸν ἄνω τῶν 125,000 κατοίκων, διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ παρουσιάζει σήμερον μίαν μοναδικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου τούτου συστήματος.

Τὴν Ἰδέαν τῆς ἀναθέσεως τῆς διοικήσεως τῆς πόλεώς των εἷς μίαν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἔλαβον οἱ κάτοικοι τοῦ Dayton τὴν ἑπαύριον τῆς μεγάλης καταστροφῆς, ἥτις ἔπληξε τὴν πόλιν των κατὰ τὰς πλημμύρας τοῦ 1912. Τότε εἷς μεγαλοβιομήχανος τῆς πόλεως ἀνέλαβε τὸ ἔργον τῆς διατροφῆς καὶ τῆς περιθάλψεως ἑκατὸν χιλιάδων ψυχῶν.

Ὑπὸ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσίν του κάθε κλάδος τῆς διοικήσεως τῆς πόλεως ἀνετέθη εἰς εἰδικούς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι τὸ Dayton ἤρχισε νὰ λειτουργῇ μὲ μεθοδικότητα ὡρολογίου.

Τὸ πείραμα ἐπέτυχε τόσον πολύ, ὥστε οἱ πολῖται τοῦ Dayton διὰ ψηφοφορίας ἀπεφάσισαν τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ὀργανικοῦ χάρτου τῆς πόλεώς των καὶ ἐφήμοσαν μονίμως τὸ σύστημα τῆς διοικήσεως τῆς πόλεώς των ὡς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Dayton κ. Henry M. Waite, καταλαβὼν τὴν θέσιν του, προέβη εἰς γενικὴν μεταρρύθμισιν συστημάτων καὶ μεθόδων. Ἐχώρισε τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας εἰς τμήματα, κατήργησε τὴν γραφειοκρατίαν, ἐσυπόθετησε παντοῦ ἀνθρώπους εἰδικούς, καὶ ἤνοιξε κατάστιχα λογαριασμῶν αὐστηροτάτων διὰ κάθε εἰσπραξιν καὶ κάθε δαπάνην.

Ὁ κ. Waite ἐθεώρησε τὸ Dayton ὡς ἐπιχείρησιν, ἧς σκοπὸς εἶναι ἡ εὐημερία 125,000 ἀνθρώπων, καὶ ἡ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῆς πόλεώς των. Τοῦτου ἕνεκεν ἤρχισε νὰ διευθύνῃ τὴν πόλιν του, ὡς θὰ διηύθυνεν ἓν τμῆμα ἢ ἓν καταστημα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεῶν τούτων ἐκαθάρισε καὶ τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους συνοικίας, ἔφερε νερά, μετέβαλε ὅλας τὰς μάνδρας καὶ τὰ οἰκόπεδα εἰς κήπους, ἀνέθεσε τὴν ἐργασίαν αὐτὴν εἰς τὴν μαθητικὴν νεολαίαν τῶν σχολείων, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν εἰδικῶν ὑπαλλήλων. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι δέκα χιλιάδες σ=τεῖαι ἀπέκησαν ἄνθη ἐνεὶ ὄπου εἶχον αὐλὰς ἀπεριποιήτους. Οἱ φυλαγισμένοι, οἱ ἄεργοι, καὶ οἱ ἐκ τῶν συσσιτίων τῆς πόλεως τρεφόμενοι ὑποχρεώθησαν νὰ προσφέρουν τὴν ἐργασίαν των εἰς τὴν πόλιν. Ἔλειψαν τὰ κόμματα, οἱ χατηρικοὶ διορισμοὶ ἀνικάνων, καὶ ἡ διανομὴ τῶν εὐθυνῶν εἰς πολλούς.

Μία ἀπὸ τὰς κρύας φρονείδας τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἦτο ἡ ἔδρυσις Γραφείου Προμηθειῶν, κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἰσχῦον εἰς ὅλα τὰ βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ καταστήματα. Ἡ οἰκονομία, ἡ ἐπελθοῦσα διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰς τὰς προμηθείας τῆς πόλεως, ὑπῆρξεν ἀρκετὴ ὥστε νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ εἰδικοῦ τούτου γραφείου καὶ ν' ἀφήσῃ καὶ περίσσευμα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ εἰσοδούμενοι προμηθευταὶ καὶ ἐργολάβοι τῆς δημοτικῆς διοικήσεως ὑποχρεώθησαν νὰ ὑποβάλουν τὰς προτάσεις των ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων προμηθευτῶν καὶ ἐργολάβων, κερδίζοντος πάντοτε τοῦ τελευταίου μειοδόξαν.

Ἐπὶ δαπάνῃ ἑκατὸν χιλιάδων δολλαρίων τὸ γραφεῖον τοῦτο ἐπέτυχεν οἰκονομίαν εἰκοσικένταχιλιάδων κατὰ τὸ πρῶτον τῆς λειτουργίας του ἔτος.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐξουσίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπορρέει πᾶσα διαταγὴ διὰ κάθε κλάδον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Dayton. Μερικοὶ παλαιοκομματικοὶ ἐστασίασαν διὰ τὴν μεταρρύθμισιν καὶ ἐκίνησαν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ νέου συστήματος. Ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῶν κατοίκων τοῦ Dayton ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους νθουσιασμένους διὰ τὸ κατόρθωμά των.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ

Ἰταλὸς δημοσιογράφος, λαβὼν μέρος εἰς τὸ τελευταῖον Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Τύπου, τὸ συνελθὸν ἐν Κοπεγχάγῃ, στέλλει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰς ἑξῆς ἐντυπώσεις:

«Τὸ Warnemuende εἶναι ἡ τελευταία Γερμανικὴ πολίχνη τῆς Βαλτικῆς δι' ἐκείνον ὅστις θέλει νὰ κάμῃ τὸν διάπλουν διὰ τὴν Κοπεγχάγην. Μικρὰ, κομψή, ὅπως ὅλαι οἱ ὑδροθεραπευτικαὶ πόλεις τοῦ Βορρᾶ, ἀπέχει τῆς Δανικῆς ἀκτῆς περὶ τὰ τριάκοντα πέντε μίλια, τὰ ὁποῖα τὸ ἀτμόπλοιόν μας καλύπτει εἰς δύο ὥρας. Ἀπὸ τὸν λιμενίσκον τοῦ Gjedser, ὅπου σταματᾷ τὸ ἀτμόπλοιον, ἐν σύντομον σιδηροδρομικὸν ταξείδιον μᾶς φέρει εἰς Κοπεγχάγην. Ἡ πόλις αὕτη ἔχει μίαν μεγαλοπρέπειαν, ἥτις καταλήσσει τὸν ξένον, καὶ ἐκείνην ἀκόμη ἅτις γνωρίζει τὰς εὐρωπαϊκὰς μεγαλουπόλεις. Ἡ Κοπεγχάγη εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τελεία πόλις. Πλουσία εἰς συγκοινωνίας, εἰς δημόσια κτίρια, εἰς κήπους καὶ μνημεῖα καὶ μέγαρα καὶ κέντρα ἀναψυχῆς καὶ σπόρτ, ἡ Δανικὴ πρωτεύουσα ἔχει πεντακοσίας χιλιάδας πληθυσμοῦ, ἀντιπροσωπεύοντος τὸ ἓν ἕκτον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Δανίας. Οἱ κάτοικοι τοῦ ὡραίου αὐτοῦ τόπου εἶναι οἱ τελειότεροι τοὺς ὁποίους ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Σχεδὸν οὐδέποτε διακληκτίζονται, οὐδέποτε ἀκούει κανεὶς νὰ γίνωνται κλοπαί, ἕκαστος δὲ φρίττει ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ καταπατηθῇ τὸ δίκαιόν του ἄλλου.

«Εἰς καμμίαν πόλιν τοῦ Βορρᾶ δὲν βλέπει κανεὶς νὰ γίνεται τόση χρῆσις τοῦ ποδηλάτου ἀπὸ ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

«Τὸ Στάδιον τῆς Κοπεγχάγης εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ μᾶλλον πολυσύχναστα μέρη, ὅπου ἀθλητικαὶ παιδιαὶ δίδονται συχνάκις.

«Οἱ δημοσιογράφοι ἤρχισαν τὰ· ἐργασίας των ἐν τῇ πρωτευούσῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τοῦ συνεδρίου ἔλαβον μέρος εἰς πολλὰς δεξιώσεις καὶ ἑορτάς, δοθείσας πρὸς τιμήν των. Οὕτως ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἑλσινόρην καὶ τὸν Πύργον τοῦ Κρόμπερ, ὅπου, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν ὁ Ἀμλέτος, παρεκάθησαν εἰς γεύματα πολλά, ἐξ ὧν τὸ πλουσιώτερον ἦτο τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιομηχάνων τῆς Κοπεγχάγης, ἐνένοντα δεκτοὶ εἰς τ' Ἀνάκτορα, καὶ τῇ προσκλήσει τῶν Σουηδικῶν ἀρχῶν ἐπεσκέφθησαν τὴν «Βαλτικὴν Ἔκθεσιν» τοῦ Μαλμὸ, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Κοπεγχάγης. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Δανῶν καλλιτεχνῶν ἔδωκε πρὸς τιμὴν τῶν ξένων δημοσιογράφων μίαν παράστασιν εἰς τὸ μέσον τοῦ δάσους τοῦ Dyrehaven, τὸ ὁποῖον συνδέεται μὲ τὰς ὡραιοτέρας Δανικὰς παραδόσεις.

«Τὸ θέατρον τοῦτο καταλαμβάνει τὴν πλευρὰν ἑνὸς καταπρασίνου λόφου, ὅπου εἶναι τὰ καθίσματα τῶν θεατῶν, περικλείεται δὲ πανταχόθεν ἀπὸ αἰωνόβια δένδρα. Ἐδόθη πρὸς τιμὴν τῶν ξένων τὸ ἔργον «Elverøi» τοῦ Hailberg μὲ μουσικὴν τοῦ Kuhlan, ἀπάντων Δανῶν. Τὸ ἔργον μὲ τὴν γλυκυτάτην μουσικήν, ἥτις ἔπαιζε χωρὶς νὰ φαίνεται ἀπὸ τοὺς θεατάς, ἤρχισε τὸ ἀπόγευμα καὶ ἐτελείωσεν ὀλίγον μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ οἱ τελευταῖοι τόνοι τῶν ἀσμάτων καὶ τῆς μουσικῆς ἐσυνεχίσθησαν ἀπὸ τὰς ἀηδόνας τοῦ δάσους...»

Οἱ ξένοι δημοσιογράφοι ἔφυγαν μαγευμένοι, διαβεβαιοῦντες ὅτι οὐδέποτε εἶδόν τι τὸ ὡραιότερον εἰς τὴν ζωήν των.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διεξήχθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἀφεώρων ζητήματα ἅτινα δὲν ἐνδιαφέρουν πολὺν κόσμον ἐκτὸς τῶν δημοσιογράφων. Διὰ τοῦτο ὁ Ἰταλὸς συνάδελφος δὲν κάμνει λόγον περὶ αὐτῶν.

Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης τοῦ Βουκουρεστίου ἡ Ρουμανία φαίνεται εἰσελθοῦσα εἰς νέαν περίοδον εὐημερίας.

Ἡ στρατιωτική της κινητοποίησις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἔσχε καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Τὸ Ρουμανικὸν δάνειον τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων, συναφθὲν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1913, ἐστερέωσε ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Αἱ εἰσοδεῖαι τῆς Ρουμανίας κατὰ τὸ 1911 εἶχον φθάσῃ τὸ ρεκόρ, ἀλλ' αἱ περυσιναὶ τὰς ὑπερέβησαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀξίζει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Ρουμανία εἶναι ἡ χώρα τῶν μικρῶν γαιοκτημόνων, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς 1,015,302 ἀπέναντι 4,471, ὅσοι εἶναι οἱ μεγάλοι κτηματίαι. Κατὰ συνέπειαν αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ τάξεις εὐημεροῦσι, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ βάσις.

Ἀλλ' ἐδῶ δὲν σταματᾷ ἡ Ρουμανικὴ εὐημερία. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1913 ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸ ποσὸν 427,500,000 διὰ τὴν κατασκευὴν νέων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος. Αἱ γραμμαὶ αὐταὶ θὰ εἶναι:

Ἀπὸ Βουκουρέστιον εἰς Κραϊόβαν. Ἀπὸ Κωνστάντζαν εἰς Τζανταρέϊ. Ἀπὸ Δορογκὶ μέχρι συνόρων. Καὶ ἀπὸ Μετζηδιὲ εἰς Βαλτσίκιον. Μελετᾶται ὡσαύτως ἡ κατασκευὴ ἑνὸς πετρελαιαγωγοῦ σωλῆνος πρὸς μεταφορὰν τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος ἀπὸ τὰ ὀρυχεῖα τοῦ Μπαϊκὶ εἰς Κωνσταντζαν, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ εἰκοσιτέσσαρα ἑκατομμύρια φράγκων.

Τὰ ἔργα ταῦτα θὰ κατασκευασθοῦν ἐντὸς τεσσαρετίας καὶ αἱ δι' αὐτὰ δαπάναι θὰ καλυφθῶσιν ἀπὸ τὰ πλεονάσματα τῶν εἰσπράξεων τῶν σιδηροδρόμων, καὶ ἀπὸ τὸ προϊὸν ἑνὸς ἐσωτερικοῦ δανείου πρὸς 4 1/2 τοῖς ἑκατόν.

Ἐκτὸς τῶν ἐν λόγῳ ἔργων πολλαὶ νέαι βιομηχανίαι ἀρχίζουν ν' ἀνατύσσωνται εἰς τὴν Ρουμανίαν, κυρίως δὲ μεγάλην ὥθησιν λαμβάνουν ἡ ξυλεία καὶ τὰ τσιμέντα τῆς χώρας.

Τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1921 προβλέπονται ὡς ἑπτὰ ἔτη εὐδαιμονίας, ἀναλόγου ἐκείνης, ἣν εἶδεν ἡ Αἰγυπτος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἣν ἀναφέρει ἡ Γραφή. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ αἱ ἐργασίαι ἐκεῖ θὰ εἶναι πολλαὶ καὶ ἐπικερδεῖς. Ἡ κυκλοφορία τόσου χρήματος θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα.

Ἡ Ρουμανία περιμένει μενάλα πράγματα ἀπὸ τὰ πετρελαιουργεῖά της. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ παλαιότεραι πηγαὶ τοῦ Μπουστενάρι δεικνύουν σημεῖα ἐξαντλήσεως, ἀλλὰ ταυτοχρόνως αἱ πηγαὶ τοῦ Μπαϊκὶ, Πραχόβας, Δσηκοβίτσας καὶ Μπουζέου εἶναι πλουσιώτατοι, τὸ ἴδιον δὲ συμβαίνει μὲ τὰς νέας πηγὰς Μπορτένι, Λορένι, Κομπίνα καὶ Τζιντέα.

Οἱ Ρουμᾶνοι προλέγουν μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ὡς πετρελαιοπαραγωγὸς χώρα ἡ Ρουμανία συντόμως θὰ ἔρχεται μετὰ τὴν Ἀμερικὴν καὶ θὰ ὑπερβῇ τὴν Ρωσσίαν.

Ὡς γνωστόν, κατὰ τὸ 1912 ἡ Ρουμανία ἐξήγαγε 12,991,913 βαρέλια πετρελαίου, ἔχασαν χωρητικότητος 24 γαλονίων, ἤτοι ἓν συνόλῳ ἐξήγαγε 1,806,942 τόννους πετρελαίου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, προσθέτει ὁ γράφων τ' ἀνωτέρω συνεργάτης τῶν «Times» τοῦ Λονδίνου, ἡ Ρουμανία ἔχει σήμερον εἰσέλθῃ εἰς περίοδον εὐδαιμονίας τοιαύτην, ὥστε γρηγορώτερα νὰ ἠμπορῇ κανεὶς νὰ πλουτήσῃ ἐκεῖ παρὰ εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου.

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΞΕΛΙΞΕΙ ΤΗΣ

Η ΠΡΩΤΗ Ἀλβανικὴ θύελλα δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐκριζώσῃ τὸν Μπρὲτ Γουλιέλμον τοῦ Βηδ ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Δυρραχίου. Ἡ δευτέρα τὸν ἐκλόνισεν ἄσχημα. Ἑτοιμαζόμενος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν τρίτην ὁ Γερμανὸς ἡγεμονίδης ἔστειλε τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του εἰς Ρουμανίαν καὶ τὰ ἔπιπλά του εἰς τὸ Neuwied, τὸ ἥσυχον χωρίον τῆς Πρωσσίας, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ «Λδεγγριν» τοῦ Πότσδαμ ἐπέρασεν ἐν ἀφανείᾳ τὰ ὡραιότερα ἔτη τῆς ζωῆς του. Ὁ Γουλιέλμος τοῦ Βηδδὲν ἦτο ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος διὰ τὴν Ἀλβανίαν. Τὸ εἶπεν, ἄλλως τε, αὐτὸ ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ὅταν, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ «Μπρέτ», ἔγραφε τὸ ἀμίμητον ἐκεῖνο: «Nichts dagegen, aber Schrunfahig.» (Δὲν ἔχω ν' ἀντείπω, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπολύτως ἠλίθιος).

Ο ΠΡΕΝΚ ΜΠΙΜΠ ΔΟΔΑΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΑΛΙΣΣΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΙΡΑΙΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΤΟΥ

Ὡς νὰ μὴ ἔφθανε τοῦτο, ὁ Μπρὲτ ἔφθασεν εἰς τὸ Δυρράχιον ἄνευ χρημάτων καὶ ἄνευ συμβούλων τιμίων, εἰλικρινῶν καὶ σφοιτιωμένων. Ἐπείχων εἰς τὰς εἰσηγήσεις πότε τῶν Ἰταλῶν καὶ πότε τῶν Αὐστριακῶν, ἤρχισε τὸ ἡγεμονικόν του στάδιον ὁπωσδήποτε ἀνώμαλον. Οὕτως ἡ ἰδέα τοῦ Γεωργίου Χρηστάκη Ζωγράφου κατακτᾷ ἔδαφος σήμερα. Ὁ Ἐσσὰτ καὶ ὁ Κεμὰλ τὴν ἀσπάζονται ἤδη. Ὁ τέως Πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἀθήναις κ. George Fred. Williams, ἀκολουθεῖ ὅλα τὰ βήματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἐν Δυρραχίῳ, κηρύσσεται ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀλβανίας. Ὁ Μπρὲτ πιθανῶς θὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ ὑποστοῦν κόλαφον, ἀλλὰ θὰ σωθῇ ἡ Ἀλβανία καὶ θὰ ἡσυχάσουν ὅλοι οἱ γείτονές της.

Αὐστριακοὶ πεζοναῦται μεταφέροντες νεκροὺς καὶ τραυματίας κατὰ τὴν τελευταίαν σύρραξιν μεταξὺ στρατιωτῶν τοῦ Wied, καὶ ἐπαναστατῶν.

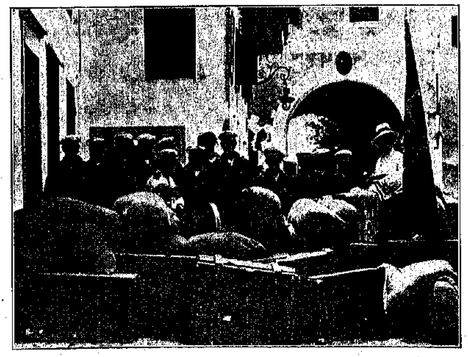

Προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας ἐν Δυρραχίῳ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟΣΟΣ λόγος ἔγεινεν ἐσχάτως διὰ τὸ ὑπερωκεάνειον δι' ὑδροπλάνου ταξείδιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιχειρήσῃ, ὡς λέγει, ὁ Ἄγγλος ὑποπλοίαρχος Porte, ὥστε ὀλίγαι σχετικαὶ πληροφορίαι ἔχουν πληρέστατα τὴν θέσιν των εἰς τὴν σελίδα ταύτην.

Τὸ ὑδροκλάνον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ γε'νῃ—ἀνγεί-νῃ—τὸ ταξείδιον τοῦτο, κατεσκευάσθη δα-πάναις τοῦ κ. Rodman Wanamaker, κατὰ τὸ σχέδιον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ γνω-στοῦ ἐφευρέτου καὶ κατασκευαστοῦ ὑδρο-πλάνων κ. Glen Curtiss, ἔχει μέγιστον μῆ-κος 72 ποδῶν ἢ 22 καὶ πλέον μ έ τ ρ ω ν, ὅσον εἶναι τὸ ἀνώτατον ἐπίπεδόν του, καὶ ὑπο-λογίζεται ὅτι μὲ ὅλον τὸ φορτίον του θὰ ἔχῃ βάρος πέντε χιλιάδων λιτρῶν, ἤτοι δισχιλί-ων ὡς ἔγγιστα ὀκάδων. Αἱ μηχαναί του εἶναι ἀρκούντως! σ χ υ ρ α ί, ὥστε νὰ δώσουν χιλί-ας τριακοσίας στρο-φὰς τὸ λεπτὸν εἰς τοὺς δύο ἕλικάς του, καὶ ταχύτητα πεντήκοντα μιλίων εἰς τὸ σπάφος.

Τὸ ὑπερωκεάνειον ὑδρο-πλάνον, καθελκυσθὲν ἐν Hammondsport, ἔλα-βε τὸ ὄνομα «America». Εἰς καὶ μόνος μηχανικός, ὁ κ. G. Hallet, θὰ συνοδεύσῃ τὸν ὑποπλοίαρχον εἰς τὸ ἐναέριον ὑπὲρ τὸν Ἀτλαντικὸν ταξείδιόν του.

Κατὰ τὸ καταρτισθὲν δρομολόγιον, ἡ «Ame-rica» θὰ φύγῃ ἐκ St. John's τῆς Newfound-land κατ' εὐθεῖαν διὰ τὰς Ἀζόρας.

Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο τούτων σημείων εἶναι 1198 μίλια, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Porte ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ καλύψῃ εἰς εἴκοσιν ὥρας.

Ἐκεῖθεν τὸ εἰς Ἀγγλίαν ταξείδιον θὰ γεί-νῃ εὐκολώτερον, διότι ἡ «America» θ' ἀκολουθήσῃ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἱσπανίας σύμφωνα μὲ τὸ δρομολό-γιόν της, τὸ ὁποῖον καθωρίσθη ὡς ἑξῆς εἰς μίλια, σταθμοὺς καὶ ἀποστάσεις:

Ἐκ Newfoundland εἰς Ἀζόρας ἡ ἀπόστα-σις ἀκριβῶς εἶναι 1198 μίλια, τὰ ὁποῖα θ' ἀπαιτή-σουν εἴκοσιν ὥρῶν δρόμον. Ἀπὸ τὰς Ἀζόρας εἰς τὸ Vigo τῆς Ἱσπανίας εἶναι 963 μίλια, τὰ ὁποῖα θὰ χρειασθοῦν δεκαὲξ ὥρῶν ἐναέριον δρόμον. Ἀπὸ τὸ Vigo μέχρι τῆς Ἰρλανδικῆς ἀκτῆς, μέσον τοῦ κόλπου τῆς Βισκαΐας, ἡ ἀπόστασις εἶναι 523 μιλίων, ἤτοι ὡρῶν ἀεροπορικῶν ἑνέα.

Ὁ κ. Porte θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ στσματήσῃ ἐν συνόλῳ δέκα ὥρας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου του, καὶ νὰ τελειώσῃ αὐτὸ ἐντὸς 55 ὡρῶν.

Ἀλλὰ ταυτοχρόνως τοῦ δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ χρῆσιν ἄλλων εἴκοσιν ὡρῶν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, οὕτως ὥστε ἐν συνόλῳ τοῦ δίδεται προθεσμία 72 ὡρῶν διὰ νὰ κάμῃ τὸ ταξεῖδι ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην.

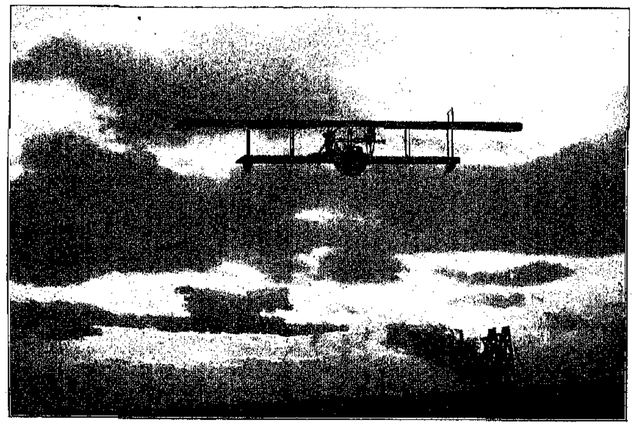

Η «AMERICA» ΕΚΤΕΛΟΥΣΑ ΔΟΚΙΜΑΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

Ο ΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΣ PORTE

Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα θεωρεῖται πλέον ἢ ἀρκετὸν ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς δι' ἓν ὑπερωκεάνειον ταξεῖδι δι' ἀεροπλάνου, περισ τοτέρα δὲ χρονοτρι-βὴ θὰ κοστίσῃ εἰς τοὺς δύο ἀεροπόρους ἓν ἀρκετὰ στρογγύλον ποσόν, τὸ ὁποῖον τοὺς περιμένει εἰς τὸ αἰσιον τέρμα τοῦ ταξειδίου.

Ὁ κ. Porte θὰ λάβῃ ἐν περιπτώσει ἐπιτυ-χίας τὸ ποσὸν πενῆντα χιλιάδων δολλαρίων.

Ὁ Ἄγγλος ἀεροπόρος ὑπολογίζει ὅτι θὰ κάμῃ τὴν πτῆσίν του εἰς ὕψος πέντε χι-λιάδων ποδῶν, ἤτοι δισχιλίων περίπου μέ-τρων, μὲ τὴν ἐπιφύλα-ξιν ν' ἀνέλθῃ ὑψηλό-τερον ἂν τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος τὸν ἀναγ-κάσουν νὰ π ρ ά ξ ῃ τοῦτο.

Χάρις εἰς τὸν ἀσύρ-ματον τηλέγραφον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ ὑδρο-πλάνον του θὰ εἶναι ἐφωδιασμένον, ὁ κ. Porte θὰ ἐπικοινωνῇ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξειδίου του μὲ μετεωρολογικοὺς σταθ-μοὺς διὰ νὰ κανονίζῃ τὸν δρόμον του ἀνα-λόγως τῶν ἀτμοσφαι-ρικῶν δεδομένων.

Αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε δοκιμαὶ ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, διότι τὸ ὑπερωκεάνειον ὑδροπλάνον ἠδυνήθη καὶ ταχύτητα ν' ἀναπτύξῃ καὶ ἀντοχὴν ἀρκετήν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἀπεδείχθη εὐ-κολοκυβέρνητον εἰς ἄκρον.

Συμπληρωματικὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ἂν ἡ περιπτώσει ἡ μία ἐκ τῶν ἑλίκων ἐτίθετο εἰς ἀχρηστίαν, ἡ «America» ἠμπορεῖ νὰ προχωρήσῃ μὲ μόνην τὴν ἄλλην.

Αἱ δοκιμαί, ἐννοεῖται, ἐξακολουθοῦν ἀκόμη καὶ κάθε ἔλλειψις παρουσιαζομένη εἰς τὸ ὑδροπλάνον διορθώνεται.

Αἱ μεγάλαι αὐταὶ προφυλάξεις εἶναι ἐπιβεβλη-μέναι, καθ' ὅσον τὸ παραμικρότερον σφάλμα, ἡ μᾶλλον ἐπουσιώδης παράλειψις, ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὀλεθρίας συνεπείας διὰ τοὺς δύο ἀεροπόρους, τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὸ ταξεῖδιον τοῦτο, τὸ πλῆρες κινδύνων.

Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ ταξεῖδιον τῆς «America» δὲν θὰ γεῖνῃ πρὶν ἢ παρέλθουν ἀρκεταὶ ἑβδομάδες.

Χωρίς, ὅπως εἴπομεν ἀνωτέρω, ν' ἀποκλείεται ἡ σκέψις ὅτι τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ ματαιωθῇ τὴν τελευ-ταίαν ὥραν.

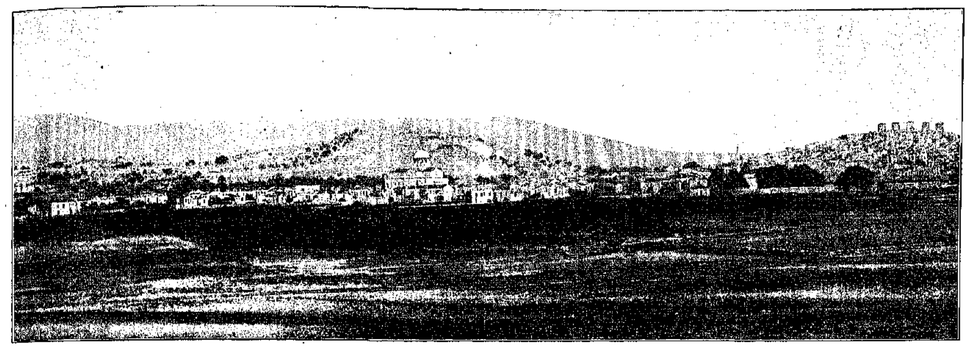

ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ ΑΛΑΤΣΑΤΑ

Ἐξαιρεῖ χάρις εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην μέχρι σή-μερον τὸν Ἑλληνικὸν τῆς χαρακτῆρα, παρ' ὅλην τὴν συρροὴν ὅλων τῶν στοιχείων τῆς Ἀνατολῆς καὶ πλείστων Εὐρωπαίων εἰς τὸν κύριον ἐκεῖνον λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐκ 300,000 πλη-θυσμοῦ της εἶναι Ἕλληνες, καὶ ἀπελπισθέντες νὰ τὴν ἐκφυλίσουν ἐθνικῶς οἱ Τοῦρκοι ὑνόμασαν αὐ-τὴν «Γ'ιαούρ 'Ισμίρ». Αἱ Κυδωνίαι, εἰς ἀπόστα-σιν ὀλίγων ὡρῶν πλοῦ ἀπὸ τῆς Σμύρνης, μὲ πλη-θυσμὸν 30,000 κατοίκων ναυχώνται ὅτι δὲν ἔχου-σιν ἕνα κἂν Τοῦρκον μόνιμον κάτοικον, καὶ ὅτι ὁ κατακτητὴς μόνον διὰ τοῦ διοικητικοῦ προσωπι-κοῦ ἀντιπροσωπεύεται ἐκεῖ. Τὰ Βούρλα ἢ Βρύ-ουλλα, παρὰ τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον, μὲ 24,000, ἔχουσιν 22,000 Ἕλληνας ἐκ τῶν πατριωτικωτέ-ρων, ἀμιλλωμένων μὲ τοὺς Σμυρναίους καὶ τοὺς Κυδωνιάτας εἰς τὰ ἀκραι-φνῆ Ἑλληνικὰ αἰσθή-ματα καὶ εἰς τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἡ Κ ρ ή ν η (Τσεσμές), ἀπέναντι τῆς Χίου ἐπὶ τῆς Μικρασιατι-κῆς παραλίας, μὲ 17,000 κατοίκους, μόνον 2,000 Τούρκους ἔχει, καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, ἐκτὸς ἑκατοντάδος περί-που Ἑβραίων. Ἡ Φώ-καια, παλαιὰ καὶ νέα, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει τὴν ὕπαρξίν της ἡ Μασσαλία, ἔχει, ἢ μᾶλλον εἶχε πρὸ τοῦ διωγμοῦ, πλέον τῶν τριῶν τεταρτων τοῦ ἑνὸς 10,000 πληθυσμοῦ της Ἕλληνας, ἀποτελοῦσα εἶδος Ἑλληνικῆς φρουρᾶς παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλ-που τῆς Σμύρνης. Αἱ ἀντικροσωπευτικώτεραι αὐταὶ πόλεις τοῦ Μικρα-σιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι παρὰ δεῖγμα μόνον τῆς ζωτικότητός του καὶ τῆς ἀντοχῆς του, ἣτις θὰ ὁμολογηθῇ ὡς θαυμασία καὶ καταπληκτικὴ ὅταν λησθῶσιν ὑπ' ὄψει αἱ μα-κραίωνοι περιπέτειαί του, οἱ καταδρομαὶ τῆς τύχης, ἡ ἀπανθρωπιὰ τοῦ ἐπικα-θημένου ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκείνου τυράννου καὶ ἡ ἐκ τῆς εὐ-φορίας τῆς χώρας προσέλ-κυσις παντοδαπῶν ξένων στοιχείων ἐκ τῆς Ἀνατο-λῆς καὶ τῆς Δύσεως εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Ἡ Σμύρνη, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς χαρακτῆρος, περικυκλοῦται πάντοθεν ὑπὸ Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ χωρίων μὲ συμπαγεστά-τους ὁμογενεῖς πληθυσμούς, εὐήμερούντας ὑλι-κῶς καὶ διατηροῦντας λαμπρὰ ἐκπαιδευτήρια. Εἰς τὸν Μπουτζᾶν, μεταξὺ πληθυσμοῦ 18,000, χίλιοι μόλις εἶναι ἀλλόφυλοι, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι Ἕλληνες. Ὁ Κουκλουτζᾶς ἔχει 10,000 Ἑλλή-νων καὶ ἑκατοντάδας μόνον ξένων. Ὁ Βουρνόβας ἔχει 11,000 Ἕλληνας καὶ περὶ τοὺς χιλίους Εὐ-ρωπαίους, οὐδένα δὲ σχεδὸν Τοῦρκον πλὴν τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων. Τὸ Σεβδίκιοϊ ἔχει ὁλό-κληρον τὸν ἐξ 8,000 πληθυσμόν του ἀμιγῶς Ἑλ-ληνικόν. Ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Χερσονήσου, πλη-σίον τῆς Κρήνης, δέδουσιν ἔμφασιν εἰς τὸν Ἑλλη-νικὸν χαρακτῆρα ὅλης τῆς περιφερείας ἐκείνης τὰ Ἀλάτσατα, μὲ 24,000 Ἕλληνας, ἀποτελοῦντας τὸν ὅλον πληθυσμὸν τῆς πόλεως. Τὰ ὁλίγα χω-ρία τῆς Χερσονήσου εἶναι ἐπίσης Ἑλληνικά· Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ ὅλων τῶν πέριξ τῆς Σμύρνης μικρῶν χωρίων, βορείως, νοτίως καὶ ἀνατολικῶς, οὔτε ἓν Τουρκικὸν ὑπάρχει. Ὅλα εἶναι ἀκραιφνῶς Ἑλληνικά. Τοῦτον τὸν ζωτικώτατον καὶ ἀμιγῆ Ἑλληνισμὸν ἐπιχειροῦσι νὰ ἐξαλείψωσιν ἐκ τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν πέριξ οἱ Τοῦρκοι, φοβούμενοι τὴν παροῦσαν δύναμίν του καὶ ἀνησυχοῦντας μέχρι τρόμου καὶ φρίκτου διὰ τὴν μέλλουσαν ἀνάπτυ-ξίν του ὑπὸ τὴν προστασίαν μιᾶς ἰσχυρᾶς Ἑλλά-δος.

Κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Σμύρνης—Αἰδινίου καὶ τῆς μέχρις Ἀλικαρνασ-σοῦ παραλίας πλείστα εἶναι ἐπίσης τὰ ἀμιγῶς Ἑλληνικὰ χωρία, καὶ αἱ πόλεις δὲ ἔχουσι σημαν-τικοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς μεταξὺ τῶν κα-τοίκων των. Τὸ Αἰδίνιον, ἐκ τῶν 46,000 κατοίκων του, ἔχει 12,000 Ἕλλη-νας, διατηροῦντας λαμπρὰ σχολεῖα. Ἡ Μαγνησία ἔχει 15,000 Ἕλληνας ἐξ ὁλικοῦ πληθυσμοῦ 42,000. Τὰ Σῶκια ἔχουσιν Ἑλλη-νικὸν τὰ 3)4 τοῦ ἑνὸς 10,000 πληθυσμοῦ των. Εἰς τὴν Ἔφεσον οἱ Ἕλληνες ἀνέρ-χονται εἰς πλέον τῶν 3,000, καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι εἰς 8,000. Καὶ αὐτὴ ἡ νοτιω-τάτη καὶ παναρχαία Ἀλι-καρνασσὸς ἔχει τὸ τρίτον τοῦ ἑνὸς 3,000 πληθυσμοῦ της Ἑλληνικόν. Δὲν ὑπάρ-χει πόλις εἰς ὅλον τὸν μέ-γιστον νομὸν Αἰδινίου ἡ ὁποία νὰ μὴ ἔχῃ σημαντι-κὸν Ἑλληνικὸν πληθυ-σμόν. Πενταχισχίλιοι Ἕλ-ληνες ὑπάρχουσιν εἰς τὸν Κασαμπᾶν μεταξὺ 25,000 Τούρκων. Ἡ Πέργαμος ἔχει 5,000 Ἕλληνας καὶ 15,000 Τούρκους καὶ ἄλ-λους. Πλέον τοῦ ἑνὸς τρί-του τῶν 20,000 κατοίκων τοῦ Ἀξαρίου εἶναι Ἕλ-ληνες. Τὸ Δεκελῆ, ἀπέ-ναντι τῆς Μυτιλήνης, ἔχει 5,000. Ἕλληνας καὶ περὶ τοὺς 2,000 Τούρκους καὶ ἄλλους. Τὸ Τσανταρλῆ, ἔξωθεν τοῦ Σμυρναϊκοῦ κόλπου ἔχει 1,000 Ἕλλη-νας ὡς μόνους κατοίκους του. Ἡ Φιλαδέλφεια, εἰς τὰ ἀνατολικώτερα τοῦ νο-μοῦ, ἔχει 4,000 Ἕλλη-νας ἐν ὁλικῷ πληθυσμῷ 15,000.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΤΕΧΝΗ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΤΡΑΛ

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Φρειδερίκου Μιστράλ, ἀποθανόντος τὴν 25 Μαρτίου ἐ. ἔ., ὄχι μόνον ἡ Γαλλία, ἀλλ' ὅλος ὁ κόσμος ἔχασε τὸν μεγαλείτερον τῶν ποιητῶν του.

Τὴν γνώμην ταύτην ἐκφράζει ὁ διαπρεπὴς Ἀγγλο-Γάλλος κριτικὸς κύριος τοῦ Σοσσάϋ, ὅστις λέγει :

«Τὸ ἔργον τοῦ Μιστράλ ἦτο κυρίως ἡ ἀναζωπύρωσις τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας καὶ ἡ ἀναδόμησις τῆς παλαιᾶς Προβηγκιανῆς διαλέκτου. Εἰς τὸ ἀρτιότερον τῶν ἔργων του, τὴν Mireio, ὁ Μιστράλ ἀπέδειξεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν Τρουβαδούρων ἔζη ἀκόμη καὶ δύναται νὰ ἐχῃ ἰδιαίτην τινὰ ρελολογίαν.

Τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ Μιστράλ εὑρίσκεται εἰς τὰ ὡραιότερα ἐκεῖνα ἔργα του, τὰ ὁποῖα οὔτε γηράσκουν, οὔτε ἀποθνήσκουν, διότι, συγχωνεύοντα ὑπὲρ τὰς παροδικὰς ἀπαιτήσεις τῶν μεταβλητῶν πνευματικῶν γούστων, ἐκφράζουν αἰσθήματα καὶ πάθη ἁρμονικῶς συνδεδεμένα μὲ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ ἀποτελοῦν, κατὰ συνέπειαν, μίαν διαρκῆ ἠχὼ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Ὁ Μιστράλ ἀποδεικνύει πᾶν ὅ,τι εἶναι πραγματικῶς ὡραῖον, εὐγενὲς καὶ ὑψηλόν. Σχηματίζεται ἐν ἰδεώδει τρόπῳ τὸ ὁποῖον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, καὶ ὅταν ἀκόμη εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐσχάτην κατάπτωσίν του, πάντοτε ἀφήνει κάτι τι τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν θὰ παύσῃ νὰ ὑψηροῦῃ...»

Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Ὅπως ὅλοι οἱ νεώτεροι θεσμοί, οὕτω καὶ ἡ δημοσιογραφία ἐν Ἰαπωνίᾳ ἔκαμε τεραστίας προόδους κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Ἡ γέννησις τῆς πρώτης Ἰαπωνικῆς ἐφημερίδος ἀνάγεται εἰς τὸν δέκατον ἕβδομον αἰῶνα, ὅτε οἱ Ὁλλανδοὶ ἦσαν κυρίαρχοι τοῦ ἐμπορίου τοῦ Ἑϊρόσικοῦ, καὶ φαίνεται ὅτι συνίστανο εἰς περιοδικὰς εἰδησεογραφικὰς ἐκτιστολάς, τὰς ὁποίας ὁ Κυβερνήτης τῆς Ναγασάκης ἐστελλεν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν αὐλήν.

Ἡ πρώτη ἐν τούτοις Ἰαπωνικὴ ἐφημερὶς ἐξεδόθη εἰς τὰ 1864 καὶ ἔφερε τὸν τίτλον «Shimbun-Shi». Ὁ ἐκδότης αὐτῆς ὑπῆρξε κάποιος Ἰάκων ναύτης, ὅστις, ναυαγήσας εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀκτάς, ἔμαθε ς' Ἀγγλικὰ καὶ ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, λαβὼν τὸ ὄνομα John Hecco καὶ πολιτογραφηθεὶς ὡς Ἀμερικανός.

Ὅταν ὁ Hecco οὗτος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν εὗρε κάποιον Gingo Kishida καὶ ἵδρυσε τὴν βουλὴν του τὴν πρώτην ἐφημερίδα.

Ἡ «Kiko Shimbun» ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα ἐφημερὶς τῆς Ἰαπωνίας, καὶ τέλος ἀκὸ τῆς 1870ρούσιος τῆς «Mainichi Shimbun» τῆς Τοκοχάμας κατὰ τὰ 1870 χρονολογεῖται ἡ σημερινὴ ἐξέλιξίς τοῦ Ἰαπωνικοῦ τύπου.

Ὁ Ρωσσοϊαπωνικὸς πόλεμος ἔδωκε τὴν μεγαλειτέραν ὤθησιν εἰς τὰς Ἰαπωνικὰς ἐφημερίδας, εἰς δὲ τὰ 1903 ἡ ἐν Osaka ἐκδιδομένη «Asa hi Shimbun» ἔφθασε νὰ ἔχῃ κυκλοφορίαν 144,000 φύλλων.

Τὰ μεγάλα γεγονότα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἔδν ἀγγέλλονται μὲ ἐκπληκτους ἐκδόσεις, ἀλλὰ μὲ παραρτήματα, ὅπως μέχρις ἐσχάτων ἔγινεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὰ παραρτήματα ταῦτα Ἰαπωνιστὶ λέγονται go-gwai καὶ πολλάκις δὲν περιλαμβάνουν περισσοτέρας τῶν πέντε γραμμῶν κειμένου.

Σήμερον τὰ μεγάλα φύλλα τοῦ Τόκιο ἔχουν ὀνταποκρίσεις, τηλεγραφήματα καὶ ἴδιον πλοιάριον, κἀπτοι πως' ὅλα ταῦτα δὲν ἠμποροῦν νὰ φθάσουν τὴν τελειότητα τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων.

ΒΟΜΒΕΣ! ΑΝΑΠΤΟΥΣΑΙ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ

Πολὺς λόγος ἔγεινεν ἐσχάτως διὰ τὰ πειράματα τοῦ Ἰταλοῦ μηχανικοῦ καὶ χημικοῦ κ. Giulio Ulivi, κατορθώσαντος νὰ προκαλέσῃ ἐκρηξιν βομβῶν ἐξ ἀποστάσεως διὰ τῶν λεγομένων ὑπερύθρων ἀκτίνων, ἐχουσῶν μίαν μακρυνὴν ἀναλογίαν πρὸς τὰς ἀκτῖνας Ραντγεν.

Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ὁ Ulivi κατώρθωσεν ἐξ ἀποστάσεως δέκα καὶ ἡμίσεος μιλίων νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκρηξιν τευσόρων βομβῶν ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις:

Τὸ πείραμα ἔγεινεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν, τοῦ Ulivi ἐχοντος βοηθὸν τὸν ναύαρχον Fornaro.

Τὴν ἑνάτην ὑπερεπὴν ὁ ναύαρχος ἐπιβὰς λέμβου ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ "Αρνου τέσσαρας βόμβας ἢ ῥάλλον πλωτὰς τορπίλλας καὶ ἀπεμακρύνθη εἰς τὴν ὄχθην, ὁπόθεν διὰ φωτεινῶν σημάτων εἰδοποίησε τὸν Ulivi, εὑρισκόμενον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ θουνοῦ Sonario,ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα.

Ἐξαφνα τὰ σκότη ἐσχίσθησαν ἀπὸ μίαν ἀστραπήν, ἠκολούθησαν ἡ ἔκρηξις μὲ κατακλυσμὸν σπινθήρων, καὶ πυκνὸς καπνὸς ἐσκέπασε τὸν ποταμὸν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐξεράγη ἡ πρώτη τορπίλλη.

Μετὰ δεκαπέντε λεπτὰ ἐξεράγη ἡ δευτέρα τορπίλλη καὶ μετὰ ἄλλα δεκαπέντε καὶ ἡ τρίτη.

Τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ παρέσυρε τὴν τετάρτην μέχρι τῆς Περόρας τῶν Χαρίτων, καὶ τὸ πλῆθος τὸ παρακολουθοῦν τὰ πειράματα, ἐκλείθη ὅτι εἶχεν ἐκρήγη τῆς ἐνεργείας τῶν ὡρῶν ἀκτίνων, ὅτε ὁ Ulivi τὴν ἀνακάλυψε. Μία νέα ἐκρηξις ἀπέδειξεν ὅτι τὰ πειράματον ἐστέφησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὁ Ulivi, ἐξηγῶν τὴν ἐφεύρεσίν του, εἶπεν ὅτι κατὰ πρῶτον στέλλει τὰς λεγομένας ἀνιχνευτικὰς του ἀκτῖνας, αἵτινες μόλις συναντήσουν μεταλλικὰ σώματα ἐπιστρέφουν ὡς κλίμακα ἠλεκτρικά, τὰ ὁποῖα ὁ Ulivi ἀφράζει διὰ μιᾶς συσκευῆς ἀουρμάτου. Τότε, ὑπολογίζων μαθηματικῶς τὴν ἀπόστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται αἱ μεταλλίνιαι ἐπιφάνειαι, ἐφ' ἃν προσέκρουσον αἱ ἀκτῖνές του, στέλλει τὰς ὑπερύθρους ἀκτῖνας, αἵτινες ἔχουν τὴν ἰδιότητα μόλις συναντήσουν μέταλλον νὰ προκαλέσουν σπινθῆρας. Οἱ σκινθῆρες οὗτοι προκαλοῦν ἀκτῖνας Μ., αἵτινες κάθιν ἀνάκτουν τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας.

Τὰ πειράματα ἐξακολουθοῦσιν, ἕκαστος δὲ φανταζόμενοι ὁποίαν ἀνοστάτωσιν θὰ φέρῃ εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Ulivi, ἂν, τελειοποιουμένη, ἐφαρμοσθῇ εἰς τοὺς στρατοὺς καὶ τοὺς στόλους τοῦ κόσμου.

ΕΙΣ ΝΕΟΣ ΡΟΞΕΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ

Μεταξὺ τῶν νεωτέρων, ταυτοχρόνως ὕλης καὶ τῶν διαπρεπεστέρων καλλιτεχνῶν, οὓς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σήμερον ἡ Ρωσσία, ὁ Ἰνναλίντιος Ἰούκωφ, εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ γνωστότερος.

Ὁ Ἰούκωφ εἶναι γλύπτης μιᾶς νέας σχολῆς, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἔχει ἱδρύσῃ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς μεγάλους συναδέλφους του Γκρίνσκωφ, Κοκκώφ καὶ Ἀντοκόλσκη, οἵτινες ἠκολούθησαν τὰς πάσεις τοῦ Καγόβε.

Ὁ Ἰούκωφ δὲν ἀκολουθεῖ τὰς παλαιὰς παραδόσεις εἰς τὸ ἔργον του, ἀλλ' ἀκοτυπώνει τὸν κόσμον καὶ τὴν ζωὴν ὅπως τὴν βλέπει.

Ὁ Ἰούκωφ, γεννηθεὶς παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Βαϊκάλης καὶ κλησίον τῶν Σιβηρικῶν χρυσωρυχείων, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Τσέτας καὶ κατόπιν εἰς Πετρούπολιν. Τὴν γλυπτικὴν οὐδέποτε ἐδιδάχθη, ἠκολούθησε μόνον τὰς ἐμπνεύσεις του καὶ εἶναι τέκνον τῆς φύσεως.

Εἰς ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν ἐξεθελύθη κατὰ πρῶτον τὸ τάλαντόν του. Ὡς παιδὶ ὁ Ἰούκωφ ἐπεδίδετο εἰς τὴν ξυλογλυπτικήν, μεταχειριζόμενος ὡς ὕλην ρίζας δένδρων, εἶχε δὲ κατορθώσῃ ὁλόκληρον συλλογὴν ἔργων εἰς τὸ σπίτι του.

Ὅταν πρὸ ἐτῶν ἔδωκε διὰ πρώτην φορὰν ἔκθεσιν ἐκθέσεων τῶν ἔργων του ἐν Πετρουπόλει, ἔμαθε πρὸς ἔκπληξίν του ὅτι ἦτο μέγας καλλιτέχνης.

Εἰς τὰ 1912 ὁ Ἰούκωφ ἐξέθεσεν εἰς τὴν Μόσχαν διακόσια σχεδὸν ἔργα του, τὰ ὁποῖα—πρᾶγμα σπανιώτατον, ἂν ὄχι πρωτοφανὲς—ἐπωλήθησαν ὅλα. Τόσον ἦσαν πρωτότυπα καὶ τόσον ἐπιτυχῆ εἰς τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Ἰούκωφ δὲν εἶναι τέλειος μόνον ἀκὸ τεχνικῆς ἀκόψεως. Ἔχει ἰδέας. Τὸ ἔργον του εἶναι διάπυρος ὕμνος πρὸς τὴν ζωήν. Εἰς κάθε δημιούργημά του ἔχει ἐμφυσήσῃ μίαν ποίησιν ἐντυπωτάτην. Ὁ Μυστικισμὸς καὶ ὁ Ἰδεαλισμὸς διαπνέουν κυρίως τὸ ἔργον του. Ἡ τέχνη του εἶναι ἐμπεποτισμένη μὲ χαρὰν, πόνον, ἐλπίδα καὶ ἀπελπισίαν. Παρουσιάζει μορφὰς τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ ἐν ὀνείρῳ.

Ὁ πόνος, ἡ παιδιά, ἡ πρόληψις καὶ ἡ ἀκολασία ἔχουν δώσῃ ζωὴν εἰς τὰ καλλίτερα ἀγάλματά του.

Τὰ κυριώτερα ἔργα του εἶναι: Οἱ ἀεροπλάροι τοῦ Μέλητος, ὅπου ὅμιλος παιδίων ἐν ἐκτάσει παρακολουθεῖ εἰς τὸ ἄκειον τὴν πτῆσιν ἀεροπλάνου. «Εἰς τὸ χέτλος τῆς Ἀβύσσου εἶναι ἄλλο ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ζωγραφίζεται μὲ ζωντανώτερον τρόπον ἡ Ἰδέα τῆς Ζωῆς κατὰ τοῦ Θανάτου. «Αἱ Γεττσημανέ» εἶναι ἄλλο ὡραῖον ἔργον τοῦ καλλιτέχνου τούτου, ὅστις ὑπὲρ πάντα ἄλλον κατώρθωσε νὰ ἐκφράσῃ τὰς νέας τάσεις τῆς ἀρυπνιζομένης Ρωσσικῆς ψυχῆς.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

* * * Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου 1913 μέχρι τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1914 1216 ἄτομα ἔχασαν τὴν ζωήν των ἐν δυστυχήμασιν εἰς τὴν Ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ. Οἱ δὲ τραυματισθέντες ἐξ ἀτυχημάτων ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1913 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1914 ἀνῆλθον εἰς 25,101.

* * Ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλιππίνων νήσων ἐχάραξε νέα νομίσματα πρὸς χρῆσιν ἐν τῇ ἀποικίᾳ τῶν λεπτῶν ἐν Gulion. Τὰ νομίσματα εἶναι ἐξ ἀλουμινίου ἀξίας 1 πέσου καὶ τῶν πολλαπλασίων του. Γίνονται σκοπὸ διὰ κάσαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν ἐν τῇ ἀποικίᾳ, ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀξίαν ἀλλαχοῦ.

* * Ὁ Ρῶσσος ἐπιστήμων Buchmatieff προτείνει τὴν διὰ τῆς ψύξεως ὑφρατείαν τῶν φυσιούντων. Γνωστὸν ὄντως ὅτι τὰ μικρόβια τοῦ Κὼχ ὑπήκουσιν ἐν τῇ θερμοκρασίᾳ 6 βαθμῶν ἑκατονταεξάδμου ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐὰν ὁ πάσχων ὑποβληθῇ εἰς ψῦξιν μέχρις αὐτοῦ τοῦ βαθμοῦ τὰ μικρόβια θὰ ἐκλείψουν. Κατόπιν διὰ βαθμιαίας θερμάνσεως καὶ τεχνητῆς ἀναπνοῆς ὁ πάσχων θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωήν. Ἡ μέθοδος ἐπέτυχε πληρέστατα, ἐφαρμοσθεῖσα ἐπὶ μυῶν καὶ μικρῶν ζώων. Κατὰ πόσον δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ μεγαλειτέρων ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου, νεώτερα πειράματα θὰ τὸ ἀποδείξωσι.

* * Ἡ Γερμανία ἔχει ἤδη 14 μεγάλα ἀερόπλοια, ἐξ ὧν τὰ 7 εἶναι καταδρομικὰ συστήματος Zeppelin. Τὸ πλήρωμα ἑκάστου ἀνέρχεται εἰς 15—20 ἄνδρας, τὸ δὲ φορτίον ζυγίζει 8 τόννους, ἐξ ὧν 1 1)2 τόννος εἶναι πυρομαχικά. Μεταξὺ Βερολίνου καὶ συνόρων ὑπάρχουσι τριάκοντα στεγάσματα ἀεροπλάνων. Ὁ Γερμανικὸς στρατὸς συχνὰ ἐκτελεῖ γυμνάσια ἀεροπλάνων τὴν νύκτα, οἱ δὲ διοικοῦντες αὐτὰ ἀξιωματικοὶ ἀναγνωρίζουσι τὸ μέρος ἔνθα θὰ ἀκαλιδισθῶσιν ἑκ πολιχρώμων φώτων, τὰ ὁποῖα δίκην φάρων τοὺς διακινδυνοῦσι καὶ ὁδηγοῦσιν.

* * Ἡ κόλις τοῦ Τουρίνου ἐφήρμοσε δοκιμὴν 2,000,000 φράγκων δι' ἐγκατάστασιν τοξοειδῶν λαμπτήρων καὶ λαμπτήρων πυρακτώσεως διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν της. 3,000 ἐκ τῶν ἐγκατασταθησομένων λαμπτήρων θὰ ἔχωσιν ὕνασιν 2,000 κηρίων, ἀντὶ τῶν ἤδη λαμπτήρων φωτεινοῦ ἐντάσεως 50 κηρίων.

* * Ἐρασιτέχνης, χειριστὴς τοῦ ἀουρμάτου τηλεγράφου, ἐτιμωρήθη διὰ προστίμου ἐν Los Angeles τῆς Καλιφορνίας, μὴ ἔχων ἄδειαν καὶ δυσχεραίνων τὴν συγκοινωνίαν. Ἡ παράβασις τοῦ νόμου τοῦ 1912, κανονίζοντος τὰ τῆς λειτουργίας ἀουρμάτων τηλεγράφων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον μέχρι 3500 καὶ κατάσχεσιν τοῦ μηχανήματος κατὰ προκίρεσιν τοῦ δικαστοῦ.

* * Τὸ παρὸν θέρος ὁ Ρῶσσος ἀξιωματικὸς Vilkitskii, ὅστις τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνεκάλυψε μεγάλην καὶ ἄγνωστον χώραν βορείως τοῦ ἀκρωτηρίου Chelyuskin, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐξερευνήσεις του ἐν τῇ Βορείῳ Σιβηρίᾳ.

* * Ὁ Γερμανὸς ἐπιστήμων Δρ Luttnor ἀνεκάλυψεν ὅτι πολλὰ συμπτώματα ἀσθενειῶν προέρχονται ἐκ δηλητηριάσεως ἐξ ἀφανισκοῦ, ἀφισκομένου ἐντὸς τσιγάρων. Πιθανὸν τοῦτο νὰ φαίνεται παράξενον, οὐχ ἧττον μετὰ τὴν ὀρθίρειον τῶν παπτων πέντε ἀσθενειῶν, ὑποφερόντες ἐξ ἀναιμίας, ἐθεραπεύθησαν. Τὸ χρῶμα τῶν τσιγάρων τούτων, ἀναλυθὲν ἀπέδειξεν ὅτι εἶχε ποσότητα ἀρσενικοῦ.

* * Εἶναι γνωστὸν πόσον ἐπίπονον εἶναι τὸ νὰ περιπατῇ κανεὶς κρατῶν βαλίζαν δι' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα. Ὁ ἄλγος δὲ εἶναι διότι ἡ βαλίζα ἐμποδίζει τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν κάτω μελῶν. Εἰς Γάλλος ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐὰν θέτῃ κανεὶς ὑπὸ τὴν μασχάλην ὁμοίαν βάρος, π. χ. δεκάκιλα ἀρμαρίων, κρατῶν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὴν βραχίονα μακρὰν τοῦ σώματος, ἡ βαλίζα δὲν ἐμποδίζει τοὺς πόδας, καὶ ἡ κούρασις ἐλαττώνεται ἐπαισθητῶς.

ΣΙΡΔΑΡΙΟΙ (Χωροφύλακες) ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΝΥΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΜΕ ΝΕΟΝ ΟΠΛΙΣΜΟΝ

ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΟΥ ΑΘΩΝΟΣ

ΟΣΟΙ εἶχον τὴν ἀφέλειαν νὰ νομίσουν ὅτι ἡ τύχη τοῦ Ἁγίου Ὄρους θὰ ἐκανονίζετο κατὰ τὰς βλέψεις, τὰς ὁποίας διετύπωσαν μερικοὶ ἀδρόταται μουσελοφόροι διπλωμάται, ἐξ ἐκείνων οἵτινες πιστεύουν ὅτι ὅλα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα λύονται διὰ τῆς ναρφίδος, θὰ κάμουν πολὺ καλὰ νὰ ῥίψουν ἐν πολὺ καλὸν βλέμμα εἰς τὰς εἰκόνας μὲ τὰς ὁποίας στολίζομεν τὴν παροῦσαν σελίδα.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος ἔχει τοὺς προμάχους καὶ τοὺς φρουρούς του. Τοὺς εἶχε διαρκούντων τῶν πέντε αἰώνων τῆς Τουρκοκρατίας, ἤτις οὐδέποτε ἐτόλμησε καὶ οὐδέποτε ἀπεπειράθη νὰ θίξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας. Καὶ τοὺς ἔχει καὶ σήμερον ὁπότε τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι ἐλεύθερον ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ.

ΣΕΓΜΕΝΙΔΕΣ (Σωματοφύλακες) ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΝΥΝ

Τὸ σῶμα τῶν Σιρδάρι ων, ὡς εἶναι γνωστὴ ἡ χωροφυλακὴ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, δὲν ἔχει σήμερον τὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχεν.

Πράγματι εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν ἡ Χριστιανικὴ Ἀγιορειτικὴ χωροφυλακή, ἀποτελουμένη ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρας ἄνδρας διὰ κάθε Μονήν, εἶχε προορισμὸν σπουδαιότερον ἀπὸ τὴν ἁπλῆν τήρησιν τῆς τάξεως, καὶτοι καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο δὲν ἦτο μικρόν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία μόνον διὰ τεσσάρων καὶ πέντε ζαπτιέδων ἐξησκεῖτο ἐκεῖ.

Οἱ Σιρδάριοι ἦσαν οἱ φύλακες τῶν προνομιῶν καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἄθωνος, καὶ ἀπετέλουν τὸν μικρὸν ἀλλὰ σημαντικώτατον στρατόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ἱερὰ Ἀδωνῖτις Πολιτεία διέθετεν ἐναντίον παντὸς ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, τολμῶντος νὰ ἐπιβουλευθῇ τὴν ἐλευθερίαν, τὰ κειμήλια καὶ τὰ πλούτη αὐτῆς.

Κατὰ τὰ ἑλκοσιένια τὰ καρυοφύλλια τῶν Σιρδαρίων δὲν ἔδρασαν ὀλιγώτερον τῶν ὅπλων τῶν προμάχων τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, οἱ χωροφύλακες τοῦ Ἄθωνος δὲν ἔπαυσαν διεξάγοντες τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν διαφόρων προπαγανδιστῶν, οὓς ἔστελλαν εἰς τὴν Ἱερὰν ἐκείνην Χερσόνησον διάφοροι καλοθελητὰὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κατὰ τοὺς δύο τελευταίους πολέμους μας, ὅτε οἱ Ἅγιοι Πατέρες τοῦ Ἄθωνος ἔδειξαν ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι γνωρίζουν νὰ χειρίζωνται τὸ Μάνλιχερ ὅπως καὶ τὸν Σταυρόν, οἱ Σιρδάριοι ἔπαιξαν πάλιν πρωτεύοντα ῥόλον.

Σήμερον ὅλοι θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἄθωνος ἐτελείωσαν.

Ἂν ὅμως ἔξαρνα τὸ Ἅγιον Ὄρος εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀντιμετωπίσῃ νέας περιπλοκάς, οἱ φρουροί του, οἱ πρόμαχοί του, εἶναι ἐκεῖ πάνοπλοι, ἀποφασισμένοι καὶ τρομεροί.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΘΟΥΣ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ δοθέντες εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον Ἑλληνικοὶ χοροί, οἵτινες ὑπὸ τόσων λαμπρὰς ἐκτυχίας ἐστέφθησαν, ἐσημείωσαν τὴν ἀρχὴν ἑνὸς ἀρραιστάτου κινήματος, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ ἐξαπλοῦται καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἐβρίσκευσεν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Νέον Κόσμον.

Τὸ κίνημα τοῦτο ἀποβλέπει λίαν ἐκτυχῶς ἀπὸ τὸν τέλον ἑνὸς εἰς ἄκρον ἀνθυγιεῖρόντος βιβλίου, τὸ ὁποῖον μία Ἀγγλίς, ἡ Mrs Roger Watts ἐξέδωκεν ἐσχάτως εἰς τὸ Λονδῖνον. Εἶναι ἡ ε' Ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους»

Τὸ ἔργον τῆς ἐν λόγῳ κυρίας ἔδη περιορίζει τὴν 'Αναγέννησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους εἰς τοὺς χορούς καὶ τὸ

Η Δεσποινὶς ΕΛΕΝΗ ΑΤΤΑΚΗ
(Ἐκ τῆς ὁρχήσεως τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων).

ἔνδυμα τῶν κλασσικῶν μας προγόνων, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐπεκτείνει αὐτὴν εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐκδηλώσεων τῆς φυσικῆς ἀνακτύξεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην πρέπει νὰ περιμένωμεν τὴν διόρθωσιν τῶν ὡραίων σωμάτων, ἅτινα ἀπεκάλουν τὸν κανόνα εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ Περικλέους, ἐνῷ σήμερον σπανίζουν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνικοὶ χοροὶ ἀνέζησαν. Τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν φυσικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος ἔγεινε. Τὸ εὐγενὲς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄθλημα ἁρπάζει ὅσον καὶ πρακτικὸν κίνημα δὲν θὰ σταματήσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ὅ,τι κάμνουν οἱ ἄρρενες καὶ οἱ νέοι εἰς τὰ γυμναστήρια σήμερον, ἀρχίζουν νὰ τὸ ἀπομιμῶνται εἰς τὸν κόλπον των αἱ νεάνιδες καὶ αἱ κόραι, ὅσαι θὰ γείνουν αἱ μητέρες τῆς αὔριον.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀκολουθοῦσα ἡ Mrs Watts ἐργάσθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὅπως ἐξεύρῃ τὸ καλλίτερον σύστημα πρὸς μεθοδικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γυμνικοῦ σώματος, καὶ τὸ βιβλίον της εἶναι, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὅλων τῶν δυναμένων νὰ ἔχωσι γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τὸ τελειότερον ἐξ ὅσων ἔχουν ἐκδοθῇ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ εὐσυνείδητος αὕτη Ἀγγλὶς, ἀνατρέπουσα ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα συστήματα, κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους, καὶ νὰ ἐξεύρῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δύνανται κανεὶς νὰ τὸ φθάσῃ.

Ἐφ' ὅσον οἱ ἀρχαιολόγοι συνεζήτουν περὶ τῶν στάσεων τῶν Ἑλληνικῶν ἀγαλμάτων καὶ ἐθεώρουν τὴν στάσιν τοῦ Δισκοβόλου ὡς ἀδύνατον, ἡ κυρία Watts ἀναδεικνύει διὰ χειρμάτων ὅτι ὅλαι αἱ κινήσεις τὰς ὁποίας παρουσιάζουν τὰ μεγάλα Ἑλληνικὰ ἀγάλματα δύνανται ν' ἀνατηραφθοῦν, ἂν κανεὶς ἀκολουθῇ τὸ σύστημά της.

Εὐλυγισία καὶ ἐλαστικότης ἦσαν τὰ προτερήματα τῶν ἀρχαίων, καὶ αὐτὰ πρέπει ν' ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, λέγει ἡ Mrs Watts.

Πῶς περιπατεῖτε; Ἀφήνετε τὸ ἀμάχ σας ἀκυβέρνητον, ἢ κρατεῖσθε σωμακτίς ὡς κοῦκλαι; Βεβιάζατε εἰς τὸ μυστικὸν τῆς ἰσορροπίας, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ τρέχετε καὶ νὰ χηδᾶτε ἀκόμη μὲ τριπλασιασμένην ζωτικότητα. Διανέμετε τὴν ἐνέργειαν κάθε σας κινήσεως εἰς ὅλον σας τὸ σῶμα καὶ συνηθίσατε νὰ προσαρμόζητε τὰς συνθέσεις σας εἰς τὰς κινήσεις αὐτάς.

Τὸ βιβλίον τῆς κυρίας Watts εἶναι ἐγκυκλοπαίδεια ὁλοκλήρου γυμναστικῶν καὶ νευήσεων, καὶ κοσμεῖται ἀπὸ πολλὰς εἰκόνας, μία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ κοσμόσωμα τὸ κέντρον τῆς ὁλοκλήρου ταύτης, παρουσιάζουσα τὴν ἐν λόγῳ Ἀγγλίδα εἰς τὴν στάσιν τοῦ Ταξδότου τῆς Λίγίνης.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

Αὕτη ἐδρεύει εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ περιλαμβάνει ἐλευσιεῖς Σωματεῖα, ἀνεπροσωπεύοντα πᾶς γυναῖκας ἰσορρόπων χωρῶν, αἵτινες εἶναι αἱ ἑξῆς: Αὐστραλία, Βέλγιον, Βουλγαρία, Καναδᾶς, Κίνα, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Μεγάλη Βρεταννία, Οὐγγαρία, Ἰσλανδία, Ἰταλία, Ὁλλανδία, Νορβηγία, Περσαγαλία, Ρουμανία, Ρωσσία, Σερβία, Νότιος Ἀφρική, Σουηδία, Ἑλβετία καὶ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Αἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Εἷς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων παραγόντων τῆς σημερινῆς κοινῆς τῆς μελλούσης ἀναπτύξεως τῆς Αἰγύπτου εἶναι αἱ γυναῖκες τῆς παρὰ τὸν Νεῖλον χώρας.

Ἡ Αἴγυπτία ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Αἴγυπτος θὰ εἰσέλθῃ εἰς νέαν ζωήν.

Τὴν θεωρίαν ταύτην διατυπώνει εἷς ἐν πολὺ ἐπαινετῶς γραμμένον βιβλίον τῆς ἡ Mrs Elizabeth Cooper, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀποσπῶμεν τὰς κατωτέρω παραγράφους:

Ἡ συντριπτικὴ πλειονότης τῶν Αἰγυπτίων γυναικῶν τῆς κατωτέρας τάξεως ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν μέχρι τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐργάζονται ἐν τοῖς ἀγροῖς ὡς ἐργάτιδες, ἐνῷ αἱ ἀνώτεραι τάξεις ἀπολαμβάνουν τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἐν τοῖς ἐνδομύχοις τῶν οἰκιῶν των. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιρροὴ τῶν γυναικῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι μεγάλη, καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῆς κατωτέρας ἀκόμη μεγαλειτέρα. Ἡ Αἰγυπτία ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Αἴγυπτος θὰ εἰσέλθῃ εἰς νέαν ζωήν.

Τὴν θεωρίαν ταύτην διατυπώνει εἷς ἐν πολὺ ἐπαινετῶς γραμμένον βιβλίον τῆς ἡ Mrs Elizabeth Cooper, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀποσπῶμεν τὰς κατωτέρω παραγράφους:

Ἡ συντριπτικὴ πλειονότης τῶν Αἰγυπτίων γυναικῶν τῆς κατωτέρας τάξεως ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν μέχρι τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐργάζονται ἐν τοῖς ἀγροῖς ὡς ἐργάτιδες, ἐνῷ αἱ ἀνώτεραι τάξεις ἀπολαμβάνουν τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἐν τοῖς ἐνδομύχοις τῶν οἰκιῶν των. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιρροὴ τῶν γυναικῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι μεγάλη, καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῆς κατωτέρας ἀκόμη μεγαλειτέρα.

Η Κυρία WATTS ὡς τοξότις.

Ἡ περισσοτέρα ἀνεπτυγμένη τῶν Μουσουλμανίδων συμπατριωτισσῶν των. Ἡ Ἀκρωδάνεως πεπεισμένη περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡς κοινωνικοῦ παράγοντος, στηρίζουν τὴν ἀνάπτυξίν της παρέβη τοὺς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκογενείας, πράγμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Μωαμεθανισμὸς δὲν δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Αἱ Κόπτισσαι ἔχουν εἰσδύσῃ καλλίτερον εἰς τὸ πνεῦμα τῆς σημερινῆς ζωῆς, σπουδάζουν ξένας γλώσσας, μελετοῦν καὶ προσδεύουν.

Τόσον δρῦς αὗται ὅσον καὶ αἱ Μουσουλμανίδες εἶναι πρὸ παντὸς Αἰγύπτιαι, καὶ κατέχουν ἰδιορρυθμίαν.

W. C. T. U.

Ὑπὸ τὰ τέσσαρα αὐτὰ στοιχεῖα εἶναι γνωστὸν ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα Ἀμερικανικὰ γυναικεῖα σωματεῖα, τὸ Woman's Christian Temperance Union.

Ἡ «Γυναικεία Χριστιανικὴ Ἕνωσις ὑπὲρ τῆς Ἐγκρατείας», ὡς μεταφράζεται ὁ τίτλος της, Ἑλληνιστί, εἶναι Σωματεῖον, ἀποτὸν ἔχον τὴν καταλαβήγειν τοῦ ἀλκοολισμοῦ, καὶ ἱδρύθη κατὰ πρῶτον ἐν Cleveland, Ohio, εἰς τὰ 1874. Σήμερον ἔχει ὀργανώσεις εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας. Δώδεκα χιλιάδες τμήματα μὲ πεντακοσίας χιλιάδας μελῶν περιλαμβάνονται εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν τοῦ W. C. T. U.

Τὸ Σωματεῖον ἔχει διηρημένην τὴν ἐργασίαν του εἰς παραρτήματα, ἂν κρατοῦνται κυρίως καὶ δεστοειδὲς ἀναγνωρισμένης ἐπιδικότητος διὰ κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς κλάδους τούτους.

Ἕκτὸς τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ τὸ Σωματεῖον προσπαθεῖ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς ἐγκρατείας, καταβάλλει δὲ τοῦτο, ἐνεργήσασα νὰ ἐγκριθοῦν μέτρα νομοθετικὰ ὑπ' ὅλων σχεδὸν τῶν Πολιτειῶν.

Ἄλλο κατόρθωμα τῆς Ἑνώσεως εἶναι ἔτι ἐκέτυχεν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τὴν ψήφισιν νόμων, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις κακοῦ εἰς τοὺς ἀνηλίκους.

Αἱ ΨΗΦΙΖΟΥΣΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ

Ἕνδεκα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας ἀναγωρίζουσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας, εἶναι δὲ αὐταὶ αἱ ἑξῆς κατὰ τὴν στερὰν χρονολογίαν, καθ' ἣν ἔδωκαν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν εἰς τὰς πολιτείδας των:

Wyoming 1869, Colorado 1893, Utah 1896, Idaho 1896, Washington 1910, California 1912, Arizona 1912, Kansas 1912, Oregon 1912. Ἐπὶ πλέον ἡ Alaska, ἥτις εἶναι Κτῆσις καὶ ἔχει Πολιτείαν, ἔδωκε ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας τῷ 1913.

Η Δεσποινὶς ΠΙΤΣΑ ΧΑΧΑΡΙΤΣΑ
(Ἐκ τῆς ὁρχήσεως τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων.)

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΟΠΩΣ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν μικρὸν της κύκλον, οὕτω καὶ ἡ Ἀμερικὴ εἰς εὐρύτερον προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ τὸν ἐθνικὸν της θεατρικὸν συγγραφέα, τὸν ἄνθρωπον δηλαδὴ ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐκδηλώσῃ εἰς τὸν τόπον του καὶ εἰς τὴν ἐξέτην ὡς ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ ὁ δημιουργὸς καλὰ-καλὰ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς πατρίδος του θεάτρου.

Ἡ Ἀμερικὴ πρὸς στιγμὴν ἐνόμισεν ὅτι εὗρε τὸν ἄνθρωπόν της ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. David Belasco, ἀλλ' αἱ ἐλπίδες τῆς ὁποίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ 'Αμερικανικοῦ θεάτρου ἐσχημάτισαν ἀπ' αὐτοῦ δὲν ἐσταθεροποιήθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπικυρώσεως, διότι ὁ Belasco ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν τοῦ κρὸν ἢ μεσογαίας. Τοῦτο δὲν ἐφαίνετο ὅτι σήμερον εἰς τὴν 'Αμερικὴν δὲν ὑπέρχουν θεατρικοὶ συγγραφεῖς μὲ ταλέντο τινα ἐξέλιν. Ἂν συνέβαινε τοιοῦτόν τι, θὰ ἦτο ἀπαλλακτικὸν διὰ τὰς Ἰθαγενεῖς Πολιτείας καὶ τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια τῶν προσδευτικῶν των κατοίκων. Οἱ θεατρικοὶ ἡμῶν αὐτοὶ συγγραφεῖς εἶναι ὅλοι ἄνευ ἐξαιρέσεως τρίτου καὶ τετάρτου μεγέθους ἀστέρες, τῶν ὁποίων αἱ ἐπιτυχίαι ὀφείλονται μᾶλλον εἰς τὰς σχέσεις τὰς ὁποίας ἔχουν μὲ τὰ τ ρ ώ σ τ ς τῶν ἡμερησιαίων παρὰ εἰς τὴν ἀξίαν των θεατρικῶν των ἔργων.

Οὕτω λοιπὸν ἐδημιουργήθη εἰς τὴν 'Αμερικὴν μία τοιαυτοειδὴς τάξις θεατρικῶν συγγραφέων, οἵτινες ἐν καὶ μόνον προσὸν ἔχουν, ὅτι τὸ ὄνομά των εἶναι γνωστὸν κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ θεατρικὸν τρίωρο καὶ ἔπειτα εἰς τὸ κοινόν. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς θεατρικὸς συγγραφεὺς κατώρθωσε νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἀμερίλαψῃ σκιὰν τῶν θεατρικῶν μελῶν περιλαμβάνονται εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν τοῦ W. C. T. U.

Τὸ Σωματεῖον ἔχει διηρημένην τὴν ἐργασίαν του εἰς παραρτήματα, ἂν κρατοῦνται κυρίως καὶ δεστοειδὲς ἀναγνωρισμένης ἐπιδικότητος διὰ κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς κλάδους τούτους.

Ἕκτὸς τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ τὸ Σωματεῖον προσπαθεῖ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς ἐγκρατείας, καταβάλλει δὲ τοῦτο, ἐνεργήσασα νὰ ἐγκριθοῦν μέτρα νομοθετικὰ ὑπ' ὅλων σχεδὸν τῶν Πολιτειῶν.

Ἄλλο κατόρθωμα τῆς Ἑνώσεως εἶναι ἔτι ἐκέτυχεν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τὴν ψήφισιν νόμων, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις κακοῦ εἰς τοὺς ἀνηλίκους.

Αἱ ΨΗΦΙΖΟΥΣΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ

Ἕνδεκα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας ἀναγωρίζουσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας, εἶναι δὲ αὐταὶ αἱ ἑξῆς κατὰ τὴν στερὰν χρονολογίαν, καθ' ἣν ἔδωκαν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν εἰς τὰς πολιτείδας των:

Wyoming 1869, Colorado 1893, Utah 1896, Idaho 1896, Washington 1910, California 1912, Arizona 1912, Kansas 1912, Oregon 1912. Ἐπὶ πλέον ἡ Alaska, ἥτις εἶναι Κτῆσις καὶ ἔχει Πολιτείαν, ἔδωκε ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας τῷ 1913.

Ἡ Ἀμερικὴ πρὸς στιγμὴν ἐνόμισεν ὅτι εὗρε τὸν ἄνθρωπόν της ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. David Belasco, ἀλλ' αἱ ἐλπίδες τῆς ὁποίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ 'Αμερικανικοῦ θεάτρου ἐσχημάτισαν ἀπ' αὐτοῦ δὲν ἐσταθεροποιήθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπικυρώσεως, διότι ὁ Belasco ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν τοῦ κρὸν ἢ μεσογαίας. Τοῦτο δὲν ἐφαίνετο ὅτι σήμερον εἰς τὴν 'Αμερικὴν δὲν ὑπέρχουν θεατρικοὶ συγγραφεῖς μὲ ταλέντο τινα ἐξέλιν. Ἂν συνέβαινε τοιοῦτόν τι, θὰ ἦτο ἀπαλλακτικὸν διὰ τὰς Ἰθαγενεῖς Πολιτείας καὶ τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια τῶν προσδευτικῶν των κατοίκων. Οἱ θεατρικοὶ ἡμῶν αὐτοὶ συγγραφεῖς εἶναι ὅλοι ἄνευ ἐξαιρέσεως τρίτου καὶ τετάρτου μεγέθους ἀστέρες, τῶν ὁποίων αἱ ἐπιτυχίαι ὀφείλονται μᾶλλον εἰς τὰς σχέσεις τὰς ὁποίας ἔχουν μὲ τὰ τ ρ ώ σ τ ς τῶν ἡμερησιαίων παρὰ εἰς τὴν ἀξίαν των θεατρικῶν των ἔργων.

Οὕτω λοιπὸν ἐδημιουργήθη εἰς τὴν 'Αμερικὴν μία τοιαυτοειδὴς τάξις θεατρικῶν συγγραφέων, οἵτινες ἐν καὶ μόνον προσὸν ἔχουν, ὅτι τὸ ὄνομά των εἶναι γνωστὸν κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ θεατρικὸν τρίωρο καὶ ἔπειτα εἰς τὸ κοινόν. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς θεατρικὸς συγγραφεὺς κατώρθωσε νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἀμερίλαψῃ σκιὰν τῶν θεατρικῶν μελῶν περιλαμβάνονται εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν τοῦ W. C. T. U.

ΔΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΤΩΝ «ZIEGFELD FOLLIES»

διὰ τῆς μεθόδου τῶν διαγωνισμῶν ἀνάδειξις ἐθνικῶν ἔργων καὶ ἡ δημιουργία ἐθνικοῦ θεάτρου εἶναι δυνατή.

ΤΙ ΘΑ ΙΔΗ Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ἑνὸς τῶν μετόχων τοῦ θεατρικοῦ τρίωρου, διὰ τὸ ὁποῖον ἀνωτέρω ὠμιλήσαμεν, κ. Charles Frohman, τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα θὰ ἴδῃ ἡ Νέα Ὑόρκη τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον καὶ τότε θὰ φανῇ κατὰ πόσον ἐκ πρώτης ὄψεως ὡς ἀπορριπτέα. Χίλια ἑξακόσια τεσσαράκοντα καὶ ἓξ διβλία τὴν δοκιμασίαν, καὶ μετὰξὺ ὅλων αὐτῶν τῶν συγγραφέων μία κυρία ἐξέρβισε! Εἶναι αὐτὴ ἡ κυρία Alice Brown, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον «Τέκνα τῆς Γῆς» Ἐλαβε τὰ δεκαπενταξίλια δολλάρια.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει ἤδη τὰ ἐθνικὰ Ἀμερικανικὰ χαρακτηριστικά. Ἡ ὑπόθεσίς του ἐκτυλίσσεται εἰς τὴν Νέαν Ἀγγλίαν, ὑπόθεν ἡ κυρία Brown κατάγεται, καὶ τὴν ὁποίαν γνωρίζει κατὰ βάθος. Τὸ ἔργον θὰ παιχθῇ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον καὶ τότε θὰ φανῇ κατὰ πόσον ἡ

ΔΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΤΩΝ «ZIEGFELD FOLLIES»

διὰ τῆς μεθόδου τῶν διαγωνισμῶν ἀνάδειξις ἐθνικῶν ἔργων καὶ ἡ δημιουργία ἐθνικοῦ θεάτρου εἶναι δυνατή.

ΤΙ ΘΑ ΙΔΗ Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ἑνὸς τῶν μετόχων τοῦ θεατρικοῦ τρίωρου, διὰ τὸ ὁποῖον ἀνωτέρω ὠμιλήσαμεν, κ. Charles Frohman, τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα θὰ ἴδῃ ἡ Νέα Ὑόρκη τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον καὶ τότε θὰ φανῇ κατὰ πόσον ἡ Ἀγγλικὴ καὶ Γαλλικὴ, μετακαινευαζόμενα διὰ τὴν 'Αμερικανικὴν σκηνὴν κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐντεῦθεν ὄχει τόσον ἀξιέπαινον σύστημα. Μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων εἶναι ἡ «Ἀσιανὸς Σύζυγος» τοῦ D. Nicodemi, ἡ «Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν» τοῦ B. Sheldon, ἡ «Λαμπὰς τῆς Πίστεως» τοῦ J. Goodman, ἅλλα ἔργα 'Αγγλικά, τινὰ τῶν ὁποίων παίζουσι ἤδη ἐν Εὐρώπῃ.

Γαλλικὰ ἔργα, ἐκ τῶν ἐλαφροτέρων, θὰ παιχθοῦν «Ἡ Ὡραία Περιπέτεια» καὶ «Κανεὶς πρέπει νὰ εἶναι νέος». «Τὸ Λοιμὸς 'Λομάτσου τοῦ Σοδεριάνου βραμοτσοποιοῦμενον θὰ παιχθῇ ὡσαύτως, ὅπως ἡ ἐπιτρέπει «Ζυδίλλας» καὶ ἄλλα ἐλαφρότερα. Ἔτι ὁ Frohman ἔχει εἰσκοδόσ ἔργων ὑπ' ὄψει διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, ἐξ ὧν ἀλλόχιστα 'Αμερικανικά.

ΕΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ἡ γνωστοτάτη Ἀγγλὶς ψθοποιὸς Maude Adams, κατόπιν προσκλήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας, θὰ δώσῃ ἀπὸ τῆς ἀκρυῆς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ὑπαιθρίου θεάτρου τοῦ Berkerley μίαν σειρὰν ἔργων, ἴδίς κωμῳδιῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Πανηγύρεως Ἐκθέσεως, ἐντὸς δὲ αὐτῶν θὰ παρασταθῇ καὶ ἓν 'Ελληνικὸν ἔργον.

ΜΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἡ τριακοστὴ τετάρτη ἐτησία συνέλευσις τῶν Γερμανικῶν Ὠδικῶν Συνδέσμων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐγένετο φέτος ἐν Louisville τῆς Πολιτείας Kentucky, ἐπαρχιακεῖαδίας μὲ τρεῖς συναυλίας, δοθείσας τὴν 24, 25 καὶ 26 Ἰουνίου. Τὴ γεγονὸς τοῦτο ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερον τοῦ ἔτους, ἀπὸ ἀδίκης ἀπόψεως, ἐν Ἀμερικῇ.

Οἱ Ἡνωμένοι Γερμανικοὶ Σύνδεσμοι, οἵτινες εἶναι σωματεῖα πρώτης τάξεως εἰς τὸ εἶδός των, καὶ οἵτινες ἀποτελοῦν ἐν ἀπὸ τὰ καλλίτερα συστατικὰ τοῦ ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ Γερμανικοῦ στοιχείου, παρουσίασαν κατὰ τὴν τελευταίαν των συνέλευσιν μίαν χορῳδίαν ἐκ τριακοσίων ἀνδρικῶν φωνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου Louis Bitzet.

Ὁ χορὸς οὗτος ἤψαλλεν ἀλληλοδιαδόχως τὰ ἐμβατήρια τοῦ «Tannhauser», τὰ ἄσματα «Sonntag ist's», «Wohin mit der Freud'» καὶ ἄλλας Γερμανικὰς συνθέσεις.

Αἱ χορῳδίαι Μιλγουόκης, Σικάγου, Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ Σινσινάττης ἐνεφανίσθησαν εἰς ἰδιαιτέρα προγράμματα, καὶ ἡ πόλις τῆς Louisville ἤρατο λαμπρᾶν ἐπιτυχίαν μὲ τὸν ἐξ ἑκατοντάδων ἀνδρῶν χορόν της. Τὸ κορύφωμα τῆς ἐκτυχίας ἦτο ὁ παιδικὸς ἐκ δυχιλίων φωνῶν χορός, ὅστις ἔλεγε Γερμανικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ ἐθνικὰ ἄσματα. Μουσεῖα ἔβαλον, πολλοὶ ἐκ τῶν διακριτοτέρων Γερμανῶν ἀοιδῶν, ἡ δὲ Chicago Symphony Orchestra συνεκλήρωσε τὴν τρίμερον ἐορτὴν μὲ ἓν πρόγραμμα πλουσιώτατον εἰς συνθέσεις τῶν Βάγνερ, Μπετχόβεν, Τσαϊκόφσκη, Μπράμς, Σαὶν Σαὲν, Σούμαν, Μπάχς, Δβόρακ, Λιστ καὶ ἄλλων κορυφαίων.

Ἡ προσεχὴς συνέλευσις τῶν Γερμανικῶν Ὠδικῶν Συμπλεόνων θὰ γείνῃ ἐν Καλιφορνίᾳ, διεξοδεύσῃς τὰς ἐκδέσεις τοῦ 1915. Θὰ προσληφθοῦν δὲ εἰς συμμετοχὴν εἰς ἓνα διεθνῆ ἀθλὸν διαγωνισμὸν τὰ κυριώτερα ὠδικὰ σωματεῖα τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης. Τὰ ἐκπολακεῖναι δύο κύπελλα, δωροῦμενα ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ τὸν Α ὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ.

ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ «ZIEGFELD FOLLIES» ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ NEW AMSTERDAM ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἡ ἐγκαινιασθεῖσα ἐσχάτως ἐν Λειψίᾳ πρώτη Διεθνὴς Ἔκθεσις τοῦ Βιβλίου καὶ τῶν Γραφικῶν Τεχνῶν ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς θρίαμβος τοῦ Βιβλίου καὶ τῆς Παιδείας.

Ἡ εὐτυχὴς ἐμπνευσις τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀφεῖλετο εἰς τὸν δόκτορα Ludwig Volkmann, ἕνα μεγαλοϊδεάτην Γερμανόν, ὅστις ἐν τέλει ἀνέλαβε καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσίν της. Ὅσοι ἔχουν παρακολουθήσῃ τὴν καταπληκτικὴν ἀνάπτυξιν ἣν ἡ βιομηχανία τοῦ βιβλίου ἔχει λάβῃ ἐν Γερμανίᾳ, δὲν ἠδύναντο ἐβόντες ἐν Λειψίᾳ τὴν ἀποθέωσίν της.

Εἰς ὅλα τὰ τμήματα, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας τῆς βιβλιεκδοτικῆς καὶ τῆς γραφικῆς ἡ γερμανικὴ ὑπεροχὴ ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, οὐδ' αὐτῆς τῆς Γαλλίας ἐξαιρουμένης, ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος. Ἀπὸ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ λεπτοτέρου καὶ πολυτιμοτέρου βιβλίου, μέχρι τῆς τελευταίας εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος, οἱ Γερμανοὶ πρωταγωνιστοῦσι εἰς ὅλους τοὺς κλάδους,—στοιχειοχυτήρια, χυστήρια, φωτοτυπογραφίαι,—καὶ ἄλλα τὰ νέα συστήματα τῆς φωτογραφικῆς τυπογραφίας.

Ἡ Ἀγγλία, ἧς τὸ περίπτερον ἦτο ἀντίγραφον ἑνὸς τῶν ἱστορικωτέρων κτιρίων τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης, ἦλθεν ἀμέσως μετὰ τὴν Γερμανίαν, χάρις εἰς τὴν κολυτέλειαν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἐκδόσεών της.

Ἡ Αὐστρία, μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, εἶχε τὸ εὐρύτερον τῶν περιπτέρων μὲ ἐκθέματα τύπου ὑποδεεστέρου τοῦ γερμανικοῦ.

Ἡ Ρωσία εἶχεν ὡσαύτως ἓν εὐρύτατον περίπτερον, τὸ ὁποῖον κατακλήσασα μὲ τὴν πληθώραν τῶν ἐφημερίδων του, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον εἰς χώραν ἔνθα ἡ ἐλευθεροτυπία ἀπαγορεύεται δὲν ἠλπίζετο ὅτι θὰ ἐξεδίδοντο τόσα φύλλα ἑβδομαδιαῖα καὶ καθημερινά.

Ἡ Γαλλία, περιέργως, δὲν ἐζήτησε νὰ διαπρέψῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Λειψίας. Διότι, μολονότι ἔχει κάμῃ μεγάλας προόδους εἰς τὸ βιβλιεκδοτικὸν καὶ συπογραφικὸν στάδιον, δὲν ἀντιπροσωπεύθη ἐπαξίως τῆς φήμης της ἐν Γερμανίᾳ.

Ἡ Ἰταλία, ἀντιθέτως, ἐξέπληξε τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ἐκθέσεως τῆς Λειψίας μὲ τὰ ἐκθέματά της καὶ τὸ ὡραιότατον περίπτερόν της.

Ἡ Ὁλλανδία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Δανία, ἡ Νορβηγία, ἡ Σουηδία, ἡ Ἱσπανία καὶ ἡ Πορτογαλία ἔστειλαν ὅλαι ὁμοῦ εἰς ἓν περίπτερον μίαν συλλογὴν τῶν ὡραιοτέρων καὶ λεπτοτέρων ἐκθεμάτων, ἀποδεικνυόντων πόσον ἡ γραφικὴ τέχνη καὶ ἡ βιβλιεκδοτικὴ εἶναι ἀνεπτυγμέναι εἰς τὰς προαναφερθείσας ἐκείνας χώρας.

Ἐκτὸς τῶν περιπτέρων τούτων ὑπάρχει ἓν δι' ἐκθέματα διδακτικοῦ χαρακτῆρος, ὡς εἶναι διάφορα τετράδια, ἀλφαβητάρια, ὄργανα, εἰκόνες, πίνακες καὶ ἄλλα βοηθητικὰ τῆς πρώτης μορφώσεως τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ τόσον ἐνδιαφέρουσα αὕτη ἔκθεσις καταλαμβάνει μίαν ἔκτασιν εὐρυτάτην ἐπὶ τοῦ πεδίου, ὅπου πρὸ ἑκατὸν ἀκριβῶς ἐτῶν συνεκροτήθη ἡ μάχη τῶν Ἐθνῶν. Καὶ ἡ σύμπτωσις αὕτη τῶν δύο ἡμερομηνιῶν ἐπὶ τοῦ σήμερον εἰρηνικοῦ πεδίου τῆς Λειψίας ἀποτελεῖ ἄλλην μίαν γοητείαν διὰ τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν Λειψίαν, ὅπου εἰς πληθυσμὸς 600,000 ψυχῶν ζῇ ἐκ τοῦ βιβλίου καὶ διὰ τὸ βιβλίον.

(Ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν «La Lettura» τοῦ Μιλάνου).

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ

Εἰς μίαν μαγειρικὴν τοῦ Δεκάτου Πέμπτου αἰῶνος εὑρίσκεται τὸ κατωτέρω ἀξίωμα θερινῆς διαίτης:

«Κατὰ τὸ θέρος πρέπει νὰ γίνεται χρῆσις φαγητῶν, τὰ ὁποῖα, πρῶτον, δέον νὰ εἶναι ἐλαφρὰ καί, δεύτερον, ἐκ φύσεως δροσερά».

Ἡ Γερμανικὴ τῆς σήμερον μαγειρικὴ ἀκολουθεῖ ὅσον δύναται τὰς συμβουλὰς ταύτας τοῦ παλαιοῦ καιροῦ καὶ φροντίζει νὰ μᾶς δίδῃ τροφάς, αἵτινες νὰ κρατοῦσι τὸ αἷμά μας δροσερὸν καὶ ἀραιότερον ἢ κατὰ τὸν χειμῶνα.

Διάφορα φαγητὰ ἐξ ὁπωρῶν εἶναι συνηθέστατα παρ' ἡμῖν καὶ αἱ μαγειρικαί μας δίδουν ὡσαύτως τὰ ὀνόματα ἀρκετῶν γαλακτερῶν τροφῶν.

Τὸ ξυνόγαλα μὲ ζάχαριν καὶ ψωμὶ εἶναι ἡ συνηθεστέρα τροφὴ τῶν περισσοτέρων σπιτιῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἁπλοῦν γάλα ἢ ἀφρόγαλα μὲ χαμαικέρασα ἢ μοῦρα ἢ βατόμουρα ἢ φραγκοστάφυλα εἶναι ἀπὸ τὰ συνηθέστερα φαγητὰ τῆς ἐποχῆς ταύτης τοῦ ἔτους. Εἰς τινα μέρη ἡ μαγειρικὴ αὕτη , ἡ συνδυάζουσα γάλα καὶ καρπούς, ἔχει ἀρκετὰ ἰδικά της φαγητά, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν εἶναι τὸ κατασκευαζόμενον ἀπὸ γάλα, ζάχαριν, κορινθιακὰς σταφίδας καὶ γλυκὰ ἀμύγδαλα, καὶ τὸ ὁποῖον γίνεται ἐν εἶδος πηκτῆς παχείας κρέμας τριωγομένης μὲ παγωμένον γάλα.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὅσα καὶ ἂν εἴπωμεν περὶ τῶν Εὐρωπαίων ὡς γαλακτοφάγων, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑπερέχουσι οἱ Τοῦρκοι , οἵτινες παρουσιάζουν μίαν ἀναρίθμητον ποικιλίαν φαγητῶν, τῶν ὁποίων κύριον συστατικὸν εἶναι τὸ γάλα.

Οὕτως , ἂν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα Τουρκικὰ φαγητά, εἶναι ἓν εἶδος κρέμας κατασκευαζομένης ἀπὸ λευκὸν τυρὸν μὲ κουκουνάρια νωπὰ καὶ μέλι, ὡσαύτως δὲ νοστιμώτατον εἶναι ἓν ἄλλο ἀπὸ γάλα καὶ γουρμάδες, ἐνῷ αἱ Τουρκικαὶ γαλακτεραὶ τζελατίναι εἶναι πολὺ γνωσταί, ὥστε νὰ γείνῃ λόγος. Τὰ Τουρκικὰ γαλακτομούρακα εἶναι ὡσαύτως παγκοσμίως διὰ τὴν γεῦσίν των καὶ τὴν λεπτότητά των, ἐνῷ τὰ Τουρκικὰ παγωτὰ γαλακτερά, συνδυαζόμενα μὲ χυμοὺς ὁπωρικῶν κατὰ τρόπον ἄλλοῦ ἄγνωστον, εἶναι τὰ ὡραιότερα πράγματα τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ φάγῃ τὸ καλοκαίρι. Ἰδιαιτέρως ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ προσθέσῃ ὅτι τὰ περισσότερα γαλακτερὰ ἐν Τουρκίᾳ προέρχονται ἀπὸ γάλα αἰγός, τὸ ὁποῖον οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου εἶναι τόσον εὔγευστον ὅσον ἐκεῖ.

Ἡ χρῆσις γιαουρτίου, ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων φαγητῶν, συνηθεστάτου ἐν Τουρκίᾳ, εἶναι κάτι τι δροσιστικώτατον.

Πολλὰ ἐκ τῶν φαγητῶν τούτων ἀπαντῶνται εἰς τὴν Γερμανίαν, ἰδίᾳ τὰς βορείους καὶ ἀνατολικάς μας ἐπαρχίας, ἡμιλλῶνται δὲ διὰ μερικὰ γαλακτερὰ του τὸ Μεκλεμβούργον.

Εἰς τὴν Πομμερανίαν συνηθίζεται ἓν εἶδος ρυζογάλου μὲ σταφίδας καὶ φραγκοστάφυλα, καὶ τὸ Χόλοταϊν εἶναι ὀνομαστὸν διὰ τὰς γαλακτερὰς του ποικιλίας.

Ἐξ ὅλων τούτων ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τίποτε δὲν εἶναι θρεπτικώτερον καὶ δροσιστικώτερον τοῦ γάλακτος τώρα τὸ καλοκαίρι, καὶ ὅτι ἡ ποικιλία τῶν τρόπων καθ' οὓς δύναταί τις νὰ τραφῇ μὲ γαλακτερὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ κουράζῃ καί, νὰ μὴ γίνεται βαρετή.

(Ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν «Die Woche» τοῦ Βερολίνου).

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ

Τὸ Γαλλικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ζωολογικῆς Ψυχολογίας ἐπεχείρησεν εἰς τὰ 1901 νὰ ἐκπαιδεύσῃ συστηματικῶς μερικοὺς πιθήκους, καὶ ἔβλεπεν εἰς ἐνθαρρυντικώτατα ἀποτελέσματα. Ἐσχάτως δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῶν δοκιμῶν ἐκείνων εἰς Γάλλος πρώην ὑηριοδαμαστὴς καὶ πρώην καθηγητὴς τοῦ διασήμου Χιπποτζὴ Consol ἤνοιξε τὴν πρώτην σχολὴν μαϊμούδων, ὁπόθεν ἐξέρχονται οἱ διάφοροι διπλωματοῦχοι πίθηκοι τῶν ἱπποδρομίων καὶ τῶν Music Halls.

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Πιθήκων εἶναι ἐν οἰκοτροφεῖον τέλειον εἰς τὸ εἶδός του, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἔξωθι τῶν Παρισίων καὶ πλησίον τοῦ δάσους τῶν Vincennes.

Μόνον ἐσωτερικοὶ «μαθηταὶ» γίνονται δεκτοὶ ἐκεῖ, τοῦτο δὲ διότι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς μαϊμουδολογικῆς παιδαγωγικῆς, ἡ «μαθητεία» αὕτη «νεολαία» πρέπει νὰ διατελῇ πάντοτε ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν τοῦ διδασκάλου καὶ παιδαγωγοῦ της.

Αἱ σκοῦδαι εἰς τὸ «οἰκοτροφεῖον» τοῦ κ. Joyat, ὡς ὀνομάζεται ὁ ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς τῆς πρωτοτύπου ταύτης Ἀκαδημίας, διαρκοῦσιν ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεως, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἄλλων προσόντων τῶν μαθητευομένων.

Οἱ ἰδιοκτῆται, παρ' ὀλίγον νὰ εἴπωμεν «γονεῖς» καὶ «κηδεμόνες» τῶν οἰκοτρίφων τούτων, ἐπισκέπτονται τοὺς πιθήκους των ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι κάθε Τετάρτην, εἰς τὸ «ἐντευκτήριον» τοῦ Λυκείου ἢ μᾶλλον τοῦ «Π ι θ η κ ε ί ο υ», δὲν ὑπάρχει δὲ τίποτε περιεργότερον ἀλλὰ καὶ κωμικώτερον τῶν διαχύσεων εἰς τὰς ὁποίας ἀφήνονται οἱ τετράχειρες οὗτοι μαθηταί, ὅταν ἀντιμετωπίζουν τοὺς «οἰκείους των».

Πολλαὶ κυρίαι ἔρχονται ὡσαύτως, ζητοῦσαι νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς διαφόρους Μπέμπ καὶ Ἐδουάρδους καὶ Ροδόλφους καὶ Λουκρητίας καὶ Ἰουλιέττας ὅτους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὀνομάζονται οἱ καὶ αἱ οἰκότροφοι τοῦ κ. Joyat.

Οἱ μικροὶ πίθηκοι τρώγουν ἐν ἀπομονώσει, διότι εἶναι τόσον φιλέριδες ὥστε ἡμποροῦν ν' ἀλληλοσκοτωθοῦν ἂν ἐφοντοῦσκι, ἂν ἀφεθοῦν νὰ φάγουν ὅλοι μαζύ.

Μόνοι οἱ ἀνεπτυγμένοι Χιμπαντζίδες τρώγουν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Διευθυντοῦ των, ὡς τελειόφοιτοι οἰκοτροφείου. Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ πίθηκοι οὗτοι ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ καπνίσουν ἓν σιγαρέττον ἀπὸ φύλλα εὐκαλύπτου. Οἱ Χιμπαντζίδες μανθάνουν πολὺ ταχέως νὰ μεταχειρίζωνται ἐπιτραπέζια σκεύη. Τὸ ἀπόγευμα γίνεται ὁ περίπατος μὲ ποδήλατα.

Οἱ πίθηκοι κατ' ἀρχὰς φοβοῦνται τὸ ποδήλατον. Ὅταν τὸ βλέπουν , ἰδίως κατὰ γῆς, ἀκίνητον καὶ ἀπαστράπτον, δὲν τολμοῦν νὰ πλησιάσουν. Ἔπειτα ὅμως ἡ περιέργεια νικᾷ, καὶ πηγαίνουν κοντὰ καὶ τὸ ἐγγίζουν καὶ τὸ κυλοῦν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ κυριώτερον βῆμα ἔγεινεν. Ὁ πίθηκος μανθάνει νὰ ποδηλατῇ ἐντὸς δέκα ἢ δεκαπέντε ἡμερῶν.

Μερικοὶ πίθηκοι, ὡς οἱ μπαμπουῖνοι, μακάκοι καὶ οἱ κερκοπίθηκοι, ἐπιδίδονται εἰς τὴν μουσικὴν καὶ παίζουν μετὰ πολλῆς ζωηρότητος διάφορα ὄργανα, ὡς τὸ τύμπανον, τὰ κύμβαλα καὶ τὸ βιολί. Ἡ διδασκαλία τῶν πιθήκων δὲν εἶναι πολὺ δύσκολος, ὅταν ἔχῃ κανεὶς ὑπομονὴν ὅπως τοὺς ἐξηγῇ κάτι τι πολλὰς φοράς.

(Ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν «Lectures pour Tous» τῶν Παρισίων).

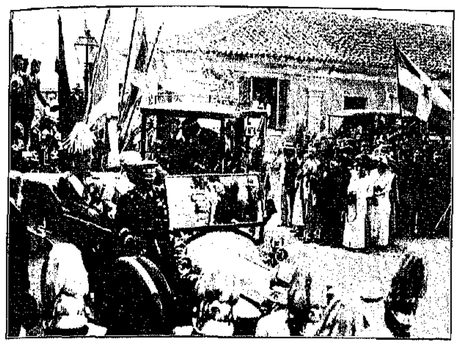

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΞΩΘΕΙ ΤΟΥ ΝΑΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

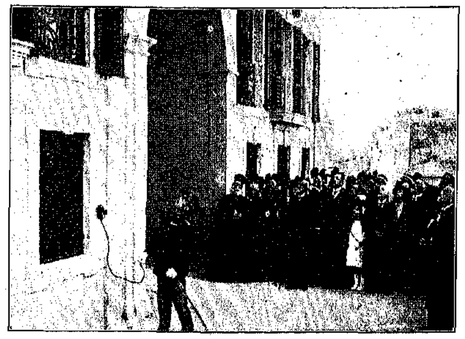

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΣΥΡΩΝ ΤΟ ΣΧΟΙΝΙΟΝ ΠΡΟΣ ΑΝΥΨΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τὸ ΠΡΩΤΟΝ βῆμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ἐδαφικὰς ἐπεκτάσεις αἱ ὁποῖαι ἔφεραν αὐτὴν τελευταῖως πέραν τοῦ Νέστου καὶ τῆς Φλωρίνης ἦγειναι μετὰ μέγα γεγονός, τοῦ ὁποίου τὴν πεντηκονταετηρίδα ἐπανηγύρισε τὸ ἔθνος περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Μαΐου. Διὰ τοῦτο, καίτοι καθυστερήσασαι αἱ εἰκόνες τῶν ἑορτῶν, ἔπρεπε νὰ εὕρουν θέσιν εἰς τὰς σελίδας ταύτας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κυρίως καλειδοσκόπιον τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς καὶ κινήσεως.

Ἡ ἕνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων ἐσημείωσε τὴν ἀρχὴν τῆς Βασιλείας τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας Γεωργίου Α', ἡ ὁποία ἐτελείωσεν ἠρωϊκῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἔθνους καὶ ἐν τῇ θαρραλέᾳ φρουρήσει τῶν δικαίων του. Ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος υἱὸς τοῦ ἐθνομάρτυρος Βασιλέως, ὁ Ἐλευθερωτὴς Κωνσταντῖνος Β', δὲν εἶχεν ἀκόμη παρουσιασθῇ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ἐξόστου τῶν Ἀνακτόρων ὡς ἄλλος Χαρίλαος ὅταν ὁ πατήρ Του προσέθετεν εἰς τὸ στέμμα Του τοὺς ἀνεκτιμήτους ἀδάμαντας τῶν Ἰονίων Νήσων. Ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑπτανήσων ἐωρτάσθη ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος Β', εἶχεν ἤδη ἐγκαινίσει τὴν Βασιλείαν Του μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἠπείρου καὶ τοῦ Αἰγαίου. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὴν Κέρκυραν διὰ νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς πεντηκονταετηρίδος μεταξὺ τοῦ ἀφωσιωμένου λαοῦ του, εἶχεν ἤδη προσθέσει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα νέους μεγαλητέρους καὶ λαμπροτέρους ἀδάμαντας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων κυριαρχεῖ ἡ ἀκτινοβολὰ τῆς Θεσσαλονίκης.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ «ΜΟΝ REPOS» ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Πρὸ δύο ἀκόμη ἐτῶν δοῦλοι "Ἕλληνες ἀντικρυζον ἐκ τῆς ἀπέναντι παραλίας τὴν ἐλευθέραν Κέρκυραν, ἡ ὁποία καὶ πρὸ τῆς ἑνώσεώς της καὶ μετ' αὐτὴν ἦτο μετὰ τῶν ἄλλων Ἰονίων Νήσων τὸ καταφύγιον τοῦ διωκομένου Ἠπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἄλλοτε τοὺς Χειμαρριώτας καὶ ἄλλοτε τοὺς Παργίους δενομένη καὶ περιβάλλουσα εἰς τὰς ἀβελτερικὰς ἀγκάλας της. Ἐλεύθεροι "Ἕλληνες ἐχαιρέτησαν τώρα ἐκ τῆς Ἠπειρωτικῆς παραλίας τοὺς Κερκυραίους ἑορτάζοντας τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἐλευθερίας των.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ—Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἑορτῶν κάτωθεν τοῦ πλατάνου ὅπου ἐνετενεόθη ὁ Σολωμὸς τὸν "Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας.

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΙΤΑΛΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ Ἰταλικὴ μετανάστευσις εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐφύτρωσεν αἰφνιδίως ὡς ἡ κολοκύνθη τοῦ Ἰωνᾶ, γράφει εἰς τὸ «Century Magazine» τοῦ τρέχοντος μηνὸς ὁ κ. E. A. Ross, εἰδικῶς ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος. Καὶ ἐξακολουθῶν λέγει:

«Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν τὸ ἓν τέταρτον τῶν μεταναστῶν μας ἦσαν Ἰταλοί, ἀποτελοῦντες δὲ μέχρις ἐσχάτως τὸ ἓν εἰκοστὸν τοῦ ἐν τῇ ξένῃ γεννηθέντος πληθυσμοῦ μας κατήντησαν σήμερον ν' ἀποτελοῦν τὸ ἓν δέκατον.

«Ἡ τελευταία αὐτὴ μετανάστευσις δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα θρησκευτικῆς ἢ πολιτικῆς τυραννίας, διότι ἡ Ἰταλία ἔχει Κυβέρνησιν ἀρχῶν φιλελευθέρων, ὀφειλομένων εἰς τὰς πατριωτικὰς προσπαθείας τοῦ Mazzini, τοῦ Cavour καὶ τοῦ Γαριβάλδη. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἥμισυ σχεδὸν ἑκατομμύριον Ἰταλῶν ζητοῦν κατ' ἔτος τὴν τύχην των πέραν τῶν Ὠκεανῶν εἶναι καθαρῶς οἰκονομικός.

«Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας ὁλοὲν αὐξάνει, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος τῆς χώρας των δὲν ἐπαρκεῖ εἰς διατροφὴν των μεταναστεύει, καὶ καταντᾷ κανεὶς νὰ μὴ βλέπῃ τὸν λόγον διατί μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Κελτο-Τευτονικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἀμερικανοῦ δὲν θὰ προστεθῇ καὶ ὁ Ἰταλικός.

«Ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων Ἰταλῶν αἱ Βορειανατολικαὶ Πολιτεῖαι ἔχουν τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν, ἐνῷ αἱ Νότιοι καὶ Νοτιοδυτικαὶ Πολιτεῖαι ἔχουν μόλις τρία καὶ ἥμισυ ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου των ἀριθμοῦ. Αἱ Κεντρικαὶ Δυτικαὶ Πολιτεῖαι ἔχουν δεκαὲξ ἑκατοστά, αἱ δὲ ἀπώταται Δυτικαὶ ἔχουν μόνον ἑπτάμισυ ἑκατοστά.

«Κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος οἱ Ἰταλοὶ εἶναι συγκεντρωμένοι εἰς τὰς πόλεις, οἱ δὲ ἀγρόται εἶναι σχετικῶς ὀλίγοι καὶ ἡ διασπορά των ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν γίνεται κατὰ τρόπον μὴ ὁμοιάζοντα τὸ σύστημα τῶν μεταναστῶν τῶν Βορειοευρωπαϊκῶν φυλῶν. Πλάνητες ἡμερομίσθιοι ἐργάται μᾶλλον ἢ μόνιμοι ἄποικοι οἱ Ἰταλοὶ ἀποφεύγουν νὰ σύρουν μεθ' ἑαυτῶν τὰς γυναῖκάς των εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Οὕτως αἱ Ἰταλίδες ἀποτελοῦν μόλις τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ὅλου Ἰταλικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὅσον δὲ παρέρχεται ὁ χρόνος τόσον περισσότερον ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστίδων τούτων ἐλαττοῦται. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἔχουν τὰς οἰκογενείας των εἰς τὴν πατρίδα των δικαιολογεῖ τὸ μέγα ρεῦμα τῶν παλινοστούντων, τὸ ὁποῖον φθάνει τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀφίξεων.

«Ἄνω τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βρεταννῶν μεταναστῶν εἶναι τεχνῖται. Ἐκ τῶν Ἰταλῶν εἷς ἐπὶ ὀκτὼ εἶναι τεχνίτης, εἷς ἐπὶ τεσσάρων εἶναι ἀγρότης, εἷς ἐπὶ τῶν τριῶν ἁπλοῦς ἐργάτης καὶ εἷς ἐπὶ διακοσίων πεντήκοντα ἐπιστήμων.

«Ἡ ἀγραμματοσύνη τῶν Ἰταλῶν, τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄνω τῶν 14 ἐτῶν, εἶναι τεσσαράκοντα καὶ ἑπτὰ τοῖς ἑκατόν.

«Κατὰ τὴν δεκαετίαν 1899—1909 ἐπὶ δύο ἑκατομμυρίων ἀγραμμάτων, εἰσελθόντων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὸ ἥμισυ ἦσαν Ἰταλοί.»

Τὸ «Century Magazine» ἐξακολουθεῖ τὴν ἐνδιαφέρουσαν μελέτην του, παραθέτον πολλοὺς χαρακτηριστικοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἑξῆς ἀξιοσημειώτους παρατηρήσεις:

«Ὄντες νεήλυδες οἱ Ἰταλοὶ ἐπιδίδονται εἰς τὰς βαρείας ἐργασίας, αἵτινες μέχρι τινὸς ἀπετέλουν τὸ μονοπώλιον τῶν Ἰρλανδῶν.

«Περὶ τῶν Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων πολλάκις ἐλέχθη ὅτι Ἰταλοὶ τοὺς κατασκευάζουν, Ἰρλανδοὶ τοὺς διευθύνουν καὶ Ἑβραῖοι τοὺς ἐξουσιάζουν, ἐνῷ εἰδικῶς διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην λέγεται ὅτι τὰ οἰκήματά της σήμερον κτίζονται ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς, ἀνήκουν εἰς Ἑβραίους καὶ ἐνοικιάζονται εἰς Ἰρλανδούς.

«Ὡς ἐπαγγελματίαι οἱ Ἰταλοὶ γίνονται ἀρτοποιοί, κουρεῖς, ζαχαροπλάσται, ἐμβαλωματαὶ ὑποδημάτων, ράπται, μουσικοὶ τοῦ δρόμου, ἀκονισταὶ καὶ μαρμαρογλύπται.

«Οἱ Ἰταλοὶ τοῦ Βορρᾶ καὶ ἰδίως τῆς Γενούης ἐπιδίδονται ὡσαύτως εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν τῆς πατρίδος των καὶ γίνονται ἔμποροι καὶ προμηθευταὶ τῶν συμπατριωτῶν των, ἐνῷ οἱ Νότιοι ὡς ἐπιχειρηματίαι ἀρκοῦνται εἰς τὸ μικρὸν τῶν βανανῶν ἐμπόριον, ὡς καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν λαχανικῶν.

«Ἐν τούτοις εὑρίσκει κανεὶς γεωργικὰς ἀποικίας Ἰταλῶν εἰς πολλὰ μέρη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Καλιφόρνιαν, ὅπου τοὺς ἑλκύει ὁ ἐνθυμίζων τὴν πατρίδα των γαλανὸς της οὐρανός.

«Οἱ Ἰταλοί, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ μεσημβρινοί, δὲν ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀλκοολισμόν, καὶ ἡ μεγάλη πλειονοψηφία των ἀποτελεῖται ἀπὸ φιλησύχους ἀνθρώπους. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ἀπομένει ὅτι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μεταναστεύσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰταλῶν ἐγκληματιῶν καὶ κακοποιῶν ἐν Ἀμερικῇ εἶναι μέγιστος. Ὁ ἄλλοτε ἀστυνόμος τῆς Νέας Ὑόρκης Στρατηγὸς Theodore E. Bingham εἶπεν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Μητρόπολις μόνη φιλοξενεῖ ἄνω τῶν τρισχιλίων ἐγκληματιῶν ἐκ τῆς Νοτίου Ἰταλίας.

«Οἱ Βόρειοι ἀφομοιοῦνται εὐκόλως μὲ τὸ περιβάλλον καὶ γίνονται καλοὶ Ἀμερικανοί. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Νοτίους, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι οὗτοι εἶναι ὡς νὰ μὴ ἔφυγον ἀπὸ τὰ χωρία των, τὰ ὁποῖα ὁλόκληρα μεταφυτεύουν εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀμερικανικῶν πόλεων διὰ νὰ μὴ τὰ ἐξαμερικανίσουν ποτέ.» Αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἰταλοὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Ὅταν ἤνοιξεν ἡ διῶρυξ τοῦ Σουὲζ εἰς τὰ 1869 ἀπὸ τὸν Φερδινάνδον Λεσσέψ, ἡ Εὐρώπη ἀνεκάλυψε τὴν Ἀσίαν, γράφει τὸ «Muncey's Magazine». Καὶ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ διῶρυξ τοῦ Παναμᾶ ἐφέτος, ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκάλυψε τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ Νέου Κόσμου, μετερρύθμισε τὰς συγκοινωνίας καὶ ἤνοιξε νέους δρόμους εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν.

Ἡ αὔλαξ αὐτή, ἡ ἔχουσα μῆκος πεντήκοντα μιλίων, θὰ φέρῃ τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον κατὰ 7,873 ναυτικὰ μίλια ἐγγύτερον τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐνῷ θὰ τὸν πλησιάσῃ κατὰ 8861 εἰς τὴν Νέαν Ὀρλεάνην. Αἱ τρεῖς μεγάλαι Πολιτεῖαι τοῦ Εἰρηνικοῦ Washington, Oregon καὶ California, παρ' ὅλην τὴν σημερινὴν πρόοδόν των, εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχήν. Τὸ μεταναστευτικὸν ἐξ Εὐρώπης ρεῦμα, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀποφεύγει τὰς Πολιτείας ἐκείνας λόγῳ τοῦ ὑπερόγκου σιδηροδρομικοῦ ναύλου, θὰ στραφῇ ἐκεῖ ὅταν γνωρίζῃ ὅτι ἡ διὰ θαλάσσης συγκοινωνία θὰ εἶναι ἑξάκις εὐθηνοτέρα τῆς διὰ ξηρᾶς. Ἡ Ἀλάσκα, χώρα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν πλουσιωτάτη, θὰ λάβῃ τὸ μερίδιόν της ἀπὸ τὴν αὐξανομένην μετανάστευσιν, ἥτις θὰ στραφῇ πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ.

Αἱ σχέσεις αἱ ἐμπορικαὶ μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν Νοτιαμερικανικῶν Δημοκρατιῶν θ' ἀναπτυχθῶσι τερατωδῶς. Δώδεκα τοιαῦται Δημοκρατίαι θὰ ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν διώρυγα τοῦ Παναμᾶ. Εἶναι δὲ αὗται: τὸ Μεξικόν, ἡ Γουατεμάλα, ἡ Σαλβατώρ, ἡ Χονδούρας, ἡ Κόστα Ρίκα, ὁ Παναμᾶς, ἡ Κολομβία, ὁ Ἰσημερινός, τὸ Περοῦ, ἡ Βολιβία, ἡ Νικαράγουα καὶ ἡ Χιλή. Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον αὐτῶν κατὰ τὸ 1913 ἀνῆλθεν εἰς 850 ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἡ ἐμπορικὴ ὁδὸς Νέας Ὑόρκης—Ὑοκοχάμας θὰ συντομευθῇ μέσον τῆς διώρυγος κατὰ 3,708 μίλια, καὶ ἡ μεταξὺ Νέας Ὀρλεάνης καὶ Χὸγκ Κὸγκ κατὰ δισχίλια περίπου. Ἡ Κίνα μὲ τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων της θὰ γείνῃ ἡ μεγαλειτέρα τοῦ κόσμου ἀγορά, φαντάζεται δὲ ὁ καθεὶς ὁποίαν ἀνάπτυξιν θὰ λάβῃ τὸ ἐκεῖ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ 1913 ἔφθασε τὰ τριακόσια πεντήκοντα ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἡ Ἰαπωνία, ἀγοράζουσα ἐτησίως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα ἀξίας τριακοσίων ἑκατομμυρίων, θὰ ζητήσῃ περισσότερα πράγματα ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, ὅταν ἡ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπορικὴ ἀπόστασις συντομευθῇ, ὡς θὰ γείνῃ τοῦτο διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ.

Μετὰ τὴν Ἀμερικὴν ἡ Ἀγγλία εἶναι ἐκείνη ἥτις θὰ κάμῃ τὴν μεγαλειτέραν χρῆσιν τῆς διώρυγος, μετ' αὐτὴν δὲ ἔρχεται ἡ Γερμανία. Ἡ μεταξὺ Λίβερπουλ καὶ Νέας Ζηλανδίας ἀπόστασις θὰ συντομευθῇ κατὰ 1564 μίλια, κατ' ἀναλογίαν δὲ θὰ συντομευθῶσιν αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῶν ἄλλων του ἀποικιῶν. Κατὰ σειρὰν χρησιμοποιήσεως τῆς διώρυγος τὰ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη προβλέπονται ὡς ἑξῆς: Γαλλία, Ἰταλία, Βέλγιον, Αὐστρουγγαρία, Ὀλλανδία καὶ ἔπειτα τὰ ἄλλα, ἐνῷ ἡ Ἰαπωνία ἔρχεται πρώτη μεταξὺ τῶν Ἀσιατικῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἓν ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς παρούσης Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὸ ἀφορῶν τὴν παροχὴν δανείων εἰς τοὺς ἀγρότας, κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς αὐτοὺς νὰ γίνωνται γαιοκτήμονες, ἀντὶ νὰ ἐνοικιάζουν ἀγροὺς ξένους.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὸ «Everybody's Magazine» τοῦ μηνὸς γράφει:

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συμβαίνει σήμερον εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις εἶναι ὅτι πολλοὶ νέοι γεωργοὶ ἐνοικιάζουν ἀγροὺς διὰ συντόμους χρονικὰς περιόδους, ὑποκείμενοι εἰς τὴν ὕψωσιν τῶν ἐνοικίων καὶ εἰς τοὺς διαφόρους περιορισμούς, τοὺς ὁποίους ὁ ἰδιοκτήτης θέτει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸν θέλοντα νὰ ἐπενέγκῃ βελτιώσεις εἰς βάρος τοῦ ἐνοικίου.

Ἐὰν ὅμως ὁ νέος γεωργὸς εὑρίσκῃ νὰ δανεισθῇ χρήματα πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν διὰ ν' ἀγοράσῃ ἕνα ἀγρὸν μὲ τὸ δικαίωμα νὰ τὸν πληρώνῃ χρεωλυτικῶς εἰς εἰκοσιπέντε ἢ πεντήκοντα ἔτη, τότε θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ γείνῃ ἰδιοκτήτης καὶ νὰ ρίψῃ ὅλην τὴν δραστηριότητα καὶ ὅλην τὴν ἐπιμέλειάν του εἰς τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνήκει.

Σήμερον ὁ νεαρὸς γεωργὸς ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἀγάπην τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὅστις ἐξ ἄλλου στερεῖται οἱουδήποτε οἰκονομικοῦ κεφαλαίου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ δάνειον. Τοῦτο διότι ὁ δανειστὴς λαμβάνει ὑπ' ὄψει του μόνον τὴν φυσικὴν ἢ τρέχουσαν ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου δανείζει, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ δανειζομένου ἢ τὰς καλάς του διαθέσεις. Οὕτως, ἂν πρόκηται περὶ ἑνὸς ἀγροῦ ἀξίας 5,000 δολλαρίων, εἶναι ἀδύνατον νὰ δυνηθῇ, ὁ θέλων, ν' ἀγοράσῃ αὐτὸν ἄνω τῶν δυόμισυ ἢ τρισχιλίων δολλαρίων. Ἂν δὲ προστεθῇ καὶ τὸ κεφάλαιον τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας, θὰ ἴδῃ ὅτι δὲν εὑρίσκεται κανεὶς νὰ τοῦ παράσχῃ τὸ ἀπαιτούμενον χρῆμα.

Εἰς τὴν Δανίαν τὸ ζήτημα ἔχει πρὸ πολλοῦ λυθῇ καὶ τὸ Κράτος δανείζει ἐκεῖ χρεωλυτικῶς ποσὰ ἴσα πρὸς τὴν ὁλικὴν ἀξίαν τοῦ ἀγροῦ, τὸν ὁποῖον ὁ ἄνευ χρήματος γεωργὸς ἀγοράζει. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ ποσοῦ τούτου, τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῦ ἀγροῦ, ὁ νέος ἰδιοκτήτης θέλει καὶ ἄλλα χρήματα, δι' ἀγορὰν λιπασμάτων, σπόρων, ἐργαλείων καὶ ἀκόμη μερικῶν χοίρων καὶ ἀγελάδων, ὅλων συντελεστικῶν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροῦ του. Τὰ δάνεια ταῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι εὔκολα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν καθαρῶς ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, δὲν εἶναι ἀκόμη προσιτὰ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς γεωργούς, ἐνῷ εἶναι εἰς τοὺς Δανούς. Καὶ τοῦτο ἐπιδιώκεται διὰ τῶν νέων νομοθετικῶν μέτρων, ἅτινα συζητεῖ τὸ Κογκρέσσον ἐν Οὐασιγκτῶνι.

Ἰδοὺ τώρα πῶς ἐκτίθεται ἡ σχετικὴ θεωρία:

«Ἂν ἓν ἄτομον ἔχῃ κεφάλαια δέκα χιλιάδων δολλαρίων καὶ θέλει νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ἐπιχείρησιν, ἧς τὰ τακτικὰ κέρδη εἶναι δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, δύναται δὲ νὰ δανεισθῇ πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδας δολλάρια, ἔχει ἀμέσως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἑκατὸν χιλιάδας δολλάρια. Τότε τὰ κέρδη του ἐτησίως θὰ εἶναι δέκα χιλιάδες δολλάρια, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ πληρώσῃ 4,500 ὡς τόκον ἐπὶ τῶν ἐνενήκοντα χιλιάδων τὰς ὁποίας ἐδανείσθη, θὰ ἔχῃ δὲ καὶ 5,500 διὰ τὸν ἑαυτόν του.

«Τοιαύτης φύσεως δάνεια εἶναι φυσικὰ καὶ συνήθη εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν πόλεων. Εἶναι ὅμως ἀδύνατα διὰ τοὺς ἀγρότας. Καὶ ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς: Εἷς ἐμπορευόμενος ἢ εἷς μικροβιομήχανος διατελεῖ τρόπον τινὰ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς Τραπέζης ἥτις τοῦ δανείζει χρήματα. Εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ βιβλία διαφόρων οἴκων, ὧν ἔργον ἀποκλειστικὸν εἶναι ἡ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐπιχειρηματικῆς θέσεως ἑνὸς ἑκάστου ἐμπορευομένου ἢ βιομηχάνου. Διὰ τὸν ἀγρότην τὸ πρᾶγμα ἔχει διαφορετικά. Ἡ Τράπεζα δὲν τὸν γνωρίζει, δὲν τὸν βλέπει, δὲν ἔχει τρόπον νὰ τὸν παρακολουθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ δὲν τὸν ἐμπιστεύεται. Οὕτως ὁ ἀγρότης, ὡς ἄτομον, δὲν εἶναι ἀξιόχρεως.» Ἀλλὰ τοῦτο δύναται νὰ θεραπευθῇ, λέγει τὸ «Everybody's Magazine», διὰ τῆς ὀργανώσεως ἀλληλεγγύων ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν.

«Ὅπου εἷς ἀξιόχρεως ἀγρότης δὲν δύναται νὰ δανεισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰδικοῦ του ἀξιοχρέου, θὰ δύναται νὰ τὸ κάμῃ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν δέκα ἄλλοι συνάδελφοί του παράσχουν συνεταιρικῶς καὶ ἀλληλεγγύως τὴν ἐγγύησίν των.

«Ὁ ὑπὸ μελέτην ὀργανισμὸς προβλέπει ὅτι πέντε ἀγρόται ἠμποροῦν νὰ σχηματίσουν ἕνα ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι νὰ παρέχῃ εἰς τὰ μέλη του δάνεια μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῶν ἀγρῶν των, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἑνὸς τετάρτου ἀκόμη δι' ἔξοδα ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροῦ τούτου. Ἕκαστος ἐκ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων θὰ ὑποχρεοῦται νὰ μετέχῃ διὰ χιλίων δολλαρίων τοῦ κεφαλαίου μιᾶς Ὁμοσπονδιακῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ τοιαῦται Τράπεζαι θὰ εἶναι δώδεκα, ἑκάστη μὲ κεφάλαιον ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δολλαρίων, τὸ ὁποῖον θὰ καταβάλουν, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, πεντακόσιοι συνεταιρισμοί, δι' ἑκάστην περίπτωσιν. Αἱ Τράπεζαι αὗται θὰ δανείζουν εἰς ἀγρότας, καὶ θὰ ἔχουν ἐτησίως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἓν ἐπίδομα γενικὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων δολλαρίων, τὸ ὁποῖον πάλιν θὰ ἀντιπροσωπεύηται ἀπὸ ἴσης ἀξίας γεωργικὰς ὁμολογίας, ἃς αἱ ἴδιαι Τράπεζαι θὰ δίδουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις οὐδέποτε θὰ μένῃ ἐκτεθειμένη.» Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μελετᾶται τὸ ζήτημα τῆς γεωργικῆς πίστεως εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας.

Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ μεγαλείτερον καταδιωκτικὸν Γραφεῖον τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Εἰσαγγελία τῆς Νέας Ὑόρκης, γράφει ὁ Εἰσαγγελεὺς Hon. Charles S. Whitman εἰς τὸ «American Review of Reviews». Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς Δημοτικῆς διοικήσεως τῆς πόλεως Νέας Ὑόρκης, ἐργάζονται 165 δικηγόροι, γραμματεῖς, κλητῆρες καὶ ἄλλοι βοηθοί. Ἡ δαπάνη εἰς τὴν ὁποίαν ἐτησίως ὑποβάλλεται τὸ γραφεῖον τοῦτο ὅπως καταδιώκῃ τὰ ἐγκλήματα τὰ διαπραττόμενα εἰς τὴν κυρίως Νέαν Ὑόρκην—ἐξαιρουμένου τοῦ Μπροῦκλυν, τοῦ Μπρόνξ, τοῦ Στάτεν-Ἄϊλανδ καὶ τοῦ Λὸγκ-Ἄϊλανδ, ἅτινα συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν εὐρεῖαν Νέαν Ὑόρκην—ἀνέρχεται εἰς ἥμισυ ἑκατομμύριον δολλαρίων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1913 διὰ τῆς Εἰσαγγελίας Νέας Ὑόρκης διῆλθον 15,600 ὑποθέσεις. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐπέρασαν ἀπὸ εἴκοσι δικαστήρια, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Εἰσαγγελίας. Εἰς ἓν ἕκαστον ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων ὀφείλει καθ' ἑκάστην ἡμέραν νὰ παρίσταται ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ εἷς τῶν βοηθῶν του Εἰσαγγελέων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων οὗτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχων θέσιν Ἀρχισαγγελέως.

Κατὰ τὸ ἔτος 1912 τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι εὑρέθησαν ἔνοχοι διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Ἐξ αὐτῶν 2800 ὡμολόγησαν τὴν ἐνοχήν των, ἐνῷ κατὰ τὸ 1913 ἐκ τῶν 3251 δικασθέντων 2683 ὡμολόγησαν τὴν ἐνοχήν των. Ὅλας τὰς ἐργασίας της ἡ Εἰσαγγελία τῆς Νέας Ὑόρκης διεξάγει «Ἐν Ὀνόματι τοῦ Λαοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης».

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟΝ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, διεκήρυττεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου ἐν Τουρκίᾳ καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ περιώριζε τὴν ἐνέργειάν της εἰς τὸ νὰ συγκλαίῃ μετὰ τῶν θυμάτων τῶν διωγμῶν τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρασίας, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πιθανότης ἑνὸς νέου Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου προέβαλλεν ἀπειλητικὴ πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ἐτίθετο ἐν σπουδῇ ὑπὸ ἀτμὸν καὶ ἐκαλοῦντο ἀθρόαι αἱ Ναυτικαὶ ἐφεδρεῖαι, μία καὶ μόνη φωνὴ ἐνθαρρύνσεως, φιλίας καὶ ἀφοσιώσεως ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὴ προήρχετο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Σερβίας. Ἦτο ἡ φωνὴ τῶν πιστῶν μας Συμμάχων, μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς εἶχον συνδέσῃ αἱ νῖκαι δύο ἐκστρατειῶν.

Τὴν ἐπαύριον τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου παρουσιάζετο ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτετραμμένος τῆς Σερβίας καὶ καθίστα γνωστὸν εἰς τὴν Πύλην ὅτι, ἂν ἐκηρύσσετο Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος, ἡ Σερβία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ τὰς φιλικὰς μετὰ τῶν Τούρκων σχέσεις.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΕΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ κ. ΜΠΕΝΑΚΗ.— Εἰς τὸ κέντρον ὁ Δήμαρχος καὶ ἡ κυρία Μπενάκη καὶ ἑκατέρωθεν αὐτῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ ὁμίλου τῶν Σέρβων κ. Ὀνταῖνο καὶ ὁ Πρωθιερεὺς κ. Μπόζιτς.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἀνεκοινοῦτο ὅτι δύο Σερβικαὶ Μεραρχίαι ἐστέλλοντο νὰ στρατοπεδεύσουν κατὰ μῆκος τῶν Σερβοβουλγαρικῶν συνόρων, καὶ σχεδὸν ταυτοχρόνως ἡ Κυβέρνησις τῆς Σόφιας ἔσπευδε ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον ὅτι ἐν περιπτώσει Ἑλληνοτουρκικῆς συρράξεως θὰ ἔμενεν αὐστηρῶς οὐδετέρα.

Ὁ πόλεμος μέχρις ὥρας δὲν ἔγεινε, καὶ ἴσως, ὅπως ὅλοι εὐχόμεθα καὶ ἐπιθυμοῦμεν, δὲν γείνῃ.

Ἀλλ' ἡ ἐκδήλωσις τῶν Σερβικῶν αἰσθημάτων τῆς συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ τύχη τῆς εἰρήνης ἐξηρτήθη ἀπὸ μίαν τρίχα, εἶχεν ἤδη θίξῃ τὰς λεπτοτάτας χορδὰς τῆς Ἑλληνικῆς καρδίας καὶ κατέστησε στενωτέρους καὶ ἐγκαρδιωτέρους τοὺς δεσμούς, οἵτινες ἑνοῦσι τὰ δύο τελευταίως γειτονεύσαντα ὁμόδοξα ἔθνη.

Ἡ ἐπιθυμία πρὸς καλλιτέραν συνεννόησιν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Σέρβων, πρὸς ἀνάπτυξιν σχέσεων ἐγκαρδιωτέρων καὶ πρὸς μεθοδικωτέραν τῶν δύο Ἐθνῶν σύμπραξιν ἐν τῷ Αἵμῳ ἐξεδηλώθη ἤδη εὐγλώττως καὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ Βελιγραδίου. Ἂν οἱ Σέρβοι εἶχον ἀμφιβολίαν τινὰ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλίας, τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ διέλυσεν ἡ τελευταία εἰς τὰς Ἀθήνας Σερβικὴ ἐκδρομή, ἧς τὰς λεπτομερείας ἐδημοσίευσεν ὁ ἡμερήσιος τύπος ἐν καιρῷ.

Ὁ λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν ἄλλων πόλεών μας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Σέρβοι ἐκδρομεῖς διῆλθον μέχρις Ἀθηνῶν, ἐδέχθη τοὺς ἀντιπροσώπους τούτους τοῦ γείτονος καὶ συμμάχου ἔθνους μὲ χαρὰν ἀνυπόκριτον, μὲ εὐχαρίστησιν εἰλικρινῆ, μὲ ἐνθουσιασμὸν διάθερμον.

Οἱ Σέρβοι ᾐσθάνθησαν ἀμέσως ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Ἑλλήνων ἔχουν φίλους ἀφωσιωμένους καὶ πιστούς, καὶ ταυτοχρόνως ἐπιστάσης ἀνάγκης ἔδειξαν ὅτι τρέφουν καὶ αὐτοὶ πρὸς ἡμᾶς τὰ ἴδια αἰσθήματα.

Τὴν φιλίαν ταύτην, τὴν καθαγιασθεῖσαν διὰ τοῦ αἵματος τῶν Μακεδονικῶν πολέμων, θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὴν διατηρήσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Καὶ οἱ Σέρβοι ὅμως, ὧν τὰ συμφέροντα εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένα μετὰ τῶν ἰδικῶν μας, ἔχουν κάθε λόγον νὰ μᾶς μείνουν πιστοί.

Οἱ ἐχθροί μας εἶναι καὶ ἐχθροί των, καὶ ἡ τύχη τῆς χώρας των καὶ ἰδίᾳ τῶν νέων των ἐπαρχιῶν ἐξαρτᾶται περισσότερον ἀπὸ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμμαχίαν παρὰ ἀπὸ κάθε ἄλλο.

Εἰς τὸ στάδιον τῆς εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως οἱ γεωργικοὶ Σέρβοι θὰ χρειάζωνται πάντοτε τοὺς ναυτικοὺς Ἕλληνας.

Διατί λοιπὸν ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἡ Ἑλληνοσερβικὴ φιλία δὲν θ' ἀναπτυχθῇ περισσότερον, ἐφ' ὅσον γνωρίζονται ἀμοιβαίως καλλίτερον οἱ δύο λαοί;

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ · ΠΑΡΑΞΕΝΑ · ΑΣΤΕΙΑ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΒΥΣΣΩΝ

Τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς νήσου Κούβας ἀπολήγει εἰς μίαν τεραστίαν ὀροσειρὰν ὕψους ὀκτὼ χιλιάδων ποδῶν, τῆς ὁποίας ἡ βάσις εἰσχωροῦσα κατὰ κάθετον σχεδὸν εἰς τὴν θάλασσαν σχηματίζει τὴν πλευρὰν μιᾶς ὑποβρυχίου ἀβύσσου γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Bartlett's Deep. Ἡ ἄβυσσος αὕτη εἶναι πεδιὰς ὁλόκληρος, εὑρισκομένη εἰς βάθος τεσσάρων καὶ ἡμίσεος μιλίων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἔχει δὲ μῆκος ἑπτακοσίων μιλίων καὶ πλάτος ὀγδοήκοντα.

Εἰς βάθος ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μιλίου ἡ πίεσις τοῦ ὕδατος φθάνει σχεδὸν δύο τόννους κατὰ τετραγωνικὸν δάκτυλον, ἐνῷ ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν τοῦ πάγου. Κατὰ συνέπειαν εἰς τὴν ζώνην ἐκείνην καμμία βλάστησις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ὅπως δὲ συμβαίνει συνήθως ἐκεῖ ὅπου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ φυτόν, δὲν δύναται ὡσαύτως νὰ ὑπάρξῃ οὔτε ζῷον. Καὶ ὅμως τ' ἀνήλια βάθη διὰ τὰ ὁποῖα ὁμιλοῦμεν κατοικοῦνται ἀπὸ τὰ τερατωδέστερα, τὰ φρικωδέστερα, τὰ ἐξωτικώτερα ψάρια. Τὸ σκότος τὸ ὁποῖον αἰωνίως ἐπικρατεῖ ἐκεῖ κάτω ἐπιτρέπει πᾶσαν ἀσχημίαν καὶ

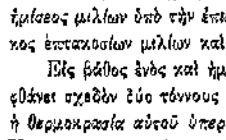

παραδοξότητα. Τὰ ψάρια τὰ ζῶντα ἐκεῖ τρέφονται ἀλληλοτρωγόμενα κατὰ τὸν κανιβαλικώτερον τρόπον καὶ εἶναι ὡπλισμένα ὑπὸ τῆς φύσεως μὲ τὰ πολυπλοκώτερα τῶν ὀργάνων διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν τροφήν των. Ἐκεῖ ζοῦν ψάρια μὲ ὀδόντας τόσον μεγάλους, ὥστε δὲν ἠμποροῦν νὰ κλείσουν τὸ στόμα των, ψάρια τὰ ὁποῖα ἁπλώνουν τοὺς στομάχους ἐπὶ θυμάτων μεγαλειτέρων τοῦ ἑαυτοῦ των, ψάρια τῶν ὁποίων τὸ στόμα εἶναι μία τεραστία βδέλλα, ψάρια μὲ μεγάλα μυωπικὰ μάτια καὶ τέλος ψάρια ἀόμματα. Κανὲν ἀπὸ τὰ ψάρια ταῦτα δὲν ἔρχεται εἰς τὴν φωτεινὴν ζώνην τοῦ ἱεροῦ καὶ ὁ μόνος φωτισμὸς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἔρχεται ἀπὸ τοὺς φανοὺς οὓς φέρουν εἰς τὴν κεφαλήν των, καὶ οἵτινες ἔχουν κάποιαν ἀναλογίαν πρὸς τὸ φῶς τῶν πυγολαμπίδων.

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ

Μολονότι καμμία οὐσία δὲν εἶναι τόσον καλὴ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ χάρτου ὅσον τὸ λίνον, πολλαὶ ἄλλαι τὸ ἀντικαθιστοῦν εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις. Οὕτως εἰς διαφόρους χώρας ἔχουν ἐκδοθῇ προνόμια κατασκευῆς χάρτου ἀπὸ κριθήν, βρώμην, ὄρυζαν, ἀραβόσιτον, μπιζέλια, φασόλια, ἀκάνθας, ἀπορρίμματα ζαχαροκαλάμων, κάνναβιν, χόρτον, φύκη, κοκκινογούλια, γεώμηλα, λειχῆνας, φύλλα καὶ φλοιοὺς δένδρων καὶ ἄλλας τοιαύτας φυτικὰς οὐσίας, ἐνῷ ὁ κοινότερος χάρτης κατασκευάζεται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ πολτὸν ὡρισμένων ξύλων, καὶ κυρίως ἐλάτων καὶ πεύκων.

Ὅπως τὸ χαρτὶ ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ ἀπὸ κάθε σχεδὸν πρᾶγμα, οὕτω καὶ κάθε πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ ἀπὸ χαρτί. Μὲ πεπιεσμένον χάρτην κατασκευάζονται τροχοί, σιδηροδρομικαὶ ῥάβδοι, πυροβόλα, πέταλα, παδήλατα καὶ ἀσφαλτωμένοι σωλῆνες διὰ τὴν διοχέτευσιν φωταερίου ἢ ἠλεκτρικῶν συρμάτων. Μὲ πολτὸν ξύλου καὶ θειϊκὸν

ψευδάργυρον ἐπιχειρήθη ἐν Γερμανίᾳ ἡ κατασκευὴ τεχνητῶν κυβολίθων δι' ὁδοστρωσίας. Ἀφοῦ οἱ κυβόλιθοι οὗτοι ὑποβληθοῦν εἰς πίεσιν δισχιλίων τόννων κατὰ κυβικὸν ἑκατοστόμετρον ψήνονται ἔπειτα εἰς κλίβανον ἐπὶ 48 ὥρας. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον κατεσκευάσθησαν πλίνθοι, κέραμοι καὶ ὑδραγωγοὶ σωλῆνες. Οἱ Γερμανοὶ ὡσαύτως κατασκευάζουν ἐκ χάρτου τηλεγραφικοὺς στύλους, βαρέλια, φιάλας καὶ φέρετρα ἀκόμη.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν κατασκευάζονται ἐκ χάρτου ἐνδύματα, πλαίσια παραθύρων, φανάρια, ὀμβρέλλαι, μανδήλια καὶ τεχνητὰ δέρματα. Εἰς τὴν ἰδίαν χώραν κατασκευάζονται ἀπὸ χάρτην ψάθινα καπέλλα, κάποιος δὲ ἐπιχειρηματικὸς Γερμανὸς ἐσχάτως ἐζήτησε προνόμιον τῆς κατασκευῆς σχοινίου ἀπὸ χάρτην. Ὡσαύτως γίνεται χρῆσις χάρτου διὰ τὴν κατασκευὴν τεχνητῆς πορσελάνης, ὀβίδων, ὑφασμάτων διὰ μπιλιάρδα, ἱστίων, σάκκων ἀδιαβρόχων καὶ λέμβων. Λέγεται ὅτι καὶ θερμάστρα, κατασκευασθεῖσα ἀπὸ πεπιεσμένον χάρτην, ἔδωκε λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν Νορβηγίαν σπίτια ἀπὸ χάρτην εἶναι κάτι τι σύνηθες. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ μία ἐκκλησία περιλαμβάνουσα χιλίους ἀνθρώπους, κατεσκευασμένη ὁλόκληρος ἀπὸ χάρτην, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ κωδωνοστασίου της.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΑΓΟΝΩΝ

Αἱ σιαγόνες μας βαστάζονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μασσιᾶς ἢ τῆς πυράγρας, κατὰ τὴν ὑπερκαθαρεύουσαν. Δάγκαμα δέκα λιτρῶν ἀπαιτεῖ τεσσαράκοντα λιτρῶν συστολὴν τῶν μυῶν τῶν σιαγόνων μας. Οὕτω τιθεμένου τοῦ ζητήματος, ὁ καθηγητὴς Dr. G. E. Black, Πρόεδρος τοῦ ἐν Σικάγῳ Ὀδοντοϊατρικοῦ Πανεπιστημίου, ἐπενόησεν ἓν μηχάνημα πρὸς καταμέτρησιν τῆς μυϊκῆς δυνάμεως τῶν σιαγόνων, ὠνόμασε δὲ αὐτὸ γ ν α θ ο δ υ ν α μ ό μ ε τ ρ ο ν.

Μὲ τὸ μηχάνημα τοῦτο ἐ γ ν α θ ο δ υ ν α μ ο μ έ τ ρ η σ ε τὰς σιαγόνας χιλίων ἀνθρώπων, καὶ εἶδεν ὅτι εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις οἱ ὀδόντες εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς μυῶνας τῆς σιαγόνος νὰ ἐξασκήσουν ὅλην τὴν πίεσίν των. Οὕτως ἢ ἄλλως ὁ δόκτωρ εὗρεν ὅτι ὁ τραπεζίτης κατὰ τὸ δάγκαμα τὸ ὁποῖον κάμνει ἐξασκεῖ πίεσιν 170 περίπου λιτρῶν, ἐνῷ ὀλιγωτέραν πίεσιν ἐξασκοῦσιν οἱ κυνόδοντες καὶ οἱ μασσητῆρες.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ ΤΩΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ

Ἓν ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα καὶ μᾶλλον περιζήτητα γουναρικὰ εἶναι τὸ τῶν προβάτων τοῦ Τουρκεστάν, τῆς Χίβας καὶ τῆς Βουχάρας, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ὡς ἀστρακὰν ἢ μπράϊτσφαντζ. Ἐξ αὐτῶν πάλιν τὰ καλλίτερα καὶ ἀκριβώτερα εἶναι τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἀρνία, τῶν ὁποίων ἡ πρόωρος γέννησις ἐπιτυγχάνεται διὰ βιαίων μέσων ἀπὸ τοὺς Κιρκασίους, κατὰ τὸν ἑξῆς φρικώδη τρόπον:

Δύο Κιρκάσιοι συλλαμβάνουν τὴν ἐπίτοκον ἀμνάδα, τὴν δένουν εἰς ἕνα πάσσαλον καὶ ἀρχίζουν νὰ τὴν κτυποῦν διὰ τῶν ῥοπάλων μέχρις ὅτου τὸ ἀτυχὲς ζῶον ἐν μέσῳ φρικωδῶν πόνων καὶ κραυγῶν ἀγρίων φέρει εἰς φῶς τὸ νεογνόν του.

Μόλις ἐπιτευχθῇ ὁ τοκετός, τὸ νεογέννητον ἐκδέρεται καὶ τὸ κρέας του ῥίπτεται εἰς τοὺς σκύλους. Ἡ μήτηρ σπανίως ἐπιζῇ κατόπιν τῶν βασάνων της, τούτου δ' ἕνεκα τὸ γούνωμα τοῦ νεογνοῦ πωλεῖται εἰς τιμὴν πολὺ μεγάλην.

Εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀνέρχονται ἐτησίως τὰ οὕτω σφαγιαζόμενα ποίμνια, οὔτε δὲ κανὲν μέσον θεραπείας φαίνεται πρόχειρον, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, «Προστατευτικὴ τῶν ζῴων Ἑταιρία» δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς τὸ Τουρκεστάν, οὔτε εἰς τὴν Χίβαν, οὔτε εἰς τὴν Βουχάραν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΤΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς θρυλληθείσης παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως Πέτρου ἀπὸ τοῦ Σερβικοῦ Θρόνου, τὰ Γαλλικὰ φύλλα ἀναφέρουν τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιον, ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, ὅτε ὁ νεαρὸς τότε Πρίγκηψ Καραγεώργεβιτς ὑπηρέτει εἰς τὴν Λεγεῶνα τῶν Ξένων.

Ὁ Πρίγκηψ εὑρίσκετο μαζὺ μὲ ἓν ἀπόσπασμα εἰς ἓν μικρὸν χωρίον παρὰ τὸν Λείγηρα, ὀνομαζόμενον Sallbris, ὅτε ἐκυκλώθη ἀπὸ τοὺς Πρώσσους καὶ ᾐχμαλωτίσθη.

Ὁ νεαρὸς Πέτρος συνέπεσε νὰ φέρῃ εἰς τὴν ζώνην του ἕνα μάρσιπον μὲ τετρακοσίας λίρας, τὰς ὁποίας οἱ αἰχμαλωτίσαντες αὐτὸν στρατιῶται κατέσχον. Προκειμένου ὅμως νὰ τὰς διανεμηθῶσι μεταξὺ των διεφώνησαν καὶ ἐπωφεληθεὶς τῆς ταραχῆς ὁ Πρίγκηψ ἐδραπέτευσε, διῆλθε τὸν ποταμὸν κολυμβῶν καὶ ἔσπευσεν εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ἐνῷ οἱ Πρῶσσοι ἐθεώρησαν καλλίτερον νὰ μοιρασθῶσι τὰ χρήματά του ἀντὶ νὰ τὸν καταδιώξουν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Ὄχι κατὰ τοὺς ποιητάς, οὔτε κατὰ τοὺς ἐρωτευμένους, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Λειψίας τὸ φίλημα εἶναι μία πρᾶξις, ἥτις πάντοτε προαπαιτεῖ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀτόμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου γίνεται. Ὅστις, λοιπόν, φιλεῖ ἄτομον χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συγκατάθεσίν του, γίνεται κατὰ τὸν νόμον ἔνοχος ἀδικοπραξίας.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄτομον τὸ θέλον νὰ δεχθῇ φίλημα ὀφείλει συμφώνως μὲ τὸν νόμον νὰ καθιστᾷ γνωστὴν τὴν συγκατάθεσίν του εἰς τὸν μέλλοντα νὰ τοῦ δώσῃ ἓν φίλημα, διὰ νὰ λείπουν αἱ περιπλοκαὶ μὲ τὴν δικαιοσύνην. Καὶ τώρα ποιὸ κορίτσι εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον διὰ νὰ σώσῃ ἐκεῖνον, ὅστις θὰ τὸ φιλήσῃ, ἀπὸ δικαστικὰς καταδιώξεις;

Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θ' ἀποπειραθῇ νὰ φιλήσῃ ἕνα κορίτσι ἐξαφνικά, ὅταν θὰ ξεύρῃ ὅτι μόνον καὶ μόνον δι' αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ καταδιωχθῇ ἐπὶ ἀδικοπραξίᾳ;... Ὡρισμένως αὐτὰ μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν ἠμποροῦν νὰ συμβαίνουν.

Ο ΚΑΙΣΑΡ ΑΠΕΘΑΝΕ

Ὁ Καῖσαρ, ὁ περίφημος σκύλος τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'., ὅστις συνώδευσε τὸ φέρετρον τοῦ κυρίου του κατὰ τὴν ἐπίσημον κηδείαν, ἀπεβίωσε καὶ αὐτὸς ἐσχάτως ἐν Λονδίνῳ. Ὁ σκύλος οὗτος ἦτο εὐφυέστατος, ἔφερε δὲ ἓν περιλαίμιον τὸ ὁποῖον ἔγραφε:

— Εἶμαι ὁ Καῖσαρ, ὁ σκύλος τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἐδουάρδου ὁ σκύλος οὗτος ἠσθένησε δι' ἀρκετὸν καιρόν, ἔπειτα ὅμως ἐθεραπεύθη καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ καὶ ἀπέθανε.

ΑΓΓΛΙΣ—ΓΑΛΛΙΣ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ

Ὁ Πρίγκηψ τοῦ Μονακό, ὅστις ἔσχε διαδοχικῶς ὡς σύζυγον μίαν Ἀγγλίδα καὶ μίαν Γαλλίδα, εἶπε κάποτε:

Διὰ τοῦ γάμου ἡ Γαλλὶς ἀποκτᾷ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐνῷ ἡ Ἀγγλὶς τὴν χάνει.

— Καὶ ἡ Ἀμερικανίς; τὸν ἠρώτησε κάποιος.

— Ἡ Ἀμερικανίς, φίλε μου, εἶπεν ὁ πρίγκηψ, ἐξακολουθεῖ νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΗΠΟΝ.

— Πολὺς κόσμος ἔρχεται ἐδῶ τὰς Κυριακάς, ἔ;... ἠρώτησεν ὁ ἐπισκέπτης τὸν φύλακα τοῦ ζωολογικοῦ κήπου...

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, τὰ καϋμένα τὰ ζῷα στενοχωροῦνται τόσον τὰς καθημερινὰς ὥστε δίνει ὁ νοῦς των τὴν Κυριακὴν ποῦ βλέπουν τὰ πλήθη.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ

Ἡ οἰκοδέσποινα, ἥτις εἶχε τηλεφωνήσῃ ἀπὸ τὸ χωριὸ εἰς τὸν ἰατρόν της νὰ ἔλθῃ, τοῦ ἐζήτει συγγνώμην διὰ τὸν κόπον εἰς ὃν τὸν ὑπέβαλλεν.

— Ὤ! τίποτε, εἶπεν ὁ Ἀσκληπιάδης. Μὴν ἀνησυχεῖτε. Κοντὰ εἰς τὸ σπίτι σας ἔχω ἀκόμη ἕνα ἄλλον ἀσθενῆ, καὶ ἔτσι ἕνα μὲ ἕνα σπάρο σκοτώνω δύο.

ΔΙΣ ΕΞΑΜΑΡΤΕΙΝ...

Εἰς ἕνα γάμον μαύρων ὁ πάστορ ἀνεγίνωσκε τὰς εὐχάς, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ τιμᾷ, νὰ ὑπακούῃ καὶ νὰ φοβῆται τὸν ἄνδρα της...

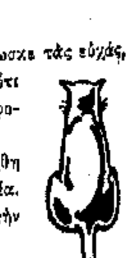

Ὁ γαμβρὸς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνετινάχθη ὡς ἀφυπνισθεὶς αἰφνιδίως, καὶ διέκοψε τὸν ἱερέα.

— Αἰδεσιμώτατε, τοῦ εἶπε, διαβάστε αὐτὴν τὴν περίοδον ἄλλην μίαν φοράν.

— Διατί;

— Διότι θέλω νὰ τὴν καταλάβῃ καλὰ τοῦ λόγου της ἀπ' ἐδῶ—καὶ ἔδειξε τὴν νύμφην—καὶ νὰ μὴν ἔχωμεν ἔπειτα φασαρίας ὅπως καὶ μὲ τὴν πρώτη μου γυναῖκα...

ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Μίαν ἡμέραν ὁ παγκοσμίου φήμης τενόρος Ἐρρῖκος Καροῦζο εὑρίσκετο εἰς μίαν ἐκδρομὴν μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του, ὅταν ἡ μηχανή του ἔπαθε κάτι τι καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ σταματήσῃ εἰς ἕνα ἀγροκήπιον τοῦ Λὸγκ Ἄϊλανδ, καὶ νὰ ζητήσῃ ἄσυλον εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς ἀγρότου.

Ὁ ἀστὴρ τῆς Μετροπόλιταν Ὄπερας ἔγεινεν εὐχαρίστως δεκτὸς ἀπὸ τὸν ἁπλοϊκὸν ἐκεῖνον ἄνθρωπον καὶ κατόπιν τοῦ ἐδήλωσε τὴν ταυτότητά του.

— Ὤ!... ἀνεφώνησε τότε ἔκπληκτος ὁ ἀγρότης... Εἶσθε ὁ Καροῦζος!... Ὁ Ροβινσὼν Καροῦζος ποῦ ἔκαμε τὰ ταξείδια... Μεγάλη μου τιμὴ νὰ σᾶς περιποιηθῶ, κύριέ μου!...

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) ὑπὸ MAURUS JOKAÏ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ὁ Κιρκάσιος καὶ ἡ οἰκογένειά του.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Γαζῆ Μολλᾶς δὲν ἔφερεν ἀκόμη τὸ ὄνομα τοῦ Μουρατσούδ, δηλαδὴ τοῦ Στυλοβάτου τῆς Πίστεως. Ἦτο εἷς ἁπλοῦς Σεΐχης εἰς τὸ Χίμρι, μικρὸν χωρίον, χωμένον εἰς τὰ βορειότερα βουνὰ τῆς Κιρκασίας, ὅπου ὁ φόβος τοῦ Μοσχοβίτου ἦτο ἄγνωστος.

Ἡ φύσις εἶχε προβλέψῃ νὰ προστατεύσῃ τὸ Χίμρι δι' ἑνὸς φρουρίου ἀπορθήτου. Παμμέγισται ὀροσειραὶ περιέκλειον αὐτὸ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὑψούμεναι ἀτελεύτητοι μέχρι τῶν νεφῶν.

Εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλάδος ταύτης, ὅπου ποτὲ δὲν ἔλειπεν ἡ σκιά, ὑψοῦτο εἷς τρίτος ὄγκος βράχων σχηματίζων ἀπὸ τὰς δύο του πλευρὰς ἕνα ἀπότομον κλιμακωτὸν τοῖχον. Οἱ βράχοι οὗτοι ἐκτεινόμενοι μέχρι τῶν ἄλλων ὀρέων ἀπέληγον εἰς ἓν κοῖλον ὀροπέδιον, κλειόμενον εἰς τὸ ἄκρον του ἀπὸ τὰ ὁρμητικὰ ῥεύματα τὰ κατερχόμενα ἀπὸ τὴν ῥάχιν τῆς ὀροσειρᾶς καὶ σχηματίζοντα ἓν ἀρκετὰ εὐρὺ καὶ ἀρκετὰ βαθὺ ποτάμιον, τὰς ὄχθας τοῦ ὁποίου ἐκάλυπτε ζωηρὰ φυτεία, ἰδίως ἀραβοσίτου. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνοίγματος τῆς ὀροσειρᾶς διεκρίνετο ἓν βραχῶδες ἰκρίωμα, ὕψους περίπου ἑκατὸν ποδῶν, συγκείμενον ἀπὸ τεραστίους τετραγωνικοῦ σχήματος ὀγκολίθους, τοὺς ὁποίους θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι εἶχε τοποθετήσῃ καταλλήλως, τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου, χεὶρ ἀνθρώπου. Ἀπὸ μακρὰν τὸ σύνολον τοῦ ἰκριώματος τούτου ἔκαμνε τὴν ἐντύπωσιν φρουρίου μὲ τοὺς πύργους, τὰς ἐπάλξεις καὶ τοὺς προμαχῶνάς του.

Μὲ τέσσαρα τηλεβόλα καὶ τετρακοσίους ἀνθρώπους τὸ φρούριον ἐκεῖνο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κρατηθῇ ἀπέναντι ἑνὸς ὁλοκλήρου στρατιωτικοῦ σώματος.

Ἀλλὰ ποῖος ποτε θὰ ἐσκέπτετο νὰ κυριεύσῃ τὸ Χίμρι, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι, μόλις συμποσούμενοι εἰς πεντακοσίους, δὲν ἔχουν ἄλλην περιουσίαν εἰμὴ μόνον τὰς αἶγας, τὰς ἀγελάδας καὶ τὰς ὡραίας νεάνιδάς των; Ποῖος θὰ ἐξεστράτευέ ποτε κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ Χίμρι, τῶν ἁπλοϊκῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, οἵτινες καθ' ὅλην τὴν ζωήν των εἰς τίποτε ἄλλο δὲν κατέγειναν εἰμὴ εἰς τὴν κατασκευὴν τυροῦ καὶ τὴν κατεργασίαν δερμάτων, καὶ τῶν ὁποίων τὰ μακρὰ τουφέκια δὲν ἐχρησιμοποιήθησάν ποτε ἐναντίον ἀνθρώπων;... Διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς μόνος ἐχθρὸς ἦσαν αἱ ἄρκτοι τῶν γύρω βουνῶν, καὶ μόνον κυνήγιον αἱ αἴγαγροι.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Χίμρι δὲν εὑρίσκονται κἂν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἀπορθήτου φρουρίου. Αἱ ξύλιναι καλύβαι των ἀπ' ἐναντίας εἶναι κατεσκευασμέναι μεταξὺ τῶν βράχων, καὶ προστατεύονται ἔμπρὸς μὲ φιλύρας καὶ ὀπίσω μὲ ἀνθοκήπους. Ὁ ξένος ἐκεῖ πάντοτε ἦτο εὐπρόσδεκτος. Καὶ ἂν συμβῇ οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ὁ ξένος οὗτος νέος καὶ ὡραῖος, τὰ ὡραιότερα μάτια, ὅσα ἐμειδίασάν ποτε ἢ ἔκλαυσαν, ὑγραίνονται κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Αὐτὸ ἦτο τὸ Χίμρι τοῦ προπαρελθόντος αἰῶνος. Ποῖος ποτε ἀπὸ τοὺς κατοίκους του, τοὺς βαυκαλισθέντας μετὰ ᾄσματα τῶν Κιρκασιανῶν χορῶν, θὰ ἠδύνατό ποτε νὰ ὀνειρευθῇ ὅτι θὰ ἤρχετο καιρός, καθ' ὃν τὰ βουνὰ καὶ οἱ βράχοι του θὰ ἐβάφοντο μὲ τὸ αἷμα ἐπιδρομέων καὶ κατακτητῶν;...

* * *

Ἡ οἰκία τοῦ ἀξιολόγου Σεΐχη δὲν ἦτο διαφορετικὴ ἀπὸ τὰς ἄλλας τῶν συγχωρικῶν του. Ἦτο κατεσκευασμένη μὲ κορμοὺς δένδρων, ἀπετελεῖτο ἀπὸ τέσσαρα δωμάτια, καὶ ἐστολίζετο εἰς τὴν εἴσοδόν της μὲ δύο καστανέας.

Ὁ Γαζῆ Μολλᾶς ἐκάθητο εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας του, κατασκευάζων ἓν μαστίγιον μὲ δώδεκα λωρία, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀπέληγεν εἰς ἕνα σιδηροῦν ὄνυχα.

Ἀπέναντί του, καθήμενος εἰς μίαν δορὰν προβάτου, εὑρίσκετο εἷς ξένος. Ἦτο ἔμπορος Ἕλλην, ἐκ Σμύρνης, ὅστις ἐπεσκέπτετο κατ' ἔτος τὴν Κιρκασίαν διὰ ν' ἀγοράσῃ δέρματα, ὡς τοὐλάχιστον διετείνετο. Ὁ Ἕλλην οὗτος εἶχε τρία μέγαρα εἰς τὴν Σμύρνην, τὰ ὁποῖα ἦτο πιθανώτατον ὅτι δὲν εἶχεν ἀποκτήσῃ ἀπὸ τὰ κέρδη τοῦ δερματεμπόρου. Οὕτως ἢ ἄλλως, οἱ ἡμίονοί του ἦσαν κατάφορτοι μὲ δέρματα καὶ γουναρικά, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνος συνέπινε μετὰ τοῦ οἰκοδεσπότου ἓν ξυνὸν ποτὸν καμωμένον ἀπὸ τὴν Κιρκασίαν ἐκ γάλακτος ἱππείου, καὶ προσεπάθει νὰ καταπνίξῃ τὴν κακοσμίαν του, καπνίζων εὐώδη τῆς Λατακείας καπνὸν εἰς πολυτελὲς τσιμπούκι.

Διὰ τὸν Ἕλληνα κατεσκεύαζεν ὁ Κιρκάσιος τὸ μαστίγιον, πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὁποίου κατέβαλλεν ἰδιαιτέραν ὅλως τέχνην. Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία, ὁ Γαζῆ Μολλᾶς ἐπλατάγισεν αὐτὸ μὲ ἓν μειδίαμα θριάμβου.

— Εἶναι θαυμάσιον! Εἶπεν ὁ Ἕλλην.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδωμεν κατόπιν, ὅταν τὸ δοκιμάσωμεν, ἀπήντησεν ὁ Κιρκάσιος, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωνε τὸν διάκοσμον τῆς λαβῆς του...

— Πῶς θὰ τὸ δοκιμάσωμεν... ἠρώτησεν ὁ Ἕλλην, ἀπορῶν διὰ τὸ μυστηριῶδες ὕφος τοῦ συνομιλητοῦ του...

— Περίμενε νὰ ἐπιστρέψουν τὰ παιδιά μου, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος.

— Τί ἐννοεῖς; Θὰ δοκιμάσῃς τὸ μαστίγιον ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των;...

— Διατί ὄχι;... Βεβαίως δὲν θὰ ἤθελες νὰ τὸ δοκιμάσω εἰς τὴν ῥάχιν τῶν παιδιῶν τοῦ ἄλλου κόσμου.

— Ναί, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι σκληρότης;...

—Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ δέρωνται διὰ νὰ σωφρονίζωνται. Καὶ ἔπειτα πρέπει νὰ λαμβάνουν ἐνωρὶς μίαν ἰδέαν τῶν πικριῶν τοῦ βίου. Ἔπειτα τὰ παιδιὰ πάντοτε ἐμφοροῦνται ἀπὸ κακὰς διαθέσεις καὶ εἶναι καλὸν νὰ τὰ φέρῃ κανεὶς εἰς τὸν καλὸν δρόμον διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ξύλου.

Ὁ Ἕλλην εἶδε πονηρῶς τὸν Κιρκάσιον, καὶ τέλος ἠρώτησε:

—Βέβαια δὲν θὰ δείρῃς τὰ παιδιά σου χωρὶς λόγον!

— Πάντοτε ὑπάρχει λόγος. Τὰ παιδιὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ κάμουν τίποτε στραβό. Φθάνει κανεὶς νὰ παρακολουθῇ τὰς κινήσεις των διὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῇ...

— Γαζῆ Μολλᾶ, εἶπεν ὁ Ἕλλην, μὲ ὕφος ῥεμβῶδες, ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν εἶναι ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν ἐννοεῖς. Πράγματι κανεὶς Κιρκάσιος δὲν ἐννοεῖ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν.

— Καὶ ὅμως πῶς συμβαίνει ὥστε τὰ μὲν ἀγόριά μας νὰ εἶναι τὰ γενναιότερα, τὰ δὲ κορίτσιά μας τὰ ὡραιότερα τῆς γῆς;...

—Τὰ ἀγόριά σας θὰ ἦσαν γενναιότερα καὶ τὰ κορίτσιά σας ὡραιότερα, ἂν ἀνετρέφοντο εἰς τὴν χώραν τῶν Θεῶν, ἥτις εἶναι ἡ πατρίς μου ἡ Ἑλλάς!

Νέφος καπνοῦ, ἱκανὸν νὰ σκιάσῃ τὸν Ὄλυμπον, ἐξῆλθε τῶν ῥωθώνων τοῦ Ἕλληνος, ῥοφῶντος ἐν ἐξάψει τὸ τσιμπούκιόν του.

— Λοιπόν, Γαζῆ Μολλᾶ, τὰ παιδιὰ εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ δέρων ἓν ἐξ αὐτῶν ἁμαρτάνει ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, διότι αἱ χεῖρες Αὐτοῦ τὸ προστατεύουν τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Μὴ ἁμαρτάνῃς ἀπέναντι τῶν τέκνων σου. Δός μου τα νὰ σοῦ τὰ ἀναθρέψω.

— Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Σὺ εἶσαι Χριστιανὸς καὶ ἐγὼ Μουσουλμᾶνος. Πῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀναθρέψῃς τὰ παιδιά μου;...

— Μὴ φοβοῦ! Δὲν τὰ θέλω διὰ τὸν ἑαυτόν μου. Ἐννοῶ ὅτι θὰ τοῖς δώσω τοιαύτας θέσεις, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τ' ἀνώτατα ἀξιώματα. Θὰ ἠδυνάμην νὰ τὰ τοποθετήσω εἰς κανὲν μέγαρον πασᾶ εἰς τ' Ἀνάκτορα ἢ πάντως εἰς τὸ μέγαρον κανενὸς Βεζύρου. Δὲν ἔχεις ἰδέαν πόσον ὅλοι αὐτοὶ ὑπολήπτονται τοὺς Κιρκασίους.

— Εὐχαριστῶ, Μίδα, διὰ τοὺς λόγους σου, ἀλλὰ δὲν τὰ δίδω.

— Σὲ παρακαλῶ μὴ μὲ ὀνομάζῃς Μίδαν. Τὸ ὄνομά μου εἶναι Λεωνίδας Ἀργυροκανθαρίδης, καὶ εἶμαι κατ' εὐθεῖαν ἀπόγονος τοῦ Λεωνίδου, τοῦ πεσόντος εἰς τὰς Θερμοπύλας μὲ τοὺς τριακοσίους. Εἷς ἐκ τῶν προπάππων μου ἐφονεύθη εἰς τὰ Κούναξα. Ἄλλος ἐπολέμησε μαζὺ μὲ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὰ Γαυγάμηλα καὶ ἄλλοι συγγενεῖς μου ὑπηρέτησαν ὑπὸ Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον καὶ Μιχαὴλ τὸν Καντακουζηνόν, πρὶν ἀκόμη τὸ Βυζάντιον γείνῃ Σταμπούλ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι καιρὸς τώρα νὰ σοῦ ἀναπτύξω τὴν γενεαλογίαν μου. Ἐν τούτοις θὰ σοὶ ἔδιδα ἓν βαλάντιον χρυσοῦ διὰ τὰ δύο παιδιά.

— Ὄχι! Ὄχι! Εἶναι ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Κιρκάσιος.

— Εἶσαι ἠλίθιος, τσορμπατζῆ, ἀπήντησεν ἑτοίμως ὁ Λεωνίδας. Δὲν ζητῶ ν' ἀγοράσω τὰ παιδιά σου. Ἀλλὰ σεῖς ἐδῶ τὸ ἔχετε σύστημα νὰ τὰ πωλῆτε. Αὔριον-μεθαύριον θὰ ἔλθῃ ἐδῶ τυλιγμένος εἰς δέρματα ἄρκτων ὁ πρῶτος Κιρκασιανὸς ἀγριάνθρωπος καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν θυγατέρα σου. Θὰ τοῦ τὴν δώσῃς. Καὶ αὐτὸς εἰς ἀντάλλαγμα θὰ σοῦ δώσῃ δέκα ἢ δώδεκα ἰσχνὰς ἀγελάδας. Ἐγώ, ἐν τούτοις, σοῦ δίδω χίλια γρόσια δι' αὐτὰ καὶ τοῖς ἐξασφαλίζω τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν πρόοδον καὶ τὸ μέλλον των διὰ παντός.

Ὁ Κιρκάσιος ἐσκέπτετο, ἀλλὰ δὲν ὡμίλει.

— Δὲν ἀπαντᾷς; ἠρώτησεν ὁ Ἕλλην. Λοιπὸν τὰ ἔχεις ὑποσχεθῆ εἰς κανένα ἄλλον ἔμπορον;... Γνωρίζω ὅτι πολλοὶ ἔμποροι ἔρχονται ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ ἀγοράζουν παιδιά, καὶ αὐτοὶ ἴσως σοῦ ἔδωκαν καλλιτέραν τιμήν. Τί δόλιοι Ἀρμένιοι! Ἀγοράζουν ἀγόρια καὶ κορίτσια δι' ἕνα κομμάτι ψωμί, τὰ πωλοῦν δὲ κατόπιν εἰς ἡλικίαν ἐννέα ἢ δέκα ἐτῶν εἰς τοὺς πασάδες, καὶ κάμνουν περιουσίας!

Ἐγὼ ὅμως σοῦ λέγω πράγματα. Ἡ κόρη ἑνὸς Γεωργιανοῦ ποιμένος, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος μοὶ ἐνεπιστεύθη, εἶναι σύζυγος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ θυγάτηρ ἄλλου ἀνυποδήτου αἰγοβοσκοῦ εἶναι εὐνοουμένη τοῦ πασᾶ τῆς Θεσσαλονίκης!

Ἀλήθεια, Γαζῆ Μολλᾶ, πρέπει νὰ σκεφθῇς διὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν σου. Ἔχεις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ κάμῃς εὐτυχισμένα. Καὶ ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ ἐξασφαλίσω τὴν τύχην των. Διατί νὰ μὴ μοῦ τὰ ἐμπιστευθῇς, ἀφοῦ μὲ γνωρίζεις;

Ὁ Κιρκάσιος ἐσιώπησε, μὴ γνωρίζων τί ν' ἀπαντήσῃ. Ἀφ' ἑνὸς δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ξένον, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν ἦτο ἀδιάφορος πρὸς τὸ μέλλον τῶν ἰδίων του τέκνων. Ἔπειτα ἡ φυσική του ὑπερηφάνεια ὑπερίσχυσεν ὅλων τῶν ἄλλων του αἰσθημάτων. Ἐφαντάσθη τὰ παιδιά του πτώματα τοῦ πρώτου τυχόντος δεσπότου, ὑποκείμενα εἰς ὅλας τὰς ὀρέξεις καὶ ὅλας του τὰς κτηνωδίας, καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἔλαβε τὴν ἀπόφασίν του.

— "Οχι ! Εἶπεν εἰς τὸ τέλος, κραδαίνων νευρικῶς τὸ μαστίγιόν του. "Οχι, τὰ παιδιά μου θὰ μείνουν ἐδῶ μαζύ μου!... Δὲν τὰ δίδω. Μὴ μοῦ κάμης περισσότερον λόγον δι' αὐτά. 'Εὰν κανεὶς ἄλλος ἔλθη νὰ μοῦ κάμη τὰς ἰδίας προτάσεις θὰ τὸν διώξω, ἂν τολμήση νὰ ἀπαντήση θὰ τὸν δείρω, καὶ ἂν τολμήση νὰ μὲ κλέψη θὰ τὸν φονεύσω.

— "Εστω, εἶπεν ὁ ἔμπορος σύνοφρυς, ἐγειρόμενος καὶ πλησιάζων τὸ καραβάνιον τῶν ἡμιόνων του.

'Ο ἥλιος ἔδυε καὶ μεταξὺ τῶν ἀποκρήμνων ἐκείνων ὀρέων ἀντήχει ἡ γλυκεῖα κωδωνοκρουσία τῶν ποιμνίων τὰ ὁποῖα ἐπέστρεφον ἀπὸ τὴν βοσκήν. Δεκαπέντε χιονώδους λευκότητος ἀγελάδες ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μολλᾶ καὶ μὲ τὰ ἤρεμα βήματά των εἰσῆλθον εἰς τὴν δι' αὐτὰς προωρισμένην μάνδραν. Κατόπιν αὐτῶν ἤρχοντο τὰ τέκνα τοῦ Σείχου, τὰ ὁποῖα τὰς ἐβόσκον ὅλην τὴν ἡμέραν. 'Ο υἱὸς τοῦ Κιρκασίου ἐφαίνετο ἔχων ἡλικίαν περίπου δώδεκα ἐτῶν, ἐνῷ ἡ ἀδελφή του ἦτο κατὰ ἓν ἔτος μικροτέρα του.

Βλέπων κανεὶς τὰ δύο παιδία ἐκ τοῦ πλαγίου θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ γνωρίση ἐκ πρώτης ὄψεως ποία ἦτο ἡ κόρη καὶ ποῖος ὁ νέος. Καὶ οἱ δύο εἶχον μακρὰν μαύρην κόμην, χυνομένην εἰς πλουσίους βοστρύχους ἐπὶ τῶν ὤμων των, ἐνῷ τὸ δέρμα των, λεπτόν, λευκὸν καὶ λεῖον, ἐφαίνετο ὡς νὰ μὴ εἶχε προσβληθῆ ποτε ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ καλοκαιρινοῦ ἡλίου. 'Ο μικρὸς εἶχε κάτι τι τὸ τόσον παρθενικὸν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του καὶ ἡ κόρη ἦτο τόσον ἀρρενωπή, ὥστε μὲ μίαν ἀλλαγὴν τῶν φορεμάτων των δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίση κανεὶς τὸ φῦλον ἑκάστου... "Οπως ἤρχοντο, κρατούμενοι ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, παρουσίαζον τὸ ὡραιότερον ζεῦγος ὡραίων παιδιῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ θαυμάση.

— Τί θησαυροί, ἀνέκραξεν εἰς τὴν θέαν των ὁ Λεωνίδας 'Αργυροκανθαρίδης. Καὶ τί κρῖμα νὰ τοὺς ἔχη κανεὶς κρυμμένους εἰς τὸν ἀγριότοπον αὐτὸν τοῦ Καυκάσου. 'Αλλὰ τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον κρατεῖς, μικρέ μου;...

'Ο γεαρὸς Κιρκάσιος ἵστατο ἐνώπιον τοῦ ἐμπόρου μειδιῶν ἐν θριάμβῳ, ἐνῷ ἡ ἀδελφή του ἐρρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός της.

— Δὲν γνωρίζεις πῶς εἶναι τὰ δέρματα τῶν ἄρκτων; ἠρώτησε τὸν Λεωνίδαν ὁ νέος. Καὶ ταῦτα λέγων ἔσυρε καὶ ἔρριψε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ καταπλήκτου ἐμπόρου τὸ πτῶμα μιᾶς ἄρκτου, μόλις διετοῦς, ἧς ἡ καθημαγμένη κεφαλὴ ἐσύρετο εἰς τὸ χῶμα.

— Ποῦ τὸ εὗρες αὐτὸ τὸ τέρας; Ποῖος σοῦ τὸ ἔδωκεν;... ἠρώτησεν ὁ ἔμπορος.

— Ποῖος μοῦ τὸ ἔδωκεν; εἶπεν ὁ νέος μὲ λάμποντα μάτια. "Ας τὸ εἰπῆ ἡ Μιλιέβα! καὶ ταῦτα λέγων ἐστράφη πρὸς τὴν ἀδελφήν του.

— "Ημεθα εἰς τὸ δάσος, εἶπεν ἡ κόρη, χωρὶς νὰ ἴδη ὅτι ὁ πατήρ της ἦτο θυμωμένος, καὶ ὁ Θόμαρ ἔκαμνε σφυρίκτρας, ἐνῷ ἐγὼ ἐμάζευα ἄνθη, ὅταν ἔξαφνα μέσα ἀπὸ τὴν λόχμην ἐπρόβαλε μία ἄρκτος μὲ τὸ μικρόν της καὶ ἤρχισε νὰ τρέχη κατ' ἐπάνω μας. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνόμισα ὅτι θὰ μᾶς ἐπετίθετο, ἀλλ' ἐκείνη εἶχεν ἀλλοῦ τὴν προσοχήν της, καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐζήτει κάτι. Πράγματι μετὰ μίαν στιγμὴν ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς λόχμης ἐξῆλθε μία ἄλλη ἄρκτος, κρατοῦσα εἰς τὸ στόμα της ἓν ἄλλο νεογνόν, τὸ ὁποῖον ἡ πρώτη ἄρκτος ἐζήτει.

«'Ο Θόμαρ ὅταν εἶδε αὐτὸ τὸ θέαμα ἐνόησεν ὅτι ἡ δευτέρα ἄρκτος εἶχε κλέψη τὸ μικρὸν τῆς πρώτης καὶ ἁρπάσας ἀμέσως τὸ ρόπαλόν του ἔστρεψεν ἐναντίον της. Μὲ τὸ πρῶτον κτύπημα ἡ δευτέρα ἄρκτος ἀφῆκε τὸ νεογνὸν τὸ ὁποῖον ἔτρεξεν εἰς τὴν μητέρα του. 'Ο Θόμαρ ὅμως ἔμεινε μόνος ἀπέναντι τῆς δευτέρας ἄρκτου ἡ ὁποία τοῦ ἔθραυσε τὸ ρόπαλόν του καὶ ἐρρίφθη ἐπάνω του διὰ νὰ τὸν σπαράξη μὲ τοὺς ὄνυχάς της.

Τότε ἔτρεξα καὶ ἔπιασα τὴν ἄρκτον ἀπὸ τὰ αὐτιά, ἔδωκα δὲ καιρὸν εἰς τὸν Θόμαρ νὰ σύρη τὴν μάχαιράν του καὶ νὰ σχίση τὴν κοιλίαν τοῦ θηρίου. Αὐτὸ ἦτο ὅλον.»

— "Ω εὐλογημένα παιδιά! εἶπεν ὁ ἔμπορος. Δὲν ξεύρετε ὅτι δὲν εἶναι καλὸν τόσον θάρρος;... Καὶ ἂν ἡ ἄρκτος αὐτὴ ἐξέσχιζε τὰ ὡραῖα πρόσωπά σας μὲ τοὺς ὄνυχάς της, δὲν θὰ ἄξιζε νὰ σᾶς δείρη κανεὶς μὲ μαστίγιον ἡμιόνου;

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Μολλᾶς ἀνεπήδησε. Λυσσῶν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι αὐτὰ τὰ δύο παιδιά του ἦτο δυνατὸν νὰ τοῦ ἀφαιρεθῶσι, μαινόμενος διότι ὁ ἔμπορος τὰ ἐκύτταζε μὲ τόσον περίεργον βλέμμα, ὕψωσε τὸ μαστίγιόν του καὶ τὸ κατέφερε μὲ ὁρμὴν καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Θόμαρ καὶ τῆς Μιλιέβας.

Τὰ δύο παιδιὰ δὲν ἐγνώριζον διατί ἐδέροντο. 'Αλλ' ὑπέστησαν τὴν τιμωρίαν χωρὶς νὰ δακρύσουν. "Επειτα ὁ μικρός, ἀποσπασθεὶς τῶν χειρῶν τοῦ πατρός του, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔλαβε τὴν ποιμενικήν του ράβδον καὶ χωρὶς νὰ ρίψη οὔτε ἓν βλέμμα πίσω του ἀνεχώρησεν ἀφήσας περίλυπον τὴν ἀδελφήν του.

— 'Ω! εἶπεν ἡ μικρά, στρεφομένη πρὸς τὸν πατέρα της. Κύτταξε! 'Ο Θόμαρ φεύγει! Δὲν θὰ γυρίση πλέον ποτὲ στὸ σπίτι!...

— Τί θὰ κάμη ὅταν πεινάση; εἶπεν ὁ Σείχης...

Εἶχεν ἤδη νυκτώση καὶ ὁ Θόμαρ δὲν εἶχεν ἐπιστρέψη. 'Επὶ πλέον μία ἀγρία καταιγὶς ἐφαίνετο πλησιάζουσα κάθε ὥραν. 'Ο ἄνεμος ἐσύριζε μέσα εἰς τοὺς κλάδους καὶ τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων, καὶ ἔφερε μέχρι τοῦ χωρίου τὰς μακρυνὰς θρηνῳδίας τῶν λύκων τοῦ δάσους.

— "Ας πηγαίνω νὰ τὸν εὕρω!... εἶπε μὲ ἱκετευτικὸν ὕφος ἡ μικρὰ κόρη εἰς τὸν πατέρα της. 'Αλλ' ἐκεῖνος δὲν τὴν ἄφηνε νὰ φύγη. Μετ' ὀλίγον ἡ λαῖλαψ ἐμαίνετο καὶ ἡ βροχὴ ἔπιπτεν ἀκράτητος, ὡς νὰ εἶχον ἀνοίξη οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ.

'Η μικρὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἡσυχάση εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ ἀδελφός της εὑρίσκετο εἰς τὸ δάσος τὴν ὥραν ἐκείνην.

— Κάποιος θὰ τοῦ ἔδωκε στέγην, εἶπεν ὁ γέρων, καθησυχάζων τὴν κόρην του τὴν ὁποίαν τώρα ἐλυπεῖτο, ὅπως εἶχε μετανοήση, διότι ἄνευ λόγου εἶχε κτυπήση τὸν υἱόν του.

Τὸ μεσονύκτιον ἡ βροχὴ κατέπαυσε καὶ ἡ σελήνη, ἀπαλλαγεῖσα τῶν νεφῶν, ἐσκόρπιζεν εἰς τὴν ταραχθεῖσαν πρὸς στιγμὴν φύσιν τὸ ὠχρὸν φῶς της.

"Ενα τραγοῦδι ποιμενικὸν ἔφθασε τὴν στιγμὴν ἐκείνην μέχρι τῆς ἀγρυπνούσης Μιλιέβας.

— Εἶναι ἡ φλογέρα τοῦ Θόμαρ!.. εἶπεν ἔξαφνα ἀναπηδῶσα. 'Αλλ' ὁ πατήρ της ἀπήντησε σοβαρῶς.

— Εἶναι ἀηδόνες. Πλάγιασε καὶ κοιμήσου.

Καὶ ὅμως ὁ ἴδιος δὲν ἐκοιμᾶτο.

Κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἡ Μιλιέβα ἠγέρθη ἀκροποδητὶ καὶ βλέπουσα τὰ μάτια τοῦ πατρός της κλειστὰ ὑπέθεσεν ὅτι ἐκοιμᾶτο, ἐνεδύθη κρυφίως καὶ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας. 'Ο Μολλᾶς δὲν ἐκινήθη, οὔτε ἔκαμε τίποτε διὰ νὰ τὴν ἐμποδίση... Εἶχεν ἄλλως τε μετανοήση δι' ὅ,τι ἔκαμε καὶ ἐπερίμενε μὲ χαρὰν νὰ ἐπανίδη τὸν υἱόν του.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς οἱ κωδωνίσκοι τῶν ἡμιόνων τοῦ "Ελληνος ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ ἔμπορος, ὅστις εἶχε κοιμηθῆ τὴν νύκτα εἰς τὸ δάπεδον τοῦ ἰσογείου, ἡτοιμάζετο πρὸς ἀναχώρησιν. 'Ο Λεωνίδας ἐφαίνετο βιαζόμενος ὑπερβολικά. "Ηρπαζε διάφορα δέματα καὶ κιβώτια, τὰ ἔρριπτε φύρδην-μίγδην εἰς τὰ ὑποζύγιά του καὶ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὡμίλει κατὰ μόνας, ὅτε ἔξαφνα εἶδε τὸν Κιρκάσιον.

—'Ετοιμάζομαι νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω, τσορμπατζῆ, εἶπεν ὁ "Ελλην. 'Αλλὰ διατί σηκώνεσαι τόσον πρωΐ; 'Ο ὕπνος ἔπειτα ἀπὸ νύκτα καταιγίδος εἶναι ὡραιότατος. Πήγαινε νὰ κοιμηθῆς... "Εχε ὑγείαν! Χαιρέτησε ἐκ μέρους μου τὰ παιδιά σου διὰ τὰ ὁποῖα ποτὲ πλέον δὲν θὰ σοῦ κάμω λόγον. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἔχεις ἴσως ἄδικον. Εἶσαι πατὴρ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰ τέκνα σου. "Ενα ἄλλο πρᾶγμα θὰ σοῦ ἐπρότεινα. Διατί δὲν γίνεσαι μέλος τῆς 'Εταιρίας μας; Μήπως σεῖς οἱ Κιρκάσιοι ὑποφέρετε ὀλιγώτερον ἡμῶν τῶν 'Ελλήνων ὑπὸ τὸν Τοῦρκον;.... 'Αλλ' εἶσαι πολὺ ἄθικος καὶ ἀφελὴς ἄνθρωπος. 'Εξακολούθησον νὰ κυνηγᾷς ἀντιλόπας καὶ φύλαξέ μου τὰ δέρματά των, μὲ τὰς τιμὰς ποῦ γνωρίζεις.

Καὶ τώρα, ἔχε ὑγείαν!... ἐφώναξεν ὁ "Ελλην, ἱππεύων καὶ τιθέμενος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μικροῦ του καραβανίου.

Μελαγχολικὸς ἀπὸ τοῦ παραθύρου τὸν *ἀπεχαιρέτησεν ὁ Σείχης, καίτοι* ἐνδομύχως ἦτο κατευχαριστημένος, διότι ἔφευγεν ὁ ἔμπορος αὐτός, ὅστις ἀπὸ τῆς προτεραίας τοῦ ἐφαίνετο ὡς κακὸς δαίμων.

'Ο Λεωνίδας 'Αργυροκανθαρίδης ἐξ ἄλλου διηυθύνθη πρὸς τὸ δάσος, ψάλλων δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν πνευμόνων του τὰ θούρια τοῦ Ρήγα Φεραίου.

Διαρκῶς ἐξ ἄλλου ὁ ἔμπορος ἔστρεφε δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τὰ βλέμματά του εἰς τὰ σύνδενδρα μέρη τοῦ δάσους, ζητῶν κάτι τι εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο δίδων μεγάλην σημασίαν.

'Ο ἔξυπνος ἔμπορος ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὸν λογαριασμόν του, διότι ὀλίγην ὥραν ἀφ' ὅτου εἶχεν εἰσχωρήση εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δάσους ἤκουσε παιδικὰς φωνὰς νὰ τοῦ λέγουν:

— "Ε! 'Εδῶ! 'Εδῶ...

— 'Ω! Εἶπεν ἐν τέλει ὁ Λεωνίδας, προσποιούμενος ἔκπληξιν, σὺ εἶσαι κόρη μου;... Σὺ ἡ Μιλιέβα;...

'Η κόρη δὲν ἦτο μόνη· εἶχεν εὕρη τὸν ἀδελφόν της, τὸν ὁποῖον ἔσυρεν ἀπὸ τῆς χειρὸς ὅπως τὸν ἐξαγάγη ἀπὸ τοὺς θάμνους εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο κρυμμένος, καὶ ὁπόθεν δὲν ἤθελε νὰ ἐξέλθη, ἐντρεπόμενος νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν "Ελληνα, μάρτυρα τοῦ δαρμοῦ του.

'Η Μιλιέβα ἐπέμενε νὰ γυρίσουν ὀπίσω καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν πατέρα των συγγνώμην, καὶ ὁ νέος ἐφαίνετο ὑποχωρῶν καὶ δεχόμενος τὴν συμβουλὴν τῆς ἀδελφῆς του.

— Τί εὐτύχημα ἦτο νὰ σᾶς συναντήσω! ἐξηκολούθησεν ὁ "Ελλην. Καὶ κύπτων εἰς τὸ οὖς τῆς Μιλιέβας τῆς εἶπεν εἰς τρόπον ὥστε τμήματα τῶν λόγων του νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ Θόμαρ.

— "Ακουσε, παιδί μου, ὁ πατήρ σας τὴν στιγμὴν αὐτὴν μαίνεται ἐναντίον σας, καὶ δὲν εἶναι καλὸν νὰ πᾶτε στὸ σπίτι τώρα. 'Ακριβῶς πρὶν φύγω τὸν εἶδον μὲ τὸ ὅπλον του καὶ τὸν ἠρώτησα ποῦ ἐπήγαινε, καὶ αὐτὸς μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἐξεκίνει νὰ εὕρη τὸν ἀδελφόν σου καὶ νὰ τὸν φονεύση εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καθ' ἣν θὰ τὸν συνήντα.

— "Ω! εἶπεν ὁ νέος ὅστις ἤκουσε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις. Θὰ μὲ φονεύση... "Ας τολμήση!.

— Μή, παιδί μου, ὁμιλῆς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εἶπεν ὁ Λεωνίδας. Τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχεις νὰ κάμης εἶναι νὰ τὸν ἀφήσης νὰ περάση ὁ θυμός του. Κάμε ἓν μικρὸν ταξείδιον καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφεις. 'Η Μιλιέβα ἠμπορεῖ νὰ ἐπιστρέψη, μολονότι ὁ πατήρ της ὡρκίσθη νὰ τὴν μαστιγώση μὲ κνοῦτον, ὅταν γυρίση...

— Πῶς εἶπεν ὁ Θόμαρ! Θὰ τὴν δείρη πάλιν;...

Καὶ ταῦτα λέγων τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ ἐδάκρυσε μαζύ της.

— Πτωχὰ παιδιά! εἶπεν ὁ Λεωνίδας. Πῶς φαίνεσθε ὅτι δὲν ἔχετε μητέρα. Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεσθε. 'Αλλὰ οὔτε ἐγὼ δὲν τολμῶ νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν πατέρα σας τὴν στιγμὴν ταύτην. Αὐτὸς ἐφώναζεν ὅτι δὲν θέλει νὰ σᾶς ἴδη πλέον ζωντανοὺς ἐμπρός του!...

— Τότε λοιπὸν δὲν θὰ μᾶς ἴδη, εἶπεν ὁ Θόμαρ, ἐναγκαλιζόμενος τὴν ἀδελφήν του. Θὰ φύγω καὶ θὰ σὲ πάρω μαζύ μου.

— Ποῦ; ἠρώτησεν ἡ κόρη.

— 'Ο κόσμος εἶναι μεγάλος.

— "Εχετε τρόφιμα μαζύ σας; *ἠρώτησεν ὁ Λεωνίδας.*

'Ο νεαρὸς Κιρκάσιος ὠχρίασε. 'Ιδοὺ κάτι τι τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε περάση ἀπὸ τὸν νοῦν του. "Επειτα κατακόκκινος ἀπὸ ἐντροπὴν καὶ συγκίνησιν εἶπεν εἰς τὸν "Ελληνα:

— Σὲ ἤκουσα μίαν ἡμέραν παραπονούμενον, διότι εἶχαν φύγη τὰ ὑποζύγιά σου. Παράλαβέ με ὡς ὁδηγὸν τῶν ἡμιόνων σου. Θὰ κάμνω ὅλην τὴν ἐργασίαν σου καὶ θὰ ζητήσω ὡς χάριν νὰ εἶναι μαζύ μου ἡ Μιλιέβα καὶ νὰ μὴ ἐργάζηται αὐτή.

'Ο ἔμπορος ᾐσθάνθη τὴν χαρὰν πλημμυρίζουσαν τὴν καρδίαν του.

— 'Ω! παιδιά μου, εἶπε, τί εἶναι αὐτὰ τὰ λόγια ποῦ ἀκούω! Σὺ τέκνον μου εἶσαι ἥρως. "Οχι δὲν θὰ γείνης ἱπποκόμος μου, θὰ γείνης παιδί μου, καὶ ἡ ἀδελφή σου κόρη μου. Θὰ πάρω ἱπποκόμον εἰς τὸ πρῶτον χωρίον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ σταματήσωμεν καὶ θὰ σᾶς ἔχω πάντοτε μαζύ μου μέσα εἰς τ' ἀνάκτορά μου.

Τὰ παιδιὰ ἔμειναν κατάπληκτα ἐνώπιον τῆς τόσης ἀγαθότητος τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀδιστάκτως ἐδέχθησαν τὴν προσφοράν του.

— Θὰ γυρίσωμεν ὅμως πάλιν εἰς τὸν πατέρα μας; εἶπεν ἡ Μιλιέβα.

— Βέβαια, παιδί μου. Μήπως δὲν εἶναι καλός μου φίλος;... Πρῶτον ὅμως θὰ ταξειδεύσωμεν τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ θὰ φθάσωμεν εἰς μίαν μεγάλην πόλιν ὅπου θὰ ἴδῆτε οἰκίας τριωρόφους νὰ κολυμβοῦν εἰς τὰ νερά, θὰ ἴδῆτε μέγαρα ὁλόχρυσα, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐχάνετο ἡ πτωχή σας καλύβη. 'Ο Θόμαρ *θὰ ἔχη ἕνα θαυμάσιον ἵππον ὁ ὁποῖος θὰ* πετᾷ ὡς ἄνεμος, ὑπὸ τοὺς πτερνιστῆράς του. Καὶ ἔπειτα θὰ ἔχη ξίφος μὲ λεπίδα ἀπὸ χάλυβα τῆς Δαμασκοῦ, καὶ μεταξὺ τριακοσίων Τουρκοπαίδων θὰ εἶναι ὁ πρῶτος. Καὶ ἔπειτα σύ, Μιλιέβα, θὰ ἔχης περιδέραια μαργαριτῶν καὶ θὰ φορῆς μεταξωτὰ ὑφάσματα, καὶ θὰ ἔχης χορευτρίας εἰς τὰς διαταγάς σου διὰ νὰ σὲ διασκεδάζουν.

— Καὶ πότε θὰ γυρίσωμεν εἰς τὸν πατέρα μας;...

— Πολὺ γρήγορα! Μόλις ὁ Θόμαρ γείνη σπουδαῖος ἄνθρωπος. Τότε θὰ γυρίση ἐδῶ ὡς αὐθέντης συνοδευόμενος ἀπὸ ἑκατοντάδας ἱππέων, καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν ἀδελφήν του, τῆς ὁποίας τὸ φορεῖον ὁλόκληρον καμωμένον ἀπὸ χρυσὸν καὶ μέταξαν θὰ τὸ κρατοῦν τέσσαρες ὑπηρέται...

Καὶ ὁ Λεωνίδας μὲ τὰ ζωηρότερα τῶν χρωμάτων περιέγραφε τὴν σκηνὴν τῆς ἐπιστροφῆς, ἥτις κυριολεκτικῶς κατώρθωσε νὰ γυρίση τὰς κεφαλὰς τῶν ἀθώων αὐτῶν παιδιῶν.

'Εν τῷ μεταξὺ ὁ Σείχης ἀνέμενεν ἀκόμη τὴν ἐπάνοδον τῶν τέκνων του, καὶ βλέπων ὅτι ταῦτα δὲν ἐφαίνοντο ἤρχισεν ἐρωτῶν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ καὶ ζητῶν πληροφορίας.

Τότε κάποιος χωρικὸς εἶπεν εἰς τὸν Μολλᾶ ὅτι εἶδεν εἰς τὸ δάσος τὸν Θόμαρ καὶ τὴν Μιλιέβα μαζὺ μὲ τὸν "Ελληνα ἔμπορον, ἅπαντας ἱππεύοντας ἐπὶ ἡμιόνων.

Τότε ὁ γέρων Κιρκάσιος ἐξεμάνη καὶ ἤρχισε βρυχώμενος ὡς λέων.

— Μοῦ ἔκλεψε τὰ παιδιά μου ὁ ἄθλιος! ἐφώναζε καὶ χωρὶς νὰ προφθάση νὰ ἀνακοινώση τὰ σχέδια εἰς τοὺς γείτονάς του, οἵτινες θὰ τὸν ἐβοήθουν, ὡπλίσθη, ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ ἵππου του καὶ ἔφυγεν ὡς ἀστραπὴ εἰς τὸ δάσος.

Φθάσας εἰς τὸ πρῶτον χωρίον ἔμαθεν ὅτι ὁ "Ελλην ἔμπορος δὲν εἶχε φανῆ ἐκεῖ, καὶ τότε ἐνόησεν ὅτι τὰ ἴχνη τοῦ καραβανίου τὰ ὁποῖα εἶχεν ἕως τότε ἀκολουθήση ἦσαν ἐσφαλμένα, καμωμένα ἐπίτηδες διὰ νὰ τὸν ἀποπλανήσουν. 'Απηλπισμένος ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καλπάζων. "Ολην τὴν νύκτα διέτρεχε τὸ δάσος ζητῶν νὰ εὕρη τὸν ἅρπαγα τῶν τέκνων του. Καὶ μόλις τὴν πρωΐαν, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Λεωνίδας ἐπότιζεν εἰς ἓν ρυάκιον τὰ ζῷά του εἶδε μακρόθεν ἓν σύννεφον κονιορτοῦ καὶ ἐνόησεν ὅτι εὑρίσκετο ἀπέναντι τοῦ Κιρκασίου.

— Παιδιά μου, εἶπε τότε, ἐδῶ θ' ἀποθάνωμεν ὅλοι ἐν ἀνάγκῃ, διότι ὁ πατήρ σας ἔρχεται ὡπλισμένος. "Ας ποτίσωμεν μόνον τὰ ζῷά μας καὶ ἂς φεύγωμεν ὅσον γρηγορώτερα ἠμποροῦμεν.

Πράγματι οἱ φυγάδες δὲν εἶχαν καιρὸν νὰ χάνουν. "Οπισθέν των ἤρχετο ὁ Κιρκάσιος καὶ χειρότερον ἀκόμη πολλοὶ συγχώριοί του, οἵτινες κατώρθωσαν νὰ τὸν συναντήσουν.

'Η καταδίωξις ἤρχισε τρομερά. Οἱ ἡμίονοι τοῦ "Ελληνος ἔτρεχον ὡς μαινόμενοι, καλλίτερον ὅμως αὐτῶν ἔτρεχον τῶν Κιρκασίων οἱ ἵπποι. 'Ο "Ελλην ἐφαίνετο χάνων τὰ πάντα ὅταν εὑρέθη ἐνώπιον μιᾶς μικρᾶς ξυλίνης γεφύρας, ἑνούσης δύο βουνά, καὶ κάτωθεν τῆς ὁποίας ἠνοίγετο ἡ ἄβυσσος μιᾶς ἀποκρήμνου φάραγγος.

'Ο Λεωνίδας καὶ τὰ δύο παιδιὰ ὥρμησαν ἐκεῖ καὶ ἐπέρασαν τὴν γέφυραν, ἔπειτα δὲ ὁ ἔμπορος, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Θόμαρ, τὴν κατέστρεψε καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὸ κενόν.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, ὁ Κιρκάσιος μὲ τὴν συνοδείαν του εἶχε φθάση. 'Αλλ' ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἦτο ἀδύνατος πλέον. Δακρύων ἐκ λύσσης καὶ πικρίας ἐγύρισεν ὀπίσω. Μίαν μόνην στιγμὴν εἶδε τὴν Μιλιέβαν εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀπέναντι ὀροπεδίου, ἐκτείνουσαν τὰς χεῖράς της εἰς ἀποχαιρετισμὸν καὶ ἱκεσίαν. "Επειτα ἡ συνοδεία τῶν φυγάδων ἐχάθη.

* * *

'Ο "Ελλην ἔμπορος ἔφθανε μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας εἰς Σμύρνην, μὲ τοὺς δύο μικροὺς Κιρκασίους, τοὺς ὁποίους περιεποιεῖτο ὡς ἴδιά του τέκνα. Πλησίον του ὁ Θόμαρ καὶ ἡ Μιλιέβα ἐδιδάχθησαν νὰ τραγῳδοῦν, νὰ χορεύουν, νὰ ἱππεύουν καὶ νὰ διαπρέπουν μεταξὺ τῶν συνομιλήκων των. "Οταν δὲ ἡ μόρφωσίς των, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ ἔτη, ἔγεινε τελεία, ὁ ἀξιόλογος ἄνθρωπος ἐπώλησε τὰ δύο αὐτὰ «τέκνα» του εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρην διὰ χιλιάδας τσεκίνια.

Τὸ περιεργότερον ἐξ ὅλων εἶναι ὅτι αἱ προρρήσεις τοῦ 'Αργυροκανθαρίδου πρὸς τοὺς δύο νέους ἐπηλήθευσαν, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

"Οταν ὁ Σουλτᾶνος Μαχμοὺτ ἔχασε τὴν εὐνοουμένην του, ὅπως γνωρίζομεν, ἡ Μιλιέβα κατέλαβε τὴν θέσιν της εἰς τὸ Σεράγιον. 'Η νεᾶνις ἦτο τότε μόλις δεκαπενταέτις, καὶ ἐπειδὴ αἱ Κιρκάσιαι εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν εὑρίσκονται ἐν τελείᾳ ἀναπτύξει, ἐγένετο ἀμέσως ἡ εὐνοουμένη τοῦ Σουλτάνου.

'Ο Θόμαρ κατετάχθη εἰς τὸ σῶμα τῶν 'Ιτσογλανίων, ὁπόθεν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξελέγετο ἡ σωματοφυλακὴ τοῦ Σουλτάνου.

Τότε ὁ Μαχμοὺτ συνέστησε τὸ περίφημον σῶμα τῶν 'Ακιντζήδων, ἐκλέγων τοὺς καλλίστους μεταξὺ αὐτῶν ἐκ τῶν Γενιτσάρων, καὶ δημιουργῶν οὕτω τὸ πρῶτον σῶμα τακτικοῦ στρατοῦ.

("Επεται συνέχεια).

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ὁ τελευταῖος ἀπ' εὐθείας ἀπόγονος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Κολοκοτρωναίων, ἧς τὰ μέλη διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματά των, πλεῖστα ἐπισφραγίσαντα διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν, καὶ ἔγγονος τοῦ ἐνδόξου στρατάρχου τοῦ Μωρηᾶ, Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ἔπεσεν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος εἰς τὸν κατὰ Βουλγάρων πόλεμον παρὰ τὴν "Ανω Τζουμαγιάν. 'Ο Κολοκοτρώνης ἦτο ὁ πρῶτος τῶν 'Ελλήνων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐστάλησαν εἰς τὴν Μακεδονίαν ὅπως ὀργανώσωσι τὸν κατὰ τῶν κομιτατζήδων ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διηύθυνεν ἔκτοτε μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Παύλου Μελᾶ, τοῦ συνταγματάρχου Κοντούλη καὶ ἄλλων συναδέλφων του. 'Ολίγους μῆνας πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ 'Ελληνοτουρκικοῦ πολέμου ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ διοργανωτοῦ Eydoux εἰς 'Αγγλίαν ὅπως παρακολουθήση τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ 'Αγγλικοῦ στρατοῦ. 'Ο γενναῖος στρατιώτης βαρέως ἔφερε τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν 'Ελληνοτουρκικὸν πόλεμον ἡ Μεραρχία του δὲν συνεκρούσθη πρὸς τὸν ἐχθρόν. Εἰς τὸν δεύτερον ὅμως πόλεμον ὁ ἡρωϊσμός του εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλωθῇ. 'Η ἀνδρεία καὶ ἡ τόλμη τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε κατὰ τὴν μάχην τοῦ Λαχανᾶ καὶ κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς κατεστραμμένης γεφύρας Δεμὶρ Χισσὰρ ὑπεχρέωσαν τὸν συνταγματάρχην Διονύσιον Παπαδόπουλον νὰ προκαλέση τηλεγραφικῶς τὴν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγωγήν του. 'Απὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης διεκρίθη μαχόμενος ὡς λέων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν γενναιοψύχων Κρητῶν καὶ ἐνσπείρων τὸν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθρούς, μέχρις οὗ ἔπεσε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐξ ἴσου ἡρωϊκῶς ἀγωνισθέντος Βελισσαρίου ἐπὶ τοῦ ὑψώματος 1378. 'Ο Κολοκοτρώνης ἦτο ἡ ὁρμητικὴ λαῖλαψ εἰς τὴν πρώτην πάντοτε γραμμὴν τοῦ πυρός, κινῶν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνωτέρων του καὶ τὴν λατρείαν τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν διὰ τὸν μυθικὸν ἡρωϊσμόν του. 'Η ἱστορία, ἀπαθανατίζουσα τοὺς ἡρωϊκοὺς ἄθλους τῶν νεωτέρων 'Ελλήνων, θὰ ἀναγράψη ὅτι ἐπὶ τοῦ ὑψώματος 1378 ἔπεσεν ὁ τελευταῖος Κολοκοτρώνης, ἰσάξιος τῶν μεγάλων αὐτοῦ προγόνων.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος).

Εὐρώπης καὶ θὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἰσορροπίαν τῆς Βαλκανικῆς εἰς βάρος ἰδίως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Δὲν δυνάμεθα παρὰ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀντιλήψεως τοῦ συμφέροντος ἡμῶν νὰ εὐχηθῶμεν ἐκ καρδίας ὅπως ἀπαλληθεύσουν αἱ ἐλπίδες αἱ βασιζόμεναι εἰς τὸν νέον διάδοχον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀπαραπλεύαστος ὁ νεαρὸς Ἀρχιδούξ διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ κληθῇ ταχέως νὰ ἀναλάβῃ. Ἔχει μυηθῇ εἰς τὰ ζητήματα τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἔζησεν ἐν σταθῇ ἐπαφῇ μὲ τὴν αὐλήν, προπαρασκευασθεὶς ὡς ἔφεδρος, οὕτως εἰπεῖν, διάδοχος.

Τοῦ Φραγκίσκου Φερδινάνδου ἡ διαρκὴς μέριμνα ἦτο ἡ ἐνίσχυσις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου. Αὐτὸς ἦτο ὁ ἐνθερμότερος συνήγορος τοῦ Γερμανοῦ Κάϊζερ εἰς τὴν ἀπαίτησιν του ὅπως αὐξήσῃ ἡ σύμμαχός του Αὐτοκρατορία τὰς πολεμικὰς της δαπάνας πρὸς ἐφαρμογὴν νέων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν προγραμμάτων, ἂν ἤθελε νὰ λογίζεται ὡς σπουδαῖος παράγων ἐν τῇ Τριπλῇ Συμμαχίᾳ. Εἰς αὐτὸν ἀπεδίδετο ἰδίως ἡ εἰσήγησις τοῦ νέου ναυτικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀτοιχίσῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Μοναρχίας πολλὰς ἐκατοντάδας ἑκατομμυρίων. Τοῦ Καρόλου Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τὸ μέγα καὶ κύριον ἔργον πρέπει νὰ εἶναι ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν εὐνικοποίησις τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς χώρας διὰ τῆς διαλλαγῆς πρὸς τὰς διαφόρους ἐθνικότητας, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ. Ὡς εἶναι σήμερον τὰ αἰσθήματα ἐν τῇ Μοναρχίᾳ, μία πολεμικὴ περιπέτεια θὰ ἄφηνε τὸν Αὐτοκράτορα μὲ μέρος μόνον τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Εἰς τὸν στρατὸν τῆς χώρας ταύτης ἐπαληθεύει ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ ἐν ὅλῃ τῇ κυριολεξίᾳ του τὸ ἄξίωμα «οὐν ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ.» Εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ σημαίνουν αἱ ἐν εἰρήνῃ αὐξήσεις τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ στρατοῦ αὔξησιν τῶν λιποταχτῶν καὶ τῶν στασιαστῶν ἐν πολέμῳ.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς Ἡπειρώτους Ἕλληνες κα ἔχοντες ἀνάγκην ἰατρικῶν συμβουλῶν θὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἰατρὸν κ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ ΛΟΥΖΗΝ
46 Avenue de Niel
PARIS, FRANCE

νέως διευθυντὴν τοῦ τετάρτου Νεραϊδιατικοῦ Νοσοκομείου ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς δύο νικηφόρους πολέμους καὶ διάφοιτον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων ἔνδεκα ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐξασκεῖ τὴν ἐπιστήμην του.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ
"ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΙΔΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΛΑΙΚΙΩΤΗΣ	ΠΡΑΚΛΕΙΟΝ
Γ. ΔΑΙΚΙΩΤΗΣ	ΧΑΝΙΑ
Ιω. ΠΑΛΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΤΑΡΑΝΙΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Η. ΒΑΛΑΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΟΣΤΟΜΟΙΡΗΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΣΙΝΗΣ ΚΑΙ ΣΤΥΛΙΤΟΣ	ΚΑΒΑΛΑ
Δ. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΙΔΑΙ	ΛΕΥΚΑΣ
Ι. ΚΑΙ Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΠΑΛΑΙΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΛΑΟΝΙΚΟΥΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΑΙΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	ΛΕΜΕΣΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΙΧΑΛΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΓΡΙΣΣΙΝΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
Γ. Κ. ΒΙΖΑΝΙΟΣ	ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ
ΠΕΡΣΙΑ	
ΟΔΟΣΣΕΥΣ ΚΑΒΑΛΙΔΗΣ	ΡΕΣΤ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΜΙΧ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΟΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΝΙΔΗΣ	ΝΑΤΟΥΜ
Π. ΔΗΜΟΥΛΗΣ	ΚΑΡΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΗΚ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΝΘΣΤ. Γ. ΚΑΡΑΤΣΕΡΓΙΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ
ΡΟΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
Κ. Β. ΚΟΣΤΟΒΙΤΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΝΗΣ	ΔΑΔΑΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΔΟΤΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥΛΟΣ	ΒΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΑΡΝΑ
ΔΥΤΙΚΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΑ
ΛΕΩΝΙΔΑ ΔΕ ΡΟΖΑ

Εἰς τὰ δύο Ὀδοντοϊατρεῖά μου ἐκτελοῦνται παρ' εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὀδοντοϊατρῶν πᾶσα ὀδοντοϊατρικὴ ἐργασία κατὰ τοὺς τελευταίους κανόνας τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐπιστήμης. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐγγυηθῶ ἀπολύτως τὴν τελειότητα τῆς ἐργασίας μου ὡς ἐκ τῆς εἰκοσαετοῦς πείρας μου ὡς ὀδοντοϊατροῦ ἐν Παλλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἀμερικῇ.

Τὰ ὀδοντοϊατρεῖά μου εἶναι ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένα μὲ ὅλα τὰ νεώτερα ἐργαλεῖα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν πάσης χειρουργικῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐργασίας. Οἱ βοηθοί μου εἶναι ὀδοντοϊατροὶ μὲ πεῖραν καὶ ἱκανότητα καὶ κάντοτε πρόθυμοι νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς ἐπισκέπτας δι' ἐξαιρέτου καὶ εἰλικρινοῦς ἐργασίας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΕ ΡΟΖΑ

ΕΠΙ ΔΕΚΑΕΝΤΑΕΤΙΑΝ ΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

613 EIGHTH AVE., 100 WEST 29TH ST.
(ΜΕΤΑΞΥ 39ΗΣ ΚΑΙ 40ΗΣ ΟΔΩΝ) (CORNER 5TH AVENUE)
ΩΡΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 8 Π. Μ. - 8 Μ. Μ. ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ 9 Π. Μ.-2 Μ. Μ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΓΚΟΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΔΙ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: N. ZENGO
C\O GRIESMERE GALLERIES
164 TREMONT ST., BOSTON, MASS.

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΦΩΝΟΓΡΑΦΩΝ

Ὅλοι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα καὶ ψαλμοὶ τῶν δεσποτικῶν ὀρτῶν, ἐγγραφέντες ἀπὸ τῶν δίσκων «Orfeon Records» ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ι. Ναυπλιώτου, Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ ᾠδῇ, χάριν τῶν ἐν Ἐξωτερικῷ ὁμογενῶν.

Σχετικοὶ Κατάλογοι ἀποστέλλονται δωρεάν.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: G. MONDANOS & CO.
GRAND' RUE SIRKEDJI NO. 16 CONSTANTINOPLE, TURQUIE

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΥΠ 1892
19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ATHENS - GREECE
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τρικάλοις, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Ἀργενίῳ, Κερκύρᾳ, Θεσσαλονίκῃ, Κατερίνῃ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Νέᾳ, Ἀμμόχωστῳ (Σάμου).
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκαταστήμα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίγ.
ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λεμεσῷ.
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ἀντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΙΩΝΙΟΣ ΔΕ ΡΕΪΝΕΡΣΟ, Ἀντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διευθύνων Σύμβουλος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΑΔΗΣ, Γαρ/νος Α. Δὲ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΦΕΡΟΥΤΣ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς Φράγκα ἢ Λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:

3 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν.
3 1/2 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.
4 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.
5 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Ἐπίσης δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. 2,000) καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 ο/ο τὸ ἔτος.

Ὅσοι ἐκ τῶν μεταναστῶν θέλουσι νὰ ἀποστείλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κάτωθι σημειουμένους ἀντιπροσώπους μας ἤτοι:

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co., Adams Express Co., American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lunado Pereira & Co., Zimmermann & Forsay, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Port Dearborn National Bank, Chicago, Ill. —The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal. —The First National Bank Cincinnati, O.— First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.

ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.

ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco de Brazil.

ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.

Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἐρίδάσματα των ἀπ' εὐθείας εἴτε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς ὁποιδήποτε τῶν Ὑποκαταστημάτων της, παρ' ὃ θέλουσι νὰ γείνῃ ἡ κατάθεσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν περὶ τὴν ἐξαγόρασιν τῶν ἐμβασμάτων, συνιστᾶται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα ταῦτα ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894
ὑπὸ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακάς
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ,
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΣ ΑΘΗΝΑΣ, ΔΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΜΥΡΝΗΣ
Μόνιμοι ἐμπιστοὶ ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 5.00
	Ἑξάμηνος	» 2.50
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:
"ATLANTIS", P. O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΝΗΚΟΥΣΙ ΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΠΛΗΤΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΕΚΛΟΓΗΡΥΣΜΗΝ ΣΥΣΚΕΥΗΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΟΝΤΑ ΣΤΕΡΕΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5.00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5.00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	»	5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὶζ	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2.50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.
Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ πωλογγέλλοντος.
Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

Ιω. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας	ΑΘΗΝΑΙ
Ιω. Ν. ΣΙΔΕΡΗ	ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σια, Pl. Tunnel 525, Pera.	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, Oksia Momferato	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

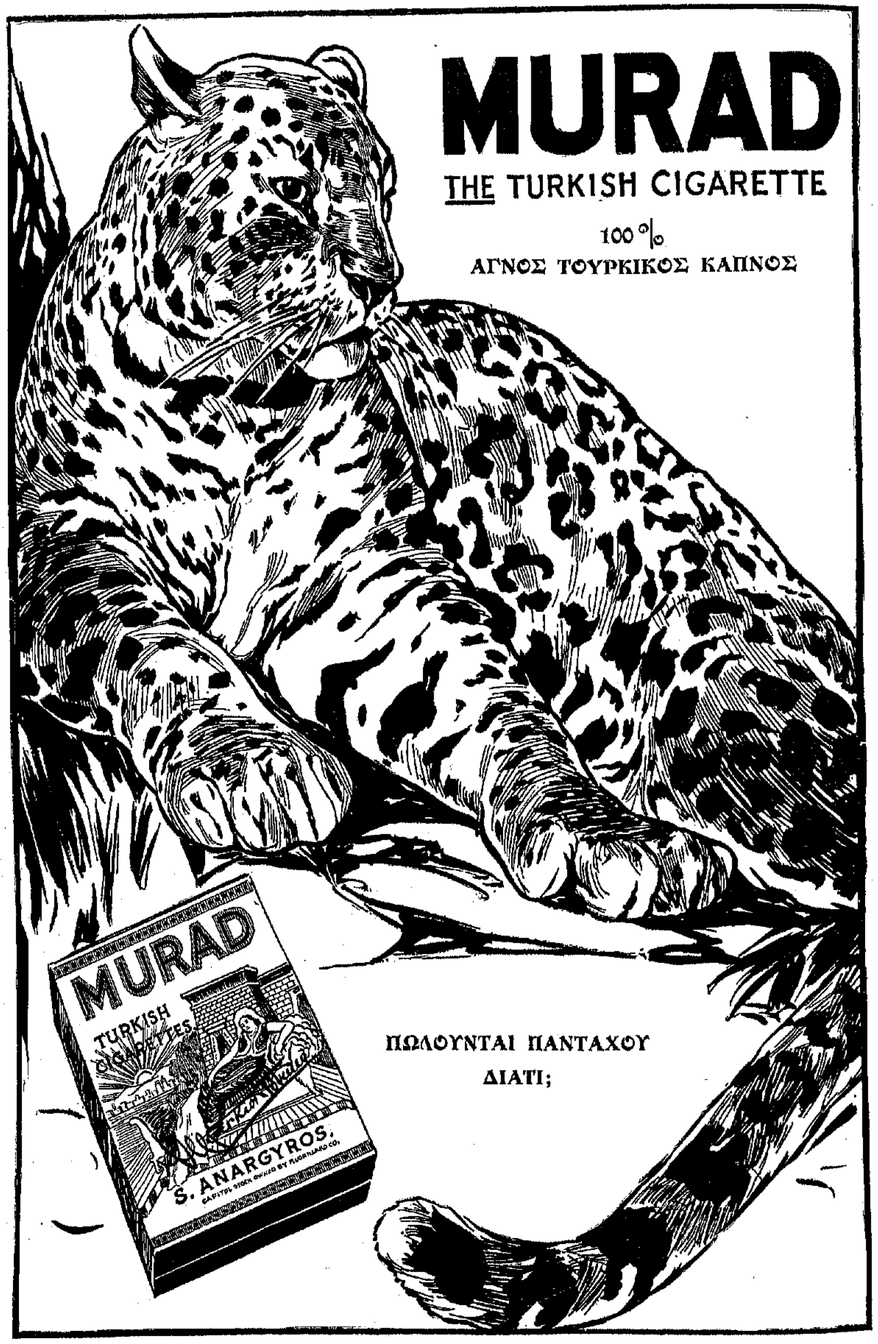
MURAD
THE TURKISH CIGARETTE
100 %
ΑΓΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ
MURAD
TURKISH
CIGARETTES
S. ANARGYROS.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΙΑΤΙ;

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1914

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. 5, NO. 8
AUGUST
1914

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ○ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ○ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ○ ○ ΔΡΑΧΜΑΙ ○ ○ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ

ΙΩΑΚΕΙΜ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστάται θερμώς εις τους μετά της Τραπέζης συναλλασσομένους, όπως προς ταχυτέραν διεξαγωγήν των υποθέσεών των, αποφεύγωσι να απευθύνωνται προς τα διευκούντα την Τράπεζαν πρόσωπα και διευθύνωσιν αποκλειστικώς πάσας τας επιστολάς αυτών εις την διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΗΒΡΑΙΑ
ΑΡΓΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' αποστολήν χρημάτων εκ των Ηνωμένων Πολιτειών εις Ελλάδα απευθυντέον προς τους εξής αντιπροσωπευτάς της Ιονικής Τραπέζης της Ελλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται άνευ τόκου καταθέσεις εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας Αγγλίας, ακαθοτέως εν διαμείνη προθεσμία ή διαρκείς, επί τόκω

1 ο/ο κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνών τουλάχιστον
2 ο/ο » » » 1 έτους »
2 1/2 ο/ο » » » 2 ετών »
3 ο/ο » » » 4 » »
4 ο/ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS-GREECE

VOL. V, NO. 8
AUGUST
1914

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΤΟΣ Ε. ΑΡ. 8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $ 2.00. FOREIGN FRS. 15.
20c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31ST STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U. S. A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1ST VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $5.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 25.)
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $6.00. FOREIGN FRS. 35.
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970 • 4971 • 4972 MADISON SQUARE

Ο ΙΟΥΝΙΟΣ τοῦ 1815 καὶ ὁ Ἰούλιος τοῦ 1870 σπηλιανάτισαν δύο μεγάλας ἡμερομηνίας εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ἐν γένει. Ὁ Αὔγουστος ὅμως τοῦ 1914 ἐπέκρωτο νὰ συνδεθῇ μὲ τὸ μεγαλείτερον γεγονὸς ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Ποῖος ἤλπιζεν εἰς τὴν πιθανότητα ἑνὸς Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου πρὸ ἑνὸς μηνός;

Καὶ ποῖος ἐφαντάζετο ὅτι ἡ μεγάλη σπειλή, ἥτις ἐπὶ τέσσαρας δεκαετηρίδας ἐκρέματο ὡς Δαμόκλειος σπάθη ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, θὰ ἐπραγματοποιεῖτο κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τῶν φώτων, τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ; Εἴχομεν συνηθίσῃ νὰ θεωρῶμεν τὴν διπλωματίαν παντοδύναμον. Καὶ ἐπιστεύομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι ὁ' ἀπεσοβοῦντο, ἂν δὲν ἔλειπεν ἡ Τουρκικὴ κακοβουλίκησις ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Βουλγαρικὴ κακοπιστία ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη προυκάλεσε τὴν Σταυροφορίαν τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912, ἡ δευτέρα δὲ τὴν ἐκστρατείαν τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ 1913.

Ἀλλ' ὅτι Κράτη μὴ δυνάμενα νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὸ Τουρκικὸν καὶ λαοὶ μηδὲν τὸ κοινὸν ἔχοντες μὲ τὸν Βουλγαρικὸν θὰ προυκάλουν τὸ αἱματοκύλισμα, οὐτινος παριστάμεθα μάρτυρες, ἦτο κάτι τι τὸ ὁποῖον ὑπερέβαινε πᾶσαν σπέψιν καὶ πᾶσαν προσδοκίαν μας.

Πῶς ἔγεινε τὸ μέγα, τὸ ἀπροσδόκητον, τὸ τρομερὸν γεγονός;

ΤΗΝ 28ην Ἰουνίου ἐφονεύετο εἰς τὸ Σεράγιεβον ὑπὸ τοῦ Σέρβου Γαβριὴλ Πρίντσιπ τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστρουγγαρίας δὲν ἐδράδυνε ν' ἀνακαλύψῃ, ὡς ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Φραγκίσκου Φερδινάνδου καὶ τῆς Σοφίας Χόεμβεργ ἐσχεδιάσθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ τοῦ ἐπισήμου Σερβικοῦ Κράτους.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Βιέννης, πεισθεῖσα τοιουτοτρόπως περὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς Σερβίας, τῇ ἀπηύθυνε τῇ 23 Ἰουλίου τὴν περίφημον ἐκείνην διακοίνωσιν, ἥτις ἐζήτει παρὰ τοῦ Σερβικοῦ Κράτους, τελεσιγραφικῶς, νὰ θυσιάσῃ αὐτὰ τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Αὐστρίαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐν αὐτῇ τῇ Σερβίᾳ πρὸς κατάπνιξιν τῆς Πανσερβικῆς προπαγάνδας. Ἡ Κυβέρνησις Βελιγραδίου συνεμορφώθη καθ' ὅλα μὲ τὰς Αὐστριακὰς ἀξιώσεις, ζητήσασα νὰ διατηρήσῃ μόνον τοὺς τόπους τοὺς ἐξασφαλίζοντας εἰς αὐτὴν τὸ ἀλώβητον τοῦ γοήτρου της.

Ἡ Αὐστρία, θεωρήσασα τὴν Σερβικὴν ἀπάντησιν ἀνεπαρκῆ, διέκοψε πᾶς διπλωματικὰς μετ' αὐτῆς σχέσεις τὴν 25 Ἰουλίου, καὶ τὴν 28 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐκηρύττετο ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν. Τὴν 30 τοῦ ἰδίου μηνὸς τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα εἰσήρχοντο εἰς τὸ Βελιγράδιον, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης χρονολογεῖται ἡ ἔναρξις τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ ἀγῶνος.

ΑΜΕΣΩΣ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς Αὐστροσερβικῆς περιπλοκῆς ἡ Ρωσσία δὲν παρέλειψε νὰ καταστήσῃ γνωστὸν ἐν Βιέννῃ ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἐπανάληψιν τοῦ πραξικοπήματος τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ρωσσικοῦ τούτου διαβήματος ἡ Γερμανία διεκήρυξεν ὅτι ἡ σύμμαχός της εὑρίσκετο ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ὅτι οἱαδήποτε κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐπίθεσις θὰ εὑρίσκεν αὐτὴν εἰς τὸ πλευρόν της. Τὴν 31 Ἰουλίου ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς ἐκινητοποιεῖτο ἐκ τῶν Αὐστριακῶν συνόρων. Τὴν ἑσπέραν τῆς 1 Αὐγούστου ἡ Γερμανία ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσσίας. Τὴν ἐπαύριον, ἥτις ἦτο ἡ Ἱστορικὴ πλέον Κυριακή, 2 Αὐγούστου τοῦ 1914, τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα προσέβαλλον τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος σὰ ἑπτὰ σημεῖα, καὶ παρεβίαζον τὴν οὐδετερότητα τοῦ Λουξεμβούργου.

Τὴν 3 Αὐγούστου ἡ Γερμανία ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ ἐν Βρυξέλλαις Πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἐζήτει τελεσιγραφικῶς παρὰ τοῦ Βελγίου τὴν ἄδειαν νὰ διαβῶσι τὰ στρατεύματα τοῦ Κάϊζερ διὰ τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ Γαλλικὰ σύνορα. Μὲ τὴν σπόρριψιν τοῦ Γερμανικοῦ τελεσιγράφου ὑπὸ τοῦ Βελγίου, τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα εἰσέβαλον καὶ ἐκτύπησαν τὰς πόλεις Visé καὶ Λιέγην.

Τὴν 4 Αὐγούστου ἡ Ἀγγλία, διαμαρτυρομένη διὰ τὴν παραβίασιν τῆς Βελγικῆς οὐδετερότητος, καὶ τῆς οὐδετερότητος τοῦ Λουξεμβούργου, καὶ μένουσα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν φίλων της Γάλλων καὶ Ρώσσων, ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τὴν ὴν Αὐγούστου ἡ Ἰταλία ἀποσκωμένη τῶν συμμάχων της Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἐκήρυξε τὴν οὐδετερότητά της.

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.

Τὴν 12 Αὐγούστου ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Η ΚΗΡΥΞΙΣ τοῦ πολέμου ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας κατὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Αὐστρίας κατὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἰαπωνίας κατὰ τῆς Γερμανίας, καὶ ἐκ μέρους τέλος τῆς Αὐστρίας κατὰ τῆς Ἰαπωνίας ἀποτελεῖ μίαν σειρὰν τυπικῶν πράξεων, αἵτινες δευτερεύουσαν μόνον σημασίαν ἔχουν εἰς τὸ ἀρξάμενον διεθνὲς δρᾶμα.

Ὁ Αὔγουστος τελειώνει ἐφ' ὅσον ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη πλέει εἰς τὸ αἷμα.

Τὰ ὡραιότερα ἔργα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ θάπτονται ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ μεγαλειτέρου τῶν πολέμων, οὓς ἀναγράφει ἡ ἱστορία, καὶ σύμπασα ἡ ὑφήλιος εἰσέρχεται εἰς περιπέτειαν τῆς ὁποίας τὸ τέλος οὐδεὶς τολμᾷ νὰ προμαντεύσῃ.

ΠΟΣΟΝ θὰ διαρκέσῃ ὁ ἀρξάμενος πόλεμος; Μῆνας, ἔτη, δεκαετηρίδας ἴσως κατὰ τὰς δηλώσεις τῶν διευθυνόντων αὐτὸν πολεμάρχων. Παρὰ τὰς εἰς αἷμα ἀπωλείας αἵτινες ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε φαίνεται θὰ εἶναι τεράστιαι, ἀνυπολόγιστοι προμηνύονται αἱ ζημίαι εἰς χρῆμα, εἰς πρόοδον καὶ εὐημερίαν.

Ἀπὸ μιᾶς εὐρυτέρας ἀπόψεως τί σημασίαν ἔχει ὁ ἀρξάμενος πόλεμος;

Εἶναι ὁ ἀγὼν τῶν Λατίνων, τῶν Ἀγγλοσαξώνων καὶ τῶν Σλαύων κατὰ τοῦ Τευτονισμοῦ, ὅστις ὠνειρεύθη καὶ ἐπεδίωξε τὴν κοσμοκρατορίαν, εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ὁποίας συνετρίβησαν πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὁ Ναπολέων καὶ ἡ Γαλλία.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐζήτησε νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ Βοναπάρτου καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑποσυρῇ τὴν τύχην ἐκείνου. Ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι εἰς τὴν πτῶσίν του θὰ παρασύρῃ τὸν Γερμανικὸν λαόν, ὅστις ἦτο ἄξιος καλλιτέρας τύχης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Γαλλικὸν λαόν, αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ εὐχαὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου εἶναι μαζύ των εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀνάκτησιν τῶν ὑποβούλων ἐπαρχιῶν των. Καὶ τὰς συμπαθείας καὶ τὰς εὐχὰς ταύτας ἔχουν τόσον οἱ ἡρωϊκώτατοι Βέλγοι, οἱ καταπλήξαντες τὸν κόσμον μὲ τὴν δρᾶσίν των κατὰ τῶν λεγεώνων τοῦ Κάϊζερ, ὅσον καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ Ρῶσσοι σύμμαχοί των.

Καὶ ἡ Ἑλλάς;...

Τί τῆς ἐπιφυλάσσει ἡ ὀρξαμένη τιτανομαχία;

Τί θ' ἀποκομίσῃ ἐκ τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου;

Ἰδοὺ ἐρωτήσεις, εἰς ἃς μόνον τὸ μέλλον θ' ἀπαντήσῃ.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην μία μόνον εὐχὴ ἀναπέμπεται ἀπὸ κάθε Ἑλληνικὴν καρδίαν:

Ὁ Θεὸς σώζοι τὴν Πατρίδα μας.

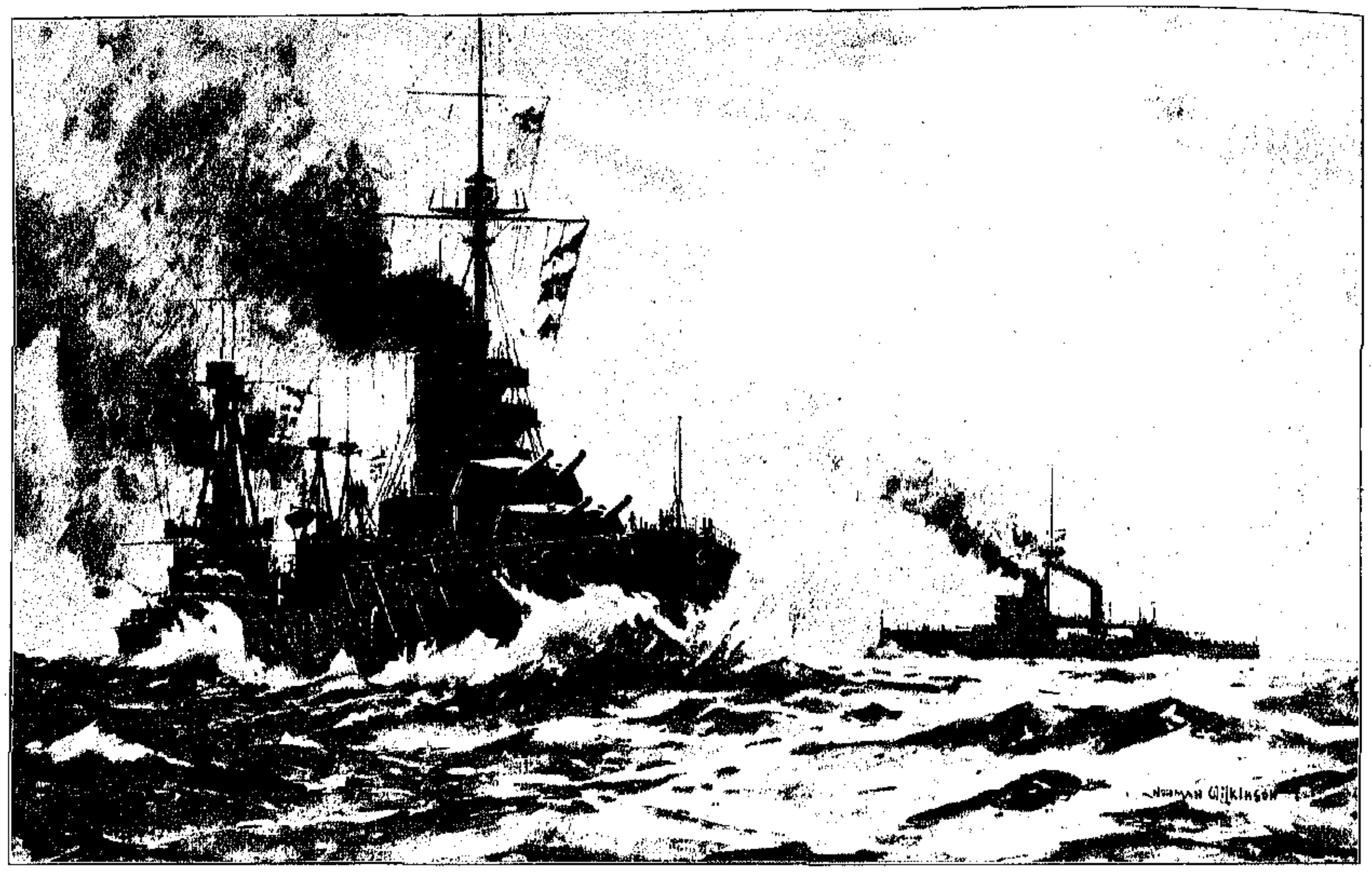

ΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ ΚΟΛΟΣΣΟΥΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ, ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΥΠΕΡΔΡΕΔΝΩΤ «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε'.»

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΑΦ' ΗΣ στιγμῆς ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀνήχθη εἰς τὸ πέλαγος μὲ ἐνσφραγίστους διαταγάς, οὐδὲν πλέον ἐγένετο γνωστὸν περὶ τῆς ἔκτοτε δράσεώς του. Αἱ ἐν τῷ μεταξὺ ἐλθοῦσαι σχετικαὶ εἰδήσεις ἔφεραν μερικὰς φήμας περὶ συγκροτηθεισῶν ναυμαχιῶν εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν μεταξὺ Ἀγγλικῶν καὶ Γερμανικῶν πλοίων, *οὐδεμία ὅμως ἐξ αὐτῶν* ἐπεβεβαιώθη ἐξ ἐπισήμου πηγῆς. Ἐξ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐνδείξεων φαίνεται ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, μὴ δυνάμενος ἀκινδύνως νὰ προσβάλῃ τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θαυμασίως ὠχυρωμένων Γερμανικῶν ἀκτῶν εὑρισκόμενον Γερμανικὸν στόλον, ἠρκέσθη πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸν πλήρη ἀποκλεισμὸν αὐτοῦ. Ὁ Γερμανικὸς στόλος ἐξ ἄλλου, καθ' ὃ ὑστερῶν εἰς μαχητικότητα τοῦ Ἀγγλικοῦ, δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ ἐξέλθῃ εἰς φανερὸν ἀγῶνα, προτιμῶν ἀντ' αὐτοῦ νὰ παραμένῃ πρὸς τὸ παρὸν ἐν ἀσφαλείᾳ ἐντὸς τῆς ἀσφαλοῦς κρύπτης του, μέχρις ὅτου δοθῇ εἰς αὐτὸν καλλιτέρα εὐκαιρία δράσεως.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων στατιστικῶν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῶν δύο τούτων Κρατῶν καταφαίνεται ὅτι αἱ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

	ΑΓΓΛΙΑ	ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Θωρηκτὰ dreadnoughts	31	13
Θωρηκτὰ καταδρομικὰ	9	4
Θωρηκτὰ παλαιῶν τύπων	38	20
Καταδρομικὰ α' τάξεως	38	9
Καταδρομικὰ ἐλαφρὰ	72	39
Ἀντιτορπιλλικὰ	218	142
Τορπιλλοβόλα	70	47
Ὑποβρύχια	76	27

Ἐν συνόλῳ τὰ μὲν Ἀγγλικὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς (θωρηκτὰ καὶ καταδρομικὰ) ἀνέρχονται εἰς 178, τὰ δὲ Γερμανικὰ εἰς 85.

Ἐκ τῶν μικροτέρων πλοίων ἐπιθετικῆς φύσεως (ἀντιτορπιλλικῶν, τορπιλλοβόλων, ὑποβρυχίων) ἡ μὲν Ἀγγλία κατέχει 364, ἡ δὲ Γερμανία 216. Ἡ ἐπισκόπησις αὕτη δεικνύει ὅτι αἱ Ἀγγλικαὶ ναυτικαὶ δυνάμεις ὑπερέχουν ὄντως κατὰ τοσοῦτον τῶν Γερμανικῶν, ὥστε μία ἀνοικτὴ ναυμαχία θὰ ἔδιδε δυσαναλόγως μεγαλειτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας εἰς τὸ Βρεταννικὸν Ναυτικόν. Δὲν θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ εἴπῃ τις τὸ ἴδιον καὶ διὰ μίαν ἀπροσδόκητον ἐπιθετικὴν δρᾶσιν τῶν Γερμανικῶν τορπιλλοβόλων καὶ ὑποβρυχίων ἀπὸ τῶν ὁρμητηρίων των τῆς Βορείου Θαλάσσης, ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός, καθόσον μία τοιαύτη, πραγματοποιουμένη, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας ἀπωλείας εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ναυτικόν.

Πάντως εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐστήριξαν πάντοτε μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ μιᾶς τοιαύτης δράσεως τοῦ στολίσκου τῶν τορπιλλοβόλων *καὶ ὑποβρυχίων των ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν τεραστίων ἀεροπλάνων, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἐφωδιασμέναι οἱ Γερμανικοὶ ναυτικοὶ σταθμοί.*

Ἡ Γερμανία ἐν τῇ ναυτικῇ ὀργανώσει της θὰ ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ πρὸς ἓν ἐξ ἐκείνων τῶν πολυπλοκάμων θαλασσίων τεράτων, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ ἀναπτύξωσιν ὅλην τὴν τεραστίαν δύναμίν των χρειάζονται ἓν στήριγμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου νὰ κρατηθῶσι δι' ἑνὸς τοὐλάχιστον βραχίονος, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ χρησιμοποιήσωσι κατόπιν τοὺς ἄλλους ἀποτελεσματικῶς.

Οὕτω καὶ ἡ Γερμανία, διὰ νὰ ἀναπτύξῃ ὅλην τὴν ναυτικὴν δύναμίν της, ἔχει ἀνάγκην τῶν ναυτικῶν της βάσεων, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἕρμαιον εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς ἰσχυροτέρου ἐχθροῦ. Μετ' αὐτῶν ὅμως ἀποκτᾷ τεραστίαν ὄντως δύναμιν, καθίσταται ἀπρόσβλητος, ἄτρωτος, ἰσχυρὰ ἐν τῇ προσηλώσει της καὶ δύναται οὕτω ἐλευθέρως πλέον νὰ κινῇ τοὺς πολυπληθεῖς βραχίονάς της, ἀπειλοῦσα νὰ συντρίψῃ δι' αὐτῶν πάντα, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ ριψοκινδυνεύσῃ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας της.

Ἕνεκα τούτου ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῆς Γερμανικῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως καὶ συνεπῶς τῆς ὅλης θέσεως τοῦ ναυτικοῦ *προβλήματος τῆς Βορείου Θαλάσσης εἶναι ἀδύνατος ἄνευ* τῆς λεπτομεροῦς ἐξετάσεως τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος τῶν Γερμανικῶν ἀκτῶν.

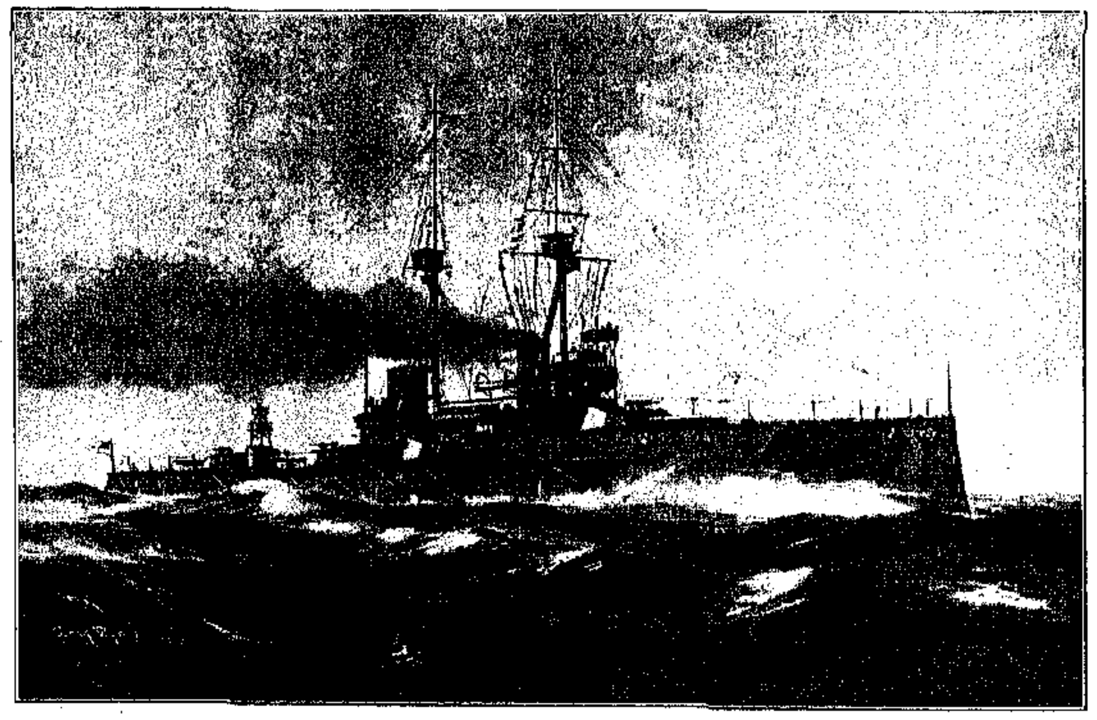

Ο «ΑΓΙΟΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ», ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΔΡΕΔΝΩΤ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΤΟΛΟΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ τῆς ἀμύνης τῶν Γερμανικῶν παραλίων θεωρεῖται μεταξὺ τῶν εἰδικῶν στρατιωτικῶν κύκλων ὡς τὸ καλλίτερον εἰς τὸ εἶδός του ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ ἔποψιν συνθέσεως καὶ ἐπεξεργασίας. Ἡ γραμμὴ τῶν Γερμανικῶν παραλίων εἰς μὲν τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἔχει ἔκτασιν διακοσίων περίπου μιλίων, εἰς δὲ τὴν Βαλτικὴν πεντακοσίων ἐνενήκοντα καὶ ἕξ.

Ἡ ὀχύρωσις τῶν ἀκτῶν τῆς Βορείου Θαλάσσης παρέχει εἰς τὴν Γερμανίαν ὄχι μόνον ἀμυντικήν, ἀλλὰ καὶ ἐπιθετικὴν δύναμιν. Πολλοὶ ἐκ τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας θεωροῦν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Γερμανικῶν λιμένων τῆς Βορείου Θαλάσσης ὡς τὴν πλέον τολμηρὰν ἐπιχείρησιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε αἱ Ἀγγλικαὶ παρασκευαὶ διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Βορείου Θαλάσσης φαίνεται ὅτι ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ Βόρειος Θάλασσα πρέπει νὰ κλεισθῇ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ντόβερ.

Τὸ ὀχυρωματικὸν σύστημα τῶν Γερμανῶν εἶναι ἀντίγραφον...

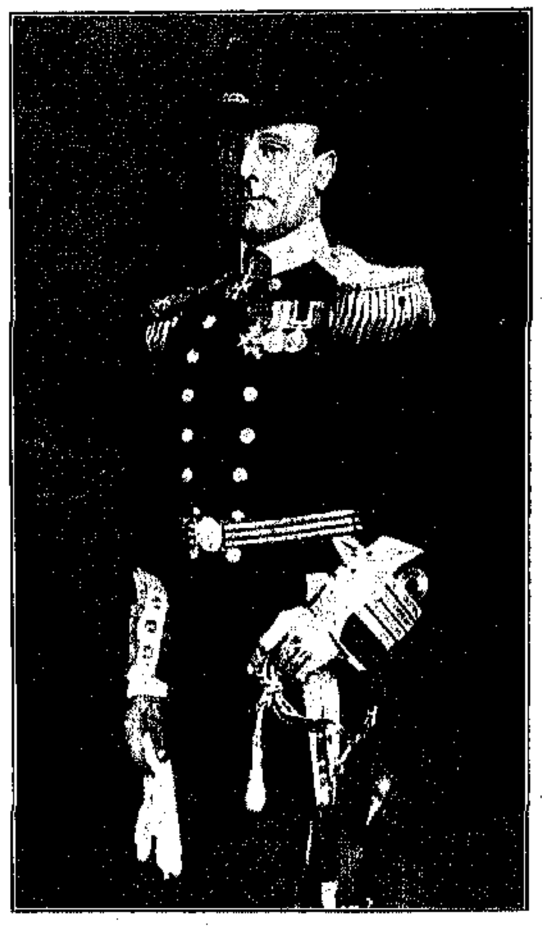

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΤΖΕΛΙΚΟ

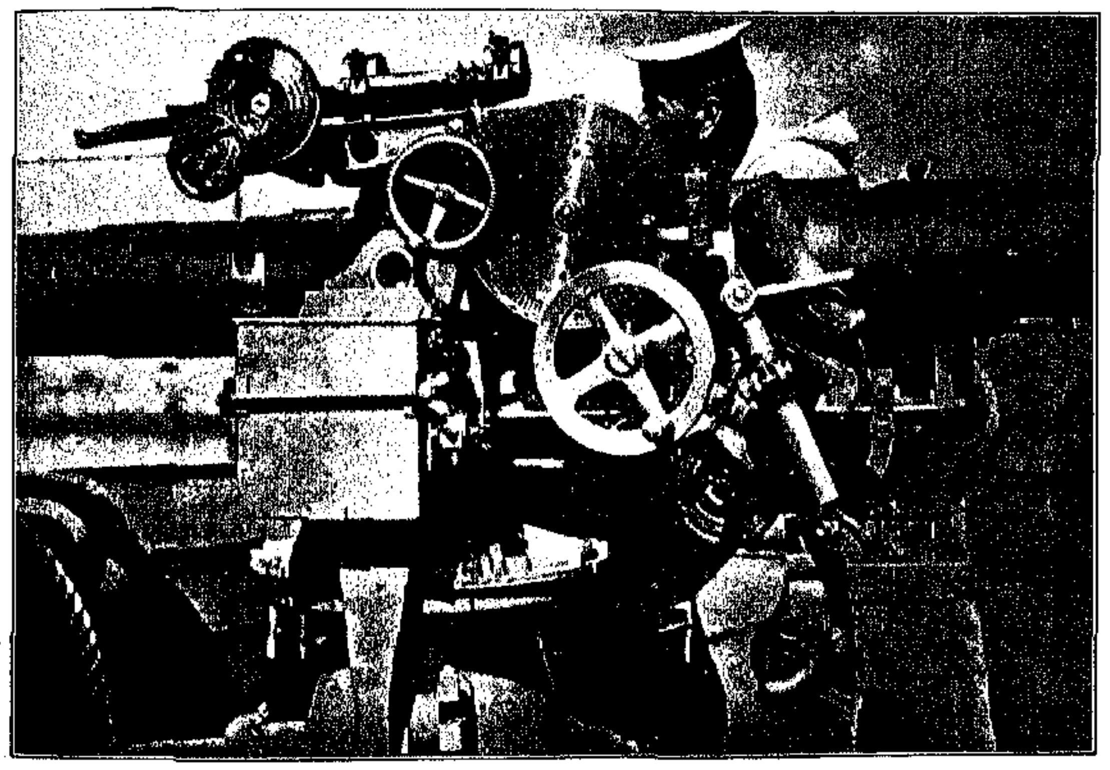

ΤΥΠΟΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ ΤΩΝ 12 ΔΑΚΤΥΛΩΝ

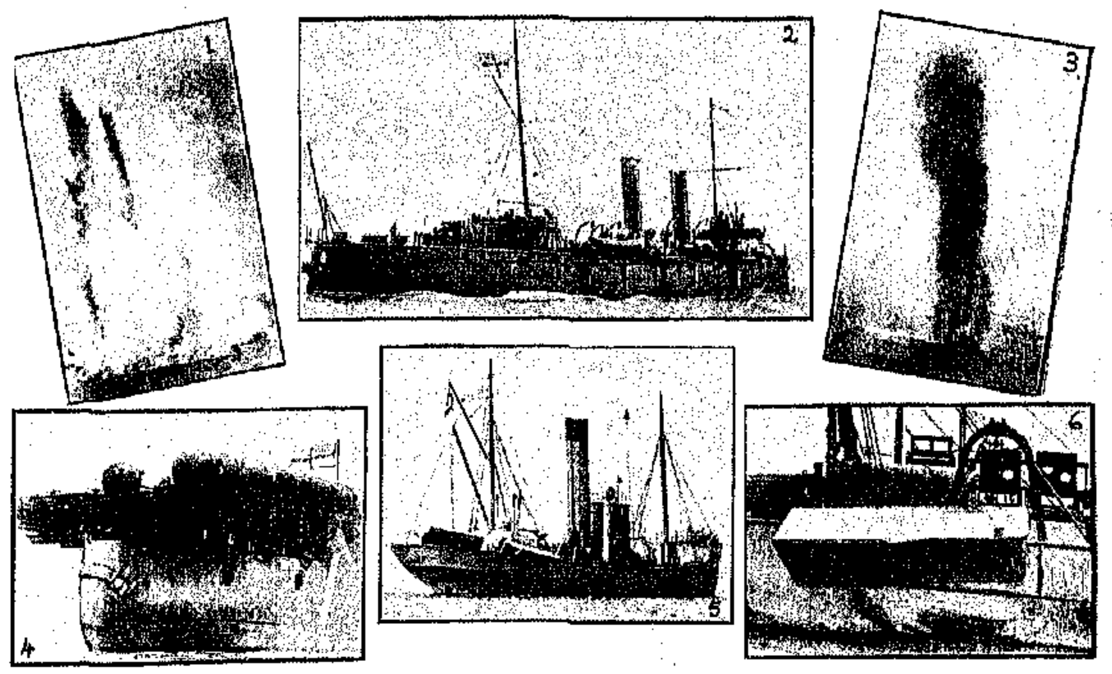

1) Σύγχρονος δι' ἠλεκτρισμοῦ ἔκρηξις πολλῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν. 2) Ἡ Ἀγγλικὴ τορπιλλοθέτις «Ἰφιγένεια». 3) Ἔκρηξις δι' ἠλεκτρισμοῦ τορπίλλης περιεχούσης 700 λίβρας βαμβακοπυρίτιδος. 4) Πλωταὶ τορπίλλαι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τορπιλλοθέτιδος ἕτοιμοι πρὸς τοποθέτησιν. 5) Εἰδικὸν σκάφος πρὸς περισυλλογὴν πλωτῶν τορπιλλῶν. 6) *Σάκκος πρὸς περισυλλογὴν τορπιλλῶν, κρεμάμενος ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ τορπιλλαλιευτικοῦ πλοίου.*

τίον τοῦ πυρὸς ἑνὸς πυροβολείου Γκρούζον.

Οἱ θόλοι Γκρούζων εἰς τὰ Γερμανικὰ πυροβολεῖα περιλαμβάνουν κατὰ τὸ πλεῖστον τηλεβόλα τῶν 8.2 δακτύλων. Τὰ τηλεβόλα τῶν πύργων εἶναι βαρύτερα.

Τὰ κύρια ὀχυρώματα εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν φυλάττουν τὸν Ἄλδεν καὶ τὸν Βέζερ. Ἐπὶ τοῦ ρεύματος τοῦ πρώτου κεῖται τὸ Ἀμβοῦργον καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἡ Βρέμη. Ὁ ὅρμος Ἰάδε εἶναι ἐπίσης θαυμασίως ὀχυρωμένος, διότι ἐκεῖ κυρίως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναμείνῃ τις ἀπόβασιν ἐκ μέρους ἐχθρικῆς δυνάμεως. Ὄχι ὀλιγώτερα τῶν δεκατριῶν βαρέων κεχωρισμένων φρουρίων καὶ πυροβολείων προφυλάσσουν τὴν προσέγγισιν εἰς τὸν κόλπον Ἰάδε.

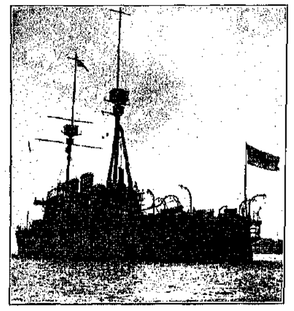

Ο «ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ» ΤΥΠΟΣ ΙΣΧΥΡΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ

Ἀλλὰ τὸ Γερμανικὸν σύστημα προστασίας εἶναι κατ' οὐσίαν ἐπιθετικὸν καὶ τοῦτο καθίσταται δυνατὸν διὰ τορπιλλοβόλων καὶ ὑποβρυχίων, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν τὰ παραλιακὰ ὀχυρώματα ὡς ἀσφαλὲς ὁρμητήριον.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Γερμανία ἐξηφάλισε τὴν Ἑλγολάνδην ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ 1890, ἐτέθη ἀμέσως εἰς ἔργον ὅπως συμπληρώσῃ τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῶν Ἄγγλων, καὶ σήμερον ἡ Ἑλγολάνδη, κειμένη ἐξωθεν τοῦ Ἄλδιος, εἶναι σχεδὸν ἀπόρθητος. Ὡς λιμὴν καταφυγῆς δι' ἕνα στόλον ἡ νησὶς αὕτη ἔχει μικρὰν ἀξίαν, ἀλλ' ἡ θέσις της ἔχει ὑψίστην σημασίαν διὰ προμήθειαν ἀνθράκων καὶ ἀποθήκευσιν τορπιλλῶν διὰ τορπιλλοβόλα.

Ἡ Ἑλγολάνδη ἔχει μῆκος μόνον ἑνὸς μιλίου καὶ πλάτος 600 περίπου μέτρων. Ὑψοῦται ἀποτόμως ἐκ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ κόκκινοι βράχοι της πυργοῦνται ὑπεράνω τῶν κυμάτων εἰς ὕψος ἑκατὸν ποδῶν κατὰ μέσον ὅρον, ἐνῷ εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον, ὅπου ἵσταται ὁ φάρος της, τὸ ὕψος φθάνει εἰς 248 πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Εἰς τὴν βορειανατολικὴν πλευρὰν της ἡ νῆσος περιβάλλεται ἀπὸ κινδυνώδεις ὑφάλους, ἀλλὰ τορπιλλοβόλα καταλλήλως διευθυνόμενα, δύνανται νὰ ἐπιτύχουν ὄπισθεν αὐτῶν τῶν ὑφάλων προστασίαν ἀπὸ ἐνδεχομένης θαλασσοταραχῆς.

Τὸ μέρος τοῦτο ὁμοιάζει πρὸς ἀνοικτὸν ὅρμον. Τὸ Νόρντ-χάφεν, ὅπως ὀνομάζεται ὁ εἷς ἐκ τῶν ὅρμων, ἔχει βάθος ἑκατοντριῶν ποδῶν καὶ τὸ Σοὺντ-χάφεν δεκατριῶν.

Ἡ νησὶς ὑπερασπίζεται ὑπὸ δύο πυροβολείων μετὰ τηλεβόλων καὶ ἑνὸς μεθ' ὁλμοβόλων.

Ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ὕψους τῶν πυροβολείων τούτων, τὰ τηλεβόλα δύνανται νὰ βάλλωσι πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Οὕτως ὁ στενὸς ἀποκλεισμὸς τῶν ἐλβολῶν τοῦ Ἄλδιος καθίσταται ἀδύνατος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μεγάλης ὁλκῆς τῶν ἐπὶ τῆς νησίδος τοποθετημένων τηλεβόλων. Ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἑλγολάνδης δύναται νὰ ἐκταθῇ καὶ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Βέζερ ἢ τῆς Διώρυγος τοῦ Κιέλου, ἐν περιπτώσει ἀποπείρας πρὸς ἀποκλεισμόν των.

Ἡ δι' ἐφόδου κατάληψις τῆς Ἑλγολάνδης θὰ ἦτο δυσκολωτάτη ἐπιχείρησις, ἕνεκα τοῦ ἀποκρημνώδους τῶν βράχων της. Πράγματι τὸ νότιον μέρος δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀσφαλὲς ἀπὸ πάσης προσεγγίσεως. Ἡ κορυφὴ γίνεται προσιτὴ διὰ μέσου ἀνωφεροῦς ὀρύγματος, μήκους 700 ποδῶν, ἐκτεινομένης πρὸς τὰ ἄνω ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

Οἱ Γερμανοὶ ἀπέδωκαν πάντοτε μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν Ἑλγολάνδην ἕνεκα τῆς στρατηγικῆς της ἀξίας ὡς σταθμοῦ διὰ τορπιλλοβόλα σκάφη καὶ πιστεύουν ὅτι ὑποβρύχια καὶ τορπιλλοβόλα, χρησιμοποιοῦντα τὴν Ἑλγολάνδην ὡς ὁρμητήριον, δύνανται νὰ καταστήσωσι σχεδὸν ἀδύνατον τὸν ὑπὸ μιᾶς ἐχθρικῆς δυνάμεως ἀποκλεισμὸν τῶν ἀνατολικῶν παραλίων ἀπὸ Μπέρκουμ μέχρι Σύλτ. Ὁ τὸν ἀποκλεισμὸν ἐκτελῶν στόλος θὰ εἶχε νὰ φοβῆθῃ προσβολὴν καὶ ἀπὸ τοῦ μετώπου καὶ ἀπὸ τῶν πλευρῶν του. Τέλος ἡ Ἑλγολάνδη θεωρεῖται ὡς ὁρμητήριον διὰ προσβολὴν τορπιλλοβόλων καὶ ὑποβρυχίων ἐναντίον τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ κυριαρχία τῆς Βορείου Θαλάσσης ἔχει τὴν αὐτὴν σπουδαιότητα τόσον διὰ τὴν Ἀγγλίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν Γερμανίαν ἐν περιπτώσει συγκρούσεως. Ἡ Ἀγγλία ἀπὸ πολλοῦ προητοίμαζε τὸν στόλον της ὅπως ἔχῃ ἐξησφαλισμένην τὴν ὑπεροχὴν ἐντὸς τῆς Βορείου Θαλάσσης εἰς περίπτωσιν πολέμου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ Ἀγγλικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἀνεκλήθησαν ἀπὸ ὅλα τὰ μεμακρυσμένα μέρη. Ὁλόκληρος ἡ δύναμις τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ συνεκεντρώθη εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, καὶ ὅταν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀνεχώρει μὲ ἀναγαγίστους διαταγάς, ἅμα τῇ ἀνάρξει τοῦ πολέμου, πάντες ἐπίστευον ὅτι ὥριζε τόπον συνεντεύξεως τὴν Βόρειον Θάλασσαν.

Ἡ παλαιὰ τακτικὴ τῆς Ἀγγλίας, τοῦ νὰ κατιστᾷ τὰ ἐχθρικὰ παράλια πρώτην γραμμὴν ἀμύνης, ἐθεωρήθη πολὺ ἐπικίνδυνος προκειμένου περὶ τῶν Γερμανικῶν παραλίων τῆς Βορείου Θαλάσσης. Διὰ αὐτὸν τὸν πόλεμον οἱ Ἄγγλοι ἐσχεδίαζον πρὸ πολλοῦ ἕνα εὐρύτερον ἀποκλεισμόν — τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐσφράγιζεν ἀποτελεσματικῶς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, χωρὶς νὰ ἐκθέτῃ τόσον πολὺ τὰ πλοῖά της εἰς τὰς προσβολὰς τῶν τορπιλλοβόλων καὶ τῶν ὑποβρυχίων.

Αὐτὸς ὁ ἀνοικτότερος ἀποκλεισμός, ὅπως ἐννοεῖται γενικῶς, περιλαμβάνει γραμμήν, ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ βορείου ἄκρου τῆς Σκωτίας μέχρι τῶν Νορβηγικῶν ἀκτῶν. Αὐτὸ ὅσον ἀφορᾷ τὴν βόρειον γραμμήν. Ἡ ἀπὸ νότου ἢ ἀπὸ δυσμῶν εἴσοδος εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἐμποδίζεται εἰς τὰ στενὰ τοῦ Ντόβερ.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΔΡΕΔΝΟΥΤ ΑΝΑΔΙΠΤΟΥΝΤΑ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟΝ

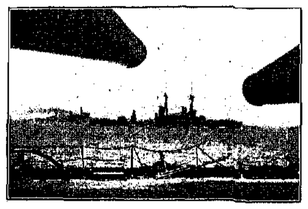

ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ 14 ΔΑΚΤΥΛΩΝ.—ΕΚΠΥΡΣΟΚΡΟΤΗΣΙΣ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ ΤΩΝ 14 ΔΑΚΤΥΛΩΝ

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΝ ΣΚΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ, Η ΝΑΥΑΡΧΙΣ «IRON DUKE».

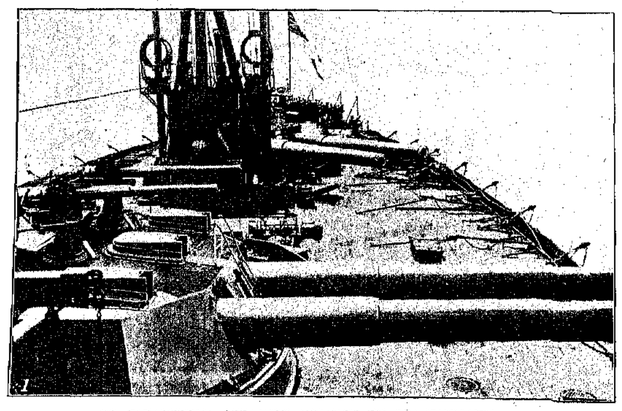

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΔΡΕΔΝΟΥΤ ΕΝ ΩΡΑ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΣΥΝΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ο ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ GRAHAM WHITE ΠΤΑΜΕΝΟΣ ΑΝΩΘΙ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΩΝ ΤΟ ΠΑΝΩΜΑ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ

ΤΥΠΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἀγγλία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Βρεταννικοῦ στόλου ἐναντίον τῶν Γερμανικῶν ἀκτῶν. Περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς Βορείου Θαλάσσης ἀπὸ τοῦ Νεόβερ μέχρι τοῦ Ντόγκανσμαΐ Χέντ, ἤτοι ἀπόστασιν περίπου πεντακοσίων μιλίων, ἐκτεινομένην περὶ τὰ 60 μίλια ἀπόμη πρὸς βορρᾶν μέχρι τῶν Ὀρκάδων νήσων.

Τὸ στόμιον τοῦ Ταμέσεως μετὰ τῶν πρώτης τάξεως λιμένων τοῦ Τσάθαμ καὶ Σίρνες καὶ τὰ ὁρμητήρια τῶν τορπιλλοβόλων καὶ ὑποβρυχίων εἰς Ντόβερ καὶ Χάρβιτς κυριαρχοῦν τῶν ὁδῶν τῆς Βορείου Θαλάσσης ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ντόβερ καὶ πρὸς αὐτά. Τὸ Γερμανικὸν ὁρμητήριον τῆς Βορείου Θαλάσσης κεῖται ὀλίγον βορειότερον τοῦ Ντόβερ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἄγγλοι κατεσκεύασαν δεύτερον ὁρμητήριον πρώτης τάξεως μᾶλλον πρὸς βορρᾶν. Τὸ ὁρμητήριον τοῦτο εὑρίσκεται εἰς Ρόζυθ, τὸ ὁποῖον κεῖται ἐπὶ τοῦ Φιρθ-ὀφ-Φὸρθ, περὶ τὰ 350 μίλια βορείως τοῦ Ντόβερ.

Ἀπὸ τὸ Ρόζυθ ἡ ἀπόστασις μέχρις Ἑλγολάνδης, μέχρι Ντόβερ καὶ μέχρι Σκάγκεραξ εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτή. Ἡ κεντρικὴ αὕτη θέσις δὲν θεωρεῖται ἐν τούτοις ὡς ἐυνοϊκὴ διὰ Γερμανικὸν ἀποκλεισμόν, διότι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ μέχρι Ρόζυθ θὰ ἀνήρχετο εἰς 400 μίλια. Κατὰ τὰς γνώμας τῶν εἰδικῶν ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ μέχρι τοῦ ὁρμητηρίου δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 150 ἕως 200 μίλια. Ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως ταύτης τοῦ Ρόζυθ, ἐπιτρόσθετα ὁρμητήρια κατέστησαν ἀναγκαῖα βορειότερον μεταξὺ τῶν νήσων.

Ἡ Βόρειος Θάλασσα εἶναι κατ' οὐσίαν τὸ κατώφλιον τῆς Βορείου καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἐπικράτησις ἐπὶ τῆς Βορείου Θαλάσσης σημαίνει κυριαρχίαν μεγάλου μέρους τοῦ ἐμπορίου τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἕνεκα τῆς μεγάλης της ἐμπορικῆς σημασίας ἡ Βόρειος Θάλασσα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ κλεὶς τῆς καταστάσεως. Τὸ νὰ κρατῇ τὴν θάλασσαν αὐτὴν ἀνοικτὴν καὶ ἐλευθέραν εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη διὰ πᾶσαν χώραν, ἐξ ἀρτιμένην οἰκονομικῶς ἐξ αὐτῆς.

Ὡς ἐκ τοῦ κινδύνου ἑνὸς παραλιακοῦ ἀποκλεισμοῦ, προϋποτιθεμένου πάντοτε ὅτι ὁ Γερμανικὸς στόλος δὲν εἶναι κάτοχος τῆς θαλάσσης, προέκυψεν ἡ ἰδέα ἑνὸς εὐρέος ἀποκλεισμοῦ. Ὁ τοιοῦτος ἀποκλεισμὸς ὑποτίθεται ὅτι περιλαμβάνει γραμμήν, ἀρχομένην ἀπὸ Σκάπα Φλόου. Αἱ Ὀρκάδες νῆσοι θὰ ἀπετέλουν τὸ ὁρμητήριον. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἐν τούτοις ἀπὸ τὸν στόλον νὰ ἐπιβιβάσῃ ἐκ νέου τὰ πυρομαχικὰ καὶ τὸν ἄνθρακα εἰς τὰ πλοῖα του, ἐνῷ ἐὰν ἡ βάσις εὑρίσκετο εἰς τὸ Ρόζυθ, ἡ ἐπιβίβασις θὰ ἐγίνετο ἐν ὥρᾳ εἰρήνης.

ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΜΩ SPITHEAD

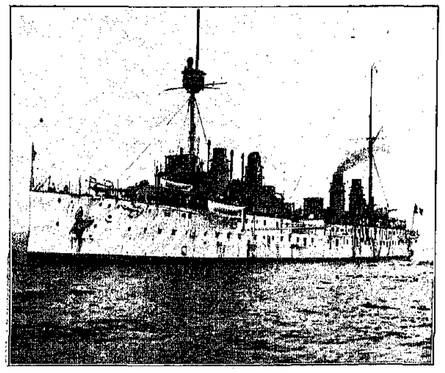

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «GAULOIS»

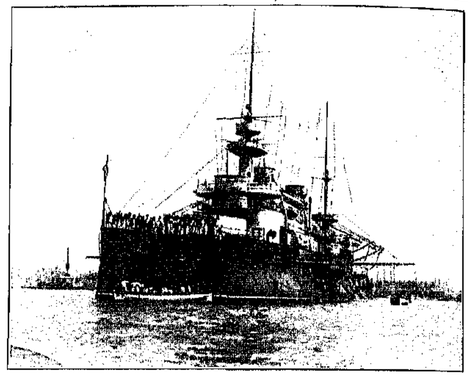

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «PATRIE»

ται κεῖνται εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον τοῦ στενοῦ.

Τὸ Φὶρθ-ὀφ-Φὶρθ ἀποκτᾷ νέαν στρουθαιότητα, ὅταν ἡ βόρειος αὐτὴ γραμμὴ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, διότι καθίσταται κεντρικώτερον καὶ διότι, ἕνεκα τῆς κεντρικῆς του θέσεως, ἐγένετο σοβαρὰ σκέψις, ὅπως συνδεθῇ διὰ διώρυγος, μετὰ τοῦ Κιὲλ, ὅπερ ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θὰ ἠδύνατο νὰ φύσῃ ταχέως εἰς τὰ Ἰρλανδικὰ ὕδατα. Τὸ Φὶρθ-ὀφ-Φὶρθ εὑρίσκεται μόνον διαπόσια μίλια νοτίως τοῦ Σκάπα-Φλόου.

Ἂν οἱ Ἄγγλοι ἐπεχείρουν ἀνοικτὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῶν Ὀρκάδων νήσων πρὸς τὴν Νορβηγίαν, τὰ περιπολοῦντα πλοῖα θὰ ἐκαλοῦν εἰς μεγάλας κακοπαιρίας. Κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἡ ἡμέρα διαρκεῖ ἐπὶ 16 ἕως 18 ὥρας, ἐνῷ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας αὕτη περιορίζεται εἰς ἓξ ἕως ἑπτὰ ὥρας. Εἰς τὸ βορειότερον ἄκρον τῆς Βορείου Θαλάσσης εἶναι ὁρατὸς ὁ ἥλιος τοῦ μεσονυκτίου.

Ἡ ὁμίχλη εἶναι συχνοτάτη κατὰ τὸ μεταξὺ φθινοπώρου καὶ Ἰανουαρίου διάστημα. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην μία εἰς κάθε τρεῖς ἡμέρας εἶναι ὁμιχλώδης ἢ συννεφώδης. Τὴν μόνην ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ τὸ βορειότατον μέρος, ὅπου ὅμως οἱ θερινοὶ μῆνες εἶναι συν ἐρῶδεις. Ὅπως εἶναι φυσικόν, οἱ ἄνεμοι εἶναι δυνατώτεροι τὸν χειμῶνα. Ἡ διεύθυνσις των σχεδὸν κατὰ κανόνα εἶναι δυτική, ποικίλλουσα ἀπὸ βορρᾶ μέχρι νότου. Οἱ ἰσχυρότεροι ἄνεμοι εἶναι οἱ νοτιοδυτικοὶ καὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦν περίπου τὰ 30 ο)ο ἐξ ὅλων τῶν ἀνέμων. Οἱ νοτιοδυτικοὶ ἄνεμοι ὑπερβαίνουν εἰς ταχύτητα κατὰ μέσον ὅρον 30 ο)ο μέχρι 50 ο)ο τοὺς βορειοδυτικοὺς καὶ τοὺς νοτίους ἀνέμους. Τὸ ἓν τρίτον τοῦ μηνὸς ὁμίχλη, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς νοτιοδυτικοὶ ἄνεμοι μὲ πολλὴν βροχὴν καὶ χιόνα, αὐτὸς εἶναι ὁ καιρὸς τῆς Βορείου Θαλάσσης τὸν χειμῶνα καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν πρέπει νὰ περιμένῃ ὁ ἐκπαλῶν ἀνοικτὸν ἀποκλεισμὸν στόλος.

Ἡ δύναμις τῶν Γερμανικῶν πυροβολείων, ἡ μεγάλη των ὁλκὴ καὶ ἡ προδοτικὴ φύσις τῶν παραλίων τοῦ νοτίου μέρους τῆς Βορείου Θαλάσσης, ὅλα συντελοῦν εἰς τὸ νὰ κατασήσουν ἐπικίνδυνον τὸν στενὸν παραλιακὸν ἀποκλεισμόν.

Ὡς παράδειγμα τῆς μικρᾶς ἀποτελεσματικότητος τοῦ πυροβολικοῦ τῶν πλοίων ἐναντίον τηλεβόλων, τοποθετημένων εἰς ὑψηλὰ μέρη τῆς ἀκτῆς, ἔχομεν τὰς δοκιμὰς τῶν Γαλλικῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπυροβόλουν ἐναντίον πυροβολείων τοποθετημένων ἐπάνω εἰς ἀποκρήμνους ἀκτάς, χωρὶς νὰ κατορθώνουν τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸ νὰ πληγώσουν 50 ο)ο ἐκ τοῦ προσωπικοῦ καὶ νὰ θέσουν ἐκτὸς μάχης τὸ ἓν τρίτον τῶν τηλεβόλων.

Διὰ δοκιμῶν ἐναντίον πύργων Κρούζον εὑρέθη ὅτι οὗτοι ἦσαν ἀκριβοδλητοι ἀπὸ τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων. Ὡς παράδειγμα τῆς ἀντοχῆς ἑνὸς θώρακος Κρούζον ἔχομεν τὰ γεγονότα, ἅτινα ἐπιστοποιήθησαν κατὰ τὰς ἐπισήμους δοκιμὰς μιᾶς

1) ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «SAINT LOUIS». 2) ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

πλακός, προωρισμένης διὰ τοὺς μεγάλους πύργους, οἱ ὁποῖοι κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ οἴκου Κρούπ διὰ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, καὶ περιλαμβάνονται ἤδη μεταξὺ τῶν ἀμυντικῶν ἔργων τῶν λιμένων τῆς Σπέτσιας καὶ τοῦ Τάραντος.

Ἡ πλάξ, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς δοκιμήν, ἐζύγιζεν 193,895 λίτρας καὶ οἱ ὅροι τῆς δοκιμῆς ἀπῄτουν ὅπως αὕτη ἀνθέξῃ εἰς τρεῖς βολὰς τηλεβόλου Ἀρμστρογκ ἑκατὸν τόννων, βάλλοντος ἐξ ἐγγυτάτης ἀποστάσεως διὰ χαλυβδίνων βλημάτων Κρούπ. Τὰ βλήματα ἐζύγιζον 2.205 λίτρας ἕκαστον, ἡ δὲ πυρῖτις εἶχε βάρος 827 λιτρῶν.

Ἡ πλὰξ ἀντέστη εἰς τὴν δοκιμὴν μετὰ ὅλως ἀσημάντων βλαβῶν.

Ἐὰν ἓν τηλεβόλον Ἀρμστρογκ ἑκατὸν τόννων, ρίπτον τρεῖς βολὰς ἐξ ἐλαχίστης ἀποστάσεως ἐναντίον ἑνὸς θώρακος Γκρούζον, δὲν κατώρθωσε νὰ προξενήσῃ οἱανδήποτε σοβαρὰν ζημίαν, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι ἓν πλοῖον, βάλλον ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως, θὰ ἔφερε μεγαλείτερον ἀποτέλεσμα. Τεθωρακισμένοι πύργοι Γκρούζον ἐμποδίζουν τὴν προσέγγισιν εἰς τὸν Ἄλειν, τὸν Ἠέζερ καὶ τὸ Βίλχελμς-Χάφεν, προστατεύουν δὲ προσέτι καὶ τὴν Ἑλγολάνδην. Ἐναντίον τοιαύτης ἁμύνης εἰς ἐχθρικὸς στόλος, ἐπιτιθέμενος, δὲν θὰ εἶχε καμμίαν πιθανότητα ἐπιτυχίας καὶ ὁ κυβερνήτης, ὁ ὁποῖος θὰ προσέβαλλεν ἓν τοιοῦτον φρούριον, θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ πλέον ἢ παράκολμος.

Ἐὰν εἷς Ἀγγλικὸς στόλος, ἐκτελῶν ἀποκλεισμόν, ἠρκεῖτο νὰ περιπλέῃ ἐκτὸς βολῆς τηλεβόλου τὰ Γερμανικὰ παράλια, θὰ διέτρεχε τὸν σπουδαῖον κίνδυνο ὁν νὰ προσβληθῇ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀπὸ ὑποβρύχια καὶ τορπιλλοβόλα. Ὅσον ὑψηλότερον πρὸς τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἐνεργηθῇ ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν Γερμανικῶν ἀκτῶν, τόσον ἀσφαλέστερος θὰ εἶναι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀπὸ πάσης ἀπαραιτήτου προσεγγίσεως ὑποβρυχίων. Ἐκτὸς τούτου ἡ συχνὴ εἰς τὰ βόρεια ὕδατα καιροκαιρία θὰ ἀποτελῇ τὴν καλλιτέραν προστασίαν διὰ τὸν οὕτω ἐνεργοῦντα τὸν ἀποκλεισμὸν στόλον. Μόνον ὁ Ἀγγλικὸς στόλος μὲ τὰ πολλὰ θωρηκτὰ καὶ καταδρομικά του θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ κλείσιμον ὁλοκλήρου τῆς Βορείου Θαλάσσης, διαθέτων μέρος τῶν δυνάμεών του πρὸς περιπολίαν μεταξὺ τῶν Ὀρκάδων νήσων καὶ τῆς Νορβηγίας καὶ μέρος πρὸς φύλαξιν τῶν στενῶν τοῦ Ντόβερ καὶ τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς Ἀγγλίας.

Τὸ Γερμανικὸν ὅμως ναυτικὸν σύστημα, καθ' ὃ ἐπιθετικόν, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ πάντοτε ἐπίθεσιν ἐναντίον Ἀγγλικῶν λιμένων καὶ σταθμῶν. Ὁ κίνδυνος, ἐνοεῖται, θὰ ἦτο μέγας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα, ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας, ἰσάξια.

Ὁ Γερμανικὸς στόλος εἶναι ἐφωδιασμένος ἀποκλειστικῶς μὲ τηλεβόλα Κρούπ. Οὐδεμία περίπτωσις ῥήξεως τηλεβόλου Κρούπ εἶναι γνωστὴ μέχρι τοῦδε. Ὑπῆρξαν τοιαῦτα τηλεβόλα, τὰ ὁποῖα κατεστράφησαν κατὰ τὴν ἐκπυροσκρότησιν, ἀλλ' οὐδέποτε συνέβη τοιοῦτόν τι, ὁσάκις ἐγένετο χρῆσιν τῶν δι' αὐτὰ προωρισμένων τομώσεων.

Ἡ στερεότης αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν χυτὸν νικελοχάλυβα, διὰ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται πάντοτε τὸ πυροβολικὸν Κρούπ. Ἡ Γερμανικὴ πυρῖτις εἶναι ἐκτάκτου ποιότητος, ἐν συγκρίσει θεωρουμένη γενικῶς ἀνωτέρα τῆς Ἀγγλικῆς. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ τηλεβόλα Κρούπ δύνανται νὰ ὑπομείνουν πολὺ μακροτέραν χρῆσιν ἢ τὰ τηλεβόλα Woolwich. Ἡ Ἀγγλικὴ πυρῖτις εἶναι πολὺ σκληρὰ διὰ τηλεβόλα. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀπὸ πολλοῦ γνωστόν, ἀλλ' εἶναι ἴσως ὀλιγονωμικώτερον νὰ ἐξακολουθήσουν κατασκευαζόμενα τὰ τηλεβόλα ὑπὸ τὸ αὐτὸ σχέδιον εἰς μεγαλειτέραν ποσότητα ἢ νὰ ἐπιχειρηθῇ ἀλλαγὴ τῆς πυριτίδος. Αὕτη εἶναι ἡ γνώμη τῶν κυριωτέρων ἁξιωματικῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ.

Δὲν ὑπάρχει ζήτημα ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πυρῖτις εἶναι μία ἐκ τῶν ἀσφαλεστέρων καὶ τῶν εὐκολώτερον διατηρουμένων καθ' ὅλον τὸν κόσμον καὶ αὐτὸ τὸ Southsea. Τὸ Spithead, κείμενον ἐπὶ τῆς ἀπέναντι νησίδος Wight, εἶναι ἐπίσης ὀχυρωμένον ἰσχυρῶς.

Τὸ Ντόβερ εἶναι ὁμοίως τόσον λαμπρὰ ὀχυρωμένον, ὥστε θὰ ἦτο ἐκτάκτως δύσκολον εἰς κάθε ἐχθρὸν νὰ φύσῃ μέχρις Ἀγγλίας διὰ τῶν στενῶν του. Τῷ 1896 ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ ἑνὸς τεχνητοῦ λιμένος διὰ ναυτικοὺς σκοποὺς καὶ μετ' ὀλίγα ἔτη, ὅταν ἤρχισε νὰ προβάλλῃ τὸ φάσμα τῆς Γερμανικῆς εἰσβολῆς, κατεσκευάσθησαν τρία ὀχυρὰ φρούρια πρὸς ἄμυναν τοῦ λιμένος, περατωθέντα τῷ 1909.

Ὁ μέγας λιμὴν τοῦ Hull εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ Yorkshire, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ κυριώτερον κέντρον τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Βορείου Εὐρώπης ἐμπορικῆς κινήσεως, προστατεύεται ὑπὸ ὀχυρωματικῶν ἔργων κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Humber. Ὁ λιμὴν καὶ ὁ πορθμὸς τοῦ Plymouth δεσπόζονται ἐξ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ὑπὸ ὑψωμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτισμένα μεγάλα φρούρια προφυλάσσοντα τὸν λιμένα καὶ ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ὁδοὺς προσεγγίσεως. Τὸ Harwich, εἰς Essex, 74 μίλια βορειανατολικῶς τοῦ Λονδίνου, ἔχει φυσικὸν λιμένα καὶ φυσικὰ ἀμυντικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐνισχύθησαν ἐπὶ πλέον διὰ τῶν νεωτάτων τεχνικῶν ἀπαιτήσεων. Ὑπάρχουν πυροβολεῖα εἰς τὸ Harwich καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ, καὶ νέα ἀμυντικὰ ἔργα εἰς τὸ Shotley Point ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στομίων τῆς πρὸς αὐτὸ εἰσόδου.

Αἱ πρὸς τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἐκβαίνουσαι ἀκταὶ τῆς Σκωτίας εἶναι ἐπίσης ὀχυρωμέναι ἐναντίον πάσης ἐπιθέσεως εἰς διάφορα σημεῖα, πολλαπλασιασθέντα καὶ ἐνισχυθέντα ἐσχάτως διὰ τὸν φόβον τῶν Γερμανῶν. Ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ἰρλανδικὸς λαὸς θὰ ἐδέχετο εὐμενῶς τὸν ἔχθρὸν τῆς Ἀγγλίας καὶ θὰ τὸν ἐβοήθει νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀκτοβάσιν ἀπὸ τῆς Ἰρλανδικῆς Θαλάσσης ἐπὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἀκτῶν, θεωρεῖται ὡς ἀπαράδεκτος ἀπὸ τὸ πλεῖστον τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον τὴν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὡς ἐνδεχομένην, ἂν ὄχι ὡς πιθανήν, καὶ παρεσκευάσθη δι' ἓν τοιοῦτον ἐνδεχόμενον.

Ἡ ἱστορία ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε ὅτι ἐν Κράτος, ὡς ἡ Μεγάλη Βρεταννία, περιβαλλόμενον παντοχόθεν ὑπὸ θαλάσσης, δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν ναυτικήν του δύναμιν μακρότερον παντὸς ἄλλου, καὶ ὅτι μόνον ἐν τοιοῦτον Κράτος δύναται νὰ κατασταθῇ ἰσχυρὰ ναυτικὴ δύναμις. Ἡ Γερμανία, συνεπῶς, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως καὶ τῆς μιᾶς καὶ μόνης παραλιακῆς γραμμῆς της, μειονεκτεῖ ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ναυτικῶν της δυνάμεων. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἀγγλία, ἐκτὸς τοῦ ἰσχυροτέρου της στόλου, ἔχει αἰ ναυτικὴν ἱστορίαν πλήρη περιφήμων ναυμαχιῶν καὶ ἐξόχων ἡρώων, ἐνῷ ἡ Γερμανία στερεῖται τούτων, καθόσον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐβράσευν ὡς ναυτικὴ δύναμις.

Ἀλλ' ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν πιθανοτήτων τῆς νίκης κατὰ τὸν ἐν τῇ Βορείῳ Θαλάσσῃ ἐκτυλισσόμενον Ναυαρχεῖον τὴν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὡς ἐνδεχομένην, ἂν ὄχι ὡς πιθανήν, καὶ παρεσκευάσθη δι' ἓν τοιοῦτον ἐνδεχόμενον.

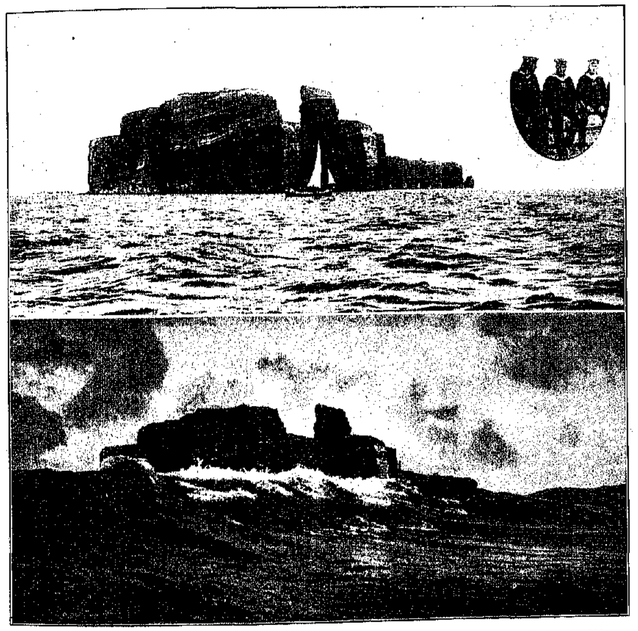

Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΒΡΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΓΟΛΑΝΔΙΑΣ, Η ΟΧΥΡΩΜΕΝΗ ΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ, ΕΝ ΜΙΝΙΕΜΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΡΙΚΥΜΙΑΝ.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΦΟΝ ΤΕΡΠΙΤΖ

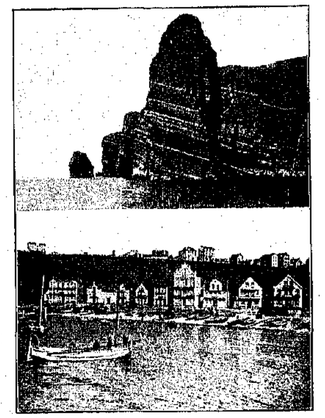

1) ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΤΟΜΟΥ ΒΡΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΓΟΛΑΝΔΗΣ. 2) ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝ ΕΛΓΟΛΑΝΔΗ

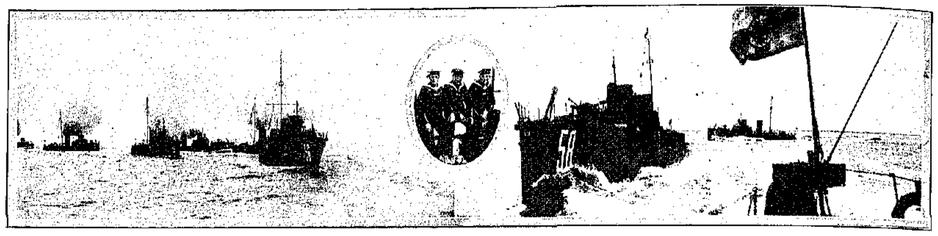

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΩΝ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

νον ἀγῶνα πρὸς κυριαρχίαν τοῦ ὠκεανοῦ, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ πῶς ἐπετεύχθησαν πάντοτε αἱ ναυτικαὶ νῖκαι. Αὗται δὲν ὑπῆρξαν μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπεροχῆς μηχανικῆς τελειοποιήσεως τῶν πολεμικῶν πλοίων, οὔτε τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς, ἀλλὰ κυρίως τῆς τόλμης καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν πληρωμάτων ὑπὸ διοίκησιν ἱκανὴν νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ ἐνθουσιασμὸν καὶ πεποίθησιν.

Ὁ Ἄγγλος ναύαρχος Jellicoe, ὁ ὁποῖος ἔχει ἤδη τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, δύναται νὰ εἶναι εἰς Νέλσων, ἀλλ' οὐδεὶς μέχρι τοῦδε εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ βεβαιώσῃ. Ὁ Γερμανὸς ναύαρχος, ἀφ' ἑτέρου, ὁ von Tirpitz, εἶναι ἡ γνωστὴ ναυτικὴ μεγαλοφυΐα τῆς ἐποχῆς του, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸ Γερμανικὸν ναυτικόν, ἐξελθὼν ἐκ τῆς τάξεως τῶν θαλασσινῶν καὶ ἐπιτελέσας ἐν τεράστιον ἔργον, διὰ νὰ τὸ προσφέρῃ ὡς δῶρον εἰς τὴν Πατρίδα του. Κανεὶς δὲν θὰ ἐξεκλήσσετο, ἂν οὗτος ἀπεδείκνυεν ἑαυτὸν δεύτερον Νέλσωνα.

* * *

Ἡ ἀεροναυτικὴ ὑπεροχὴ τῆς Γερμανίας, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν κατοχὴν τῶν μεγάλων ἀεροπλοίων τύπου Ζέππελιν, ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸν παράγοντα, δυνάμενον ἴσως νὰ παράσχῃ σπουδαίαν ἐνίσχυσιν εἰς τὸν Γερμανικὸν στόλον ἐν περιπτώσει ἐπιθετικῆς δράσεως.

Τὰ μεγάλα ναυτικὰ ἀερόστατα τῆς Γερμανίας δύνανται ἐκτὸς τοῦ ὁπλισμοῦ των διὰ ταχυβόλων νὰ περιλάβουν καὶ βόμβας βάρους 8 κάν. ὧν ἕκαστον. Ἡ ταχύτης των εἶναι 50 περίπου μιλίων καθ' ὥραν, δύνανται δὲ νὰ παραμείνουν ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δύο ἡμερονυκτίων διαρκῶς ἐν πτήσει καὶ εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ ἰσχυροὺς ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς.

Τὰ ἀερόστατα ταῦτα θὰ ἠδύναντο καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γερμανικοῦ στόλου καὶ καθ' ἑαυτὰ νὰ προσβάλωσιν εἴτε σκάφη Ἀγγλικὰ εἴτε σημεῖα ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐδάφους καὶ νὰ προξενήσωσι σημαντικὰς ζημίας.

Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ Λονδῖνον εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν κίνδυνον τῆς προσβολῆς των. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Κολωνίας εἰς Λονδῖνον εἶναι μόλις 300 μίλια καὶ ἀπὸ Ἀμβούργου περὶ τὰ 460. Εἶναι ἐπομένως ἀναμφίβολον ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς καυσίμου ὕλης, τὰ πλεῖστα τῶν Ζέππελιν θὰ ἠδύναντο, τοῦ καιροῦ εὐνοοῦντος, νὰ φθάσωσιν ὑπεράνω τῆς Ἀγγλίας πρὸς οἱανδήποτε ἐνέργειαν.

Τὸ L. 3 παρέμεινεν ἐσχάτως ἐν διαρκεῖ πτήσει ἐπὶ τριάκοντα πέντε ὥρας, διανύσαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 1800 μίλια μὲ τὴν ἠλαττωμένην ταχύτητα τῶν τριάκοντα ἓξ μιλίων καθ' ὥραν. Διακοπτομένης τῆς ἐνεργοῦ κινήσεώς των, δύνανται νὰ παραμένωσιν εἰς τὸν ἀέρα ἀεωρούμενα ὡς ἁπλᾶ στρογγύλα ἀερόστατα.

Ὁ ἀπέναντι πίναξ δίδει ἀκριβεστέρας πληροφορίας περὶ τῶν ἀεροναυτικῶν μονάδων τῶν Γερμανῶν:

ΑΕΡΟΣΤΑΤΑ ΑΚΑΜΠΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὄνομα	Τόνοι	Δύναμις	Μίλια Ὥραι	Σταθμὸς
1) L. 3	30.	720	50 30	Ἀμβούργον
2) S. L.2	23.5	720	50 30	Läguitz
3) Z. IX.	23.	540	48 20	Friedrichshaven
4) Z. VIII.	22.	540	48 20	Trier
5) Z. VII.	22.	540	48 20	Δρέσδη
6) Z. VI.	19.5	540	48 12	Λειψία
7) Z. V.	19.5	540	48 12	Posen
8) Z. IV.	19.5	540	48 12	Koenigsberg
9) Sachsen	19.5	540	47.5 12	Potsdam
10) Hansa	18.7	540	50 10	Δρέσδη
11) Luise	18.7	450	46.6 10	
12) Z. III.	17.5	450	48.4 10	Μὰγ
13) Z. II.	17.8	450	47.5 10	Κολωνία

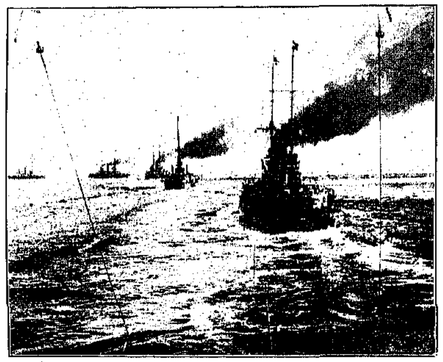

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΡΕΙΩ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΗ

Ἐκτὸς τῶν ἀνω ἀεροναυτικῶν μονάδων ἀκάμπτου τύπου ἡ Γερμανία κατέχει καὶ μερικὰ ἀκόμη ἀερόστατα συμπυτοσομένου τύπου Parseval, τὰ ἀκόλουθα:

	Ἀερόστατα	Τόνοι	Δύναμις μηχανῆς εἰς ἵππους	Ταχύτης καθ' ὥραν εἰς μίλια	Διάρκεια πτήσεως εἰς ὥρας
1)	P. IV.	10	360	42	20
2)	P. III.	10	480	40	12
3)	P. L. 6	9	220	37	8
4)	P. L. 12	8.8	220	34	
5)	P. II.				
6)	Ersatz	8	360	32	

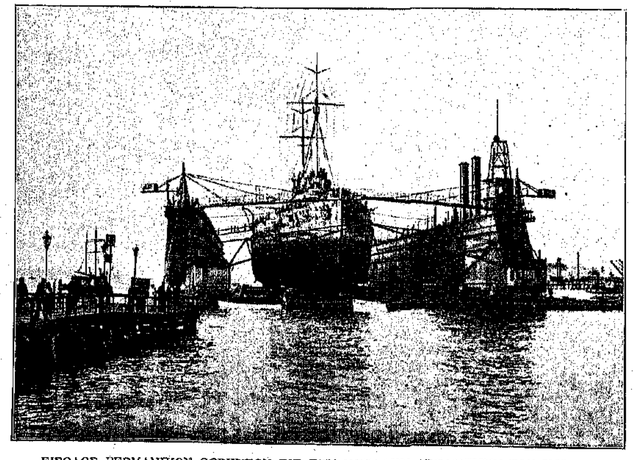

ΕΙΣΟΔΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΔΕΞΑΜΕΝΗΝ ΤΟΥ ΚΙΕΛΟΥ

Οἱ Ἄγγλοι κατενόησαν ἀπὸ πολλοῦ τὸν ἐκ τοῦ ἀέρος κίνδυνον καὶ ἔλαβον πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ὥπως καταπολεμήσωσι τοῦτον.

Ἡ Ἀγγλία κατέχει σήμερον εἰς τὴν διάθεσίν της περὶ τὰ 15 ἀερόστατα καὶ περὶ τὰ 250 ἀεροπλάνα ἀπέναντι τῶν 500 Γερμανικῶν. Τὰ ἀερόστατα εἶναι συμπυτοσομένου τύπου καὶ ταχύτητος πλέον τῶν 40 μιλίων καθ' ὥραν. Κυρίως ὅμως ἡ Ἀγγλία στηρίζει τὴν ἀεροναυτικήν της δύναμιν ἐπὶ τῶν ὑδροπλάνων της.

Ἐκτὸς τούτου ἐφρόντισε νὰ κατασκευάσῃ ἀεροναυτικοὺς σταθμοὺς εἰς τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἐδάφους της. Ἕκαστος σταθμὸς περιλαμβάνει 12 ὑδροπλάνα καὶ ἀεροπλάνα, παρακήγματα πρὸς στέγασιν, ἀποθήκας ὑλικοῦ, στρατῶνας, ὑπογείους πυριτιδαποθήκας, κεκλιμένα ἐπίπεδα πρὸς καθέλκυσιν τῶν ὑδροπλάνων ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ἐργαστήρια πρὸς ἐπιδιορθώσεις, πυροβολεῖα μετὰ πυροβόλων "Ἀρμστρογγ καὶ Βίκερς καθέτου βολῆς ἀποκλειστικῶς ἐναντίον ἐναερίου ἐχθροῦ, ὀβοβίζια διὰ κεκαλυμμένας βολὰς ὑπὸ μεγάλας γωνίας κτλ.

Τὰ Ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα ἔχουσιν ἐκτὸς τῆς κυρίας ὑπηρεσίας των καὶ τὴν ἀποστολὴν νὰ ἐξασφαλίζωσι τὴν ἄμυναν τῶν ἐν γένει τρωτῶν σημείων, ὡς ἀποθηκῶν πετρελαίου, δεξαμενῶν, ἐργοστασίων, ἀποθηκῶν ὑλικοῦ, ἠλεκτρικῶν σταθμῶν καὶ παντὸς ἄλλου οὐσιώδους σημείου ἐκτεθειμένου εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀνωθεν προσβολήν.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἀεροναυτικὴ ὑπηρεσία θεωρεῖται ὑπὸ τῶν "Ἀγγλων ἱκανὴ ὥπως ἀντιμετωπίσῃ πᾶσαν ἐπίθεσιν διὰ δυνάμεων πλέον ἢ ἐπαρκῶν πρὸς ἄμυναν.

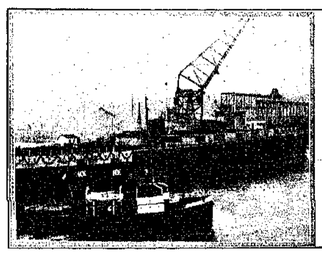

Η ΚΑΘΕΛΚΥΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ «KRONPRINZ»

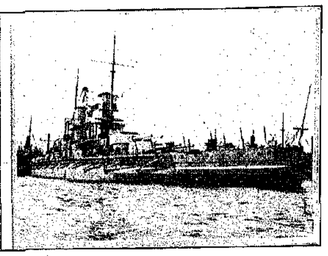

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΔΡΕΑΝΟΝΤ «GROSSER KURFURST» ΜΕ ΔΕΚΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ 13 ΔΑΚΤΥΛΩΝ

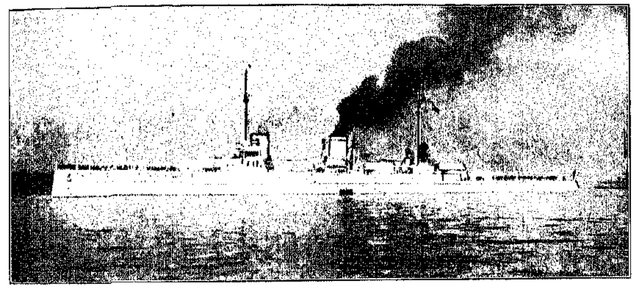

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ «ΓΚΕΜΠΕΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΠΩΛΗΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

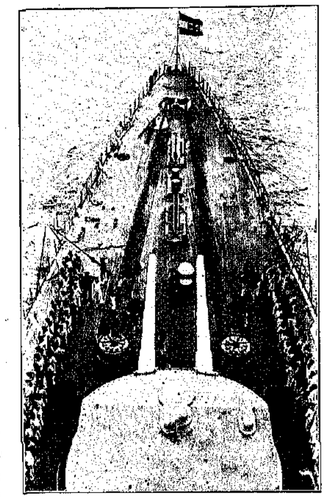

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ «ΓΚΕΜΠΕΝ»

Κατὰ πόσον ἡ πεποίθησις αὕτη εἶναι δικαιολογημένη καὶ κατὰ πόσον αἱ Γερμανικαὶ ἀεροπλοϊκαὶ καὶ ναυτικαὶ δυνάμεις δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσιν οἱονδήποτε κίνημα ἐπιθετικῆς φύσεως ἐναντίον τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἢ ἐδάφους, εἶναι προβλήματα τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἐναπόκειται εἰς τὸ μέλλον. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον, εἶναι ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ ἀπέναντι τῶν Γερμανῶν ὑπεροχὴ δὲν εἶναι ἀπόλυτος, ἀλλ' ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει ἀπέναντί της ἕνα ἐχθρὸν λίαν ἐπίφοβον, ἱκανὸν νὰ προστατεύσῃ ἀσφαλῶς ἑαυτόν, ἐφ' ὅσον θεωρεῖ τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ νὰ ἐπιτεθῇ ὅτε ἰσχυροτάτων δυνάμεων, ὅταν θεωρήσῃ τὴν στιγμὴν κατάλληλον.

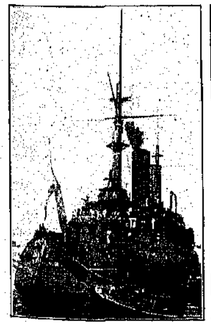

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ»

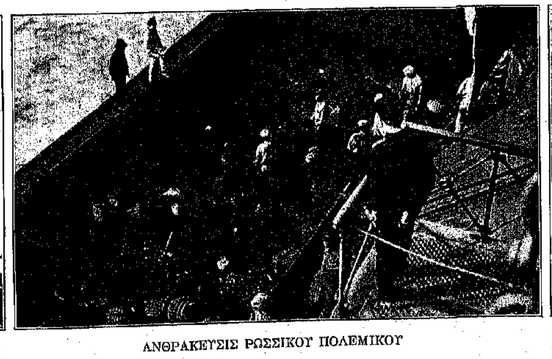

ΑΝΘΡΑΚΕΥΣΙΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ «ΣΛΑΒΑ»

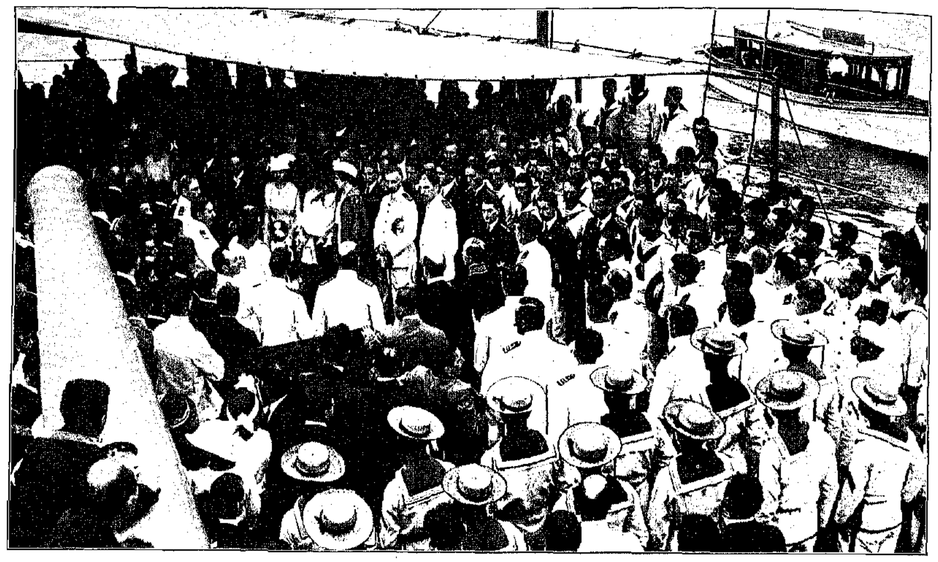

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ «ΚΙΛΚΙΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΕΡΟΕΣΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΝ

ΕΙΣ τὸν λιμένα τοῦ Newport News, R. I., καὶ ἐνῷ τὰ γαλανὰ νερὰ τῆς τέως πατρίδος του ἔλειχον τὰ χαλύβδινα σπέρνα του ὡς εἰς ἀποχαιρετιστήριον φίλημα, ὑψώθη τὴν εἰκοσι ἡν ἑ.ά ἡν Ἰουλίου, παρουσίᾳ τοῦ ἐν Washington Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀγαμέμνονος Σλήμαν, τοῦ Γραμματέως τῆς Πρεσβείας κ. Α. Βούρου, τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τοῦ πληρώματος καὶ πλήθους Ἑλλήνων, ἡ γαλανόλευκος ἐπὶ τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ «Κιλκίς», τοῦ τέως «Mississippi», μονάδος μέχρι τότε τοῦ πανισχύρου Ἀμερικανικοῦ στόλου. Καὶ οὕτω προσετέθη εἰς τὸν ἔνδοξον Ἑλληνικὸν στόλον ἓν εἰσέτι χαλύβδινον τεῖχος, προωρισμένον, μετὰ τοῦ ὁμοιοτύπου αὐτοῦ «Λῆμνος», ν' ἀποσ ἰσῃ διὰ τῆς βρίμης τῶν τηλεβόλων αὐτοῦ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας ἀπ' ἀδελφῶν ὁμαιμόνων καὶ νὰ φέρῃ παντοῦ, ὅπου τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς μας περίπτανται ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν σκιῶν τῶν πανενδόξων προγόνων μας, τὴν ὑπερήφανον σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἰσότητος.

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ὑποστολῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Σημαίας καὶ τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς, καθ' ἣν τὴν δοξολογίαν ἔψαλεν ὁ ἱερεὺς τῆς ἐν Washington Ἑλληνικῆς παροικίας αἰδ σμώτατος κ. Λαμπρίδης, ἐξεφώνησεν ἐνθουσιωδέστατον λόγον ὁ Α. Ἐξοχότης ὁ Πρεσβευτὴς κ. Σλήμαν, ἀντεφώνησε δὲ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ νέου μας θωρηκτοῦ κ. Βούλγαρης, πλοίαρχος τοῦ Πολεμικοῦ μας Ναυτικοῦ καὶ Κυβερνήτης τοῦ «Κιλκίς». Ἀνὰ 21 κανονιοβολισμοὶ ἐσημείωσαν τὴν ὑποστολὴν τῆς Ἀμερικανικῆς καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας, ὁ κρότος τῶν ὁποίων, μιγνύμενος μὲ τὰς ἰαχὰς τοῦ πληρώματος καὶ τῶν παρισταμένων Ἑλλήνων, ἔθωσε πρὸς στιγμὴν εἰς τὸν ἤρεμον λιμένα τοῦ Newport News μικρογραφικὴν ἀναπαράστασιν τῆς μεγαλοπρεποῦς θυελλώδους εἰκόνος τῆς ἔξω τῶν Δαρδανελλίων ναυμαχίας, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ σιδερένιο χέρι τοῦ Ὑπάτου Ναυάρχου μας, τοῦ Παύλου Κουντουριώτου, ὡδήγει τὸν στόλον τὸν Ἑλληνικὸν εἰς τὴν θαφηφόρον Νίκην ὑπὸ τὰς ἰαχὰς τῶν πληρωμάτων αὐτοῦ, τὰς εὐχὰς καὶ ζητωκραυγὰς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ τοὺς ὀρυγμοὺς τοῦ μίσους τῶν πανικοβλήτων βαρβάρων!

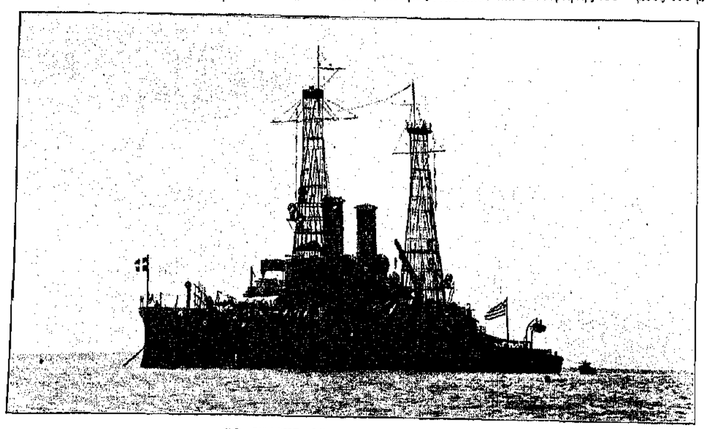

ΤΟ «ΚΙΛΚΙΣ» ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΝ

Ὁ κυβερνήτης κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΤΥΠΟΣ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

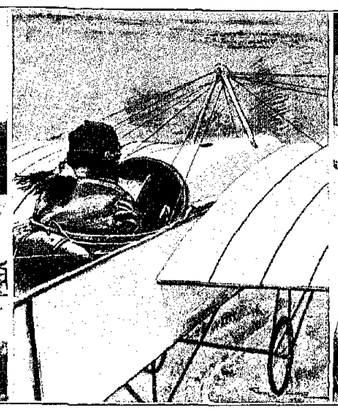

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

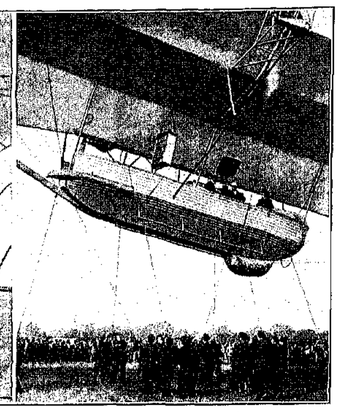

ΤΑ ΦΟΒΕΡΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΑ «ΖΕΠΠΕΛΙΝ»

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΔΙΑ πρώτην φορὰν εἰς τὴν καθόλου Ἱστορίαν τῶν μέχρι τοῦδε πολέμων ἡ Ἀνθρωπότης ἐν ἰδιαιτέρᾳ συγκινήσει καλεῖται ὅπως παρακαθῇ μάρτυς ἑνὸς νέου εἴδους ἀγῶνος, ὑπερβαίνοντος κατὰ πολὺ εἰς φανταστικὴν τρομερότητα πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει μεθόδους τῆς ἐν γένει πολεμικῆς τέχνης. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι ὁ ἰλιγγιώδης ἀγὼν τοῦ ἀέρος, καθ' ὃν ὀλίγαι ὑπάρξεις, ἀπομεμονωμέναι εἰς ὕψη ἑκατοντάδων μέτρων ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου στηρίγματος πλὴν μιᾶς εὐθραύστου μηχανῆς, χύνονται ἐναντίον ἀλλήλων εἰς μίαν ἀδυσώπητον πάλην, τὴν ὁποίαν ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ ἐν ὅλῃ τῇ ἀγριότητι τῶν σκηνῶν της, ἐν ὅλῃ τῇ φρίκῃ τῶν κινδύνων της, ἐν ὅλῃ τῇ τραγικότητι τῶν συνεπειῶν της.

Αἱ κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους μεταξὺ ἀεροπλοίων γενόμεναι συγκρούσεις ὑπῆρξαν τοσοῦτον ἀσήμαντοι, ὥστε δὲν δύναται κανεὶς νὰ συναγάγῃ ἐξ αὐτῶν ἀσφαλῆ συμπεράσματα ὡς πρὸς τὴν πολεμικὴν των σημασίαν. Ὁ παρὼν πόλεμος εἶναι ὁ πρῶτος κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἀεροπλοΐα καλεῖται νὰ παίξῃ σπουδαιότερον ρόλον, καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ πολέμου διαβιβασθεῖσαι σχετικαὶ πληροφορίαι ἀποδεικνύουν ὅτι τόσον τὰ ἀερόστατα ὅσον καὶ τὰ ἀεροπλάνα ἀποτελοῦν σημαντικωτάτους παράγοντας εἰς τὴν καθόλου διεξαγωγὴν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἕνεκα τούτου νομίζομεν ὅτι μία ἀνάλυσις τῶν στρατιωτικῶν ἀεροπλοϊκῶν δυνάμεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν κατὰ τὸ 1913 ἀνῆλθον εἰς τὸ κολοσσιαῖον ποσὸν τῶν $24,025,000. Ἐξ αὐτῶν $7,400,000 ἀνήκουν εἰς τὴν Γαλλίαν, $5,000,000 εἰς τὴν Γερμανίαν, $5,000,000 εἰς τὴν Ρωσσίαν, $3,000,000 εἰς τὴν Ἀγγλίαν, $2,100,000 εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ $1,000,000 εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

Ὁ Γερμανικὸς ναέριος στόλος, ὁ ἰσχυρότερος εἰς τὸν κόσμον, ἀριθμεῖ δεκατὰ κατὰ Ζέππελιν, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶναι ἀληθινὸν ἐναέριον θωρηκτὸν ὡπλισμένον μὲ ταχυβόλα καὶ τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας.

Ἐκτὸς τῶν Ζέππελιν, τὰ ὁποῖα εἶναι τύποι ἀκάμπτου, μὴ ἐπιδεχομένου οὐδεμίαν μεταβολὴν σχήματος, ἡ Γερμανία κατέχει καὶ δέκα ἀερόστατα Πάρσεφαλ συμπιεσομένου τύπου, ὡπλισμένα καὶ αὐτὰ μὲ ταχυβόλα καὶ μὲ ἕνα τορπιλλοβλητικὸν σωλῆνα ἕκαστον. Εἰς τὰς 28 αὐτὰς τρομερὰς μονάδας πρέπει νὰ προσεθῶσι καὶ δύο ἐκ τῶν μεγίστων ἀκάμπτων ἀεροπλοίων τύπου Schuette-Lanz, τὰ ὁποῖα φέρουν ταχυβόλα ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ περιβλήματος, ἀλλ' εἶναι κατὰ τοῦτο τελειότερα τῶν Ζέππελιν ὅτι φέρουν καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων τοῦ περιβλήματος ταχυβόλα ἐγκατεστημένα ἐπὶ εἰδικῶς κατεσκευασμένων θέσεων, προστῶν διὰ κλιμάκων. Ἐξ ἀλλου συμπιεσόμενα ἀερόπλοια τύπου «Μ» συμπληροῦν τὸν μέγαν ἐναέριον Γερμανικὸν στόλον.

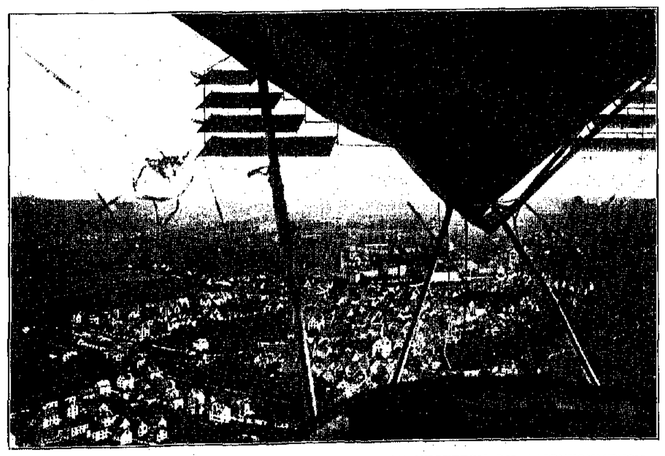

ΠΩΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΠΙΓΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΜΠΙΝΑΝ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΩΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΩΝ

Ἀπέναντι τῶν ἄνω Γερμανικῶν μονάδων ἡ Γαλλία παρατάσσει 16 ἀεροστατα, πολὺ ὅμως μικρότερα καὶ βραδύτερα τῶν Γερμανικῶν. Αὐτοὶ οἱ Γάλλοι εἰδήμονες πιστεύουν ὅτι ἀπέναντι τῶν Γερμανικῶν Ζέππελιν τὰ Γαλλικὰ ἀεροστατα εἶναι ὡς νὰ μὴ ὑπάρχουν. Ἀλλ' ἡ Γαλλία κατέχει εἰς ἀντιστάθμισμα λαμπρὸν στόλον ἐξ ἀεροπλάνων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ματαιώσῃ τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τῶν Γερμανικῶν ἀεροστάτων ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν στρατοπέδων της.

Λήγοντος τοῦ 1913 ἡ Γαλλία εἶχε ὑπὸ τὴν κατοχήν της 611 πολεμικὰ ἀεροπλάνα, ὁδηγούμενα ἀπὸ 238 ἠσκημένους ἀξιωματικοὺς καὶ 520 στρατιωτικοὺς πιλότους. Ἡ δύναμις αὕτη ηὐξήθη

πιθανῶς ἐκτοτε εἰς 800 ἀεροπλάνα καὶ 1,200 ἀεροπόρους ἐν συνόλῳ. Ἐναντίον τούτων ἡ Γερμανία ἀντιτάσσει 700 ἀεροπλάνα τόσον καλὰ ὅσον καὶ τὰ Γαλλικά. Ἐξ αὐτῶν τῶν Γαλλικῶν καὶ Γερμανικῶν ἀεροπλάνων μερικὰ εἶναι ὁπλισμένα μὲ ἐλαφρὰ ταχυβόλα, τῶν ὁποίων τὴν σημασίαν θὰ ἀποδείξῃ ὁ παρὼν πόλεμος. Πρὸς τούτοις δύνανται νὰ ῥιφθῶσιν ἐξ αὐτῶν βόμβαι βάρους μέχρις ἑπτὰ λιτρῶν. Ἡ μόνη ἀξιόπιστος πληροφορία ὡς πρὸς τὰς βόμβας τῶν Γερμανικῶν ἀεροστάτων εἶναι ὅτι τέσσαρες ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς χρησιμοποιουμένων, ἐξ ὧν ἑκάστη βαρύνει 22 λίτρας, δύνανται νὰ κατασκέψωσι ἕνα σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἢ μίαν ἀποθήκην ὑλικοῦ.

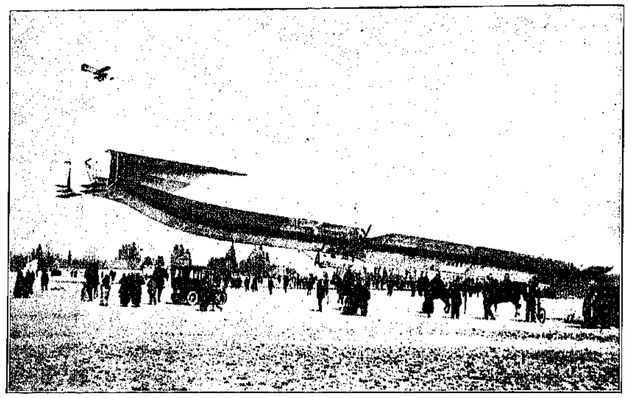

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ «ΖΕΠΠΕΛΙΝ ΑΡ. 4» ΠΡΟΣΓΕΙΟΥΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ «ΛΟΥΝΕΒΙΛΛ» ΠΑΡΑ ΤΑ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ παίξωσι πιθανῶς σπουδαῖον μέρος εἰς τὴν σύγκρουσιν μὲ τὰ ἀερόστατα, τὰ ὁποῖα κατέχουν. Ἡ Ρωσσία διαθέτει ὀκτὼ ἐξ αὐτῶν, κατασκευασθέντα εἰς Γαλλικὰ ἐργοστάσια, οὐχὶ μεγάλης δυνάμεως. Τὰ ἀερόστατα τῆς Ἀγγλίας δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, διότι αὕτη μέχρις ἐσχάτων συνεκέντρωσε ὅλας τὰς προσπαθείας της ἐπὶ ὑδροαεροπλάνων, ὁπλισμένων μὲ ταχυβόλα, διὰ τῶν ὁποίων πιστεύει ὅτι δύναται νὰ καταστρέψῃ τὰ τρομερὰ Ζέππελιν. Ἡ Ρωσσία ἔχει περίπου 500 ἀεροπλάνα, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1913 οἱ ἐξησκημένοι πιλότοι της ἦσαν μόνον 80. Τὸ Βασιλικὸν Ἀεροναυτικὸν Σῶμα τῆς Ἀγγλίας ἀριθμεῖ 350 ἀεροπλάνα καὶ ἰσαρίθμους ἀεροπόρους. Ἡ Αὐστρία ἔχει ἓξ ἀερόστατα κατωτέρου τύπου καὶ 150 ἀεροπλάνα, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀεροπόρων της εἶναι ἀνεπαρκής.

* * *

Ἓν σπουδαῖον πλεονέκτημα τῶν ἀεροστάτων εἶναι ὅτι δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἱπτάμενα ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἐνῷ τὰ ἀεροπλάνα εἶναι κυρίως πτηνὰ τοῦ φωτός. Τελευταίως ἐγένοντο πειράματα πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἀεροπλάνων ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ προβολέων, ἀλλ' ἡ φωτιστικὴ δύναμις τούτων δὲν ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε τελείως ἱκανοποιητική.

Κατακάρυφος ἠλεκτρικὸς προβολεὺς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, χρησιμεύων ὡς ὁδηγὸς διὰ τὴν προσγείωσιν τῶν ἀεροπλάνων ἐν καιρῷ νυκτός.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν ἀεροπλοϊκῶν στόλων τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας εἶναι τελεία εἰς τὸ εἶδός της. Ὁ Γερμανικὸς ἐναέριος στόλος τῶν dreadnoughts ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρας ὅλας ἐκ τεσσάρων ἀεροστάτων ἑκάστην μετὰ δύο ἐφεδρικῶν τοιούτων. Ὁ Πρωσσικὸς στρατὸς περιλαμβάνει ἓξ ἀεροπορικὰ τάγματα μετὰ εἴκοσι λόχων. Ἡ Βαυαρία ἔχει τρεῖς λόχους, ἡ δὲ Σαξωνία καὶ ἡ Βυρτεμβέργη ἀνὰ δύο λόχους ἑκάστη.

Γάλλοι ἀξιωματικοὶ ἐξετάζοντες λεπτομερῶς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου παρασυρθὲν καὶ ἐν Λουνεβίλλ προσγειωθὲν «Ζέππελιν».

Ἕκαστον ἀερόστατον διευθύνεται ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ, βοηθούμενον ἀπὸ δύο κατωτέρους ἀξιωματικούς. Τέσσαρες πηδαλιοῦχοι ἐργάζονται διαδοχικῶς. Εἷς ἀρχιμηχανικὸς καὶ τέσσαρες μηχανικοὶ διευθύνουν τὰς κινητηρίους μηχανάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον ἐκ τῶν νεωτάτων Ζέππελιν ἔχει πέντε, δυνάμεως 1000 ἵππων. Δύο τηλεγραφηταὶ ἀσυρμάτου καὶ τρεῖς ἕως ἓξ πυροβοληταὶ ἀποτελοῦν τὸ λοιπὸν πλήρωμα, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις ποικίλλει πάντοτε ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ ἑκάστου ἀεροπλοίου.

Τὰ τελευταῖα Ζέππελιν τοῦ ναυτικοῦ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τρία εἶναι οἱ γίγαντες τοῦ ὕλου στόλου τῶν Ζέππελιν. Ἔχουν χωρητικότητα 30,000 κυβικῶν μέτρων καὶ, ἐὰν κρίνῃ καιρὸς ἐκ τοῦ ταξειδίου ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, τοῦ L. 3, κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, ὁπότε τοῦτο διέτρεξε 2,000 μίλια ἐντὸς 34 ὡρῶν, τρέχον μὲ ταχύτητα 60 περίπου μιλίων τὴν ὥραν, τὰ μεγάλα αὐτὰ ἀεροπλοῖα θὰ ἠδύναντο νὰ παραμείνουν διαρκῶς εἰς τὸν ἀέρα ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια τελείως ἐφοδιασμένα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

Τὰ ἀεροπλοῖα ταῦτα εἶναι προωρισμένα ὅπως προσβάλωσι τὸν Ἀγγλικὸν στόλον πιθανὸν ἐν καιρῷ νυκτός, ἀφ' ὅτου τὰ εἰδικὰ γυμνάσια τῶν ἀεροστατῶν Ζέππελιν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν στόλων τῆς Βορείου Θαλάσσης καὶ τῆς Βαλτικῆς πόσον ἐν καιρῷ ἡμέρας ὅσον καὶ κατὰ τὴν νύκτα παρέσχον μεγάλην σχετικὴν πεῖραν εἰς τοὺς Γερμανούς. Εἶναι καλῶς γνωστὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὅτι τὰ μεγάλα αὐτὰ ἀεροναυτικὰ τέρατα κατέχουν τοὺς ἰσχυροτάτους ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς.

Ἡ Γαλλικὴ ὀργάνωσις εἶναι ἐξ ἴσου τελεία. Ἑκάστη ἀεροπλοϊκὴ μοῖρα ὑποδιαιρεῖται εἰς στολίσκους. Τὸ ὅλον Κράτος εἶναι κατατετμημένον εἰς διάφορα ἀεροπλοϊκὰ κέντρα. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν ἀεροπλάνων ἀπεδείχθησαν λίαν ἐπιτυχεῖς, δίδουσαι ἀκριβεῖς ἐκτιμήσεις τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Οἱ Γάλλοι ἐλπίζουν νὰ ἐκτοναυπλαστιάσουν τὴν δύναμιν τοῦ πυροβολικοῦ των διὰ τῆς βοηθείας τῶν ἀεροπόρων των, οἱ ὁποῖοι ἀπεδείχθησαν πρακτικῶς ἱκανοὶ νὰ εὑρίσκωσι τὸν στόχον καὶ νὰ διευθύνωσι τὰ πυρὰ τοῦ πυροβολικοῦ. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον πρώτην φορὰν θὰ δοκιμασθῇ ἐπὶ πραγματικοῦ πολέμου. Ἑκάστη πυροβολαρχία ἔχει καὶ ἰδιαίτερον τμῆμα ἀεροπλάνων, προσκεκολλημένων ἐπίτηδες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ νεωτέρα στρατιωτικὴ πεῖρα ἀπέδειξεν ἐν Γαλλίᾳ ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν ἀεροπλάνων παρατηρηταὶ

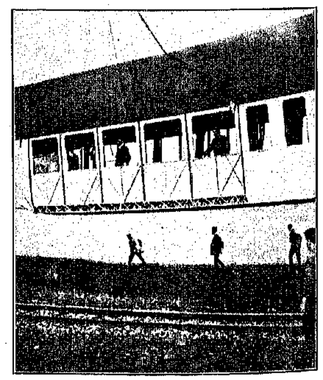

Αἱ καμπῖναι τελειοκτισμένου πηδαλιουχουμένου ἀεροστάτου τύπου «Ζέππελιν» ἐκ τῶν ἐν χρήσει ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟΨΕΩΣΑ ΕΞ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ ΡΗΝΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

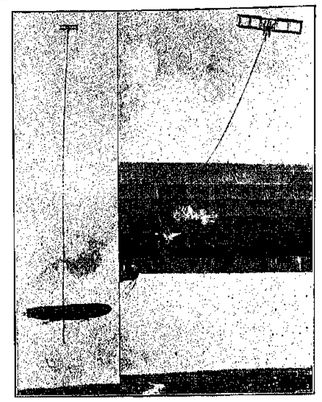

ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΔΙΑ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΒΟΜΒΩΝ

καταλαμβάνονται ἀπὸ εἶδος ναυτίας εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύνανται νὰ κάμωσι πάντοτε ἀκριβεῖς παρατηρήσεις. Τὸ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει εἰς τοὺς πιλότους διὰ τὸν λόγον ὅτι οὗτοι, κρατοῦντες εἰς χεῖρας των τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀεροπλάνου καὶ συναγωνιζόμενοι νὰ κανονίζωσι πᾶσαν κίνησίν του, ἔχουν ἓν αἴσθημα μεγαλυτέρας ἀσφαλείας καὶ σταθερότητος καὶ δι' αὐτοῦ ἓν μέγα ἠθικὸν πλεονέκτημα.

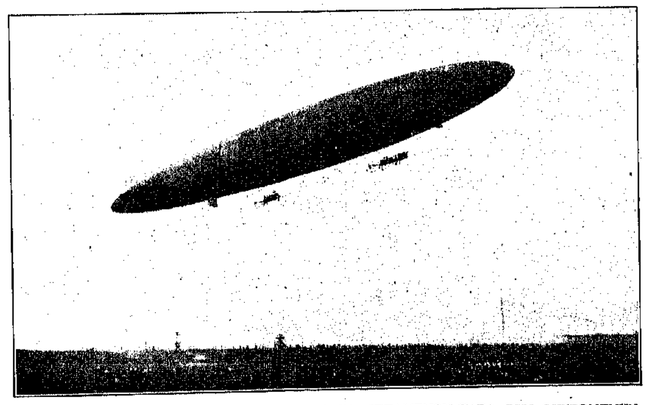

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΝ «ΖΕΠΠΕΛΙΝ» ΙΠΤΑΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΩΧΥΡΩΜΕΝΗΝ ΠΟΛΙΝ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ

Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου οἱ πιλότοι, ἂν καὶ ἀσχολημένοι μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀεροπλάνου, δύνανται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ κάμνουν καλλιτέραν ἐργασίαν παρ' ὅτι ἰδιαίτεροι παρατηρηταί. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν κατορθώνουν νὰ κάμνουν θαυμάσια σχεδιογραφήματα, ἐνῶ συγχρόνως ὁδηγοῦν καὶ τὸ ἀεροπλάνον των.

Οὕτω τὰ ἀεροπλάνα τὰ ἔχοντα μίαν μόνην θέσιν διὰ τὸν πιλότον φαίνονται τὰ καταλληλότερα διὰ παρατηρήσεις. Τὰ μὲ μίαν μόνον θέσιν μονοπλάνα τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἶναι πρὸς τούτοις καὶ τὰ ταχύτερα ἐξ ὅλων τῶν ἀεροπλάνων.

Τὰ διπλάνα φαίνονται καταλληλότερα διὰ νὰ ῥίπτωνται ἐξ αὐτῶν βόμβαι, τοῦθ' ὅπερ γίνεται παρ' εἰδικοῦ μηχανικοῦ, σκοπευόντος διὰ μηχανήματος ἐπίτηδες κατεσκευασμένου ὅπως ἐκτοξεύωνται δ' αὐτοῦ βόμβαι.

Ὁ Hudson Maxim, εἰδικὸς πυροτεχνολόγος, ἐπιμένει ὅτι βόμβαι ῥιπτόμεναι ἐξ ἀεροπλοίων δὲν δύνανται νὰ προξενήσουν μεγάλας ζημίας καὶ ἡ πεῖρα τῶν Ἰταλῶν εἰς τὴν Τριπολίτιδα φαίνεται δεικνύουσα ὅτι καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπίδρασις καὶ ἡ ὑλικὴ ἐνέργειά των ἐπὶ τῶν στρατευμάτων εἶναι ἀσήμαντοι.

Πρὸς κατοπλέμησιν τῶν ἀεροπλάνων καὶ τῶν ἀεροστάτων ἔχουσι κατασκευασθῇ εἰδικὰ πυροβόλα. Ἐξ αὐτῶν ἐκπέμπονται πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν σφαῖραι, περιέχουσαι κοπτερὰ καὶ ἀγκιστρωτὰ βλήματα, τὰ ὁποῖα καθιστάμενα ἐλεύθερα, προξενοῦν καταστρεπτικὰς σχισμάς. Ἐπίσης ὑπάρχουσι καὶ πυροβόλα ἐξαποστέλλοντα ἐναερίους τορπίλλας, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν αὐτῶν πειραμάτων δὲν εἶναι ἀκόμη ἀξιόπιστως βεβαιωμένα.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Οἱ Γερμανοὶ πιστεύουν ὅτι βόμβαι ῥιπτόμεναι ἀπὸ τῶν Ζέππελιν δύνανται νὰ ἐπιφέρουν μέγαν ὄλεθρον. Τὰ ἀερόστατα ἔχουν κάτω μεγάλα πλεονεκτήματα ἀπέναντι τῶν ἀεροπλάνων· ἤτοι ὅτι ἡ ταχύτης αὐτῶν δύναται νὰ κανονισθῇ καλλίτερον, πρᾶγμα σπουδαιότατον διὰ τὴν λῆψιν ἀκριβῶν φωτογραφιῶν, ὅτι περιλαμβάνουν ἐπαρκέστερον πλήρωμα καὶ ὅτι κατέχουν ἀσύρματον συσκευὴν μεγαλειτέρας ἐντάσεως. Αἱ βόμβαι, αἱ ὁποῖαι δοκιμαστικῶς μέχρι τοῦδε ἐρίφθησαν ἀπὸ τὰ Ζέππελιν, ἐπετύγχανον λαμπρὰ κύκλους δεκαπέντε ποδῶν διαμέτρου, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐρίπτοντο ἀπὸ ὕψος 5,000 ποδῶν. Ἕκαστον τῶν μεγάλων Γερμανικῶν ἀεροπλοίων φέρει τοὺς ὀλιγίστους τέσσαρας ἕως πέντε τόννους ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, τὰ δὲ ναυτικὰ ἀερόστατα φέρουν ὀκτὼ ὁλοκλήρους τόννους ἕκαστον.

Τὰ ἀεροπλάνα ἀποτελοῦν μικρὸν στόχον καὶ δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν εἰς ἀπόστασιν ἀνωτέραν τῆς βλητικότητος τῶν πυροβόλων ἑνὸς ἀεροστάτου. Τὰ τεθωρακισμένα ἀεροπλάνα τοῦ τελευταίου συστήματος παρέχουν σχετικὴν ἀσφάλειαν εἰς τὸν ἀεροπόρον, εἶναι δὲ ἀποδεδειγμένον ὅτι ὀπαὶ σφαιρῶν ἐπὶ τῶν πτερύγων δὲν ἔχουσι μεγάλην καταστρεπτικὴν σημασίαν. Διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, πολλάκις ἐκτυπήθησαν τὰ δοχεῖα τῆς γκαζολίνης ἄνευ καταστρεπτικοῦ ἀποτελέσματος. Τὰ νεώτερα Γαλλικὰ καὶ Γερμανικὰ ἀεροπλάνα φέρουν περίπου τριακοσίας λίτρας ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἑκάστου. Ἀπαιτοῦνται ἐπομένως 35 ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ βαστάσουν πέντε τόννους τοιούτων ὑλῶν, ὅσον εἶναι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται εἰς ἕναστον Ζέππελιν. Ἓν ἀεροπλάνον, ὑφούμενον ὑπεράνω ἑνὸς Ζέππελιν καὶ προσβάλλον αὐτὸ ἐκ τῶν ἄνω, δύναται ἀναμφιβόλως νὰ τὸ καταστρέψῃ, ἂν δὲν καταστραφῇ τὸ ἴδιον ἀπὸ τὰ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ζέππελιν εὑρισκόμενα ταχυβόλα.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΕΠΕΛΑΥΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΟΡΧΗΣ

ΓΑΛΛΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Τιτάνων οἱ ὁποῖοι ἐξηγέρθησαν κατ' ἀλλήλων εἰς ἕνα ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα περὶ ἐπικρατήσεως, ἡ Γαλλία, ἡ ἀνθρωπιστική καὶ εὐγενὴς Θυγάτηρ τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως, εἶναι ἡ συγκεντροῦσα τὰς περισσοτέρας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ κολέμου της. Ἡ Γαλλία διὰ τῆς συμπαρουσίας της ἀγιάζει καὶ τῆς Ρωσσίας τὸν πόλεμον καὶ παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ καταχραθῶσι τῆς νίκης των, ὅτι ἡ πολεμικὴ νίκη δὲν θὰ εἶναι ἥττα τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς, ὡς θὰ ἦτο ἀφεύκτως ἂν ἐξήρχετο νικήτρια ἡ Γερμανία μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι διὰ ποταμῶν αἱμάτων ἀπηλευθερώσαμεν προσφάτως τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἤπειρον καὶ τὸ Αἰγαῖον, καὶ ἐμεθύσθημεν ἀπὸ τὴν ἄπειρον ἐκείνην χαράν τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἡ πλήρωσις ἐθνικῶν πόθων, αἰσθανόμεθα τώρα ζωηροτάτην τὴν ἠχὼ τῶν παλμῶν τῆς Γαλλικῆς καρδίας ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωραίνης.

Ἡ Γαλλία εἶναι ἡ μόνη μεγάλη Δύναμις ἀπὸ τὸν Θριαμβον τῶν ἄτλων τῆς ὁποίας οὐδενὸς ἔθνους ἡ ἐλευθερία κινδυνεύει. Ὁ πόλεμός της εἶναι πόλεμος ἀπολυτρωτικός. Ἂν ἔδιδέ τις εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἦμισυ τῆς Γερμανίας μετὰ τὴν νίκην της, δὲν θὰ τὸ ἐδέχετο. Θὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωραίνην, θὰ ἀσφαλισθῇ μὲ φυσικὰ σύνορα κατὰ πάσης μελλούσης Γερμανικῆς ἐπιθέσεως, καὶ κατόπιν θὰ ἀφήσῃ τοὺς ἡττημένους νὰ ἐπουλώσουν δι' ἐργατικῆς ἐργασίας τὰ τραύματά των ὡς ἐλεύθεροι πολῖται ἀνεξαρτήτου κράτους.

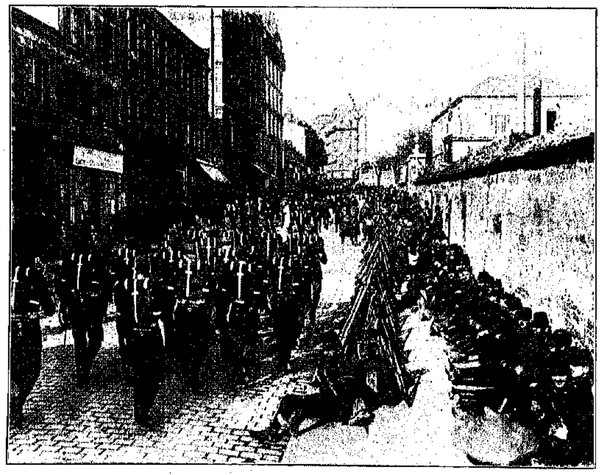

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα τῆς Γαλλίας δὲν τείνει πρὸς τὴν κατάκτησιν ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Γαλλικὸς ἱμπεριαλισμὸς κρατεῖ τὴν λαμπάδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰσχωρεῖ εἰς τὰ σκότη τῆς βαρβαρότητος, εἰς τὸ Ἀλγέριον, εἰς τὴν Τύνιδα, εἰς τὸ Μαρόκον, εἰς τὴν Ἰνδοκίναν, εἰς τὴν Μαδαγασκάρην, εἰς τὸ Κόγκον, καθ' ὃν χρόνον ὁ Γερμανικὸς καὶ ὁ Ρωσσικὸς ἱμπεριαλισμὸς ἐπιδίδονται εἰς σπάθην κατὰ τῶν κεφαλῶν κεκοπλισμένων Εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ ἔχουσιν ὡς σύμβολον τὴν ἅλυσιν τῆς δουλείας.

Διὰ τοὺς Γάλλους τὸ 1914 εἶναι ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ 1870. Εἰργάσθησαν ἔκτοτε διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην μὲ τὴν ζέσιν τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὸν ἠθικημένον ἡ ἀγνωσίς του καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ συναίσθησις τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀγῶνος. Τὸ 1870 εἶδε τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν μεταβατικὴν κατάστασιν ἀπὸ τῆς μοναρχίας εἰς τὴν δημοκρατίαν, ἀμφιταλαντευομένην μεταξὺ τῶν δύο πολιτευμάτων, μὲ ἕνα μικρομέγαν Αὐτοκράτορα ἐπὶ τοῦ θρόνου της, μὲ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις της παρημελημένας, μὲ τὸν λαόν της διηρημένον. Ὁ Βίσμαρκ εἶχεν ἐκλέξει εὐνοϊκωτάτην διὰ τὴν Γερμανίαν ψυχολογικὴν στιγμὴν διὰ νὰ κτυπήσῃ. Τώρα ὁ ἀγὼν διεξάγεται μὲ τὴν κατάστασιν ἀντιστραμμένην. Ἡ διαίρεσις καὶ ἡ ἀμφιταλάντευσις μεταξὺ τῶν πολιτευμάτων εἶναι ἤδη πρὸς τὸ μέρος τῆς Γερμανίας, παρ' ὅλην τὴν ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐπιβαλλομένην προσωρινὴν φαινομενικὴν ἑνότητα τοῦ λαοῦ καὶ τῶν φρονημάτων. Τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ ἀποκαλύψῃ πιθανώτατα ἐκεῖ μίαν κατάστασιν πνευμάτων ὅλως διάφορον τῆς φαινομενικῶς ἐπικρατούσης εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνος. Ἡ Γαλλία ἐξ ἐναντίας εἶναι ὑπὲρ ποτὲ στενῶς καὶ ἀδιασπάστως ἡνωμένη, τὴν δὲ ἑνότητά της ἐνισχύει ὁ πόθος τῆς ἐθνικῆς ἐκδικήσεως. Τὸ 1914 τὴν εὑρίσκει μὲ ἕνα στρατὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων ὁρίστα ὠργανωμένον καὶ ἐφωδιασμένον μὲ πυροβολικόν, τὸ ὁποῖον ἔδειξεν ἤδη τὴν ὑπεροχήν του ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν πυροβόλων τοῦ Κρούπ. Παρ' ὅλην τὴν ἀνένδοτον ἀντίδρασιν τῶν σοσιαλιστῶν καὶ ἄλλων στοιχείων κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς τριετοῦς στρατιωτικῆς θητείας, ὁ νόμος εὐτυχῶς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκδηλωθείσης οὕτω παγγυρικῶς τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ ὅπως παρασκευασθῇ τελείως διὰ τὴν ἐκδίκησιν. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀντέδρων κατὰ τοῦ νόμου ἦσαν πρῶτοι οἱ θράξαντες τὰ ὅπλα ὅταν ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῆς ἀνταποδόσεως. Ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ Κάϊζερ ὅτι αἱ διαρκεῖς ἀκτελαὶ καὶ προκλήσεις του, ἡ ἀποστολὴ τοῦ «Πάνθηρος» εἰς τὸ Ἀγαδίρ, τὸ σκανδαλῶδες ταξείδιόν του εἰς τὴν Ταγγέρην, τὸ ἐκνευριστικὸν κροτάλισμα τῆς σπάθης του διαρκούσης τῆς Βαλκανικῆς κρίσεως, θὰ εἶχον ὡς ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τὴν ουσπειρ σιν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ περὶ τὰς ἰδέας τῆς ἐθνικῆς ἁμύνης καὶ τῆς ἐνδικήσεως. Ἐν τοιούτων συσπειρώσεων τῶν λαῶν ἐπὶ τῇ συναισθήσει ἐξωτερικοῦ κινδύνου παρῆχθησαν σποραδοκήτως καὶ μὲ ἀστραπιαίαν αἰφνιδιότητα τόσα καὶ τόσα μεγάλα γεγονότα. Δὲν προῆλθον οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι καὶ αἱ λαμπραὶ νῖκαι τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἀπογνώσεως εἰς τὴν ὁποίαν περιήγαγε τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡ Νεοτουρκικὴ προκλητικότης εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, καὶ ἡ ὁποία ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπὲρ ζωῆς ἢ θανάτου;

Ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία ἐκ τῆς φαινομενικῆς ἀφορμῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου οὐδόλως ἐθίγετο, παίζει εἰς αὐτὸν τὸν κυριώτερον ρόλον, ἀρχίσασα τὰς ἐχθροπραξίας ἐν μεγάλῃ κλίμακι καθ' ὃν χρόνον ὁ Ρωσσικὸς κολοσσὸς ἠσχολεῖτο ἀκόμη εἰς τὴν κινητοποίησιν καὶ εἰς μικροσυμπλοκάς. Τὸ σχέδιον τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου ἦτο νὰ ρίψῃ μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα ὅλας τὰς διαθεσίμους δυνάμεις κατὰ τῆς Γαλλίας, νὰ τὴν συντρίψῃ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

εἰς διάστημα ὀλίγων ἑβδομάδων πρὶν λάβῃ καιρὸν νὰ ἐνεργήσῃ σοβαρῶς ἡ Ρωσσία, καὶ κατόπιν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς τελευταίας ὁμοῦ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ νὰ διακανονίσῃ ἐν ἀνέσει τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Παγγερμανισμοῦ πρὸς τὸν Πανσλαυϊσμόν. Διὰ τὴν ταχεῖαν σύντριψιν τῆς Γαλλίας ἐξέλεξε τὴν συντομωτέραν ὁδὸν πρὸς τοὺς Παρισίους, ἡ ὁποία ἄρχεται παρὰ τὸ Γαλλο-Βελγικὸ σύνορα ἀπὸ τοῦ Σεδάν. Τὸ Βέλγιον, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, δὲν θὰ ἠμπόδιζε τὴν προέλασιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Κάϊζερ πρὸς τὸ Σεδάν. Τὸ σχέδιον αὐτὸ εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ πλεονέκτημα ὅτι θὰ καθίστα τὸν Γερμανικὸν στρατὸν κύριον τῆς βορείου Γαλλίας πρὶν ἡ Ἀγγλία λάβῃ καιρὸν νὰ ἀποβιβάσῃ σπουδαίας στρατιωτικὰς ἐνισχύσεις διὰ τῆς Μάγχης εἰς τὰ Γαλλικὰ παράλια καὶ πρὶν συμπληρωθῇ ἡ Γαλλικὴ κινητοποίησις. Ἡ Γαλλία θὰ ἐπλημμυρίζετο ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ πρὶν ἑτοιμασθῇ καλῶς πρὸς ἀντιμετώπισίν του, καὶ ὁ ὀργανισμός της θὰ παρέλυε τελείως ὅπως κατὰ τὸ 1870.

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΖΟΦΡΕ

Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους ἐπεφύλασσε τὴν οἰκτροτέραν ἀνατροπὴν ἡ ἡρωϊκὴ ἀντίστασις τοῦ Βελγίου κατὰ τῆς Γερμανικῆς προελάσεως. Οἱ Γερμανοί, χάρις εἰς τὴν ἀντίστασιν ταύτην, ἐμάχοντο ἀκόμη πρὸ τῆς Λιέγης ὅταν συνεπληρώθη ἡ Γαλλικὴ κινητοποίησις καὶ συγκέντρωσις, καὶ ἐνῷ ἡ Γερμανικὴ στρατιὰ τοῦ Meuse καὶ τοῦ Moselle ἠγωνίζετο νὰ διανοίξῃ τὸν δρόμον της διὰ τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου πρὸς τὸ Σεδάν, οἱ Γάλλοι προήλαυνον νικηφόρως ἐντὸς τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωραίνης καὶ ἐβάδιζον πρὸς τὰ παλαιὰ σύνορα τοῦ Ρήνου, ἀπελοῦντες τὸ Μὲτς καὶ τὸ Στρασβοῦργον. Τὰ πράγματα ἤλλαξαν ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τοῦ 1914, καὶ ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι οἱ Γάλλοι φωνά-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα).

ΤΥΠΟΙ ΓΑΛΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ: (Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά.) Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Παρισίων στρατηγὸς MICHEL, ὁ διοικητὴς τοῦ ἐν Μαρόκῳ σώματος τῶν ἀεροπόρων ταγματάρχης FELIX, ὁ ταγματάρχης PEDOYA, ὁ διοικητὴς τοῦ ἑβδόμου πεζικοῦ συντάγματος στρατηγὸς ROCQUES.

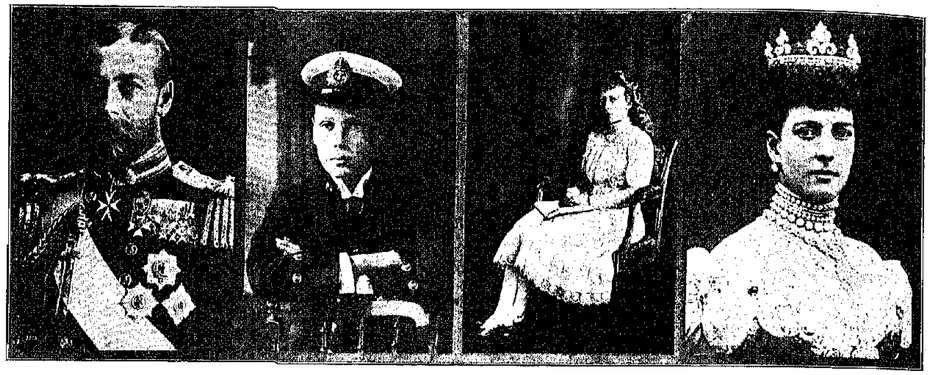

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

ΑΓΓΛΙΑ

Ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον κράτος ἀνθρώπων ἐκεδήμησεν ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ», λέγει ὁ Ruskin, «τρεῖς θρόνοι, ἐξέχοντες ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, ἐστήθησαν ἐπὶ τῶν ἄμμων του: οἱ θρόνοι τῆς Τύρου, τῆς Βενετίας, καὶ τῆς Ἀγγλίας. Τῆς πρώτης τῶν μεγάλων τούτων δυνάμεων μόνον ἡ μνήμη μένει· τῆς δευτέρας, τὰ ἐρείπια· ἡ τρίτη, ἥτις ἐκληρονόμησε τὸ μεγαλεῖόν των, ἂν λησμονήσῃ τὰ παράδειγμά των, δύναται νὰ ἀχθῇ δι' ὑπερηφανωτέρας διαπρεπέσεως εἰς καταστροφὴν ἧττον ἀξίαν τοῦ ἐλέους τῶν ἀνθρώπων.»

Τὸ λαμπρότερον μεγαλεῖον ἀνήκει εἰς τὰς ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἀπλουμένας ἐπικρατείας, μὲ τὰς ἐπὶ τῶν τριῶν ὠκεανῶν καὶ τῶν πέντε ἠπείρων ἁπλουμένας κτήσεις καὶ ἀποικίας των, μὲ τοὺς πολεμικοὺς καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς στόλους των, μὲ τὰ παντοειδῆ προϊόντα ὅλων τῶν κλιμάτων ἀποτελοῦντα τὸ ἐμπόριόν των, μὲ τὰς ἀγορὰς ὅλου τοῦ κόσμου ἀνοικτὰς εἰς τὴν παραγωγήν των. Ἀλλ' εἶναι καὶ τὸ κλέος εὐθραυστον τὸ μεγαλεῖον τοῦτο, ἁπαιτοῦν ὡς τὰ ἀκτινοβολοῦντα κρυστάλλινα σκεύη τὴν μεγαλυτέραν προσοχὴν καὶ προφύλαξιν, ἰδίως ὅταν ἡ μητρόπολις δὲν ἔχῃ σὺν τῇ στερεότητι τῶν βάσεων καὶ ἀνάλογον ἔκτασιν πρὸς αὔξησιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ κυριάρχου ἔθνους ἐν αὐτῇ τῇ ἑστίᾳ του.

Μέχρι πρό τινων δεκάδων ἐτῶν οἱ Βρεταννοὶ ἔβλεπον τὸ τεράστιον θαλάσσιον κράτος των ἐν ἐπαρκεῖ ἀσφαλείᾳ ἀπὸ τῶν θορυβούντων τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν γειτόνων. Οἱ Ἱσπανοὶ εἶχον ἐκλείψει ἀπὸ πολλοῦ ὡς ἀνταγωνισταὶ κατὰ θάλασσαν. Οἱ Ὁλλανδοὶ καὶ οἱ Πορτογάλοι ἔπαυσαν νὰ εἶναι ὑπολογισμοί. Μὲ τοὺς Γάλλους, τοὺς μόνους ἰσχυροὺς καὶ ἀκμάζοντας εἰσέτι ἐκ τῶν παλαιῶν θαλασσοκρατόρων, ἐπῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Φασόδας ὁ συμβιβασμὸς καὶ ἡ συνεννόησις. Ἀλλ' ἀπροσδοκήτως ὁ Κάϊζερ ἔρριψε τοὺς χερσαίους Γερμανοὺς εἰς τὴν θάλασσαν ζητῶν ἀποικίας καὶ ἀγορὰς πέραν τῶν ὠκεανῶν. Ἐξ ἄλλων ἀντιπάλων τοὺς ὁποίους συνήντησέ ποτε ἡ γηραιὰ Ἀλβιὼν εἰς τὸν δρόμον της ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἡ Γερμανία εἶναι ἡ ἐπικινδυνοτέρα. Ἡ ἔκτασις τῆς Vaterland εἶναι μεγίστη, ἡ γεωγραφική της θέσις τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπεδέχεται ἐπέκτασιν πρὸς νότον εἰς βάρος τῆς Αὐστρίας, καὶ πρὸς Ἀνατολὰς εἰς βάρος τῆς Ρωσσίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ διεκδικήσῃ τὴν Πολωνίαν, «πρὸς ἕνωσιν τῆς Πολωνικῆς φυλῆς», καὶ εἴ τι ἄλλο. Οἱ γόνιμοι ὑπήκοοι τοῦ Κάϊζερ θὰ ἀνελάμβανον παντοειδῆ προϊόντα τῶν ἀποικιῶν των καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ μεγαλείου τῆς Βενετίας, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξεφύλκησαν ἀποφασιστικῶς κοντὰ τῆς φιλοδόξου καὶ ἀνησύχου ἐξαδέλφης της. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου πρωϊστὴ καὶ πλέον ἐπείγουσα τῶν ἀναγκῶν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας εἶχε καταστῇ ἡ καταστροφὴ τοῦ Γερμανικοῦ στόλου καὶ τοῦ συντηροῦντος αὐτὸν Γερμανικοῦ ἐμπορίου. Ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης ταύτης γίνεται τώρα ὁ πόλεμος τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Οὔτε ἡ μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας συνεννόησις, οὔτε ἡ ἐξέγερσις τῆς Ἀγγλικῆς συνειδήσεως κατὰ τῆς ἀδίκου ἐπιθέσεως τῆς Αὐστρίας ἐναντίον τοῦ μικροῦ Σερβικοῦ βασιλείου, οὔτε ἀλτρουϊστικὴ συναίσθησις ἀγράφων ὑποχρεώσεων πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Γερμανίας, ἐδάρυναν εἰς τὴν πλάστιγγα ὅταν ὁ Sir Edward Grey καὶ ὁ Asquith ἐζύγιζον τοὺς διαφόρους παράγοντας εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ πολέμου ἢ εἰρήνης. Ὁ μόνος ὑπολογισμὸς καὶ ὁ μόνος σκοπὸς ἦτο ἡ διαφύλαξις τοῦ Ἀγγλικοῦ beef steak.

Παρὰ τὴν ἐπιτακτικὴν ὥραν ἀνάγκην τῆς καταστροφῆς τοῦ Γερμανικοῦ στόλου πρὶν λάβῃ διαστάσεις θετούσας ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, ἡ Ἀγγλία ἦτο πάντοτε διστακτικὴ διὰ τὸν πόλεμον, πάντοτε ἑτοίμη νὰ θυσιάσῃ κάτι ἐκ τῶν δευτερευόντων συμφερόντων της καὶ ἐκ τοῦ γοήτρου της πρὸς ἀποφυγὴν ἢ ἀναβολὴν τῆς συρράξεως. Ἡ ἀπολαμβανομένη ὑπὸ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ὠφέλητο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν φιλειρηνικότητα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ ἐχρονολογεῖτο κυρίως ἀπὸ τῆς πρώτης ὑποχωρήσεως τοῦ Sir Edward Grey εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα. Ἡ δήλωσις αὐτοῦ καὶ τοῦ Asquith ὅτι δὲν ὐὸ ἐπετρέπετο ἡ ἀφαίρεσις τῶν καρπῶν τῆς νίκης ἀπὸ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη δὲν ἐνηρήθη, καὶ ἀντὶ αθεναρᾶς καὶ ἀποφασιστικῆς ἐπεμβάσεως εἶχομεν τὴν προσφυγὴν τοῦ Ἀγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν περίφημον πρεσβευτικὴν συνδιάσκεψιν, ἐκ τῆς ὁποίας αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἐξῆλθον ἠττημέναι. Ἠδιαστικτικτης διὰ τὸν πόλεμον ἔκαμε τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἀπόσχῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναλάβῃ οἱανδήποτε θετικὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, καὶ ἡ ἐφεκτικότης αὕτη εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνάψεως πραγματικῆς συμμαχίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία ἔκαμε τὴν Γερμανίαν νὰ ὑπολογίζῃ σοβαρῶς μέχρι τελευταίας στιγμῆς εἰς τὴν οὐδετερότητα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἐξηγεῖται ὅμως εὐκόλως ἡ στάσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Τὴν ἐξήγησεν αὐτὸς ὁ Sir Edward Grey, ὁμιλήσας ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐν παραβολαῖς μὲν ἀλλὰ μὲ ἀξιέπαινον εἰλικρίνειαν. Ἡ Ἀγγλία, εἶπεν, ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ κράτους αὐτῆς ἔφθασεν εἰς ἓν τοιοῦτον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὰς ε ὐ ὐ ν α ς της νέας προσθέτους τοιαύτας χωρὶς νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ ἤδη κεκτημένα. Ἡ ἔννοια τῶν λόγων τούτων εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἔχομεν ἤδη πλέον ἡ ἀρκετὰς κτήσεις, ἀποικίας, σφαίρας ἐπιρροῆς κτλ. Διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν νέας τοιαύτας πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἀφήσωμεν καὶ τοὺς ἄλλους νὰ αὐξήσουν τὰς ἰδικάς των, καὶ εἰς Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἔκβασίς του, θὰ εἶχε πιθανώτατα τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλλ' ἀποκτῶντες οἱ ἄλλοι νέας κτήσεις θὰ ἐγίνοντο ἰσχυρότεροι, καὶ πιθανὸν νὰ ἐγειστόνευον περισσότερον πρὸς τὰς ἰδικάς μας κτήσεις, τὰς ὁποίας μὲ τὴν πρόσθετον δύναμίν των καὶ μὲ τὴν γειτνίασιν πρὸς ἡμᾶς θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ ἀπειλήσουν. Ἐκεῖ τῇ ὑποθέσει ὅτι διαμελίζεται κατόπιν ἑνὸς Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ἡ Τουρκία, εἴτε μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας κατόπιν νίκης αὐτῶν εἴτε μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας, εἴτε μεταξὺ ὅλων ὁμοῦ τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἡ Ἀγγλία θὰ ἔβλεπεν ἀπειλουμένας τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς ἐξόδου τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ αὐτὰς τὰς Ἰνδίας διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Γερμανίας κατὰ μῆκος τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης καὶ παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον.

Μία ἀκόμη αἰτία τῆς φιλειρηνικότητος τῆς Ἀγγλίας ἦσαν τὰ ἐσωτερικὰ της ζητήματα. Τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ φιλελεύθερον κόμμα ἀνέλαβε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εὐρυτέρου προγράμματος τὸ ὁποῖον παρουσιάσατο ποτὲ ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους μία κυβέρνησις. Ὁ ἡμισοσιαλιστὴς Lloyd George εἰσήγαγε τὴν ἐθνικὴν ἐργατικὴν ἀσφάλειαν, ἡ ὁποία ἠμορεῖ νὰ ἔχῃ ὅτι καινοφανεστέραν ἐξέλιξιν εἰς τὸ μέλλον. Ὁ Asquith ἀνέλαβε τὴν ἐξάλειψιν τῆς λορδοκρατίας καὶ τῆς δευτέρας Βουλῆς, ἥτις ἀντιδρᾷ εἰς πᾶσαν ἐσωτερικὴν προοδευτικὴν νομοθεσίαν. Ὁ ἴδιος ἔλαβε τὴν ἀνάθεσιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ Γλάδστωνος διὰ τὴν Ἰρλανδίαν, παρέχων εἰς αὐτὴν τὸ home rule. Τοῦ σχεδίου τούτου προσκρούσαντος εἰς δυσχερείας, ἡ φιλελευθέρα Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ εἰσηγηθῇ μέσον τοῦ Sir Edward Grey τὴν πλήρη καὶ ριζικὴν μεταβολὴν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος. Πάντα τὰ μεταρρυθμιστικὰ ταῦτα σχέδια ἀπήτουν χρόνον καὶ ἐξωτερικὴν εἰρήνην, ἣν ἐφαίνετο ἀποφασισμένη νὰ ἐξαγοράσῃ διὰ πάσης θυσίας ἡ Ἀγγλία, ὅτε δραχθεῖσα τῆς παραδιάσεως τῆς οὐδετερότητος τοῦ Βελγίου ὡς ἀφορμῆς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας, παρουσιασθεῖσα ἅπαξ ἔτι μὲ τὴν ἀπόφασίν της ταύτην ἐν ὅλῃ τῇ Βρεταννικῇ μεγαλοπρεπείᾳ της.

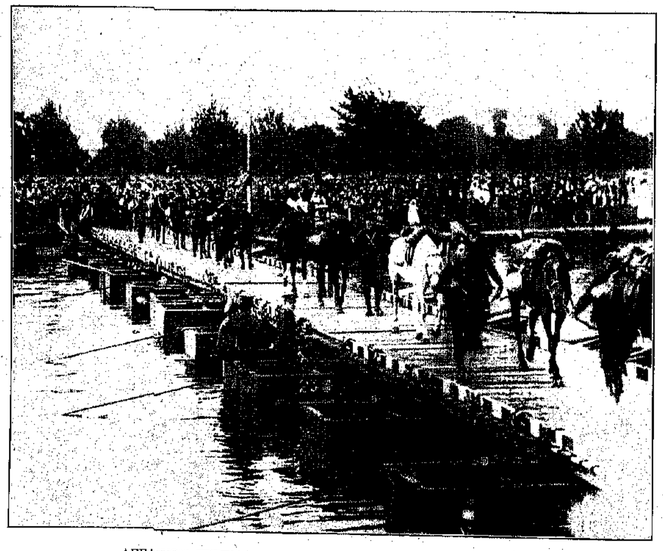

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΙΠΚΟΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΧΕΙΡΩΝ ΓΕΦΥΡΑΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΣΕΡ ΕΔΟΥΑΡΔ ΓΚΡΕΥ ΑΓΟΡΕΥΟΥΝ

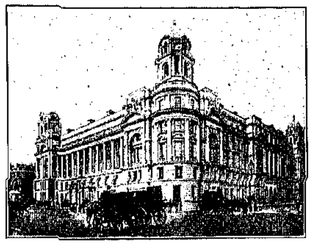

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ κ. ΑΣΚΟΥΙΘ ΑΓΟΡΕΥΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΤΥΠΟΙ ΑΓΓΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

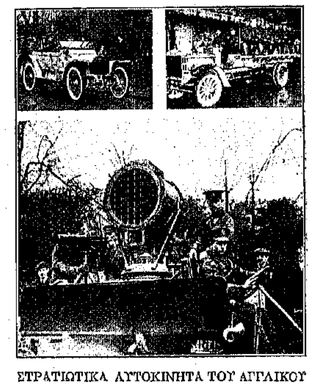

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

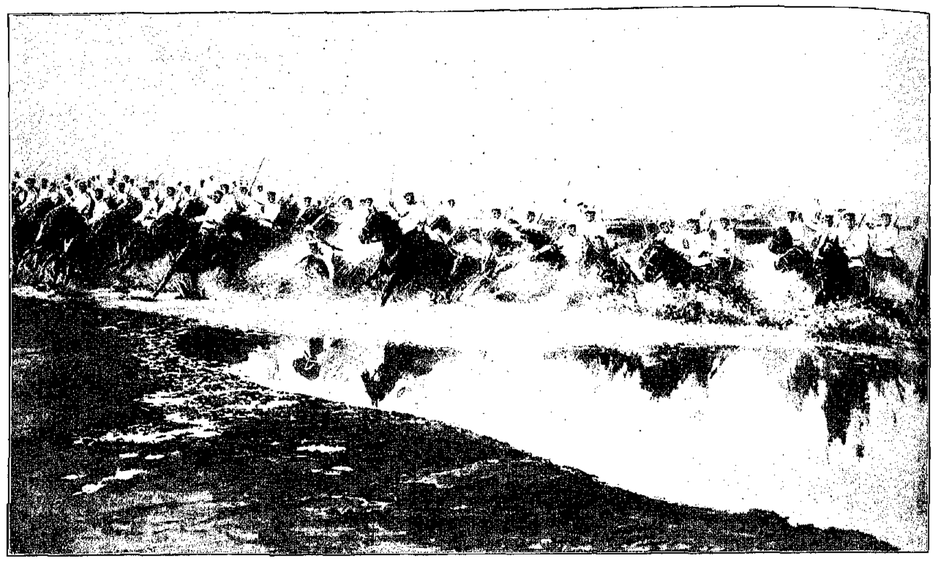

ΕΠΕΛΑΣΙΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΒΑΛΤΩΔΟΥΣ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΡΩΣΣΙΑ

Εἰς κίνδυνος ἐκστρατεύει κατ' ἄλλου κινδύνου μὲ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Πανσλαυϊστικῆς Ρωσίας κατὰ τῆς Παγγερμανιστικῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Κάϊζερ. Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ συντριβοῦν ἀμφότεραι εἰς τὴν φοβερὰν σύρραξίν των καὶ νὰ ἀφήσουν τὸν κόσμον ἥσυχον!...

Ἐξηγελημένη καὶ ταπεινωμένη ἀπὸ τὸν πόλεμον τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἡ Ρωσία, ἀνήσυχος ἐκ τῆς ἐπιστρεφικῆς ζυμώσεως ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν εἰς τὰς μάζας τῶν πληθυσμῶν της συνεπείᾳ τῆς δράσεως τῶν μηδενιστῶν καὶ τῶν κηρυγμάτων τοῦ Τολστόη, ἀφῆκεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸν Γερμανισμὸν νὰ πλάττῃ χρυσᾶ ὀνειρα ἀπολύτου ἐπικρατήσεως καὶ κοσμοκρατορίας. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ Γερμανισμὸς ρίπτει τὸν κύβον, βασιζόμενος ἐν μέρει εἰς τὴν πιθανότητα ὅτι ἡ Ρωσία θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὸν ἐκβιασμὸν καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τὴν συνέτριβεν ἐξεγειρομένην, ἰδοὺ ἡ λευκὴ ἄρκτος τοῦ Βορρᾶ μυκωμένη δεινῶς καὶ τρίζουσα τοὺς ὀδόντας εἰς μίαν μανιώδη ἐπίθεσιν κατὰ τῶν δύο Γερμανικῶν Αὐτοκρατοριῶν μὲ ὅλον τὸ συμπαγὲς βάρος τοῦ τερασ τίου ὄγκου της. Ὁ Γερμανισμὸς καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος φαίνονται διατρέχοντες τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων ἐκ τῆς ἄφρονος προκλήσεως τοῦ ἀρκτικοῦ θηρίου εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν παλαίστραν.

Ἡ προκήρυξις μὲ τὴν ὁποίαν ὡδήγησε τοὺς λαοὺς τῆς Ρωσσίας κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος Νικολάγεβιτς ὄζει διαθήκης τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Διὰ τὴν Σερβίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας κατὰ τὰ φαινόμενα ἐξεφορόλκησεν ἡ Ρωσία, ἡ προκήρυξις αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέγκλητο λόγος καὶ περὶ ἑνώσεως ἁπάσης τῆς Σλαυϊκῆς φυλῆς, κάθε ἄλλο ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ καθησυχαστική. Ἡ ἰδιαιτέρα πρὸς τοὺς Πολωνοὺς προκήρυξις δὲν ἀπέβλεπε βεβαίως μόνον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πίστεως τῆς Ρωσσικῆς Πολωνίας. Ἡ ὑπόσχεσις τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πολωνικοῦ ἔθνους ἦτο κυρίως ὑπόσχεσις τῆς Ρωσσίας πρὸς ἑαυτὴν ὅτι θὰ προσαρτήσῃ εἰς τὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Αὐστριακὴν Πολωνίαν, ἐπεκτείνουσα τὸ ἄτερμον κράτος τοῦ Τσάρου πρὸς τὰ Καρπάθια καὶ πρὸς τὸν Ὀδέρον. Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Αὐστριακὴ Πολωνία συνορεύει μὲ ἄλλας χώρας αἱ ὁποῖαι οἰκοῦνται ὑπὸ Σλαύων καὶ ἀποτελοῦσι μίαν μακροτάτην ἄλυσιν ἐκτεινομένην μέχρι τῆς Σερβίας, ἡ ὁποία πάλιν εἶναι εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸ νότιον μέλος τῆς Σλαυϊκῆς οἰκογενείας, τὴν Βουλγαρίαν, νοτιανατολικῶς τῆς ὁποίας κεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, παρέχουσα μὲ τὰ Δαρδανέλλια διέξοδον εἰς τὴν Ρωσσίαν πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Μεσόγειον καὶ ἀντικρύζουσα ἐξ ἐλαχίστης ἀποστάσεως τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, ὅπου ἡ Ἀρμενία, ἡ ὁποία εἶναι ὁ συνδετικὸς κρίκος μεταξὺ τοῦ Ρωσσικοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Κυπριακῆς Θαλάσσης. Αὐτὴ εἶναι ἡ μακρὰ ὁδὸς τῶν πόθων

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν Πολωνίαν καὶ καταλήγουσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, μέσον Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἂν οὗτος ἀποβῇ ὑπὲρ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, θὰ χρειασθῇ εἰς ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς ὅπως σώσῃ τὴν κατάστασιν καὶ ἀποσοβήσῃ μίαν ἔτι διαρκεστέραν καὶ ἔτι φοβεροτέραν καταστροφήν, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἰσοδυναμῇ ἡ τυχὸν ἀπόπειρα τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ ὅπως πραγματοποιήσῃ τὰ ὀνειρά του μετὰ τὴν σύντριψιν τῆς Γερμανίας. Πολλὰ πράγματα εἶναι ἐνδεχόμενα, καὶ ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος εἶναι πιθανὸν νὰ εἶναι δικλοῦς, ὡς ἦτο ὁ Βαλκανικός. Ἡ Ρωσία θὰ δείξῃ ἀπροσδοκήτως καλὴν διαγωγὴν ἂν δὲν ἀναγκάσῃ εἰς τὸ τέλος τὴν σύμμαχόν της Ἀγγλίαν νὰ προστατεύσῃ τὰς Ἰνδίας της ἢ τοὐλάχιστον τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Οὐδεμία ἴσως τῶν ἐμπολέμων χωρῶν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον τὸν πόλεμον ὅσον ἡ Ρωσία, ὅταν αὕτη θελήσῃ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πεῖραμα τῆς Βουλγαρίας. Αἱ ἄλλαι χῶραι θέλουν νὰ νικήσουν εἰς τὸ διάστημα ὀλίγων μηνῶν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἀμέσως κατόπιν εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ τε οἰκονομικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ἀκμὴ καὶ εὐημερία των. Ἀπὸ τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου θὰ ἐκινδύνευον νὰ ἀπολέσουν τὰ πάντα. Ἡ Ρωσσία, ἀντιθέτως, οὐδὲν ἔχει τόσον πολύτιμον ὥστε νὰ φοβῆται τὴν ἀπώλειάν του ἐξ ἑνὸς μακροχρονίου πολέμου. Ὁ πολιτισμός της, ἐκτὸς εἰς ὀλίγα μεγάλα κέντρα, εἶναι πρωτόγονος, καὶ ἡ πρόοδός του ἐπιτελεῖται τόσον βραδέως, ὥστε μία πλήρης ἀναστολὴ ἐπὶ τινα ἔτη συνεπείᾳ τοῦ πολέμου δὲν θὰ παρουσιάσῃ ἐπαισθητὴν διαφοράν. Ὁ πλοῦτος τῆς Ρωσσίας εἶναι εἰς τὸ ἔδαφός της, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ καταστροφή του ἐκ τοῦ πολέμου εἶναι ἀδύνατος. Οἱ ἀγροὶ καὶ αἱ στέππαι θὰ μείνουν εἰς τὸν τόκον των ὅσον καὶ ἂν κρατηθοῦν μακρὰν αὐτῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα αἱ καλλιεργοῦσαι χεῖρες. Καὶ ἔπειτα εἰς μίαν χώραν μὲ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἑκατομμύρια πληθυσμὸν πάντοτε θὰ εὑρεθοῦν χεῖρες διὰ νὰ καλλιεργήσουν τοὺς ἀγρούς, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ Τσάρος αὐξήσῃ τὰ πέντε καὶ ἥμισυ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

ἑκατομμύρια τοῦ τερασ τίου στρατοῦ του εἰς δέκα διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ καθ' ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ὅταν θὰ ἔχουν συντριβῇ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία, καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι θὰ εἶναι ἐξηντλημέναι ἐκ τοῦ πολέμου.

Ἡ Ρωσσία, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πληθυσμῶν της ἀφ' ἑνός, καὶ ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως καὶ τῆς ἀχανοῦς ἐκτάσεώς της ἀφ' ἑτέρου, εἶναι ἡ μόνη Εὐρωπαϊκὴ χώρα ἡ ὁποία δύναται, ἂν ἐπικρατήσουν τὰ φυσικὰ ἐνστικτά της, νὰ δώσῃ εἰς τὸν πόλεμόν της χαρακτῆρα ἐπιδρομῆς. Αἱ ἐπιδρομαί, ὅταν καταλαμβάνουν τοὺς ἀπειρολυμένους λαοὺς ἀπαρασκευάστους ἢ ἐξηντλημένους, δὲν ἐπηρεάζονται ὡς οἱ τακτικοὶ πόλεμοι ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς οἰκονομολογίας, οἱ ὁποῖοι θέτουν ὅρια εἰς τὴν ὄρεξιν τῶν στρατῶν, εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς προελάσεως καὶ εἰς τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ὅταν ὁ Ἀλάριχος, ὁ Ἀττίλας καὶ ὁ Ταμερλάνος ὡδήγησαν τὰς ὁρδάς των κατὰ τῆς Εὐρώπης, δὲν εἶχον ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν οἱ ὁποῖοι νὰ ὑποβάλουν προϋπολογισμοὺς τῶν πολεμικῶν δαπανῶν εἰς τὰς Βουλὰς καὶ νὰ ζητήσουν ἐκτάκτους πιστώσεις διὰ τὴν ἐπιδρομήν. Τὰς πιστώσεις ἔδωσαν οἱ λαοί τῶν ὁποίων αἱ χῶραι ἐλεηλατοῦντο καὶ ἔτρεφον τοὺς ἐπιδρομεῖς. Ἐν περιπτώσει δὲ ἥττης τῶν ἐπιδρομέων, τίς θὰ τοὺς καταδιώξῃ εἰς τὰς μακρυνὰς στέππας των καὶ εἰς τὰς πέραν τῶν Οὐραλίων παγωμένας ἐκτάσεις τῆς Σιβηρίας διὰ νὰ τοὺς συντρίψῃ ὁλοσχερῶς καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπάνοδόν των;

Ἂν καὶ οἱ Γάλλοι ἀπὸ τῆς ἀποσύρσεώς των εἰς τὴν ἀμυντικὴν των γραμμὴν ἐπὶ τῶν συνόρων φαίνονται ἀντέχοντες μετὰ τῶν Ἀγγλικῶν ἐπικουριῶν καλῶς κατὰ τῶν Γερμανικῶν ἐπιθέσεων, εἶναι πιθανὸν ὅτι εἰς τὸ τέλος ἡ ὁριστικὴ τροπὴ τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν Συμμάχων θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀκαταμάχητον πίεσιν τοῦ ὄγκου τῶν στρατιῶν τοῦ Τσάρου. Καὶ δὲν εἶναι ἐπίσης ἀπίθανον νὰ ὑπογραφῇ ἡ εἰρήνη εἰς τὸ Βερολῖνον, ὑπαγορευόντων τοὺς ὅρους τῶν Ρώσσων, μὲ τὸν Τσάρον ἐγκατεστημένον εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Potsdam, μὲ τὸν Κάϊζερ αἰχμάλωτόν του, μὲ τοὺς Κοζάκους καλπάζοντας εἰς τὸ Unter den Linden. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι δύσκολον νὰ ἀμφισβητηθῇ ἡ ἀξίωσις τῶν Ρώσσων ὅπως ἀμειφθῇ ἅπασσα τῶν Συμμάχων ἀναλόγως τῶν κατορθωμάτων. Εἶναι πλέον ἢ ἀμφίβολον ὅτι ἡ Ἀγγλία, κηδομένη ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν τῆς ἰσορροπίας τῆς Εὐρώπης, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπερμετρον ἐξασθένισιν τῆς Γερμανίας. Ἂν ἐνδώσῃ εἰς τοῦτο ἡ Ρωσσία θὰ ζητήσῃ πιθανότατα ἀντισταθμίσματα ἀλλαχοῦ, ἢ εἰδικώτερον εἰπεῖν εἰς τὴν Ἔγγὺς Ἀνατολήν. Ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀναφέρῃ ἡ Ρωσσία τὴν γεωγραφικὴν ταύτην ὀνομασίαν, διὰ νὰ ἀνακριχ'ίσῃ πᾶς Βρετανός.

Ὅταν ἡ Γερμανία θὰ ἔχῃ καταβληθῇ τελείως, ὅταν ἡ ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ Παγγερμανικοῦ κινδύνου θὰ εἶναι πλήρης, ὅταν οἱ Σύμμαχοι θὰ πανηγυρίζουν τὴν ὁριστικὴν νίκην των καὶ ὁ κόσμος θὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀναπνεύσῃ πλέον ἐλευθέρως ἐπὶ τῇ ἀνακουφιστικῇ ἰδέᾳ τῆς λήξεως τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, θὰ ἀναβληθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἐλευθέρα αὐτὴ ἀναπνοὴ

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΕΒΙΤΣ

μέχρις ὅτου φανῇ ἂν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἠμπορῇ νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν εἰς τὴν Ρωσσίαν ἢ ἂν ὅλαι ὁμοῦ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις, σύμμαχοι καὶ ἐχθραί, ἑνοῦνται εἰς μίαν κοινὴν διαδήλωσιν κατὰ τῶν Πανσλαυϊστικῶν ἀξιώσεων ἢ εἰς μίαν κοινὴν ἐπίδειξιν κατὰ τῆς χώρας τοῦ Τσάρου δύνανται νὰ ἀναχαιτίσουσι τὴν Ρωσσικὴν ὁρμὴν πρὸς τὴν κατάκτησιν. Ἂν ἐκακολουθήσῃ μετὰ τὴν ἥτταν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας δεύτερος πόλεμος «ἀδελφοκτόνος», θὰ εἶναι ἁπλῶς ἐπανάληψις προσφατωτάτης ἱστορίας. Ὁ πολιτισμὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, παρὰ τὰ τρωτά του καὶ τὰς ἐλλείψεις του, δὲν εἶναι τόσον ἀμαρτωλὸς ὥστε νὰ τιμωρηθῇ διὰ πληρους καταβαραθρώσεως μὲ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἡ μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὁρδῶν ἀντὶ τῶν λαῶν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΟΖΑΚΩΝ ΙΠΠΕΩΝ

ΒΕΛΓΙΟΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ μᾶλλον ἀντὶ ἐλεγείου ἁρμόζει εἰς τὸ γενναῖον κρατίδιον τοῦ Βορρᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σχεδὸν μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου πατεῖ τὴν ὥραν ταύτην ὁ ποὺς τοῦ Γερμανοῦ στρατιώτου.

Ἡ ἀνδρεία, μεθ' ἧς οἱ Βέλγοι ἐπροστάτευσαν τὴν χώραν αὐτῶν ἐναντίον τῆς ἐχθρικῆς εἰσβολῆς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, θὰ μείνῃ παραδειγματικὴ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ 20οῦ αἰῶνος, οἱαδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκβασις τοῦ φοβεροῦ αἱματοκυλίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι βυθισμένη ἡ Εὐρώπη, τὸ Βέλγιον θὰ ἐλκύσῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων, φίλων τε καὶ ἐχθρῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρὸ πάντων καθιστᾷ τὸ μικρὸν βασίλειον ἄξιον συμπαθείας εἶναι ὅτι ἀνέλαβεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἕνα ἀγῶνα ἄνισον, ἄδικον καὶ φοβερόν, καὶ ἂν δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐπὶ μακρότερον χρόνον πρὸ τῶν φρουρίων αὐτοῦ τὰ Ἀρχηφίλια στρατεύματα καὶ τὰ βαρέα τηλεβόλα τοῦ Γερμανοῦ Κάϊζερ, ἐν τούτοις ἡ δόξα αὐτοῦ θὰ εἶναι ἐς ἀεὶ ἀῤῥίτος.

Οἱ πολεμικοὶ ἀνταποκριταὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἀναγγέλλοντες τὰς νίκας τῶν Βέλγων κατὰ τῶν Γερμανῶν, δὲν παρέλειψαν τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ὑπομνήσωσιν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον μίαν παλαιὰν σελίδα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, παρομοιάσαντες τὴν ἄμυναν τῶν Βέλγων πρὸς τὴν αὐτοθυσίαν τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν, καὶ ἐπονομάσαντες τὸν ἡρωϊκὸν βασιλέα τοῦ Βελγίου ἀνέον Λεωνίδαν τῶν Θερμοπυλῶν.

Εὑρεθὲν μεταξὺ τῶν Γερμανικῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν συνήθων αὐτοῦ πρὸς τοὺς συμμάχους του, τὸ Βέλγιον δὲν ἐβλέπασε νὰ μείνῃ πιστὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ἀντιτάσσον ἐρρωμένως τὸ μικρὸν στῆθός του κατὰ τῆς θελήσεως τοῦ «σιδηροῦ» Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

ΒΕΛΓΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝΤΕΣ ΕΚ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Καὶ συνεσωρεύθησαν μὲν πρὸ τῶν φρουρίων τῆς Λιέγης κατὰ ἡμικυκλικὰς στιβάδας τὰ σώματα τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν, ὅσοι, ὑπολοιντες εἰς τὰ ἐκ Βερολίνου προστάγματα, τυφλῶς ἐῤῥίμμων ἵνα τὰ ἐκπορθήσωσιν, ἀλλὰ τὰ φρούρια παῦται δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τέλους νὰ ἐμποδίσωσι τὴν εἰσαλλὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ἄλλου μέρους τῆς χώρας.

Μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ Βελγικαὶ πόλεις, σὺν τῇ πρωτευούσῃ, κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι μετεχειρίσθησαν τὴν ὅλην χώραν ὡς γέφυραν διαβάσεως πρὸς τὰ Γαλλικὰ σύνορα, τὰ ὁποῖα πρὸς βορρᾶν ἦσαν μᾶλλον εὐάλωτα παρὰ πρὸς νότον.

Ποία θὰ εἶναι ἡ τύχη τοῦ Βελγίου μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εἶναι ὅλως πρόωρον νὰ εἰπῇ τις, ἐν τούτοις εἶναι βέβαιον ὅτι οὐδόλως θὰ μειωθῇ ἡ δόξα λαοῦ πολεμήσαντος ἀνδρείως ὑπὲρ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς χώρας του, ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῶν συνθηκῶν του, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του. Αἱ δὲ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἐξερχόμεναι νικήτριαι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος θὰ ὀφείλωσι τόσας χάριτας πρὸς τὸ κράτος τοῦτο, ὅσα δὲν ἀποδίδονται καὶ ἂν ἀκόμη διὰ χρυσίου ἤθελε ζυγισθῇ τὸ χυθὲν αἷμα τῶν Βέλγων.

Διότι διὰ τῆς γενναίας ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας ἀντιστάσεως τῶν Βέλγων ἐδόθη καιρὸς εἰς τοὺς συμμάχους νὰ περατώσωσι τὴν στρατολογίαν των καὶ νὰ παραπάξωσι τὰ στρατεύματά των συμφώνως πρὸς τὰ ἐκ τῶν προτέρων ἐστρωμένα σχέδιά των.

Οὐδὲ εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἡ Βελγικὴ χώρα κατέστη θέατρον πολυνέκρων μαχῶν καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἠγωνίσθησαν κατὰ πολὺ ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων. Ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων οἱ ἀνδρεῖοι κάτοικοι τοῦ Βελγίου πολλάκις διεκρίθησαν εἰς τὰς μάχας, αἵτινες συνήφθησαν ἐντὸς τῆς χώρας των πρὸς τὰς λεγεῶνας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Καὶ κατὰ τὴν νεωτέραν δὲ Ἱστορίαν τὸ Βατερλώ, τὸ Ναμοῦρ καὶ πολλαὶ ἄλλαι Βελγικαὶ πόλεις ἐπέχουσι περιφανεστάτην θέσιν ἐν αὐταῖς συγκροτηθείσαις μάχαις, εἰς τὰς ὁποίας ἀείποτε διέλαμψεν ἡ Βελγικὴ ἀνδρεία.

Ὁλόκληρος ἡ χώρα εἶναι γεωργικὴ καὶ βιομηχανική, ἔχουσα ἔκτασιν κατὰ τὶ μεγαλυτέραν τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ πληθυσμὸν κατὰ πολὺ ἀνώτερον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς τελευταίας.

Οἱ κάτοικο του εἶναι τὰ μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι, ἀνήκοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ καθολικὸν δόγμα, καὶ ὁμιλοῦσι τὴν Γαλλικήν, τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Φλαμανδικὴν γλῶσσαν. Ὁ Βελγικὸς στρατὸς εἶναι ἐξ ἐκ τῶν ἀρίστων στρατῶν τῆς Εὐρώπης, κατορθώσας νὰ ἐξαγάγῃ τὸ μικρὸν κράτος ἐκ τῆς ἀφανείας του καὶ ν' ἀναδείξῃ αὐτὸ ἔνδοξον καὶ ἄγλαὸν πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀμμάτων τοῦ κόσμου.

Ἐν γένει οἱ κάτοικοι τοῦ Βελγίου εὐημεροῦσι καὶ ἐξ ἄλλων μὲν πόρων ἐντὸς τῆς χώρας των, ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος αἱ πρόσοδοι τοῦ Βελγίου προέρχονται ἐκ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου τῆς Ἀφρικῆς, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908 διατελεῖ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς κρίσεως ὅτι ἡμέρας τοῦ πολέμου, τὸ Βέλγιον ἐράνη ἐξεργόμενον ἐκ τῆς ἀρανείας τῶν μικρῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ὡς εἰς πάνοπλος, ἰσχυρὸς καὶ δυσμάχητος ἥρως, ταπεινώσας πρὸ τῶν φοβερῶν φρουρίων του τὴν ἰσχὺν τοῦ ὑπερμάχου Κάϊζερ.

Διότι, ἂν ὅλη ἡ στρατιωτικὴ διοργάνωσις τῶν Βέλγων ἐθαυμάσθη ὑπὸ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ὅμως τὸ φρούρια, διὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀντέσχον οὗτοι κατὰ τῆς Γερμανικῆς εἰσβολῆς, πρέπει να ὡς ἄριστα παραδείγματα ὀχυρώσεως.

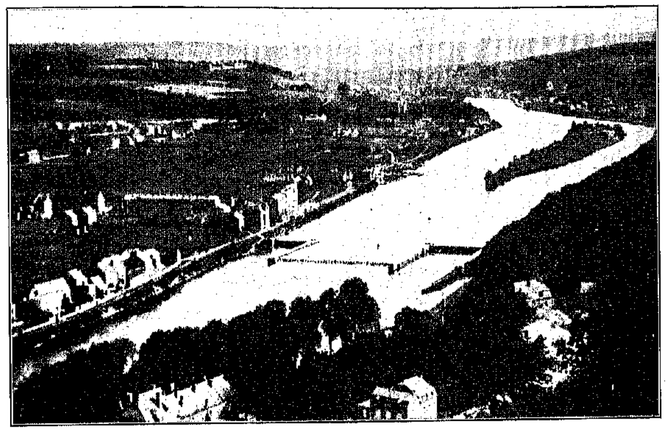

ΤΟ NAMUR ΚΑΙ Η ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ MEUSE ΠΕΔΙΑΣ

Τὰ φρούρια τῆς Λιέγης καὶ τῆς Ναμοῦρ ἦσαν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀνεχαίτισαν ἐπὶ ἡμέρας τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος, ἀνεζωογόνησαν τὰς ἐλπίδας τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως καὶ ἔδωσαν καιρὸν εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν καὶ τὴν Μεγάλην Ρωσσίαν ὅπως δράμωσι πρὸς βοήθειαν τῆς κινδυνευούσης συμμάχου των.

Ἐπειδὴ ὁ Γαλλικὸς στρατὸς καὶ αἱ ὀλίγαι χιλιάδες Ἄγγλων, αἵτινες εἶχον σταλῇ πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ Γερμανικοῦ χειμάῤῥου, δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνταποκριθῶσι τελείως πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ κόσμου, τὸ τοιοῦτον ἀφ' ἑνὸς μὲν δεικνύει ὅτι ὁ κόσμος εἶχεν ἐσφαλμένας ἰδέας περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς καταστάσεως τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐδόλως ἐπιβαρύνει τὸ Βέλγιον.

Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Βελγίου εἶχε προορισμὸν ὅπως ἀντιπεξέλθῃ ποτὲ κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ κολοσσοῦ, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἀναλογεῖ σχεδὸν ὡς εἷς πρὸς τριάκοντα. Οὐδὲ εἶναι δίκαιον νὰ παραπονεθῶμεν ἐπειδὴ αἱ φρούρια τῆς Λιέγης καὶ τῆς Ναμοῦρ δὲν ἀντέσχον πέραν τῶν τριῶν ἑβδομάδων κατὰ τῶν τελωρίων τηλεβόλων τοῦ Κάϊζερ. Ὄχι. Τὸ Βέλγιον ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του περισσότερον παρ' ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ ἐλπίσῃ τις. Παρέταξε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ στρατὸν γενναῖον, ἐπολέμησεν ἀνδρείως καὶ ἔπεσεν ἐνδόξως. Τοῦτο ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ Γερμανοί, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσιν ὅτι θὰ εὕρισκον ἐν Βελγίῳ τόσον ἐρρωμένην ἀντίστασιν.

ΚΑΙΜΑΞ ΛΓΟΥΣΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΛΙΕΓΗΣ

Καθ' ἣν στιγμὴν γαράσσονται αἱ γραμμαὶ αὗται τὰ Γερμανικὰ τηλεβόλα βρυχῶνται ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας λαμβάνει ἐν σσουδῇ προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῆς πιθανῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οἱ Ῥῶσσοι μάχονται ἐντὸς τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας.

Τὸ Βέλγιον μετὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ Βασιλέως του, τῆς Κυβερνήσεώς του νῦν καὶ τοῦ ἐναπομείναντος στρατοῦ του, ἔγει συσπειρωθῇ εἰς τὴν ἀπομονωθεῖσαν πόλιν τῆς Ἀμβέρσης, ἀναμένον τὴν τελείαν ἐξάλειψιν τοῦ πολέμου, ὅπως ἀκούσῃ τὸ ῥῆτον αὐτοῦ πεπρωμένον.

Πολλοὶ ἀποκαλοῦσι τὸν πόλεμον τοῦτον ἄφρονα. Ὑπῆρξαν καὶ τινες ἐφημερίδες, ἰδίως δὲ αἱ Γαλλικαί, αἱ ὁποῖαι σπέδωσαν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας τὸ ἐπίθετον τοῦ παράφρονος, ἐπειδὴ ἐτόλμησεν οὗτος νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Ἐν τούτοις τὰ νέφη, ἅτινα συνήθως καλύπτουσι τοὺς ὁρίζοντας τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως ἤρχισαν ἤδη νὰ διαλύωνται, τὸ δὲ μεσουράνιον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἄστρον τοῦ Γουλιέλμου Χοεντζόλλερν παῦται ἀρχίζει νὰ ῥίπτῃ φῶς πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις καὶ νὰ ἐμβάλλῃ τὸν κόσμον εἰς σκέψεις ὅτι ὁ Κάϊζερ εἶχεν ὑπολογίσῃ καλῶς τόσον τὰς ἰδικάς του, ὅσον καὶ τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις, καὶ ὅτι οἱ λόγοι, οἵτινες ἠνάγκασαν τὸ Γερμανικὸν στοιχεῖον νὰ ἐλκύσῃ τὸ ξίφος κατὰ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ῥώσσων εἶναι βαθύτεροι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φαίνονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων. Ὁ πόλεμος δὲν προῆλθεν οὔτε ἐξ ῥιψοκινδυνίας τοῦ φόνου ἑνὸς Αὐστριακοῦ Ἀρχιδούκος, οὔτε ἐκ μίσους τῶν Γερμανῶν πρὸς τοὺς Βέλγους. Τὰ αἴτια τούτου δέον ν' ἀναζητηθῶσιν εἰς αὐθηρὰ ταύτην τὴν κοινωνικὴν σύστασιν τῶν ἀντιθέτων φυλῶν καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς αὐτοσυντηρήσεως.

Ὁπωσδήποτε εἰς λαός, φίλεργος, ἀνδρεῖος καὶ τίμιος, ὡς ὁ λαὸς τοῦ Βελγίου, δὲν θὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἀλλὰ θὰ ἐπιζήσῃ διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἄπαξ ἔτι ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὡραιὴ ἀνταμείβεται.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΑΛΒΕΡΤΟΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΗΣ

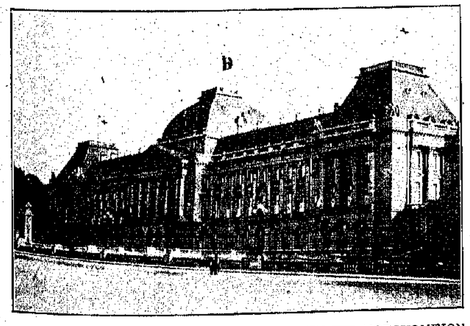

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΘΕΝ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

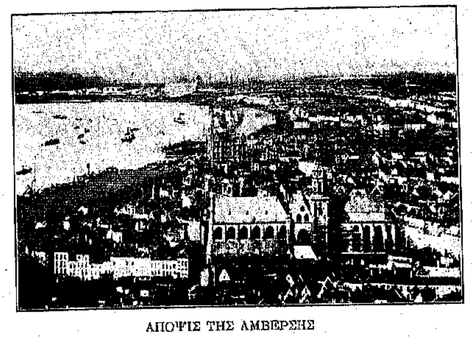

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΜΒΕΡΣΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΛΑΟΣ μέγας καὶ ἀξιοθαύμαστος ὁ Γερμανικός, πολύτιμος καὶ δημιουργικώτατος, αἱματοκυλίει τώρα ἐγκληματικῶς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπειλεῖ διὰ καταστροφῆς τὸν πολιτισμόν, διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἀφοῦ ἐμφανισθεὶς πολιτικῶς ἡνωμένος ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς, δὲν εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταλάβῃ θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθός του καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία τῶν Γερμανῶν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, ὅστις ἐπὶ οὐδεμιᾶς ἠθικῆς ἀρχῆς βασίζεται οὔτε ἔχει ἄλλην ἀφορμὴν ἐκτὸς τοῦ πόθου τῆς κατακτήσεως. Νίκη τῶν Γερμανῶν, κατόπιν τῆς προκλήσεως ἑνὸς τοιούτου ἀνοσίου πολέμου, θὰ ἦτο μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀκατανοήτους ἱστορικὰς ἀδικίας καὶ συνεπείας. Καί, δυστυχῶς, ἡ βεβαία ἥττα των δὲν θὰ εἶναι πρὸς τὸ καλὸν τοῦ πολιτισμοῦ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς βαρβαρότητος τοῦ κυρωτέρου τῶν ἐχθρῶν — ἐκτὸς ἂν ἡ καταστρεπτικότης τοῦ πολέμου ἐξιχνίαζε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν μεγέθους καὶ γενικότητος, διά τε τοὺς ἡττημένους καὶ διὰ τοὺς νικητάς, ὥστε νὰ φέρῃ τοὺς μεγάλους λαοὺς τῆς Εὐρώπης εἰς συναίσθησιν τῆς μωρίας των καὶ νὰ ἀνατρέψῃ ἄρδην τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις περὶ τοῦ προορισμοῦ τῶν Κρατῶν.

Οἱ Γερμανοὶ διαρρηγνύουσι τώρα τὰ ἱμάτιά των διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς παγκοσμίως ἐπιτιμητικῶς ἐπιρριπτομένης εἰς αὐτοὺς κατηγορίας ὅτι προυκάλεσαν τὸν φοβερώτερον τῶν πολέμων, οὗς ἐσημείωσεν ἡ ἱστορία. Εἶναι πράγματι πιθανὸν ὅτι προεξιμον κατά τι ἄθος τὴν εἰρήνην εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν καὶ ὅτι ἡ ἀφροσύνη των μόνον τοὺς ἔρριψεν εἰς τὸν πόλεμον, καθ' ὃν χρόνον ἠδύναντο καὶ ὤφειλον νὰ εἴπωσιν εἰς τὴν Αὐστρίαν ὅτι ἀρκετὰ πλέον ἔχει ἐνδιάσει τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκμεταλλευθῇ τὴν συμμαχίαν της πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου, δὲν δικαιοῦται νὰ παραπονῆται ἡ νὰ αἰτιᾶται ἄλλους διὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου εἷς λαὸς ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἑνώσεώς του δὲν ἐπεδίωξεν ἄλλο τι πλὴν τοῦ πολέμου καὶ δὲν ἀφῆκε μίαν στιγμὴν ἡσυχον τὴν Εὐρώπην, διαρκῶς κροταλίζων τὴν σπάθην του καὶ ἐπιτείνων αὐτὴν ἐπὶ τῶν νεφελῶν τῶν γειτόνων του. Ὁ παλληκαρᾶς, ὁ δείσας ὁ ἰκνίων τοὺς γρόνθους του καὶ προκαλῶν τὸν κόσμον ὁλόκληρον, πρέπει νὰ ἔχῃ δι' ὄψιν του ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ δέσῃ καὶ ἀκουσίως του ἀκόμη νὰ κάμῃ χρῆσίν των.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως δύο δεκαετίας οἱ Γερμανοὶ εἶχον καταντήσει ἀφόρητοι. Δὲν ὠμίλουν, δὲν ἔγραφον, δὲν ἐσκέπτοντο παρὰ μόνον περὶ πολέμου. Ὁ πόλεμός των θὰ ἦτο «προληπτικός». Θὰ συνέτριβον τὴν Ρωσσίαν πρὶν ὀργανώσῃ τὰς δυνάμεις της καὶ ρίψῃ αὐτὰς κατὰ τῆς Γερμανίας. Δημοσιογράφοι, στρατιωτικοί, συγγραφεῖς, καθηγηταί, φοιτηταί, Παγγερμανικοὶ σύνδεσμοι, ὅλοι τὸν «προληπτικὸν» πόλεμον συνίστων καὶ παρεσκεύαζον. Ἀλλ' ὁ προληπτικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἐπιδιωκομένου πολέμου δὲν ἦτο παρὰ ἓν καθιερωθὲν ψεῦδος. Ἦτο κατ' οὐσίαν πόλεμος ἐπιθετικός, ἀποβλέπων ὄχι εἰς τὴν ἄμυναν ἢ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ὑπαρχόντων, ἀλλ' εἰς τὴν κατάκτησιν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν. Ἡ Ρωσσία οὐδέποτε θὰ διενοεῖτο νὰ προσβάλῃ τὴν Γερμανίαν, ἂν ἡ τελευταία δὲν ἐπωφθαλμία τὰς ἴδιας μὲ αὐτὴν χώρας. Οἱ Πανσλαυϊσταὶ δὲν εἶναι ἐχθροὶ τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ τῶν Παγγερμανιστῶν. Ὁ προληπτικὸς πόλεμος θὰ καθίστατο περιττὸς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Γερμανία θὰ ἀπεσκοράκιζε τὰ φρούδα ὄνειρα τῆς κατακτήσεως καὶ θὰ ἐγίνετο ἀληθῶς φιλειρηνική, ἐνουμένη μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων πρὸς τιθάσσευσιν τῆς ἄρκτου τοῦ Βορρᾶ. Θὰ ἐξέλιπεν οὕτω ταυτοχρόνως δύο κίνδυνος, ὁ Πανσλαυϊστικὸς καὶ ὁ Παγγερμανικός. Ὡς ἐπιλεξθήσαν ἀπὸ τῆς ἑνώσεώς των οἱ Γερμανοί, παρουσίασαν τὸ ἐκπληκτικὸν φαινόμενον νὰ περιβάλλωνται μὲ τὴν ζωηροτάτην συμπάθειαν καὶ τὴν βαθυτέραν ἐκτίμησιν παντὸς φίλου τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ἅμα καὶ ταυτοχρόνως ἀντιπαθητικώτατοι. Ἐργάται τοῦ πολιτισμοῦ κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλοι τοῦ κόσμου ἐν πολλοῖς, μὲ τὰς σπανίας ἀρετάς των, μὲ τὴν φιλοσοφίαν των, μὲ τὴν θείαν μουσικήν των, μὲ τὰς τέχνας των, μὲ τὴν μόρφωσίν των, μὲ τὴν φιλονεικίαν των, μὲ ὅλον τὸν κόσμον θαυμάζοντα αὐτούς, δὲν ἔχουσιν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ κοθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον ἕνα ἀμφότερα ἢ ἕνα ὄνθρωπον εὐχόμενον ὑπὲρ τῆς νίκης των.

Ὅπισθεν τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου εἶναι ἡ καταπληκτικὴ γονιμότης τῶν Γερμανῶν. Διὰ τὰ ἑβδομήντα ἑκατομμύρια των εἶναι στενὴ ἡ Γερμανία, καὶ θὰ εἶναι ἔτι στενοτέρα ὅταν τὰ ἑκατομμύρια γείνουν ὀγδοήκοντα καὶ ἀνέλθουν εἰς ἐνενήκοντα ἢ ἑκατόν. Περιττὸν ὁ Γερμανικὸς λαός, ἀφήνων διαρκῶς τὴν μητέρα γῆν, τείνει ἀκατασχέτως πρὸς τὴν βιομηχανικότητα ἤτις ἀπαιτεῖ ἀποικίας καὶ ἀγοράς, δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην τεραστίων στόλων καὶ στρατῶν καὶ συνεπάγεται τοὺς καταστρεπτικοὺς πολέμους. Εἰς διάστημα δεκαετιῶν τινων οἱ Γερμανοί, μὲ ἀσημάντους μόνον ἀποικίας, ἀνέπτυξαν μίαν βιομηχανίαν ἡ ὁποία ἀπειλεῖ εἰς πλείστα σημεῖα τῆς ὑφηλίου τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ὑριαμβεύουν, εἰς τὴν Βόρειον ἐπίσης, εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν τείνουν νὰ ἐπικρατήσουν ἀπολύτως, εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν κατακτοῦν μὲ τὸ ἐμπόριόν των.

Ἡ παροιμιώδης ἐπιμονή καὶ ἡ ἐπιτηδειότης τῶν Γερμανῶν ἐδημιούργησαν ἤδη δι' αὐτοὺς μίαν ἐπιφανεστάτην θέσιν ἐν τῇ διεθνεῖ ἐμπορίᾳ, ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία των ἐξῆψε τὸν πόθον τοῦ ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ καὶ κατέστησεν ἀληθὲς πάθος τὴν τάσιν πρὸς τὴν βιομηχανικότητα, συνεπῶς δὲ καὶ πρὸς τὴν κατάκτησιν. Μὲ τὸ πάθος τῆς κατακτήσεως ἔρριψαν λείμαργα βλέμματα εἰς πᾶσαν ξένην κτῆσιν καὶ εἰς πᾶσαν ἀπροστάτευτον χώραν, ἤλθον εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων Κρατῶν εἰς πᾶν σημεῖον τῆς ὑφηλίου, ἐδημιούργησαν προστριβὰς πρὸς πάσας τὰς Δυνάμεις, προυκάλεσαν ἡ ἐκροπλάκισαν τοὺς πάντας. Αἱ μέθοδοί των ἦσαν πάντοτε ἰταμώτατοι καὶ ἡ συμπεριφορά των βαναυσοτάτη. Εἰς τοὺς ἀδυνάτους ἔδειξαν κατὰ τὸν ἀπεισιώτερον τρόπον τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κτήνους ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν ἰσχυρῶν δὲν ὀπισθοδρόμησαν. Ἀφοῦ κατέστρωσαν σχέδια διμετώπου κατὰ Ἠρᾶν πολέμου, ἀφοῦ παρεσκευάσθησαν μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς Ἀγγλίας, κατὰ θάλασσαν, ἀφοῦ ἐπεζήτησαν τὴν ἀνάβειξιν τῆς βαρβάρου Τουρκίας εἰς πραγματικὴν Δύναμιν πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ στρατοῦ της ἐν περιπτώσει Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἀφοῦ ἐπεβουλεύθησαν τοὺς πάντας ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὰς κτήσεις των, ἔθεσαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ μελετήσουν τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς πολέμου μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ νὰ συζητήσουν δημοσίᾳ εἰς βιβλία καὶ εἰς ἐφημερίδας τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπετύγχανον τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀμερικῆς. Ἦσαν τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου τὰ σχέδια ἐπρόμαντο μὲ μίαν τρίχα ἀπὸ τοῦ μεγαλεπηβόλου, ἀπειλοῦντα νὰ πέσουν εἰς τὸ γελοῖον.

Μὲ τοιαῦτα σχέδια εἰς τὴν κεφαλήν, δὲν ἠδύναντο νὰ εἶναι φιλειρηνικοὶ οἱ Γερμανοὶ οὔτε ἠδύναντο νὰ ἡσυχάσουν καὶ νὰ ἀφήσουν τὴν Εὐρώπην ἡσυχον. Ὁ Κάϊζερ, ὁ κατὰ τὸν Καρνέγγιν μέγας

Ο ΚΑΪΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΟΝ ΜΟΛΤΚΕ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο ΚΑΪΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΗΝ ΙΠΠΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ο ΚΑΪΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΟΝ ΜΟΛΤΚΕ

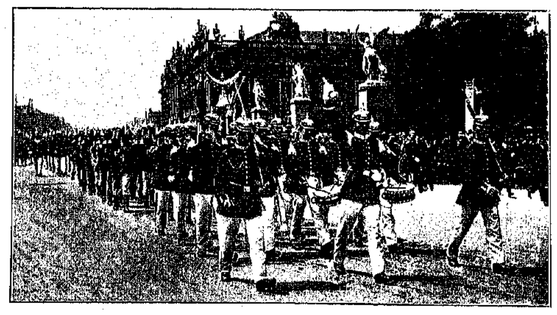

ΤΑΓΜΑ ΟΥΛΑΝΩΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

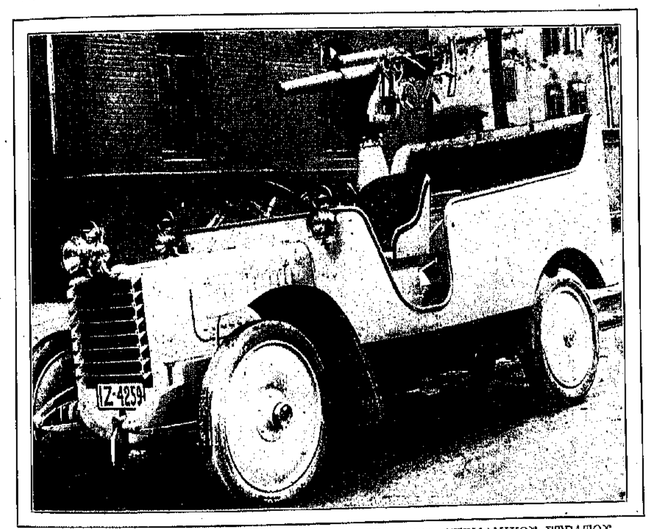

ΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΛΟΥΧΕΡ ΟΔΗΓΩΝ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΠΡΟ 100 ΕΤΩΝ

ρώπην. Ἂν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, ὁ ὁποῖος προῆλθεν ἐκ τοῦ μεγάλου τούτου σφάλματός της, εὑρῇ, ὃ μὴ γένοιτο, τὸν ὄλεθρόν της, θὰ εἶναι ἀξία τῆς τύχης της, διότι θὰ ἐπαληθεύσῃ ἁπλῶς ἡ παροιμία ὅτι ὁ κυνηγῶν πολλοὺς λαγοὺς γάνει καὶ τὸν ἕνα. Ἂν ἤρκειτο εἰς τὴν καταδάμασιν τοῦ Πανσλαυϊκοῦ πολύποδος, χωρὶς νὰ ἐκτείνῃ ἡ ἰδία ἀρπακτικοὺς πλοκάμους εἰς τὰς χώρας τὰς ὁποίας ἐποφθαλμιᾷ ὡς λεί ν ὁ πολύπους οὗτος, θὰ εἶχε πολλὰς ἐλπίδας νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν ρόλον της καὶ νὰ κερδίσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλλ' ἡ τάσις της ὑπῆρξε πάντοτε ὁ ἰμπεριαλισμός. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς τάσεως ταύτης ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας ὑπερέβη πᾶν προηγούμενον χυδαιότητος καὶ ποταπότητος. Ἐμόλυνεν ἀνόμη ὁ ἰμπεριαλισμὸς καὶ τὴν λαμπρὰν φιλολογίαν της, ἡ ὁποία δὲν ἀπηξίωσε νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ. Διδάγματα φιλοσοφικὰ καὶ ἰδέαι δῆθεν παρηρμηνεύθησαν ὑπὸ τῶν παιδαγωγῶν καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς συγχρόνου Γερμανίας ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς δικαιολογία καὶ ἐνθάρρυνσις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

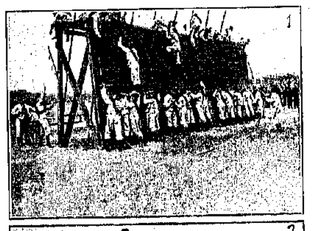

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΥΠΕΡΠΗΔΗΣΕΩΣ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΦΡΑΚΤΩΝ

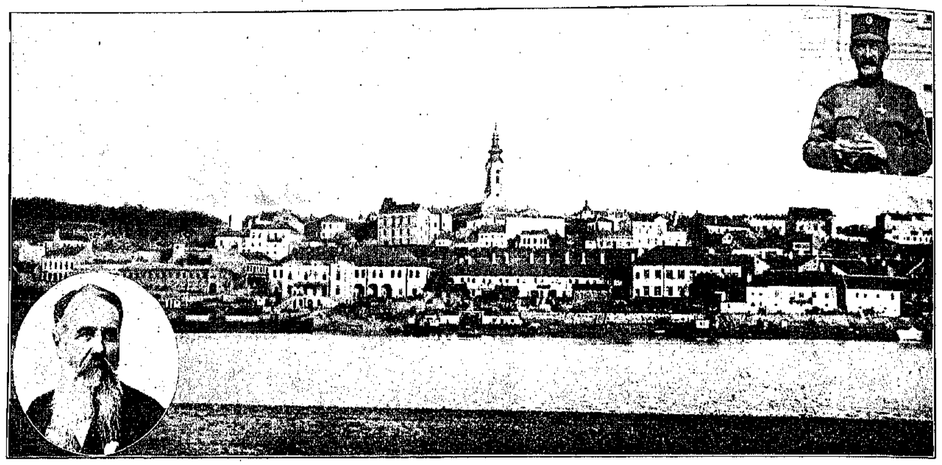

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΠΑΣΙΤΣ

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΥΓΓΡΙΚΗΣ ΟΧΘΗΣ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΕΒΙΤΣ

ΣΕΡΒΙΑ

ΟΤΑΝ πρό ὀλίγων μόλις ἑβδομάδων ἡ Αὐστρία, ἔχουσα ὑπισθέν της τὴν Γερμανικὸν κολοσσόν, ἠγείρετο μὲ τὸ ἐπιθετικώτερον διδασκαλικὸν ὕφος διὰ νὰ σύρῃ ὀλίγον ἐκ τοῦ ὤτίου τὴν μικρὰν Σερβίαν, δι-δοῦσα εἰς αὐτὴν ἓν καλὸν καὶ διδακτικὸν μάθημα, οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐντὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τὴν μὲν θέσιν τοῦ τιμωροῦντος διδασκάλου θὰ ἀνελάμβανεν ἡ Σερβία, τὴν δὲ τοῦ τιμωρουμένου μαθητοῦ αὐτὴ ἡ ὑπερήφανος Αὐστρία.

Ἡ μεγάλη ἥττα τῶν Αὐστριακῶν παρὰ τὸν ποταμὸν Δρίνον, καθ' ἣν οὗτοι ἔχασαν πλέον τῶν 15,000 ἀνδρῶν εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας καὶ πολλὰ τηλεβόλα καὶ πολεμαρδίας, ὑπῆρξεν ὄντως ἓν πικρὸν μάθημα διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ δὲν δύναται παρὰ νὰ θαυμάσῃ κανεὶς διὰ τὴν ταχύτητα, μεθ' ἧς ἐδόθη.

Οἱ Σέρβοι ἀποδεικνύουν μίαν φορὰν ἀκόμη διὰ τῆς μεγάλης των ταύτης ἐπιτυχίας ὅτι εἶναι ἐκανώτατοι πολεμισταί. Τὸ ἴδιον ἀπέδειξαν καὶ κατὰ τὸν πρὸ μικροῦ λήξαντα Βαλκανικὸν πόλεμον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Σέρβοι ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἕλληνας κατήγαγον περιλάμπρους νίκας ἐναντίον τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων. Ἡ ἰσχυροκράτησις ἐπιθετικότητος τόσον τῶν Σέρβων ὅσον καὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ὁλόκληρα συντάγματα ἔχασαν ἕλους σχεδὸν τοὺς ὀξιωματικούς των κατὰ τὰς αἱματηρὰς ἐπιθέσεις καὶ λόχοι ὁλόκληροι εὑρέθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς των ἁπλοῦς ὑπαξιωματικούς.

Ὁ Σερβικὸς στρατὸς διαιρεῖται, ὡς γνωστόν, εἰς εἰκοσιδύο μεραρχίας. Ἑκάστη μεραρχία περιλαμβάνει τέσσαρα πεζικὰ συντάγματα, ἐξ ὧν ἕκαστον ἔχει δύναμιν 5,000 περίπου ἀνδρῶν, μίαν μοῖραν πυροβολικοῦ μετὰ 36 πεδινῶν τηλεβόλων καὶ ἓν σύνταγμα ἱππικοῦ. Ἐκτὸς τούτου οἱ Σέρβοι κατέχουν μίαν ἀνεξάρτητον μεραρχίαν ἱππικοῦ, ὀρεινὸν πυροβολικὸν καὶ ὀρκετὰ τοπομαχικά.

Ἡ ὅλη δύναμις τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἀνέρχεται περίπου εἰς 500,000 ἄνδρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων 350,000 τοὐλάχιστον μάχιμοι. Τὸ πυροβολικὸν περιλαμβάνει 600 τηλεβόλα.

Διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου ἡ Σερβία ἔθεσεν ὑπὸ τὰ ὅπλα 400,000 ἄνδρας. Ἔκτοτε ὅμως, διπλασιασθέντος σχεδὸν τοῦ ἑδάφους καὶ τοῦ πληθυσμοῦ της, ἐγένετο σημαντικὴ αὔξησις τῶν καθόλου στελεχῶν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ.

Μετὰ τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Σερβίας πρέπει νὰ συνυπολογισθῶσι καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τοῦ ἡρωϊκοῦ Μαυροβουνίου, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε καὶ παραμένει πάντοτε ὁ πιστὸς σύμμαχος τῆς Σερβίας, ἕτοιμος εἰς κάθε περίστασιν νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρόν της ἀπέναντι οἱουδήποτε ἐχθροῦ.

Ὁ στρατὸς τοῦ Μαυροβουνίου ἀποτελεῖται ἀπὸ 35,000 ἄνδρας καὶ 60 τηλεβόλα, ἀλλ' ἡ μικρὰ αὐτὴ δύναμις ἀπέδειξε πάντοτε ὅτι δύναται νὰ φέρῃ μεγάλα ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τὸ Μαυροβούνιον εἶναι εἰς μικρός, ἀλλὰ πολύτιμος συνεργάτης εἰς τὸν ὅλον ἀγῶνα.

Τὸ Σερβικὸν ἔδαφος ἔχει τοιαύτην διαρρύθμισιν, ὥστε δυσκόλως εἰς ἐχθρικὸς στρατὸς θὰ ἠδύνατο νὰ γείνῃ τελείως κύριος αὐτοῦ. Ἡ εἴσοδος ἑνὸς ἐχθροῦ σὰὸ βορρᾶ θὰ ἦτο θεωρικῶς σχετικῶς εὔκολος, ἀλλὰ τάχ' ἐως οὗτος θὰ προσέκρουεν ἀπὸ τῆς ὀχυρωτάτης θέσεως τῆς Νίσσης, τῆς ὁποίας ἡ κατάληψις θὰ ἦτο ἐκτάκτως δυσχερὴς δι' οἱονδήποτε στρατόν. Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Σέρβοι ἐγκατέλειψαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ Βελιγράδιον ἀνυπεράσπιστον καὶ συνεκέντρωσαν ὅλας τὰς δυνάμεις των ἐν Νίσσῃ, ὅπου καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα ἐναντίον τοῦ ἀσυγκρίτως πολυαριθμοτέρου Αὐστριακοῦ στρατοῦ.

Ἡ Νίσσα, κειμένη ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο μεγάλων ὀροπεδίων τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου εἰς τὸ κέντρον στενοῦ λεκανοπεδίου, περιβαλλομένου γύρωθεν ὑπὸ ὀρέων ἐκτελεῖ τὴν σήμερον τὸ ὀχυρώτερον σημεῖον τοῦ Σερβικοῦ ἑδάφους καὶ τῆς ὅλης Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ἐξ αὐτῆς ἡ κοιλὰς τοῦ Μοράβα ὁδηγεῖ πρὸς τὸν Δούναβιν καὶ ἐκεῖθεν αὐτοῦ πρὸς τὰς πεδιάδας τῆς Οὐγγαρίας. Νοτίως τῆς Νίσσης αἱ κοιλάδες τοῦ Μοράβα καὶ τοῦ Ἀξιοῦ (Βαρδὰρ) ὁδηγοῦν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἐξ ἀνατολῶν ἡ κοιλὰς τοῦ Νισσάβα φέρει πρὸς τὸ λεκανοπέδιον τῆς Σόφιας ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ διὰ μέσου τῆς κοιλάδος τοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα), ἡ ὁποία εἶναι προέκτασις τῆς πρώτης, κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐκτὸς τῶν διόδων τούτων πᾶσαι αἱ ἄλλαι ὁδοὶ διὰ μέσου τῶν Βαλκανίων ἀπαιτοῦν δι' ὀρεινῶν δυσπορίτων χωρῶν καὶ δυσβάτων μερῶν.

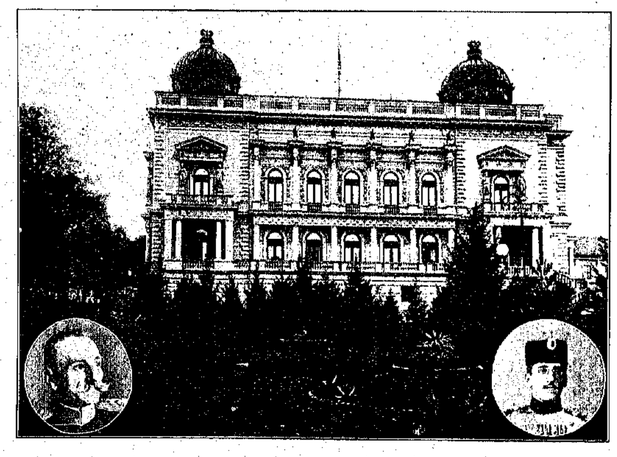

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΤΡΟΣ

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΤΡΟΥ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ

Τὸ Σερβικὸν ὀροπέδιον μετὰ τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Νίσσης ἔχει συνεπῶς ὑψίστην στρατηγικὴν σημασίαν καὶ ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην κλεῖδα, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἀνοίξῃ εἰς ἕνα προελαύνοντα στρατὸν πάσας τὰς ὁδούς: βορείως πρὸς τὴν Εὐρώπην, νοτίως πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀνατολικῶς πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ἀσίαν.

Τὸ Σερβικὸν ὀροπέδιον ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον. Ἡ κατάληψις τοῦ ὀροπεδίου τούτου ὑπὸ τῶν Τούρκων μετὰ 150 ἐτῶν ἀγῶνας ἀνεπίων τῶν Σέρβων ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Τουρκίαν τὴ 1520 νὰ γείνῃ κυρία τῆς Οὐγγαρίας διὰ μιᾶς καὶ μόνης μάχης καὶ νὰ θέσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Βιέννης. Διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, ἡ κατοχὴ τοῦ ὀροπεδίου τούτου ὑπὸ τῶν Σέρβων ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς συμμάχους νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐπίθεσιν καὶ νὰ σπωθήσωσι τὸν Τοῦρκον πρὸς τὴν Λοΐαν. Ἡ κατοχὴ τούτου ὑπὸ μιᾶς μεγάλης δυνάμεως, ὡς ἡ Αὐστρία, θὰ ἔθετεν ὁλόκληρον τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον εἰς τὴν διάθεσίν της. Ἄνευ ὅμως τοῦ ὀροπεδίου τούτου ἡ Αὐστρία ἀδυνατεῖ νὰ προστατεύσῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφός της. Τὰ ἐν Βοσνίᾳ ἐκτελεσθέντα Αὐστριακὰ γυμνάσια ἀπέδειξαν ὅτι τόσον ἡ Βοσνία ὅσον καὶ ἡ Ἑρζεγοβίνη δὲν δύνανται νὰ προστατευθῶσιν εὐκόλως ἀπὸ προσβολῆς ἐκ νότου καὶ ἀνατολῶν. Τὸ τοιοῦτον ἠνάγκασε τὴν Αὐστρίαν νὰ κατασκευάσῃ ἰσχυρὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα εἰς Σεράγεβον, Trebinje, Mostar, Bilec καὶ διαφόρους ἄλλας θέσεις.

Εἰς τὰ φυσικὰ ταῦτα πλεονεκτήματα τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἓν ἄλλο πλεονέκτημα ἐξ ἴσου σημαντικόν, τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς τοὺς Σέρβους ἐφαμίλλου ἀξίαν εἰς τὸν κατὰ τῆς Αὐστρίας ἀγῶνά των. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα ἰδεῶδες τῆς ἐλευθερίας, ὁ εὐγενὴς πόθος τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Σερβικῆς φυλῆς, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλείτερον μέρος στενάζει ἀκόμη ὑπὸ τὸν Αὐστριακὸν ζυγόν. Ἡ θέσις τῆς Σερβίας πρὸς τὴν Αὐστρίαν εἶναι ὅ,τι ἦτο πάντοτε ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ὅσα ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ὑποφέρουν ἀκόμη ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἀλλὰ τόσα καὶ περισσότερα ἴσως ἑκατομμύρια Σέρβων ὑποφέρουν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Αὐστριακῶν. Ἡ ἰδία δύναμις, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε καὶ ἐνίσχυσε τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς κατὰ τῆς Τουρκίας ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνάς της, ὁμοίως ἐμπνέει καὶ ἐνισχύει σήμερον τοὺς Σέρβους. Περισσότερον ἀπὸ πᾶν φυσικὸν πλεονέκτημα τοῦ ἐδάφους, περισσότερον ἀπὸ πᾶσαν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν, περισσότερον ἀπὸ οἱανδήποτε ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν ἡ δύναμις αὐτὴ δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν νίκην ἕνα ἀγωνιζόμενον στρατόν. Αἱ γυναῖκες τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, αἱ ὁποῖαι ἔχουν μόνον διὰ τῆς ἠθικῆς ἀρωγῆς των, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐνεργοῦ συνδρομῆς των ἔσπευσαν πάντοτε καὶ σπεύδουν καὶ σήμερον νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πατρίδα των, δεικνύουν καλλίτερον παντὸς ἄλλου τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ δύναμις τοῦ ἰδεώδους μιᾶς φυλῆς, ἀγωνιζομένης διὰ τὴν ἐλευθερίαν της. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ Σερβία φαίνεται κατέχουσα ὅλα τὰ στοιχεῖα, ὅπως ἐξέλθῃ νικήτρια τοῦ ἀγῶνός της, διδοῦσα σειρὰν πικρῶν μαθημάτων εἰς τὴν γειτονά της, ἡ ὁποία εἶναι ἤδη ἡγκαγκαμένη νὰ στρέψῃ τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν δυνάμεών της ἐναντίον ἄλλου ἐπικινδυνωδεστέρου ἐχθροῦ.

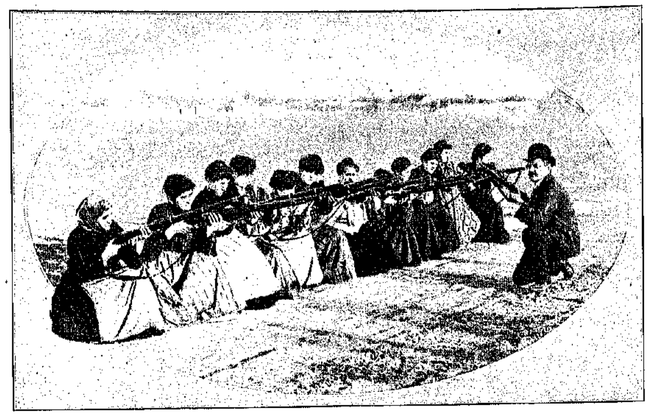

ΣΕΡΒΙΑΔΕΣ ΕΞΑΣΚΟΥΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ ΟΠΛΟΥ

Η ΕΝΟΥΣΑ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΣΕΜΛΙΝΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ (ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ).

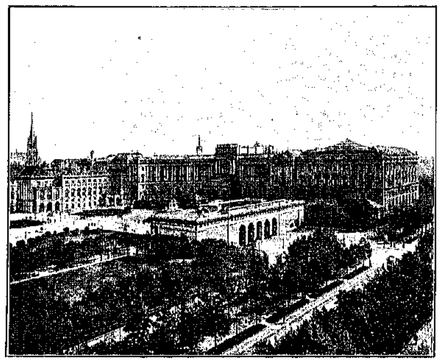

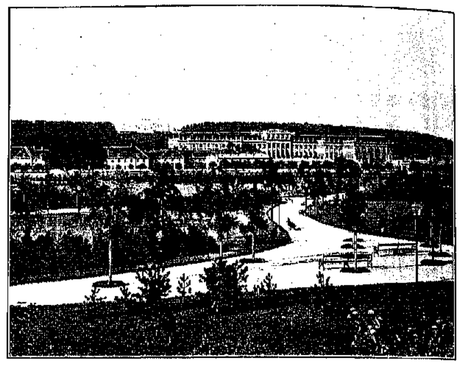

ΤΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ο ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΗΤ τῆς Τουρκίας, μὲ τὰς Ἀρμενικὰς σφαγάς καὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἀνοσιουργήματά του, διαλάμπει μὲ ἀγγελικὴν λευκότητα ἀπέναντι τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τῆς Αὐστρουγγαρίας, τοῦ βυθίσαντος τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς τὴν συ-

Ο ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ

φορὰν ἑνὸς παγκοσμίου πολέμου εἰς τὸ ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ αἱματοβαφὴς Κοσσαροβασιλεὺς, μὲ τοὺς γόους τῶν φονευομένων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐξ ὑπαιτιότητός του καὶ μὲ τοὺς κοπετοὺς χηρῶν καὶ ὀρφανῶν βομβοῦντας εἰς τὰ ὦτά του, διέπραξε τὸ μέγιστον ἴσως τῶν ἐγκλημάτων τῶν σημειωθέντων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τὴν ἀδελφοκτονίαν τοῦ Κάϊν εἰς ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν τοῦ μένει τοὐλάχιστον καιρὸς ὅπως μετανοήσῃ καὶ ζητήσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Πλάστου.

Δὲν ὑπάρχει ἐνιαῖόν τι ἔθνος τὸ ὁποῖον νὰ συγκατανεύσῃ κανεὶς μετὰ τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ διὰ τὸ αἱματοκύλισμα τῆς Εὐρώπης. Δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερός τις λαὸς τὸ ὁποῖος νὰ συμμερισθῇ μετὰ τοῦ παλιμπαιδος Ἀψβούργου τὴν εὐθύνην διὰ τὴν μετάδοσιν τοῦ πυρὸς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν πυριτιδαποθήκην. Ἡ χώρα τῆς ὁποίας ἄρχει εἶναι καὶ τῆς Τουρκίας περισσότερον ἑστερημένη ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ φυλετικῆς ἑνότητος. Τόσον διὰ τοῦτο ὅσον καὶ διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μόνον ἕνεκα πολιτικῆς ἀνάγκης καὶ διὰ τῆς ἀνοχῆς τῶν ἄλλων Δυνάμεων ὑφίσταται ὡς κράτος ἀνεξάρτητον, ἡ Αὐστρουγγαρία εἶναι ἡ Τουρκία τῆς Εὐρώπης. Ἄλλο κοινὸν γνώρισμα τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας καὶ τοῦ Τουρκικοῦ Σουλτανάτου εἶναι ἡ κατακτίσις τῶν ὑποτελῶν φυλῶν. Ὅπως εἰς τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου ἓξ ἑκατομμύρια Τούρκων κατακτίζουσι τριπλάσιον ἀριθμὸν ἀλλοεθνῶν στοιχείων, οὕτω καὶ εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν δώδεκα ἑκατομμύρια Γερμανῶν καταδυναστεύουσι τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια διαφόρων ἄλλων λαῶν. Οἱ Οὔγγροι ἀφ' ἑτέρου, συγγενεῖς τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων φυλετικῶς, καίτοι ἀπείρως εὐγενέστεροι ἀμφοτέρων, παρουσιάζουσιν ἐν τῇ Δυαδικῇ Μοναρχίᾳ τὸ μοναδικὸν φαινόμενον ὅτι εἶναι ταυτοχρόνως θύματα τῆς τυραννίας τοῦ κυριάρχου Γερμανισμοῦ καὶ τύραννοι τῶν ἄλλων φυλῶν, τὰς ὁποίας προσπαθοῦν νὰ ἀπορροφήσουν ἐκ παντὸς τρόπου. Οὔγγροι καὶ Αὐστριακοὶ εἶναι ἐξίσου μισητοὶ εἰς τοὺς Κροάτας, εἰς τοὺς Σέρβους, εἰς τοὺς

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΙΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΟΝΡΑΔΟΣ ΔΕ ΧΟΕΖΕΝΔΟΡΦ

Ρουμάνους, εἰς τοὺς Πολωνούς, εἰς τοὺς Τσέχους καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας, φυλὰς τὰς ἀποτελούσας τὸ ψαμποϊλίλον μωσαϊκὸν τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ Κράτους.

Ὅταν ἡ Αὐστρία ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας καὶ προυκάλει τὴν Ρωσσικὴν κινητοποίησιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ ὑπόθεσις ἔλαβε Πανευρωπαϊκὸν χαρακτῆρα, ὁ φόνος τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου ἦτο πρόφασις μόνον, ἡ δὲ ἀληθὴς αἰτία ἦτο ἡ ἀπόφασις τῶν ἱμπεριαλιστῶν τῆς Βιέννης ὅπως ἀποπειραθῶσι τὴν πραγματοποίησιν τῶν Βαλκανικῶν ὀνείρων των. Ἡ κατάκτησις τῆς Σερβίας ἦτο ἡ πραγματικὴ βλέψις των, μὲ ἀπώτερον σκόπον τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀποθρασυνθέντες ἐκ τῆς ἐνδοτικότητος τῆς Ρωσσίας κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης καὶ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐνδιαστικῶν μεθόδων των εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους, ἐπίστευσαν οἱ νηπιοι ὅτι θὰ τοῖς ἐπέτρεπον οἱ Πανσλαυϊσταὶ νὰ πνίξωσιν εἰς τὸ αἷμα τῆς Σερβίας τὴν ἀνεξαρτησίαντης ἢ τοὐλάχιστον νὰ ὑποδουλώσωσι τὸ μικρὸν βασίλειον οἰκονομικῶς, νὰ δεσμεύσωσι τὰς χεῖράς του καὶ νὰ παραλύσωσι τελείως τὰς δυνάμεις του, προπαρασκευάζοντες οὕτω τὴν πολιτικήν του ὑποδούλωσιν. Ἀπομένου τοῦ Σερβικοῦ φραγμοῦ, θὰ ἀπεπειρῶντο ἀμέσως ἡ βραδύτερον νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον τῶν ὀνείρων των καὶ ἐκεῖθεν νὰ εἰσχωρήσωσιν οἰκονομικῶς ἢ καὶ πολιτικῶς εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡθούμενοι καὶ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη χαράξει τὴν ὁδὸν τῆς πορείας της ἐκεῖ μὲ τὸν σιδηρόδρομον τῆς Βαγδάτης.

Ὁ Βισμαρκ ἦτο ὁ εἰπὼν ὅτι καὶ ἂν ἔτι δὲν ὑπῆρχε τὸ Αὐστρουγγρικὸν κράτος ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ χάριν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Τὸ ἴδιον ἐλέχθη πολλάκις καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν, τῆς ὁποίας ὅμως ὁ βαθμιαῖος διαμελισμὸς ἀφ' ὅτου ἤρχισε δὲν ἐσταμάτησεν. Ἅπαξ ἐπιτυχανομένης τῆς καθόδου τῆς Αὐστρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ τῆς εἰσχωρήσεώς της εἰς τὴν Ἀσίαν, ὁ Κάϊζερ Γουλιέλμος Β'. ἢ ὁ Διάδοχός του θὰ ἐθεώρουν τὸ ρητὸν τοῦ σιδηροῦ ἀρχιτσαγκελλαρίου ὡς ἀναχρονισμόν, καὶ θὰ προέβαινον εἰς τὴν προσάρτησιν τῶν Γερμανῶν τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας διὰ νὰ κληρονομήσωσι καὶ τὸ ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ Ἀσίᾳ συμφέροντά της. Καὶ θὰ ἀπεδεικνύετο τότε ὅτι ἡ Αὐστρία ἔζησε καὶ ἐπολέμησε μόνον χάριν τῆς Γερμανίας, ὡς ἄμισθος ὑπηρέτης αὐτῆς. Διότι ἐπὶ τέλους ἡ Αὐστρουγγαρία δὲν εἶναι παρὰ μία προσωπικὴ ἐπιχείρησις τῶν Ἀψβούργων, μία δυναστικὴ καὶ ὄχι ἐθνικὴ κυριαρχία, ὡς τὰ φεουδαλικὰ τιμάρια τοῦ μεσαίωνος, καὶ ὡς τοιαύτη οὐδενὸς ἔθνους τοὺς πόθους ἢ τὰ συμφέροντα φρουρεῖ ἢ προάγει μὲ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀγόνου ὅσον καὶ παραχώδους ὑπάρξεώς της. Εἶναι περισσότερον γνωστὴ διὰ τὰς Βιεννέζικας ὀπερέττας τοῦ Lehar καὶ διὰ τὰς Οὐγγρικὰς ραψῳδίας τοῦ Liszt, παρὰ διὰ τὴν ἱστορικήν της δρᾶσιν.

Οἱ διεκδικοῦντες τὰς χώρας τοῦ Ἀψβουργικοῦ στέμματος εἶναι περισσότεροι τῶν νομίμων καὶ τῶν αὐτοκλήτων δμοῦ κληρονόμων τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ Ἰτολοὶ θέλουν τὴν Τεργέστην καὶ τὸ Τρεντίνο, ὅπου πλειοψηφοῦν καὶ κατατιέζονται, παρὰ τὴν μοιραίαν τῇ λήξει Αὐστρο-Ἰταλικὴν συμμαχίαν. Ἡ «Italia irredenta», ἀκοσπιμένη ἐκ τῆς Αὐστρίας πρὸς καθησύχασιν τῶν πολὺ εὐαισθήτων εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἑνότητος Ἰταλῶν πατριωτῶν, θὰ ἑστέρει τὴν Αὐστρουγγαρίαν τοῦ μόνου ἀξιολόγου μέρους τῆς μικρᾶς παραλίας της καὶ τῆς μόνης καταλλήλου διεξόδου τοῦ ἐμπορίου της. Οἱ Σέρβοι διεκδικοῦν εἰς τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην, εἰς τὴν ἑκατέρωθεν τοῦ Δουνάβεως νότιον Οὐγγαρίαν καὶ πέραν τοῦ Σαύου τέσσαρα ἕως πέντε ἑκατομμύρια ὁμοφύλων των, χωρὶς νὰ θεωροῦν ξένους καὶ τοὺς Κροάτας καὶ Σλαυόνους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἄλλα τρία ἑκατομμύρια. Ἐν ἄλλοις λόγοις οἱ Σέρβοι διεκδικοῦν τὸ ἔκτον σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ ὅσον μέρος ἐκ τῆς παραλίας θὰ ἄφηνον οἱ Ἰταλοί. Ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν, Ἰταλοὶ καὶ Σέρβοι ἐπιθυμοῦσι νὰ φέρωσι τὴν Δυαδικὴν Μοναρχίαν εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τώρα ἡ Σερβία, ἀποκλείοντες αὐτὴν τελείως ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ἀπωθοῦντες τὸ κράτος τῶν Ἀψβούργων εἰς τὰ μεσόγεια, ὅπου ἄλλοι ἐξ ἴσου λαίμαργοι γείτονες ἵστανται ἕτοιμοι μὲ τὴν χειρουργικὴν μάχαιραν νὰ ἀποκόψουν διάφορα μέλη τῆς τερατώδους τραγελαφικῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ Ρουμάνοι ἔχουσι περὶ τὰ τρία ἑκατομμύρια ὁμοφύλων των εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν καὶ ἤρχισαν τελευταίως νὰ ἀνυπομονοῦν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, μόνος δὲ ὁ γηραιὸς Κάρολος γνωρίζει πῶς ἡ Ρουμανία μένει μὲ ἑσταυρωμένας τὰς χεῖρας, μὴ ἐκφαλουμένη τῆς λαμπρᾶς εὐκαιρίας. Οἱ Ρῶσσοι δὲν θὰ ἤρκουντο εἰς τὴν «Ἕνωσιν πάντων τῶν Πολωνῶν», τὴν ὁποίαν εὐηγγελίσατο ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος. Συντρίβοντες τὴν Αὐστρίαν, καὶ ἐπιτρέπόντων τῶν ἄλλων Συμμάχων, θὰ ἐλάμβανον τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῆς λείας. Καὶ ταῦτα διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸν Κάϊζερ, ὅστις, ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας, θὰ ἀνεμιμνήσκετο τοῦ παλαιοῦ Zolverein, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεδλήθη ἄλλοτε λάξ καὶ τῇ ὑπὸ τῶν Πρώσσων ἡ Αὐστρία, καὶ θὰ τὴν εἰσῆγεν ἀκεραίαν καὶ αὐτούσιον πρὸς ἀποζημίωσίν της εἰς τὴν Γερμανικὴν Ὁμοσπονδίαν. Ἡ κτῶσις τῆς Αὐστρουγγαρίας θὰ μᾶς ἔδιδε νὰ ἐνοήσωμεν τελείως τί θὰ εἴπῃ «ἀρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.»

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΙΠΠΙΚΟΝ

Ἂν βασισθῶμεν εἰς τὰς μέχρι τοῦδε εἰδήσεις, ἡ Ἰταλία ἔλαβεν ἤδη ὑποσχέσεις ὄχι μόνον διὰ τὴν Τεργέστην καὶ τὸ Trentino ἀλλὰ καὶ δι' ἔτι μεγαλητέραν μερίδα Αὐστρουγγρικοῦ ἐδάφους, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον λαμβάνουσα τὸ μέρος τῶν Συμμάχων. Βεβαίως δέ, ἂν γείνῃ ἡ ἀρχὴ μὲ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν Ἰταλικῶν πόθων, δὲν θὰ μείνουν ἐντελῶς ἀνικανοποίητοι καὶ οἱ Σερβικοὶ πόθοι, ὅτε οὔτε λόγος πλέον νὰ γίνεται περὶ Βαλκανικῆς Ἰσορροπίας.

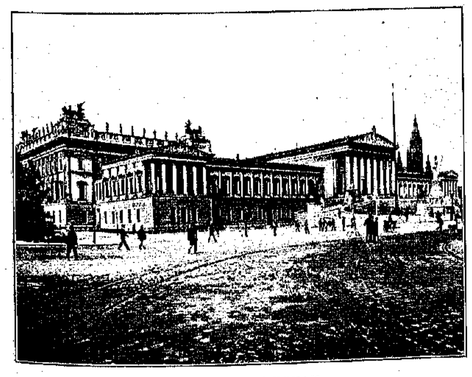

Η ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΒΟΥΛΗ

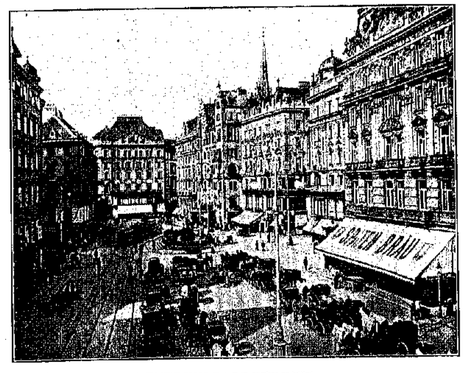

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

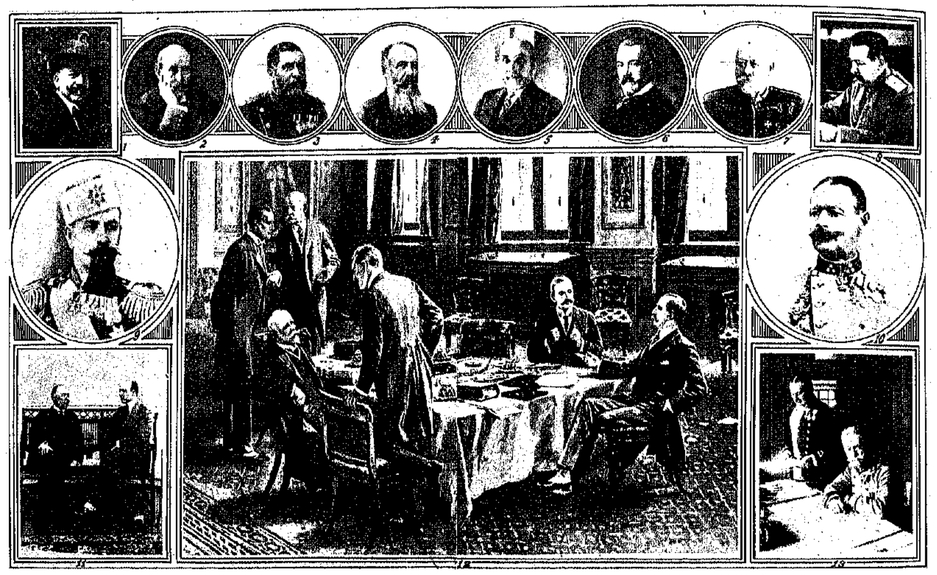

1) Ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Σερβίας παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου κ. Μ. ΒΟΣΚΟΒΙΤΣ. 2) Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ΣΙΡ ΑΡΘΟΥΡ ΝΙΚΟΛΣΟΝ. 3) Ὁ Σέρβος στρατηγὸς ΠΟΥΤΝΙΚ, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. 4) Ὁ διάσημος Πρωθυπουργὸς τῆς Σερβίας ΠΑΣΙΤΣ. 5) Ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ΣΑΖΟΝΩΦ. 6) Ὁ Ἀρχιστρατηγὸς τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ΦΟΝ ΒΕΘΜΑΝ-ΧΟΛΒΕΓ. 7) Ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸς ΣΟΥΚΟΜΛΙΝΩΦ. 8) Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΑΝΟΥΣΚΕΒΙΤΣ. 9) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Σερβίας ΝΙΚΗΦΟΡΩΦ. 10) Ὁ διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας στρατηγὸς ΡΙΤΕΡ ΦΟΝ ΚΡΟΒΑΤΚΙΝ. 11) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ΜΑΡΚΙΣΙΟΣ ΝΤΙ ΣΑΝ ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας Κόμης ΜΠΕΡΤΟΛΔ. 12) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Σὴρ ΕΔΟΥΑΡΔ ΓΡΕΫ. Ἰσταμένους ἀριστερᾷ καὶ συνομιλῶν μὲ τὸν ἐν Λονδίνῳ Πρέσβυν τῆς Ρωσσίας Κόμητα ΒΕΚΕΝΔΟΡΦ, ὁ καθήμενος ἀριστερᾷ εἶναι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ΙΩΛ ΚΑΜΠΟΝ, ὁ μετ' αὐτοῦ συνομιλῶν εἶναι ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας Πρίγκηψ ΛΙΧΝΟΒΣΚΗ, ὁ καθήμενος δεξιᾷ εἰς τὴν γωνίαν εἶναι ὁ πρέσβυς τῆς Ἰσπανίας Μαρκήσιος Ντὶ ΦΡΑΝΚΒΙΛΛΑ καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρουγγαρίας Κόμης ΝΤΙΤΡΙΧΣΤΑΪΝ. 13) Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ Βαρόνος ΚΟΝΡΑΔΟΣ Φὸν ΧΟΕΖΕΝΔΟΡΦ.

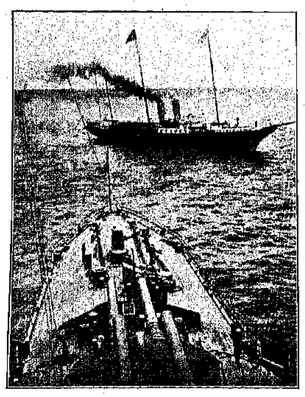

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΑΡΕΛΑΥΝΟΥΣΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ «IRON DUKE»

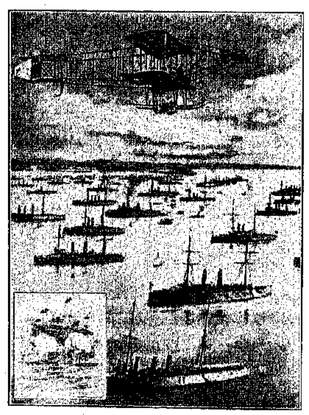

ΠΤΗΣΙΣ ΔΙΠΛΑΝΟΥ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

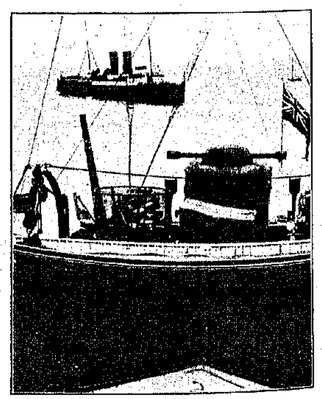

ΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ «IRON DUKE» ΠΡΟΣ ΑΜΥΝΑΝ ΚΑΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

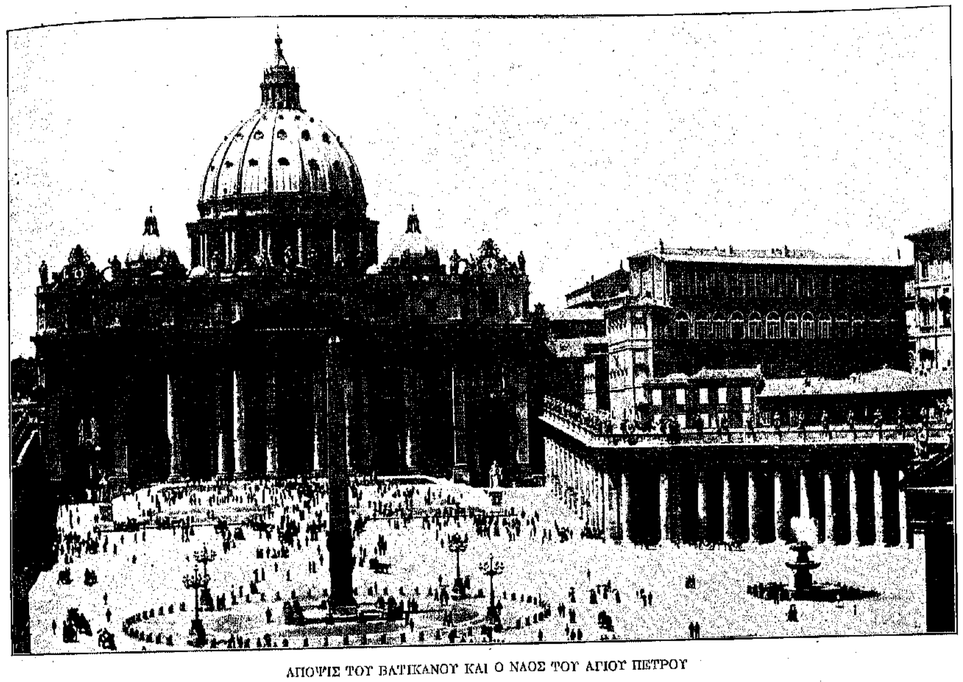

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΠΑΠΑΣ ΠΙΟΣ Ι'.

Μ ΕΤΑΞΥ τῶν ἐπισημοτέρων θυμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου τοῦ 1914 ἡ Ἱστορία θέλει ἀναγράφει ἀναμφιβόλως τὸν Πάπαν Πίον τὸν 10ον. Οἱ ἰατροί, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴ τελευταῖον ἦμιον τοῦ παρελθόντος μη ὁ;, ἀπεφάνθησαν ὅτι οὗτος ἀπεσπάσθη ὑπὸ τῆς μεγάλης ψυχικῆς τραχηλίας. Ἦν προϋξέπεσε, ἐκεῖ τοῦ Πάπα ἡ ἐνεργὲς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ αἱ φρικαστικαὶ εἰδήσεις ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν.

Ἑκάστη νέα σύγκρουσις μεταξὺ τῶν ἐνόπλων στρατιῶν τῶν Χριστιανικῶν κρατῶν ἐπέφερε καὶ ἓν νέον πλῆγμα ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου ὀργανισμοῦ τοῦ Πάπα, μέχρις ὅτου ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνθέξῃ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ταραχήν, καὶ τὸ πνεῦμά του, διὰ τὴν πίστιν τῆς συνειδήσεως, ἐγκατέλειψε τὸ φθαρτὸν σῶμα. Ἐξ ὅσων ἐγνώσθησαν περὶ τῶν τελευταίων κρουσμάτων αὐτοῦ, ὁ Πάπας Πίος 10ος αἰργάσθη ζωηρότατα ὑπὲρ τῆς προλήψεως τοῦ πολέμου καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἡ δὲ συναίσθησις ὅτι ἅπασαι αἱ προσπάθειαί του ἀπέβησαν μάταιαι μεγάλως ἐβάρυνε τὴν ψυχήν του. Ἐν τῇ ἀγαθότητι, ἥτις ἀείποτε διέκρινε τὸν Καθολικὸν Πρωτιερέα, οὗτος ἀνόμισεν ὅτι ἔφερεν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν γόρθιαν τελουμένην ἀνθρωποθυσίαν καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔσχεν ἐπὶ τῆς ψυχῆς του ὀλέθριον ἀποτέλεσμα.

Ὅταν οἱ ὑπουργοί του, οἱ ἰατροί, αἱ ἀδελφαὶ καὶ ἡ ἀνεψιά του Ἰκέτευσαν αὐτὸν ὅπως μείνῃ ἥσυχος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ὑγεία αὐτοῦ ἦτο πολύτιμος πρὸς τὸν κόσμον, ὁ Πάπας ἀπήντησεν:

«Πῶς δύναμαι νὰ εἶμαι ἥσυχος ὅταν ἑκατομμύρια ἀνδρῶν πρέπῃται νὰ φονευθῶσιν; Ὤφειλον νὰ προλάβω τὸν πόλεμον αὐτόν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην. Ἐὰν ἐγώ, ὅστις ἔχω τὴν ὑψίστην ἐντολὴν τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν προστατεύσω τὴν σωτηρίαν τόσων νέων ὑπάρξεων, ποῖος θὰ τὸ πράξῃ; Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔτι πρόκειται νὰ χάσω τὴν ζωήν μου, θ' ἀποθάνω δι' ἐκείνων», ὅσοι πρόκηται νὰ φονευθῶσιν εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.»

Τῇ ὄντι ὅλος ὁ βίος τοῦ Πίου 10ου παρίστανει πρᾶ τοῦ πόνου ὡς μία ζωηρὰ εἰκὼν ἀγαθότητος, σεμνότητος καὶ εἰρηνικότητος. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ θρόνου τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἀναβάσεώς του ὁ Πίος 10ος ἀνελήφθη ὅτι ἔχουσι παρέλθη πλέον αἱ ἐποχαὶ ἐλεῖναι τοῦ Παπικοῦ μεγαλείου, καθ' ἃς οἱ Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης ἠσπάζοντο τὸ ἅγιον σανδάλιον, καὶ... ἃς βαθύνους πολιτικὰς συμμορφούμενος πρὸς τὰς περιστάσεις ἐπεδόθη εἰς τὸ ἔργον

Ο ΠΑΠΑΣ ΠΙΟΣ Ι'.

ρωτικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἔργον τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου.

Ἡ πολιτικὴ συμπεριφορὰ αὐτοῦ πρὸς τοὺς σημερινοὺς ἡγέτας τῶν Κρατῶν καὶ ἰδίως πρὸς τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Σαβοΐας, ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε δικαίως ἐφαλλοῦσε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ Βατικανοῦ μετὰ τοῦ Κυρηναλίου. Ἡ ἐνδειξις τῆς λύπης τοῦ Βασιλέως Βίκτορος Ἐμμανουὴλ, τῆς Βασιλίσσης Ἑλένης καὶ πάντων τῶν ἀνεμμένων κεφαλῶν τοῦ κόσμου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πάπα εἶναι τρανὸν μαρτύριον τῆς ἐκτιμήσεως, ἣς ἀπήλαυεν οὗτος. Τὸ ἰδιαίτερον χάρισμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἦτο ἡ πλήρης ἐκτέλωσις τῆς θέσεώς του καὶ ἡ μεγάλη μεταμορφοσύνη του.

Ὁ Πάπας Πίος 10ος, οὗτινος τὸ ἀρχικὸν ὄνομα ἦτο Giuseppe Sarto, ἐξελέγη διὰ τὸν Παπικὸν θρόνον κατὰ τὸ ἔτος 1903. Εἶχε γεννηθῆ τὴν 2αν Ἰουνίου 1835 ἐκ τακτικῶν γονέων εἰς τὴν μικρὰν πόλιν Ριττο τῆς Ἰταλικῆς ἐπαρχίας Τρεβίσου. Ἐσπούδασε θεολογίαν εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς τοῦ Τρεβίσου καὶ τῆς Παδούης καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς κατὰ τὸ 1858. Ἐπὶ δεκαετίᾳ ἔτη ὑπηρέτησεν ὡς ἐνοριακὸς ἐφημέριος εἰς διαφόρους μικρὰς ὁδοὺς ἐν Βενετίᾳ, μέχρις ὅτου κατὰ τὸ 1875 διωρίσθη κανονικὸς τῆς μητροπόλεως καὶ διευθυντὴς τῆς ἐν Τρεβίσῳ Θεολογικῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν ἐπισκοπείαν τοῦ Τρεβίσου, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1884, τῇ ἐπιμόνῳ συστάσει τοῦ τότε Πάπα Ρώμης Λέοντος 13ου, ὁ μετρίοφρων κληρικὸς ἐδέχθη τὴν ἐπισκοπικὴν ὁρόνων τῆς Μαντούης. Τὴν 12ην Ἰουνίου 1893 προεχειρίσθη εἰς καρδινάλιον καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὠνομάσθη Πατριάρχης Βενετίας. Ἐν Βενετίᾳ ἀπήλαυσε μεγάλης δημοτικότητος, διὰ τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους του, ὡς καὶ διὰ τὴν προθυμίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τὴν πατικὴν ἔδραν ἐξελέγη τὴν 4ην Λόγουστου 1903, πρὸς διαδοχὴν τοῦ ἀποθανόντος Πάπα Λέοντος 13ου.

Τὸν Πάπαν Πίον 10ον κρέ τινων ἐτῶν ἐπεκέρθη καὶ ὁ δοξότιμος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος, γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλῶν φιλοφρονήσεων καὶ ἄλλων ἐνδείξεων τιμῆς.

Ἡ περιουσία τοῦ ἀποθανόντος Πάπα ἀνέρχεται εἰς $22,000. Τόσα εἶχεν οἰκονομήσῃ κατὰ τὰ μακρὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του ἐκ τῶν ἐπιτηδείων μισθῶν του.

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) υπο MAURUS JOKA.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ὁ Θέμαρ, προαχθεὶς ταχέως, ἐγένετο λοχαγὸς εἰς τὸ σῶμα τῶν Ἀκιντζήδων, καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἀξίαν καὶ ἱκανότητα, ταχέως ἐγένετο Δερβὴν ἀγᾶς, ἤτοι ἐκ τῶν ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Σουλτάνου, καὶ τοῦ Δοβλετίου.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ Θέμαρ καὶ ἡ Μιλιέδα ἐπεσκέφθησαν μίαν φορὰν τὸν πατέρα των δι' ὀλίγας ἡμέρας, καὶ οὕτως ἡ προφητεία τοῦ Λεωνίδου τελείως ἐπηλήθευσεν. Ἀλλ' ἂς ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἱστορίαν μας περαιτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὁ ἐκδικητής.

Καὶ πῶς διάγει τώρα ὁ γέρων Ἀλῆς ὁ Τεπελενλῆς εἰς τὴν φωλεάν του— τὰ Ἰωάννινα; Εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ καταστάσεως πραγμάτων, ἥτις συγκεφαλαιοῦται εἰς τὸ ἂν πρέπῃ νὰ ἀπολεσθῇ μᾶλλον ἢ νὰ διέλθῃ τὸ βραχὺ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν του εἰς διαρκῆ ἀγῶνα; Εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς αἱματώδους λίμνης, ἄνωθεν τῆς ὁποίας μαίνεται ἡ θύελλα, καὶ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὰς ἀκτάς;

Ἡ Μοῖρα δὲν ἔκλωσεν ἀκόμη τὸ νῆμά του. Ἡ χώρα του ἐκήρυξε πόλεμον ἐναντίον του, ὁ Σουλτᾶνος ἀπήγγειλε τὴν θανατικὴν καταδίκην του, ἡ οἰκογένειά του τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ἐστράφη ἐναντίον του· ἀλλ' ὁ Ἀλῆς δὲν ὑπέφερε νὰ ἴδῃ τὴν σπάθην του θραυομένην εἰς τὴν μονομαχίαν. Ἐπὶ ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἦτο τὸ φόβητρον τῶν ἐχθρῶν του, τὸ στήριγμα τῆς χώρας του, τοῦ Σουλτάνου ἡ δεξιὰ χείρ, ὁ πατριάρχης τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἐν τούτοις κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔνατον ἔτος τῆς ἡλικίας του ὁ Σουλτᾶνος καὶ οἱ οἰκεῖοί του ἔλεγον εἰς αὐτόν: «Ἀπόθανε! Ἔζησας ἀρκετὰ πλέον!» Καὶ ἐκεῖνος εἰς ἀπάντησιν ἔρριψε τὴν χώραν του εἰς τὰς φλόγας, συνετάραξε τὸν θρόνον τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς συγγενεῖς του.

Οἱ Ἕλληνες, τῶν ὁποίων ἦτο μίαν φορὰν κυρίαρχος, εἶναι τώρα σύμμαχοί του. Ὁ Τεπελενλῆς Ἀλῆς προμηθεύει εἰς αὐτοὺς μαζὶ μὲ τὰ ὅπλα καὶ χρῆμα, καὶ μαζὶ μὲ καλοὺς καὶ κακοὺς συμβούλους, τῶν ὁποίων ἐκεῖνοι εἶχον μεγίστην ἀνάγκην.

Τρεῖς στρατοὶ ἐξαπεστάλησαν ἐναντίον του καὶ ἐν τούτοις ὅλους τοὺς ἐξεμηδένισεν.

Ὁ ἐχθρός του, Γάσκο Βέης, ἀπώλεσε τὸν στρατόν του εἴς τινα μάχην κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, χωρὶς νὰ προκύψῃ ἀποτέλεσμά τι, καὶ τώρα ὑπεραμύνεται τῶν πέριξ σχεδὸν τῶν Ἰωαννίνων φρουρίων, ἤτοι: τῆς Ἄρτης, τῆς Πρεβέζης, τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ τῆς Ναυπάκτου. Οἱ Ἕλληνες ἐπολιόρκησαν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Μίαν ἡμέραν ὁ Ἀλῆς διεκήρυξεν ὅτι ἐν Τριπολιτσᾷ ἦσαν πεντακόσιοι ἔγκριτοι Ἕλληνες, τοὺς ὁποίους οἱ Τοῦρκοι ἐξηνάγκασαν νὰ πολεμήσουν μετ' αὐτῶν. Τοῦτο ἤρκεσε διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν οἱ πολιορκηταὶ κατὰ τῶν φρουρίων μετὰ διπλασίας καὶ ἀκατασχέτου μανίας. Τώρα οἱ πεντακόσιοι Ἕλληνες παρεδόθησαν εἰς τὸν ἴδιον Ἀλῆν, ἐνῷ ἡ Τριπολιτσᾶ εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν κατοχήν του. Ὅτε δὲ ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσῃ τὸ φρούριον, ἔρριψε τοὺς Ἕλληνας ἐκείνους ἐντὸς λάκκου, ἐπέθηκεν εἶτα πολλοὺς βαρεῖς λίθους ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐκάλυψε τὸν τόπον μὲ χλόην. Αὐτὸ ἦτο ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Ἐξαναγκασθέντες ὑπὸ μανιώδους πάλης κατὰ πολυανθρωποτέρων, οἱ Τοῦρκοι παρεδόθησαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Κλέωνα, ὅστις διηύθυνε τὴν πολιορκίαν, ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὅπως μείνουν ἐλεύθεροι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τοῖς ὑπεσχέθη. Ὅτε ὅμως παρεδόθη τὸ φρούριον εἰς τοὺς Ἕλληνας, αἱ πρῶται των ἐρωτήσεις ἦσαν: «Ποῦ εἶναι οἱ ὅμηροι, οἱ ἀδελφοί μας;» Οἱ Τοῦρκοι συνεταράχθησαν. Δὲν ἤξευραν τί νὰ ἀπαντήσουν, διότι δὲν εἶχον ὁμήρους εἰς χεῖράς των.

Τότε εἷς Σουλιώτης πολεμιστὴς ἀνεκάλυψε τὸν λάκκον, τὸν κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς χλόης, καὶ ἀμέσως ἐγνώσθη τί μυστικὸν ἐκρύπτετο ὑπ' αὐτόν!

Διψῶντες ἐξ αἵματος καὶ ἐκδικήσεως, οἱ Ἕλληνες ἀκράτητοι ἐρρίφθησαν κατὰ τῆς ἀόπλου φρουρᾶς τῶν Τούρκων, καὶ ἐξεπάστρεψαν ὅλους, ὄχι μόνον τὸν τελευταῖον ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν γυναῖκα ἢ παιδίον, ὑπολειφθὲν εἰς τὸ φρούριον—ἑνὶ λόγῳ ἔρριψαν ὅλους κατακέφαλα εἰς τὸ χάος ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν ἐπάλξεων.

Ἀλλ' ὁ Ἀλῆς πασᾶς ἐμειδία εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων.

Μόνος του ἐκεῖνος εἶχε καταστρέψῃ περισσοτέρους Τούρκους, ἀφ' ὅ,τι ὅλοι ὁμοῦ οἱ Ἕλληνες εἶχον κατορθώσει.

Ὅτε ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης ἐκυρίευσε τὴν Ναύπακτον, ἐπέτρεψεν εἰς τὴν φρουρὰν νὰ ἐξέλθῃ ἐλευθέρως ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. Αὐτὸς οὗτος ἡ Δημήτριος ὑπέγραψε τοὺς ὅρους τῆς παραδόσεως. Ἀλλ' ὅτε οἱ Τοῦρκοι ἐξῆλθον τῶν φρουρίων, οἱ Σουλιῶται τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἐφώρμησαν κατ' αὐτῶν καὶ κατέκοψαν ὅλους εἰς τεμάχια. Ὁ Ὑψηλάντης, ἀγανακτήσας, ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ἔγγραφον, δι' οὗ ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Τούρκους τὴν ζωήν των. Ἀλλ' ὁ Κλέων ἐθεάθη γελῶν—εἶχε συνειθίσῃ τὸν βάρβαρον, τὸν σαρκαστικὸν καὶ περιφρονητικὸν ἐκεῖνον γέλωτα ἀπὸ τὸν Ἀλῆν.

— Μὴ στενοχωρῇς τὸν ἑαυτόν σου δι' αὐτούς, ἀνέκραξεν. Ἐφονεύσαμεν μόνον ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἦσαν ἀναγεγραμμένα εἰς τὸ ἔγγραφον.

Ὁ Ὑψηλάντης ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν του μετ' ἀηδίας ἀπὸ τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο σφαγεῖον, καὶ ἀμέσως ἐπιβιβάσας τοὺς ἄνδρας του ἐπανέπλευσεν εἰς τὴν Χίον.

Ἆ! οἱ Ἕλληνες εἶχον διδαχθῇ ἀρκετὰ ἀπὸ τὸν Ἀλῆν! Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς Μουσουλμάνους, οἵτινες θὰ ἔπιπτον ζῶντες εἰς τὰς χεῖράς των, ἢ δὲν θὰ ἦσαν τόσον γενναῖοι ἢ τόσον ἐπιτήδειοι, ὅσον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι! Ὁ Τοῦρκος στρατηγός, Ὀμὲρ Βριώνης, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προελάσεώς του, ἐβάδιζε μεταξὺ σειρᾶς ἀγχονῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐλεύκαζον τὰ ὀστᾶ ἀγρίως καταβασανισθέντων Τούρκων. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διαφοροτρόπως καρφωμένα μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ χονδρῶν δοκῶν, ἦσαν τὰ πτώματα Ἰουδαίων, μισογδαρμένων καὶ ἡμικεκαυμένων—θέαμα ἀποτρόπαιον.

Ἀληθῶς οἱ ἀπόγονοι τῶν ἡρώων τοῦ Μαραθῶνος εἶχον πολὺ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῶν προπατόρων των, ὁ δὲ πεπειραμένος Τοῦρκος ἀρχηγὸς δικαίως ἔλεγεν ὅτι δὲν εἶναι καλὸς στρατιώτης ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέρχεται μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποκεφαλίζῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὸν φονευμένον ἐχθρόν του.

Εἰς τὴν Πύλον, ὁ Ὀμὲρ Βριώνης ἀντιμετώπισε τὸν στρατὸν τοῦ Ὀδυσσέως. Ὁ Ὀμὲρ ἦτο μίαν φορὰν εἷς τῶν ἀρίστων τοποτηρητῶν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Ὁ Ἀλῆς προήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατηγοῦ, ἐνῷ εἶχεν ἀρχίσει τὴν ζωήν του ὡς μικρὸς βοσκός. Καὶ ἤδη ἔστρεψε τὰ ὅπλα του κατὰ τοῦ Ἀλῆ, ὅστις τοῦ εἶχε μάθῃ τὴν χρῆσίν των.

Ὁ Σουλτᾶνος τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ἄριστον στρατόν, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε βοηθήσει τὸν Γάσκον Βέην διὰ νὰ πολιορκήσῃ τὸν Ἀλῆν. Ὁ στρατὸς οὗτος ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀκτὼ χιλιάδας Ἀσιάτας πολεμιστὰς τοῦ πεζικοῦ, δύο χιλιάδας Σπαχῆδες καὶ ὀκτὼ πυροβόλα. Ἀρχηγὸς τῶν Σπαχήδων ἦτο ὁ Σαΐτ, Βέης τῆς Καστορίας, τοῦ Ἀλῆ ὁ εὐνοούμενος ἔγγονος, τὸν ὁποῖον, πρὸ εἴκοσιν ἀκριβῶς ἐτῶν, ἐλίκνιζεν εἰς τὰ γόνατά του, καὶ τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, ἐδίδαξε νὰ ἱππεύῃ κρατῶν αὐτὸν ἔμπροσθέν του ἐπὶ τοῦ σάγματος τοῦ ἵππου του. Ὁ ἴδιος ὁ Σαΐτ εἶχε ζητήσει, ὡς χάριν, νὰ ὁδηγήσῃ κατὰ τοῦ πάππου του ἰσχυρὰν ἴλην ἱππικοῦ. Εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τὴν μητέρα του νὰ συλλάβῃ τὴν ἁμαρτωλὴν ἐκείνην γηραιὰν κεφαλὴν ἐκ τῆς λευκῆς του γενειάδος καὶ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς αὐτήν.

Πράγματι, πολύτιμος ἔγγονος!

Ὁ Ὀμὲρ Βριώνης ἔφθασεν εἰς τὴν Πύλον. Ἐπάνω εἰς τοὺς ὑψηλοὺς λόφους διέκρινε τὸν στρατὸν τοῦ Ὀδυσσέως. Τὸν εἶδε τοποθετοῦντα τὰς λευκάς του σημαίας κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν λόφων, καὶ χωρὶς νὰ ἀργοπορήσῃ καθόλου ἐφώρμησε μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεών του καὶ προσέβαλε τοὺς Ἕλληνας ὅσον καλλίτερον ἠδύνατο.

Κατόπιν μάχης μιᾶς ὥρας, καθ' ἣν ἐπολέμησεν ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, οἱ Ἕλληνες ἐξεπήδησαν ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων των, καὶ ἤρχισαν κατερχόμενοι ἠρέμα πρὸς τὴν κοιλάδα.

Οἱ Χειμαρριῶται ἔμειναν ὀπίσω, ὁ δὲ Σαΐτ ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ ἐν σπουδῇ τοὺς Σπαχῆδές του διὰ νὰ προσβάλουν ἐκ τῶν ὄπισθεν τὸν ὀπισθοχωρήσαντα στρατόν. Ὁ Ὀδυσσεὺς ὅμως ἐπέστρεψεν ὀπίσω μόλις ὁ ἐχθρὸς ἐπλησίασεν. Ἐκεῖ ἐσταμάτησεν. Ἡ σημαία του δὲν ἦτο πλέον λευκή, ἀλλ' ἐρυθρά. Εἶχε βαφῇ μὲ τὸ αἷμα τόσων ἡρώων, οἵτινες ἀπέθανον πρὸς ὑπεράσπισίν της.

Αἴφνης ἐκ τῶν κορυφῶν τῆς Πίνδου ἀντήχησεν ὑπεράνω αὐτῶν ἡ ἐνθουσιώδης μελῳδία τῆς «Μασσαλιώτιδος», τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες εἶχον ἐκλέξῃ ὡς πολεμιστήριον ᾆσμά των, καὶ ταχεῖς οἱ Σουλιῶται, ὡς θύελλα ἐκσπῶσα εἰς κεραυνοὺς εἰς τὰς ὑψηλὰς τῶν ὀρέων κορυφάς, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κλέωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν, ἐφώρμησαν αὐθορμήτως κατὰ τῶν Τούρκων.

Ὁ Ὀμὲρ Βριώνης εὑρέθη μεταξὺ δύο πυρῶν. Ἦτο μάλιστα πολὺ ἀργὰ νὰ γυρίσῃ πρὸς τὰ ὀπίσω, πολὺ ἀργὰ νὰ μεταβάλῃ τὸ σχέδιον τῆς μάχης. Τὰ τηλεβόλα του ἦσαν ἄχρηστα, τὸ ἱππικὸν δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, καὶ τὰ πεζικά του σώματα ἦσαν τόσον ἀπομεμονωμένα, ὥστε καθίστατο καθ' ὁλοκληρίαν ἀδύνατον νὰ βοηθήσουν ἄλληλα.

Ὁ στρατηγὸς εἶδεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν στρατόν του, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ φεισθῇ οὔτε τῆς ζωῆς του, καὶ οὕτως ἐπέσπευδεν ὥστε ἡ μάχη νὰ διεξαχθῇ μετὰ τῆς ἀγριωτέρας ὁρμῆς.

Ἀγρία, ἀνηλεὴς συμπλοκὴ ἐπηκολούθησε μεταξὺ τῶν ἀντιμετώπων ἐχθρικῶν στρατευμάτων. Ἡγούμενος ἁπάντων, ὁ Ὀμὲρ Βριώνης αἴφνης ἀντιμετώπισεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καπνιζούσης πυρίτιδος καὶ τοῦ ἐκχυνομένου αἵματος ἕνα ὑψηλὸν νεανίαν μὲ μαυρισμένον πρόσωπον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναγνωρίσῃ ἄλλοτε ὡς τὸν Κλέωνα. Ἐκεῖ, τότε, ἐστάθησαν καὶ οἱ δύο, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅτε ὁ Ἀλῆς εἶχεν ἀποστείλῃ τὸν Ὀμὲρ Βριώνην διὰ νὰ ἐκφοβίσῃ τοὺς Σουλιώτας, ὁ Κλέων παρουσιάσθη ἐνώπιόν του, καὶ εἶχε τότε κράξῃ ὄπισθεν τοῦ φυγάδος: «Στάσου, θὰ ἀποστείλω τὴν κεφαλήν σου πρὸς τὸν Τεπελενλῆν Ἀλῆν!»

Καὶ πράγματι, τώρα, ὁ Ὀμὲρ Βριώνης ἔπεσε, μαχόμενος, ὁ δὲ Κλέων ἀπέκοψε τὴν κεφαλήν του.

Πόσον σκληρὰ εἶναι ἡ Εἱμαρμένη!

Ἡ πτῶσις τοῦ Ὀμὲρ Βριώνη ἐσημείωσε τὴν τύχην τοῦ στρατοῦ του. Οἱ Τοῦρκοι ἔφευγον προτροπάδην, ὅπου ἔβλεπον τόπον σωτηρίας, ἀφήσαντες ὅλα τὰ πυροβόλα των, ὅλας τὰς σημαίας των, καὶ τοὺς ἀξιωματικούς των ἐν ἀμηχανίᾳ. Τὸ ἱππικὸν ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ. Ἐκ τούτου τὸ ἥμισυ ἐξωλοθρεύθη, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ παρεδόθη.

Ὁ Σαΐτ, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, ἀπέσπασε τὸν ἀργυροῦν θύσανον τοῦ σαρικιοῦ του καὶ τὸν ἔρριψε κατὰ γῆς μακράν. Ἔπειτα ἤλλαξε τὸ καφτάνιόν του μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦ ὑπηρέτου του, καὶ ἀνεμίχθη μὲ τὸ ἄτακτον στῖφος τῶν ἀνδρῶν του, καταστὰς οὕτως ἀγνώριστος. Ἀλλὰ δι' ἓν παιδάριον, ὡς ἐκεῖνο, θὰ ἦτο καλλίτερον ἂν ἔμενεν εἰς τὸν οἶκόν του, παρὰ νὰ μεταβῇ πρὸς θήραν τοῦ γηραιοῦ λέοντος, τοῦ προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν πάππου του.

Οἱ Σουλιῶται ἠχμαλώτισαν τοὺς συντρόφους τοῦ Σαΐτ.

— Καταβῆτε ἀπὸ τοὺς ἵππους σας! ἠκούσθη ἡ καθαρὰ φωνὴ τοῦ Κλέωνος.

Οἱ Σπαχῆδες, κατῃσχυμένοι, ἀφίππευσαν.

— Ποῖος εἶναι ὁ ἀρχηγός σας Σαΐτ; ἀνέκραξε πάλιν ὁ Κλέων προχωρῶν, ἐνῷ ἐκ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους του ἔσταζεν αἷμα.

— Ἐγὼ εἶμαι, εἶπεν ὁ ὑπηρέτης ὅστις ἐφόρει τὰ ἐνδύματα τοῦ Σαΐτ, καὶ παρουσιάσθη πρὸ τοῦ Κλέωνος.

— Προσκύνησον, ἐνώπιόν μου, σὺ σκλάβε! ἀνέκραξεν ὁ Κλέων, κλωτσήσας αὐτόν.

Ὁ ὑπηρέτης ἔκυψε τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ νικητοῦ, καὶ δὲν τὴν ἀνύψωσε πλέον, διότι ὁ Κλέων τὴν ἀπέκοψε διὰ τοῦ αἱμοσταγοῦς ξίφους του, μεθ' ὃ τὴν ἀνύψωσε διὰ τῆς αἰχμῆς του ὑψηλὰ καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς διψῶντας ἀπὸ αἷμα συντρόφους του ἀνέκραξε: «Ἰδοὺ ὁ δεύτερος ἀρχηγός των, ὁ Σαΐτ, ὅστις ἦλθε διὰ νὰ μᾶς καθυποτάξῃ! Ἀλληλούϊα!»

Καὶ οἱ νικηταὶ ἐπανελάμβανον κατόπιν του ἐν χορῷ: «Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα!»

Ἔπειτα ἔστησαν τὰς κεφαλὰς τῶν δύο ἀρχηγῶν ἐπὶ δύο ὑψηλῶν κοντῶν, καὶ τὰς περιέφεραν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Πύλου, ἐπιδεικνύοντες δὲ αὐτὰς εἰς τὰ πλήθη τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν των παρηκολούθουν τὴν σκηνὴν ἐκείνην, ἐκραύγαζον: «Εἴμεθα νικηταί! Εἴμεθα νικηταί! Αὗται εἶναι αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐχθρῶν μας: μία εἶναι τοῦ Ὀμέρ, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι τοῦ Σαΐτ Βέη! Κύριε ἐλέησον!»

Οὐδενὸς ὅμως τὸ πρόσωπον ἦτο τόσον ὠχρὸν πρὸ τῆς σκηνῆς ταύτης, ὅσον τοῦ Σαΐτ, ὅστις ἤκουσε τόσα πράγματα περὶ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης τοῦ δούλου του, ἥτις ἐξελαμβάνετο ὡς ἡ ἰδική του!

Οἱ Σουλιῶται ἐπανῆλθον εἰς τὰ Ἰωάννινα μὲ τοὺς αἰχμαλώτους των καὶ τὰ ἐμβλήματα τῆς νίκης των. Ὁ Τεπελενλῆς, μαθὼν ὅτι εἶχον ἀποκεφαλίσῃ τὸν Σαΐτ, κατῆλθεν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἐζήτησε τὴν κεφαλήν του.

Ὁ Κλέων ἐκάθητο ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του. Δὲν ἦτο δὲ διατεθειμένος νὰ διαμοιράσῃ τὰ σύμβολα τῆς νίκης, ἀλλ' ἤθελε νὰ θαμβώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πλήθους διὰ κάμποσον ἀκόμη καιρόν.

Ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἑτοιμότατα συνέλαβε μίαν καλὴν ἰδέαν:

— Ἀπόκοψον τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἄλλου αἰχμαλώτου, τῷ εἶπε, εἰς τὴν θέσιν του· οὐδεὶς θὰ παρατηρήσῃ τὴν διαφοράν.

Ὁ Κλέων ἐνήργησε κατὰ τὴν συμβουλήν του, καὶ ἀμέσως ἀπέστειλε τέσσαρας ὡπλισμένους ἄνδρας του νὰ φέρουν τὴν ζητουμένην κεφαλὴν εἰς τὸν Ἀλῆν. Ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἔφερε τὰς χεῖράς του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ὅτε τὴν εἶδε, καὶ κινῶν τὸν δάκτυλόν του πρὸς τὸν Κλέωνα, εἶπε:

— Εἶσαι πολὺ νέος, τέκνον μου, νὰ προσπαθῇς νὰ γελάσῃς τὸν Ἀλῆν, καὶ νὰ θέλῃς νὰ μοὶ δώσῃς ἄλλην κεφαλὴν ἀντὶ τῆς τοῦ Σαΐτ.

Ὁ Κλέων ἀνηγέρθη εἰς τοὺς πόδας του.

— Νομίζεις ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ Σαΐτ; τῷ εἶπεν.

— Τῇ ἀληθείᾳ δὲν εἶναι. Μήπως ὑποθέτεις ὅτι δὲν γνωρίζω τὸν νεανίαν; Ἐγώ, ὅστις συνείθιζον νὰ τὸν λικνίζω ἐπὶ τῶν γονάτων μου, ὅτε ἦτο παιδίον, καὶ ὁ ὁποῖος τοῦ ἔμαθον πρῶτος νὰ χειρίζεται τὸ ξίφος;

—Ἀλλ' ἐν τούτοις μόνος του μοῦ τὸ εἶπεν, ἀνέκραξεν ὁ Κλέων, ὅτι ἦτο ὁ Σαΐτ, καὶ μάλιστα ἔφερε στολὴν στρατηγοῦ.

— Οὗτος εἶναι σκλάβος, εἶπεν ὁ Ἀλῆς, παρατηρῶν καλλίτερον τὴν κεφαλήν. Δὲν βλέπεις; Τὰ ὦτά του εἶναι ἀποκεκομμένα, διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ φορῇ ἐνώτια, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πράττουσι μόνον οἱ αὐθένται.

—Ὥστε ὁ Σαΐτ εἶναι ἐλεύθερος;

— Ὁ Σαΐτ θὰ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων, εἶπεν ὁ Τεπελενλῆς. Δύναμαι νὰ τὸν ἀναγνωρίσω μεταξὺ χιλίων. Ἦτο ὁ εὐνοούμενος ἔγγονός μου. Ἡ μορφή του εἶναι ἀνεξιτήλως ἐγκεχαραγμένη εἰς τὴν καρδίαν μου.

Κατόπιν ἐπῆγαν κάτω μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων. Ὁ Ἀλῆς ἔρριψεν ἐπ' αὐτῶν ἐρευνητικὸν βλέμμα, ὅτε ἔδειξε κάποιον μὲ τὸν δάκτυλόν του.

— Ἐκεῖ εἶναι! εἶπε. Δὲν διακρίνεις πόσον ὠχρὸν εἶναι τὸ πρόσωπόν του ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τῶν ἄλλων;

Ὁ Κλέων πλήρης ὀργῆς ἔδραξε τὸ ξίφος του, καὶ θὰ ὥρμα κατὰ τοῦ ὑποδειχθέντος προσώπου, ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἐκράτησε τὴν χεῖρά του.

— Τί κάμνεις; τῷ εἶπε. Θέλεις νὰ φονεύσῃς τὸν ἔγγονόν μου ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτιά μου;

— Μοῦ ἐζήτησες τὴν κεφαλήν του, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἰδική σου!...

— Ἀλλὰ τώρα σοῦ ζητῶ τὴν ζωήν του, Κλέων. Ὁ Σαΐτ εἶναι ὁ εὐνοούμενος ἔγγονός μου. Τὸν ἐμεγάλωσα. Τὸν ἠγάπησα καλλίτερον ἀπὸ τὴν ἀγαπητήν του μητέρα—καλλίτερον ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιά μου. Κύτταξε τώρα, δικαιοῦμαι νὰ λάβω μέρος εἰς ὅλα τὰ λάφυρα, καὶ ὅ,τι ζητῶ ἀπὸ σὲ μοῦ ἀνήκει—σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου.

Ὁ ἀτυχὴς νέος, ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀλῆ καὶ ἐναγκαλισθεὶς τὰ γόνατά του κατεφίλει ἠχηρῶς τὰς χεῖράς του, καὶ μὲ πικρὰ δάκρυα παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὸν ἀπελευθερώσῃ—καὶ θὰ τοῦ ἦτο εὐπειθὴς καὶ πρόθυμος υἱὸς ἀμέσως μετὰ ταῦτα.

— Βλέπεις πόσον μὲ ἀγαπᾷ, εἶπεν ὁ Ἀλῆς, στραφεὶς μὲ δακρυσμένους ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν Σαΐτ καὶ καλύπτων τὸν ἔντρομον αἰχμάλωτον διὰ τῆς μακρᾶς λευκῆς γενειάδος του. Λοιπόν, Σαΐτ! ἐξηκολούθησεν ἔπειτα. Τώρα ζητεῖς καταφύγιον ὑπὸ τὴν λευκὴν ταύτην γενειάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἔσυρες τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀλῆ διὰ νὰ τὴν φέρῃς εἰς τὴν μητέρα σου, αἴ;

Ὁ Κλέων ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ μὲ περιφρονητικὸν μειδίαμα. Λοιπὸν ὁ Ἀλῆς ἦτο τρυφερός, ὁ Ἀλῆς εἶχε καρδίαν, τοῦ Ἀλῆ ἡ καρδία ἐσπαράσσετο διὰ τὸν φόνον τῶν συγγενῶν του! Ὁ Ἕλλην ἠσθάνετο ἀγρίαν εὐχαρίστησιν, κατατυραννῶν τὸν Ἀλῆν.

— Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἴδῃς πεθαμένον τὸν Σαΐτ, τοῦ εἶπε, φύγε ἀμέσως ἀπ' ἐδῶ. Δὲν θὰ τὸν πάρῃς ζωντανόν!

— Τί; ἀνέκραξεν ὁ Ἀλῆς καὶ ἀνορθωθεὶς ἐδράξατο τοῦ ξίφους του. Ἐπειδὴ ἡ γενειάς μου εἶναι πολιά, νομίζεις ὅτι θὰ δυνηθῇς νὰ μὲ ποδοπατήσῃς; Θὰ ὑπερασπισθῶ τὸ αἷμά μου διὰ τοῦ αἵματός μου, καὶ θὰ χάσω μᾶλλον τὴν ζωήν μου παρὰ νὰ τὸν ἀφήσω νὰ σφαγῇ. Ἐμπρός, ἄφρον νεανία, ἂς δοκιμάσωμεν τὴν δεξιάν μας χεῖρα!

Ὁ Κλέων τοσοῦτον ἐξεπλάγη, ὥστε δὲν ἐγνώριζε τί νὰ κάμῃ. Ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ σφάξῃ τὸν Ἀλῆν, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο ὁ μεγαλείτερος θρίαμβος τοῦ Σταμποὺλ ἀπὸ ὅλας τὰς νίκας τῆς ἐκστρατείας του.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἀπεσταλμένος ἐκ μέρους τοῦ Ὀδυσσέως μετὰ τῆς διαταγῆς ὅπως ὁ Κλέων ἀποστείλῃ εἰς τὴν Πρέβεζαν ὅλους τοὺς Τούρκους ἀξιωματικούς, τοὺς αἰχμαλωτισθέντας εἰς τὴν μάχην τῆς Πύλου, διότι θὰ ἀντηλλάσσοντο μὲ τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἐν Μολδαυίᾳ.

Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ Κλέωνος ἐπλήγη ἀπὸ τὴν ἄμεσον ταύτην διαταγήν. Ἐθεώρει τὸν ἑαυτόν του ἀρχηγὸν τόσον ὅσον καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἢ τὸν Ὑψηλάντην, καὶ δὲν ἀνεγνώριζε τὰς ἐκ μέρους των πρὸς αὐτὸν ἀποστελλομένας διαταγάς.

Στραφεὶς δὲ ἀπὸ τὸν ἀπεσταλμένον πρὸς τὸν Ἀλῆν, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

— Εἰπὲ εἰς τὸν Ὀδυσσέα ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ στρατιῶταί μου συνηθίζομεν νὰ φονεύωμεν τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Μόνον εἷς ἐξ αὐτῶν ἀπομένει καὶ οὗτος μετημφιεσμένος. Αὐτός, ἐν τούτοις, εἶναι ὁ ἔγγονος τοῦ Τεπελενλῆ, ὅστις τὸν ἀνεγνώρισε καὶ ζητεῖ τὴν ἐξαγοράν του ἀντὶ ἑκατὸν χιλιάδων γροσίων, τὰ ὁποῖα ὑπεχρεώθη νὰ μοὶ πληρώσῃ ἐντὸς μιᾶς ὥρας. Δὲν εἶναι ἔτσι, Τεπελενλῆ;

— Ἔτσι εἶναι, εἶπεν ὁ Ἀλῆς. Αἱ ἑκατὸν χιλιάδες γροσίων θὰ εἶναι εἰς τὰ χέριά σου ἐντὸς μιᾶς ὥρας.

Ὁ Σαΐτ, μὲ κραυγὴν χαρᾶς, ἐφίλησε τὸ ἄκρον τοῦ ἐπενδύτου τοῦ πάππου του, ὁ δὲ Κλέων ἔδωκε τὴν χεῖρά του εἰς ἔνδειξιν συμφωνίας. Μίαν ὥραν ἀργότερον ἔφεραν τὸ χρῆμα ἐντὸς μικρῶν σακκιδίων, καὶ ὁ Κλέων ἐζύγισεν αὐτὸ παρουσίᾳ τῶν ἀρχηγῶν του. Ἐνῷ ὁ Ἀλῆς, ἐναγκαλισθεὶς τὸν ἔγγονόν του διὰ τοῦ ἀριστεροῦ του βραχίονος καὶ καλύπτων αὐτὸν μὲ τὸ καφτάνιόν του, διηύθυνε μετ' αὐτοῦ τὰ βήματά του πρὸς τὰ φρούρια τῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ Κλέων τὸν παρηκολούθει μὲ περιφρονητικὸν βλέμμα. Τόσον ἡ καρδία τοῦ γέροντος τούτου ἔγεινε τρυφερά! Πῶς ἐθρήνησε καὶ ἐξελιπάρησε καὶ ἐπλήρωσε διὰ τὸν νεανίαν αὐτόν, ὅστις ἦτο ὁ εὐνοούμενος ἔγγονός του!

Μετὰ μίαν ὥραν ἦχος τυμπάνων ἠκούετο ἐκ τῶν ἐπάλξεων τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ὅταν οἱ Ἕλληνες παρετήρησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην, εἶδον τὴν ἀγχόνην ἐστημένην ἐκεῖ ὀρθίαν. Τέσσαρες μαῦροι δήμιοι ἦσαν περὶ τὸν Σαΐτ, οὗτινος αἱ χεῖρες ἦσαν δεμέναι ὀπισθάγκωνα, καὶ τὸ σῶμα περιεβάλλετο ἀπὸ τὸ ἴδιον καφτάνιον τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχε δώσει ὁ Ἀλῆς. Ὁ δὲ Ἀλῆς; Οὗτος, ἱππεύων μαῦρον ἵππον, ἔτρεχε πέριξ τοῦ ἰκριώματος. Εἰς ἓν νεῦμά του οἱ δήμιοι ἀνύψωσαν τὸν Σαΐτ εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν τοῦ Ἀλῆ Τεπελενλῆ ὁ εὐνοούμενος ἔγγονος, τὸν ὁποῖον εἶχε λικνίσῃ εἰς τὰ γόνατά του, ὑφίστατο τὸν τυραννικώτερον τῶν θανάτων!

Ὁ Ἀλῆς περιέμεινε νὰ ἴδῃ τὴν θανατικὴν τοῦ νέου ἀγωνίαν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ψυχραιμίας, καί, ὅτε τὸ πᾶν ἐτελείωσε, ἐπυροβόλησε πρὸς τὰ κάτω ἐκ τῆς ἐπάλξεως, ἀνακράξας μετὰ φωνῆς δυνατῆς καὶ σταθερᾶς: «Οὕτω καταστρέφονται ὅλοι τοῦ Τεπελενλῆ οἱ συγγενεῖς, ὅσοι σύρουν κατ' αὐτοῦ τὸ ξίφος των. Δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει ἔλεος!»

Ὁ Κλέων ᾐσθάνθη νὰ παγώνῃ τὸ αἷμα τῆς καρδίας του. Ἆ! εἶχε νὰ μάθῃ πολλά, παραπολλὰ ἀπὸ τὰς ἀγωνιώσας φωνὰς τῶν θνησκόντων, πρὶν ἢ δυνηθῇ νὰ λογαριασθῇ μὲ τὸν Ἀλῆν, τὸν γέροντα ἐκεῖνον, ὅστις θρηνεῖ, ἐκλιπαρεῖ καὶ πληρώνει διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν εὐνοούμενον ἔγγονόν του, μὲ μόνον τὸν σκοπὸν διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ ὁ ἴδιος μὲ τὰ ἀπαισιώτερα τῶν μαρτυρίων.

Ἐξ ὅλης τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας τοῦ Ἀλῆ, τώρα δύο μόνον υἱοὶ τοῦ ἀπέμειναν: ὁ Σουλεϊμὰν καὶ ὁ Μουχτάρ. Οὗτοι ἦσαν οἱ πρῶτοι οἵτινες ἐπρόδωσαν τὸν πατέρα των καὶ αἱ ἐπιβουλαί των τὸν εἶχον πληγώσει περισσότερον παντὸς ἄλλου. Ἐπὶ ἓν ἔτος ὁ Ἀλῆς ἔκρυπτε τὸν πόνον τοῦτον εἰς τὴν καρδίαν του. Διαρκοῦντος δὲ τοῦ διαστήματος τούτου οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἀναφέρῃ παρουσίᾳ του τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν του. Ἀπολύτως κάθε τι, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ὑπενθύμιζεν αὐτούς, ἀπεφεύγετο ἐπιμελῶς ἀπὸ τὰ φρούρια. Ἐάν τις εἶχε βαρυνθῇ τὴν ζωήν του, δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἀναφέρῃ πρὸ τοῦ Ἀλῆ τὸ ὄνομα τοῦ Μουχτάρ, καὶ ὁ θάνατός του ἦτο βέβαιος.

Καὶ ἐν τούτοις οἱ δύο ἀποστάται υἱοὶ ἔζων ἐν μεγάλῃ ἀθλιότητι εἰς τὴν

Ἀδριανούπολιν. "Οσον ἀφορᾷ τὸν Σουλτᾶνον, ἀφ' ὅτου τοὺς ἐκλήρωσε διὰ τὴν προδοσίαν των, δὲν εἶχε πλέον νὰ κάμῃ τι μετ' αὐτῶν.

Ἡ πρώτη χρηματικὴ δόσις, τὴν ὁποίαν εἶχον λάβει ὡς ἀμοιβὴν τοῦ αἵματος τοῦ πατρός των ἐξωδεύθη πολὺ γρήγορα, εἰς ἄσωτα δεῖπνα, κομψὰς σκλάβας, ὡραίους ἵππους καὶ πολυτίμους λίθους. Ὅτε δὲ ἡ δόσις αὕτη ἐξωδεύθη, ἡ δευτέρα δὲν ἐφάνη πλέον. Διότι σημαντικώτερα καὶ ἀπουσιώτερα πρόσωπα διεξεδίκουν ἤδη τὸ βαλάντιον τοῦ Σουλτάνου. Ἡ ἐρρωμένη ἀντίστασις τοῦ Τσελεμλῆ καὶ αἱ ἀνυπολόγιστοι ἀπώλειαι τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁ Σουλτανικὸς στρατὸς ἔρριψαν εἰς λήθην τὰς ὑπηρεσίας τῶν καλῶν ἐκείνων υἱῶν, οἵτινες ἐπεδουλεύθησαν τὴν ζωὴν τοῦ πατρός των χωρὶς νὰ κερδίσῃ τι ὁ Σουλτάνος. Εἶχον ἀρχίσει τότε νὰ μετανοοῦν πικρῶς, διὰ τὴν διαγωγήν των, ὅτε ἔφθασεν ἡ φήμη τῶν νικῶν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ μέχρις αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ πονηραὶ ἡμέραι τῆς ἀνεχείας περιεκύκλωσαν αὐτούς, τὸ χρῆμα καὶ ὁ οἶνος τοὺς ἔλειπον, καὶ εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πωλοῦν, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὰ κοσμήματά των, τοὺς ἵππους των, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ τὰς ὡραίας νεαρὰς σκλάβας των, τότε ἐνόησαν ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναμείνουν βοήθειαν ἀπὸ κανέν μέρος, ἐκτὸς ἂν ἤρχετο τοιαύτη τις ἐκ μέρους ἁλωματουργῶν νησίδων ἢ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῶν «Χιλίων καὶ Μιᾶς Νυκτῶν».

Ἀλλ' εἰς τὰς χώρας τῆς εὐθύμου Ἀνατολῆς αἱ νησίδες καὶ τὰ στοιχεῖα δὲν κατοικοῦν μεταξὺ των ἀνθρώπων.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὰ προσεχές).

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ
"ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΔΑΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ	ΧΑΝΙΑ
Ιω. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΤΑΡΑΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΑΛΑΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΟΜΟΙΡΗΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΣΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΙΟΥΡΟΣ	ΚΑΒΑΛΑΙ
Α. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΠΑΣΗ	ΛΕΥΚΑΣ
Ι. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΡΓΙΠΠΟΣ ΛΑΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	ΛΕΜΗΣΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΠΕΡΣΙΑ	
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΠΠΑΔΗΣ	ΡΕΣΤ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΚΑΓΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
Κ. Β. ΚΩΤΟΒΙΤΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΔΟΡΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΥΠΟ 1892
19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΓΚΟΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΔΙ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: N. ZENGO
C)O GRIESMERE GALLERIES
164 TREMONT ST., BOSTON, MASS.

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΤΟ ΚΥΜΑ

Τοῦ Αἰγαίου τὸ κῦμα πάει σκορπαρισιὰ
καὶ χρδνια τοῦ Βοστόρου κρούει τὴ θύρα:
—Ἄνοιξε, θύρα, ποῦ κρατεῖς κλεισιὰ
τὸ θησαυρὸ ποῦ μοῦγραψεν ἡ μοῖρα.

—Τί κρούεις τοῦ κάκου; κρύβει μιὰ φωνή.
Λύτὴς ποῦ κρούει μιὰ θύρα κλειδωμένη,
χάνει τὴν καταλύτρα ὑκομονή
καὶ σπάει τὴ θύρα καὶ μὲ λύσσα μπαίνει.

Ο ΝΑΥΤΗΣ

Ναύτη, ποῦ μὲ τ' ἀφρόλουστα θεριὰ
καλαίβιες, κυνηγώντας μιὰν ἐλπίδα,
τὲς μου, σὰν ποιὸ νησί, σὰν ποιὰ στεριὰ
νέ' ἡ ἀγαπημένη σου πατρίδα;

—Ρίζες ἐγὼ δὲν ἔχω, ὅπως ἐσὺ
κι' ὅπως οἱ ἄλλοι τῆς ζωῆς οἱ σκλάβοι'
ὄχι, μήτε στεριὰ μήτε νησί'
πατρίδα μου εἶναι μόνο τὸ καράβι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΓΑΛΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 15ης σελίδος).

ζουν τώρα «Εἰς τὸ Βερολῖνον!», ἐνῷ τῶν Γερμανῶν τὸ σύνθημα τότε ἦτο «Εἰς τοὺς Παρισίους!» Τῆς Γαλλίας ἡ ἠθικὴ δύναμις εἶναι ἐν συμπλήρωμα τῆς στρατιωτικῆς της δυνάμεως πολὺ μεγαλήτερον τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ. Οἱ Γερμανοὶ ἤθελον νὰ τὴν συντρίψουν ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ νὰ τὴν καταστήσουν ὁριστικῶς ἀνίκανον πρὸς οἱανδήποτε δρᾶσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ ὡς ἐν παρέδῳ νὰ τὴν στερήσουν τῶν ἀποικιῶν της καὶ νὰ καταστρέψουν ἀνεπανορθώτως τὸ ἐμπόριόν της. Εὐτυχῶς φαίνεται τώρα ὅτι οἱ Γάλλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ καταστήσουν τὴν Γερμανίαν ἀνίκανον διὰ πᾶσαν ἐπίθεσιν ἢ διατάραξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ὅταν τὸ διαρκῶς προσαλιζόμενον ξίφος τοῦ Κάϊζερ ἀποτεθῇ ὡς λάφυρον εἰς τὸ Μέγαρον τῶν Ἀπομάχων ἢ εἰς τὰς Βερσαλλίας, ὁ κόσμος θὰ κοιμᾶται ἡσυχώτερον καὶ θὰ εὐγνωμονῇ διὰ τοῦτο τὴν Γαλλίαν. Καὶ ὁ Γερμανικὸς λαός, συνερχόμενος ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ ὀπίου, δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων εὐγνώμων.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς Παρισίους Ἕλληνες καὶ ἔχοντες ἀνάγκην ἰατρικῶν συμβουλῶν θὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ θέλα αὐτῶν συμφέροντα ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἰατρὸν κ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ ΛΟΥΖΗΝ
46 Avenue de Niel
PARIS, FRANCE

τέως διευθυντὴν τοῦ τετάρτου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς δύο νικηφόρους πολέμους μου καὶ ἀποφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων ἔνθα ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐξασκεῖ τὴν ἐπιστήμην του.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ATHENS - GREECE
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρᾳ, Καλάμαις, Τρικάλοις, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χρᾷ, Λιμένι-Ἐλλάδος (Σάμῳ).
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πραιτορείου ἐν Σκηπτοῦχῳ), Ἀμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίγ.
ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λευκωσίᾳ.
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ἀντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΙΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΟ, Ἀντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διευθύνων Σύμβουλος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Βαρῶνος Α. Δὲ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΒΕΡΓΟΤΗΣ, ΑΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ**
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: **"ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"**

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς δράγκα ἢ Λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:

3 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν.
3 1/2 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.
4 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.
5 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Ἐπίσης δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ ὀρ. 2,000 καὶ ἀπὸ τόκου 1 ο/ο τὸ ἔτος.

Ὅσοι ἐκ τῶν μετανασταῖων θέλουσι νὰ ἀποστείλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κάτωθι σημειωμένους ἀνεπιφυλάκτως μας ἤτοι:

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co, Adams Express Co, American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lionelo Perera & Co., Zimmerman & Forsay, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Fort Dearborn National Bank, Chicago, Ill. —The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal. —The First National Bank Cincinnati, O.—First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.

ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.

ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco de Brasil.

ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.

Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἀμοιβαῖα των ἐπὶ ἀδείας εἴτε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς οἱονδήποτε τῶν Ὑποκαταστημάτων της, παρ' ὃ θέλουσι νὰ γείνῃ ἡ κατάθεσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν παρὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐμβαλμάτων, συνιστάται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα τοῖς ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894
ὑπὸ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.

ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Μόνιμοι ἐμπιστοὶ ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κωνσταντινουπόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Κύπρῳ καὶ Σάμῳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 5.00
	Ἑξάμηνος	» 2.50
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (MANHATTAN)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:

"ATLANTIS", P.O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΠΑΘΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΘΗΣΑΙ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5.00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5.00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	»	5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὶζ	»	1.00
*11	Τὶ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλο-ἑλληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2.50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας — ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ — ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σι, **Pl. Tunnel 525, Pera.** — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, **Okeia Momferato** — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

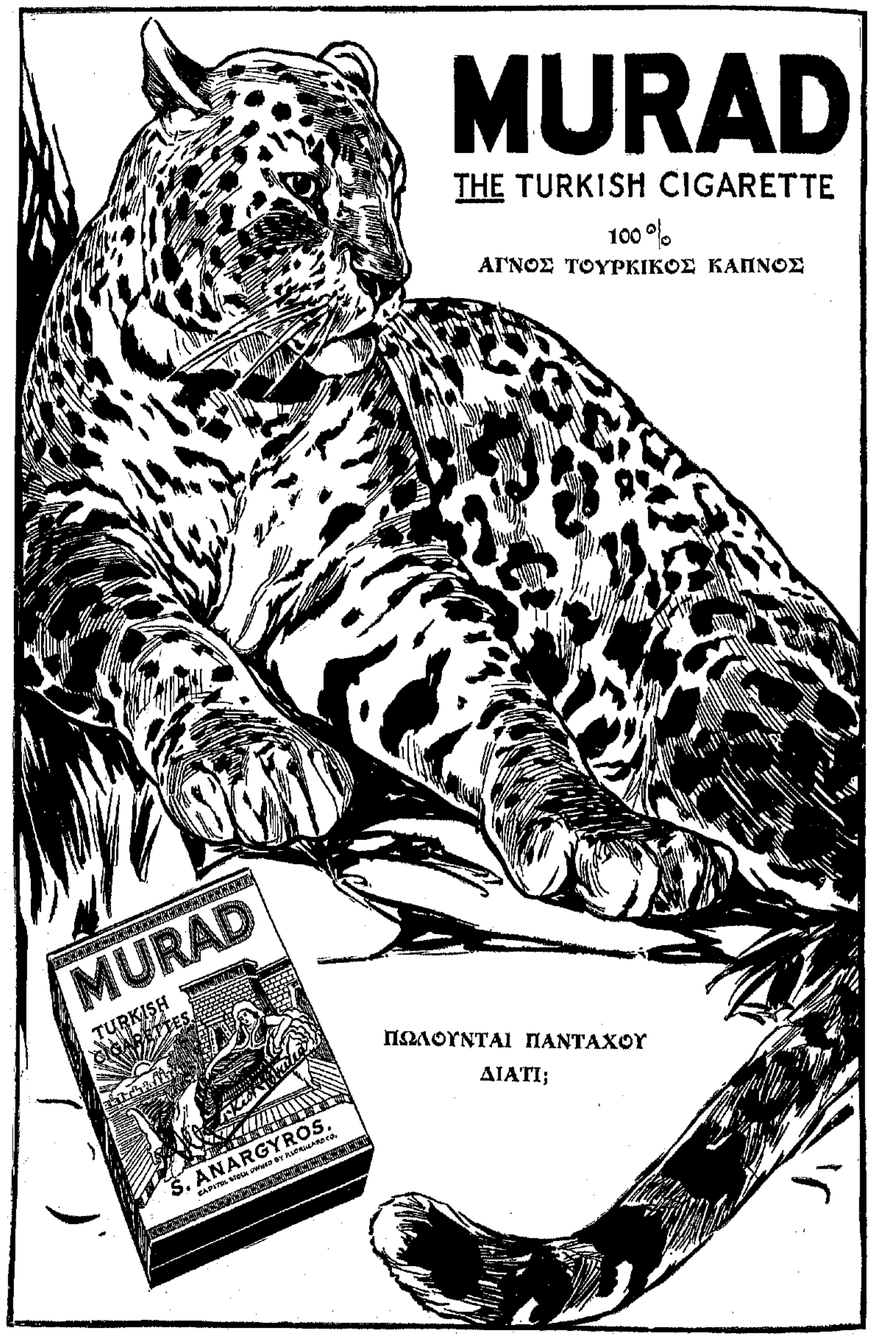
MURAD
THE TURKISH CIGARETTE
100 %
ΑΓΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ
MURAD
TURKISH
CIGARETTES
S. ANARGYROS.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΙΑΤΙ;

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 9
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1914

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

VOL. V, NO. 9
SEPTEMBER
1914

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

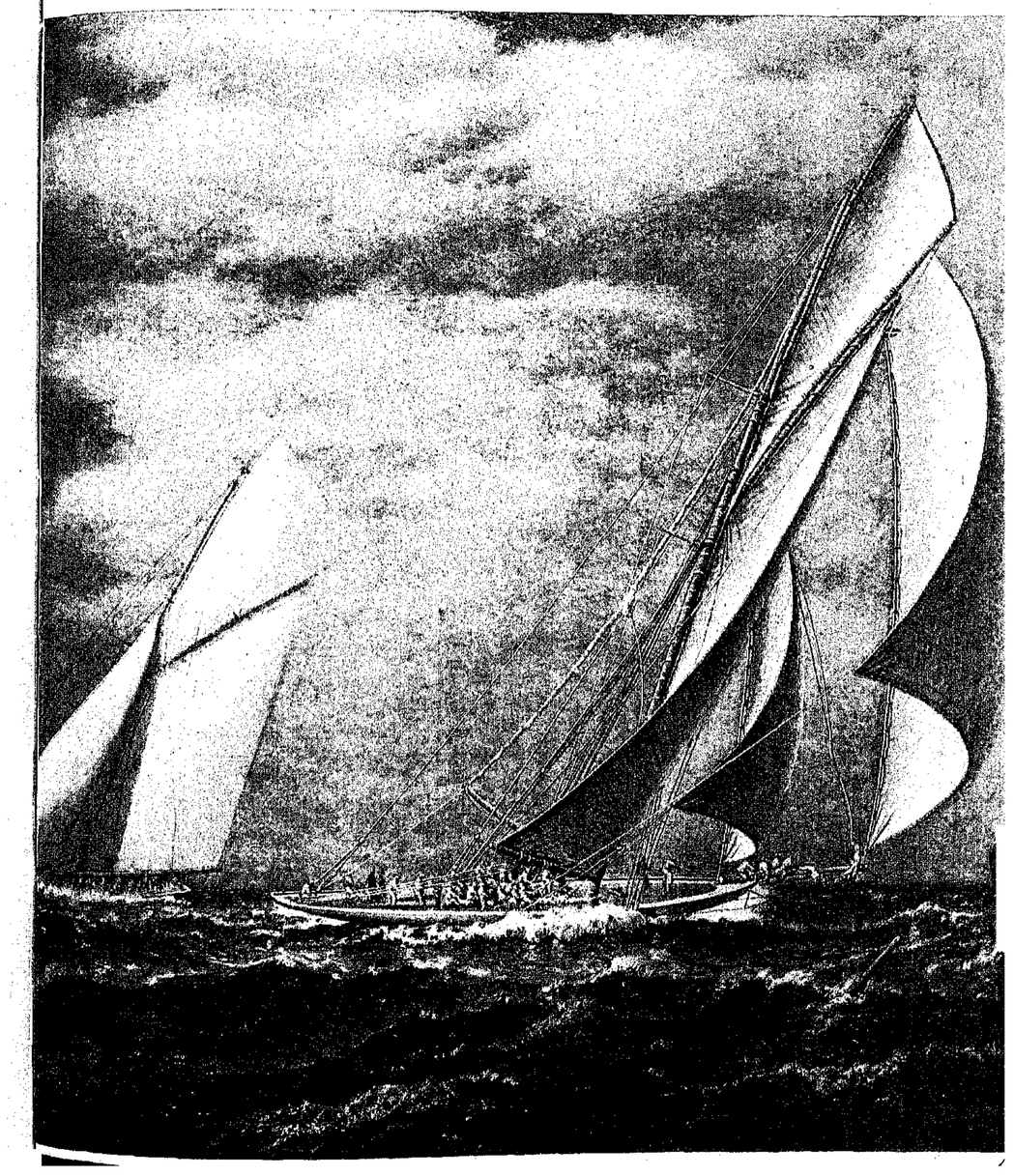

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ○ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ○ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ○ ○ ΔΡΑΧΜΑΙ ○ ○ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ

ΙΩΑΝ. ΓΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστάται θερμώς εις τους μετά της Τραπέζης συναλλασσομένους, όπως προς ταχυτέραν διεξαγωγήν των υποθέσεών των, απευθύνωσι τα απευθύνωνται προς τα διοικούντα την Τράπεζαν πρίσωπα και διευθύνωσιν αποκλειστικώς πάσας τας επιστολάς αυτών εις την διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΑΜΥΡΟΝ	ΔΙΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΡΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΑΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ Α...ΕΡΙΚΗ

Δι' αποστολήν χρημάτων εκ των Ηνωμένων Πολιτειών εις Ελλάδα απευθυντέον προς τους έξης αναποκριτάς της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First NationalBank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ανάλογους καταθέσεις είς χρυσόν, ήτοι είς φράγκα καὶ λίρας Αγγλίας, αποδοτέας εν ωρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκείς, επὶ τόκῳ

1	ο/ο κατ' έτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον				
2	ο/ο	»	»	1	έτους »
2	1/2 ο/ο	»	»	2	ετῶν »
3	ο/ο	»	»	4	» »
4	ο/ο	»	»	5	» »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V. NO. 9 SEPTEMBER 1914

ΕΤΟΣ Θ' ΑΡ. 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15, ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΕΚΑΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $ 2.00. FOREIGN FRS. 15.
20 c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E, NEW YORK, U. S. A.
G. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1st VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1904
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $5.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 38.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $6.00. FOREIGN FRS. 35
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970 - 4971 - 4972 MADISON SQUARE

ΟΔΕΥΤΤΡΟΣ μὴν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου συμπληροῦται, χωρὶς ἀκόμη οὔτε τὰ Γερμανικὰ οὔτε τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα νὰ ἔχωσι νὰ ἐπιδείξωσι μίαν μεγάλην ἀποφασιστικὴν νίκην. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ὀκτὼ ἑβδομάδων, αἵτινες διέρρευσαν ἀπὸ τῆς 1ης Λυγούστου, τὸν κύριον ρόλον εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ἔπαιξεν ὁ Γερμανικὸς στρατός, ὅστις ἀνεδείχθη ἀνάξιος τῆς φήμης, ἣν ἐν εἰρήνῃ εἶχεν ἀποκτήσῃ.

Ἡ ὁρμητικὴ ἐκείνη κάθοδός του πρὸς τοὺς Παρισίους ἐξήλειψεν ὅλην τὴν σημασίαν τῆς καταλήψεως τοῦ Βελγίου, ἥτις περιῆλθεν εἰς τὴν κατηγορίαν γεγονότος δευτερευούσης περιωπῆς καὶ ἀξίας.

Τὸ κατόρθωμα ἐκεῖνο τῶν Γερμανῶν δὲν ὠφέλητο μόνον εἰς τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν τοῦ στρατοῦ των. Ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα ἑνὸς μαθηματικοῦ ὑπολογισμοῦ, εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὁποίου τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον προέβη κατὰ τὸν ἀμεσώτερον τρόπον, παραδιάσαν τὴν αὐθεντερότητα τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου, ἀφηρῆσαν τὰς κολοσσιαίας εἰς ἀνθρωπίνους θυσίας ὑπάρξεις, καὶ ὑπερπηδήσαν πᾶν ἐμπόδιον φυσικὸν καὶ τεχνητόν, τὸ ὁποῖον εὑρέθη ἐνώπιόν του.

Τοιοῦτος παρουσιάσθη εἰς τὸ πεδίον τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ὁ Γερμανικὸς στρατός.

Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ του ὑπῆρξε θαῦμα ταχύτητος καὶ ἀκριβείας. Ἡ μαχητικὴ ἀξία ἑκάστου στρατιώτου ἀνωτέρα συγκρίσεως. Τὸ ἱππικὸν τῶν Οὐλάνων ὑπόδειγμα τελειότητος, καὶ τὸ Γερμανικὸν πυροβολικὸν ἀπαράμιλλον.

Παρακολουθοῦν κανεὶς τὴν διάβασιν τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων διὰ τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου εἰς τὰ Γαλλικὰ ἔδαφος καὶ τὴν προέλασιν αὐτῶν μέχρι Παρισίων, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν στρατιωτικὴν ἐκείνην μόρφωσιν, ἥτις ἐπέτρεψεν εἰς κάθε σωματάρχην καὶ κάθε ἀξιωματικὸν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ νὰ γνωρίζῃ τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ του σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν. Κάθε πόλις, κάθε χωρίον, κάθε ὁδὸς καὶ κάθε ἀτραπός, καὶ κάθε καλύβη καὶ κάθε θάμνος ἀκόμη τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς Γερμανούς. Καὶ ὅταν εἰς ταῦτα προσθέσῃ κανεὶς τὴν ἀξίαν τῶν ἡγετῶν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, θὰ ἴδῃ, ἀνεξαρτήτως τῶν συμπαθειῶν καὶ τῶν ἀντιπαθειῶν του, ὅτι ἡ πολεμικὴ μηχανὴ τῆς Γερμανίας, ὡς ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον, δικαίως ἐθεωρήθη ὡς ἐκπροσωποῦσα τὸν τελειότερον στρατόν, ὃν κατήρτισέ ποτε Κράτος ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν.

ΚΑΙ τὸν στράτὸν τοῦτον ἐνίκησαν οἱ Γάλλοι. Τὸν ἐνίκησαν ὅταν, ἀντιτάξαντες εἰς τὸν ὄγκον τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματός των, τὸν παρέσυραν μέχρι τῶν θυρῶν τῶν Παρισίων, διὰ νὰ τὸν ἀποκρούσωσι κατόπιν καὶ νὰ τὸν ρίψωσιν ἐκ νέου ὀπίσω, καταστρέφοντες ὅλα τὰ σχέδια καὶ ὅλους τοὺς ὑπολογισμούς, ἐφ' ὧν ἐστήριζον τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπιτυχίας των οἱ Γερμανοί.

Μὴ κινητοποιηθέντες μὲ Γερμανικὴν ταχύτητα καὶ κατὰ συνέπειαν εὑρεθέντες ἐν μειονεκτικῇ θέσει κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, οἱ Γάλλοι, βοηθούμενοι ἀπὸ μίαν δράκα Ἄγγλων ἡρώων, ὑπεχώρησαν ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας, δεκατίζοντες ἐν τῇ ὑποχωρήσει των τὰς ἐχθρικὰς γραμμάς. Ὅταν δὲ εὑρέθησαν κλεονεκτοῦντες ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων των, καὶ βέβαιοι περὶ τῆς νίκης, τότε ἐπετέθησαν μὲ τὴν ὁρμὴν καὶ τὸν ὡραῖον ἐκεῖνον Γαλλικὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις ἔσχε τὴν ἀκολούθειάν του κατὰ τὴν μεγάλην Ναπολεόντειον ἐποχήν.

Ὁ ἐπιδρομεὺς ἀπεκρούσθη καὶ ἐκδιώκεται ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης δὲν εἶναι μακράν.

Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ ἱπποτικοὶ σύμμαχοί των νικοῦν καὶ ἐν τέλει θὰ θριαμβεύσουν. Διότι μάχονται ὑπὲρ τοῦ δικαίου, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπάτησεν ὁ Κάϊζερ, βιάζων τὸ Βελγικὸν ἔδαφος, καίων τὰς πόλεις τῶν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀγωνιζομένων Βέλγων, ἐπιτρέπων τὴν σφαγὴν ἀθώων γυναικοπαίδων μόνον καὶ μόνον, διότι ταῦτα εὑρέθησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, καὶ καταστρέφων μνημεῖα, ἅτινα ἐσεβάσθησαν ἑκατοντάδες ἐναυτῶν.

Τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα, τέλεια ἀπὸ πολεμικῆς ἀπόψεως, ἐνεδείχθησαν πρωτογενῆ καὶ βάρβαρα ἀπὸ ἀπόψεως ἀνθρωπιστικῆς.

Διὰ τοῦτο ὁ Κάϊζερ καὶ ὁ στρατός του μὲ ὅλας τὰς παραδόσεις των, καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀπανθρωπίας, μὲ τὰς ὁποίας συνέδεσαν ἐσχάτως τὸ ἄγριον ἔργον αὐτῶν, πρέπει νὰ συντριβοῦν.

Ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ κραταίωσις τῶν Ο' ἀπετέλουν διαρκῆ ἀπειλὴν κατὰ τῆς εἰρήνης, τῆς ἡσυχίας, τῆς προόδου, τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

Ἡ Γερμανία τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Κάϊζερ πρέπει νὰ παύσῃ ὑπάρχουσα, καὶ θὰ παύσῃ, διότι ἔχει ἐχθρὸν ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὁλόκληρον τὸν πολιτισμόν. Ἀνω' αὐτῆς ὑπάρχει ἐλπὶς γ' ἀναζήσῃ ἡ Γερμανία τοῦ Γκαῖτε, τοῦ Χάϊνε, τοῦ Μπετόβεν καὶ τοῦ Σχίλλερ, ἡ Γερμανία τῆς μελέτης, τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἣν ὅλος ὁ κόσμος θαυμάζει, σέβεται καὶ ἀγαπᾷ, καὶ ἣν θὰ ἤθελε νὰ βλέπεν ἀδελφικῶς κρατουμένην μὲ τὴν πατρίδα τοῦ Ρακίνα, τοῦ Βολταίρου καὶ τοῦ Οὐγκώ, καὶ τὴν γενέτειραν τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Μίλτωνος καὶ τοῦ Καρλύλ, καὶ σκορπίζουσαν μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ὄχι αἵματα καὶ κάποιους μάχων, ἀλλὰ τὸ ἀνάσπερον τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ φῶς.

ΠΟΣΟΝ ὀλίγον ἐπίκαιροι εἶναι σήμερον τοιοῦτοι ρεμβασμοί!...

Ὁ πόλεμος ἐπισκιάζει πᾶσαν ἄλλην σκέψιν.

Ἡ γιγαντομαχία τῆς Γαλλίας ἀποτελεῖ τὴν μίαν μόνον φάσιν του. Ἀλλὰ τὰ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Θέατρον τῆς Πανευρωπαϊκῆς συρράξεως ἐκτυλισσόμενα γεγονότα εἶναι ἐξ ἴσου μέγιστα εἰς ἔκτασιν καὶ σημασίαν.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ κολοσσὸς συνῆλθε ἀπὸ τῶν πληγμάτων ἅτινα ἔλαβεν εἰς τὰ Μαντζουριανὰ πεδία πρὸ μιᾶς δεκαετίας, καὶ γιγαντωθεὶς ἀντιμετώπισε πανίσχυρος τὸν Γερμανικὸν δράκοντα καὶ συνέτριψε τὴν Αὐστρίαν, ἴσως διὰ παντός.

Κατὰ τὸ δίμηνον ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ μεγάλου πολέμου διάστημα τὰ στρατεύματα μόνον θριάμβους στρατηγικοὺς καὶ νίκας ἔχουν νὰ παρουσιάσουν. Ματαιώσαντα τὴν παροχὴν πάσης τελεσφόρου Γερμανικῆς βοηθείας εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἐθριάμβευσαν ἐν Γαλικίᾳ, καὶ σήμερον εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Βερολῖνον.

Ὁ Κάϊζερ δὲν ἔχει ἤδη δυνάμεις ἀρκετὰς ὅπως φρουρήσῃ καὶ τὰ δύο σύνορά του.

Ὁ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ δὲν ἔχει καθόλου.

Νικοῦν οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ, σκιαζόμενοι ἀπὸ τὸν νικηφόρον ἀετὸν τοῦ Τσάρου. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος ἐξακολουθεῖ εἰς τρία μέτωπα, καθημερινῶς ἐγείρεται ἐπιτακτικώτερον τὸ ἐρώτημα:

— Τί θὰ κάμῃ ὁ Αἷμος;

ΕΚΕΙ ἡ κατάστασις εἶναι χαώδης. Ἐκεῖ οὐδεὶς γνωρίζει τὰς σκέψεις τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων τοὺς ὑπολογισμούς, τῶν Ρουμάνων τὰ σχέδια, τῶν Ἰταλῶν τὰς διαθέσεις...

Ἡ Ἑλλάς, εὑρισκομένη εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἀνατολικοῦ τούτου πυρετοῦ, ἀναμένει ἀτάραχος τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, καὶ ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν γείνῃ, ἔχει πεποίθησιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν, τὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς τὸν Θεόν, ὅστις κατὰ τὸ διάστημα αἰώνων ὅλων δὲν ἔπαυσε νὰ τὴν φρουρῇ, νὰ τὴν ἐνισχύῃ καὶ νὰ τὴν σκέπῃ.

ΟΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΔΡΑΓΩΝΟΙ, ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ ΠΙΠΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ 1870

ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ, ὡς κῦμα κατὰ βράχου, ὁ στρατιωτικὸς ὄγκος τῆς Γερμανίας εἰς τὴν τρομερὰν σύγκρουσιν του πρὸς τὸν ἐπιστημονικώτατον στρατὸν τῆς νικηφόρου Γαλλίας. Ἡ πλήμμυρα τὴν ὁποίαν ἀπὸ 44 ἐτῶν ἡτοίμαζεν ἡ Πρωσσικὴ στρατοκρατία πρὸς κατάκλυσιν τῆς οἰκουμένης κατεπόθη παρὰ τὸν Μάρνην καὶ παρὰ τὸν Αἶσνην, καὶ ἡ ἄμπωτις τῆς ὑποχωρήσεως θὰ φέρῃ ὀπίσω εἰς τὴν Γερμανίαν ἄθλια μόνον συντρίμματα ἑνὸς ἐκμηδενισμένου στρατοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν γενεὰν ἔτρεμεν ἡ Εὐρώπη. Ἐλέχθη ὅτι ὁ Κάϊζερ εἶχε μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τοῦ στρατοῦ τοῦ von Kluck πέραν τῆς Ἀμιένης διὰ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τῶν λεγεώνων του εἰς τοὺς Παρισίους, ὅπου ἄλλως τε εἶχε παραγγείλῃ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ μεγαλήτερον ξενοδοχεῖον πολυτελὲς ἐπινίκειον συμπόσιον. Τόσον τὸ καλλίτερον διὰ τὴν παρομοίωσιν τῆς ἀπογοητεύσεώς του πρὸς τὴν ὀλίψιν τοῦ ἐπηρμένου Ξέρξου, φεύγοντος νύκτωρ πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον ὅταν ἀπὸ τὸν τεράστιον στόλον του δὲν εἶχον ἀφήσει οἱ Σαλαμινομάχοι παρὰ ἀξιοθρήνητά τινα λείψανα διὰ νὰ κομίσουν τὴν εἴδησιν τῆς παγωλεθρίας εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἡ ἀνθρωποθύτης θὰ εἶναι εὐγνώμων εἰς τὴν Γαλλίαν διότι ἐπεφύλασσεν εἰς τὸν Κάϊζερ τὸ ναυάγιον τῶν κοσμοκρατορικῶν ὀνείρων του, ὡς εἶναι εὐγνώμων εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πνίξασαν τοὺς Πέρσας τοῦ Ξέρξου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἀπαλλάξασαν τὴν Εὐρώπην ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἀπὸ τὴν ἐξ Ἀσίας ἀπειλήν. Ἡ νίκη τῆς Γαλλίας εἶναι νίκη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς θνῃσιμοθυμίας. Ἡ κατίσχυσις τοῦ Joffre κατὰ τοῦ von Kluck, τοῦ von Buelow, τοῦ Δουκὸς τῆς Βυρτεμβέργης, τοῦ von Hausen καὶ τοῦ Γερμανοῦ Διαδόχου εἶναι ὁ περιφανέστερος θρίαμβος τοῦ πνεύματος κατὰ τοῦ κτηνώδους ὄγκου, τῆς ἐπιστήμης κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ φαταλισμοῦ, τοῦ εὐγενοῦς πατριωτισμοῦ κατὰ τοῦ τυφλοῦ φυλετικοῦ φανατισμοῦ.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΑΚΗΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Μάρνου ἔρριψαν οἱ φιλειρηνικοὶ Γάλλοι τὸ ὑπερήφανον χράνος τοῦ Γερμανικοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ εἰς τὸν Αἶσνην θὰ διαδράσῃ ἡ σωρεία τὸν θώρακά του. Ὁ Μεύσης θὰ δεχθῇ τὰ σιδηρᾶ πέδιλά του, καὶ ἐκεῖθεν, ἐλαφρὸς πλέον καὶ ταχύπους θὰ φεύγῃ ὁ συρσετὸς τῆς Γερμανίας πρὸς τὸν Ρῆνον, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Εἰς τὸν Ρῆνον ὁ ὀγὼν θὰ λάβῃ ἄλλην φάσιν. Ἡ ἀτειθετικὴ Γερμανία θὰ διεξάγῃ τότε σμυνιτὸν ὀγῶνα, μὲ τὸ ἠθικὸν της πνιγμένον εἰς τοταμοὺς αἱμάτων, θαμμένον ὑπὸ σωροὺς πτωμάτων εἰς τὰ πεδία πανωλεθριῶν, μὲ τὸν στρατόν της φοβερὰ ὁποδεκατισμένον καὶ ἡμιαφωπλισμένον, μὲ μόνα τὰ παραρρήγεια φρούριά της ὡς ἀσπίδα—ἀνεπαρκὲς ὅπλον ἀμύνης κατόπιν κατασυντριπτικῶν ἡττῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὴν σπουδὴν ταύτην θὰ ρίψουν οἱ Σύμμαχοι εἰς τὸν Ρῆνον διὰ νὰ προελάσουν νικηφόρως κατὰ τοῦ Βερολίνου καὶ νὰ κατάξουν κατακέφαλα, ὅπλον πλέον, ἀνίκανον καὶ δι' ἐπίθεσιν καὶ δι' ἄμυναν, τὸν Γερμανικὸν μιλιταρισμόν. Τότε μόνον θὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως ἡ Εὐρώπη, τότε μόνον θὰ δύναται νὰ ἐλπίσῃ εὐτυχεστέραν ἐποχὴν ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. Ἡ Γερμανία, μὲ τὰς περὶ ἐπικρατήσεως τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ, κατὰ τὴν ἀντίληψίν της, τοῦ κρατίστου μεσαιωνικὰς ἰδέας της, ἦτο εἰς διαρκῆς ἐφιάλτης τῆς Εὐρώπης, διὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου οὐδεὶς θὰ λυπηθῇ. Αἱ βλέψεις της καὶ τὰ δόγματά της ἦσαν ἀπειλὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας παντὸς ἀνθρώπου καὶ παντὸς λαοῦ, μὴ ἐξαιρουμένου οὔτε τοῦ Γερμανικοῦ, ὁ ὁποῖος δυσπάθει τώρα τὴν ζωήν του καὶ τὴν εὐημερίαν του εἰς τὸν βωμὸν τῆς φυλετικῆς αὐτολατρείας, τῆς γειροτέρας τῶν εἰδωλολατρειῶν. "Οταν ὁ Γερμανικὸς λαὸς μάθῃ ἀπὸ τοὺς Γάλλους τὴν Μασσαλιώτιδα «Deut chland ι ber Alles», θὰ ἔλθῃ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ μακαρίζῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἥττης του καὶ θὰ εὐγνωμονῇ τοὺς νικητάς του.

Ἀπὸ τοῦ Βελγίου μέχρι τοῦ Creil εἰς τὰ βόρεια τῶν Παρισίων ὁ θόρυβος τῆς Γερμανικῆς νικηφόρου προελάσεως ἦτο μεγαλήτερος τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ κατορθώματος τῶν Γερμανῶν ἀπὸ καθαρῶς στρατηγικῆς ἀπόψεως. Ἡ Γερμανικὴ προέλασις ἔγεινε διὰ μέσου ἀνωχύρωτου χώρας. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ ἀπὸ τὸν τεράστιον Γερμανικὸν ὄγκον ὡς ἁπλοῦς στρατιωτικὸς περίπατος ἂν δὲν εἶχον Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίσουν ὑπὸ δυσμενεστάτας συνθήκας τοὺς ἐπιδρομεῖς, σταματῶντες ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον ἐν τῇ στρατηγικωτάτῃ ὑποχωρήσει των, πρὸς ἐπιβράδυνσιν αὐτῆς καὶ ἀποδεκάτισιν τοῦ ἐχθροῦ. Ὑπῆρχαν φρούρια εἰς τὰ βορειανατολικὰ τῆς Γαλλίας, ἦσαν ὅμως ὅλα ἄχρηστα καὶ ἀπηρχαιωμένα. Πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου αἱ Γαλλικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἶχον δοκιμάσει τὴν ἀντοχὴν ἑνὸς ἐκ τῶν βορειανατολικῶν συνόρων εἰς τὰ βλήματα τῶν νεωτάτων βαρέων πυροβόλων, καὶ εἰς διάστημα ὀλίγων ὡρῶν τὸ φρούριον ἦτο θρυμματισμένον. Ὑπῆρχε σκέψις ἀνατινάξεως ὅλων τῶν φρουρίων τούτων διὰ νὰ μὴ χρησιμοποιηθοῦν ποτὲ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ ὁ φόβος τῆς ἐξεγέρσεως τῆς κοινῆς γνώμης, ὅστις ἐματαίωσε τὸ σχέδιον τοῦτο. Ἡ ἀχρηστία τῶν βορειανατολικῶν φρουρίων ἐξηγεῖ τὴν ἐκπληξιν τῆς Αἰλλης ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ὀχυρωμάτων της.

Ἀλλ' οἱ Γερμανικοὶ θρίαμβοι, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὸ ἀνωχύρωτον τῆς χώρας ἐστοίχισαν εἰς τὰς στρατιὰς τοῦ Κάϊζερ ἀκριβώτατα καὶ ἐν τῶν ὁποίων ἔμαινεν ἐντελῶς ἄθικτος καὶ ἀνέπαφος ἡ δύναμις τῶν Συμμάχων, δὲν διήρκεσαν ἐπὶ μακρόν. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Βερολῖνον πορεύεται νὰ ἀκούσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς πολιορκίας ἐῶν Παρισίων, αἱ Γερμανικαὶ στρατιαί, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν προέλασίν των νοτιοδυτικῶς, ἐστράφησαν ἀκροδεξιᾶθεν πρὸς τὰ νοτιανατολικά, παρακάμπτουσαι τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν. Ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποτυχίας των. Ἔπεσαν ἐν τῇ ἀπροσδοκήτῳ ταύτῃ κινήσει ἐπὶ τοῦ Μάρνου, ὅπου ἠττήθησαν εἰς τὴν πρώτην γενικὴν μάχην τοῦ πολέμου μετὰ πενθήμερον ἀπεγνωσμένον καὶ πολύνεκρον ἀγῶνα. Πάντως ἡ ἥττα καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα γενικὴ ὑποχώρησις πρὸς τὸν Αἶσνην ἦσαν προτιμότεραι τῆς κυκλώσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἠσελλήθησαν ἐν τῇ προελάσει των οἱ Γερμανοὶ βορείως τῶν Παρισίων πρὶν στραφοῦν πρὸς ἀπουσόβησιν τῆς συμφορᾶς πρὸς τὰ νοτιανατολικά. Ὁ κίνδυνος τῆς περικυκλώσεως τὸν ὁποῖον διαρκῶς ἐπέσειε ὁ Joffre ἦτο πάλιν ὁ κυριώτερος παράγων τῆς ὑποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τοῦ Μάρνου πρὸς τὸν Αἶσνην, ὅπου τοὺς ἀνέμενεν ἡ πανωλεθρία.

Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Αἴσνου οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις σώζει πλέον τὴν Γερμανίαν, ὁλιγώτερον δὲ ὅλων ὁ στρατός της. Ἐκεῖ ἡ νίκη τῶν Γάλλων ἦτο πλήρης, ὄχι ἁπλῶς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀποτελεσμάτων, ὄχι μόνον διότι ἔσχε τὴν ὑπεράτην κρίσιν της ἡ Γερμανικὴ εἰσβολὴ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀπέτυχεν οἰκτρῶς καὶ δριστικῶς, ἀλλὰ κυρίως διότι Γάλλοι καὶ Γερμανοὶ ἐπολέμησαν παρὰ τὸν Αἶσνην ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, μὲ ἴσας περίπου δυνάμεις ἐκατέρωθεν, μὲ τὰς θέσεις μᾶλιστα τῶν Γερμανῶν πλεονεκτούσας, καὶ ἐθριάμβευσεν ἡ στρατηγικὴ τοῦ Joffre καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν Συμμάχων. Οἱ νικηταὶ τῆς μάχης τοῦ Αἴσνου θὰ εἶναι νικηταὶ τοῦ λοιποῦ εἰς κάθε νέαν σύρραξιν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου. Θέσεις ὑψηλαί, σειραὶ χαρακωμάτων, βαρὺ πυροβολικόν, ἐνισχύσεις, λυσσώδεις ἐπιθέσεις καὶ ἀπεγνωσμένη ἀντίστασις, δὲν ἴσχυσαν νὰ σώσουν τοὺς Γερμανοὺς εἰς τὴν μεγίστην τῶν μαχῶν τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου πολέμων. Δὲν ἔμεινε τίποτε ἐκ τῆς στρατηγικῆς, ἐκ τῆς τακτικῆς, ἐκ τῆς ὀχυρωματικῆς, ἐκ τῶν ἀτομικῶν ἀρετῶν τοῦ στρατιώτου, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δοκιμασθῇ εἰς τὴν μάχην ἐκείνην ἐν τῇ ὁλότητί του. Οἱ Γερμανοὶ διέθεσαν ἐκεῖ ὅλα τὰ πολεμικὰ των κεφάλαια καὶ ἀπέτυχον. Ἔπαιξαν τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου καὶ ἔχασαν. Οἱ Γάλλοι, οἱ νικηταὶ τῆς μάχης τοῦ Αἴσνου, εἶναι οἱ νικηταὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ἀλλ' ἐπὶ μικροτέρου μετώπου, εἶχε καταστροπώσει ὁ Μέγας Ναπολέων τὸν Πρῶσσον Blucher, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπέπρωτο νὰ ἡττηθῇ κατόπιν εἰς τὸ Βατερλώ. Κέντρον τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἦτο τότε τὸ ὀροπέδιον τοῦ Κράν, περὶ τὸ ὁποῖον λυσσώδης πάλη διεξήχθη καὶ τώρα μεταξὺ Γάλλων καὶ Γερμανῶν. Ὁ Blucher εἶχεν εἴπῃ ὅτι 25,000 στρατιῶται ἠδύναντο νὰ ὑπερασπίσουν τὸ ὀροπέδιον ἐναντίον οἱασδήποτε δυνάμεως. Ἡ γνώμη του διεψεύσθη τ ρα ὑπὸ τῶν Γάλλων, οἱ ὁποῖοι ἐξετόπισαν ἐκ τοῦ ὀροπεδίου ἑκατὸν χιλιάδας Γερμανούς. Ὁμοῦ μὲ τὸ ὀροπέδιον τοῦ Κράν, ἡ Σουασὸν καὶ αἱ Ρῆμαι—αἱ ἀτυχεῖς Ρῆμαι τὰς ὁποίας ἐσπόλισαν οἱ αἰῶνες διὰ νὰ τὰς καταστρέψουν ἐν μιᾷ στιγμῇ βανδαλικοῦ παροξυσμοῦ οἱ Γερμανοί—ἦσαν τὰ κύρια σημεῖα τοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν μάχην τοῦ Αἴσνου. Εἰς τὰς Ρῆμας οἱ Γερμανοὶ μετέβαλον τὸ πεδίον τῆς μάχης εἰς ἀληθινὴν κόλασιν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ὅπως διασπάσουν τὸ Γαλλικὸν κέντρον, καὶ ἐκ τῆς Σουασὸν ἤρχισαν Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας των πρὸς ὑπερφαλάγγισιν τῆς δεξιᾶς Γερμανικῆς πτέρυγος, προχωροῦντες ὑπὸ τὸ φοβερὸν πῦρ τῶν ἐχθρικῶν πυροβόλων δυτικῶς καὶ βορείως. Οἱ Ἄγγλοι πρῶτοι διέβησαν ἐκεῖ τὸν Αἶσνην, μυκτηρίζοντες τὸν θάνατον τὸν ὁποῖον ἐσκόρπιζον εἰς τὰς τάξεις των τὰ Γερμανικὰ πυροβόλα καὶ μυδραλλιοβόλα. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤρχισεν ἡ νίκη τῶν Συμμάχων, χαιρετησάσα αὐτοὺς διελαδειλάκατ' ἀρχὰς ἀπὸ τῶν βορείως τοῦ Αἴσνου ὑψωμάτων τῆς Σουασόν, τὰ ὁποῖα κατέλαβον οἱ Ἄγγλοι. Βραδέως καὶ ἐπιμόχθως, διὰ σειρᾶς πολυνέκρων μαχῶν, ὠδήγησεν ἐκεῖθεν ἡ νίκη τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα τῆς ἀριστερᾶς πέραν τῆς συμβολῆς τοῦ Αἴσνου καὶ τοῦ Οὐάζ, ἔστεψε τὰ ὅπλα των ε ς Νουαγὸν καὶ Λασσίνγ, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ Kluck καὶ εἰς τὰ νῶτά του.

ΟΙ ΑΛΓΕΡΙΝΟΙ ΜΑΧΗΤΑΙ ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΗΡΩΕΣ.—Ἓν ἐπεισόδιον τῆς Μάχης τοῦ Μάρνου.

Τελευτώντος τοῦ Σεπτεμβρίου, ἡ μάχη τοῦ Aisne, ἀρχίσασα ἀπὸ τῆς 14 τοῦ μηνός, δὲν ἔληξεν εἰσέτι, ἀλλ' ἡ νίκη οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐγκατέλειψε τοὺς Συμμάχους εἰς διάστημα πλέον τῶν δύο ἑβδομάδων. Μέχρις ὅτου παραδοθῇ τὸ τεῦχος τοῦτο εἰς τὸ κοινόν τὰ Γαλλο-Ἀγγλικὰ στρατεύματα θὰ εἶναι ἴσως ἐντὸς καὶ πέραν τοῦ St. Quentin, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἡμερῶν ἔχει γείνῃ κέντρον τοῦ τεραστίου ἀγῶνος, καὶ τότε οἱ Γερμανοὶ θὰ ἔχουν νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ τῆς ἐσπευσμένης ὑποχωρήσεως ἢ τῆς περικυκλώσεως. Ἡ μάχη τοῦ Aisne ἐχειήθη κερδισθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μένει νὰ κριθῇ ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς μάχης εἶναι ἂν οἱ Γερμανοὶ θὰ δυνηθοῦσι νὰ ὑποχωρήσωσι μετὰ τὴν ἧττάν των ἀσφαλῶς εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου ἔχουν ἤδη ἑτοιμάσει νέαν ἀμυντικὴν γραμμὴν κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Sambre. Εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑποχωρήσεως ἀποβλέπει ἡ ἀπεγνωσμένη ἀντίστασις τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἤδη πεπεισμένοι ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπὶς νίκης δι' αὐτούς.

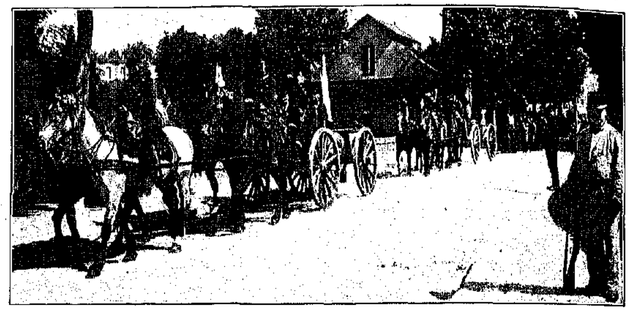

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΕΝ ΠΟΡΕΙΑ

Εἰς τὴν ἀκμὴν ἀκόμη τῆς μάχης εἶχεν εἴπῃ εἷς πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς ὅτι θὰ φρίξῃ ὁ κόσμος ὅταν οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ ἀριθμήσουν εἰς τὸ τέλος τὰς ἀπωλείας των. Ὁ ὑπολογισμὸς δὲν ἤγειναν ἀκόμη, ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἧττα ἐστοίχισεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς τολὺ περισσότερον παρ' ὅ,τι ἐστοίχισεν ἡ νίκη εἰς τοὺς Συμμάχους. Τὸ κράγυα εἶναι εὐξήγητον. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίζωσι τὰς θέσεις των βορειοανατολικὰ τοῦ Ἀϊσνου, τηροῦντες ἀμυντικὴν στάσιν καὶ μαχόμενοι ἀπὸ τῶν δυστροβήτων χαρακωμάτων τὰ ὁποῖα εἶχον κατασκευάσει πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ ἡ ὑποχώρησίς των ἐκ τοῦ Μάρνου. Ἐμάχοντο ταυτοχρόνως ἀμυντικῶς καὶ ἐπιθετικῶς, καὶ αἱ ἀντεπιθέσεις των ἦσαν τόσον μανιώδεις ὅσον καὶ ἡ ἀντίστασίς των. Ἡ τακτικὴ αὕτη ἐπεβλήθη εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἐκ τῆς ἀνάγκης. Ἐφ' ὅσον οἱ Σύμμαχοι ἠπείλουν τὰς πτέρυγάς των διὰ κυκλωτικῶν κινήσεων, οἱ Γερμανοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ μένουν εἰς τὰ χαρακώματα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ μετώπου. Ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπελήσουν καὶ αὐτοὶ τὰς Γαλλικὰς γραμμὰς δι' ἐπιθετικῆς ἐνεργείας. Ὁ Διάδοχος ὑπεχώρει διαρκῶς πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μὲ τὴν Γερμανικὴν ἀριστερὰν, καὶ ἦτο κίνδυνος νὰ παρασύρῃ εἰς τὴν ὑποχώρησιν ὁλόκληρον τὸ Γερμανικὸν μέτωπον, ἐνῷ ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Kluck Γερμανικὴ δεξιὰ ἐξετοκίζετο ἐπίσης βαθμηδὸν καὶ ὑπερεφαλαγγίζετο ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Ἀγγλο-Γαλλικῶν δυνάμεων. Εἰς τοὺς Γερμανοὺς δὲν ἔμενε παρὰ νὰ ρίψουν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλήτερον μέρος τοῦ ὄγκου των καὶ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ὁρμὴν κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ κέντρου καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ. Ἢ θὰ ἔφερον σοβαρὸν ἀντεπερισπασμὸν εἰς τοὺς Συμμάχους, ἀναγκάζοντες αὐτοὺς νὰ παύσουν τὴν πρόελασιν εἰς τὰς δύο πτέρυγας διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸ κέντρον των, ἢ θὰ κατώρθωνον νὰ διασπάσουν τὸ Γαλλικὸν κέντρον καὶ νὰ εἰσχωρήσουν διὰ μέσου τῶν Γαλλικῶν τάξεων, χωρίζοντες εἰς δύο τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα. Ἀμφότεροι οἱ σκοποὶ οὗτοι ἐματαιώθησαν. Τὸ Γαλλικὸν κέντρον ἀντέσχε μέχρι τέλους εἰς τὰς βιαιοτάτας ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, προυχώρησεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον κρεδίζον τὸ ἔδαφος σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν βορείως τῶν Ρημῶν, καὶ αἱ πτέρυγες ἐξηκολούθησαν νικηφόρως τὴν προέλασίν των μέχρι τοῦ τελικοῦ θριάμβου. Εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἔμεινε μόνον ἡ καταστροφὴ τῶν Ρημῶν.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥΣΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ

Ἡ μάχη τοῦ Aisne θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς πολεμικὸς νεωτερισμός. Δὲν ἦτο ἁπλῆ μάχη, ἀλλὰ σειρὰ πολιορκιῶν. Πολιορκούμενοι ἦσαν ἀμφότεροι οἱ ἀντίπαλοι στρατοί, καὶ οἱ ἴδιοι ἦσαν ἐπίσης οἱ πολιορκοῦντες. Αἱ ἐπιθέσεις τῶν ἀντιπάλων κατὰ τῶν θέσεων ἀλλήλων ὁμοίαζον πρὸς ἔξοδον πολιορκουμένης φρουρᾶς κατὰ τῶν πολιορκητῶν. Οἱ προσβαλλόμενοι ἠμύνοντο τότε συνήθως ἐκ τῶν χαρακωμάτων, ὑπερασπίζοντες ἕκαστον ὕψωμα τὸ ὁποῖον κατεῖχον ὡς θὰ ὑπερησπίζον φρούριον. Ἀποτυγχανούσης τῆς ἐπιθέσεως οἱ ἐπιτιθέμενοι ἀπεσύροντο εἰς τὰ χαρακώματά των, ὅπου μετεβάλλοντο εἰς ἀμυνομένους ὅτε οἱ ἀντίπαλοι ἐκαμνον τὴν ἰδικήν των ἔξοδον ἐκ τῶν ἀτειχίστων φρουρίων των. Ἐνίοτε οἱ ἐπιτιθέμενοι ἔφθανον μέχρι τῶν χαρακωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπηκολούθουν μάχαι ἐκ τοῦ συστάδην, μὲ τὸν ψυχρὸν χάλυβα θερίζοντα ἀνηλεῶς. Ἄλλοτε πάλιν οἱ ἀμυνόμενοι ἐξήρχοντο ἐκ τῶν χαρακωμάτων πρὶν φλὰρ ἐκεῖ ὁ ἐχθρὸς καὶ συνεπλέκοντο εἰς φοβερὰν πάλην ἐκ τοῦ συστάδην. Εἰς τὰς λογχομαχίας αὐτὰς διεκρίθησαν τὰ Ἀφρικανικὰ τάγματα τῆς Γαλλίας, τὰ ὁποῖα ἀπηθανάτισεν ὁ ἡμερήσιος τύπος μὲ τὸ περίεργον μᾶλλον παρὰ εὐάρμοστον ὄνομα «Turcos». Οἱ «Turcos» δὲν εἶναι ἄλλοι παρὰ οἱ «Teurs» τοῦ Du det, κατὰ τῶν ὁποίων διαρκῶς ἐξεστράτευεν ὁ ἀμείλικτος Ταρτορῖνος καθ' ὕπνους εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς οἰκουμένης, ἕως ὅτου ἐνέσκηψεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ μέσον αὐτῶν εἰς τὸ Ἀλγέριον. Teurs ὀνομάζουν οἱ Γάλλοι χωρικοὶ ὅλους τοὺς Μουσουλμάνους καί, κατ' ἐπέκτασιν ὅλους τοὺς πρὸς νότον καὶ ἀνατολικῶς τῆς Μεσογείου λαούς, φανταζόμενοι αὐτοὺς ἀνεξαιρέτως ὡς Τούρκους. Ἄγνωστον πόθεν καὶ πῶς ἐμπνευσθέντες τὴν μανίαν των κατὰ τῶν Γερμανῶν οἱ «Turcos» ἐφάνησαν οἱ πλέον ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ των καὶ οἱ πλέον ἀδυσώπητοι διώκται των. Ἡ ἀμύνα ἐκ τῶν χαρακωμάτων ἦτο ἀναγκὴ εἰς αὐτούς. Πόλεμος ἐξ ἀποστάσεως μὲ τὸ τουφέκιον, χωρὶς τρυπήματα μὲ τὴν λόγχην, χωρὶς κόψιμον κεφαλῶν, χωρὶς στραγγαλισμούς, ἦτο κάτι τι ἀηδὲς καὶ ἀνευρισκικόν. Εἰς τὰς λογχομαχίας, ἐφορμῶντες κατὰ τῶν Γερμανικῶν χαρακωμάτων ἢ ὑποδεχόμενοι τὸν ἐχθρὸν ἐντὸς τῶν ἰδικῶν των χαρακωμάτων, ἦσαν ἐς τὸ στοιχεῖόν των. Εἰς τὰς ἐφόδους των μὲ τὴν λόγχην ἐφαίνοντο θεωροῦντες τὴν ζωὴν ὡς πολυτέλειαν.

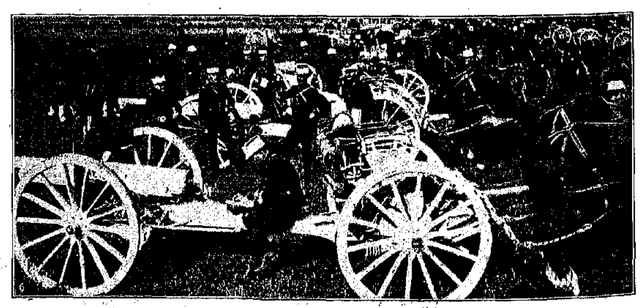

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ JOFFRE

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΡΟΠΕΜΠΕΙ ΕΝ ΕΠΕΥΦΗΜΙΑΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ

Ὁ ΚΟΣΜΟΣ πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ τώρα εἰς τὴν ἀντίληψιν ἑνὸς νέου τύπου στρατιωτικῆς μεγαλοφυΐας. Ὁ παλαιὸς τύπος, ὁ οἰκεῖος εἰς ὅλους μας ἐκ τῆς ἱστορίας, ὁ ὁποῖος ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος τῆς δυνατῆς ἐξελίξεώς του ἐν Πρωσσίᾳ—ὁ ἄνθρ τοῦ «πυρός, τοῦ αἵματος καὶ τοῦ σιδήρου», ὁ ψυχρός, ὁ σκληρός, ὁ ἄκαμπτος, ὁ ἀσυγκίνητος—παρεχώρησε τὴν θέσιν του εἰς ἕνα νέον τύπον μᾶλλον μικροδωμον καὶ παχύν, κάτοχον δύο ἀκάκων ὀφθαλμῶν, παχέος λευκοῦ μύστακος καὶ κεφαλῆς μὲ ἄσπρα κατσαρὰ μαλλιὰ—ἕνα ἄνθρωπον ἀγενέστατον καὶ λίαν προσηνῆ ἀκόμη καὶ πρὸς τὸν ἀκολούστερον συνομιλητήν του, καὶ ὁ ὁποῖος σύμφωνα θὰ ἠδύνατο νὰ ποζάρῃ ὡς τραπεζίτης ἢ ὡς πρῶτος πολίτης μιᾶς εὐημερούσης Ἀμερικανικῆς Κοινότητος.

Ὁ τύπος αὐτὸς εἶναι ὁ στρατηγὸς Ζόφρ, Ἀρχιστράτηγος τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Οἱ Γάλλοι, πρόθυμοι νὰ τονίσουν εἰς τὸν ἐθνικόν των ἥρωα τὴν μᾶλλον πολεμικοφανῆ του ἰδιότητα, τὸν ὠνόμασαν Joffre le Taciturne (Ζόφρ ὁ Σιωπηλός).

Ἴσως αὐτὴ ἡ συνήθεια τοῦ νὰ ὁμιλῇ ὀλίγον εἶναι μία ἀφορμή, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ φήμη του ἐκτὸς τῆς Γαλλίας ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε πολὺ μικρά. Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν ἐγνώριζον βέβαια ἀρκετὰ πρὸ δύο ἐτῶν, διὰ νὰ τὸν κάμουν Γενικὸν Ἀρχηγὸν διὰ παμψηφίας τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς Γαλλίας οὔτε αὐτὸ τὸ ὄνομά του δὲν ἦτο γνωστόν, ἐκτὸς μόνον εἰς εἰδικοὺς κύκλους. Φαίνεται ὡς νὰ ἐφυλάχθη ἀπὸ σκοποῦ μυστικὸς ἀπὸ τοὺς Γάλλους διὰ νὰ παρουσιασθῇ ὡς μία ἐκπληξις εἰς τοὺς Γερμανούς, ἀκριβῶς ὅπως οἱ Γερμανοὶ ἐφύλαξαν ὡς ἔκπληξιν αὐτὸ τὸ θαυμάσιον στρατοπράσινον χρῶμα τῶν στολῶν των. Πόσον οἰκειοτέρα εἶναι πρὸς ἡμᾶς, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ μορφὴ τοῦ Moltke, τοῦ Ἀρχιστιτελάρχου τοῦ Κάϊζερ ἢ τοῦ Sir John French, τοῦ Ἄγγλου Ἀποτελάρχου!

Ἡ ἐπιτυχία τῆς στρατηγικῆς καὶ τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ Ζόφρ εἶναι ἤδη ἀντικείμενον γενικοῦ θαυμασμοῦ. Οἱ Γερμανοί, προχωροῦντες ὡς τεράστιον κῦμα, ἠνάγκασαν τοὺς ἐχθροὺς των νὰ λάβουν ἡμικυκλωτικὴν διάταξιν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Μάρνου. Ἀλλ' ἐκεῖ, ἰσχυρότεροι παρὰ πρότερον ἐκ τῆς ἀδιακόπου συγχεντρώσεως, οἱ σύμμαχοι ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ ἐξησθενημένου κύματος καὶ κατώρθωσαν νὰ τὸ στρέψουν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ὑποθέσατε ὅτι ἀντὶ τῆς θαυμαστῆς ὑπομονῆς, ἡ ὁποία ἐχαρακτήρισε τὴν τακτικήν του, ὁ Γάλλος Ἀρχιστράτηγος ἐνήργει μὲ τὸν θετικὸν ἐκεῖνον ἡρωϊσμόν, τὸν ὁποῖον πιστεύεται ὅτι συμπαθοῦν οἱ Γάλλοι, καὶ ἐτοποθέτει τὰς ἀτελῶς κινητοποιουμένας δυνάμεις του εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀκρατήτου ἀρχικῶς χειμάρρου. Αἱ δυνάμεις αὗται φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ συνετρίβοντο καὶ ὁ χείμαρρος θὰ ἔφθανε πρὸ τῶν πυλῶν τῶν Παρισίων, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄλλα ἐμπόδια ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὀχυρώματα τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο ἀσφαλῶς νὰ βιάσῃ.

Ἐφ' ὅσον οἱ Γερμανοὶ προυχώρουν, ὁ Ζόφρ ἐγκαίνιζε «Κουροπάκτιν», κατόπιν ὅμως μετεβλήθη εἰς ἀνωτέρων Φάβιον», ἐν παραβολῇ πρὸς τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Ρωμαῖον στρατηγόν, ὁ ὁποῖος μετεχειρίσθη ἐπιτυχέστατα τὴν ἰδίαν στρατηγικὴν ἐναντίον τοῦ Ἀννίβα, μέχρις ὅτου κατασυνέτριψεν αὐτὸν καὶ ἔσωσεν οὕτω τὴν Ρώμην.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΕΝ ΠΟΡΕΙΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

— Ποιὸς κρούει τὴ θύρα;
— Ὁ Πόλεμος.
— Τί θές;
— Ἀνοίξετέ μου νάμπω στὸ παλάτι.
— Ἐδῶ εἶν' ἡ κοπελοῦδες ἡ ξανθὲς
ποὺ δὲν τῆς ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νάμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ μιὰ τὴ λύρα ἀνάλαφρα κρατεῖ
καὶ τραγουδεῖ μὲ μιὰ φωνὴ δροσάτη
κι' ἀκούει ὁ κόσμος καὶ χειροκροτεῖ,
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νάμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ δεύτερη μὲ σμίλη πελεκῶ
δεσμεύοντας τὸ Χρόνο τὸ διαβάτη,
καὶ πλάθοντας, τὸ Θάνατο νικᾷ·
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νάμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ τρίτη μὲ χρωστῆρα φτερωτὸ
τὴν ὡμορφιὰ ἀνασταίνει τῆ φευγάτη,
χλωρὸ λουδοῦδι σ' ἄνανθο φυτό·
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νάμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ τελευταία, ἀσάλευτη, σκυφτὴ
σ' ἕνα βιβλίο, ὅλο διαβάζει κάτι
ποὺ μὲ τὸ νοῦ της τὠγραψεν αὐτή·
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νάμπω στὸ παλάτι!

— Εἶναι ψηλό, ψηλὸ ὡς τὸν οὐρανὸ
κ' εἶναι μανταλωμένο τὸ παλάτι·
δὲν τῆς ἀγγίζει χέρι ἀνθρωτινὸ
καὶ δὲν τῆς ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἐγὼ θὰ γκρεμίσω τὸ παλάτι!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΑΛΑΙΜΑΧΩΝ ΑΡΓΑΙΩΝ ΙΠΠΕΩΝ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ Copyright

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΠΕΡΙ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ εἴχομεν μέχρι σήμερον τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο καλὸς μόνον διὰ παρατάξεις καὶ διὰ πολέμους ἐναντίον βαρβάρων λαῶν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ὅτι ἐν Βὼρμαλκὼ πολέμῳ θὰ κατεστρέφετο ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι. Τὸ σθάσιμον τῆς τοιαύτης ἰδέας ἀπεδείχθη τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ὁ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φρέντς σχετικῶς ὀλιγάριθμος Ἀγγλικὸς στρατὸς ἐξεψύχθη ὀντάξιος τῶν στρατῶν τοῦ Δουκὸς τοῦ Οὐέλλιγκτων.

Ὁ κυρίως Ἀγγλικὸς στρατὸς εἶναι πράγματι ὀλίγος ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀπειραρίθμους ἀνὰ τὰς πέντε ἠπείρους Κτήσεις, Ἀποικίας καὶ Προστασίας. Μ' ὅλα ταῦτα ἐπαρκεῖ οὐ μόνον ἐν εἰρήνῃ σλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ. Πῶς συμβαίνει τοῦτο εἶναι μυστήριον, οὗ ἡ λύσις πρέπει νὰ ζητηθῇ εἰς τὸ θαυμάσιον πολιτικὸν σύστημα τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, περὶ οὗ οὐ τοῦ παρόντος.

Πρὸ τοῦ πολέμου ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ὀπετελεῖτο ἐκ 250,000 ἀνδρῶν, διεσπαρμένων ὡς ἑξῆς:

Εἰς Ἀγγλίαν	125,000
Εἰς τὰς Ἰνδίας	76,000
Εἰς τὴν Κίναν	9,000
Εἰς τὴν Μάλταν	7,000
Εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν	7,000
Εἰς τὴν Αἴγυπτον	6,000
Εἰς διαφόρους ἄλλας ἀποικίας	20,000

Ὁ στρατὸς οὗτος ἀποτελεῖται ἐξ ἐθελοντῶν, ὧν ἡ ἐνεργὸς ὑπηρεσία εἶναι πενταετὴς καὶ ἡ ἐφεδρικὴ διετής. Ἡ ἐφεδρεία ἀνήρχετο εἰς 140,000.

Πλὴν τούτων εἶναι ὁ στρατὸς τῶν ἐθνοφυλάκων (territorials), ὁ ἱδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Λόρδου Χάλδείν, τῷ 1907, ἔτε οὗτος ἦτο ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Τῶν ἐθνοφυλάκων προορισμὸς ἦτο ἡ ὑπεράσπισις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἄνευ ὑποχρεώσεως πρὸς ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῶν νήσων τούτων. Ἀλλ' ἐκραγέντος τοῦ πολέμου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐδόθη εἰς τὸν Λόρδον Κίτσενερ, τὸν ἥρωα τοῦ Χαρτούμ. Οὗτος προεκήρυξεν ὅτι ἐζήτει νὰ σχηματίσῃ νέον στρατὸν ἐξ 100,000 ἀνδρῶν, καὶ εἰς μὴν οἱ στρατοὶ πάντων τῶν ἄλλων, νικητῶν τε καὶ ἡττημένων, θὰ ἔχωσιν ἀποδεκατισθῇ.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς Γερμανίας, ἡ ἐν Λονδίνῳ Κυβέρνησις ἔστειλε στρατὸν εἰς Βέλγιον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αὐθεστερόχητός του, ἣν αὕτη εἶχεν ἐγγυηθῇ, ὡς καὶ ἡ Γαλλία, καὶ αὐτὴ ἡ Γερμανία, ἥτις τὴν παρεβίασε. Πόσος στρατὸς ἐστάλη ἐξ Ἀγγλίας δὲν εἶναι ἔτι γνωστόν, ἐξ ἐκθέσεων ὅμως τοῦ στρατηγοῦ Φρέντς συνάγομεν ὅτι ἐστάλησαν τοὐλάχιστον δύο σώματα στρατοῦ καὶ μία μεραρχία Ἱππικοῦ. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ὁ σταλεὶς ἐν Βελγίῳ δὲν ἦτο ὀλιγώτερος τῶν 80,000 ἀνδρῶν.

Ἐν Βελγίῳ ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ μετ' ἀπωλειῶν, συναντήσας μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἐχθρικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Βορειανατολικῇ Γαλλίᾳ, ὅπου ὑπεχώρησεν, ὀπέστη μεγάλας ἀπωλείας, παρ' ὅλην τὴν γενναιότητα τῶν ἀνδρῶν.

Νὰ ἀναφέρωμεν λεπτομερείας θὰ ἦτο μακρὸν ἐγχείρημα, ὑπερβαῖνον τὰ ὅρια ἑνὸς ἄρθρου. Θὰ μεταφράσωμεν μόνον μέρος τῶν σχολίων τοῦ εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ κριτικοῦ τῶν «Times», ἀναλόοντος τὸ τηλεγράφημα τοῦ στρατηγοῦ Φρέντς, ὑπὸ 7 Σεπτεμβρίου, ὅπερ περιέγραφε διὰ μακρῶν τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ κατὰ πολυπληθεστέρου ἐχθροῦ. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁμολογεῖ, ἐν πάσῃ στρατιωτικῇ ἐλευθεροστομίᾳ, τὰς δυσχερείας καθ' ὧν ἀντεπάλαισεν ὁ ὑπὸ τὸν Σὲρ Τζὼν Φρέντς Ἀγγλικὸς στρατός. Οὐδεμία ὑπάρχει ὑμφιβολία, λέγει ὁ κριτικὸς τῶν «Times», ὅτι, καὶ ἐὰν οἱ ἀριθμοὶ ἦσαν ἴσοι ὑμφοτέρωθεν, ὁ μέρος ἐν Γαλλίᾳ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἔπρεπε νὰ κατεστρέφετο διότι ἔμεινε σχεδὸν ἀπομεμονωμένος μέχρις οὗ ὁ γενναῖος Γάλλος στρατηγὸς Δαμὰδ μετὰ τῶν ἐφέδρων μεραρχιῶν του συνηνώθη τὴν 25 Αὐγούστου. Ἐσώθη ὑπὸ μοιραίας καταστροφῆς ἐκ τῆς ταχείας ἀναγνωρίσεως τῆς κρισίμου θέσεως ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ψυχραιμίας καὶ τοῦ θάρρους τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν.

Δὲν γνωρίζομεν καλῶς ποίαν ἀποστολὴν διεκδίκησε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Βρετανικὸς στρατὸς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ζόφρ, ἀλλὰ δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἡ ἀποστολή του ἦτο νὰ καλύψῃ τὸ ἀριστερὸν τοῦ Γαλλικοῦ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σάμπρ. Τὸ Γαλλικὸν Ἀρχηγεῖον εἰδοποίησε τὸν στρατηγὸν Φρέντς ὅτι μόνον ἓν ἢ τὸ πολὺ δύο Γερμανικὰ σώματα στρατοῦ ἦσαν πρὸ αὐτοῦ. Ὁ Ἄγγλος στρατηγός, ἐνεργῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πληροφορίας ταύτης, ὡδήγησε τὸν στρατόν του τῇ 23 Αὐγούστου, ἐπὶ τῆς γραμμῆς Binche-Mons-Conde, ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ ἦτο καλῶς τοποθετημένος ὥπως καλύψῃ τὸ ἀριστερὸν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τοῦ Σάμπρ, καὶ πράγματι κατώρθωσε τοῦτο κατὰ λαμπρότατον τρόπον.

Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, 23 Αὐγούστου, οἱ Γάλλοι ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὸν ποταμὸν Σάμπρ, τὴν δὲ ἡ μ. μ., ὁ Σὲρ Τζὼν ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ζόφρ ὅτι τρία Γερμανικὰ σώματα στρατοῦ ἐκινοῦντο κατὰ τοῦ μετώπου του, ἐνῷ τὸ Δεύτερον Σῶμα ἔστρεφε τὸ ἀριστερόν του πρὸς τὸ Τουρναί. Δὲν ἐδόθη ἐξήγησις διατί ἡ πληροφορία αὕτη δὲν διεβιβάσθη πρότερον εἰς τὸν Βρετανὸν Διοικητήν. Ἡ θέσις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἦτο ἐπικίνδυνος, διότι τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἔμεινε τεγώτερος τῶν 80,000 ἀνδρῶν.

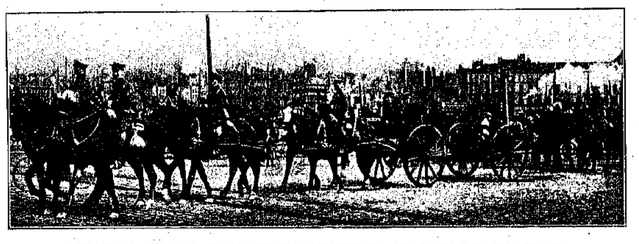

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐν ἄλλοις ἄρθροις θὰ ἐξετάσωμεν τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν ἐξοπλισμόν του, καὶ θὰ ἴδωμεν ἐὰν ἡ ἐπιτυχία τῶν Ἀγγλικῶν ὅπλων ἐν Γαλλίᾳ ἐδικαιολογήθη ἢ ὄχι.

ΚΑΤΑΣΚΙΝΩΣΙΣ ΣΚΩΤΩΝ

ΕΛΑΦΡΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

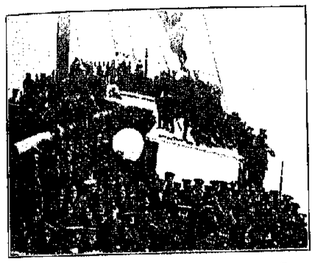

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΩΝ

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΣΚΩΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΒΟΥΛΩΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὁ Σὲρ Τζὼν French, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ μικροῦ ἐν Γαλλίᾳ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, οὗτος ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολήν του, διότι, ἄνευ τῆς ἀντιστάσεώς του πρὸς τὰ Γερμανικὰ Σώματα τὴν 23ην Αὐγούστου, ταῦτα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ διέβαινον τὸν Σάμπρ τὴν 24ην Αὐγούστου καὶ θὰ κατασυνέτριβον τὰς Γαλλικὰς στρατιάς, αἵτινες ὑπεχώρουν ἐκ Σαρλερουά.

Διὰ τοῦτο γενναιοφρονέστατα ὁ Γάλλος στρατηγὸς Ζόφρ ὁμολόγησεν ἀπεριφράστως τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Σὲρ Τζὼν Φρέντς διὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν, ἣν ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς ἐπέδειξε καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τῆς διαρκοῦς μάχης.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ FRENCH

ΜΕΡΟΣ τῆς στρατιωτικῆς δόξης, ἡ ὁποία περιέβαλε τὸν Ἀρχιστράτηγον τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ Joffre, κατόπιν τῶν τελευταίων ἐπιτυχιῶν του, ἀνήκει ἀναμφιβόλως καὶ εἰς τὸν Ἄγγλον Στρατάρχην Sir John French, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ὅλος ὁ ἐν τῇ Ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ ἐνεργῶν Ἀγγλικὸς στρατός.

Ὁ στρατάρχης French εἶναι Ἰρλανδικῆς καταγωγῆς, ἐγεννήθη ὅμως ἐν Κέντ τῆς Ἀγγλίας πρὸ 62 ἐτῶν καὶ ἀφεῖλεν τὴν μέχρι τοῦδε φήμην του

εἰς τὰς ἐπιτυχίας, τὰς ὁποίας ἔσχεν ὡς ἀξιωματικὸς σωματάρχης τοῦ ἱππικοῦ κατὰ τὸν Βοερικὸν πόλεμον. Τὴν πρώτην ἀρχὴν τοῦ σταδίου του ἔκαμεν εἰς τὸ ναυτικὸν καί, ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ δίπλωμά του ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πλοίου «Βρεταννία», κατεστάθη ὡς σημαιοφόρος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου «Warrior». Ταχέως ὅμως ἐνοιωράσθη ἀπὸ τὴν θάλασσαν, παρητήθη,καὶ μετά τινας δυσκολίας ἐπέτυχε τοποθέτησιν εἰς τὸ 9ον σύνταγμα τῶν Οὐσσάρων, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀργότερον μετεφέρθη εἰς τὸ 19ον.

Ἡ πρώτη του ἐνεργὸς ὑπηρεσία ἐγένετο ὑπὸ τὸν Λόρδον Wolseley κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Νείλου ἀπὸ 1884 μέχρι 1885, ἐπιγειρηθεῖσαν πρὸς σωτηρίαν τοῦ στρατηγοῦ Γόρδωνος ἀπὸ τοῦ Χαρτούμ. Συνώδευσε τὸν Sir Herbert Stewart κατὰ τὴν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου Bayuda ἐκστρατείαν του καὶ παρευρέθη εἰς τὴν ἀγρίαν μάχην τοῦ Abu Klea. Βραδύτερον ἀφ' οὗ διετέλεσεν ἐπὶ ὁρκετὰ ἔτη ὡς ἐπιτελάρχης τοῦ στρατηγοῦ Sir George Luck, Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἐν Ἰνδίαις, ἐπέτυχε τὴν διοίκησιν τοῦ παλαιοῦ του συντάγματος τῶν Οὐσσάρων.

Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Βοερικοῦ πολέμου ὁ Sir Redvers Buller, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ διοίκησις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ τῆς νοτίου Ἀφρικῆς, προσέλαβε τὸν French ὡς μέλος τοῦ ἐπιτελείου του, ἅμα δὲ τῇ ἀφίξει εἰς τὸ Ἀκροπτήριον, ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν τὴν διοίκησιν τῆς κυριωτέρας ταξιαρχίας ἱππικοῦ.

Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία εἰς Elend laagte ἐδικαίωσε τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἀλλὰ διὰ πρώτην φορὰν ὁ French ἀπέδειξεν ἔκτακτον ἱκανότητα, ὅταν ἐστάλη νὰ κρατήσῃ τοὺς ἀριθμητικῶς ὑπερέχοντας Βόερς πρὸ τοῦ Colesburg. Ὁ Sir John μετὰ τοῦ ἱππικοῦ του κατώρθωσε πράγματι νὰ τοὺς συγκρατήσῃ μέχρις ὅτου ἔρθασαν οἱ μετὰ τοῦ λόρδου Roberts σταλεῖσαι ἐνισχύσεις.

Ἡ φήμη τοῦ French ηὐξήθη ἔτι περισσότερον διὰ τῆς πορείας πρὸς Kimberley καὶ τῆς καταδιώξεως καὶ συλλήψεως τοῦ στρατοῦ τοῦ Cronjeri; Paardeberg, διὰ τῶν ὁποίων κατεδείχθη ὅτι οἱ Ἄγγλοι στρατηγοὶ ἠδύναντο νὰ πολεμῶσιν ἀκόμη κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, ὁ ὁποῖος ἐπλήκτονεστερτρίδας κατέστησε τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα τὸν τρόμον τῶν ἐχθρῶν των.

Ἐξ ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος πολέμου ὁ Sir John French καρρτήθηκτῆς θέσεώς του ἕνεκα τῆς διαφωνίας του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν στρατευμάτων ἐν Ulster. Ὁ Ἄσκουϊθ ἐξέφρασεν ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου τὴν βαθεῖαν λύπην του, διότι τὸ λαμπρὸν στάδιον ἑνὸς τόσον διακεκριμένου ἀξιωματικοῦ ἐκλείστο πρόωρως. Ὁ Πρωθυπουργὸς προσέθεσεν ἐν τούτοις ὅτι ἐξηκολούθει νὰ θεωρῇ πάντοτε τὴν εἰδικὴν ἱκανότητα τοῦ Sir John French ὡς κεφάλαιον μελλοντικὸν τοῦ ἔθνους ἐν περιπτώσει πολέμου. Ἐκ τῶν ὅσων συνέβησαν μετὰ ταῦτα καταφαί-

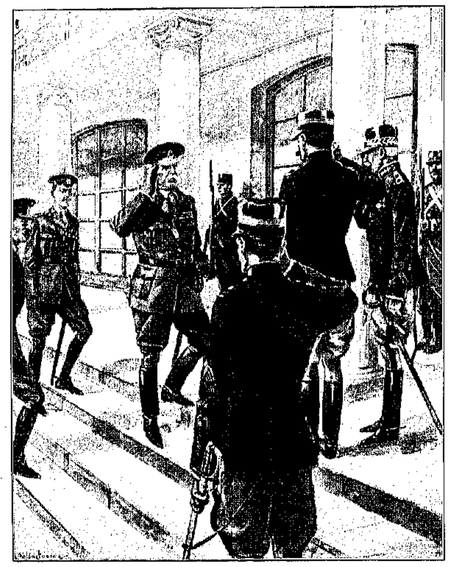

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΕΡ ΤΖΟΝ ΦΡΕΝΤΣ

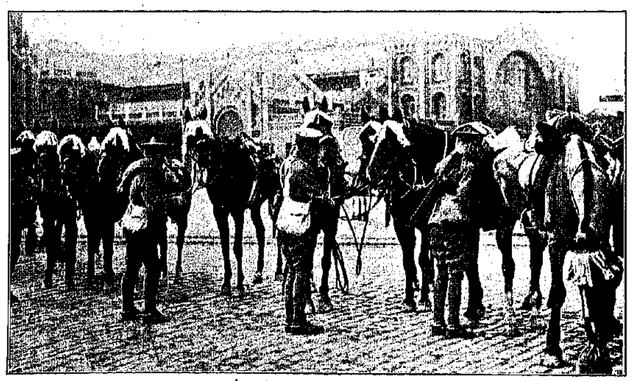

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΙΠΠΙΚΟΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

νεται ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Ἀσκουϊθ ὑπῆρξαν προφητικοί.

Ὁ Sir John δὲν ἔχει ποσῶς τὸ ἐξωτερικὸν ἱππέως. Εἶναι μικρόσωμος, καὶ δὲν ἔχει τίποτε τὸ ρομπώδες, ὅπως οἱ πλεῖστοι τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ. Εἶναι ἱκανὸς ἱππεύς, ἀλλὰ τὸ ἄκαμπτον κάθισμά του ἐπὶ τοῦ ἵππου λέγουν ὅτι ὑπενθυμίζει ὅτι ἦτο ναύτης πρὶν γείνῃ στρατιώτης. Ὁ χαρακτὴρ του περιγράφεται ὡς ὀρᾶμα καλῆς καρδίας καὶ εὐθυμίας μὲ ἔντονον εὐερεθιστικότητα καὶ ἀνυπομονησίαν—ἐν μίγμα Κεντιανοῦ καὶ Ἰρλανδοῦ. Εἶναι ἀκατάπονητος πεζοπόρος καὶ μέγας φίλαθλος.

Μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου στρατάρχου French καὶ τοῦ Γάλλου Ἀρχιστρατήγου Joffre ἡ ὁμοιότης εἶναι πολὺ μικρά, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο εἶναι γενναῖοι καὶ ἱκανοὶ στρατιῶται. Πάντως φαίνεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Joffre κατενόησε καὶ ἐξετίμησε τὸν χαρακτῆρα τοῦ Sir John, τὸ συνεργατικὸν πνεῦμά του καὶ τὰ μεγάλα στρατιωτικά του προτερήματα.

ΑΙ ΑΓΓΑΙΔΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΝΩ τὸ ἄνθος τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας μάχεται ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς Συνθήκας, αἱ γυναῖκες, πάσης ἡλικίας, ἐπιτελοῦσι τὸ ἔργον τοῦ σταθοῦ Σαμαρείτου, οὐ μόνον ἐν ταῖς πόλεσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

Πάντων τῶν ἐθνῶν αἱ γυναῖκες εἰργάσθησαν πρὸς παρηγορίαν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἔθνους των, οἵτινες ἐθυσίασαν τὰ πάντα εἰς τὸν παρόντα Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον. Ἀλλ' αἱ Ἀγγλίδες, ἤ, διὰ νὰ εἴμεθα δικαιότεροι, αἱ Βρεταννίδες, ὑπερέθησαν πάσας τὰς ἄλλας. Αὗται εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται πολυτρόπως: Νοσοκομοῦσαι τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, οὐ μόνον τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς· ῥάπτουσαι ἐνδύματα διὰ τοὺς μαχομένους, καὶ περιποιούμεναι τὰς πληγὰς τῶν ἀτυχηνάντων ἐν πολέμῳ. Ὅσαι, ἔνεκα προχωρημένης ἡλικίας, δὲν δύνανται νὰ προσενέγκωσιν ἔργα τῶν χειρῶν των, προσφέρουσι τὸν ὀβολόν των εἰς χρήματα, κλινοστρωμνάς, σινδόνας, καρπούς, γλυκύσματα, σιγαρέττα, κλπ.

Ἐργάζονται καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν αἱ γυναῖκες ἐν πολέμῳ, ἀλλὰ πράττουσι τοῦτο ἀτάκτως, ἴσως μᾶλλον γενναιοφρόνως, ἀλλ' ἧττον λυσιτελῶς.

Κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους αἱ γυναῖκες ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς μαχομένους καὶ τοὺς ἐν νοσοκομείοις ἀναρρωνύοντας ἑκατοντάδας κιβωτίων κονιάκ, σιγαρέττων, περισκελίδων, φλανελλῶν κλπ., ἀλλ' ἡ διανομὴ διεξήχθη τοσοῦτον πλημμελῶς, ὥστε στρατιῶταί τινες εἶχον πάντα ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ἄλλοι ἐστεροῦντο τῶν πάντων, ἐκ τινος δὲ μέρους, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, αἱ βοήθειαι ἀπεστάλησαν ὅτε δὲν ἦσαν πλέον χρήσιμοι. Καλὴ θέλησις δὲν ἔπαρκεῖ, ἄνευ καλῆς διοργανώσεως.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως τὰ πάντα διεξάγονται ψυχρῶς μέν, ἀλλὰ μεθοδικῶς. Πρώτη ἔδωκε τὸ παράδειγμα ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Μαρία, ἱδρύσασα Ἐκαιρίαν Κεντημάτων, εἰς ἣν πᾶσαι ἀποστέλλουσιν ἔργα των ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου.

Πᾶσα Ἐκκλησία, παντὸς δόγματος καὶ αἱρέσεως, διατηρεῖ νῦν ἐργαστήρια γυναικῶν. Εἰς πᾶσαν Κομητείαν ὑπάρχει εἷς κλάδος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Καὶ αὐταὶ αἱ Ἑταιρίαι πρὸς πολιτικὴν χειραφέτησιν τῶν γυναικῶν, σφῆκαν τὰς χεμαιρικὰς ἐκστρατείας των καὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς Πατρίδος· συνάμα δὲ ἐπιμελῶς διαλιστὰ νὰ διαβεβαιώσωμεν καὶ ὅτι διακρίνονται πασῶν τῶν ὁμοφύλων των ἐπὶ δραστηριότητι. Ὁ μέγας Σύνδεσμος τῶν Καθολικῶν Γυναικῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Λονδίνῳ Καρδινα-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα)

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΥΜΦΟΡΑ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν παραφροσύνην νὰ προκαλέσουν τὸν τρομερὸν Ρωσσικὸν Ποδόψημον! Ἡ Αὐστρία, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἀχθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, σφαδάζει ἤδη ὑπὸ τοὺς πόδας του ἄπελπις καὶ συντετριμμένη. Ἡ Γερμανία, ἂν δὲν σπεύσῃ νὰ ζητήσῃ ταχέως εἰρήνην ἢ ἂν δὲν σωθῇ εἰς τὸ τέλος ἄλλοθεν, ὅσον καὶ ἂν συνηθῇ νὰ κρατήσῃ τὰ ἑκατομμύρια τῶν στρατιωτῶν τοῦ Τσάρου παρὰ τὰ σύνορά της, ὅσας νίκας καὶ ἂν διασαλπίσῃ τὸ Βερολίνον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν, ὅσας ἤττας καὶ ἂν ὁμολογήσῃ μὲ τὴν καταπληκτούσαν ἀφέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν της ἡ Πετρούπολις, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ φανῇ ἐξίσου τυχηρὸς μὲ τὸν «Ὀδυσέα», τὸν ὁποῖον κατὰ χάριν ὁ Πολύφημος εἶχεν ἀφήσει ἁπλῶς διὰ νὰ τὸν φάγῃ τελευταῖον μετὰ τὴν καταβρόχθιαν τῶν ἀτυχῶν συντρόφων του.

Ἡ Ρωσσία κατεχειρίσθη τοὺς ἀντιπάλους της μὲ τὴν σειράν. Ἤρχισεν ἀπὸ τὴν ἑδυωτερικὴν Αὐστρίαν, διὰ νὰ τὴν στραγγαλίσῃ συνοπτικῶς καὶ νὰ ἔχῃ κατόπιν πλήρη ἐλευθερίαν κινήσεων εἰς τὴν ὁρμήν της κατὰ τῆς Γερμανίας. Εἷς διάστημα ὀλίγων ἑβδομάδων οἱ Ρῶσσοι ἡλάττωσαν τὸν στρατὸν τῆς Αὐστρίας κατὰ τετρακοσίας χιλιάδας. Ἐπάσχησε τὴν Αὐστριακὴν ἦτο κατατρόπωσις. Ἐπάσχησε νίκη τῶν Ρώσσων ἦτο πανοπλοθρία τῶν ἡττημένων. Διὰ νὰ μείνῃ ὕστερον ἀπὸ ὀλίγας ἀκόμη ἑβδομάδας ἔστω καὶ εἷς μόνος στρατιώτης τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ ζωντανός, ἀτραυμάτιστος καὶ

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΩΝ ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΚΙΡΚΑΣΙΩΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΡΩΣΣΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

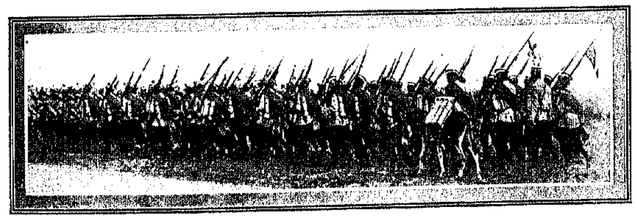

ΤΟ ΠΕΡΦΗΜΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΑΥΛΟΦ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΣΣΙΑΝ

ἀσύλληπτος, πρέπει νὰ ἀπαυδήσουν πρῶτον οἱ Κοζάκοι σφάζοντες καὶ καταδιώκοντες τὸν φεύγοντα ἐχθρόν. Τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ εὕρῃ ὅλους τοὺς Αὐστριακοὺς στρατιώτας, ὅσοι θὰ διαφύγουν τὸν θάνατον, εἰς τὴν Σιβηρίαν. Καὶ ἡ Αὐστρία τότε δὲν θὰ εἶναι ἴσως περισσότερον ζωντανὴ ἀπὸ τὰ μαμούθ τὰ ὁποῖα καλύπτουν οἱ παγῶνες τῆς Ἰρκούτσκης ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν.

Βλέπων κανεὶς τὸ σάρωμα τῶν Αὐστριακῶν ἀπὸ τοὺς Ρώσσους ἀπορεῖ ποῦ βασιζόμενοι οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Βιέννης ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Τσάρου, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀκόμη κολλήσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα ὅλας τὰς ἡλικίας πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἀπὸ τῆς Πετρουπόλεως μέχρι τῶν Οὐραλίων καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου μέχρι τῆς Ὀδησσοῦ, εἶχεν ἤδη εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν καὶ εἰς τὴν Γαλικίαν συντάγματα ἀπὸ τὴν Σαμαρκάνδην καὶ ἀπὸ τὸ Τουρκεστάν, ἀπὸ τὸ Τομπόλσκ καὶ ἀπὸ τὸ Τόμσκ, ἀπὸ τὴν Ἰρκούτσκην καὶ ἀπὸ τὴν Οὐστκούτην, ἀπὸ τὰς Κιργισίας στέππας καὶ ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Βαϊκάλης καὶ τοῦ Ἀμούρ, ἐπτὰ χιλιάδας μίλιων μακρὰν τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Ἡ Αὐστρία ἐκίνησε πόλεμον ἐναντίον τῆς μητρὸς τῶν Σλαύων μὲ στρατὸν ἀποτελούμενον κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ Σλαύους. Πῶς νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ρώσσων οἱ Πολωνοὶ τῆς Γαλικίας, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ὑπεσχέθη ἐθνικὴν ἕνωσιν καὶ αὐτονομίαν; Ἀπὸ τοὺς Σέρβους τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης τοὺς ὁποίους μετέφερεν εἰς τὴν Ρωσσικὰ σύνορα, ἡ Αὐστρία δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ περιμένῃ νὰ κόν νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἧτταν τῆς Αὐστρίας. Λαιμοῦμενῶν ἕλων τούτων δὲν μένουν εἰς τὴν Αὐστρίαν πιστοὶ στρατιῶται παρὰ οἱ ὀλίγοι Γερμανοὶ τῶν βορειοδυτικῶν περιφερειῶν καὶ οἱ Οὐγγροι—αἱ τελευταῖοι ὄχι ἀπὸ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Μοναρχίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὸν φόβον τῆς ὑποδουλώσεώς των εἰς τοὺς Σλαύους. Καὶ ἐκτὸς τούτου ὅμως ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς μόνον διὰ τὰς ἤττας του φημίζεται. Ἀπὸ τοῦ τριακοντάετοῦς θρησκευτικοῦ πολέμου μέχρι τῆς ἐποχῆς μας οἱ μόνοι ἡττηθέντες ποτὲ ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν ἦσαν οἱ Ἰταλοί.

Ἡ Λεμβέργη, τὸ πρῶτον μέγα φρούριον τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γαλικίαν, ἔπεσε πρὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Τσάρου ὡς νὰ ἦτο ἐντελῶς ἀνωχύρωτος. Τὸ Πρζεμυσλ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐθαρρεῖζοντο οἱ Αὐστριακοὶ διὰ τὴν φρλαξιν τῆς βορειανατολικῆς γωνίας τῆς χώρας των, βομβαρδίζοντες ἤδη ἀπὸ ἡμερῶν. Ἡ Κρακοβία, τὸ πλησιέστερον πρὸς τὴν Βιέννην παραμεθόριον φρούριον, ἀπειλεῖται ἤδη ὑπὸ τῶν Ρώσσων καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀνυπεράσπιστος. Ἐνῷ ἡ Βιέννη περιμένει τὴν ἐπίσκεψιν τῶν στρατιῶν αἱ ὁποῖαι προελαύνουν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω γραμμῆς, ἄλλαι στρατιαὶ προελαύνουν νικηφόρως διὰ τῆς Τρανσυλβανίας καὶ τῶν Καρπαθίων πρὸς τὴν Οὐγγρικὴν πρωτεύουσαν Βουδαπέστην, τὴν ὁποίαν θὰ συνηθροι ν ἴσως νὰ ἀπειλήσουν ἔνδς ὀλίγου καὶ αὐτοὶ οἱ Σέρβοι, παρὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Σεμλίνου καὶ τὴν ματαίωσιν τῆς εἰσβολῆς των εἰς τὴν Σλαυωνίαν. Εἶναι ὁ δεύτερος μῆνας μὴν τοῦ πολέμου, καὶ ἡ Ρωσσία ἔχει θρυμματίσει τὴν πολεμικὴν μηχανὴν τῆς Αὐστρίας, ἀπειλοῦσα νὰ ζωγρήσῃ μετ' οὐ πολὺ ὅλα τὰ ἐλεεινὰ λείψανα τῶν στρατιῶν τοῦ Διαδόχου τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ θρόνου, τοῦ Dankl καὶ τοῦ Auffenberg. Ὁ κίνδυνος τῶν Αὐστριακῶν στρατευμάτων γίνεται μεγαλήτερος ἐκ τῆς πάσης τὴν ὁπλαν δεικνύουν τὰ Σλαυϊκὰ συντάγματα νὰ παραδίδωνται ἢ νὰ αὐτομολῶσι πρὸς τοὺς Ρώσσους. Ἀποσπάσματα Τσέχων ἐκ τοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν συνηδελφώθησαν μετὰ τῶν Ρώσσων χωρικῶν εἰς ἓν χωρίον καὶ ἡρώτων ποῦ ἠδύναντο νὰ παραδοθοῦν. Μία χωρικὴ ὠδή-

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

γησε τοὺς Τσέχους στρατιώτας εἰς τὸ πλησιέστερον Ρωσικὸν στρατόπεδον. Τὰ κρούσματα αὐτὰ θὰ γενικευθοῦν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Ρωσσικὴ προέλασις θὰ φθάσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς Μοναρχίας καὶ θὰ ἐξάψῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Σλαύων ὑπηκόων τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ διὰ τοὺς Ρώσσους. Οἱ Σλαῦοι τῆς Γαλικίας ἔδειξαν εἰς τὸν Ρωσικὸν στρατὸν ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον ἀριθμὸν πληροφορίας περὶ τῶν κινήσεων καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ. Μὲ τὴν βοήθειαν τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν οἱ Κοζάκοι κατώρθωσαν πολλάκις νὰ πάμουν μακρυνὰς ἐκδρομὰς πρὸς κατόπτευσιν χωρὶς νὰ ἔλθουν καθ' ὁδὸν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα.

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΕΥΛΟΓΩΝ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΝΕΟΝ πνεῦμα ἤρχισεν ἐξαπλούμενον ἐπὶ τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ. Ἡ παλαιὰ ἕκτος μεσαιωνικὴ τώρα εἰς πάνθρα. Οἱ τρεῖς μῆνες, τοὺς ὁποίους ἐχρειάσθη διὰ νὰ κινητοποιηθῇ ἐναντίον τῆς Τουρκίας τῷ 1877 καὶ οἱ ἑπτὰ μῆνες κατὰ τὸν ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας πόλεμον τοῦ 1904 κατῆλθον αὐτὴν τὴν φορὰν μόνον εἰς τρεῖς ἑβδομάδας, ἐντὸς τῶν ὁποίων αἱ πολυάριθμοι λεγεῶνες τοῦ Τσάρου κατώρθωσαν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὰ ἐχθρικὰ σύνορα.

Ὁ δυσκίνητος Ρωσσικὸς κολοσσὸς ἐγείνει ἐκπληκτικῶς εὐκίνητος. Μετὰ ταχύτητος ἀπροσδοκήτου εἰσώρμησεν ἐντὸς τῆς Αὐστρίας καὶ συνετρίψε μέγα μέρος τῶν δυνάμεων τοῦ γηραιοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐξ ἄλλου ἤρχισε καταχλόζων τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν καὶ ἤδη συγκεντροῦται ὁρμητικῶς, ἀπειλῶν αὐτὸ τὸ Βερολῖνον.

«Ἤκουσα Ρῶσσον ἀξιωματικὸν λέγοντα ὅτι ὁ Κάϊζερ εἶναι ἀνθρωπος ἰσχυρᾶς ἀντιλήψεως», διηγεῖται εἷς πολεμικὸς ἀνταποκριτής, «ἀλλ' ἔκαμε μερικὰ περίεργα σφάλματα». Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς δὲν μοῦ ἐξήγησε ποῖα ἦσαν αὐτὰ τὰ σφάλματα, δὲν εἶναι ὅμως δύσκολον νὰ μαντεύσῃ κανεὶς ὅτι ἓν ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἡ ὑποτίμησις τῆς ἀξίας τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐβράδυνε νὰ κατανοήσῃ τοῦτο καὶ ἔσπευσε νὰ ἐλθῃ προσωπικῶς ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἀπειλητικῶς προβάλλοντα Ρωσικὸν κίνδυνον, ἐγκαταλείπων τὰ παιδιὰ τῶν Γαλλο-Πρωσσικῶν συγκρούσεων.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αἱ μυρμηκιαὶ τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων, τὰς ὁποίας ὁ Κάϊζερ ἔχει νὰ καταπολεμήσῃ. Ἂν ἐπρόκειτο μόνον περὶ ἀριθμῶν, ἴσως δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιαύτης σπουδῆς. Ἐκτὸς αὐτῶν ἔχει ἀπέναντί του ἕνα ἄνδρα, ἕνα ἀρχηγόν, ἕνα νέον Στρατηγόν, τόσον ἀποφασιστικὸν ὅσον αὐτός, ἐξ ἴσου φιλόδοξον καὶ ὑπὲρ στρατιωτικὴν ἔκφυσιν οὐχὶ ὑποδεέστερον. Οὗτος εἶναι ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος Νικολάγεβιτς, Γενικὸς Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ.

Ἐνθυμοῦμαι ἀκριβέστατα τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν πρώτην φορὰν ἤκουσα νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ. Ἦτο εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους τοῦ 1905. Εὑρισκόμην εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ στρατηγοῦ Nogi μὲ τὴν πρὸς τὸ ἄκρον ἀριστερὸν εὐρισκομένην τρίτην στρατιὰν βορείως τοῦ Μούκδεν. Μίαν πρωΐαν ἐξελθὼν τοῦ στρατοπέδου ἐφίππος, συνήντησα μίαν νέαν μεραρχίαν βαδίζουσαν πρὸς τὴν πρώτην γραμμήν. Εἶχεν ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς δευτέρας στρατιᾶς, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν πτέρυγά μας.

Ταχέως ἐμαθον τὸν λόγον. Ὁ Μισένκο μὲ τοὺς Κοζάκους του εἶχε κάμῃ μίαν ἐπέλασιν ἀπὸ τοῦ πλευροῦ μας, κατὰ τὴν ὁποίαν μερικοὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν του ἔπεσον αἰχμάλωτοι εἰς τὰς χεῖράς μας. Ἐξ αὐτῶν ἐμάθομεν ὅτι ἡ ἐπέλασις τοῦ Μισένκο εἶχε τὸν μόνον σκοπὸν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς δυνάμεις μας, ὅτι ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀναλάβῃ προσωπικῶς τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν καὶ ὅτι, ἂν αὐτὸ ἐγίνετο, ὁ Ἰαπωνικὸς στρατός, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν ἀντιμετώπιζε, θὰ εἶχε πολλὰ νὰ ὑποφέρῃ.

«Ποῖος εἶναι πάλιν αὐτὸς ὁ Μέγας Δοὺξ;», ἠρώτησα ἕνα ἐκ τῶν αἰχμαλώτων.

«Ποῖος εἶναι; Ἂς τὸν ἀφήσουν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν καὶ θὰ ἰδῆτε ἂν δὲν ρίψῃ τοὺς Ἰάπωνας μέσα εἰς τὴν Θάλασσαν», ἀπήντησεν οὗτος. «Εἶναι ἕνας στρατηγὸς τόσον μέγας, ὥστε ὅλοι τὸν φοβοῦνται, τόσον δυνατός, ὥστε ὅλοι φεύγουν, ὅταν αὐτὸς ἔρχεται. Ὅταν ἐπιθεωρῇ τὰ στρατεύματα ἔξιππος, ὁ Κουροπάτκιν ἀκολουθεῖ ἀπὶσω ἀπὸ αὐτόν. Ἀκούσατε νὰ σᾶς διηγηθῶ πόσον εἶναι μέγας. Κάποτε ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν—τρεῖς Ὑπουργοί—ἦλθον διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσουν κάτι. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τὸν ἠρώτησαν δὲν ἤρεσεν εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐξηκολούθουν νὰ ἵστανται ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν καὶ νὰ ἐρωτοῦν, ἐνῶ ὅτου τὸν ἐκάμαν νὰ χάσῃ τὴν ὑπομονήν του. Ξεύρετε ὅτι ἕνας Ὑπουργὸς δὲν ἀφῆνει ποτὲ ἕνα Στρατηγόν. Ἡ θυμοτυπία ἀπαιτεῖ νὰ ἀποχωρήσῃ πρῶτος ὁ Στρατηγός. Ἐ, λοιπόν, πῶς νομίζετε ὅτι ἀφῆκεν ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος τοὺς τρεῖς Ὑπουργούς, ἐνῷ ἐξηκολούθουν νὰ τὸν ἐρωτοῦν, ἐστάμενοι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θύρας.; Θὰ σᾶς τὸ πῶ ἀμέσως. Ἤπλωσε τὰ δύο του χέρια, τοὺς παρεμέρισε καὶ ἐβγῆκε ἔξω χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ καθόλου. Ἀπ' αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς πόσον εἶναι μέγας.»

Ὁ φόβος αὐτὸς ἀπεδείχθη ἀβάσιμος. Ὁ Μέγας Δοὺξ δὲν ἦλθε νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσῃ. Οὐχ ἧττον ὅμως τὰ ὅσα ἤκουσα περὶ αὐτοῦ μοῦ εἶχον γεννήσει μεγάλην περιέργειαν. Μετὰ ἓξ μῆνας κατώρθωσα: τέλος νὰ τὸν ἴδω κάποτε εἰς Πετρούπολιν. Τότε ἐπείσθην ἀμέσως ὅτι, ἂν εἶχε πράγματι τὴν διάθεσιν, δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο καθόλου νὰ περιποιηθῇ ὅπως ἤθελε τρεῖς Ὑπουργοὺς μὲ τὰ δύο του χέρια.

Τεράστιος ἄνθρωπος, ὁ ὑψηλότερος, τὸν ὁποῖον εἶδα ποτέ. Ἰδ ἀνάστημά του διεκρίνετο καὶ μεταξὺ τῶν ὑψηλοτέρων. Συγχρόνως ἐβλεπε νε χάριν καὶ ἄνεσιν γενήσεων ἀξίας θαυμασμοῦ. Οὔτε σάρκες, οὔτε ὑπογάστριον, οὔτε ἀκαμψία. Μία βασιλικὴ ἐπιβλητικότης μὲ ἓν μεγαλοπρεπὲς ἀνάστημα.

«Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ εἶναι Τσάρος τῆς Ρωσσίας», ἤκουσα πολλοὺς νὰ λέγουν. Κατόπιν ἤμαθα τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν εἶχεν ἀναλάβει τὴν γενικὴν διοίκησιν εἰς Μαντζουρίαν καὶ ἤκουσα ἀναριθμήτους ἱστορίας ἀπ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων μερικαὶ ἴσως ἀληθεῖς, πολλαὶ ὅμως φαντασιακαί. Φαίνεται ὅτι ὁ Νικόλαος Νικολάγεβιτς ἐπεβλήθη εἰς τὸν ἐξάδελφόν του τὸν Τσάρον ὑφ' ὅλων τῶν περὶ αὐτόν, ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν του, τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ὡς ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος Ἀρχιστράτηγος κατὰ τὸν Ἰαπωνικὸν πόλεμον. Ἀλλ' ὁ Τσάρος ὑπῆρξεν ἀνένδοτος.

Νὰ ἐλάμβανεν ἀράγε ὁ Νικόλαος ὁ Μικρὸς

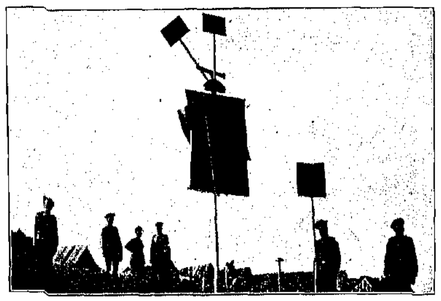

ΣΗΜΑΤΟΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

ΤΑ ΝΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

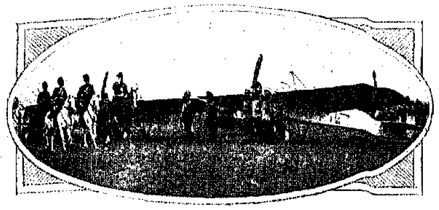

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΟΖΑΚΩΝ ΙΠΠΕΩΝ

σποῦδαίως ὑπ' ὄψιν τὰς γλώσσας, αἱ ὁποῖοι ἐπανελάμβανον πάντοτε: «Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ εἶναι Τσάρος; Καὶ' ἐπαναλήψιν εἶχε δημοσιευθῇ ὅτι ὁ Τσάρος ἐσκέπτετο νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ὀνομάσῃ κηδεμόνα τοῦ θρόνου μέχρις ἐνηλικιώσεως τοῦ Τσάρεβιτς τὸν Νικόλαον Νικολάγεβιτς. Πάντως ὅμως ἦτο γνωστὸν ὅτι τοῦτο θὰ συνέβαινεν ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ Τσάρου. Διότι ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος εἶναι ὁ ἰκανώτερος ἀντιπρόσωπος τῆς οἰκογενείας τῶν Ρωμανώφ. Ὁ Σέργιος, ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη ὑπὸ ἑνὸς μηδενιστοῦ πρὸ ἐννέα ἐτῶν, ἦτο ἄνθρωπος σιδηρᾶς θελήσεως καὶ ἐπιδεξιωτικοῦ χαρακτῆρο , ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ πνεῦμα τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἐφευρετικότητος, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν σύναται νὰ ἐνοηθῇ καλὸς στρατηγός, οὔτε καὶ νὰ γείνῃ ἀγαπητὸς μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν του. Τὰς ἰδιότητας ταύτας κατέχει ὁ Νικόλαος.

Ὁ πατὴρ τοῦ Νικολάγεβιτς ἦτο ἀδελφὸς τοῦ πάππου τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὑπάρχει οὕτω μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ μιᾶς γενεᾶς, ἡ ἡλικία τῶν ὅμως διαφέρει μόνον κατὰ δέκα ἔτη.

Ὁ Νικόλαος δὲν ἔχει ἀνδιαφέρον διὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τοῦ στρατοῦ. Τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς ὡραίας τέχνας πρωτιμᾷ νὰ ἐγκαταλείπῃ εἰς ἄλλους. Ὅλη ἡ ζωή του ἀπέρασε μέσα εἰς ἐν στρατιωτικὸν περιβάλλον. Ἐπὶ δεκαεπτὰ μῆνας ἔζησε μακρὰν τῆς Πετρουπόλεως ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ εἰς διάφορα μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ ἰσχυρά του γλῶσσα πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἔχει καὶ κληρονομικὰς ρίζας. Ὁ πατὴρ του Μέγας Δοὺξ Νικόλαος καὶ ὁ θεῖος του Μέγας Δοὺξ Μιχαὴλ διεκρίθησαν ἀμφότεροι κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1877 ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Ὁ Νικόλαος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ. Κατὰ τὸν Ρωσσο-Ἰαπωνικὸν πόλεμον ὑπῆρξε Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἱππικοῦ. Ἡ εἰδικὴ του αὐτὴ ἐκπαίδευσις ὑπῆρξεν ἡ μεγαλειτέρα δικαιολογία τοῦ Τσάρου, ὅπως τοῦ ἀρνηθῇ τότε τὴν Ἀρχιστρατηγίαν. Παρὰ τὴν μακροχρόνιον ἀφιέρωσίν του εἰς τὸ Ἱππικόν, ἀφειλομένην κυρίως εἰς τὸν ὁρμητικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν χαρακτῆρά του, ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος, ὁ ἤδη Γενικὸς Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ, ἀπέκτησε δεκαετῆ πεῖραν εἰς τὴν διοίκησιν ἄλλων σωμάτων. Ἀμέσως μετὰ τὸν Ρωσσο-Ἰαπωνικὸν πόλεμον ὠνομάσθη Γενικὸς Ἀρχηγὸς ὅλων τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ στρατιωτικοῦ διαμερίσματος τῆς Πετρουπόλεως.

ΤΥΠΟΙ ΡΩΣΣΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. 1) Ρῶσσοι ἀξιωματικοί, 2) Κοζάκοι καὶ πεζοί, 3, Πολωνοὶ ἐραθροι, 4) χωρικὸς μετὰ στρατιωτικοῦ υἱοῦ του, 5) Ἀνακορωτὴς φύλαξ, 6) Στρατιῶται τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἰδὼν τοιοῦτος ἀνέλαβε προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Τσάρου, ἄνευ οἱασδήποτε συμμετοχῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1906 αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ ἀνολαβὼν τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν τῆς πρωτευούσης καὶ ὁ κατορθώσας διὰ τῆς ἰσχυρᾶς του χειρὸς νὰ σώσῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸ χάος.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ἐγένετο ὑπὲρ τοῦ Τσάρου Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀλλὰ δὲν διετήρησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν θέσιν ταύτην. Μία ἰσχυρὰ ἐπίθεσις ἐγένετο ἐναντίον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ M. Guchoff εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας συνεδριάσεις τῆς Δούμας καὶ ὁ Τσάρος ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῇ διαλλακτικὸς πρὸς τὰ νέα στοιχεῖα μετὰ τῶν ὁποίων συν ιργάζετο τότε. Ἕνεκα τούτου ἔπαυσε τὸν Μέγαν Δοῦκα ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ τὸν ἔστειλεν ὀπίσω εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἱππικοῦ.

Κατὰ τὴν ἔκρηξιν ὅμως τοῦ παρόντος πολέμου φαίνεται ὅτι ἡ Γενικὴ Ἀρχιστρατηγία τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων ἀνετέθη ἄνευ οὐδενὸς διστάγμου εἰς τὸν υἱὸν καὶ ἀνψιὸν τῶν δύο μεγάλων Ρώσσων Στραταρχῶν. Ἡ γενικὴ πεποίθησις εἶναι ὅτι οὗτος κατέχει ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα προσόντα, τὴν ὁρμήν, τὴν μεθοδικότητα, τὴν πειθαρχίαν, τὴν τόλμην καὶ τὴν θέλησιν.

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΑΡΓΑΛΕΙΟΙ

Ἀκούρασται δουλεύουν οἱ ἀργαλειοί
ὀπ' τῆς αὐγὲς ὡς τὰ θαμπὰ τὰ βράδυα.
Σκυμμέν' ἡ ὑφάντρα κλαίει καὶ δὲ μιλεῖ.
Ὀλημερὶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοί
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Ἡ σάλπιγγα βραχνόφωνη καλεῖ
κι' ὁ Χάρος ἀέρνει πίσω του κοπάδια.
Ὦ! τὸ στερνὸ τοῦ χωρισμοῦ φιλί!
Ἀκούρασται δουλεύουν οἱ ἀργαλειοί
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Σκυμμέν' ἡ ὑφάντρα κλαίει καὶ δὲ μιλεῖ,
ὅλα τῆς χώρας τσ' ργαστήρια εἶν' ἄδεια.
Ποῦ πᾶτε μεθυσμένοι σὰν τρελλοί;
Ὀλημερὶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοί
τὰ μαῦρα τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Ποῦ πᾶτε μεθυσμένοι σὰν τρελλοί;
Μακρυὰ ἀπὸ τῆς μανοῦλας σας τὰ χάδια
σᾶς καρτερεῖ τοῦ Χάρου τὸ φιλί!
Ἀκούρασται δουλεύουν οἱ ἀργαλειοί
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Ἡ σάλπιγγα βραχνόφωνη καλεῖ.
Θωρεῖς; τὰ σπίτια ἀπόμειναν ρημάδια.
Ἀγόριστη τῆς Μοίρας ἡ βουλή!
Ὀλημερὶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοί
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Σκυμμέν' ἡ ὑφάντρα κλαίει καὶ δὲ μιλεῖ
σ' π' τῆς αὐγὲς ὡς τὰ θαμπὰ τὰ βράδυα.
Γιὰ σᾶς, μανοῦλες, ὦ! στερνὸ φιλί!
γιὰ σᾶς, γιὰ σᾶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοί
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

ΙΩΑΝΝΕΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Ο ΟΠΤΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΙΠΙΚΟΥ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

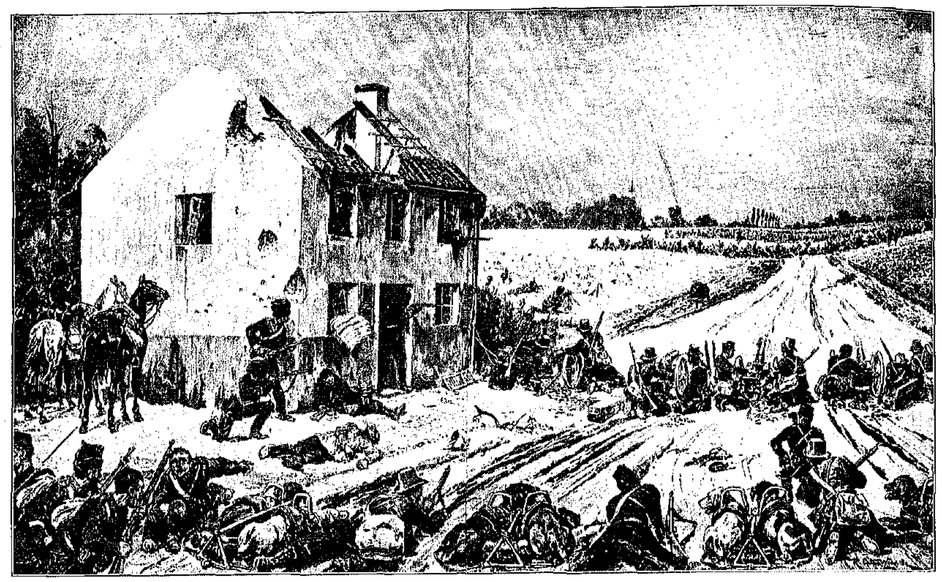

ΒΕΛΓΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΜΕ ΜΥΔΡΑΛΙΟΒΟΛΑ ΑΠΟΚΡΟΥΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΕΦΟΔΟΝ Copyright

ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΗΔΙΑ τοῦ Βελγίου διάβασις τῶν στρατιῶν τοῦ Κάϊζερ ἄριστα δύναται νὰ παρομοιασθῇ πρὸς πλήμμυραν μεγάλου ποταμοῦ, ἐχειλίζοντος καὶ καλύπτοντος ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν περὶξ χώραν διὰ τῶν ὑδάτων αὐτοῦ. Καὶ ὡς τὰ ὁλονὲν ἐξογκούμενα ὕδατα παρασύρουσιν ἐν κατὰκτιν τοῦ ἄλλου τὰ διάφορα προχώματα, ἄτινα οἱ περιβισμένοι ἀγρόται κατασκευάζουσι πρὸ τῶν κατοικιῶν αὐτῶν, τοιουτοτρόπως καὶ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα, ἄλλοτε μὲν βραδέως, ἄλλοτε δὲ ὁρμητικῶς, παρέσυραν τὰς ἀσθενεῖς, ὅσον καὶ ἐρρωμένας, ἀντιστάσεις τῶν ἡρωϊκῶν Βέλγων.

Ἀναχαιτισθεὶς προσωρινῶς εἰς τινα σημεῖα, ὡς ἡ Λιέγη καὶ τὸ Ναμοῦρ, ὁ μέγας ὄγκος αὐτῶν ἐκινήθη ἀνεμποδίστως πρὸς τὰ ἐμπρός, περικυκλώνων πᾶν ὅ,τι δὲν ἠδύνατο ἀμέσως νὰ καταστρέψῃ.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι μία κατεσταλαγμένη καὶ ἔρημος χώρα, ἐσπαρμένη μὲ τὰ ναυάγια τῆς φοβερᾶς αὐτῆς πλημμύρας — διεσκορπισμένας Γαλλικὰς ἐπωμίδας καὶ ἐσχισμένας στρατιωτικὰς στολὰς βυθισμένας εἰς τὸ χῶμα, ἀβαθῆ χαρακώματα πλήρη τεθραυσμένων Γαλλικῶν τηλεβόλων καὶ γυλιοὺς τῶν Γάλλων στρατιωτῶν μὲ τὰ περιεχόμενά των διεσπαρμένα εἰς τὴν γῆν.

Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουσι νεόσκαπτοι τάφοι ἄνευ σταυροῦ ἢ λίθου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἐνταφιασμένου, καὶ εἰς ἕκαστον χωρίον νοσοκομεῖα, ἐκκλησίαι, ἐπαύλεις καὶ μέγαρα γεμάτα ἐκ τραυματιῶν.

Ἀγροί, διαφυγόντες τὸ σάρωμα, ἀλλὰ τῶν ὁποίων τὰ σιτηρὰ ἵστανται ἀκόμη εἰς γιγαντιαίους σωροὺς, πυραμιδοειδοῦς σχήματος, ὡς τὸ μνημεῖον, ὅπερ ὑποβαστάζει τὸν Λέοντα τοῦ Βατερλώ, δὲν κάμνουσιν ἄλλο παρὰ νὰ ἀπαυξάνωσι τὴν περὶξ ἐρήμωσιν. Ἡ κυανὴ λάμψις τῶν κριμβοκρασιῶν καὶ τὸ καταπράσινον χρῶμα τῶν ἐκτεταμένων φυτειῶν τῶν τεύτλων, φαίνονται ὡς μὴ ἔχοντα θέσιν ἐκεῖ, ὡς θερμοκήπια ἐν μέσῳ νεκροταφείου.

Δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ἐνταῦθα ὅτι τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ Βελγίου ἦκαὶ ἐκεῖνα μόνοντὰ διαμερίσματα αὐτοῦ, δι' ὧν διῆλθον οἱ Γερμανοί, ἐγκατελείφθησαν εἰς στάκτην καὶ ἐρείπια. Ἐκεῖνα, ἅτις ἔδωσεν εἰς τὴν χώραν τὴν κυριωτέραν ὄψιν τῆς ἐρημώσεως εἶναι ἡ αἱφνιδία καὶ ἐσπευσμένη φυγὴ τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Εἰς τοὺς ἀγροὺς εὑρίσκονται σήμερον θερισταὶ καὶ μηχαναὶ καὶ ἁμάξια εἰς τὴν θέσιν, ἀκριβῶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκατελείφθησαν ταῦτα ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας των, μὲ τὰ ζῳὰ τῶν ὁπλῶν δεικνύοντα τὴν διεύθυνσιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ὡδήγησαν αὐτοὺς οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐκ Soire-sur-Sambre διὰ Montignies, St. Christophe μέχρι Beaumont, κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας οἱ Γάλλοι ἠναγκάσθησαν νὰ φύγωσι προτροπάδην κατόπιν δεκημέρου μονομαχίας τοῦ πυροβολικοῦ, τὴν 24—29 Αὐγούστου, ἡ τελεία ἀναχώρησις τῶν κατοίκων ἄφῆκε σκηνὴν μελαγχολίας καὶ ἄκρας ὀλίψεως, πιεζούσης τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐφιάλτης.

Θύραι οἰκιῶν ἔμενον εἰσέτι ἀνοικταί, ἀγελάδες ἐμυκῶντο εἰς τοὺς ἐγκαταλειφθέντας σταύλους των, καὶ μισοκενωμένα ποτήρια ἐλαφροῦ Βελγικοῦ κονιακίου ἐδείκνυον τὰ μέρη ἔνθα ὀμάδες ἦσαν συγκεντρωμέναι πρὸ τοῦ νὰ διασκορπισθῶσιν ἐν σπουδῇ.

Εἰς τὰ μέρη ταῦτα δὲν ὑπάρχει σήμερον ψυχὴ ζῶσα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν περιερχομένων αὐτὰ δημοσιογράφων οἵτινες κάμνει τὴν ἐντύπωσιν ἀρχαίων πόλεων, ὡς ἡ Πομπηΐα καὶ τὸ Ἡράκλειον, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς θείας ὀργῆς ἐν μέσῳ τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν των καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προειδοποιήσεως περὶ τῆς ἐπικειμένης καταστροφῆς.

Ἐπιστολὴ Γάλλου στρατιώτου, εὐρεθεῖσα πλησίον κενοῦ γυλιοῦ, περιεῖχε τὰ ἑξῆς:

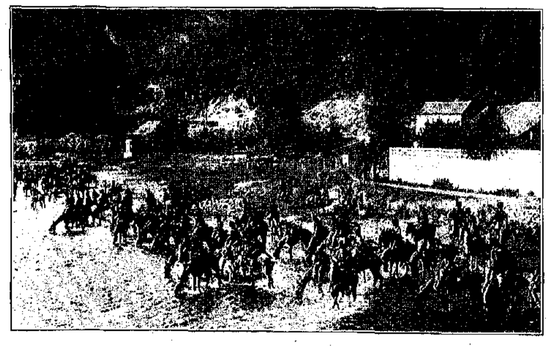

ΑΛΛΗ ΕΙΚΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΕΝ BRUGES

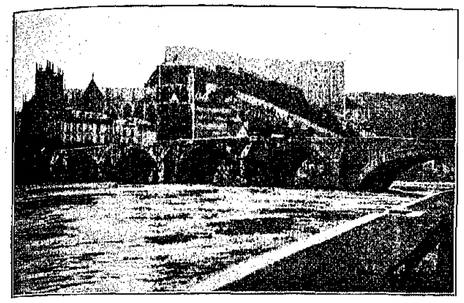

Η ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΗΛΥ

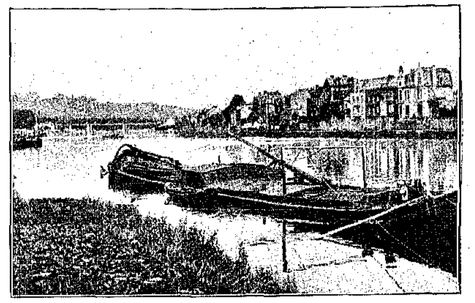

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ MEUSE ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΑΜΟΥΡ

«Ἀπωλόμεθα βραδέως πρὸς τὰ ὀπίσω ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἵτινες ἔρχονται ὡς χείμαρρος. Ἕνεκα λάθους τινὸς τοῦ διοικητοῦ ἡμῶν ἀπεχωρίσθημεν ἀπὸ τῶν λογχοφόρων καὶ τῶν θωρακοφόρων μας. Ἀλλὰ κάμνομεν μίαν τελευταίαν ἀντίστασιν καὶ »—

Ἡ ἐπιστολὴ διεκόπτετο ἐνταῦθα. Ὡς συνέχεια καὶ τέλος αὐτῆς ἂς χρησιμεύσῃ ἡ ἑπομένη εἴδησις, τὴν ὁποίαν παρελαμβάνομεν ἐξ ἐνὸς μακροῦ τηλεγραφήματος, ἀποσταλέντος ἐσχάτως ἐκ Ροτερδάμης πρὸς τὸν Ἡνωμένον Τύπον τῆς Ἀμερικῆς:

«Ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Βελγίου κεῖται τὸ πτῶμα ἑνὸς Γάλλου ὁρεγώνου, φέρον τὴν μεγαλοπρεπῆ στολὴν σαλπιγκτοῦ, κυανοῦν μανδύαν μὲ σειρὰς ἐκ χρυσῶν σειρητῶν καὶ κατακόκκινον παντελόνιον. Ὁ Γάλλος στρατιώτης εἶχε πέσῃ ἐντὸς ἡμισκαμμένου χαρακώματος παρὰ τὴν βάσιν ὑψηλοῦ μνημείου ἐξ ἀμμολίθου, σημειοῦντος τὸ σύνορον τῆς χώρας του.»

Οἱ Γάλλοι εἶχον φύγῃ ἐκ τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους, καταδιωκόμενοι ὑπὸ ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρων Γερμανικῶν δυνάμεων, τὸ δὲ Βέλγιον ἔμεινεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ εἰσβολέως.

Εἰς τινα μέρη οἱ Γερμανοὶ δεῖλθον ἄνευ ἀντιστάσεως, τῶν χωρικῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰς ἐργασίας των, ὡς καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Τὰς ἐργασίας ὅμως ταύτας τότε κυρίως ἐξετέλουν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία τῶν Βέλγων, ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν τελευταίων ὑπηρέτ υν εἰς τὸν Βελγικὸν στρατόν, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ὑποχωρήσῃ πρὸς βορρᾶν. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι λόγῳ τῆς ἡλικίας ἢ ἄλλου τινὸς λόγου δὲν εἶχον καταταχθῇ εἰς τὸν στρατόν, ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ἐκρατοῦντο ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὡς ὅμηροι, — ὅτι τὰ χωρία τῶν θάσυνεμορφοῦντο πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατακτητῶν, καταβάλλοντα τελείως τὰ ὅπλα καὶ παρέχοντα εἰς τοὺς Γερμανοὺς στρατιώτας τὰς ἀπαιτουμένας ζωοτροφίας καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια.

Πολλαὶ γυναῖκες, τῶν ὁποίων οἱ σύζυγοι συνελήφθησαν καὶ ἀπήχθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, παρεπονέθησαν ὅτι, καίτοι τὸ χωρίον των συνεμορφώθη τελείως πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Γερμανῶν, ἐν τούτοις οἱ σύζυγοι αὐτῶν δὲν ἐφαίνοντο ἐπανερχόμενοι. Ἀλλαι πάλιν παρεπονέθησαν διότι εἶδον κενουμένας τελείως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν τὰς μικρὰς παρακαταθήκας οἴνου καὶ ἄλλων οἰκιακῶν εἰδῶν αὐτῶν.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΤΙΡΑΕΜΟΝ.—(σχεδιογράφημα ἐκ περιγραφῆς αὐτόπτου).

Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι μικρά, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς πολυάριθμος στρατός, ὡς ὁ διὰ τοῦ Βελγίου διελθὼν στρατὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ προβῇ καὶ εἰς μικράς τινας ὑπερβασίας κατόπιν τοῦ πολυημέρου ἀγῶνος καὶ τῶν πολλῶν θυσιῶν ἀνθρώπων ἐπέστ διάμεσου ἐχθρικῆς χώρας. Ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ὁ κόσμος θὰ συγχωρήσῃ εἶναι αἱ ἐξ ἀποφάσεως γενόμενοι καταστροφαὶ μεγάλων Βελγικῶν πόλεων, ὀνομαστῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰ ἔργα τέχνης, ἅτινα ἀπὸ αἰώνων ἐκόσμουν τὰ μεγάλα κτίρια αὐτῶν.

Ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Λιέγης καὶ τοῦ Ναμοῦρ, τῆς Τερμόνδης καὶ τοῦ Λουβαΐν καὶ τόσων ἄλλων Βελγικῶν πόλεων, ὑποκυψασῶν εἰς τὸ πῦρ τῶν Γερμανικῶν τηλεβόλων, θὰ παραμένῃ ὡς ἀνεξίτηλον στίγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους, δικαίως δὲ ὁ νεωστὶ ἐκλεγεὶς Πάπας Ρώμης Βενέδικτος 15ος ἐχαρακτήρισε τὸν στρατὸν τοῦ Κάϊζερ ὡς στρατὸν τοῦ Ἀττίλα, ὅταν οἱ Γερμανοὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Βελγικῶν πό-

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΛΟΥΒΑΙΝ

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΧΑΤΑΕΝ

ΒΕΛΓΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΙΜΑΤΗΡΑΝ ΜΑΧΗΝ ΤΟΥ ΧΑΣΕΛΕΝ

λεων έδομπάρδισαν τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Ρημῶν τῆς Γαλλίας.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τὸ Βέλγιον νῦν διατελεῖ ὑπὸ τὴν πτέρναν ἀγρίου κατακτητοῦ, ἡ δὲ ζημία τῆς ἐπιστήμης, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἕνεκα τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι εἰς ἄκρον μεγάλη. Ὁ γενναῖος στρατὸς ὑπὸ τὸν ἡρωϊκὸν Βασιλέα του Ἀλβέρτον κατέχει τὰ βόρεια μόνον τῆς ὅλης Βελγικῆς χώρας καὶ ἀναμένει τὴν κατάλληλον στιγμὴν ὅπως κατενέγκῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸ ὁρμιζον πλῆγμα, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν μεγάλων συμμάχων του, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ὁ λαὸς τοῦ Βελγίου ἔδειξε πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου λαμπρὸν παράδειγμα φιλοπατρίας καὶ ἡρωϊσμοῦ, διότι ὑπερήσπισε τὴν χώραν του μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του. Οὔτε αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Γερμανοῦ Κάϊζερ, οὔτε αἱ ἀπειλαὶ αὐτοῦ ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς Βέλγους ὅπως κύψωσι τὸν αὐχένα εἰς τὴν Γερμανικὴν βαρβαρότητα. Τὸ Βελγικὸν Ἔθνος, ὡς εἷς ἄνθρωπος, πάνοπλον καὶ ἀποφασισμένον, ἔβραμεν εἰς τὰ σύνορά του ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν Γερμανικὴν εἰσβολήν.

Ἐὰν δὲ οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ ὄγκου των διεδίδρασαν διὰ τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν Γαλλίαν, τοῦτο ἔπραξαν, ὡς πάλαι ποτὲ οἱ Πέρσαι, οἵτινες διέβησαν τὰς Θερμοπύλας πατοῦντες ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν ἀνδρείων Σπαρτιατῶν.

Τὸ Βέλγιον εἶναι αἱ Θερμοπύλαι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ MEUSE ΓΕΦΥΡΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ VISE

ΒΕΛΓΟΙ ΚΟΜΙΖΟΝΤΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΛΦΥΡΑ

ΒΕΛΓΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΒΑΔΙΖΟΝ ΠΡΟΣ ΜΑΧΗΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Αἱ ΕΙΚΟΣΙ προσωπικότητες, τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας δίδομεν ἐνταῦθα, κυβερνῶσι σήμερον τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης, μετὰ τῶν ὁποίων συνδέονται στενότατα καὶ αἱ τύχαι ὅλου τοῦ λοιποῦ κόσμου. Κατωτέρω παραθέτομεν ὀλίγας βιογραφικὰς σημειώσεις ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε'.

Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ *Ἀνοδέρου, ἐγεννήθη τὴν 3ην Ἰουνίου 1865. Εἶναι* υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'. καὶ τῆς Βασιλίσσης Ἀλεξάνδρας, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ Θ'. τῆς Δανίας. Ἐνυμφεύθη τὴν 6ην Ἰουλίου 1893 μετὰ τῆς Βικτωρίας Μαρίας, θυγατρὸς τοῦ Δουκὸς τοῦ Teck. Ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν 6ην Μαΐου 1910. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος πόλεμος ἐπὶ τῆς βασιλείας του.

ΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β'.

Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἐκ τοῦ οἴκου Ρωμανὼφ-Χολστάϊν, ἐγεννήθη τὴν 18ην Μαΐου 1868. Εἶναι ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Γ'. καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Δάγμαρ, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ Θ'. τῆς Δανίας. Ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν 1ην Νοεμβρίου 1894. Ἐνυμφεύθη τὴν 26ην Νοεμβρίου 1894 μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας Ἀλίκης, θυγατρὸς τοῦ Λουδοβίκου Δ'., Μεγάλου Δουκὸς τῆς Ἕσσης. Οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος πόλεμος ἐπὶ τῆς βασιλείας του.

ΚΑΪΖΕΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β'.

Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, ἐκ τοῦ Οἴκου τῶν Χοεντζόλλερν, ἐγεννήθη τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1859. Εἶναι πρωτότοκος *υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Φριδερίκου Γ'. καὶ* τῆς Βικτωρίας, βασιλικῆς Πριγκηπίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας. Ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν 15ην Ἰουνίου 1888. Ἐνυμφεύθη τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1881 μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Βικτωρίας τοῦ Σλέσβιγ-Χολστάϊν-Σονδερμβουργ-Ἀουγκούστενβουργ. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος πόλεμος ἐπὶ τῆς βασιλείας του.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α'.

Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων, ἐγεννήθη τὴν 18ην Αὐγούστου 1830. Εἶναι υἱὸς τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Καρόλου καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης Σοφίας, Πριγκηπίσσης τῆς Βαυαρίας. Ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1848 μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ θείου του Φερδινάνδου Α'. Ἐνυμφεύθη τὴν 24ην Ἀπριλίου 1854 τὴν μακαρίτιδα Αὐτοκράτειραν Ἐλισάβετ, θυγατέρα τοῦ Δουκὸς Μαξιμιλιανοῦ τῆς Βαυαρίας.

ΡΑΫΜΟΝΔΟΣ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διαδεχθεὶς εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο τὸν Ἀρμάνδον Φαλλιὲρ τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1913. Ἐγεννήθη τὴν 20ὴν Λυγούστου 1860 εἰς Μπὰρ-λὲ-Ντὺκ τοῦ διαμερίσματος τοῦ Μεύσου ἀπὸ ἀστυκῆς οἰκογενείας. Ἐβαπτίσθη νομικὰ εἰς Παρισίους καὶ ἐξελέγη κατὰ πρῶτον βουλευτὴς τῷ 1887. Ἀφ' οὗ ἐχρημάτισεν ἐπί τινα χρόνον ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ κατόπιν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεσύρθη εἰς ἰδιωτικὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν Δρέϋφους εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Καϊλλὼ ἐγένετο πρωθυπουργός. Θεωρεῖται ὡς κάτοχος μεγάλης ἱκανότητος.

ΣΕΡ ΕΔΟΥΑΡΔ ΓΡΕΫ

Κατέχει τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τοῦ 1905. Ὅταν κατέλαβε τὴν θέσιν ταύτην ἦτο ἡλικίας μόνον 43 ἐτῶν. Ἐγεννήθη τὴν 25ην Ἀπριλίου 1862 καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς Βίγνσεστερ καὶ εἰς Ὀξφόρδην.

ΒΕΘΜΑΝ ΧΟΛΒΕΓ

Ἀρχικαγκελλάριος τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοῦ 1909. Κατάγεται ἀπὸ παλαιᾶς Πρωσσικῆς ἐμπορικῆς οἰκογενείας, εὐγενοποιηθείσης τῷ 1840. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς διάφορα Γερμανικὰ Πανεπιστήμια ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι 1879. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βόννης ὑπῆρξε συσπουδαστὴς τοῦ Κάϊζερ καὶ ἐκεῖθεν ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ τελευταίου. Εἶναι ἡλικίας 57 ἐτῶν.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΖΟΦΦΡ

Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Γαλλικοῦ Ἐπιτελείου, ἐγεννήθη ἐν Ριβεσάλτ τῶν Πυρηναίων τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1852. Τῷ 1868 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολὴν καὶ τῷ 1870 ὠνομάσθη ἀνθυπολοχαγός. Ἐσπούδασε κατὰ βάθος τὴν μηχανικὴν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1870 καὶ εἰς πολλὰς ἐκστρατείας τῶν ἀποικιῶν. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου ἐγένετο παμψηφεὶ τὴν 1οὐλιον τοῦ 1911.

ΑΥΤΟΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ

ΔΙΑΤΙ προυκάλεσε τὸν πόλεμον ἡ Γερμανία; Εἰς τὸ ἐρώτημα ἐδόθησαν πολλαὶ ἀπαντήσεις. Ἀλλὰ τὴν καλλιτέραν ἐξ αὐτῶν ὀφείλομεν εἰς τὸν Sir Arthur Conan Doyle, τὸν δαιμόνιον δημιουργὸν τοῦ Sherlok Holmes καὶ ἕνα τῶν κορυφαίων τῆς σημερινῆς Ἀγγλικῆς φιλολογίας καὶ δημοσιογραφίας.

Ἰδοὺ τί γράφει οὗτος εἰς ἓν ἄρθρον του, τὸ ὁποῖον κάμνει ἤδη τὸν γῦρον τοῦ κόσμου:

«Ἡ Γερμανία ἔκαμε τὸν πόλεμον χάριν τοῦ Παγγερμανισμοῦ.»

Καὶ λέγει ὁ Sir Arthur: «Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας διεξῆλθον μερικὰ ἐκ τῶν ἔργων τῆς Παγγερμανιστικῆς φιλολογίας. Δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω ἐντὸς αὐτῶν οὔτε ἓν εὐγενὲς αἴσθημα, οὔτε μίαν γενναιόψυχον ἐκδήλωσιν. Μόνον εἰς ἐμπαθῆς καὶ πλεονεκτικὸς πατριωτισμὸς καὶ ἓν ἀπεριγράπτων καὶ παράλογον μῖσος πρὸς πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι Γερμανικόν, καὶ ἰδίως πρὸς πᾶν ὅ,τι εἶναι Ἀγγλικόν, χαρακτηρίζουν τὰς ἀνευμαστικὰς ταύτας ἐκφάνσεις.

Πῶς ἦτο δυνατὸν κανεὶς μιᾶς τοιαύτης φιλολογίας νὰ μὴ συνενωθῇ ὅλος ὁ κόσμος εἰς μίαν συμμαχίαν ἐναντίον τῆς χώρας, ἡ ὁποία τὴν παρήγαγεν; Ἀκόμη κανεὶς πῶς δὲν ὑπῆρξαν Γερμανοὶ νὰ προβοῦν τὸ φυσικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα.

Τὸ ὅλον πνεῦμα τῶν εἰς τὰ ἔργα αὐτὰ ἐκφραζομένων ἰδεῶν εἶναι ὅτι ἡ Γερμανία ἔπρεπε νὰ διαμελίσῃ καὶ ὑποτάξῃ ὅλον τὸν κόσμον. Οὔτε λέξις ὅμως ἐντὸς αὐτῶν περὶ τοῦ δυνατοῦ α'φνιδίας μεταστροφῆς ὅλου τοῦ κόσμου ἐναντίον της, ὁπότε θὰ ἠκολείτο αὐτὴ ἡ ἰδία διὰ διαμελισμοῦ. Καὶ δὲν φαίνεται πράγματι ὅτι αὐτὸ θὰ ἦτο τὸ μόνιμον μέσον προστασίας καὶ ἐξασφαλίσεως ἀπὸ τοιούτων τερατωδῶν διδασκαλιῶν, ὡς εἶναι αἱ εἰς τὰ ἔργα αὐτὰ περιεχόμεναι;

Θὰ ἠδύνασθε ἴσως νὰ μοῦ ἀντιτείνετε ὅτι οἱ (μπεριαλισταὶ αὐτοὶ ἀπετέλουν μόνον μίαν ὁμάδα μονομανῶν καὶ δὲν ἀντιπροσώπευον συνεπῶς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ μία τοιαύτη ἀντίρρησις θὰ διεψεύνει πρὸς τὴν πραγματικότητα. Οὔτοι ἀπ' ἐναντίας ἀντιπροσώπευον τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν. Ἀντιπροσώπευον τὸν Κάϊζερ καὶ τὴν κλίκαν τῶν συμβούλων του, τοὺς στρατιωτικούς, τοὺς ναυτικούς, τὸν Κρὺπ καὶ τοὺς λοιποὺς πολεμοβιομηχάνους, τὰ Πανεπιστήμια, ὅπου αἱ διδασκαλίαι αὐταὶ ἐδιδάσκοντο ἀκατάπαυστον καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ θορυβοποιὰ καὶ κροκλητικὰ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων ἡ φωνὴ ἀντήχησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς φωνὴ αὐτῆς τῆς Γερμανίας.

Ὅλοι των εἶχον προσβληθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν παραφροσύνην καὶ ἡ Εὐρώπη ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ μεταχειρισθῇ δι' αὐτοὺς ἕνα ζουρλομανδύαν. Ὅλη ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν διηυθύνετο συμφώνως πρὸς τὰ ἐξωφρενικά των διατάγματα.

Ὅτι ὁ πόλεμος ἔπρεπε νὰ ἐνεργῇ πάντοτε μέσα εἰς τὰς σκέψεις τῶν πολιτικῶν των. Ὅτι ὤφειλον νὰ εἶναι πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ἐπιτέσουν ἐναντίον τῶν γειτόνων των, ἀδιάφορον ἂν αὐτοὶ ἦσαν ἄδικοι. Ὅτι οὐδεμία συνθήκη ἢ ἠθικὴ ἀρχὴ ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ τὴν χεῖρα τῆς Γερμανίας—ἆλλα αὐτὰ ἐπανελαμβάνοντο ὡς ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν τῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους των.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κρίσεως τοῦ Ἀγαδὶρ εἶδομεν ἕνα Γερμανὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν συμμεριζόμενον ἐπισήμως τὰς βλέψεις τῶν φανατικῶν Παγγερμανιστῶν.

Εἶμαι τόσον Παγγερμανιστὴς ὅσον καὶ σεῖς», ἔλεγεν ὁ Κάϋδερλεν Βαίχνερ πρὸς μίαν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Παγγερμανικοῦ Συνδέσμου.

«Κανεὶς των δὲν ἦτο καλλίτερος ἢ χειρότερος ἀπὸ τὸν ἄλλον, διότι ὅλοι ἦσαν ποτισμένοι ἀπὸ τὴν στρεβλὴν αὐτὴν ἀντίληψιν, ἡ ὁποία ὡδήγησε τὴν Εὐρώπην εἰς ἓν χάος.

Ποῦ εἶναι τώρα αὐτὴ ἡ βαθέως ὑπομονητικὴ Γερμανία, ὅπως ἔγραφε περὶ αὐτῆς ὁ Κάρλαϋλ: Ὑπῆρξέ ποτε ψυχὴ ἔθνους τόσον διεστραμμένη καὶ τόσον τυφλή;

Ἂς λάβωμεν ὡς παράδειγμα μερικὰς ἀφελεῖς διαθέσεις, θεωρουμένας ἐν τούτοις τόσον προχωρείς, ὥστε νὰ μὴ χωρῇ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν.

Ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἦτο τόσον ἀνάξιος λόγου, ὥστε ἡ παρουσία του ἐπὶ τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης, καὶ ἐὰν καθίστατο δυνατή, δὲν θὰ εἶχε καμμίαν σπουδαιότητα. Ἡ Ἀγγλία ἦτο ἐν πλήρει παρακμῇ. Τὸ ἐμπόριόν της θὰ ἠδύνατο νὰ καταστραφῇ ὑπὸ ἑρμητικῶν καταδρομικῶν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἐπέπιπτον ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας ἀμέσως ὡς αὐτὴ περιεκλείστο εἰς ἀνωμαλίας. Ὁ Καναδᾶς καὶ ἡ Αὐστραλία περιέμενον εὐκαιρίαν νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπ' αὐτῆς. Αἱ Ἰνδίαι ἐζήτουν ἀφορμήν. Οἱ Μπόερς ἀνυπομόνουν νὰ γείνωσι κύριοι τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία ἦτο ἓν βεβιασμένον ἄθροισμα κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἐχωρίζοντο ἀπ' ἀλλήλων μὲ τὸ πρῶτον κτύπημα.

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ παραλογισμοὶ τοὺς ὁποίους οἱ στομφώδεις Βερολινέζοι καθηγηταὶ τῆς ἱστορίας ἐξεφώνησαν εἰς τοὺς ἀκροατάς των. Ὁ ἀπαίσιος Τράϊτσκε, ὁ ὁποῖος εἶναι εἷς ἐκ τῶν κατασκευαστῶν τῆς Γερμανικῆς ἰσχύος, ἀκριβῶς ὅπως ὁ Βίσμαρκ καὶ ὁ Μόλτκε ὑπῆρξαν οἱ δημιουργοί της, κατεῖχε θέσιν ἀρχιερέως εἰς τὴν λατρείαν αὐτήν.

Ὅπως ὁ Νίτσε, τοῦ ὁποίου ἡ ἠθικὴ διδασκαλία ὑπῆρξε τὸ συμπλήρωμα τῶν Παγγερμανικῶν κηρυγμάτων, οὕτω καὶ ὁ Τράϊτσκε δὲν ἦτο γνήσιος Γερμανός. Καὶ οἱ δύο εἶχον τὸν Σλαυϊκὸν μαγνητισμὸν—πλάσται ὀνείρων, κυνηγοὶ ὀπτασιῶν—δυσοιωνῶν ὀνείρων καὶ σκοτεινῶν ὀπτασιῶν διὰ τὴν χώραν τὴν ὁποίαν κατώκουν. Μὲ τοὺς μαγικοὺς των αὐλοὺς ὡδήγησαν ὁλόκληρον τὸ τυφλόν, παρίφρον, φαντασιόπληκτον ἔθνος δι' *ἀνθοστρώτων ἀτραπῶν εἰς μίαν ἄβυσσον.*

Ὁ Νίτσε ἦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὅλη ἡ ζωή του, εἷς τὰ πρόθυρα τῆς τρέλλας, ἡ ὁποία τέλος ἐξεσπάλωθη εἰς καθαρὰν παραφροσύνην. Ὁ Τράϊτσκε ἦτο ἄνθρωπος μεγάλης διανοητικῆς ἱκανότητος, ἀλλ' εἶχε τὰς ἰδέας μονομανοῦς ἐν σχέσει πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν. Ἦρ' ὅσον παρελήρει ἐν Βερολίνῳ, οἱ Ἄγγλοι δὲν τὸν ἐπρόσεχον περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἀναρχικούς, οἱ ὁποῖοι πλανῶνται εἰς τὰ πάρκα, διότι ὑπάρχει μία Ἀγγλικὴ

ΜΙΑ ΕΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ ΠΑΡΙΣΤΩΣΑ ΑΥΤΟΝ ΩΣ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΝ

Εἶναι ἔργον τοῦ ζωγράφου Ἐδερλίν, ἐκτελεσθὲν κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κάϊζερ.

θεωρία ὅτι ὁ καλὸς ἡμπορεῖ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ προβαίνῃ εἰς ἔργα.

Ἀλλὰ ὁ Τράϊτσκε ἦτο πάντοτε ἐπικίνδυνος. Εἶχε μαγνητισμόν, αὐγλωττείαν, ἐνθουσιαστικότητα, δύναμιν νὰ ὑποβάλλῃ θαυμαστὰ μελλοντικὰ ὁράματα εἰς τοὺς ἀκροατάς του. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ σκέπτωνται, ὅπως ὁ καθηγητὴς Κρὸμπ, λέγουν ὅτι ἡ ἐπιρροή του ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς νεολαίας ὑπῆρξεν ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν Κὰρλαϋλ καὶ Μακαὺλαϋ ὁμοῦ ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς.

Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τράϊτσκε οἱ λόγοι του μετεβλήθησαν εἰς ἔργα πρὸς καταστροφὴν τῆς ἰδίας χώρας του καὶ πρὸς μεγάλην δυστυχίαν τῶν λοιπῶν χωρῶν. Ὁ παράδοξος, ἀπαίσιος αὐτὸς ἄνθρωπος συνείθιζε νὰ ἐπιτίθεται τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ καθὼς ἦτο κωφὸς ὡς ἄψυχος ὕλη, ἡ προσωπική του παρουσία κολὺ ὀλίγον συνέτεινεν εἰς κατανόησιν τῶν Ἄγγλων καὶ προσέγγισιν πρὸς αὐτούς. Κάθε φορὰν ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Βερολῖνον φανατικώτερος, διὰ νὰ ἀρχίσῃ νέαν μανιωδεστέραν ἐκστρατείαν ἐναντίον των.

Ὁ Τράϊτσκε δὲν παρέλειπεν εὐκαιρίαν ὅπως καταφερθῇ καθ' οἱουδήποτε τρόπον κατὰ τῶν Ἄγγλων. Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν ἐναντίον των, ἀπέναντι τῆς ἀνεπανορθώτου καταστροφῆς τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τὴν ἰδίαν του χώραν; Αὐτὸς καὶ ὁ φὸν Τίρπιτς, ὁ κόμης Βιδερστάϊν, ὁ Μαξιμιλιανὸς Χάρδεν καὶ μερικοὶ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ εἴπω τίποτε περὶ τοῦ ἀρχεισυμμορίτου των—τί ὡραίαν Γερμανίαν θὰ ἀφήσουν ὀπισθέν των!

Ὁ Τράϊτσκε ἀπέθανεν. Ὁμοίως ὁ Βιδερστάϊν. Πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν θὰ ζήσουν καὶ θὰ ἴδουν τὴν ἡμέραν, *καθ' ἣν Ἰνδοὶ Πρίγκηπες* θὰ διέλθουν ἔφιπποι ὡς καταχτηταὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν Φιλυρῶν, τὰ δὲ συντετριμμένα πομπώδη ἁγάλματα τῆς λεωφόρου τῆς Πολιορκίας, τὰ ταπεινὰ αὐτὰ μνημεῖα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, θὰ ἐξαγνίσουν τὴν τιμημένην στάχτην τοῦ Λουδοβίκ.»

ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑ

Η ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑ εἶναι ἐκείνη ἡ χώρα τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκει κανεὶς τὸ καλλίτερον ψωμί, τὴν καλλιτέραν μουσικήν, καὶ ἴσως τὸν καλλίτερον καφέ.

Τὰ ψωμιὰ εἶναι τὸ ὑπόβαθρον τῆς ζωῆς. Ἡ χώρα ὁπουδήποτε διακρίνεται διὰ τὴν ἐπιτυχῆ κατασκευήν του, κατέχει ἀναμφιβόλως τὴν θέσιν της εἰς τὸν πίνακα τῶν γαστρονόμων, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἔλλειψή της περιορίζεται εἰς αὐτό. Ἀλλ' ἡ κουζίνα τῆς Αὐστρίας φημίζεται καὶ δι' ἄλλα πολλὰ ὡραῖα πράγματα. Παντοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ λέξις «Wiener», ἡ ὁποία δεικνύει Βιεννέζικην καταγωγήν, παίζει σπουδαιότατον ρόλον. Ποῖος δὲν γνωρίζει τὰ περίφημα «Wiener Schnitzel», «Wiener Rostbraten», «Wiener Apfelstrude»; Ἀλλὰ καὶ ἄλλα αὐτὰ ἂν ἔλειπον, ἡ γαστρονομικὴ φήμη τῆς Βιέννης θὰ ἠδύνατο νὰ σωθῇ μὲ ὀλίγα καλοῦμενα «Wiener Wuerste».

Εἶναι πλέον παγκοσμίως γνωστὸν ὅτι τὰ δόντια τῶν Βιεννέζων ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέρως ἐκλεκτὴν

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

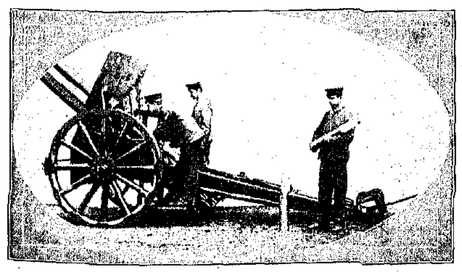

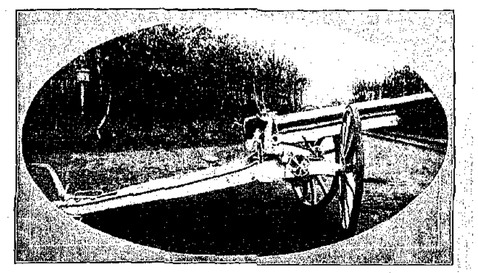

ΕΛΑΦΡΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ, ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ποιότητα τόσον τροφῆς, ὅσον καὶ μουσικῆς. Οὕτω, ὅταν ὁ Μόζαρτ ἐδοκίμασε τὰς δυνάμεις του εἰς μίαν 'Ιταλικὴν ὅπεραν καὶ ἔγραψε τὸν «Δὸν Ζουάν», ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἔκαμε τὴν ἑξῆς παρατήρησιν: «Ἡ ὅπερα εἶναι ἐκπληκτος, θεία, ἴσως καλλιτέρα τοῦ «Φιγαρώ», ἀλλὰ δὲν εἶναι τροφὴ πασἄλληλος διὰ τὰ δόντια τῶν Βιεννέζων». Ὁ Δαπόντε διηγήθη κατόπιν εἰς τὸν Μόζαρτ τί εἶχεν εἰπῆ ὁ Αὐτοκράτωρ. «Ἀφήσατέ τους νὰ λάβουν καιρὸν νὰ τὴν μασήσουν καλά», ἀπήντησεν ὁ Μόζαρτ. Καὶ πράγματι, ἀφ' οὗ τὴν ἀνεμάσησαν κατ' ἐπανάληψιν, ἤρχισαν νὰ διακρίνουν τὴν ἀρωματώδη γεῦσίν της καὶ ὁ «Δὸν Ζουάν» ἐγεινε λιχώτερος εἰς τὴν Βιέννην παρὰ εἰς τὴν 'Ιταλίαν.

Καλὴ μουσικὴ συνδυάζεται ὡραῖα μὲ καλὴν τροφήν. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον βλέπομεν τόσας ὀρχήστρας, εἰς ξενοδοχεῖα καὶ καφεστιατόρια. Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ εἶδος τοῦ συνδυασμοῦ εἶναι ἀνυπέρβλητος ἡ Βιέννη, ἡ ἄλλως τε μουσικὴ μητρόπολις τοῦ κόσμου. Ἐδῶ ἔζησεν ὁ Gluck, ὁ Wagenseil καὶ ὁ ἀθάνατος Μόζαρτ. Ἐδῶ ὁ ἀσύγκριτος Μπετόβεν, ὁ Χάϋδν καὶ ὁ Λίστ.

Καθήμενος κανεὶς εἰς ἓν καφεστιατόριον πλησίον τοῦ ὡραίου κυανοῦ Δουνάβεως καὶ ἀκούων ἐκείνην τὴν ἑκατονταν ἀπόδοσιν τῶν ραψῳδιῶν καὶ τῶν συμφωνιῶν, τὴν ὁποίαν μόνον εἰς τὴν Βιέννην εὑρίσκει κανείς, νομίζει ὅτι βλέπει τὰς μουσικὰς μεγαλοφυΐας ὅλων τῶν ἐποχῶν νὰ παρελαύνουν ζωντανὰ ἐνώπιόν του. Εἰς τὸ πιάνο καὶ τὸ βιολὶ οἱ Βιεννέζοι παραμένουν πάντοτε οἱ μεγάλοι μαέστροι. Ἐδῶ εἶναι ἡ μεγάλη σχολὴ πιάνου τοῦ Leschetizky, ἡ ὁποία μᾶς ἔδωκε τὸν Paderew ki, ἐδῶ ἡ σχολὴ βιολίου τοῦ Sevcik, ἡ ὁποία ἐδημιούργησεν ἐξοχότητας ὡς τὸν Kubelik καὶ τὸν Kocian. Ἐδῶ εἶναι καὶ ἡ μεγάλη ὀρχήστρα «Strauss» καὶ ὁλόκληρος στρατιὰ περιφήμων μουσικῶν καὶ ἀοιδῶν.

Τὰ ἐκλεκτότερα καφενεῖα καὶ ἐστιατόρια τῆς Βιέννης εἶναι συγκεντρωμένα γύρω εἰς τὴν ὅπεραν καὶ οὕτω φαγητὸν καὶ μουσικὴ παρουσιάζονται καὶ ἐδῶ στενότατα συνδεδεμένα. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἤρχισε νὰ εἰσχωρῇ καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὅπερας, ἴδίως εἰς Βουδαπέστην, ὅπου κατὰ τὰ διαλείμματα σερβίρονται εἰς τὰ κυλικεῖα ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ φαγητά, τὰ γλυκίσματα καὶ τὰ ποτά.

Εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου δὲν συναντᾷ κανεὶς πνεῦμα τόσον δημοκρατικόν, ὅσον εἰς Βιέννην. Ὁ ξένος εὑρίσκει ταχύτατα φίλους. Αἱ γνωριμίαι συνάπτονται ἄνευ δυσκολίας καὶ ταύτας ἀκολουθοῦν προσκλήσεις εἰς γεύματα καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἑορτάς, ὅπου εὑρίσκει κανεὶς πάντοτε καὶ καλὴν φαγητὸν καὶ εὔθυμον συναναστροφήν. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν ἄλλως νὰ δημιουργηθῇ ἐδῶ μία «Εὔθυμος Χήρα»;

Ὁ Βοημὸς εἶναι εἷς ἀπὸ τοὺς ἀπαραιτήτους τύπους, τὸ δὲ πνεῦμά του ἔχει εἰσδύσῃ παντοῦ. Οὔτω ἡ Βιέννη εἶναι πρὸ παντὸς ἡ πόλις τῆς ἀμεθύστου εὐθυμίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τῆς προσωπεύσεως καὶ τελειοποιήσεως. Ὅ,τι γίνεται, γίνεται καλά. Αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν μαγειρικὴν καὶ εἰς τὴν διασκέδασιν καὶ εἰς τὴν μουσικὴν καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν.

«Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Βοημίας καὶ Ἀποστολικὸς Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας» εἶναι μέρος τῶν τίτλων, τοὺς ὁποίους φέρει ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ. Ὁ ἐπικούρειος αὐτὸς ἄρχων δύναται νὰ εἶναι ὄντως ὑπερήφανος δι' αὐτὸν τὸν τίτλον του, διότι τόσον ἡ Βοημία ὅσον καὶ ἡ Οὐγγαρία ἀμιλλῶνται πρὸς τὴν Αὐστρίαν εἰς γαστρονομικὴν παραγωγικότητα. Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων πραγμάτων ἡ Βοημία προσφέρει τὸ Pragerschinken (Prague ham) καὶ τὴν περίφημον μπύραν τοῦ Pilsen, ἐν ὡ ἡ Οὐγγαρία δίδει τὸ Goulash καὶ τὸ κρασὶ τοῦ Tokay—ἄλλα ἀληθινὰ διαμάντια.

Τὸ ζαμπόνι τῆς Πράγας εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ περιφημότερα ἐδέσματα τῆς Αὐστρουγγαρίας. Εἶναι

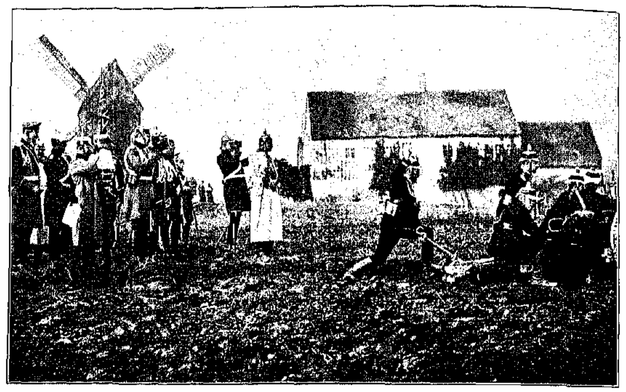

Ο ΚΑΪΣΕΡ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

χωρὶς πολλὰ λίπη καὶ μὲ ἓν ὡραιότατον λεπτὸν ἄρωμα. Ἡ ἐντροφὴ τῶν χοίρων εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγάλας βιομηχανίας τῆς Βοημίας.

Ἡ «Pilsener Bier» εἶναι παγκοσμίως γνωστὴ διὰ τὸ κεχριμπαρίσιο χρῶμα καὶ τὴν θαυμασίαν της γεῦσιν. Ἡ κατανάλωσίς της ἔφθασε μέχρις αὐτῆς τῆς Γερμανίας, εἰς δὲ τὴν Ἀμερικὴν εἰσάγεται κατὰ μεγάλας ποσότητας. Προέρχεται ἀπὸ τὴν πόλιν Pilsen τῆς Βοημίας καὶ ἡ καλλιτέρα ποιότης της εὑρίσκεται εἰς Βιέννην καὶ Πράγαν.

Τὸ Tokay εἶναι τὸ ἀκριβώτερο κρασί. Ἡ ἐκλεκτοτέρα ποιότης, γνωστὴ ὡς essence, σπανίως εὑρίσκεται ἔξω ἀπὸ βασιλικὰς οἰνοπωλήκας. Αἱ μικραὶ φιάλαι τῶν 100 δραμίων «essence Tokay» 50 ἐτῶν πωλοῦνται πρὸς $5 ἕως $15 ἑκάστη, τοῦθ' ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς $20 ἕως $60 κατ' ὀκᾶν.

Τὸ Goulash, ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων δημιουργημάτων τῆς Οὐγγρικῆς κουζίνας, δὲν εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιον εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας. Εἰς τὴν Βουδαπέστην γίνεται στεγνόν, ἀλλ' εἰς δυτικώτερα μέρη κατασκευάζεται μὲ σάλτσαν, ὅπως ὁ κατσαμάς.

Ἰδιαιτέραν ἀγάπην ἔχουν οἱ Βιεννέζοι πρὸς τὸν χορὸν καὶ μετὰ τὰ λουκούλλεια γεύματά των δὲν παραλείπουν εὐκαίριαν νὰ ἐξωτερικεύσουν εἰς τρελλὰς χορευτικὰς κινήσεις τὴν εὐθυμίαν των. Ἡ μανία των αὐτὴ μὲ τὸν χορὸν ἐξηγεῖ καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν προτίμησίν των διὰ τὴν μουσικὴν τῶν «Walkers» καὶ τῶν ὡραίων Οὐγγρικῶν Czardas.

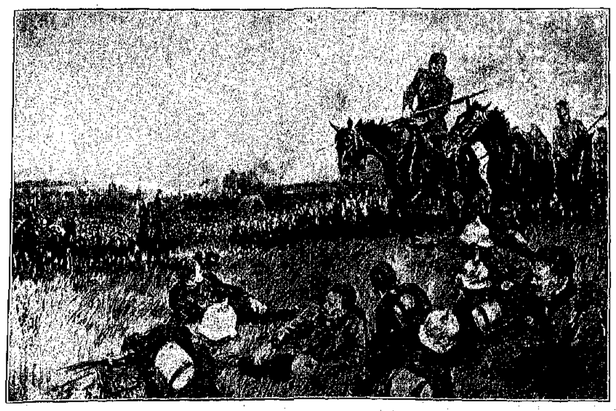

Η ΠΡΩΤΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ.—ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΟΜΕΩΝ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ Ἔθνη δὲν δύνανται νὰ εἶναι πλέον τελείως αὐθύπαρκτα τὴν σήμερον. Τὸ ἓν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ἄλλου εἰς αὐξάνουσαν διαρκῶς ἀναλογίαν. Τίποτε δὲν δύναται νὰ ἀπεικονίσῃ τοῦτο καλλίτερον ἀπὸ μίαν σύγκρισιν τῆς πολεμικῆς τέχνης πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, ὅταν ὁ Ναπολέων μετέβαλλε τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης, καὶ σήμερον, ὅταν ἄλλοι ἡγέται ζητοῦν νὰ ἀναλάβουν τὸν ἴδιον ρόλον.

Ἓν μέγα σιδηροδρομικὸν σύστημα ἀναπαριστᾷ τελείως τὴν νεωτέραν πολεμικὴν τέχνην. Κάθε λεπτομέρεια τοῦ διακανονισμοῦ του, προϋπολογισμὸς τῶν δακανῶν, ἐφοδιασμὸς ἁμαξῶν, συμπλήρωσις προσωπικοῦ, ἐποβλέπει εἰς τὴν ἔγκαιρον ἄφιξιν τῆς ἁμαξοστοιχίας εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Διὰ τῆς καταλλήλου διαρρυθμίσεως δρομολογίων, τοῦ συνδυασμοῦ σταθμαρχῶν καὶ ἁμαξῶν, τῆς διατάξεως σιδηρῶν γραμμῶν, ἡ λειτουργία ἑκάστης ἁμαξοστοιχίας ἁπλοποιεῖται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ δύνανται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἕνα καὶ μόνον κεντρικὸν ἔλεγχον.

Διὰ νὰ λειτουργήσῃ ὅμως καλῶς τὸ ὅλον σύστημα, ζητεῖται ἡ μεγαλειτέρα τάξις καὶ σκρίβεια. Μία κακῶς τοποθετημένη σιδηρὰ ράβδος, μία ἐσφαλμένως ἀνοιγμένη γραμμή, ἓν ἐμπόδιον ἐπὶ τῶν ράβδων, ἡ ἀκροσόδκητος ἅφιξις ἑνὸς τραίνου ἐξ ἀντιθέτου διευθύνσεως, ἓν κακῶς λειτουργοῦν μηχάνημα διακοπῆς τῆς κινήσεως, δύνανται νὰ ἐπιφέρουν ἀνεπανόρθωτον καταστροφήν. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῆς πολεμικῆς τέχνης.

* * *

Τὴν πολεμικὴν τέχνην, ὅπως ἦτο πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, συνεβόλιζεν ἡ φρεγάττα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἐπλανᾶτο μόνη ἡ κατὰ μικροὺς στόλους εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκετο οὗτος, χωρὶς πολλὰς ὁδηγίας οἱκοθεν περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀκόμη καὶ ὁλόκληροι στρατιαὶ ἐπλανῶντο κατὰ τὸν ἴδιον σχεδὸν τρόπον.

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΙΠΕΙΣ ΕΝ ΔΙΕΓΗ

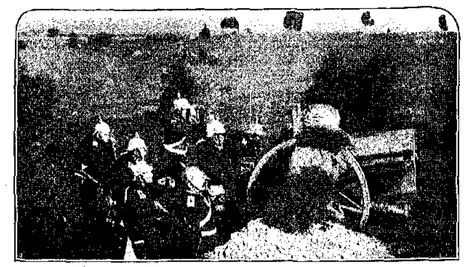

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΟΔΙΟΡΚΗΤΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

Οἱ διοικοῦντες τὰς διαφόρους μονάδας ἦσαν καὶ οἱ κανονίζοντες τὴν ἐκάστοτε δράσιν των.

Αἱ μεταβολαὶ τῶν μέσων μεταφορᾶς καὶ συγκοινωνίας καὶ αἱ τελειοποιήσεις τῶν πολεμικῶν μέσων ἀπεσκοράκισαν ὅλα τὰ παλαιὰ μέσα καὶ ὅλας τὰς παλαιὰς μεθόδους. Βαθμηδὸν διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς χρησιποιήσεως τῶν ἐκρηκτικῶν ὅλων καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἀνακαλύψεως μέσου ἐπιτρέποντος τὴν ἀνάθεσιν τοῦ ρόλου τοῦ Ἑρμοῦ εἰς ἓν ἄγνωστον στοιχεῖον τῆς ἀτμοσφαίρας, παρὰ τὴν θέσεως καὶ τοῦ ρόλου των ἐντὸς τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ. Πάντες οἱ ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 45 ἐτῶν ἀνήκον εἰς μίαν οἱανδήποτε κατηγορίαν τῆς ἐφεδρικῆς ἢ ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ πάντες ἦσαν ἐξησκημένοι στρατιωτικῶς. Οὕτω οἱ ὑγιεῖς καὶ ἱκανοὶ ἄνδρες ἑκάστου ἔθνους ἀπετέλουν ἕνα τεράστιον μηχανισμόν, ἀπαιτοῦντα μόνον ἐφόδια πρὸς ἔναρξιν λειτουργίας. Καὶ αὐτὰ ὅλα, ἐνδύματα, ὅπλα, τρόφιμα, ἦσαν ἕτοιμα. Μὲ μίαν τηλεγραφικὴν διαταγὴν τὰ τραῖνα ἠδύναντο νὰ ὑπερπληρωθῶσιν ὑπὸ ἐφέδρων, μεταβαινόντων εἰς τὰ προσδιωρισμένα κέντρα, ὅπου πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἦσαν ἐν τάξει.

Ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον παίζουν ἡ ταχεῖα συγκοινωνία καὶ μεταφορά, κατεδείχθη ἐκ τῆς σχετικῆς βραδύτητος, μεθ' ἧς ἡ Ρωσσία ἠδυνήθη νὰ συγκεντρώσῃ τὰ στρατεύματά της. Ἡ κινητοποίησίς της ὑπῆρξε πολὺ βραδυτέρα παρ' ὅ,τι ἡ τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Γερμανίας. Ἡ τελευταία αὕτη μᾶλιστα ἐστήριζε προφανῶς τὰς μεγίστας τῶν ἐλπίδων της

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΒΕΛΓΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

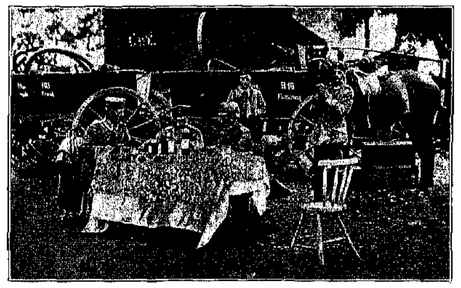

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΕΥΩΧΟΥΜΕΝΟΙ ΕΝ ΔΙΕΓΗ

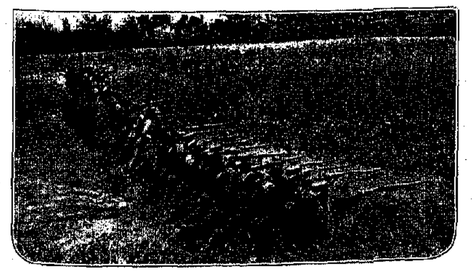

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ

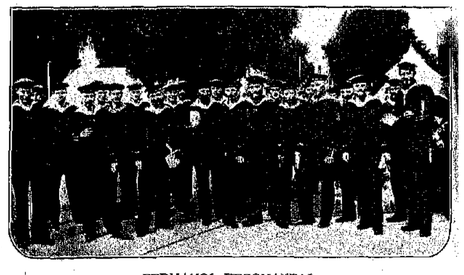

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΕΖΟΝΑΥΤΑΙ

ἐπὶ τῆς ταχύτητος τῆς κινητοποιήσεώς της. Εἰς κανένα ἄλλον κλάδον ἀνθρωπίνης δράσεως καὶ ἐφευρετικότητος δὲν ἀνεπτύχθη τοσαύτη ἐνεργητικότης πρὸς ἐφαρμογὴν νέων τελειοποιήσεων, ὅσον εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην.

Πόσαι μεταβολαὶ συνεπληρώθησαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἑνὸς πολέμου!

Αἱ εἰδήσεις καὶ αἱ διαταγαὶ φέρονται τώρα στρατηγικῶς διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ οὐχὶ δι' ἱππέων ἢ διὰ φωτεινῶν συνθημάτων, ὅπως ἄλλοτε. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας οὐδεὶς στρατὸς δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τελείως τὴν συντήρησίν του ἐκ τῆς χώρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνεργεῖ. Ὁ σῖτός, ὁ ὁποῖος μεταφέρει τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ πολέμου, αὐτὸς ὑποχρεοῦται καὶ νὰ ἀναιωθῇ τὰς προμηθείας των.

* * *

Ὁ ἠλεκτρισμὸς κατέστησε δυνατὴν τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν ἐν ὥρᾳ πολέμου εἰς τὰς χεῖρας μιᾶς ὀλιγαρίθμου διοικήσεως. Ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται εἰς σταθμάρχης, ὁ τηλεγράφος ἢ τὸ τηλέφωνον θὰ φθάσουν μέχρις αὐτοῦ, διότι κάθε στρατὸς ἔχει ειδικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὁ Ναπολέων καὶ ὁ Οὐέλλιγκτων ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς ἱκανοὺς ἱππεῖς τὴν μεταβίβασιν διαταγῶν εἰς τὰ διάφορα σώματα καὶ νὰ ὑφημένουν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν εἴδησιν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς μάχης. Εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ στρατηγός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπὸ τὴν διοίκησίν του 100 χιλιάδας ἀνδρῶν, μεγαλοσοῦ στὰ τόπε, ἔπρεπε, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν, νὰ λάβῃ θέσιν ἐπὶ ὑψώματος, ὅπως δύναται νὰ παρακολουθῇ ὅλα τὰ λαμβάνοντα χώραν. Τὴν σήμερον δύναται νὰ εὑρίσκεται πολλὰ μίλια μακρὰν τοῦ μετώπου τῆς μάχης, νὰ κάθηται ἐντὸς τῆς σκηνῆς του ἐνώπιον ἑνὸς τοπογραφικοῦ χάρτου καὶ νὰ λαμβάνῃ εἰδήσεις ἢ νὰ δίδῃ διαταγὰς διὰ τοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ τηλεφώνου, ὅσον μέγας καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ του. Ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς ἐπαφῆς παντὸς σωματάρχου μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, μέρος τῆς πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία ἀφηγεῖτο ὅπου παντὸς διοικητοῦ σώματος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Οὐέλλιγκτων, ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀναγκαῖον. Ἡ τοιαύτη ἐκικοινωνία ἐπεκτείνεται, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἰς πάντα τὰ σημεῖα τῆς γραμμῆς οὕτως ὥστε στιγμιαίως ἐν τμῆμα στρατοῦ δύναται νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου καὶ δι' αὐτοῦ μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου τμήματος, αἱ δὲ διαταγαὶ διὰ τὰς κινήσεις τῶν στρατευμάτων δύνανται νὰ σταλῶσιν εἰς ἀποστασιν ἑκατοντάδων μιλίων. Μία στρατιὰ δὲν ἀποτελεῖ πλέον ἓν ἀνεξάρτητον καὶ σχεδὸν αὐθύπαρκτον σῶμα, ἀλλ' ἓν ὄργανον ὑποτεταγμένον εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν ἑνὸς ἐγκεφάλου.

Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος δὲν ὑπῆρχον ἀτμόπλοια ἐξαιρέσει ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶχε κατασκευάσει ὁ Φούλτων ἐδῶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὰ πάντα μετεφέροντο δι' ἱστιοφόρων. Ἄλλοτε ὁ κυβερνήτης ἑνὸς ἐκπλέοντος πλοίου ἦτο κυρίαρχος τῶν πάντων ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποχρεωμένος νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς ἰδίας του ἐπιδολῆς καὶ ἐπὶ τῆς

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ

ἐξόδας του στρατοδικείου καὶ ἐκανότητας. Ἀλλὰ πολλοὶ ἠδύναντο νὰ παρέλθουν πρὶν λάβῃ καὶ πάλιν νέας εἰδήσεις ἢ διαταγὰς ἀπὸ ἀνωτέρας διοικήσεως. Κάποτε ἠδύνατο νὰ καταδιώκῃ εἰς σύλληψιν ἢ καταστροφὴν ξένον πλοίου, πολὺν καιρὸν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, ἐν ἀγνοίᾳ φυσικὰ τοῦ τοιούτου.

Ὁ σούρματος τηλέγραφος καὶ τὰ καλώδια μετέβαλον πάντα ταῦτα. Τώρα εἶναι δυνατὴ ἡ λῆψις διαταγῶν καὶ ἡ μεταδοσις τοιούτων, ἐν ᾧ τὰ πλοῖα εὑρίσκονται εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος. Ὁμοίως καὶ τὰ ἐμπορικὰ σκάφη δύνανται νὰ προειδοποιηθῶσι περὶ τῆς προσεγγίσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

* * *

Τὰ πολεμικὰ ὅπλα ὑπέστησαν καὶ αὐτὰ τεραστίας μεταβολάς. Ἄλλοτε τὰ τηλεβόλα ἦσαν ἐμπροσθογεμῆ καὶ ἔβαλλον σφαιρικὰ βλήματα. Ὁ κανὼν τῶν σκέκρυπτε ταχίστα τὴν θέαν τοῦ ἐχθροῦ, καθ' ὅσον, ἕνεκα τῆς μικρᾶς ὀλκῆς των, οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ ὑπεχρεοῦντο νὰ μάχωνται ἐκ τοῦ πλησίον. Ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐφέροντο ἑπάνω εἰς χονδροειδῆ ξύλινα σκάφη, τὰς λεγομένας φρεγάτας, αἱ ὁποῖαι ἔφερον ἱστία καὶ ἐκινοῦντο ὑπὸ μόνου τοῦ ἀνέμου. Κάποτε αἱ ναυμαχίαι ἐβράδυνον μέχρι συγκρούσεων ἐκ τοῦ συσσάθρη, καθ' ἃς δύο πλοῖα ἐπέπιπτον τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, οἱ δὲ ναῦται ὥρμων ἐναντίον ἀλλήλων ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων, ὡπλισμένοι μὲ ἀρπάγας καὶ κάμακας.

Σήμερον ἓν πολεμικὸν πλοῖον, εὑρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἀπὸ ἑνὸς ἄλλου ἐχθρικοῦ, διατρέχει μέγαν κίνδυνον, καθ' ὅσον ὁδίδες

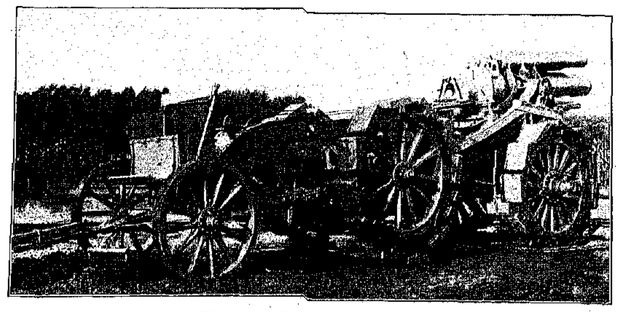

ΒΑΡΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

φάρους ἡμέρας τάνυσι, πεπληρωμένα δ' ἐκρηκτικῶν ὅλων, δύνανται νὰ ἐκτοξευθῶσιν ἀπὸ τῶν στομίων τῶν νεωτέρων ὑπισθογεμῶν τηλεβόλων εἰς ἀπόστασιν ἑπτὰ μιλίων μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας.

Τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῆς σήμερον δὲν ἔχουν καμμίαν ὁμοιότητα πλέον μὲ τὰς παλαιὰς φρεγάτας. Δυναταὶ στιμοηχανικαὶ ἐπιτρέπουν εἰς αὐτὰ νὰ αὐλακώνουν τὰ ὕδατα μὲ διπλασίαν ἢ τριπλασίαν ταχύτητα καὶ δὴ πρὸς πᾶσαν ἐπιθυμητὴν διεύθυνσιν. Οἱ ἱστοί των δὲν φέρουν πλέον ἱστία ἀλλὰ ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς, μικρὰ πυροβόλα καὶ τὰς συσκευὰς τοῦ σουρμάτου τηλεγράφου. Ὁ κυβερνήτης δὲν ἵσταται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, δίδων τὰς διαταγάς του διὰ ναυτικοῦ κέρατος. Ἐγκατάστασις τηλεφώνου ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν νὰ τὰς μεταδίδῃ χαμηλοφώνως ἀπὸ τῆς χαλυβδίνης γεφύρας του. Αὐτὸ τὸ σκάφος εἶναι ἓν μέγα μηχανουργεῖον μὲ τὸ κατάστρωμα πλῆρες τηλεβόλων καὶ μὲ χαλυβδίνους θώρακας πάχους ἑνὸς ποδὸς καὶ πλέον. Τὰ «ξύλινα τείχη» εἶναι τώρα σιδηρᾶ. Ἡ σκόπευσις τῶν τηλεβόλων, ἡ μεταφορὰ τῶν πυρομαχικῶν ἀπὸ τῆς πυριτιοπαοθήκης εἰς τὰ στόμια γομώσεως, ἡ διακυβέρνησις τοῦ πλοίου καὶ κάθε ἄλλη μεγάλη ἐργασία γίνεται δι' ἠλεκτρικήν ἢ ἠλεκτροκινήτων μηχανημάτων. Οἱ ναῦται δὲν εἶναι πλέον ναῦται ὑπὸ τὴν παλαιὰν σημασίαν τῆς λέξεως. Ἡ δὲ μάχη διεξάγεται ἀπὸ μακρᾶν.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν τορπιλλῶν καὶ τῶν ὑποβρυχίων ἐπέφερεν ἀληθῆ ἀνασκόπησιν εἰς τὰς πολεμικὰς ναυτικὰς μεθόδους. Τὸ ἁπλοῦν ξύλινον κατασκεύασμα, τὸ ὁποῖον ἐχρησιμευεν ἄλλοτε ὡς ἀκίνητος σπειλὴ ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, μετεμορφώθη εἰς ἓν μετάλλινον βλῆμα, δυνάμενον νὰ κινηθῇ δι' ἰδίας δυνάμεως κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐθύτητος. Ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν κατέχει, τοῦ ἐπιτρέπει νὰ κτυπήσῃ ἓν ἐχθρικὸν πλοῖον εἰς ἀπόστασιν μεγαλειτέραν τοῦ ἑνὸς μιλίου καὶ νὰ ἐπιφέρῃ συνπανόρθωτον τὴν καταστροφήν. Ἐκ παραλλήλου προήχθη καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν. Ἓν ὁλόκληρον δίκτυον ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ βυθισθῇ εἰς ἕνα λιμένα ἢ μίαν στενὴν δίοδον καὶ νὰ συνδεθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον μετὰ τῆς ξηρᾶς ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ προσέγγισις οἱουδήποτε πλοίου, χωρὶς νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς ἡ θέσις του, ὁπότε καὶ δύναται νὰ προκληθῇ μεμονωμένη ἔκρηξις ἀπὸ τῆς ξηρᾶς δι' εἰδικοῦ μηχανισμοῦ. Ἡ δύναμις ἑνὸς τοιούτου τορπίλλης εἶναι ἀρκετὴ νὰ καταστρέψῃ καὶ τὸν φοβερώτερον θαλάσσιον κολοσσόν. Ἡ σημασία τῶν ὑποβρυχίων σκαφῶν θὰ δοκιμασθῇ ἴσως εἰς μεγαλειτέραν ἔκτασιν κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ἀκριβῶς ὅπως ἡ σημασία τῶν ἀεροπλάνων καὶ ἀεροστάτων.

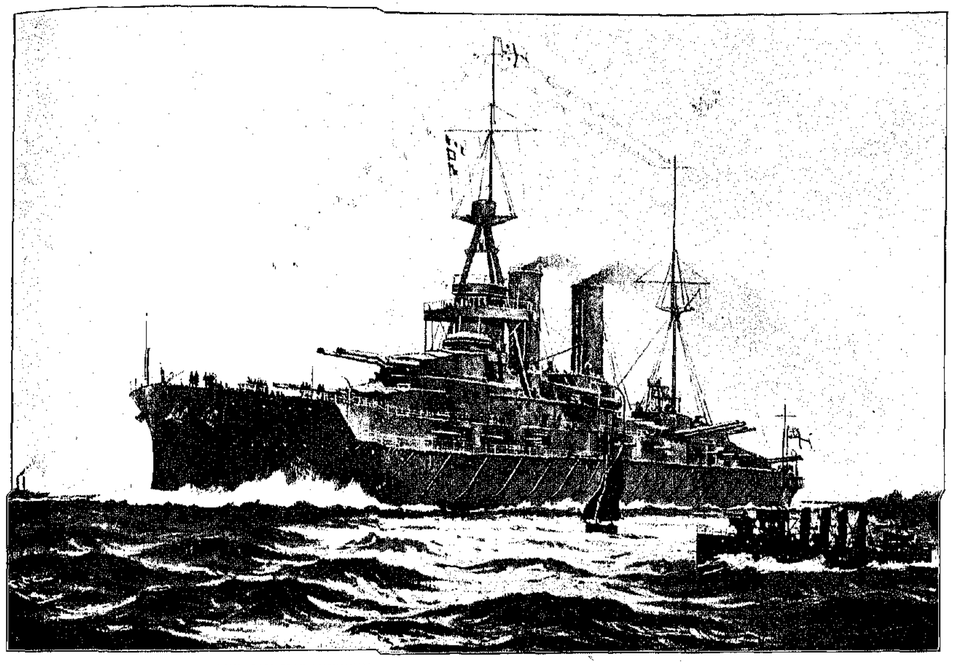

ΤΟ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΓΑΛΙΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΘΕΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΔΡΕΑΝΟΝ «ΡΕΣΑΔΙΕ», ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΘΕΝ «ΕΡΙΝ»

ΤΙ ΕΧΑΣΕ ΚΑΙ ΤΙ ΕΚΕΡΔΙΣΕΝ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὰ ὀνείρα, τὰ ὁποῖα ἐπλαττον οἱ Τοῦρκοι ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου περὶ ἀναπαλήψεως τῶν Ἑλληνικῶν νήσων διὰ τῶν δύο ἐτοίμων σχεδὸν πρὸς παράδοσιν νέων Τουρκικῶν δρεάνων, δὲν ἐπέτρεπτο νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ὁ αἰφνίδιος καὶ ἀπροσδόκητος ἐπέλασις μέγας πόλεμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀτυχῶς ἐπ' αὐτοὺς συμπέτευε καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀνέτρεψε τὰ σχέδιά των καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον ὄχι μόνον ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ αἱματοκυλίοντο ἐνέωθεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία, ἂν ἠδύνατο πρὸς στιγμὴν νὰ λογικευθῇ, θὰ κατενόει ὅτι εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται καὶ τὸ οἰκονομικά της καὶ ἡ ἐσωτερική της διοίκησις καὶ ὁ στρατός της καὶ ὁ στόλος της μὲ τὸ σήκωμα πληρώματά του, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον χρειάζεται πρὸς τὸ παρὸν εἶναι ἡσυχία πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν της καὶ συστηματικὴν ἀναδιοργάνωσιν ἐπὶ νέων βάσεων τῶν οἰκονομικῶν, τῆς διοικήσεως, τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς της, τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου της.

Ἤδη ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος συντελεσθεῖσα ἀγορὰ τῶν δύο Ἀμερικανικῶν θωρηκτῶν εἶχεν ἀρχίσει νὰ ψυχραίνῃ ὀλίγον τὸ πολεμικὸν μένος των, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἐλπίδα ὑπῆρξεν ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας νόμιμος κατάσχεσις τῶν δύο μεγάλων δρεάνων της, τοῦ «Μεϊριντίλ Ὄσιμάν» καὶ τοῦ «Ρεσαδιέ».

Ἐξ ὑφῶν τὰ πρῶτον εἶχεν ἀγορασθῇ ἐσχάτως παρὰ τῆς Βραζιλίας καὶ ἐπεσκευάζετο ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τοῦτο εἶχεν ἐκτόπισμα 27,500 τόννων, ταχύτητα 22 κόμβων, πλήρωμα 1,100 ἀνδρῶν, 14 τηλεβόλα τῶν 12 δακτύλων καὶ 20 τῶν 6 καὶ 3 τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας. Τὸ δεύτερον εἶχε παραγγελθῇ τῷ 1911 εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἦδη ἦτο σχεδὸν ἕτοιμον. Εἶχεν ἐκτόπισμα 23,000 τόννων, ταχύτητα 21 κόμβων, 10 τηλεβόλα τῶν 13.5 δακτύλων καὶ 10 τῶν 6 καὶ π ντε τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας. Ἀλλ' ἡ κακὴ τύχη τῶν Τούρκων δὲν τοὺς ἀφῆκε νὰ λάβουν τὰ $25,000,000, τὰ ὁποῖα προσέφερεν εἰς αὐτοὺς ἡ Ἀγγλία πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἡ εἰς Δαρδανέλλια εἴσοδος τῶν καταδιωκομένων Γερμανικῶν τεθωρακισμένων καταδρομικῶν «Γκέμπεν» καὶ «Βρεσλάου» ἀνεστάτωσε καὶ πάλιν τὰ πνεύματα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν ἀμέσως μετὰ τοῦ Βερολίνου, αἱ ὁποῖαι λέγεται ὅτι κατέληξαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀγορὰν τούτων. Ἐξ αὐτῶν τὸ «Βρεσλάου» εἶναι μικρὸν καταδρομικὸν 4,500 τόννων. Τὸ «Γκέμπεν» ἔχει ἐκτόπισμα 22,400 τόννων, ταχύτητα 28.6 κόμβων, πλήρωμα 1013 ἀνδρῶν, 10 τηλεβόλα τῶν 11 δακτύλων, 12 τῶν 5.9 καὶ 12 τῶν 3.4 καὶ 4 τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας. Ἂν ταῦτα παραμείνουν θριστικῶς εἰς χεῖρας τῶν ἀποτελοῦν ὄντως σημαντικὴν δύναμιν, οὐχὶ ὅμως ἐπαρκῆ, ὅπως παράσχουν εἰς τὴν Τουρκίαν ἀναμφισβήτητον ναυτικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιτρέψουν εἰς αὐτὴν νὰ ταράξῃ ἐκ νέου τὴν εἰρήνην τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

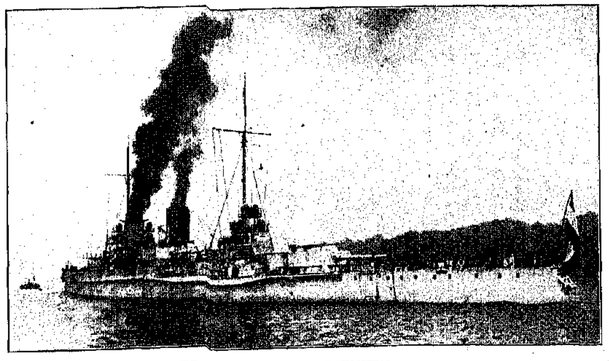

ΤΟ ΦΥΓΟΜΑΧΗΣΑΝ «ΓΚΕΜΠΕΝ»

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΑΛΑΧΑΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ ΤΖΕΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΑΔΕΝ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΖΕΛΙΚΟ

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΣΥΔΕΠΟΤΕ ἴσως ὁ τίτλος τῆς Θαλασσοκρατείας ἀπεδόθη εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν ἁρμοδιώτερον ἢ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς συρράξεως. Ἀσχέτως δὲ πρὸς τὰ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐπικρατοῦσα αἰσθήματα μεταξὺ τῶν ποικίλων τάξεων τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀποικιῶν, σήμερον δὲν ὑπάρχει ψυχή, ἥτις νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τὸ μέγα στρατηγικὸν ἀξίωμα ὅτι ἡ νίκη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Συμμάχων κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, τῶν δύο φοβερῶν ἐχθρῶν πάσης ἐλευθέρας πολιτείας τοῦ κόσμου.

Οἱ Στόλοι τῆς Ρωσσίας ἐκ βορρᾶ καὶ ἐκ τοῦ Εὐξείνου, καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐκ βορρᾶ, δυσμῶν καὶ νότου καὶ καθ' Ὅλην τὴν ὑδρόγειον σφίγγουν ἐγγυήσεται σφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀσφάλειαν τῶν χωρῶν αὐτῶν καὶ τῶν φίλων των, ὑφ' ἑτέρου δὲ τὴν τελικὴν κατατρόπωσιν τῶν Γερμανοαυστριακῶν ἐπιδρομέων καὶ ταραχοποιῶν.

Καὶ ὡς κατὰ τὸν τελευταῖον Βαλκανικὸν πόλεμον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔθεσε τὴν νίκην εἰς τοὺς τότε Βαλκανικοὺς Συμμάχους, διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Τουρκικῶν παραλίων, οὕτω καὶ τώρα οἱ στόλοι τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, καὶ ἰδίως ὁ Ἀγγλικὸς καὶ ὁ Γαλλικὸς θαλασσοκρατοῦντες εἰς σημότερα τὰ ἡμισφαίρια θὰ ἐξαναγκάσωσι τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν ἐκ πείνης θάνατον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κατὰ ξηρὰν στρατοὶ τῶν Συμμάχων δὲν προλάβωσι νὰ καταφέρωσι κατὰ τοῦ ἐξηγριωμένου πολύκοδος τὸ θανάσιμον πλῆγμα.

Μία ἐκ τῶν τελευταίων ἐπισήμων ἀνακοινώσεων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ Ναυτικὸν καὶ ἐκθέτουσα τὰ κατὰ θάλασσαν πολεμικὰ ἔργα τοῦ στόλου της, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, διελάμβανε τὰ ἑξῆς:

«Παρὰ τοῦ ναυτικοῦ ἐζητήθη ὅπως τοῦτο προστατεύσῃ τὴν ἐπάνοδον τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐξ Ἀφρικῆς εἰς Γαλλίαν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετελέσθη λίαν ἱκανοποιητικῶς.

«Τῇ βοηθείᾳ τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης καὶ εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἡ κυριάρχησις τῶν ὑδάτων ἐπετεύχθη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Οἱ στόλοι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ὡσαύτως ἐξησφάλισαν τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ Μεσογείῳ μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ «Goeben» καὶ τοῦ «Breslau», ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν ἀνεφάνη ἐκ νέου.

«Ὁ Γερμανικὸς στόλος δὲν ἐξέρχεται ἐκ τῆς βάσεώς του. Οὐχ ἧττον ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἠδυνήθη νὰ συνάψῃ ναυμαχίαν ἔξω τῆς Ἑλιγολάνδης, ἐν τῆς ὁποίας ἐξῆλθε νικητής. Εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωσθῇ ἐὰν ὁ στόλος τοῦ ἐχθροῦ θὰ δεχθῇ ἢ θὰ τολμήσῃ ἐν τέλει τὴν πρόκλησιν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ναυτικαὶ μοῖραι τῶν Συμμάχων εἶναι κυρίαρχοι τῆς θαλάσσης, κρατοῦσαι ἀποκεκλεισμένα τὰ Γερμανικὰ καὶ Αὐστριακὰ παράλια, καὶ ἀναπτύζουσαι τοὺς ἐχθροὺς νὰ ζῶσι σχεδὸν ἀποκλεισμένοι ἐκ τῆς παραγωγῆς τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν κόρων. Τοῦτο εἶναι ἀσφαλὴς ἐγγύησις περὶ τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας ἡμῶν, ἐὰν ὁ πόλεμος παραταθῇ.»

Ἡ ἀνακοίνωσις περαιτέρω ἀπεδείκνυεν ὅτι τὸ κατὰ θάλασσαν Γαλλικὸν ἐμπόριον ἀπελάμβανε πλήρους ἐλευθερίας καὶ κατέληγε τονίζουσα ἐμφαντικῶς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ ξηρὰν στρατοὶ συνέκραξαν διὰ τὴν ἄμυναν τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων.

Συμφώνως πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ Ἀγγλικὴ ὡσαύτως διὰ παρομοίων ἀνακοινώσεων κατέστησε γνωστὰ τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα τοῦ Βρεταννικοῦ στόλου.

Μία ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν περιεῖχε τὰ ἑξῆς: «Τὸ Γερμανικὸν καταδρομικὸν «Koenigsberg» ἐπετέθη κατὰ τοῦ μικροῦ Ἀγγλικοῦ καταδρομικοῦ «Pegasus», καθ' ὃν χρόνον τοῦτο ἐπεσκεύαζε τὰς μηχανάς του εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζανζιβάρης, καὶ τὸ κατέστησεν ἄχρηστον. Οἱ Ἄγγλοι ὑπέστησαν μεγάλας ἀπωλείας, τὸ δὲ «Koenigsberg» κατώρθωσε νὰ φύγῃ.

«Τὸ Γερμανικὸν σκάφος, ἂν καὶ ἦτο τῆς αὐτῆς κλάσεως πρὸς τὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ, εἰσῆλθεν ὅμως ταχύτερον νεωτέρου τύπου, βάλλοντα ἐκ μακροτέρας ἀποστάσεως, παρὰ τὸ Ἀγγλικόν.

«Αἱ Ἀγγλικαὶ ἀπώλειαι ἦσαν εἰκοσιπέντε νεκροὶ καὶ ὀγδοήκοντα τραυματίαι.»

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυάρχου ἔλεγεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου τὸ «Pegasus» ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ John A. Inglis προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ζανζιβάρης, κατεστράφην τὸν ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς Γερμανικὸν λιμένα τοῦ Dar-es-Salaam καὶ βυθίσαν τὴν Γερμανικὴν κανονιοφόρον «Mowe» καὶ μίαν πλωτὴν δεξαμενήν.

Ἡ κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσις τοῦ «Koenigsberg» ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις: Τὸ «Pegasus» εἶχε καταπλεύσει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζανζιβάρης ὅπως καθαρίσῃ τοὺς λέβητάς του καὶ ἐπισκευάσῃ τὰς μηχανάς του. Ἐκεῖ εὑρισκόμενον κατελήφθη ἐξ ἀπροόπτου ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἔστρεψε κατ' αὐτοῦ τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀγγλικῶν ἀπωλειῶν εἶναι πολὺ μέγας, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὅλου πληρώματος αὐτοῦ, ὅπερ ἀπετελεῖτο ἐκ 234 ἀνδρῶν.

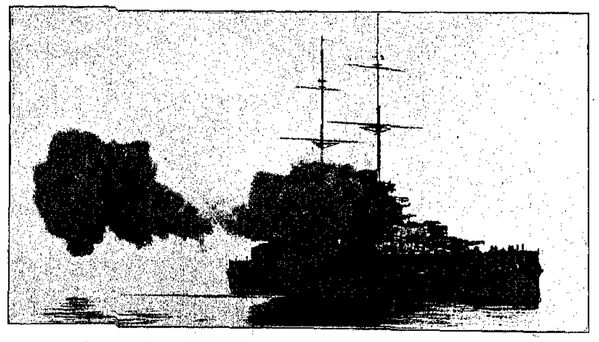

ΤΟ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΔΙΕΑΝΩΤ «VIRIBUS UNITIS»

Ἡ βλάβη ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ «Koenigsberg» δὲν ἐξηκριβώθη, οὐδὲ ἐγνώσθη νεώτερόν τι περὶ τοῦ σκάφους αὐτοῦ, ἀφ' ὅτου ἐβυθίσθη διευθυνόμενον πρὸς νότον.

Ἑτέρα ἐκ τῶν τελευταίων ἐκθέσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ Ἀγγλικὸν βοηθητικὸν καταδρομικὸν «Carmania», ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Noel Grant ἐνεμάχησε τὴν 14 Σεπτεμβρίου ἐξωθι τῶν ἀκτῶν τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς πρὸς ἓν Γερμανικὸν ἐξοπλισμένον ἐμπορικὸν καταδρομικόν, τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι ἦτο τὸ «Trafalgar».

«Ἡ ναυμαχία διήρκεσε μίαν ὥραν καὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ὁπότε τὸ Γερμανικὸν πλοῖον ἀνατραπὲν ἐβυθίσθη. Οἱ ναῦται αὐτοῦ ἐσώθησαν ὑπὸ διερχομένου κενοῦ ἀνθρακοφόρου ἀτμοπλοΐου.»

Τὰ ἐλάχιστα ταῦτα ἐπεισόδια ἐκ τῆς τελευταίας ναυτικῆς κινήσεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εἶναι ἀρκετὰ ὅπως καταδείξωσι τὰς διαστάσεις τῆς περιφερείας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκτελεῖται ἡ δρᾶσις τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ. Ἡ σπουδαιοτέρα ὅμως ἐνέργεια αὐτοῦ βεβαίως γίνεται εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἔνθα τοῦτο κρατεῖ ἀποκεκλεισμένον τὸν Γερμανικὸν στόλον ἐσωθεν τῆς διώρυγος τοῦ Kiel, καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον, ὅπου ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Γαλλικοῦ κρατεῖ ἐν ἀσφαλείᾳ τὴν Ἀδριατικὸν στόλον.

Ἡ καταβύθισις καὶ ἡ βλάβη τῶν δύο Γερμανικῶν καταδρομικῶν «Goeben» καὶ «Breslau» ἐκ μέρους τῶν ἡνωμένων στόλων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου συνέβη εἰς τὰς ἀρχὰς σχεδὸν τοῦ πολέμου, ἐν τούτοις ἡ σημασία τοῦ γεγονότος τούτου ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πάντοτε μεγάλη, διότι ἄλλως τε δύο ἐκεῖνα Γερμανικὰ σκάφη θὰ καθίσταντο τὸ φόβητρον τῶν λιμένων τῆς Μεσογείου καὶ ὅλης τῆς ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς κινήσεως, ὅση τοιαύτην εὑρίσκεται ἐις τὰς χεῖρας τῶν Ἄγγλων, τῶν Γάλλων, τῶν Ρώσσων καὶ τῶν φίλων αὐτῶν, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀνυπολόγιστος.

Ἀλλὰ τὰ ἐν λόγῳ δύο Γερμανικὰ σκάφη ἐσώθησαν τὴν φορὰν ἐκείνην χάρις εἰς τὴν μεγάλην ταχύτητα αὐτῶν καὶ κατέφυγον ἐντὸς τῶν Δαρδανελλίων, ὅπου οἱ Τοῦρκοι τὰ ἐδέχθησαν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας καὶ ἀγύψωσαν ἐπὶ τῶν ἱστῶν των τὴν σημαίαν τοῦ Προφήτου.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διεκήρυξεν ὅτι ἠγόρασε τὰ δύο Γερμανικὰ σκάφη, ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι ἁπλῶς τὰ ἐκάλυψε διὰ τοῦ φερετζέ, καὶ ὅτι τὸ «Goeben» καὶ τὸ «Breslau» δὲν τολμῶσι νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν Τουρκικῶν στενῶν, παρ' ὅλην τὴν ἐπισκευήν των, ἐπειδὴ ἄγρυπνοι ἀναμένουσιν αὐτὰ οἱ στόλοι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων εἶχε προστεθῇ πρὸ πέντε περίπου ἐτῶν καὶ ἓν πολεμικὸν πρώτης τάξεως, εὑρεθὲν ὑπὸ τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ φέρον τὸ ὄνομα τῆς πατριωτικῆς αὐτῆς Κτήσεως.

Τὸ σκάφος τοῦτο ἔλαβεν ἔνδοξον μέρος εἰς τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἑλιγολάνδης, οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου μετ' εὐγνωμοσύνης ἐνεθυμήθησαν τὴν διαρκῆ τῆς μικρᾶς χώρας. Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔγραψαν ἐπαινετικώτατα ἄρθρα διὰ τὴν πατριωτισμὸν καὶ τὴν πρόθυμον τοῦ Νέας Ζηλανδίας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Ζηλανδίας ἀνέρχεται εἰς 1,000,000 ψυχὰς ἐν συνόλῳ καὶ ὅμως ὁ μικρὸς αὐτὸς λαὸς ἀντικατεστάθη ὑφ' ἑνὸς τῶν ἰσχυροτάτων καὶ ταχυτάτων πολεμικῶν πλοίων τοῦ κόσμου

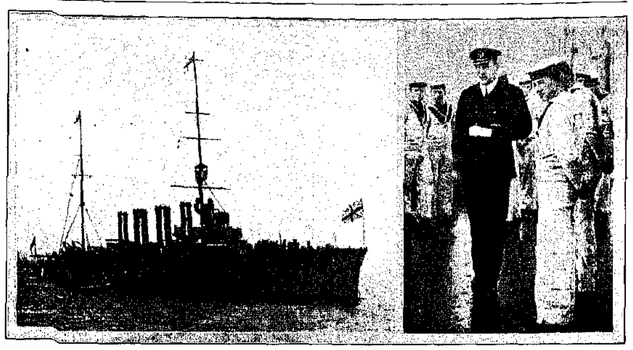

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ «BIRMINGHAM» ΤΟ ΒΥΘΙΣΑΝ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ «U. 15,» ΚΑΙ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΑΥΤΟΥ

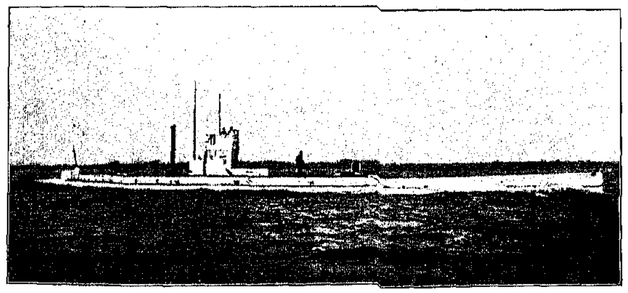

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ «U. 15»

σκάφος τῆς Νέας Ζηλανδίας εἶναι καταδρομικὸν τῆς γραμμῆς, ἐκτοπίσματος 18,800 τόννων, φέρει δὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 12 ἰντσῶν καὶ 16 τῶν 4 καὶ ἔχει ταχύτητα 21 κόμβων τὴν ὥραν.

Σημαντικὰς ἐπίσης ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον προσέφερεν ὁ στόλος τῆς Αὐστραλίας. Ἅμα ὡς ἠρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι, ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστραλίας ἐλησμόνησε πᾶσας τὰς μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου διαφορὰς καὶ ἔθεσεν ὁλόκληρον τὴν ναυτικὴν δύναμίν της εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας. Ὁ «ἐγχώριος στόλος» ἔπαυσε νὰ ἐκτελῇ ἐπιτόπια καθήκοντα καὶ συνεμορφώθη ἀμέσως πρὸς τὰ στρατηγικὰ σχέδια τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἀγγλίας.

Μία τελευταία πρᾶξις τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ εἰς βάρος τῆς Ἀγγλικῆς φιλοτιμίας ἀναγνωρίζεται γενικῶς ὡς ἀνδραγάθημα. Διότι ὁ ὑποδρύχιος στόλος τῆς Γερμανίας κατώρθωσε ν' ἀνατινάξῃ πρό τινων ἡμερῶν διὰ τορπιλλῶν τρία μεγάλα Ἀγγλικὰ καταδρομικὰ εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν. Τὰ καταστραφέντα σκάφη ὠνομάζοντο «Aboukir», «Cressy» καὶ «Hogue». Ὁ ἀριθμὸς τῶν πνιγέντων Ἄγγλων ναυτῶν ὑπερβαίνει, ὡς λέγεται, τοὺς 1600.

Κατὰ τὴν γενομένην ναυμαχίαν, ἥτις διήρκεσεν ὀλίγας μόνον ὥρας, τὰ προσβληθέντα Ἀγγλικὰ σκάφη ἐβύθισαν ἐκ τῶν Γερμανικῶν ὑποδρυχίων. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐκάρδιωσεν ὑπερβολικῶς τὸν νεῦρα τῆς γηραιᾶς Ἀλβιόνος. Ἐντὸς δὲ τῶν ὀλίγων προσεχῶν ἡμερῶν μέλλομεν ν' ἀκούσωμεν ἴσως σοβαρώτατα πράγματα ἐκ μέρους τοῦ ἀτρομήτου στόλου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Τὰ ἑξακόσια περίπου πολεμικὰ σκάφη αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀρά γε εἰς θέσιν νὰ δικαιολογήσωσιν ὑπὲρ τῆς χώρας ταύτης τὸν τίτλον τῆς Θαλασσοκρατείας;

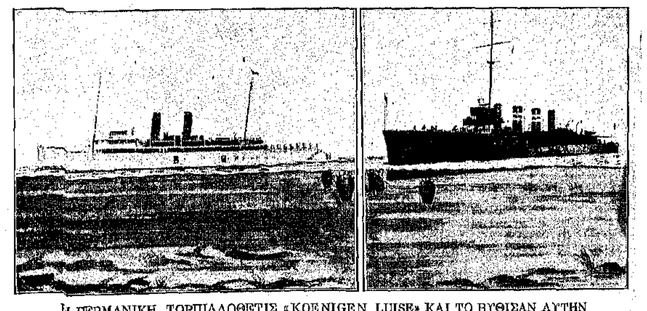

Ἡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΤΟΡΠΙΛΟΘΕΤΙΣ «KOENIGEN LUISE» ΚΑΙ ΤΟ ΒΥΘΙΣΑΝ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΝΑΤΙΝΑΧΘΕΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ «ΑΜΦΙΩΝ».

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ.—ΕΡΓΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΚΟΤ

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΕΤΑΞΥ τῶν πλέον ἐξιολυτῆ ων Γυμάτων τοῦ πολέμου εἶναι ἀ αμφιβόλως καὶ οἱ αἰχμάλωτοι. Ποῖος εἶδέ ποτε τοιούτους καὶ ἠδυνήθη κα ὀχι νὰ λησμονήσῃ τὴν θλιβερὰν εἰκόνα των; Ὅλη ἡ φρίκη μιᾶς χθεσινῆς τραγῳδίας, διά τὴν πραγματικότητα τῆς ὁποίας ἀκόμη ἀμφιβάλλει ὁ τεταραγμένος νοῦς, ὅλη ἡ σκληρότης καὶ ἡ ταπείνωσις ἑνὸς ἐκπεσμοῦ πρὸς συνθήκας πάν ἡ ἄλλο ἡ σνθρωπιστικῆς διαβιώσεως, ὅλη ἡ σγωνία ἑνὸς σγνώστου διά τὴν τύχην τῆς αὔριον, δίδουν εἰς τὴν ὄψιν των μίαν ἰδιαιτέραν ἔκφρασιν πόνου, ἡ ὁποία, ἀναλυομένη σσυνειδήτως κάτω ἀπὸ τὸν πρισματικὸν κρύσταλλον τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, γεννᾷ τὴν ἰδίαν σειρὰν συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα τὴν παρήγαγον, τὴν φρίκην, τὴν σκληρότητα, τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἀγωνίαν.

Ὁ αἰχμάλωτος εἶναι ἔντως ἄξιος τοῦ μεγαλειτέρου οἴκτου, διότι πάσχει ὄχι μόνον φυσικῶς ἀλλὰ περισσότερον ἀκόμη ἠθικῶς. Αἱ πρῶται μετὰ τὴν παράδοσίν του στιγμαὶ εἶναι αἱ χειρότεραι ἀπὸ ἀπόψεως τέσσαρ φυσικῶν κακουχιῶν ὅσον καὶ κινδύνων. Ὅσον καὶ ἂν εἶναι πεπολιτισμένος καὶ μεγαλόψυχος ὁ ἐχθρός, ἀδυνατεῖ ὑπὸ τὰς σκληρὰς καὶ δυσχερεῖς συνθήκας τῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ζωῆς νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἐπαρκῆ τροφὴν καὶ ἄνετον καταυλισμόν. Ὅταν δὲ οὗτος εἶναι βάρβαρος, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς δυστυχεῖς αἰχμαλώτους. Εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἄνευ οὐδενὸς λόγου δύνανται νὰ ὑποστοῦν τὰς μεγαλειτέρας δοκιμασίας, τὰς χειροτέρας ταπεινώσεις, τὰ φοβερώτατα βασανιστήρια. Ὁ φόβος τῶν πρώτων αὐτῶν τρομερῶν στιγμῶν τῆς αἰχμαλωσίας εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάμνει πολλοὺς νὰ αὐτοκτονοῦν, ὅταν ἴδουν ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Κατόπιν ἔρχεται τὸ τρομερὸν μαρτύριον τῆς μεταφορᾶς. Ὅταν ὑπάρχῃ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία καὶ δύνανται νὰ διατεθῶσι τραῖνα, πρᾶγμα βεβαίως σπανιώτατον, τὸ δίκην πτηνῶν στοιβάγμα ἐντὸς αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ μεγίστη καταδίκη, εἶναι τὸ μεγαλείτερον τῶν ὀγαθῶν διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἐξηντλημένους αἰχμαλώτους. Ἄλλως ὀρχίζει ἡ φοβερὰ πορεία, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια δὲν μετρεῖται εἰς ὥρας, ἀλλ' εἰς ἡμέρας καὶ κάποτε εἰς ὁλοκλήρους ἑβδομάδας. Πόσοι ἐξ αὐτῶν ἀσθενεῖς καὶ κατακεβλημένοι ἐκ τῶν διαφόρων κακουχιῶν καὶ τοῦ ἀνεπαρκοῦς σιτισμοῦ δὲν κίτσιον ἀναίσθησι ἐκ τοῦ κόπου ἐπὶ τῆς μακρᾶς ὁδοῦ, ὁπότε ἀντὶ πάσης περιθάλψεως μόνον νέας σκληρότητας δόνονται νὰ περιμένωσι!

Ἡ σημαία τοῦ 132ου Γερμανικοῦ Συνάγματος, κυριευθεῖσα ἐν Saint-Blaise καὶ ἐκτεθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ Μεγάρου τῶν Ἀποικιῶν ἐν Παρισίοις.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄφιξίν των εἰς τὰ τέρμα τῆς κοπιώδους πορείας των μόνον μικρὰν ἀνακούφισιν δύνανται νὰ ἐλπίζουν ἀπὸ τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ των μαρτύρια. Ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὰς καλλιτέρας συνθήκας ἡ ζωή των εἶναι μία ἀφόρητος κατάδίκη. Διατελοῦντες διαρκῶς ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, διαπιστώμενοι ὑπὸ κακοὺς φυσικοὺς ὅρους καὶ ὑφιστάμενοι ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς ταπεινώσεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς δὲν δύνανται παρὰ μόνον οἴκτον νὰ προκαλέσωσι. Κατὰ τὸν παρόντα ἰδιαίτερις πόλεμον αἱ εἰς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν Αὐστρο-Γερμανίαν ἐπικρατοῦσαι δυσμενεῖς οἰκονομικαὶ συνθῆκαι καὶ ἡ ἀπειλητικὴ σπάνις τῶν τροφῶν ἀναγκαιούντων καθιστῶσι τὴν θέσιν των πλέον δυσχερῆ καὶ προβληματικήν. Ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως λιμοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἢ Αὐστρουγγαρίᾳ, αὐτοὶ φυσικὰ θὰ ἀποτελέσουν τὰ πρῶτα θύματα.

Ἡ συντήρησις καὶ ἡ φύλαξίς των ἤρχισεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐμβάλλῃ ὅλα τὰ κοῦ πολέμου μετέχοντα Κράτη εἰς σοβαρὰς δυσχερείας. Οἱ Ρῶσσοι, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰς ἐκ Πετρουπόλεως πληροφορίας, κρατοῦν ἤδη 200,000 αἰχμαλώτους, κατὰ τὸ πλεῖστον Αὐστριακούς, ἐσκέφθησαν νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν ὡς ἐργάτας εἰς δημοσίας ἐργασίας, κατανέμοντες αὐτοὺς εἰς διάφορα διαμερίσματα ὑπὸ αὐστηρὸν ἐπίβλεψιν. Πολλαὶ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν διετέθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ τῶν ὁδῶν, ἐν ᾧ ἄλλοι προωρίσθησαν δι' ἀγροτικὰς ἐργασίας πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κληθέντων χωρικῶν. Πλεῖστοι στέλλονται εἰς Τουρκεστάν, ἄλλοι δὲ εἰς Σιβηρίαν, ὅπου διατίθενται πρὸς πλήρωσιν διαφόρων ἀναγκῶν. Καταβάλλονται ἐν τούτοις προσπάθειαι πρὸς παρεμπόδισιν πληρωμῆς τακτικῶν μισθῶν εἰς αὐτούς. Ὁ Ρῶσσος Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐξέδωκεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν :

«Οἱ αἰχμάλωτοι πρέπει νὰ ἐργάζωνται πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συντηρήσεώς των. Θὰ πληρώνωμεν διὰ τὴν ἐπιτελουμένην ἐργασίαν ἀλλ' οὐχὶ ὡς πρὸς κανονικοὺς ἐργάτας. Οἱ αἰχμάλωτοι μας ὀφείλουν νὰ ἐργάζωνται πρὸς ἀνταπόδοσιν τῆς εἰς αὐτοὺς παρεχομένης προστασίας καὶ διατροφῆς». Πᾶς τις ὀνοεῖ ὅτι ἐργασία ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ δὴ ὑπὸ τὸ κνοῦτον τῶν μουζίκων, πᾶν ἄλλο δύναται νὰ εἶναι ἢ ἀνθρωπίνως ὑποφερτή.

Αἱ ἰδιαι σκέψεις περὶ χρησιμοποιήσεως αἰχμαλώτων εἰς δημοσίας ἐργασίας φαίνονται ἐπικρατοῦσαι καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, ὅπου οἱ δυστυχεῖς αἰχμάλωτοι εὑρίσκονται ἰδιαιτέρως ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν κίνδυνον μεγάλων στερήσεων καὶ ταλαιπωριῶν ἐν περιπτώσει προελάσεως τῶν Ρώσσων καὶ Σέρβων πρὸς Βιέννην καὶ Βουδαπέστην, ὁπότε ἡ θέσις ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ περισσότερον τῶν αἰχμαλώτων θὰ καταστῇ δυσχερεστάτη.

Ὡ; πρὸς τὴν διαθέσεων τῶν αἰχμαλώτων ἐν Γερμανίᾳ, παραθέτομεν τὴν κατωτέρω περιγραφὴν τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «New York American», εἰς τὴν ὁποίαν ἐπετράπη νὰ ἐπισκεφθῇ μίαν φυλακὴν αἰχμαλώτων ἐν "Αλτεν-Γράμποβ τῆς Γερμανίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκρατοῦντο 3000 Γάλλοι στρατιῶται, 2,000 Βέλγοι καὶ ὀλίγοι Ἄγγλοι πολῖται.

«Οἱ αἰχμάλωτοι», διηγεῖται οὗτος, «εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐνταῦθα ἐντὸς μεγάλων σταύλων. Ὑπάρχουν δεκαξὶ τοιοῦτοι σταῦλοι καὶ εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐγκεκλεισμένοι τριακόσιοι καὶ πλέον αἰχμάλωτοι. Εἰς ἕκαστον διαμέρισμα τοῦ σταύλου ὑπάρχουν δύο σάκκοι πλήρεις σανοῦ, χρησιμεύοντες ὡς κλῖναι. Ἐπὶ τῶν θέσεων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐρρίπτετο ἄλλοτε ἡ τροφὴ εἰς τὰ ζῶα, ὑπάρχουν τώρα διάφορα ἀντικείμενα, ἐκ τῶν ὀλίγων, τὰ ὁποῖα κατέχουν ἀκόμη οἱ αἰχμάλωτοι.

«Οἱ δεκαεξ σταῦλοι περιτριγυρίζονται ὑπὸ συρματοπλέκτου φράγμοῦ, ὕψους πλέον τῶν δύο μέτρων. Εἰς μικρὰς ἀποστάσεις καθ' ὅλουτὸ μῆκος τοῦ φράγμοῦ ἵστανται σκοποί, τῶν ὁποίων αἱ γυμναὶ λόγχαι ἀπαστράπτουν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

«Ἐντὸς τοῦ περικεκλεισμένου τούτου χώρου οἱ αἰχμάλωτοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ μεταβάλνωσι παντοῦ, ἀλλὰ σπανίως ἀπομακρύνονται πλέον τῶν ὀκτὼ μέτρων τοῦ ἰδιαιτέρου σταύλου των, ἐντὸς ἐὰν διαταχθῶσι νὰ ἐκτελέσωσι καμμίαν ἀγγαρείαν. Κατὰ τὸ πλεῖστον κάθηνται εἰς μικροὺς ὁμίλους σκεπτικοὶ καὶ κατατεθλιμμένοι.

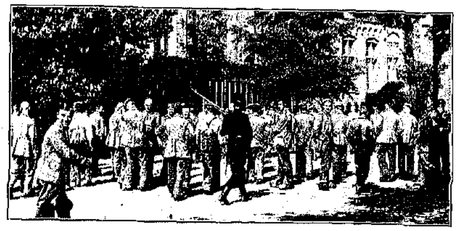

ΓΕΡΜΑΝΟΙ, ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ, EN BRUGES

«Εἰς ἐξ αὐτῶν, τὸν ὁποῖον ἠρώτησα, μοῦ παρετονέθη διὰ τὴν ἀνεπαρκῆ παροχὴν ἄρτου, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς τῶν αἰχμαλώτων ἀρχίζει ἀπὸ τοῦδε νὰ παρουσιάζῃ δυσχερείας εἰς τοὺς Γερμανούς. Τὰς δυσχερείας ταύτας χαρακτηρίζει καλλίτερον ἡ εἴδησις ὅτι ἐπικρατεῖ σκέψις, ὅπως οἱ πληγωμένοι καὶ φονευμένοι ἵπποι μεταβάλλονται εἰς διαφόρων εἰδῶν ἐδέσματα, πρὸς διατροφὴν τῶν ἐν Γερμανίᾳ αἰχμαλώτων καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοῦ πληθυσμοῦ.

«Ἐν Γαλλίᾳ ἡ θέσις τῶν αἰχμαλώτων εἶναι προφανῶς καλλιτέρα ἕνεκα τῶν ἐπικρατεστέρων συνθηκῶν συντηρήσεως δι' ἑνὸς καὶ τοῦ φιλελευθερωτέρου καὶ ἡπιοτικωτέρου πνεύματος τῶν Γάλλων ἀφ' ἑτέρου. Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἀποστέλλονται εἰς τὰς Ἀφρικανικὰς ἐπαρχίας, ὅπου καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐξασφάλισιν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνετωτέρας διαβιώσεως. Ἡ ἀκόλουθος προκήρυξις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀλγερίου στρατηγοῦ Λυτὼ δίδει τὴν καλλιτέραν περὶ αὐτοῦ ἀπόδειξιν. Ἡ προκήρυξις αὕτη ἀπευθύνεται πρὸς τὰς κατὰ τόπους ἀρχὰς τῶν Βορειαφρικανικῶν κτήσεων τῆς Γαλλίας καὶ περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἀκόλουθα:

«Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε», λέγει ὁ στρατηγὸς Λυτώ, «ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι ἐστερημένοι ὅπλων καὶ ἐλευθερίας. Ἀκόμη καὶ ἂν ἄλλα ἔθνη παρεβίασαν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἡ Γαλλία, πιστὴ εἰς τὰς παλαιὰς παραδόσεις της, πρέπει νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ παράδειγμα τῆς πλέον φιλανθρώπου περιθάλψεως τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἐχθροῦ δεικνύουσα σὺν τῇ ὑπεροχῇ τῶν ὅπλων της καὶ τὴν ὑπεροχήν της εἰς ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ σεβασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καταβάλλονται αἱ πλέον φιλελεύθεροι προσπάθειαι πρὸς ἀνακούφισιν τῶν αἰχμαλώτων, συμφώνως πρὸς τὸ παλαιόθεν ἐπικρατοῦν ἐν Ἀγγλίᾳ τοιοῦτον πνεῦμα. Οἱ αἰχμάλωτοι τρέφονται ἐπαρκέστατα ὄχι μόνον δι' ἄρτου ἀλλὰ καὶ διὰ κρέατος, σούπας, καφέ, ἀκόμη καὶ μαρμελάτας, καὶ ἐκτὸς τούτου ἀπολαμβάνουν ἰδιαιτέρων ἐλευθεριῶν, ἐπιτρεπομένων εἰς αὐτοὺς διαφόρων ψυχαγωγιῶν καὶ ἀσκήσεων, ὡς φούτ-μπὸλλ, λόουντέννις καὶ ἄλλων.

Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Ἀγγλίᾳ ἠκούσθησαν φωναὶ διαμαρτυρίας διὰ τὴν παροχὴν τόσων ἐλευθεριῶν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἐζητήθη ἡ ἀπαγόρευσις εἰς αὐτοὺς ὅλων τῶν ψυχαγωγικῶν ἀσκήσεων καὶ ἡ χρησιμοποίησις των εἰς πληρωσιν διαφόρων ἀναγκῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν λοιπῶν Κρατῶν.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης θέσεως τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα Κράτη τῆς Εὐρώπης, ἡ Ἑλλὰς δύναται δικαίως νὰ ὑπερηφανεύηται διὰ τὴν πρὸς τοὺς κατὰ τοὺς τελευταίους Βαλκανικοὺς πολέμους συλληφθέντας αἰχμαλώτους ἀπαραδειγματίστως εὐγενῆ, φιλάνθρωπον καὶ πεπολιτισμένην συμπεριφοράν της. Παρὰ τὰς μεγάλας ἐκ τοῦ πολέμου δυσχερείας ἑνὸς μικροῦ Κράτους ὡς ἡ Ἑλλάς, καὶ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τοὺς δύο πολέμους ἀνῆλθον εἰς 10,000 περίπου, ἡ παρασχεθεῖσα εἰς αὐτοὺς περίθαλψις ὑπῆρξε μοναδική. Εἰς πάνας ἑδώθη ἀνετώτατος καταυλισμὸς καὶ τροφὴ ὁμοία πρὸς τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας παρεχομένην. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς παρεχωρήθησαν ἐλληθῆ μέγαρα πρὸς διαμονήν, ὡς τὸ ταῦ «Ἀκταίου» ἐν Φαλήρῳ, ὅπου οὕτοι ἐζήλθον ἀξιοζηλεύτως τὰς μακρὰς ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας των. Ἡ τακτικὴ πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ των, ἡ παροχὴ πάσης δυνατῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ εὐγενεστάτη στάσις ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ παρέσχον εἰς αὐτοὺς πάντα τὰ μέσα τῆς πλέον ἀνέτου διαβιώσεως.

Πάντως ὅμως ὁ αἰχμάλωτος, οἱωνδήποτε περιθάλψεων καὶ σχετικῶν ἐλευθεριῶν ἂν ἀπολαμβάνῃ, εἶναι καταδικασμένος νὰ φέρῃ διαρκῶς τὸ ἀφόρητον βάρος τῆς ἠθικῆς ταπεινώσεως, τὸ ὁποῖον τὸν ἐμποδίζει εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως καὶ νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀθλιότητα τῆς θέσεώς του.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ βλέμμα τοῦ αἰχμαλώτου ἔχει πάντοτε ἐκείνην τὴν βαρέως πένθιμον ἔκφρασιν, ἡ ὁποία εἰσδύει βαθύτατα εἰς πᾶσαν ψυχήν. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον, ἂν ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον, ἐκεῖνος ὅστις εἶδέ ποτε τοιοῦτους, δὲν δύναται κατόπιν νὰ λησμονήσῃ εὐκόλως τὴν θλιβερὰν καὶ καταθλιπτικὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἰδιαιτέρου τούτου εἴδους τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος καὶ καταπτώσεως.

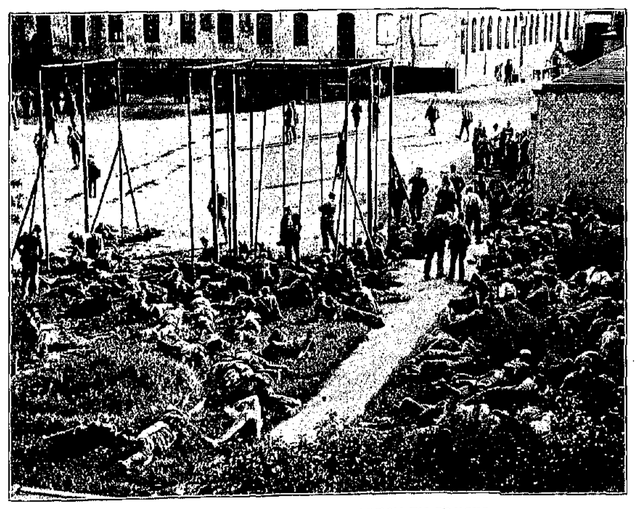

ΑΛΛΗ ΕΙΚΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΕΝ BRUGES

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΟΤΑΝ ὁ πόλεμος λήξῃ καὶ οἱ στρατιῶται καταθέσουν τὰ ὅπλα διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, πολλοὶ Γερμανοὶ μάτην θὰ ἀναζητοῦν τὰ ἔργα ταῦτα τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειψαν χάριν τῆς κατακτήσεως τοῦ κόσμου. Ὡς τόπος εἰρηνικῆς καὶ παραγωγικῆς δράσεως ἡ Γερμανία θὰ εἶναι ἄλλο τόσον κατεστραμμένη ὅσον καὶ ὡς στρατιωτικὴ χώρα. Οὐδέποτε ἡγεμὼν διεκύβευσε τόσα πολλὰ εἰς ἕνα πόλεμον ὅσα ὁ Γερμανὸς Κάϊζερ εἰς τὴν σκόπευράν του ὅπως ἁρπάσῃ τὸ σκῆπτρα τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Καὶ τὸ μεγαλείτερον τῶν διακυβευθέντων ἁγαθῶν —πολυτιμότερον τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης τὰς ὁποίας θὰ ἀνακτήσῃ ἡ Γαλλία, καὶ τῶν Πολωνιακῶν ἐπαρχιῶν τὰς ὁποίας ἐννοεῖ νὰ προσαρτήσῃ ἡ Ρωσσία—εἶναι τὸ ἐμπορικὸν μεγαλεῖον τῆς Γερμανίας, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε διὰ μακρᾶς καὶ ἐνδόξου ἐργασίας ὁ φιλοπονώτατος Γερμανικὸς λαός.

Διὰ τὸ ἐμπορικὸν μεγαλεῖον τὰ μεγάλα ἔθνη συντηροῦσι στρατοὺς καὶ στόλους, ἐπιφορτίζουσι τοὺς λαοὺς δι' ἐπαχθῶν φόρων, ἐπιζητοῦσι τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ πολιτικῇ, ἤτις εἶναι σήμερον ἄλλη ἔκφρασις διὰ τὴν οἰκονομολογίαν, ἐπιβουλεύονται τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων, ἐμπηγνύουσι τὰς σημαίας των μεταξὺ τῶν ἠγρίων εἰς τὴν Ἀφρικήν, εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Πολυνησίαν. Καὶ αὐτὰ τὰ παραδολώτερα κατακτητικὰ σχέδια, καὶ αὐτὰ τὰ χιμαιρικὰ ὄνειρα τῆς κοσμοκρατορίας, ἀναλυόμενα μέχρι τῶν τελευταίων συστατικῶν των καταλήγουσιν εἰς τὸ ἐμπορικὸν μεγαλεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι φαινομενικῶς μόνον ὑ ἔμμεσος καὶ πλούσιος, πράγματι δὲ ὁ κύριος καὶ οὐσιώδης σκοπός των. Ἐμπορικὸν μεγαλεῖον σημαίνει πλοῦτον, χρῆμα, καὶ διὰ τὸ χρῆμα εἶναι πρόθυμοι οἱ ἄνθρωποι νὰ πράξουν τὰ πάντα, καὶ νὰ πολεμήσουν ἀκόμη, (δίως εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πολυτέλεια γίνεται μανία ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ δημιουργεῖ καθημερινῶς νέας ἀνάγκας εἰς κάθε ἄτομον καὶ εἰς κάθε ὁμάδα, αὐξάνουσα κατὰ συνέπειαν τὴν ὄρεξιν τοῦ χρυσοῦ.

Τὸ Γαλλικὸν ρητὸν «τὸ χρῆμα κάμνει τὰ πάντα, τὸ χρῆμα κάμνει τὸν πόλεμον» ὄχι μόνον δὲν ἔχασε τὴν ἀξίαν του ἐν τῇ παλαιότητος καὶ ἐκ τῆς πολλῆς τριβῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτησε διπλῆν σημασίαν εἰς τὴν νεωτέραν ἐποχήν. Τὸ χρῆμα δὲν εἶναι μόνον τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου γίνονται τὰ πάντα, καὶ αὐτὸς ὁπόλεμος, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς χάριν τοῦ ὁποίου οἱ ἄνθρωποι πράττουσι τὰ πάντα, μὴ σταματοῦντες οὔτε πρὸ τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ πολέμου. Εἰς ἕνα κατακτητικὸν πόλεμον ὅλοι

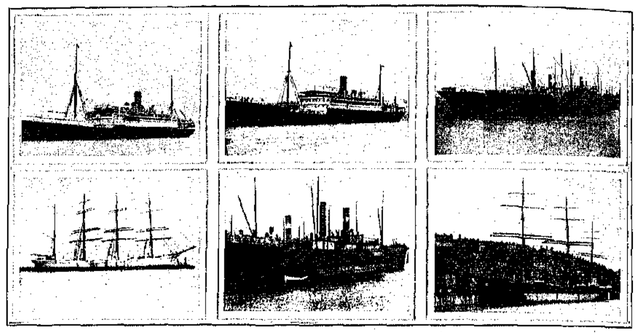

ΛΑΦΥΡΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ.—Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: 1) «Kronprinzessin Cecilie», 2) «Prince Adalbert», 3) «Gemma», «Ostpreussen», «Hans Otto», 4) «Perlico», 5) «Comet», 6) «Elfriede».

ἀγωνίζονται διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς των θέσεως. Ὁ στρατηγὸς ὁ ἐκκινῶν διὰ τὴν κατάκτησιν μιᾶς νέας χώρας πλάττει ὄνειρα ἀπαστραπόντων μεγάρων, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ ἐν μέσῳ χρυσῶν σκευῶν καὶ πλήθους ὑπηρετῶν μετὰ τὴν νίκην· ὁ ὑπ' αὐτὸν πολεμῶν ἀξιωματικὸς θεωρεῖ βέβαιον τὸν προβιβασμόν του καὶ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς μεγαλειτέρας καὶ συνεπῶς πλουσιωτέρας ἐπικρατείας· καὶ αὐτὸς ὁ στρατιώτης κολακεύεται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι κἄτι «θὰ φέξῃ» καὶ δι' αὐτὸν εἰς μίαν μεγαλειτέραν πατρίδα, μὲ νέας ἐπαρχίας καὶ κτήσεις, μὲ νέους εἴλωτας ὑπηκόους, μὲ νέας πηγὰς πλούτου καὶ κερδαφόρους ἐργασίας. Ὅλοι πολεμοῦν εἰς τὸν κατακτητικὸν πόλεμον διὰ τὸ χρῆμα, ἡ δὲ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, ἐκ τῆς ὁποίας δῆθεν ἐμπνέονται μὲ αὐταπάρνησιν καὶ ὠθοῦνται εἰς τὴν κατάκτησιν διὰ μέσου τῶν κινδύνων οἱ στρατιῶται τῶν μεγάλων ἐθνῶν, καὶ ἡ ὁποία ἐμράτησε, λόγου χάριν, ἐπὶ μίαν γενεὰν τοὺς μύστακας τῶν Γερμανῶν ὑβριστικῶς ἐσημμένους κατὰ πρόσωπον πάσης ἄλλης ἐθνικότητος, δὲν εἶναι παρὰ μία αὐτάπατη. Ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια τῶν λαῶν τῶν ἀποδιελεύθερων εἰς τὴν κατάκτησιν εἶναι μία νοσηρὰ μυκτηρώδης βλάστησις φυομένη καὶ αὐξάνουσα ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ἐλπίδος τῆς οἰκονομικῆς ἐπικρατήσεως. Ἀπόδειξις τούτου τὸ βέβαιον γεγονὸς ὅτι οἱ Γερμανοὶ θὰ αἰσθανθῶσι βαθύτερον τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐμπορίου των, τὴν καταστροφὴν τῆς βιομηχανίας, τὴν κατασπάτευσιν καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ ἐμπορικοῦ των στόλου, τὴν ἐκφυγὴν τῶν ἀγορῶν τοῦ κόσμου ἐκ τῶν χειρῶν των, παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης καὶ τὴν ἀπόσκισιν τῆς Πολωνίας ἐκ τοῦ κράτους των.

Τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ εὕρῃ τὴν Γερμανίαν οἰκονομικῶς εἰς τὴν θέσιν ἐκ τῆς ὁποίας ἤρχισε νὰ τὴν ἀνυψοῖ πρώτος ὁ Βισμαρκ μετὰ τὴν σύμπηξιν τῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ τὸν Πρωσσικὸν ἀετόν. Στόλος ἐμπορικὸς δὲν θὰ ὑπάρχῃ παρὰ μόνον διὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ μὲ τὰ ὀλίγα λείψανά του εἰς τοὺς Γερμανοὺς τί ἔχασαν εἰς τὴν μωρὰν ἀπόπειράν των πρὸς μεταβολὴν τῆς Εὐρώπης εἰς μίαν σπέραντον Γερμανίαν. Αἱ ἀποικίαι τῆς Γερμανίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἐμπορικὸς της στόλος ἔφερε τὰ προϊόντα της διὰ νὰ ἀποκομίσῃ ἐξ αὐτῶν ἄλλα προϊόντα χρήσιμα διὰ τὴν Γερμανικὴν βιομηχανίαν, θὰ εἶναι εἰς χεῖρας τῶν Ἀγγλων καὶ τῶν Γάλλων, ἴσως δὲ καὶ τῶν Ἰαπώνων. Σφαῖραι ἐπιροῆς καὶ ἐμπορικαὶ ὁγοραί, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκον καταναλωτὰς τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς Γερμανίας καὶ γενναῖα κέρδη τὰ κεφάλαιά της, θὰ εἶναι ἐπίσης μεταξὺ τῶν λαφύρων τῶν νικητῶν καὶ παντὸς ἄλλου ὅστις θὰ φροντίσῃ νὰ ἐκωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας πρὸς ξύλευσιν. Κατὰ συνέπειαν θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν Γερμανίαν μία νέκυια οἰκονομικὴ σύμπτυξις μεγαλητέρα τῆς ἐδαφικῆς τοιαύτης, ἤτις θὰ ἐπακολουθήσῃ ὅταν χαραχθοῦν τὰ σύνορα τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία θὰ ἐξέλθουν ἐκ τοῦ πολέμου ἐξίσου χωλὰ μὲ τοὺς τραυματίας, τῶν ὁποίων ἐχθρικὴ ὀβὶς κατέαξε τὴν κνήμην ἢ ἔθρυμμάτισε τὸν μηρόν. Πεῖνα καὶ δυστυχία καὶ μετανάστευσις ἐν σκειλητικῇ κλίμακι θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταστροφῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γερμανίας, ἴσως ἦτο τόσον μέγας καὶ θαυμάσιος ὅσον καὶ ἡ κακὼς κατασκευασθεῖσα τερατεία πολεμικὴ μηχανή της. Ἂν ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία δὲν ἐπιφέρῃ, κατὰ τὸ λαϊκὸν ρητὸν «ὅπου φτώχια ἐκεῖ γρῖνια», γενικὴν ἀναταραχὴν ἐντὸς τῆς Γερμανίας, ὁ Κάϊζερ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν θὰ εἶναι πολὺ τυχηροί.

Ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ πολέμου, τὸ ἐμπόριον τῆς Γερμανίας ἦτο ὁ κύριος στόχος ὄχι μόνον τῶν ἀντιπάλων της ἀλλὰ καὶ τῶν οὐδετέρων. Ἡ πρώτη φωνὴ ἠκουσθεῖσα ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τὰς πατριωτικὰς ἐκκλήσεις τῶν ἀρχηγῶν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ ἦτο διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Γερμανίας. Καταδρομικὰ καὶ ἀντιτορπιλλικὰ ἐξαπελύθησαν ὑπὸ τοῦ Ναυαρχείου ἀνὰ τὰς θαλάσσας πρὸς σύλληψιν ἢ κατακόντισιν τῶν Γερμανικῶν ἀτμοπλοίων. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία δὲν ὑστέρησαν εἰς τὸν ζῆλον αὐτόν, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ἡ Γερμανικὴ ναυτιλία εἶχε χάσει πολλὰς ἑκατοντάδας σκαφῶν ὅλων τῶν τύπων καὶ ὅλων τῶν μεγεθῶν. Καὶ τὸ κακὸν δὲν ἐτελείωσεν. Ὁ Γερμανικὸς πολεμικὸς στόλος ὅεν προσεδλήθη ἀκόμη ἀποφασιστικῶς. Οἱ λιμένες τῆς Γερμανίας δὲν ἐβέβαιωσαν ἀκόμη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν συμμαχικῶν στόλων. Ὅταν θὰ ἔχῃ λεχθῇ ἡ τελευταία λέξις εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν, σχύνα εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ μόνη Γερμανικὴ ναυτιλία ἡ ὁποία θὰ μείνῃ ἀνέπαφος θὰ ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ λέμβους διὰ τὴν διακόρθμευσιν τῶν κατοίκων ἀπὸ ὄχθης εἰς ὄχθην εἰς τοὺς πολυαρίθμους ποταμοὺς τῆς Φάδερλανδ.

Ὅσον μακροτέρα εἶναι ἡ διάρκεια τοῦ πολέμου τόσον πληρέστερον θὰ εἶναι τὸ οἰκονομικὸν ναυάγιον τῆς Γερμανίας, τόσον τελειοτέρα θὰ εἶναι ἡ διαρπαγὴ τῶν ἐμπορικῶν της ἀγορῶν, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε μὲ ἀξιοθαύμαστον ἐπιμονὴν καὶ μεθοδικότητα. Οἱ Ἀμερικανοί, συνεισφέροντες ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν Γερμανῶν τραυματιῶν, ἀνυπομονοῦσι νὰ ἐξώσωσι τοὺς πράκτορας τῶν Γερμανῶν βιομηχάνων ἐκ τῶν Νοτίων Δημοκρατιῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας μέγας πλοῦτος εἰσήγετο ἐτησίως εἰς τὴν Γερμανίαν, συντηρῶν μυριάδας ἐργατῶν. Ἂν δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον ἀποτύχουν εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν οἱ Ἀμερικανοί, ὡς εἶναι πιθανὸν δὲν θὰ λείψουν ἄλλοι διὰ νὰ διαδεχθοῦν τοὺς Γερμανοὺς ἐμπόρους εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν, εἰς τὴν Ἐγγὺς καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν καὶ ἄπου ἄλλοῦ εὕρισκον καταπέλωσιν τὰ Γερμανικὰ προϊόντα. Ὅταν αἱ σχέσεις μεταξὺ πωλητῶν καὶ καταναλωτῶν μείνουν ἐπὶ πολὺ διακεκομμέναι, θὰ λησμονήσουν βαθμηδὸν οἱ δεύτεροι τοὺς πρώτους καὶ θὰ συνάψουν ἑτοιμότερον νέας σχέσεις πρὸς νέους πωλητάς. Συντελεῖ ἄλλως τε εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ ἐμπορίου μιᾶς χώρας καὶ τὸ γόητρόν της, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν θὰ ἔχουν ὡς συστατικὸν των εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς οἱ Γερμανοὶ ἔμποροι μετὰ τὸν πόλεμον. Εἰς χώρας μᾶλιστα βαρβάρους ἢ ἡμιπεπολιτισμένας, ὡς εἶναι ἡ Κίνα, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἀφρική, ὅπου ἐθριάμβευε τὸ Γερμανικὸν ἐμπόριον, τὸ πολιτικὸν γόητρον εἶναι τὸ πᾶν διὰ τὴν δημοτικότητα τῶν ξένων ἐμπόρων.

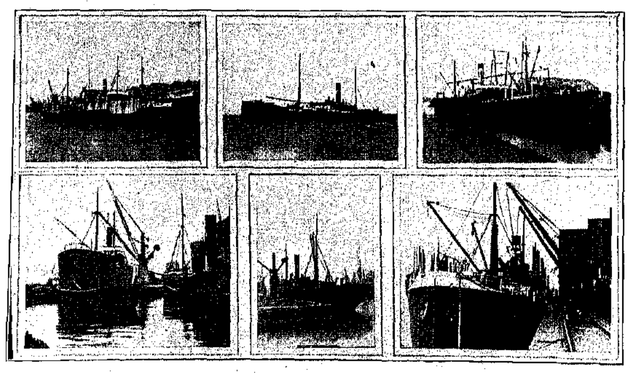

ΛΑΦΥΡΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ: Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά. 1) «Wilhelm Behrens,», «Marie Glaeser», 2) «Franz Horn», 3) «Dryade», 4) «Marie Leonhardt», 5) «Denebola», 6) «Albert Clement».

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΩΝ

ΗΡΞΑΤΟ ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀναμνηστικῶν μεταλλίων τῶν δύο μεγάλων ἀπελευθερωτικῶν πολέμων εἰς τοὺς μετασχόντας αὐτῶν εἰκοσακισμυρίους περίπου ὁπλίτας καὶ ἀξιωματικούς, εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν Ρωμανιῶν, εἰς τοὺς πορθητὰς τοῦ Σαρανταπόρου καὶ τῆς Κρέσνας, εἰς τοὺς ἁλώσαντας τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τοὺς καθαρίσαντας τὴν Πίερον καὶ τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἄγους, εἰς τοὺς ναυμάχους καὶ τολιορκητὰς τῶν Δαρδανελλίων καὶ εἰς τοὺς ἐλευθερωτὰς τῶν νήσων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους.

Τὰ μετάλλια ταῦτα καὶ αἱ σύλαι τῶν ἐκ τῶν πολέμων πληρωθέντων εἶναι τὰ κατασκευασθέντα πρὸς παραστάσεις ἄτινα δύνανται νὰ κοσμήσωσι τὰ στήθη τῶν συγχρόνων ἡρώων ἐλευθερωτῶν.

Τ' ἀναμνηστικὰ ταῦτα μετάλλια, εἰκονίζοντα διὰ προσωπογραφιῶν, γραμμάτων, συμβόλων καὶ χρονολογιῶν τὰς μεγαλειτέρας πολεμικὰς ὁδοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν τε Βυζαντινῶν χρόνων καὶ τῶν σημερινῶν ἀγώνων, ἐσχεδιάσθησαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου Σκὼτ καὶ κατεσκευάσθησαν ἐξ ὁρειχάλκου· εἶχε δὲ διαμέτρου 0,03 μ. καὶ πάχους 0,00225 μ. ἤτοι 2 καὶ 1)4 χιλιοστομέτρων.

Τὸ ἓν τούτων, τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, φέρει ὑπερθεν προσηκολλημένον τὸ Βασιλικὸν Στέμμα καὶ ἀναρτᾶται ἀπὸ τῆς ταινίας διὰ κρίκων ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, προσηκολλημένων ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τοῦ στέμματος, ἀφ'ἑτέρου διὰ λεπτῆς ὁρειχαλκίνης διεμβολῆς, δι' ἧς διέρχεται ἡ ταινία, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως φέρει κεχαραγμένον σταυρὸν μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Στέμματος εἰς τὸ κέντρον, εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τὸ μονόγραμμα τοῦ Γαζιλέως Γεωργίου, εἰς τὸ κατώτατον δὲ τὸ μονόγραμμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἐντὸς δὲ τοῦ Σταυροῦ φαίνονται τὰ ἄκρα ξιφῶν διασταυρούμενα κάτωθεν αὐτοῦ. Περιφερικῶς δὲ φέρει Βυζαντινοῖς γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν: **ΣΥΝ ΘΕΩ ΥΠΕΡ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ 1912-1913.**

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης φέρει περιφερικῶς στέφανον ἐκ δάφνης, εἰς τὸ μέσον δὲ εἰς τρεῖς ὁριζοντίους γραμμὰς Βυζαντινοῖς ἐπίσης γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν: **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΗΠΕΙΡΟΣ, ΧΙΠΕΛΑΓΟΣ.**

Τὸ μετάλλιον τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου, ὡς περιγράφεται ἐν τῷ σχετικῷ Βασιλικῷ Διατάγματι, εἶναι τελείως στρογγύλον καὶ ἀναρτᾶται ἀπὸ τῆς ταινίας, ὡς καὶ τὸ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου. Φέρει δὲ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως τὴν προτομὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, περιφερικῶς δὲ μεγάλοις γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν: **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ 1913.** Ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας ὄψεως τὴν προτομὴν τοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Βασιλείου Β', τοῦ Βουλγαροκτόνου, περιφερικῶς δὲ Βυζαντινοῖς γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Β'. Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ 976-1025.** Ἕκαστον τῶν μεταλλίων τούτων φέρει ἰδίαν μεταξύνην ταινίαν πλάτους 0,032 μ. Τοῦ μὲν Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου εἶναι χρώματος κυανοῦ, εἰς δὲ μέσον ἔχουσα ζώνην ἐρυθρόδαφον, εἰς δὲ τὰ ἄκρα ἀνὰ μίαν λευκὴν ζώνην. Τοῦ δὲ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ εἶναι χρώματος ἐπίσης κυανοῦ, ἀλλὰ διαφέρει κατὰ τὴν εἰς τὸ μέσον ζώνην, ἥτις εἶναι πρασίνη μεταξὺ λεπτοῦ διαζώματος· ἔχει δὲ καὶ ἑπτὰ ἄκρα ἀνὰ μίαν ζώνην.

Διεμβολαί.—Ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διὰ τὰ ἀναμνηστικὰ τῶν μαχῶν καὶ ναυμαχιῶν διεμβολικὰ μεταλλικὰ, ἐφ' ὧν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν κυριωτέρων μαχῶν καὶ ναυμαχιῶν καὶ ἄτινες προσαρμόζονται ἐπὶ τῆς ταινίας. Ἡ ἀναμνηστικὴ διεμβολὴ τῆς πρώτης μάχης, ἧς μετέσχεν ὁ δικαιούμενος νὰ φέρῃ τὴν διεμβολήν, φέρεται πρὸς τὸ ἀνώτερον τμῆμα τῆς ταινίας, αἱ λοιπαὶ ἀναμνηστικαὶ διεμβολαὶ προσαρμόζονται κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Ἰδιαιτέραν δὲ ἀναμνηστικὴν διεμβολὴν φέρουν οἱτραυματίαι, δικαιούμενοι νὰ φέρωσι τοσαύτας διεμβολὰς ὅσαι αἱ μάχαι εἰς ἃς ἐτραυματίσθησαν.

Διεμβολὴ πεσόντων.—Εἰς τιμητικὴν μνήμην τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων παραδίδονται εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν μετάλλια μετὰ διεμβολῶν τῶν μαχῶν, εἰς ἃς μετέσχον, καὶ ἐπὶ πλέον διεμβολαὶ πεσόντων προσηρμοσμέναι κάτωθεν τῆς διεμβολῆς τῆς μάχης εἰς ἣν ἀπεβίωσαν.

* * *

Τὰ ἀναμνηστικὰ μεσάλλια τῶν δύο πολέμων ἀπονέμονται ἀποκλειστικῶς εἰς πάντα στρατιωτικὸν ἢ ἐξομοιούμενον πρὸς αὐτὸν Ἕλληνα ἢ ἀλλοδαπόν, ὑπηρετήσαντα ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐν τῷ στρατῷ, ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ, ἐν τοῖς ἐθελοντικοῖς σώμασι καὶ τῇ χωροφυλακῇ, ὡς καὶ εἰς πάντα ὑπηρετήσαντα εἰς τὰ μάχιμα σώματα ἰδιώτην, ἐκτὸς εἰς πάντα μὴ στρατιωτικὸν ὅστις προσέφερεν ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ στράτευμα. Φέρονται δὲ διὰ ταινίας διαφόρου.

Ἡ ἀπονομὴ γίνεται συνεπείᾳ ἀκροάσεως εἰδικῆς ἐπιτροπῆς συνισταμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ὑφυργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ διὰ τρόπου ὅσον οἷόν τε ἐπισημοτέρου, ἐμπρέποντος εἰς τὴν ἐθνικὴν σημασίαν αὐτοῦ.

Οὕτως οἱ ἔνδοξοι ἀγωνισταὶ τῶν δύο μεγάλων πολέμων θὰ φέρωσι τὰ τιμητικώτερα τῶν παρασήμων, τὰ ἀνθυμίζοντα εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτὰς τὰς μάχας, εἰς ἃς ἡρωϊκῶς ἠγωνίσθησαν ὅπως δημιουργήσωσι τὴν σημερινὴν Μεγάλην Ἑλλάδα καὶ φιλοτιμῶσι τὴν νέαν γενεὰν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη, ὡς εἶπεν ὁ διαφωτοσεφὴς Στρατηλάτης, οὔτε θὰ τελειώσῃ ἐφ' ὅσον μένουν ἀλύτρωτα τμήματα τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ δὲν πληρούται ἡ ἀποστολὴ ἣν συμβολίζει] τὸ ὄνομα Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ'.

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) υπο MAURUS JOKAÏ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ὁ Ἀλῆ Πασᾶς περιεπάτει περὶ τὰς ἐπάλξεις τῶν Ἰωαννίνων, διέκρινε μεταξὺ τῶν πρασιῶν τοῦ κήπου του ἐσκυμμένον κηπουρόν τινα, ὅστις ἐφύτευε λείρια.

Ὁ Ἀλῆς Τεπελενλῆς ἐγνώριζεν ὅλους ἐν γένει τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ὑπηρέτας του, ὡς καὶ τοὺς μᾶλλον ἀσημάντους. Ἐγνώριζε δ' αὐτοὺς ὄχι μόνον κατ' ὄνομα, ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἔκαμνον καὶ πῶς τὸ ἔκαμνον.

Τὸ ὄνομα τοῦ κηπουροῦ ἐκείνου ἦτο Διρχάμ, ὠνομάζετο δὲ οὕτω πως, *διότι πρό τινων ἐτῶν ὁ Μουχτὰρ τὸν εἶχεν ἀγοράσει, παῖδα ὄντα, ἀπό τινα* δουλέμπορον ἀντὶ ἑνὸς «διρχάμ» (νόμισμα ἀξίας 2 1)2 δραχμῶν), καὶ μ'ὅλον ὅτι ὁ νέος αὐθέντης του τὸν ἐπέπληττε συχνά, ἐν τούτοις ἐνδιεφέρετο πολὺ δι'αὐτόν, διότι τὸν ἀνέθρεψε καὶ τὸν ἐπροίκισε μὲ πολλὰ καλὰ προτερήματα. Διὰ τοῦτο ὁ Διρχάμ, ὁσάκις ἀνεφέρετο τὸ ὄνομα τοῦ αὐθέντου του, ἐσκέπτετο ἀμέσως πόσον μικρᾶς ἀξίας ἦτο, ὅτε τὸν ἠγόρασεν ὁ Μουχτάρ, καὶ πόσα περισσότερα «διρχάμ» ἤξιζε τώρα. Δι' ὅλα δὲ ταῦτα δὲν ἠδύνατο πῶς νὰ εὐχαριστῇ τὸν Μουχτάρ.

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς παρηκολούθησεν ἐκ τῶν ἐπάλξεων τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον φυτεύοντα τὰ λείριά του. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν τὰ ἐνεπήγνυεν εἰς τὸ ἔδαφος προσεκτικῶς, καὶ κατόπιν διεσκόρπιζεν ἐπ' αὐτῶν λεπτὸν χῶμα, προετοιμάζων πρότερον τὴν θέσιν πρὸς τοποθέτησιν τοῦ βολβοῦ καὶ ποτίζων αὐτὰ ἐπιμελῶς διὰ καθαροῦ ὕδατος. Ἄλλα ἐβύθιζεν ὁπουδήποτε εἰς τὴν γῆν *καλύπτων αὐτὰ ἀπροθύμως διὰ χώματος, μὴ προσέχων καθόλου ἂν ἐποτίσθησαν* ἐπαρκῶς ἢ ἀτελῶς.

Ὁ Ἀλῆς ἐσημείωσε τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα ὁ Διρχὰμ περιεποιήθη μετ' ἐξαιρετικῆς προσοχῆς, καὶ τότε κατῆλθεν εἰς τὸν κῆπον καὶ ἤρχισε νὰ συνομιλῇ μετὰ τοῦ κηπουροῦ.

— Πῶς ὀνομάζονται αὐτὰ τὰ λείρια; τὸν ἠρώτησεν.

Ὁ Διρχὰμ τὰ ὠνόμασεν ἀμέσως: Βασιλεὺς Γεώργιος, Τραφαλγάρ, Στρατηγὸς Γρουΐθοῦζεν, Μπέλ-Ἀλιάνς, κτλ. κτλ. Ἀλλὰ συγχρόνως ὑπερεπήδησε ἓν ἢ δύο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖνα ἦσαν ὅσα ἐπιμελέστατα καὶ μετ' ἄκρας προσοχῆς εἶχε σκεπάσῃ δι' ἐλαφροῦ χώματος.

— Δὲν γνωρίζεις τὰ ὀνόματα ἐκείνων τῶν ἄλλων; ἠρώτησεν ὁ Ἀλῆς.

— Ἔχασα τὸ μνημονικόν μου, αὐθέντα, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐνθυμηθῶ ὅλα τὰ ὀνόματα μεταξὺ τόσων πολλῶν.

— Κύτταξε, τώρα, *ἐγὼ γνωρίζω τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθέων ἐκείνων: Αὐτὸ* ὀνομάζεται Σουλεϊμὰν καὶ ἐκεῖνο Μουχτὰρ βέης.

Ὁ Διρχὰμ ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν του πρὸ τοῦ Πασᾶ. Ὁ Ἀλῆς εἶχε μαντεύσῃ καλῶς. Ὁ Διρχὰμ ἐνεθυμεῖτο τοὺς δύο ἐκείνους εὐπατρίδας τόσον ὅσον εἷς πιστὸς κύων ἐνθυμεῖται τὸν κύριόν του—ἦσαν πάντοτε εἰς τὸν νοῦν του.

Ὁ δύσμοιρος ἄνθρωπος φοβισμένος ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Ἀλῆς ἀμέσως θὰ ἀπέσπα ἐκ τοῦ ἐδάφους τὰ μισητὰ ἐκεῖνα ἄνθη, καὶ εἰς τὸ κοίλωμα, ὅπου εὑρίσκοντο αἱ ῥίζαι των, θὰ ἐνεπήγνυεν αὐτὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ κηπουροῦ.

Ἀντὶ τούτου ὅμως ὁ Ἀλῆς τὸν ἀνύψωσε καλοκαγάθως ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τῷ εἶπε μετὰ τρυφερᾶς καὶ συμπαθητικῆς φωνῆς:

— *Μὴ φοβῆσαι, Διρχάμ! Δὲν πρέπει νὰ ἐντρέπεσαι*, διότι τρέφεις τοιαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα. Σκέπτεσαι διὰ τὰ παιδιά μου. Μήπως νομίζεις ὅτι καὶ ἐγὼ δὲν τὰ σκέπτομαι; Ἀπηγόρευσα εἰς ὅλους ἐν τῷ φρουρίῳ νὰ ἀναφέρουν εἰς τὸ ἑξῆς τὰ ὀνόματά των, ἀλλὰ τί μὲ ὠφελεῖ τοῦτο, ἀφ' οὗ οὔτε τὸν ἑαυτόν μου δὲν δύναμαι νὰ κάμω νὰ μὴ σκεφθῶ τὰ παιδιά μου; Τί μὲ ὠφελεῖ τὸ νὰ μὴ ἀκούω ποτὲ τὰ ὀνόματά των, ἀφ' οὗ βλέπω διαρκῶς τὰς μορφάς των πρὸ ἐμοῦ; Ὁ κόσμος λέγει ὅτι ἐμελέτησαν κακὰ ἐναντίον μου, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω. Τί λέγεις, Διρχάμ; Εἶναι δυνατὸν τὰ παιδιὰ αὐτὰ νὰ ἐπιβουλευθοῦν αὐτὸν τὸν πατέρα των;

Ὁ Διρχὰμ ἔλαβε θάρρος, ἐτράβηξε τὰς χεῖρας ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἐτόλμησε νὰ ἀπαντήσῃ:

— Ἡ κεφαλή μου εἶναι εἰς χεῖράς σας, ἂν θέλετε, αὐθέντα, ἀλλ' αὐτὸ λέγω:—οἱ υἱοί σας δὲν ἦσαν προδόται, ἀλλ' ἐπρόδωσαν τὸν ἑαυτόν των. *Ἐάν ἦτό ποτε δυνατὸν νὰ προδώσουν υἱοὶ τὸν πατέρα των*, τοῦ Τεπελενλῆ οἱ υἱοὶ οὐδέποτε θὰ ἐπρόδιδον τὸν Τεπελενλῆν!

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἔδωκεν εἰς τὸν Διρχὰμ βαλάντιον πλῆρες χρυσίου διὰ τὰς λέξεις του ταύτας, διατάξας αὐτόν, συγχρόνως, νὰ παρουσιασθῇ πρὸ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὴν ἰδίαν ἑσπέραν, καὶ νὰ φέρῃ μαζί του, ἐπιμελῶς φυτευμένα ἐντὸς γλαστρῶν, τὰ λείρια τὰ φέροντα τὰ ὀνόματα τοῦ Σουλεϊμὰν καὶ τοῦ Μουχτάρ.

Ὁ Διρχὰμ ἀνέμεινε μέχρι τῆς ἑσπέρας, καὶ τὴν ὡρισμένην στιγμὴν παρουσιάσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἀλῆ, ὅπου εἰσήχθη ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ Πασᾶ. Ἔπειτα ὁ Ἀλῆς ἐξέβαλεν ὅλους ἐκ τοῦ δωματίου, ὅπου ἔμεινε μόνος του μετὰ τοῦ κηπουροῦ, καὶ ἤρχισε νὰ τῷ ὁμιλῇ ἐμπιστευτικῶς:

— Ἤκουσα ὅτι οἱ υἱοί μου ζοῦν ἐν μεγάλῃ πτωχίᾳ εἰς Ἀδριανούπολιν. Ὡς πρὸς τὴν πτωχίαν των δὲν λέγω τίποτε. Ἀλλ' ἐν τούτοις ζῶσιν ἐπίσης *ἐν μεγάλῳ ἐξευτελισμῷ.* Οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς σχέσεις μαζύ των. Οἱ ἄθλιοι Σπαχῆδες, οἵτινες ἄλλοτε προέφερον τὰ ὀνόματά των τρίζοντες τοὺς ὀδόντας των, τώρα τοὺς ἐμπαίζουν ὅταν τοὺς συναντοῦν *εἰς τὸν δρόμον, ὅταν δὲ οἱ υἱοί μου μεταβαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ ἀγοράσουν* τὸν ἄρτον των, αἱ γυναῖκες φωνάζουν μὲ θορυβώδη φωνήν: «Οὗτοι εἶναι οἱ ἥρωες εἰς τοὺς ὁποίους συνήθιζεν ἡ Σταμπούλ νὰ τρέμῃ;» Πράγματι, εἶναι ἐπαίσχυντον, καὶ ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἐρυθριᾷ διὰ τοῦτο. Γνωρίζω καλῶς ὅτι ἂν θέσω εἰς τὰς χεῖράς των τὰ ξίφη ταῦτα, δὲν θὰ τὰ παραδώσουν τόσον εὐκόλως εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Τί λέγεις, Διρχάμ;

Ὁ Διρχὰμ μόλις ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν του διὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἀλῆ μὲ βαθὺν καὶ ἀκουστὸν ἀναστεναγμόν.

— Ἄκουσον, Διρχάμ! εἶπε τότε ὁ Ἀλῆς. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου γνωρίζω ἓν μυστικόν, τὸ ὁποῖον τολμῶ νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς σέ.

— Εἶναι τὸ ἴδιον, ὡς νὰ τὸ θάψητε μέσα εἰς τὴν γῆν, κύριέ μου, ἀνταπήντησεν ὁ Διρχάμ.

— Εἰς τὸν λιμένα τοῦ Δυρραχίου εἶναι ἠγκυροβολημένον ἓν Ἀγγλικὸν πλοῖον, κυβερνώμενον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Μόρρισον. Εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἔχω κρύψῃ πέντε ἑκατομμύρια γροσίων εἰς χρυσὸν—ὄχι ὀλιγώτερα τῶν πέντε ἑκατομμυρίων. Μέγα ποσόν, αἴ; Ἑκάστην στιγμὴν θέλω νὰ ἀνατινάξω εἰς τὸν *ἀέρα τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων, νὰ ἐπιβιβασθῶ τοῦ πλοίου ἐκείνου καὶ νὰ ταξειδεύσω* εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐκεῖ νὰ ζήσω ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ χωρὶς φροντίδας, ἀκριβῶς καθὼς ἐπιθυμῶ. Ἀλλὰ διὰ ποῖον σκοπόν; Αἱ ὑπόλοιποι ἡμέραι τῆς ζωῆς μου εἶναι πολὺ ὀλίγαι. Διατί νὰ προσπαθήσω νὰ ἀσχοληθῶ δι' αὐτάς; Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀπολεσθῶ. Ἐδῶ, ὅπου ἐμεγάλωσα, ἁρμόζει εἰς ἐμὲ νὰ ἀποθάνω, καὶ δὲν εἶναι ἄξιον ἐμοῦ νὰ ὑποχωρήσω πρὸ τῆς προβαλλομένης μοι σπάθης. Τὸ χρῆμα τοῦτο πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ δι' ἓν ἄλλο σχέδιόν μου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ βασανίζει τὸν νοῦν μου, ἀλλὰ περιμένω νὰ εὕρω ἄνθρωπον ἱκανὸν πρὸς ἐκτέλεσίν του.

Ὁ Διρχὰμ ἀνετινάχθη ἀκουσίως.

— Ναί, σὺ πρέπει νὰ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἐπανέλαβεν ὁ Ἀλῆς. Μὴ διστάζῃς. Ἡ τύχη φέρει πολλὰ πράγματα καὶ μὲ νήπια ἀκόμη. Θὰ ἀναχωρήσῃς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ θὰ περάσῃς διὰ μέσου τοῦ στρατεύματος τοῦ Γάσκο Βέη. Ὅταν δὲ φθάσῃς εἰς τὸ Δυρράχιον δὲν ἔχεις παρὰ νὰ δείξῃς εἰς τὸν Μόρρισον τὸ δακτυλίδιον τοῦτο. Ὅταν ἐκεῖνος τὸ ἴδῃ θὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι τοῦ εἴπῃς, διότι θὰ γνωρίζῃ ὅτι εἶναι διαταγαὶ ἐκ μέρους μου. Θὰ ἀνασύρητε τὴν *ἄγκυραν καὶ μὲ τὸν πρῶτον εὐνοϊκὸν καιρὸν θὰ ἀναχωρήσητε* διὰ τὴν Σταμπούλ. Ἀλλὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὸ Χρυσοῦν Κέρας, διότι θὰ δυσκολευθῆτε ἔπειτα νὰ ἐξέλθητε πάλιν ἐκεῖθεν, πλὴν διευθυνθῆτε πρὸς τὸ Ἀνατόλ-Χισσάρ. Ἐκεῖ νὰ ἀγκυροβολήσητε, καὶ πρὶν ἀποβιβασθῆτε εἰς τὴν ξηρὰν λάβετε μαζί σας χιλιάδας γροσίων ἐντὸς σάκκων ἀχύρου, εἰς τρόπον ὥστε τὰ χρήματα νὰ εὑρίσκωνται κάτω, ἐπ' αὐτῶν δὲ νὰ φαίνωνται μόνον τὰ ἄχυρα. Ἔπειτα φορτώσατε τοὺς σάκκους ἐπί τινων ὄνων, καὶ τοιουτοτρόπως διευθυνθῆτε ἡσύχως πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν. Ἐκεῖ θὰ ζητήσῃς τοὺς υἱούς μου, καί, ἀφ' οὗ ἀσπασθῇς ταπεινῶς τὸ κράσπεδον τοῦ ἐνδύματός των, δός τους νὰ ἐννοήσουν ὅτι σὲ ἔστειλα ἐγώ. Ἔπειτα θὰ εἴπῃς εἰς αὐτοὺς περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διεξαγομένου πέριξ τῶν Ἰωαννίνων, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶδες ἢ ἤκουσες μόνος σου. Ἐὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν των ἴδῃς ὅτι ἀκούουν ψυχρῶς τοὺς λόγους σου καὶ δὲν δεικνύουν ψυχικὴν θέρμην, τότε μέτρησον εἰς αὐτοὺς τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας γροσίων, κατάφερέ τους νὰ ἀγοράσουν καὶ διευθύνουν μέγαν οἶκον μὲ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἂν δεικνύουν κλίσιν πρὸς τὸ ἐμπόριον, καὶ εὐχήθητι εἰς αὐτοὺς νὰ σωρεύσουν πλοῦτον ἐπὶ πλούτου ὡς ἁρμόζει εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ ζήσουν μακρὸν χρόνον. Ἀλλ' ἐὰν ἴδῃς ὅτι τὸ πρόσωπόν των ἐξάπτεται καὶ ἀνάπτει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ὁ ἡρωϊκὸς ἔρως τῆς δόξης· ἐὰν ἀκούσουν τοὺς λόγους σου μὲ συστελλόμενα χείλη καὶ μὲ πάλλουσαν τὴν καρδίαν· ἐὰν σφίγγουν καὶ πιέζουν μετὰ θέρμης καὶ ἀνυπομονησίας τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους των· ἐὰν σὲ ἐρωτήσουν νὰ τοῖς εἴπῃς ἐκ νέου καὶ ἐπανειλημμένως, ὅ,τι πρὸ ὀλίγου σὲ ἤκουσαν νὰ τοῖς λέγῃς—τότε εἰπὲ εἰς αὐτοὺς ὅτι ὁ δρόμος τῆς δόξης καὶ τὰ ὅπλα τοῦ Τεπελενλῆ εἶναι ἀνοικτὰ *δι' αὐτούς, καὶ ὅτι αἱ ἑκατὸν ἐκεῖναι χιλιάδες τῶν γροσίων εἶναι μόνον διὰ νὰ ἀγοράσουν* ἵππους καὶ ὅπλα. Ἔχω πεντάκις περισσότερα ἀπ' αὐτὰ εἰς τὸ ἐν τῷ λιμένι τοῦ Δυρραχίου Ἀγγλικὸν πλοῖον, καὶ πεντακοσίας φορὰς περισσότερα ἐντὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Πύργου τῶν Ἰωαννίνων. Μὲ τὰ πέντε ἑκατομμύρια γρόσια πρέπει νὰ ἀποκτήσουν πλοῖα, καὶ τὰ πλοῖα ταῦτα πρέπει ἐν ἄκρᾳ μυστικότητι νὰ ἐφοπλίσωσι τελείως. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι δύσκολον, διότι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ναῦται ἔχουν ἐγκαταλείψῃ τὸν Τουρκικὸν στόλον. Ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ Ἕλληνες θὰ προσφέρουν δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας των. Ὅταν ἑτοιμασθοῦν τὰ πλοῖα, ἂς πληροφορήσουν περὶ τούτου οἱ υἱοί μου διὰ σοῦ τὴν Μπουμπουλίναν, τὴν ἡρωϊκὴν Ἑλληνίδα ἀμαζόνα, ἥτις περιπλέει ἔξω τῆς Κρήτης μὲ τριάκοντα πλοῖα, διὰ νὰ περισπᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου, καὶ τότε, ἐκπλέοντες ἀπὸ τὸ Βέϊκος, μὲ εὐνοϊκὸν καὶ οὔριον ἄνεμον θὰ κατορθώσητε νὰ φθάσητε εἰς τὸ Δυρράχιον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. *Ταυτοχρόνως δὲ ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ ὁ Κλέων ἀπὸ δεύτερον καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τρίτον* θὰ προσβάλωμεν τὸν στρατὸν τοῦ Γάσκο Βέη, καὶ ἂν οἱ υἱοί *μου ἀναδειχθοῦν νικηταὶ κατὰ θάλασσαν*, τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας θὰ δυνηθῶμεν νὰ περιπτυχθῶμεν εὐτυχεῖς ἀλλήλους.»

Ὁ Διρχὰμ ἔκλαιεν ὡς παιδίον.

Ὁ Πασᾶς ἐξηκολούθησε τὰς ὁδηγίας του:

«Εἰς πᾶν βῆμά σας νὰ εἶσθε προφυλακτικοί. Ἐκπληρώσατε κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν μεγαλειτέραν μυστικότητα. Μὴ ἀφήνετε τοὺς υἱούς μου νὰ σκορπίζουν τὰ χρήματά των δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, μήπως ὁ πλοῦτός των γείνῃ αἰτία ὑποψιῶν καὶ προκαλέσῃ φθόνον ἢ ζηλοτυπίαν. Θὰ ἦτο καλλίτερον, ἂν ἄφηνον τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ τὰ ἀπέσυρον ὅταν λάβουν ἀνάγκην τὸν ὡρισμένον χρόνον. Ὅταν θὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς Μπουμπουλίνας, *γράψατε ἐπὶ τῆς περγαμηνῆς διαφόρων εἰδῶν πράγματα φύρδην-μίγδην.* Εἴπατε, παραδείγματος χάριν, ὅτι θὰ ἀποδιβάσητε ἔρια εἰς τὴν Κρήτην, καὶ ὅτι θὰ τὰ παραδώσητε εἰς τὸν Ἀργυροκανθαρίδην, ὅστις εἶναι φίλος τοῦ Σουλτάνου καὶ ὅλων τῶν πασάδων, καὶ συγχρόνως διαιτητὴς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' εἰς τὰ κενὰ διαστήματα τῶν γραμμῶν ἂς γράψῃ ὁ Μουχτὰρ τὴν εἴδησιν διὰ τὴν Μπουμπουλίναν μὲ εἰδικοὺς χαρακτῆρας δι' ἐλαίου βιτριολίου. Ἔπειτα ὅταν ἐπιδώσητε τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ὑγράνατε τὰς γραμμὰς ἐκείνας μὲ τεμάχιον λεμονίου.

«Ἀλλὰ στάσου, θὰ σοῦ δώσω μίαν ἀκόμη καλλιτέραν συμβουλήν. Ἀναλύσατε ὀλίγον σεληνόχορτον (lunar caustic) εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ κατόπιν δι' αὐτοῦ γράψατε τὴν εἴδησιν ἐπὶ τοῦ κελύφους σκληροβρασμένου αὐγοῦ. Ἔπειτα βράσατε πάλιν τὸ ὠόν. Ὅταν σπάσητε τὸ κέλυφος θὰ εὕρητε τὰ ἐπ' αὐτοῦ γραφέντα εὐανάγνωστα καὶ καθαρὰ ἀποτυπωμένα ἐπὶ τῆς λευκῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ αὐγοῦ. Κάμετε τὸ τοιοῦτον. Διότι τὰ ὠὰ εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ὕποπτον φορτίον.»

Ὁ Διρχὰμ ἐπιμελῶς διετύπωσεν εἰς τὸν νοῦν του πᾶν ὅ,τι ἤκουσεν, ἐπιστήσας τὴν προσοχήν του καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ λεχθέντων.

— Κάτι ἀκόμη, εἶπεν ὁ Ἀλῆς, καὶ ἡ φωνή του ἔτρεμεν ἐκ συγκινήσεως. Γνωρίζω καλῶς ὅτι θέτω τοὺς υἱούς μου νὰ παίξουν ἐπικίνδυνον μέρος, καὶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀβέβαιον. Λάβε ἐν τούτοις τὸ δακτυλίδιον τοῦτο. Ὁ ἐπ' αὐτοῦ λίθος ἐμπεριέχει ἓν «φυλακτό». Δός το λοιπὸν εἰς τὸν Μουχτάρ. Ἂς τὸ φορέσῃ εἰς τὸν δάκτυλόν του, καὶ ἄν ποτε εὑρεθῇ ἐν τῷ μέσῳ μεγάλου κινδύνου, πολὺ μεγάλου κινδύνου—τὸν ὁποῖον εἴθε νὰ ἀποσοβήσῃ ὁ Ἀλλάχ! —τότε ἂς ἀνοίξῃ τὸν λίθον καὶ ἂς ἀναγνώσῃ τὸ «φυλακτό» τὸ ὁποῖον εἶναι χαραγμένον εἰς τοῦτον. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ τὸ πράξῃ ὅταν εὑρεθῇ πρὸ μεγάλου *κινδύνου, ὅταν θὰ φοβῆται διὰ τὴν ζωήν του, διότι τὸ «φυλακτό», ἅπαξ ἀναγινωσκόμενον*, χάνει ὅλην τὴν δύναμίν του. Καὶ τώρα φύγε, καὶ σκέφθητι δι' ὅλα ὅσα σοῦ εἶπον.

Ὁ Διρχὰμ ἠσπάσθη τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύτου τοῦ Πασᾶ καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ τὰ πάντα ἐπιμελῶς. Ὁ Ἀλῆς τὸν ἠκολούθησε μέχρι τοῦ κήπου. Καθ' ὁδὸν κατ' ἀνάγκην θὰ διήρχοντο ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἦτο τεθαμμένος ὁ Σαΐτ. Τότε, ὡς νὰ ἀντήχησεν ἡ γῆ ὑπὸ τοὺς πόδας του, ὁ Ἀλῆς ἐστάθη πρὸς στιγμὴν καὶ ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτόν: «Ἆ! Δὲν θὰ εἶσαι μόνος σύ!»

* * *

Μετὰ δύο ἑβδομάδας ὁ Διρχὰμ συνήντα τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀλῆ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. Τὸ πλοῖον τοῦ Μόρρισον τὸν μετέφερε πρὸς τὰ ἐκεῖ, καὶ διαρκοῦντος τοῦ ταξειδίου ὁ Διρχὰμ εἶχεν ἀρκετὰς εὐκαιρίας διὰ νὰ καταπεισθῇ ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ κατατεθὲν εἰς τὸ πλοῖον χρῆμα ἐφυλάσσετο ἐκεῖ ἀσφαλῶς. Τότε εἶπε κάθε τι τὸ ὁποῖον ὁ Ἀλῆς τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῆ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀθῷος ὑπηρέτης, διὰ μέσου τῶν δακρυσμένων ὀφθαλμῶν του, ἐνόμισεν ὅτι εἶδε τοὺς βέηδες ἐνθουσιασθέντας ἐκ τῆς ἀγγελίας ὅτι ὁ γέρων πατὴρ των εὑρίσκετο εἰς πόλεμον, ἀφηγήθη ἀμέσως εἰς αὐτούς, κατὰ τὴν ἐντολήν, ὅτι ὁ Ἀλῆς τοῖς ἔστειλε πέντε ἑκατομμύρια γρόσια μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἑτοιμάσουν πλοῖα καὶ ὅπλα διὰ νὰ ἑνώσουν τὰς δυνάμεις των μὲ τὰς ἰδικάς του.

Οἱ βέηδες ἐχάρησαν μεγάλως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῶν πέντε ἑκατομμυρίων γροσίων, καὶ ἐνηγκαλίσθησαν τὸν Διρχάμ, ὅστις προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπον νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος εἰς τὸν Τεπελενλῆν, ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τόσον μεγάλου καὶ ἡγεμονικοῦ ποσοῦ χρημάτων.

— Ὁ γέρων ἠμπορεῖ νὰ μᾶς στείλῃ περισσότερα, εἶπεν ὁ Σουλεϊμάν. Τί τὰ θέλει εἰς τὰ Ἰωάννινα; Θᾶττον ἢ βράδιον θὰ γείνουν λεία τῶν ἐχθρῶν.

— *Μὲ συγχωρεῖτε, κύριέ μου, ἀντεῖπεν ὁ Διρχάμ.* Δὲν θὰ γείνουν λεία κανενός, ἐὰν σεῖς ἑνωθῆτε μετ' ἐκείνου.

— Ὤ! εἶπεν ὁ Σουλεϊμάν, καὶ αὐτοστιγμεὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ διεσταύρωσαν τὰ βλέμματά των, ἐνῷ ἡ ἰδία σκέψις ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ἀμφοτέρων.

Ὅτε ὁ Διρχὰμ παρέδωκε τὸ δακτυλίδιον εἰς τὸν Μουχτάρ, ὁ τελευταῖος ἠρώτησεν ὑπόπτως:

— Μήπως ἐμπεριέχεται δηλητήριον εἰς τὸ δακτυλίδιον τοῦτο;

— Τί λέγετε, κύριέ μου; Τὸ ἐφόρουν εἰς τὸν δάκτυλόν μου καθ' ὅλον τὸν δρόμον. Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει «φυλακτό».

Ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐξερράγησαν εἰς γέλωτας. Διότι πολλάκις εἶχον ἐμπαίξῃ τὸν Ἀλῆν διὰ τὴν παράλογον δεισιδαιμονίαν του. Ἐν τούτοις ὁ Μουχτὰρ ἐφύλαξε τὸ δακτυλίδιον, διότι εἶχε λαμπρὸν σμάραγδον.

Μόνον τὸ μυστικὸν τῶν ὠῶν ἤρεσε παραπολὺ εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς. Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἦτο μία ἐκ τῶν ὡραιοτέρων τοῦ Ἀλῆ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ πασάδες ἠδύναντο νὰ στείλουν μυστικὰς εἰδήσεις εἰς τὰ χαρέμιά των. Ποῖος ἠδύνατό ποτε νὰ ὑποψιασθῇ ἓν ὠόν; Ἠδύναντο μάλιστα νὰ τὸ ἀποδείξουν ἀμέσως. Θὰ ἐξεδήλουν τὸν ἔρωτά των πρὸς τὰς ὀδαλίσκας τοῦ Σερασκεράτου, γράφοντες μέσα εἰς ἓν αὐγόν!

Ὁ Διρχὰμ ἐκίνησε τὴν κεφαλήν του καὶ ὡμίλησε σοβαρῶς, καθικετεύσας τοὺς βέηδες νὰ κάμουν συνδυασμὸν μετὰ τῆς Μπουμπουλίνας, τῆς ἀμαζόνος τῆς Χίου, ἥτις ἦτο ἀρκετὰ τολμηρὰ ὥστε νὰ κτυπήσῃ τὰ Δαρδανέλλια, ἐξηγήσας προσέτι εἰς αὐτούς, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε βία, δὲν ἠδύνατο νὰ γείνῃ χρῆσις τοῦ πρὸς αὐτοὺς ἀποσταλέντος χρήματος. Διότι, τοῖς ἐξήγησεν, ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ δείξουν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως ὅτι εἶχον λάβῃ χρήματα. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος δὲν ἦτο διατεθειμένος νὰ δώσῃ ἄλλην διαταγήν, ἐκτὸς τῆς αὐστηρᾶς διαφυλάξεως τοῦ ἐμπεπιστευμένου εἰς αὐτὸν χρήματος. Ἐὰν ὅμως συνέβαινέ τι δι' αὐτό, οὔτε θὰ ὑπερησπίζετο τοὺς δύο ἀδελφούς, οὔτε θὰ τοὺς ἔσωζε ἐξάγων αὐτοὺς ἔξω τῶν Τουρκικῶν ὑδάτων.

Ἡ συνετὴ αὕτη παράστασις ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς δύο βέηδες. Καὶ μὲ κίνησιν δεικνύουσαν ὅτι αἱ σκέψεις των συνεταυτίζοντο ἔσπευσαν νὰ *ζητήσουν ἀπὸ τὸν Διρχὰμ ἀμέσως ὠά, σεληνόχορτον καὶ ὑλικὰ γραφῆς μεθ'* ὅλων τῶν ἄλλων ἀπαραιτήτων πραγμάτων. Ἐλησμόνησαν ὅμως νὰ τοῦ δώσουν καὶ χρήματα πρὸς ἀγοράν των, ὁ δὲ πτωχὸς ὑπηρέτης τὰ κατέθεσεν ἐκ τοῦ πενιχροῦ βαλαντίου του.

Μόλις ὁ Διρχὰμ ἐξῆλθεν ἔξω, οἱ δύο ἀδελφοὶ παρετήρησαν ἀλλήλους καὶ ἐμειδίασαν.

— Ἔχω μίαν καλὴν ἰδέαν, ἤρχισεν ὁ Σουλεϊμάν.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, εἶπεν ὁ ἄλλος.

— Δὲν ἐννοῶ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν Ἀλῆν.

— Οὔτε ἐγώ. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅ,τι συνέβη εἰς τὸν Σαΐτ.

— *Προτείνω νὰ ἀγοράσωμεν ἓν πλοῖον, ὅπου νὰ κρύψωμεν τὰ χρήματά* μας.

— Καὶ θὰ τὸ διευθύνωμεν μὲ Ἑλληνικὸν πλήρωμα.

—Τότε θὰ στείλωμεν τὸν Διρχὰμ εἰς τὴν Μπουμπουλίναν μὲ τὴν εἴδησίν μας γεγραμμένην εἰς τὰ αὐγά, καὶ θὰ τῆς γράψωμεν μεγάλα πράγματα. Θὰ τῆς γράψωμεν ὅτι ἐδῶ ἔχομεν ἰσχυρὸν στόλον, καὶ ἂν θέλῃ νὰ κτυπήσῃ τὸν Καπετὰν Πασᾶν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, ἡμεῖς θὰ τὸν κτυπήσωμεν ἐκ τῶν ὄπισθεν. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι μανιώδης. Θὰ ὁρμήσῃ κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸ Ἀρχιπέλαγος καὶ θὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου. Τότε, ἐνῷ ὁ *Καπετὰν Πασᾶς* θὰ εἶναι ἀπησχολημένος μὲ αὐτήν, ἡμεῖς θὰ ἀνοίξωμεν τὰ πανιὰ τοῦ πλοίου μας καί, ἐκπλέοντες, δὲν θὰ σταθῶμεν πουθενὰ ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸ Κάδιξ.

— Θαυμάσια! Εἶναι ἡ μόνη χώρα τοῦ καλοῦ οἴνου καὶ τῶν ὡραίων γυναικῶν.

— *Καὶ τότε ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἂς μᾶς περιμένῃ, μέχρις οὗ ὁ Ἀρχάγγελος* Μιχαὴλ σαλπίσῃ ἠχηρῶς τὴν τελευταίαν ἡμέραν!

— Ἐπίσης καὶ ἡ Μπουμπουλίνα—μὴ λησμονοῦντες τὸν Σουλτᾶνον! Ἂς τυραννοῦν καὶ ἐκεῖνοι ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

— Εὖγε! Ἡ ζωὴ εἶναι γλυκεῖα!

Καὶ οὕτω συνέβη ὥστε οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀλῆ, ὡς βασιλόπουλα τῶν ἐξωτικῶν παραμυθίων, αἴφνης καὶ θαυμασίως νὰ γείνουν κάτοχοι μεγάλου πλούτου, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ διασκεδάσουν εἰς τὸν κόσμον μὲ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον. Τὸ χρῆμα τοῖς ἐδόθη δι' αἷμα καὶ ὅπλα. Ἐκεῖνοι προυτίμων νὰ τὸ σπαταλήσουν διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὸν οἶνον. Μήπως δὲν εἶναι ἡ ζωὴ προσφιλεστέρα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

Ὅταν ἐπέστρεψεν ὁ Διρχὰμ ἔβρασαν ἀμέσως τὰ ὠὰ σκληρῶς, καὶ ἔγραψαν ἐπ' αὐτῶν πᾶν εἶδος μεγαλοπρεποῦς ἀγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς τὸν *νοῦν των. Ὑπισχνοῦντο νὰ σπεύσουν πρὸς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων, κατὰ ξηρὰν* καὶ κατὰ θάλασσαν, νὰ ἀνοίξουν δρόμον διὰ μέσου τῶν στόλων διὰ τῶν πυρπολικῶν των καὶ νὰ ἀνατινάξουν εἰς τὸν ἀέρα τὴν Τουρκικὴν ναυαρχίδα· ἔπειτα νὰ ἐξεγείρουν τοὺς Γενιτσάρους κατὰ τοῦ Σουλτάνου καὶ τοὺς Ἕλληνας κατὰ τῶν Γενιτσάρων. Εἰς ὅλα δ' αὐτὰ οὔτε μία λέξις ἀληθείας δὲν ὑπῆρχε. Μόνος ὁ Διρχὰμ τὰ ἐπίστευεν, ὅστις ἔτρεμε σύσσωμος ἐπὶ μόνῳ τῷ ἀναλογισμῷ τῶν ἐξόχων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ κύριοί του κατεπείσθησαν νὰ ἐκτελέσουν.

Μάλιστα ὁ ἴδιος ἐνῳκίασε μίαν φορτηγίδα, τὴν ἐγέμισε μὲ φορτίον ἐρίου, καί, ἀφ' οὗ ἔκλεισε τὰ πλήρη μυστικῶν ὠὰ ἐντὸς κυτίου, ἐξέπλευσε διὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος.

Ἀντιθέτως ὅμως οἱ δύο βέηδες ἐγέλων ἤδη ἐκ καρδίας. Ἐγέλων μὲ τὸν Ἀλῆν, μὲ τὴν Μπουμπουλίναν καὶ μὲ τὸν Καπετὰν Πασᾶν. Ἐγέλων μὲ τὴν διασκεδαστικὴν κωμῳδίαν, ἥτις τοὺς ἔφερε πλούτη ἀνέλπιστα. Περισσότερον ὅμως ἐγέλασαν μὲ τὸν γηραιὸν Τεπελενλῆν, ὅστις ἐπίστευσεν ὅτι οἱ υἱοί του θὰ κατήρτιζον δι' ἐκεῖνον πολεμικὸν στόλον.

Ἀλλ' ἆρά γε τὸ ἐπίστευσε πραγματικῶς;

* * *

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Διρχὰμ ἐγκατέλειψε τὴν Ἀδριανούπολιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Σεράγιον εἷς φακίρης τοῦ Δόγματος τῶν Νηϊμὲτ-Οὐλάχιδων, ὅστις ἐζήτησεν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Ἦτο ὁ ἴδιος προφήτης, ὅστις εἶχε καταθέλξῃ τὸν Ἀλῆν μὲ τὰς μαγείας του.

Γενόμενος δεκτὸς πρὸ τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ, *ἐστάθη αὐθαδῶς ἐνώπιον* αὐτοῦ, κλίνων τὴν κεφαλήν του ὄχι χαμηλότερον, παρ' ὅ,τι ἐκάμπτετο ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν.

— Ὁ Ἀλλὰχ μὲ ἔστειλε πρὸς Σέ, εἶπεν ὁ δερβίσης, μὲ εὐτελῆ καὶ προσποιητὴν φωνήν, τῆς ὁποίας δὲν ἠκούετο ὁ τόνος. Μέγας κίνδυνος Σὲ ἐπλησίασεν. Ἡ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Σου ἐπικρεμαμένη θύελλα ταύτην τὴν στιγμὴν περιορίζεται ἐντὸς τοῦ κελύφους ἑνὸς αὐγοῦ, τὸ ὁποῖον δύνασαι νὰ συνθλίψῃς εἰς τὴν παλάμην τῆς χειρός Σου. Ἐὰν τὴν ἀφήσῃς νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ὠόν, ὁλόκληρον τὸ βασίλειόν Σου δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ τὴν περιλάβῃ. Ἐν τούτοις οὗτος εἶναι τοῦ Ἀλλὰχ ὁ λόγος πρὸς Σέ: Ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ ταύτην τὴν νύκτα, καὶ αὔριον τὴν ἡμέραν καὶ αὔριον τὴν νύκτα νὰ μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς κανὲν πλοῖον νὰ πλεύσῃ ἔξω ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος, ἀλλὰ νὰ διατάξῃς ἔρευναν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὅταν οἱ φύλακές σου ἀνακαλύψουν *ἐπί τινος κανὲν αὐγὸν νὰ τὸ φέρουν ἀμέσως εἰς Σέ.* Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι διά-

φερα ὠὰ μὲ ἰοβόλους ὄφεις, οἵτινες, ἅπαξ ἐκκολαφθῶσι, θὰ καταβροχθίσουν καὶ Σὲ καὶ τὸ βασίλειόν Σου.»

Μόλις εἶπε τοὺς λόγους τούτους ὁ δερβίσης ἐστράφη ἀποτόμως, καὶ χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ τὸν Πατισάχ, χωρὶς νὰ ἐξαγάγῃ πρὸ αὐτοῦ τὰς ἐμβάδας του, ἀπεσύρθη, μὴ ζητήσας οὔτε ἀμοιβήν τινα.

Ὁ Σουλτᾶνος ἐξεπλάγη λίαν ἐκ τῆς θρασύτητος ταύτης. Ἀμέσως δὲ ἔδωκε διαταγὰς εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν δύο πύργων παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος φύλακας νὰ συλλάβουν καὶ ἐρευνήσουν πᾶν πλοῖον διερχόμενον ἐκεῖθεν, νὰ κατάσχουν ἐπὶ πλέον κάθε αὐγὸν εὑρισκόμενον ἐπ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον νὰ φέρουν ἀμέσως εἰς αὐτόν, καὶ τέλος νὰ θέσουν ὑπὸ κράτησιν ὅλα τὰ πληρώματα τῶν τοιούτων πλοίων.

Ἦτο ὅμως πεπρωμένον νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν φρουρῶν πρῶτον τὸ πλοῖον τοῦ Διρχάμ.

Ὅτε ὁ ἀτυχὴς ὑπηρέτης ἐνόησεν ὅτι τὰ μυστικὰ αὐγὰ ἀνεκαλύφθησαν, ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ ἦτο καλὸς κολυμβητής, προτιμήσας νὰ πνιγῇ μᾶλλον, παρὰ νὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ προδώσῃ τοὺς κυρίους του.

Τὰ αὐγὰ μετηνέχθησαν εἰς τὸν Σουλτᾶνον, καὶ ὅταν τὰ ἤνοιξε καὶ ἀνέγνωσε τὰ ἐπ' αὐτῶν γεγραμμένα, ἔφριξε. Προδοσία καὶ ἐπανάστασις! Ἡ *συνωμοσία ἦτο ἐξυφασμένη ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς αὐτοκρατορίας!* Ἡ πολύπλοκος μηχανορραφία, τῆς ὁποίας τὸ ἓν νῆμα ἦτο εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, εἶχε τὸν τρίτον ἐντὸς αὐτῆς τῆς πρωτευούσης.

Οἱ βέηδες συνελήφθησαν τὴν ἰδίαν νύκτα ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεών των, ἀπαχθέντες δ' ἐκ τοῦ παραδείσου τῶν ἐλπίδων των ἐρρίφθησαν εἰς τὴν εἱρκτήν.

Τίς ἐπρόδωσε τὸ μυστικὸν τῶν ὠῶν; διηρωτῶντο. Τίς; Ποῖος ἄλλος παρὰ ὁ Τεπελενλῆς!

Ὢ! ἦσαν ἄφρονες, φαντασθέντες ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐμπαίξουν τὸν Τεπελενλῆν!

Ὁ Σουλεϊμὰν *ἐλιποθύμησεν ὅτε τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι τὸ μυστικὸν τῶν αὐγῶν ἀνεκαλύφθη.* Ὁ Μουχτὰρ εἶδεν ὅτι ἔφθασε πλέον ἡ ἐπικίνδυνος ὥρα τῆς ζωῆς του καὶ εὐθὺς ἐνεθυμήθη τὸ ἀποσταλὲν πρὸς αὐτὸν δακτυλίδιον μὲ τὸ «φυλαχτό». Ἀμέσως ἀπέσπασε τὸν σμάραγδον, νομίζων ὅτι ἐντὸς εὑρίσκετο δηλητήριον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπαλλαγῇ ἀτιμωτικοῦ θανάτου. Ἐν τούτοις δὲν περιείχετο δηλητήριον, ἀλλ' ἦσαν κεχαραγμέναι αἱ ἑξῆς λέξεις: «Ἔπεσες εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀλῆ!»

Ὁ Μουχτὰρ κατέρριψε τὸ δακτυλίδιον. Εἶχεν ἤδη ἐκμηδενισθῇ.

Ἡ χεὶρ τοῦ Ἀλῆ, ἡ ἀμείλικτος ἐκείνη χείρ, ἥτις ἔφθανεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ κόσμου εἰς τὸ ἄλλο, ἐφαίνετο βαρύνουσα ἤδη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Ἔπρεπε νὰ ἀποθάνῃ, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός του!..

Ὁ Ρεΐς Ἐφένδης, ἤτοι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ἐξήτασεν, ἀλλ' ἀμφότεροι ἠρνήθησαν ὅτι ἐγνώριζον τὰ ἐντὸς τῶν αὐγῶν γεγραμμένα. Ἦτο ὅμως πρᾶγμά τι, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύναντο νὰ διαψεύσουν—τὰ πέντε ἑκατομμύρια γροσίων ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου. Ταῦτα ἀπετέλουν τὴν κυριωτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς των, ἐπενεγκόντα τάχιστα τὴν καταστροφήν των.

Ὁ Σουλτᾶνος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Μόρρισον τὰ χρήματα τῶν βέηδων, ἀλλ' ὁ Μόρρισον, παρουσιασθεὶς αὐτοπροσώπως πρὸ τοῦ Ρεΐς Ἐφένδη, ὑπεστήριξεν ὅτι τὰ ὑπὸ τὴν κατοχήν του χρήματα μόνον εἰς τὸν νόμιμον ἰδιοκτήτην ἔπρεπε νὰ τὰ παραδώσῃ.

Ὁ Ρεΐς Ἐφένδης ἀπήντησεν ὅτι εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν εἷς εἶναι ὁ νόμιμος κυρίαρχος παντὸς εἴδους ἰδιοκτησίας, καὶ οὗτος εἶναι ὁ Σουλτᾶνος.

Ἡ περιουσία παντὸς θανόντος περιέρχεται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Μεγάλου Κυριάρχου, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ τὴν διαθέσῃ παρὰ τὴν ἄδειάν του.

Ὁ Μόρρισον τότε ἀντέτεινεν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ βέηδες δὲν εἶχον ἀποθάνῃ, οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς κληρονομίας των εἶχεν ὁ Σουλτᾶνος.

Τότε ὁ Ρεΐς Ἐφένδης, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀπάντησίν τινα, ἔστειλεν εἰς τὴν εἱρκτὴν μερικοὺς ὑπαλλήλους του μὲ διαταγήν τινα ἐπὶ τεμαχίου περγαμηνῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπογράψῃ ἐκ τῶν προτέρων, καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν αἱ κεφαλαὶ τῶν δύο βέηδων παρουσιάζοντο πρὸ τοῦ Μόρρισον ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου.

— Ἐὰν ὁ θάνατός των ἦτο τὸ μόνον κώλυμα, τώρα βλέπετε ὅτι τοῦτο ἐξέλιπεν, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Κατόπιν τούτων ὅλων ὁ Μόρρισον παρέδωσεν ὅλον τὸν εἰς τὴν κατοχήν του χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ ὅσον ἠδύνατο τάχιστα ἀπεμακρύνθη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου κάθε λέξις ἐστοίχιζε τὴν ζωὴν ἑνὸς ἀνθρώπου.

Αἱ κεφαλαὶ τῶν βέηδων προσηλώθησαν τότε εἰς τὴν πύλην τοῦ Σεραγίου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας πρὸς κοινὴν θέαν, ἐνῷ κήρυκες ἀνέκραζον εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ὥρας: «Ἴδετε τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ ἐπαναστάτου Ἀλῆ τοῦ Τεπελενλῆ, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξωλόθρευον τὴν Σταμπούλ!»

Καὶ τὸ πλῆθος εἰς ἀπάντησιν κατηρᾶτο τὰς ἀθλίας ἐκείνας κεφαλάς...

* * *

Μετά τινας ἡμέρας ἔφθασεν ἡ εἴδησις εἰς τὰ Ἰωάννινα ὅτι ὁ Σουλεϊμὰν βέης καὶ ὁ Μουχτὰρ βέης ἀπεκεφαλίσθησαν ἐν Σταμπούλ.

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς προσεκύνησε τρὶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ηὐχαρίστησε τὸν Ἀλλὰχ διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του. Μεθ' ὃ διεκήρυξεν εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ἐν μέσῳ σαλπίγγων καὶ τυμπάνων ὅτι οἱ υἱοί του, οἱ ἐπίβουλοι καὶ ἄπιστοι βέηδες, ἀπεκεφαλίσθησαν εἰς τὴν Σταμπούλ. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν προδοτῶν!...

Ἔπειτα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας συμπόσιον ἔγεινεν εἰς τὰ φρούρια τῶν Ἰωαννίνων μετὰ μουσικῆς καὶ χορῶν, ἑκάστην δὲ πρωΐαν ἐρρίπτοντο ἐκ τῶν ἐπάλξεων ἑκατὸν καὶ εἷς πυροβολισμοί—ἡ συνήθης τελετὴ κατόπιν μεγάλων θριάμβων!...

Ὅτε περὶ τὸ ἑσπέρας ὁ Ἀλῆς ἐξήρχετο εἰς περίπατον ἐν τῷ κήπῳ του καὶ περιεφέρετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μεταξὺ τῶν ἀνθέων, κατεπάτει τώρα καὶ κάτι τι ὑπὸ τοὺς πόδας του. Μίαν ἑσπέραν εὑρέθη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Σαΐτ. Μία παλαιὰ δάλεια ἵστατο ἀκόμη ἐκεῖ. Μόνη αὐτὴ ἐπέζη τῶν ἄλλοτε πολυπληθῶν ἀνθέων. Ὁ Ἀλῆς τὴν ἀπέσπασε διὰ τοῦ ποδός του καὶ ἀπωθήσας αὐτὴν πρὸς τὸν τάφον τοῦ Σαΐτ ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτόν: «Ὄχι πλέον μόνη, ὄχι ἐπὶ μακρὸν μόνη!...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Τὰ ἄνθη τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτάς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος, ὁπότε ἡ Τουρκικὴ Ἡμισέληνος κατεῖχε σταθερὰν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀστερισμῶν τῆς Εὐρώπης, ἔζη εἰς τὸ Τουρκικὸν Κράτος εἷς διάσημος δερβίσης, ὀνόματι Χατζῆ Μπεγτάς.

Ἐφ' ὅσον τὰ στρατεύματα τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐπλημμύριζον τὰ Χριστιανικὰ Βασίλεια, ὁ Χατζῆ Μπεγτὰς ἔτρεχε παντοῦ μετὰ τῶν κατακτητικῶν ὀρδῶν, ἀλλ' ἐν καιρῷ εἰρήνης περιεφέρετο ἀνὰ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἐζήτει χρήματα, ὡς ἐπαίτης, ἀπὸ τοὺς Τούρκους μεγιστᾶνας ἢ ἀπὸ τοὺς ἀσώτους καὶ ὑπερφορτωμένους ἀπὸ πλιάτσικα Τούρκους στρατιώτας.

Διατί ὅμως ὁ ἱκανὸς οὗτος δερβίσης κατεγίνετο εἰς τὴν συλλογὴν τόσων χρημάτων καὶ ἐξηνάγκαζε τὸν ἑαυτόν νὰ διασχίσῃ ἀγνώστους χώρας ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ κάθηται ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν πύλην τῆς Κααμπᾶς, ὡς ὀνομάζεται ὁ λίθος ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Προφήτου, καὶ ἀπαγγέλλων μὲ τὸ κομβολόγιον ἀνὰ χεῖρας τὰς ἐννέα προσευχὰς τοῦ Ἀλλὰχ νὰ λαμβάνῃ ἡσύχως κρέας, ποτὰ καὶ ἀφθόνους ἐλεημοσύνας ἀπὸ τοὺς προσκυνητὰς τοῦ τάφου τοῦ Προφήτου;

Ὁ Χατζῆ Μπεγτὰς ἔφερεν εἰς πέρας μέγα ἔργον. Ὅτε ἠκολούθει τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα, καὶ ταῦτα εἰσερχόμενα εἰς Χριστιανικὰ χωρία, ἔσφαζον τοὺς κατοίκους καὶ ἔδενον τοὺς αἰχμαλώτους διὰ σχοινίων, ὁ Χατζῆ Μπεγτὰς παρουσιάζετο πρὸ τῶν ἀγρίων Κούρδων καὶ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὰ ἀπορφανιζόμενα Χριστιανόπαιδα. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα νὰ ἐπιθέσῃ χεῖρα εἰς τοὺς προστατευομένους του.

Πρὸς γενικὴν ἔκπληξιν μάλιστα ὁ Μπεγτὰς ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἕκαστος αἰχμάλωτος, ὅστις θὰ ἔφερε πρὸς αὐτὸν τὰ τέκνα του, θὰ ἐλάμβανεν ὡς ἀμοιβὴν ἀργυροῦν δηνάριον διὰ κάθε ἓν ἐξ αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν ἦτο μέγα, ἀλλ' ἐξ ἄλλου δὲν ὑπῆρχε τότε καὶ μεγάλη ζήτησις μικρῶν παιδίων πρὸς ἀγοράν. Εἰς τὸ ἀνθρωποπάζαρον μόνον οἱ ἔφηβοι εἶχον ἀξίαν τινά. Καὶ διὰ τοῦτο ἀναρίθμητα μικρὰ παιδία ἐπωλήθησαν εἰς τὸν ἱκανὸν δερβίσην.

Ὁ Μπεγτὰς τὰ ἔλαβε μαζύ του εἰς τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει τέμενος. Ὁ κόσμος ἐγέλα δι' αὐτὸ καὶ πολλοὶ τὸν ἠρώτων εἰρωνικῶς, ἐὰν θὰ ἔκαμνε κῆπον μὲ αὐτά.

Ὁ Χατζῆ Μπεγτὰς ἔλαβε τὴν ἀστειότητα ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν καὶ ὠνόμασε, πράγματι, τὰ παιδία «ἄνθη τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτάς». Καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο διετηρήθη καὶ εἰς τὰς κατόπιν ἑκατονταετηρίδας.

Οἱ νεαροὶ οὗτοι βλαστοὶ (μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκοντο καὶ μερικὰ χαριτωμένα μικρὰ πλάσματα ἓξ ἢ ἑπτὰ ἐτῶν) ἀνετράφησαν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καλῶς ὑπὸ τοῦ ἀκαταπονήτου Χατζῆ. Οὗτος τοὺς ἐδίδαξε τὸ Κοράνιον· τοὺς ἔμαθε πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ὁ Προφήτης ὑπόσχεται εἰς τοὺς πίπτοντας διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθοῦς Πίστεως· καὶ συγχρόνως τοὺς συνείθισε νὰ σκληραγωγηθοῦν μὲ ὅλα τὰ βαρέα ἔργα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιγείου ζωῆς.

Πολλὰ ἐκ τῶν παιδίων ἐκείνων δὲν εἶχον γνωρίσει ἀκόμη τοὺς γονεῖς των, ἄλλα πάλιν τοὺς ἐλησμόνησαν ταχέως, ἐφ' ὅσον ἐμεγάλωνον. Δὲν ἔτρεφον πλέον καμμίαν ἀγάπην διὰ τὸν οἶκόν των καὶ τοὺς συγγενεῖς των, ἀλλ' ἦσαν συνδεδεμένα τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου ὡς πραγματικοὶ ἀδελφοί. Οἱ σύντροφοί των ἦσαν οἱ μόνοι τοὺς ὁποίους ἐδιδάχθησαν νὰ ἀγαποῦν, ὁ δὲ γέρων Μπεγτὰς ἦτο πλέον ὁ κοινὸς πατήρ των. Ὁ λόγος του ἦτο ἱερὸς δι' αὐτά.

Αἱ ἡμέραι των διήρχοντο ἐν σκληραγωγίᾳ μὲ στρατιωτικὰ γυμνάσια, μὲ ἀγῶνας καὶ κολύμβημα. Εἷς δωδεκαετὴς ἐκ τῶν παίδων τούτων ἦτο ἱκανὸς νὰ ἀντιπαραβληθῇ μὲ ἄνδρα ἄλλου τόπου, καθ' ὅλην δὲ τὴν σωματικὴν διάπλασίν του ὁ καθεὶς ἦτο πραγματικὸς Σαμψών.

Τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα ὑφίσταντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλὰς ἀπωλείας πρὸ τῶν Χριστιανικῶν ὅπλων. Δύο ἐκ τῶν Τούρκων στρατιωτῶν δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντιπαραταχθοῦν πρὸς ἕνα καὶ μόνον Εὐρωπαῖον, ὅστις ἐπολέμει μὲ σύστημα καὶ τάξιν καὶ εὐπείθειαν. Ἐπὶ πλέον οἱ Τοῦρκοι δὲν ἦσαν συνειθισμένοι εἰς τὴν συστηματικὴν ἐκπόρθησιν φρουρίων, ἀλλ' ἐπλήρουν τὰς πρὸ αὐτῶν τάφρους μὲ τὰ πτώματα τῶν φονευομένων ἀνδρῶν των, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβάδιζον οἱ θαρραλεώτεροι, οἵτινες ἤρχοντο ὄπισθέν των.

Τώρα ὅμως, ὡς διὰ μαγείας, ἓν μικρὸν σῶμα πεζικοῦ παρουσιάσθη αἴφνης εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου. Οἱ νέοι οὗτοι στρατιῶται ἦσαν ἐνδεδυμένοι πολὺ διαφοροτρόπως ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἰς τὰς κεφαλάς των ἐφόρουν ὑψηλὰ σαρίκια προεξέχοντα εἰς τὸ μέτωπον, μὲ μαύρην φούνταν κυματίζουσαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς των· οἱ μανδύαι των ἦσαν ἀπὸ κεντημένον κυανοῦν ὕφασμα· αἱ περισκελίδες των ἔφθανον μόνον μέχρι τῶν γονάτων, αἱ δὲ κνῆμαί των ἦσαν γυμναί· ὡς μόνον ὅπλον ἔφερον βραχεῖαν, πλατεῖαν καὶ κυμπύλην μάχαιραν, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἄλλους Τούρκους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐφορτώνοντο μὲ τόσα πολλὰ ὅπλα, ὡσεὶ νὰ ἐπήγαινον διὰ νὰ πολεμήσουν μὲ δέκα χεῖρας.

Κανεὶς δὲν ἐγνώριζε τοὺς νεανίας—διότι ὅλοι ἦσαν νεανίαι. Δὲν ἀνεμίχθησαν δὲ μὲ τὰ ἄλλα στρατιωτικὰ σώματα, οὔτε ἐτάχθησαν ὑπὸ ἀξιωματικόν, οὔτε ἐζήτησαν ἀπὸ κανένα χρήματα.

Ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην πολεμικὴν ἐπιχείρησιν, ἀπέδειξαν ὁποῖοι ἦσαν. Ἔπρεπε νὰ κυριευθῇ ἓν φρούριον, πρὸ τοῦ ὁποίου ἦτο βαθεῖα τάφρος πλήρης ὕδατος. Οἱ ἄγνωστοι νεανίαι ἔθεσαν ἀμέσως τὴν μάχαιραν μεταξὺ τῶν ὀδόντων των, ἐπήδησαν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ κολυμβῶντες ἔφθασαν εἰς τὴν ἀπέναντι ἄκραν, ἐν μέσῳ δὲ πυρὸς καὶ φλογῶν ἀνερριχήθησαν εἰς τὸ φρούριον καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ πύργου τὴν Ἡμισέληνον.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ «ἄνθη τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτάς».

Ἡ πρώτη μάχη ἔδωκε μεγάλην φήμην εἰς τοὺς νεαροὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐξεπαιδεύθησαν ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ δερβίσου, καὶ οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ ἤρχισεν ἡ διοργάνωσις δευτέρας στρατιᾶς. Ὁ Χατζῆ Μπεγτὰς ἦτο πάντοτε ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀναριθμήτων μοναστηρίων, οἱ σύνοικοι τῶν ὁποίων ὠνομάζοντο «Ἀδελφοὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Μπεγτάς». Ἀποτελούμενοι δὲ οὗτοι ἀπὸ τὰ παιδία τῶν αἰχμαλώτων Χριστιανῶν, καὶ ὄντες ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου, ἀπετέλεσαν νέον πεζικὸν στρατόν, ἡ φήμη τῆς ἀνδρείας τοῦ ὁποίου ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν κόσμον.

Οὗτοι ἦσαν οἱ γ ε ν ῖ - σ ε ρ ῖ (νέοι στρατιῶται), τὸ ὁποῖον ὄνομα μετεβλήθη κατόπιν εἰς Γ ε ν ί τ σ α ρ ο ι. Ἀλλ' ἐπὶ μακρὸν χρόνον κατόπιν, ὁσάκις Γενίτσαρός τις ἤθελε νὰ ὑπερηφανεύεται, ἀπεκάλει τὸν ἑαυτόν του «ἄνθος ἐκ τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτάς».

Ἐν τῇ ροῇ τῶν ἐτῶν ἀρκετὰ ἔνδοξα ὀνόματα ἀνεδείχθησαν ἐκ τοῦ κήπου τούτου. Ἡ ἰσχὺς τῶν Σουλτάνων ἐστηρίζετο ἐπ' αὐτῶν. Ὅσον ὅμως ἦσαν δυνατοὶ θεράποντες, ἦσαν ὡσαύτως καὶ δυνατοὶ τύραννοι. Διὰ τῆς ἀξίας των ἔδρεψαν πολλὰς νίκας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης των διεκινδύνευσαν ἐπανειλημμένως τοὺς θριάμβους των. Ἐφ' ὅσον ὅμως ηὔξανεν ἡ δύναμίς των, τοσοῦτον καθίσταντο ἐπικίνδυνοι, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐφαίνετο ἂν οἱ Σουλτᾶνοι καὶ οἱ Βεζύραι τοὺς διηύθυνον, ἢ αὐτοὶ διέτασσον τοὺς Σουλτάνους καὶ τοὺς Βεζύρας. Διὰ τοῦτο ὁσάκις οἱ Γενίτσαροι συνηθροίζοντο εἰς τὸ Ἂτ Μεϊδὰν ἤτοι τὸ Ἱπποδρόμιον, τὸ Σεράγιον μὲ φόβον τοὺς ἠρώτα περὶ τῶν ἀπαιτήσεών των. Μετ' ἀνακουφίσεως δὲ ἀνέπνεον οἱ ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ ὅτε ἐλάμβανον ἀπάντησιν ὅτι οἱ Γενίτσαροι ἐζήτουν χρήματα καὶ ὄχι αἷμα—τὸ αἷμα τῶν ἀξιωματικῶν των. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου, ὅτε κατ' ἔθος παρετίθετο εἰς τοὺς Γενιτσάρους γεῦμα μετὰ πιλαφίου, πάλιν ὁ Σουλτᾶνος ἔτρεμε. Διότι ἂν οἱ Γενίτσαροι ἦσαν εὐχαριστημένοι ἔτρωγον ἀκορέστως τὸ πιλάφι των, ἂν ὅμως εἶχον δυσαρέσκειάν τινα, τότε μόλις τὸ ἤγγιζον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἦσαν ἱκανοὶ νὰ μεταβάλουν εἰς τέφραν τὸ τέταρτον τῆς πόλεως.

Δύο Σουλτᾶνοι προσεπάθησαν νὰ ἀπαλλαγοῦν τοῦ ἐπικινδύνου τούτου ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' οἱ Γενίτσαροι τοσαύτην ἐπιρροὴν εἶχον μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὥστε οὗτος ἐν παντὶ καὶ πάντοτε εὑρίσκετο παρὰ τὸ πλευρόν των, καὶ οὕτως ἀμφότεροι οἱ Σουλτᾶνοι ἔπεσον θύματα τῆς τολμηρᾶς ἀποπείρας των. Διότι ἐκ τούτων τὸν Σουλτᾶνον Ὀσμὰν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορον, τὸν ἀνεβίβασαν ἐπὶ ὄνου μὲ τὴν κεφαλήν του πρὸς τὴν οὐράν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν περιέφεραν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως, ἔπειτα τὸν ἐνέκλεισαν εἰς τὸ ὀλέθριον Ἑπταπύργιον, ὅπου συνήθως περιώριζον τοὺς Τούρκους μονάρχας καὶ τοὺς συγγενεῖς των διὰ νὰ καοῦν ζωντανοὶ ἢ διὰ νὰ ἀποθάνουν ἐκεῖ λησμονημένοι. Ἐξ ἄλλου ὁ Σελίμ, ὁ πατὴρ Μαχμοὺτ τοῦ Β'., ἐξέπνευσεν ὑπὸ τὰς *μαχαίρας τῶν στασιαστῶν, αἱ ἴδιαι δὲ μάχαιραι καὶ αἱ αὐταὶ χεῖρες ἦσαν ἀκόμη δυναταί, ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀγρίως φονευθέντος Σελὶμ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον.* Κανενὸς δὲ Σουλτάνου ὁ θρόνος δὲν ἐτρομοκρατεῖτο τόσον, ὅσον ὁ τοῦ Μαχμοὺτ Β'.

Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας οἱ Γενίτσαροι ἔζων μόνον διὰ νὰ διαπράττουν ἐγκλήματα. Ἡ παλαιὰ δόξα των δὲν ἀνενεώθη πλέον.

Οὔτε περιουσίας, οὔτε ζωῆς ἀσφάλεια ὑπῆρχε πλέον ἐξ αἰτίας τῶν Γενιτσάρων. Αὐτὸς ὁ Σουλτᾶνος, ἐφ' ὅσον εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐθεώρει ἐπικίνδυνον τὴν θέσιν του, οἱ δὲ Βεζύραι ἔτρεμον διὰ τὴν ζωήν των. Πρῶτοι οἱ Γενίτσαροι διὰ τῶν ἀπειλῶν των ἐξηνάγκασαν τὸν Σουλτᾶνον Μαχμοὺτ νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Ὅταν ὅμως ὁ Ἀλῆς εἶχε πλέον ἐξεγείρῃ εἰς πόλεμον ὁλόκληρον τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ὁ Σουλτᾶνος διέταξε τοὺς Γενιτσάρους νὰ σπεύσουν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ καταβάλουν αὐτόν, ἐκεῖνοι ἀπήντησαν ὅτι δὲν θὰ ἐπολέμουν, ἂν δὲν ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς των αὐτοπροσώπως. Θέσαντες δὲ τοῦτο ὡς ὅρον τῆς κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ μεταβάσεώς των, ὄχι μόνον δὲν ἐκινήθησαν ἐκ τῆς πρωτευούσης, ἀλλ' ἐδημιούργησαν μᾶλλον πόλεμον ἐντὸς αὐτῶν τῶν τειχῶν τῆς Σταμπούλ. Διότι, ὁσάκις ἤρχετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν εἴδησις ἥττης τῶν Τουρκικῶν ὅπλων, οἱ Γενίτσαροι ἐπέπιπτον κατὰ τῶν ἀνυπερασπίστων Ἑλλήνων καὶ κατέσφαζον αὐτοὺς κατὰ χιλιάδας.

Ἐκ τῆς ἀπωτάτης Ἀσίας, ἐκ τῶν ἀγριωτέρων μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας συνήρχοντο τότε οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Μπεγτὰς εἰς τὰ διάφορα τεμένη τῆς πρωτευούσης καὶ προεκήρυττον θάνατον καὶ καταστροφὴν διὰ τοὺς Ἕλληνας. Αὐτοὶ οἱ χοτζάδες τοῦ Τάγματος τοῦ Μπεγτὰς μὲ δᾷδας ἀνὰ χεῖρας ὡδήγουν τὰ ἐξηγριωμένα στίφη τῶν Γενιτσάρων εἰς τὸ Μπουγιούκ-Δερέ, τὸ Πέραν καὶ τὸν Γαλατᾶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν κέντρα Ἑλληνικά, ἐνῷ ἄλλοι ἀνέμενον εἰς τὰς πύλας τοῦ Ἀνακτόρου διατάγματα θανατικῶν ἐκτελέσεων Ἑλλήνων αἰχμαλώτων, ἐγκεκλεισμένων ἐντὸς τοῦ Ἑπταπυργίου. Οἱ περὶ τὸν Σουλτᾶνον τρέμοντες ἐκ φόβου ἔγραφον τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις, τὰ δὲ θύματα ἔπιπτον καθ' ἑκάστην καθ' ἑκατοντάδας.

Ὁ Μαχμοὺτ παρηκολούθει ἐκ τοῦ ὕψους τῶν Ἀνακτόρων τὴν καταστροφὴν τῆς Σταμπούλ καὶ τὸν ὄλεθρον τῆς αὐτοκρατορίας του, χωρὶς νὰ βλέπῃ ἐλπίδα ἀπὸ μέρος τι. Ἀνελογίζετο μὲ μελαγχολίαν τὸ παρελθὸν τῶν προγόνων του καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν δυναστειῶν των. Ὅτε δὲ ἔστρεφε τὴν κεφαλήν του πρὸς τὸν ἐναετῆ πρωτότοκον υἱόν του Ἀβδοὺλ Μετζίτ, ἐψιθύριζε καθ' ἑαυτόν: «Αὐτὸ τὸ παιδάκι δὲν θὰ καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον, δὲν θὰ γείνῃ βασιλεύς, ὅπως οἱ προπάτορές του. Δὲν θὰ ὑπαγορεύσῃ νόμους εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κόσμου, ὡς οἱ ἄλλοι διάδοχοι τοῦ Ὀμάρ, ἀλλὰ θὰ γείνῃ φυγὰς εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, δοῦλος ξένου λαοῦ, ὡς ἦτο ὁ φυγὰς Τζέμ, τὸν ὁποῖον ἐξεδίωξαν πρὸ τεσσάρων σχεδὸν ἐτῶ.»

Πόσον ἀθλία ἦτο ἡ ζωὴ τοῦ Σουλτάνου! Δὲν ἠδύνατο κἂν νὰ λέγῃ ὅτι κατεῖχε μίαν γυναῖκα. Οὐδεμία ἐξ ὅσων εἶχε ᾐσθάνετο τὸ καθῆκόν της νὰ ἀγαπᾷ τὸν σύζυγόν της. Ἐὰν ὁ Πατισὰχ ἦτο ταραγμένος ἢ λυπημένος, δὲν εἶχεν εἰς ποίαν νὰ ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν του. Ἠδύνατο νὰ μεταβαίνῃ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ χαρεμίου εἰς τὸ ἄλλο, καθὼς ὁ περιπατῶν ἐντὸς ἀνθοκηπίου μεταξὺ *ὡραίων καὶ εὐόσμων ἀνθέων, ἀλλ' εἰς μάτην θὰ ἐξεμυστηρεύετο* τὸν πόνον τῆς ψυχῆς του, διότι δὲν θὰ τὸν ἐνόουν, δὲν θὰ ἐσκότιζον τὸ κεφάλι των μὲ τὰς σκέψεις του. Ἂν δὲ ταῖς ἔλεγεν ὅτι ἐχθροὶ βαδίζουν κατὰ τῆς Σταμπούλ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς αὐτοκρατορίας, αἱ καλλιπάρειοι νέαι τῶν χαρεμίων θὰ ἔχαιρον. Ναί, *διότι, ἴσως, νὰ ἠνοίγοντο αἱ θύραι τοῦ χαρεμίου,* καὶ ἀπὸ αἰχμάλωτοι νὰ γείνουν ἐλεύθεραι!...

Ἡ μόνη λοιπὸν χαρὰ τοῦ Μαχμοὺτ ἦτο ὁ ἐναετὴς πρωτότοκος υἱός του, τὸν ὁποῖον ἀνέθρεψεν ἡ μάμμη του, ἡ Βαλιδὲ Σουλτάνα, ἡλικίας τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ἡ Σουλτάνα αὕτη εἶχε λάβῃ Εὐρωπαϊκὴν μόρφωσιν, ἐπειδὴ δὲ ὁ νεαρὸς πρίγκηψ τῆς ἦτο ἀφωσιωμένος, ἐκείνη τοῦ ἐνέπνευσεν ὅλας ἐκείνας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ εὐγενῆ ἔνστικτα, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ὁποίων μετὰ *τριάκοντα ἔτη νέα ζωὴ ἀνέτειλεν εἰς τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν.* Ἡ Βαλιδὲ Σουλτάνα προσεπάθησε νὰ ἀναθρέψῃ τὸν ἔγγονόν της κατὰ τρόπον ὥστε μετά τινα ἔτη νὰ καταλάβῃ οὗτος διακεκριμένην θέσιν μεταξὺ τῶν Ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Τοῦ Σουλτάνου ὅμως ἡ καρδία ἐπάλλετο ἀπὸ ἀγωνίαν φόβου, διότι διαρκῶς ἔλεγε: «Τί θὰ συμβῇ ἂν γείνῃ γνωστὸν τὸ τοιοῦτον;»

Πράγματι, ἂν κανεὶς ἐκ τῶν Οὐλεμάδων ἀνεκάλυπτεν ὅτι ὁ νεαρὸς Διάδοχος τοῦ θρόνου ἐμάνθανεν ἄλλα πράγματα, καὶ ὄχι ὅσα διδάσκει τὸ Κοράνιον, τὸ ὁποῖον, καθὼς ἐπίστευον, ἐμπεριέχει τὴν σοφίαν ὅλου τοῦ κόσμου, ἠδύναντο νὰ ἐξεγείρουν τοὺς Γενιτσάρους κατὰ τοῦ Σεραγίου καὶ νὰ φονεύσουν ἀμφοτέρους, Σουλτᾶνον καὶ υἱόν.

Ἄλλως τε ἡ ἀνάμνησις τοῦ Ἀχμὲτ Σιδὶ ἦτο πρόσφατος ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Σιδὶ ἦτο ἀρχηγὸς τῶν Οὐλεμάδων καὶ Ἰμάμης τοῦ τεμένους τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἐπειδὴ πρό τινων ἐτῶν οἱ πολεμισταὶ καὶ οἱ διπλωμάται τῆς Τσαρίνας τῆς Ρωσσίας Αἰκατερίνης εἶχον καταγάγῃ νίκας ἐπὶ νικῶν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ὄχι μόνον εἰς τὸ πεδίον τῶν μαχῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν πολιτικὴν κονίστραν, διὰ τοῦτο ὁ ἀτυχὴς ἰμάμης ἐσκέφθη νὰ συμβουλεύσῃ τὸ Διβάνιον. Πρὸς τοῦτο ὑπέδειξεν ὅτι, ἀπέναντι τῆς ἀναμφισβητήτου ὑπεροχῆς τῶν Χριστιανῶν, ἦτο ἀνάγκη νὰ μάθουν καὶ οἱ Τοῦρκοι διπλωμάται τὴν Βίβλον, διότι, ὡς οἱ Μουσουλμᾶνοι σοφοὶ ἐρανίζονται τὴν πολεμικὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν διοικητικὴν σοφίαν ἐκ τοῦ Κορανίου, οὕτω καὶ οἱ Χριστιανοὶ ὀφείλουν τὴν μάθησίν των εἰς τὴν Βίβλον. Ἀλλ' ὁ σοφὸς Οὐλεμᾶς ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ τὴν καλὴν ταύτην συμβουλήν. Τὸν ἐξώρισαν εἰς τὴν νῆσον Χίον, καὶ ἐκεῖ, διὰ μίαν τόσον ἀσήμαντον καταγγελίαν, ἀφ' οὗ τὸν καθῄρεσαν τοῦ θρησκευτικοῦ βαθμοῦ του (διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ φονεύεται Ἰμάμης δι' ὅπλου), τὸν ὡδήγησαν πρὸ τοῦ Πασᾶ τῆς νήσου, ὅστις διέταξε νὰ θανατωθῇ ἐντὸς λιθίνου γουδίου—πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν αναμορφωτῶν τοῦ μέλλοντος. Τίς λοιπὸν θὰ ἐτόλμα νὰ κινήσῃ καὶ ἕνα μόνον λίθον ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον οἰκοδόμημα τοῦ Ὀθωμανικοῦ πολιτεύματος;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τὸ ναυάγιον τοῦ Ἀργυροκανθαρίδου.

Ἐνῷ μίαν ὡραίαν πρωΐαν ὁ Λεωνίδας Ἀργυροκανθαρίδης ἐξήρχετο τοῦ λιμένος τῆς Σμύρνης μὲ ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων πλοίων του, ἀνιαρόν τι ἐπεισόδιον τὸν ἔκαμε νὰ διακόψῃ τὸ ἀρχικὸν ταξείδιόν του. Τὸ πλοῖον, φορτωμένον μὲ δέρματα προωρισμένα διὰ τὴν Σταμπούλ, κατελήφθη ὑπὸ τρομερᾶς θυέλλης, τὰ δὲ κύματα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους τῆς νυκτὸς τὸ παρέσυραν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σελευκείας, ὅπου ἐξώκειλε εἰς τὴν βραχώδη ἀκτήν.

Ὁ ἔμπορος ἐθρήνει διὰ τὴν τύχην του, ἐθρήνει ὡσαύτως καὶ διὰ τὸ ὡραῖον πλοῖόν του, τὸ ὁποῖον ἦτο χρωματισμένον μὲ τὰ χρώματα τῆς ἴριδος. Ἐπένθει, δύναταί τις εἰπεῖν, διὰ τὸν ἑαυτόν του, διότι θὰ ἐχάνετο εἰς τὰ μαῦρα τῆς θαλάσσης ὕδατα κατὰ τὰ ὡραιότερα ἔτη τῆς ἡλικίας του. Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὅμως ἐθρήνει διὰ τὰ δύο Κιρκασιανὰ μικρά, τὸν Θόμαρ καὶ τὴν Μιλιέβαν, ὁποίων ἡ τρέχουσα τιμὴ εἰς τὴν ἀγορὰν ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε θὰ ἐλάμβανε δέκα χιλιάδας δουκάτων δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Ὁ Λεωνίδας θὰ ἔδιδε τὴν ζωήν του δι' αὐτὰ εἰς πᾶσαν περίστασιν!

Ὅλον τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου εὑρίσκετο ὡσαύτως ἐν ἀπελπισίᾳ. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν προσηύχοντο καὶ ἄλλοι ἐβλασφήμουν κατὰ τὴν συνήθειάν των.

Ὁ Λεωνίδας ἔκαμνε καὶ τὰ δύο: Καὶ προσηύχετο καὶ ἐβλασφήμει.

Μόνον τὰ δύο παιδία ἔμενον ἀπαθῆ καὶ ἥσυχα πρὸ τοῦ τρομεροῦ ναυαγίου, *ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν καταστροφὴ τοῦ πλοίου καὶ ὁ ἀναπόφευκτος θάνατος τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβαινόντων.*

Ὁ Θόμαρ καὶ ἡ Μιλιέβα δὲν ἐδείκνυον σημεῖόν τι φόβου. Διότι εἶχον συμφωνήσῃ, πρὶν ἐπιβοῦν τοῦ πλοίου, ὅπως ἐν περιπτώσει ναυαγίου ριφθοῦν καὶ οἱ δύο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κολυμβῶντες νὰ ἐξέλθουν εἰς τὴν ξηράν.

Ἐν τῇ ἀπελπιστικῇ ἐκείνῃ στιγμῇ ὁ ἔμπορος ἐπλησίασε τοὺς δύο ἀδελφούς, καί, περιπτυχθεὶς αὐτούς, ἀνέκραξε: «Πολυεύσπλαγχνε Θεέ, δέκα χιλιάδες δουκάτων!»

Τὰ δύο παιδία μόλις εἶδον ἔντρομον τὸν προστάτην των τῷ εἶπον:

— Μὴ φοβῆσαι. Δὲν θὰ χαθῶμεν, οὔτε καὶ σὲ θὰ ἀφήσωμεν νὰ ἀπολεσθῇς. Γνωρίζομεν νὰ κολυμβῶμεν καὶ θὰ σωθῶμεν καὶ οἱ τρεῖς.

Ὁ ἔμπορος ἐνηγκαλίσθη ἀμφότερα καὶ τὰ ἐφίλησε τρυφερῶς. Μετὰ μίαν ὥραν τὸ πλοῖον ἐβυθίζετο τελείως, ἐν ᾧ ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἄλλοι μὲν ἐπνίγησαν εἰς τὰ φοβερὰ κύματα, ἄλλοι δὲ παρασυρθέντες ἐφονεύθησαν ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων τῆς ἀκτῆς βράχων.

Μόνον τρεῖς ἐσώθησαν:—ὁ ἔμπορος καὶ τὰ δύο παιδία.

Οι τρεῖς ναυαγοὶ ἐξηντλημένοι καὶ πεινασμένοι ἐσύρθησαν ἐπὶ τῶν βράχων, εὑρόντες δὲ ἐν σπήλαιον μὲ εὐρύστατον κοίλωμα ἀπεφάσισαν νὰ διανυκτερεύσουν ἐκεῖ, μέχρις ὅτου τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἐρευνήσουν τὰ πέριξ πρὸς καταφυγήν των.

. . . . . .

Τὴν ἐπομένην ἡ θάλασσα ἦτο ἤρεμος, ἡ θύελλα εἶχε κοπάσει, ἡ δὲ παραλία ἦτο πλήρης ἀπὸ τὰ συντρίμματα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου. Ὁ Λεωνίδας πρὸ τῆς καταστροφῆς ταύτης παρηγορήθη ὅτι ἔσωσε τὸν Θόμαρ καὶ τὴν Μιλιέδαν, ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὁποίων θὰ ἐλάμβανεν ἐν Σταμπούλ χρήματα ὡρκετὰ διὰ δύο καὶ περισσότερα πλοῖα.

Πῶς ὅμως θὰ ἤρευγον ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο; "Ἂν ἐσώθησαν ἀπὸ τὰ ἄγρια κύματα, ποῖος θὰ τοὺς ἔσωζεν ἀπὸ τὴν ὀπειληκτικὴν πεῖναν;

Ταῦτα ἐσκέπτετο, ὅτε ὀπισθεν των ἠκούσθησαν εὐκρινῶς ἀνθρώπινοι φωναί.

Τὰ δύο παιδία ἐχάρησαν, ὁλλ' ὁ ἔμπορος, τρέμων, τοῖς εἶπε:

— Μὴ βιάζεσθε, ἠμπορεῖ νὰ εἶναι λησταί!...

Τότε ὁ Θόμαρ ὑπερέβασε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ μέρος, ὁπόθεν ἤρχοντο αἱ φωναί. Ἀνερριχήθη ἀπὸ βράχου εἰς βράχον, ἀπὸ κορυφῆς εἰς κορυφήν, ὁλλὰ πουθενὰ δὲν διέκρινεν ἀνθρώπους. Ὅτε ὅμως ἔφθασεν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῶν βράχων εἶδεν ἐν σπήλαιον μὲ μέγα στόμιον, χαΐνον καὶ μαῦρον!...

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΥΩ 1892
19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

Κ. ΠΟΤΕΣΣΑΡΟΣ
... ΑΘΗΝΑΙ ...
ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1875

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ Μετοχῶν, ἀνταλλάσσει ξένα χαρτονομίσματα μὲ Δραχμάς, δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς, πληρώνει τόκον διὰ μὲν τὰς ἐν δίψει 4 0)0, διὰ δὲ τὰς μὲ διορίαν ἀπὸ τρεῖς μῆνας καὶ ἄνω 5 0)0. Ἐκτίσης ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν χρημάτων εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Καὶ ἐν γένει πᾶσαν σχετικὴν ἐργασίαν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ
"ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΛΑΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ	ΧΑΝΙΑ
Ιω. ΠΑΛΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΔΡΑΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΑΛΑΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΟΜΟΙΡΗΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΓΟΥΡΟΣ	ΚΑΒΑΛΑ
Α. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΠΑΣΗ	ΛΕΥΚΑΣ
Ι. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΠΑΪΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΛΑΟΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	ΛΕΜΗΣΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΡΑΘΩΝΙΚΗ ΜΠΕΛΑΑ	ΚΩΝΩΠΟΛΙΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΟΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΠΕΡΣΙΑ	
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΠΛΑΝΗΣ	ΡΕΣΤ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΑΙΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΚΑΓΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
Κ. Β. ΚΩΤΟΒΙΤΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ
ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ATHENS - GREECE
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τρικάλοις, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Λιμένι-Καλλέος (Σάμου).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ καραντήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίγ.

ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λεμεσῷ.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ἀντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΙΗΣΙΟΣ ΔΕ ΡΙΒΙΕΡΣΟ, Ἀντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΣ, Διευθύνων Σύμβουλος. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Βαρῶνος Α. ΔΕ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΒΕΡΓΟΥΓΚ, ΑΕΩΝΙΔΑΣ ΧΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ — ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἔχει καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς Φράγκα ἢ Λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:

3 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν.
3 1)2 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.
4 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.
5 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Ἐπίσης δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. 2,000 καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 0)0 τὸ ἔτος.

Ὅσοι ἐκ τῶν μετανοστῶν θέλουσι νὰ ἀποστείλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κάτωθι σημειουμένους ἀντικροτικάς μας ἤτοι:

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co., Adams Express Co., American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lionelo Perera & Co., Zimmerman & Forsuy, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Fort Dearborn National Bank, Chicago, Ill. —The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal. —The First National Bank Cincinnati, O.—First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.

ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.

ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco de Brazil.

ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.

Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἐμβάσματά των ἀπ' εὐθείας εἴτε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς οἱονδήποτε τῶν Ὑποκαταστημάτων της, παρ' ὧ θέλουσι νὰ γείνῃ ἡ κατάθεσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἵνα πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν περὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐμβασμάτων, συνιστῶνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα των ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΔΕΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 8ης σελίδος).

λίου Bourne, καὶ αἱ νεάνιδες Πρόσκοποι (Girl Guides), ὀργανωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Miss Baden Powell, ἀδελφῆς τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ σώματος τῶν Νεανιῶν Προσκόπων (Boy Scouts), ἐργάζονται δραστηριότατα.

Τὸ μέγιστον ὅμως τῶν ἔργων ἐκτελεῖται εἰς τὰ Κεντρικὰ Καταστήματα τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐν τῇ Lansdowne House, ἐν Piccadilly, ἅτινα ἀποτελοῦσιν οἱονεὶ ἐπίσημον παράρτημα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν λαθῶν καὶ ἀπωλείας χρόνου, ἕκαστος ἢ ἑκάστη τῶν ἀποστολέων οὐ μόνον συσκευάζουσι καλῶς τὰ δῶρά των πρὸ τῆς ἀποστολῆς, ἀλλὰ καὶ συνοδεύουσι ταῦτα διὰ καταλόγου τῶν περιεχομένων εἰς διπλοῦν, ὧν ἓν ἀντίτυπον δίδεται εἰς τὸ Γραφεῖον, καὶ ἕτερον ἐπικολλᾶται ἐπὶ τοῦ δέματος ἢ κιβωτίου. Οὕτω, εἰναι ἐλπὶς νὰ μὴ συμβῇ ἐνταῦθα ὅ,τι ἐβλέπαμεν ἀνωτέρω, ἤτοι εἰς ἓν μέρος νὰ ἀποθησαυρίσωσι τραυματίαι δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων, καὶ εἰς ἄλλο νὰ μὴ γνωρίζουν τί νὰ κάμουν τὸ πλῆθος τῶν δώρων.

Ὁ Δούξ καὶ ἡ Δούκισσα τοῦ Δέβονσαρ προσέφεραν τὴν χρῆσιν τοῦ θαυμασίου μεγάρου των εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν. Ὁ κ. Waldorf Astor ἐπέτρεψε τὴν χρῆσιν τοῦ Cliveden. Ὁ Δούξ καὶ ἡ Δούκισσα τοῦ Πόρτλανδ ὑπεχέθησαν, ἐν ἀνάγκῃ, τὴν Welbeck Abbey.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπάρχουσι 1900 τμήματα Ἐκουσίας Βοηθείας μετὰ προσωπικοῦ ἐκ 55,156 προσώπων, ὧν αἱ γυναῖκες ὑπερβαίνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

Ἐπίσης ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐργάζεται Γυναικεῖος Σύλλογος πρὸς μεταφορὰν τραυματιῶν. Εἴκοσι γυναῖκες, ὧν τέσσαρες γνωρίζουσι καὶ μαγειρικήν, πᾶσαι πρόθυμοι νὰ ἐκτελέσωσιν ἔργα πλυντρίας, καὶ βαρύτερα ἔτι ἔργα, διευθύνονται ὑπὸ γυναικὸς Ἐπιλοχίου, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν κυρίας διπλωματούχου νοσοκόμου. Ἓν τῶν τμημάτων τοῦ Συλλόγου τούτου διοικεῖται ὑπὸ τῆς Λαίδης Μίλδρεδ Γ'λιπς, θυγατρὸς τοῦ Λόρδου Ἄλδεναμ, καὶ εἶναι ἕτοιμον, ὅταν διαταχθῇ ἐκ τῆς Δέβονσαρ Χάουζ νὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν του εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου. Πλεῖσται ἄλλαι τιτλοῦχοι κυρίαι ἔχουσιν ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν πολλῶν ἀγαθοεργῶν τμημάτων. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνονται ἡ πρώην Βασίλισσα Ἀμαλία τῆς Πορτογαλίας καὶ ἡ Πριγκήπισσα Χριστιανοῦ.

Ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἐπίσης διατηρεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν Της τὴν Αὐτοκρατορικὴν Στρατιωτικὴν Νοσοκομειακὴν Ὑπηρεσίαν.

Οἱ ἐκσκεπτόμενοι τοὺς Παρισίους Ἕλληνες καὶ ἔχοντες ἀνάγκην ἰατρικῶν συμβουλῶν θὰ ἐξυπηρετῶνται τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἰατρὸν κ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ ΛΟΥΖΗΝ
46 Avenue de Niel
PARIS, FRANCE

τέως διευθυντὴν τοῦ τεκάρτου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς δύο νικηφόρους πολέμους μας καὶ ἀπόφοιτον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων ἔνθα ἀπὸ εἰκοσικενταετίας ἐξασκεῖ τὴν ἐπιστήμην του.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894
ὑπὸ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακάς
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Μόνιμοι ἐμπιστεῦται ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κωνσταντινουπόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 5.00
	Ἑξάμηνος	» 2.60
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκτὰι μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθύνεσθε:
"ATLANTIS", P.O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΝΗΚΟΥΣΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΕΚΤΥΠΩΝΕΙ ΔΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΟΝΤΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥΣ

1	Ἱστορία Ὑπνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5.00
3	Πατρωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατρωτικὴ Βιβλιοθήκη Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορίαι Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5.00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5.00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Λατερ	»	5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὺζ	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γ' ὥρας	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλο ἑλληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2.50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιτολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προσύμφωνον τοῦ περιεργαλέοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

Ιω. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας	ΑΘΗΝΑΙ
Ιω. Ν. ΣΙΔΕΡΗ	ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σι, Pl. Tunnel 525, Pera.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, Οἰκ in Momferato	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

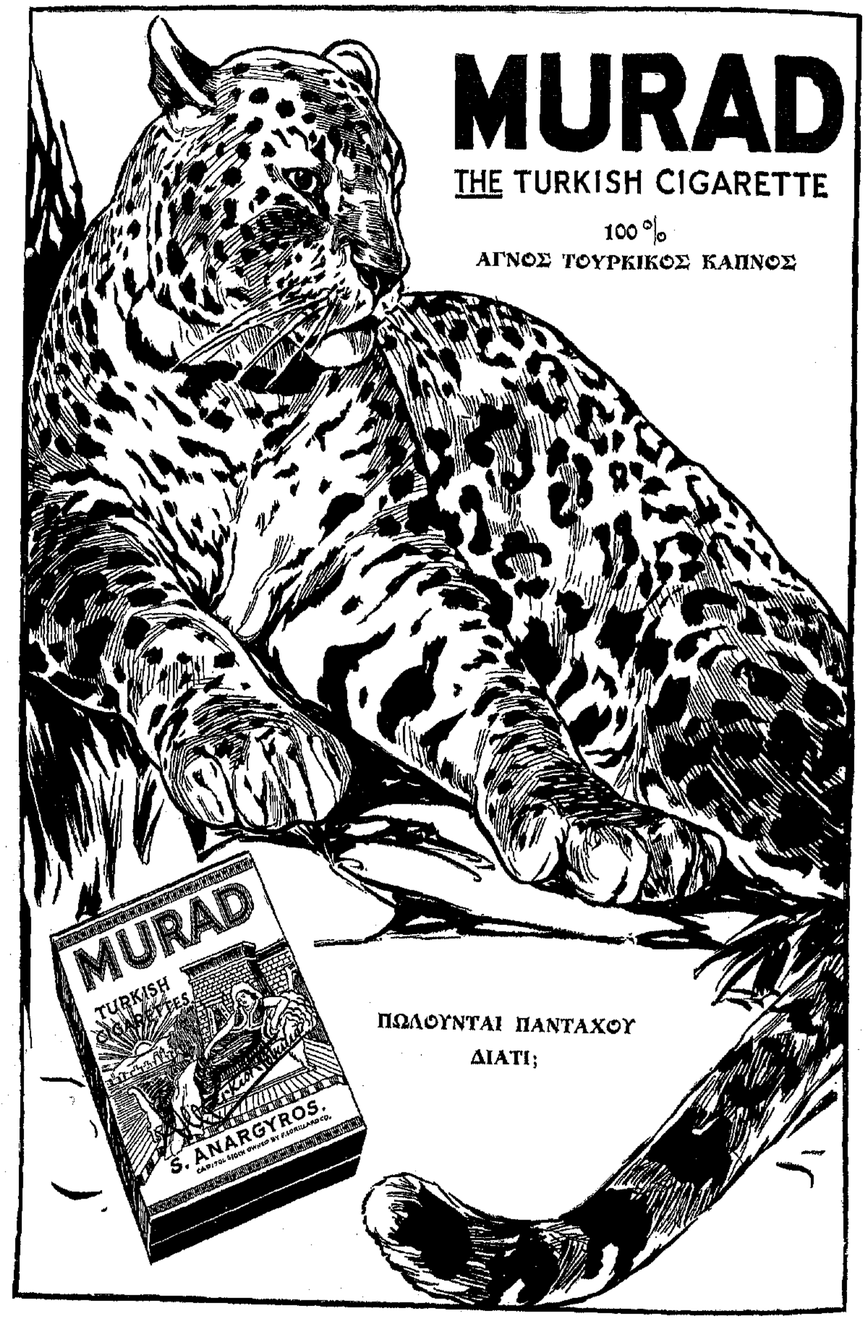
MURAD
THE TURKISH CIGARETTE
100 %
ΑΓΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ
MURAD
TURKISH CIGARETTES
S. ANARGYROS,
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΙΑΤΙ;

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 11
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1914

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V, NO. 11
NOVEMBER
1914

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΔΡΑΧΜΑΙ
..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ

ΙΩΑΚΕΙΜ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστάται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συνναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀσφαλίζωνται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΔΑΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀκαστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἰταμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀντικοκρίτας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York	Bankers Trust Co.	New York
American Express Co.	» »	Irving National Bank	» »
		First NationalBank	Chicago
		First National Bank	Pitsburg
		First National Bank	Milwaukee
		Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ἀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκείᾳ, ἐπὶ τόκῳ

1	ο)ο	κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον				
2	ο)ο	»	»	»	1	ἔτους »
2 1)2	ο)ο	»	»	»	2	ἐτῶν »
3	ο)ο	»	»	»	4	» »
4	ο)ο	»	»	»	5	» »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V. NO. 11
NOVEMBER
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΕΣΝΤΣ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $ 2.00. FOREIGN Frs. 15.
20c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U. S. A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1ST VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $5.00. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 25.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $5.00. FOREIGN FRS. 25
2c. PER COPY
TELEPHONE: 4970 - 4971 - 4972 MADISON SQUARE

Η ΕΙΣΟΔΟΣ τῶν Τούρκων εἰς τὸν πόλεμον ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερον γεγονὸς τοῦ λήγοντος μηνός, ὅστις ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀπόψεως ὑπελείφθη κατὰ πολὺ τῶν τριῶν προηγουμένων.

Πράγματι αἱ ἐχθροπραξίαι ἐν Γαλλίᾳ δὲν εἶχον κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον τὸν ζωηρὸν ἐκεῖνον χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον ταῖς εἶχον προσδώσῃ ἡ πρώτη προέλασις τοῦ Φὸν Κλούκ καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι αὐτῇ μάχαι τοῦ Μάρνου καὶ τοῦ Ἀΐσνου.

Ἂν πρόκηται κανεὶς νὰ κρίνῃ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν τελευταίων ἑβδομάδων ἐν Γαλλίᾳ, χωρὶς νὰ εἶναι στρατιωτικός, θὰ κάμῃ τὴν σκέψιν ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν μεγάλων ἀποφασιστικῶν μαχῶν παρῆλθε πλέον, καὶ ὅτι αἱ πολεμικαὶ θεωρίαι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ναπολέοντος καὶ τοῦ Μόλτκε δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ζέππελιν καὶ τῶν ὁλμοβόλων τῶν 42 ἑκατοστομέτρων. Ὁ ἀγὼν τῶν ὡχυρωμένων χαρακωμάτων ἀποτελεῖ, ὡς φαίνεται, τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς πολεμικῆς τέχνης, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν Γαλλίᾳ ἐχθροπραξίας.

Ἀγὼν βραδύς, κουραστικός, δυνάμενος νὰ παραταθῇ ἐπὶ μῆνας, χωρὶς νὰ δώσῃ μεγάλην ἀποφασιστικὴν νίκην εἰς οὐδέτερον τῶν ἀντιπάλων.

Ἓν βλέμμα εἰς τὸν χάρτην εἶναι ἀρκετὸν νὰ δείξῃ ὅτι ἡ κυρία γραμμή, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀντιμετωπίζονται ἐν Γαλλίᾳ οἱ Σύμμαχοι καὶ οἱ Γερμανοί, δὲν μετεβλήθη οὐσιωδῶς ἀπὸ τ' τέλη Σεπτεμβρίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν λήγοντα μῆνα, ὅλαι αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι ἐν τῷ δυτικῷ θεάτρῳ τοῦ ἀγῶνος περιωρίσθησαν εἰς τὰς ἀδιακόπους μάχας τῆς Βελγικῆς παραλίας, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Γερμανοὶ ἠθέλησαν νὰ γείνουν κύριοι τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐπιτύχουν.

ΖΩΗΡΟΤΕΡΟΣ ὑπῆρξεν ὁ ἀγὼν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν θέατρον τοῦ πολέμου. Ἐκεῖ τὸ Γερμανικὰ στρατεύματα, ἐνισχυθέντα καὶ διατελοῦντα ὑπὸ τὰς ὁδηγίας ἱκανωτάτου ἀρχηγοῦ, ὡς φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ στρατηγὸς Φὸν Χίνδεμβουργκ, κατώρθωσαν ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς ν' ἀποκρούσουν νικηφόρως τὴν Ρωσσικὴν εἰσβολὴν καὶ νὰ φθάσουν μέχρι τῶν θυρῶν τῆς Βαρσοβίας. Ἐπῆλθον τότε οἱ Ρῶσσοι ἀκάθεκτοι καὶ ἔρριψαν τὸν ἐχθρὸν ὀπίσω, εἰσδύσαντες καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἔδαφός του. Ἐκ νέου τοὺς ἀπέκρουσεν ἡ Γερμανικὴ δύναμις καὶ τοὺς ὑποχρέωσε νὰ ριφθοῦν ὀπίσω εἰς τὴν Βαρσοβίαν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ Ρωσσικὴ τακτικὴ ἐβριάμβευσε καὶ ὁ μὴν κλείει μὲ τὴν προφανῆ ὁριστικὴν ἀποτυχίαν τῆς Γερμανικῆς εἰσβολῆς εἰς Πολωνίαν.

Ὁ κατὰ τῆς Αὐστρίας Ρωσσικὸς ἀγὼν περιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν πολιορκίαν δύο μεγάλων πόλεων, τῆς Πζέμυσλ καὶ τῆς Κρακοβίας. Εἰς τὸν ἀμυντικὸν τῶν πόλεμον οἱ Αὐστριακοί, διευθυνόμενοι σκέ Γερμανοὺς καὶ ἀπολέσαντες ὁλόκληρον τὴν Γαλικίαν καὶ Βουκοβίνην, καταλαμβανόμενοι τὰς Καρπάθους διὰ Βελγίου ἔκτασιν, φαίνονται κρατοῦντες τὰς θέσεις των καὶ ἀνθιστάμενοι ἐπιτυχῶς εἰς τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Μαυροβουνίους. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὴν θέσιν των ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι δεινή, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ χειροτερεύσῃ μόλις οἱ Ρῶσσοι εἰσβάλουν εἰς τὴν Πρωσσίαν, Γερμανικὴν Πολωνίαν καὶ Σιλεσίαν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὄψις τὴν ὁποίαν παρουσιάζει τὸ Ἀνατολικὸν θέατρον τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ ἀγῶνος, λήγοντος τοῦ Νοεμβρίου.

ΕΡΧΟΜΕΘΑ ἤδη εἰς τὸ μέγα γεγονὸς τοῦ μηνός, τὸν κατὰ τῶν Συμμάχων πόλεμον τῶν Τούρκων. Διάφημα ἀτυχές, τὸ ὁποῖον ἀνεμένετο ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν κυρίαν εὐθύνην φέρει ἡ Γερμανία. Ἡ Τουρκία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ρώσσων, τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Συμμάχων των. Ἀλλ' ἐλησμόνησε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἐν περιπτώσει ἥττης διατρέχει, ἐλησμόνησεν ὅτι ταυτίζουσα τὴν τύχην της μὲ τὴν τύχην τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας διακινδυνεύει τὴν ἰδίαν ὕπαρξίν της.

Διότι, ποῖος θὰ σώσῃ τοὺς Τούρκους τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ σύμμαχοί των Αὐστριακοὶ θὰ συντριβῶσιν;

Η ΑΓΓΛΙΑ τυπικῶς προσήρτησε τὴν Κύπρον, ἣν ἀπὸ τοῦ 1878 κατ' οὐσίαν κατεῖχε.

Καὶ ἡ Ἰταλία, ἰδοῦσα τὰ γενόμενα, θὰ ἔδιδε κάτι τι διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον, προκειμένου περὶ τῶν Δωδεκανήσων. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν φαίνονται διόλου εὐνοϊκὰ διὰ τοὺς ἐν Ρώμῃ. Ἡ Ἀγγλία, μὴ ἐπιτρέψασα ἕως τώρα τὴν προσάρτησιν τῶν Ἑλληνίδων ἐκείνων νήσων εἰς τὴν Ἰταλίαν, δὲν θὰ τὴν ἐπιτρέψῃ σήμερον, ὅτε, ἅπαξ ἔτι, ἀντελήφθη τὴν μεγίστην ἀνάγκην, ὅπως χρεῖᾳ αὐτὴ ἡ ἰδία τὰς κλεῖδας τῆς Μεσογείου.

Οἱ Ἰταλοὶ θὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ νερά των. Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἀρχιπέλαγος θὰ μείνῃ ἄ,τι ἀπ' αἰώνων ὑπῆρξε.

Η ΒΟΡΕΙΟΣ Ἤπειρος καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν! Εὐλογημένη ἡ ὥρα καὶ εὐλογημένος ὁ πρῶτος καρπός, τὸν ὁποῖον ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος ἔφερεν εἰς τὸν τόσον βασανισθέντα ἐκεῖνον τόπον!

Μὲ τὴν Ἰταλίαν ἑτοιμον νὰ θέσῃ πόδα εἰς τὸν Αὐλῶνα καὶ πρόθυμον νὰ στερεωθῇ αὐτόθι, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχασε καιρόν. Ὁ στρατὸς εὑρέθη εἰς τὴν γραμμὴν τῆς πρώτης του προελάσεως, πρὶν ἀκόμη οἱ Ἰταλοὶ πατήσουν τὸ χῶμα τοῦ Αὐλῶνος. Ἡ ἐμπόλεμος Εὐρώπη ἐνέκρινε τὸ Ἑλληνικὸν διάδημα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες ἀδελφοί μας ἀγαπένουν καὶ πάλιν τὸν ἀέρα τῆς Ἐλευθερίας.

Η ΕΛΛΑΣ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ οὐδετέρα κατὰ τὸν μέγαν Εὐρωπαϊκὸν ἀγῶνα. Κατὰ πόσον θὰ δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ τὴν στάσιν της ταύτην μέχρι τέλους, καὶ κατὰ πόσον θὰ ὠφελεῖτο ἐκ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς της εἰς τὸν πόλεμον δὲν γνωρίζομεν. Ἀλλ' εἶναι γεγονὸς ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀποτελεῖ αὐτόχρημα τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Δύο ἀλληπάλληλοι πόλεμοι, ὅσον καὶ ἂν ὑπῆρξαν ἔνδοξοι καὶ νικηφόροι, συνετέλεσαν ἐν τούτοις ὥστε νὰ γείνουν ὑπέρ ποτε ἄλλοτε ἐπιθυμητὰ ἐκεῖ κάτω τ' ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης.

Δυστυχῶς τὰ γεγονότα ἤλθον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ κίνδυνος ἐνὸς νέου πολέμου νὰ ἐγείρεται πάλιν ἀπειλητικὸς ἀπέναντι τοῦ μόλις ἀναπαυθέντος ἐκ τῶν ἀγώνων του Ἔθνους. Τὸν κίνδυνον τοῦτον ἴσως δὲν δυνηθῶμεν μέχρι τέλους ν' ἀποφύγωμεν. Πᾶσα ὅμως προσπάθεια, ὅπως μὴ τὸν ἐπισπεύσωμεν, εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Εἰς τὸ ἔργον τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ἡ Ἑλλὰς φαίνεται ἔχουσα τὴν σύμπραξιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἄθω. Καὶ ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰ ἀγγέλματα τὰ ὁποῖα μᾶς στέλλουν αἱ Ἀθῆναι, ἡ Ἑλλὰς τότε καὶ μόνον θὰ περιπλακῇ εἰς τὸν πόλεμον, ὅταν ἴδῃ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν ἀποφύγῃ.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ἑορτάζει... Ἡ Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν ἁπλώνει τὴν γαλήνην καὶ τὴν εὐμορφιὰν τοῦ συμβολισμοῦ της εἰς ὅλην τὴν μεγάλην αὐτὴν χώραν, ὅπου μόλις φθάνουν ἐξησθενημέναι ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν αἱ σπηχήσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἀγῶνος. Ὁ Νέος Κόσμος εἶναι εὐτυχέστερος τοῦ Παλαιοῦ! Δὲν ἔχει τὰς μερίμνας καὶ τοὺς περισπασμοὺς καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐκείνου. Καὶ ἡ εὐχαριστήριος Προσευχὴ τοῦ Thanksgiving ἔχει κάτι τι ἀπὸ τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν ἀθωότητα τῆς προσευχῆς τῶν παιδίων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώρισαν ἀκόμη τὰς περιπετείας τοῦ βίου τῶν μεγάλων καὶ τῶν γερόντων. Διότι τί ἄλλο εἶναι ἡ νεαρὰ Ἀμερικὴ εἰμὴ παιδίον ἀπέναντι τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης!

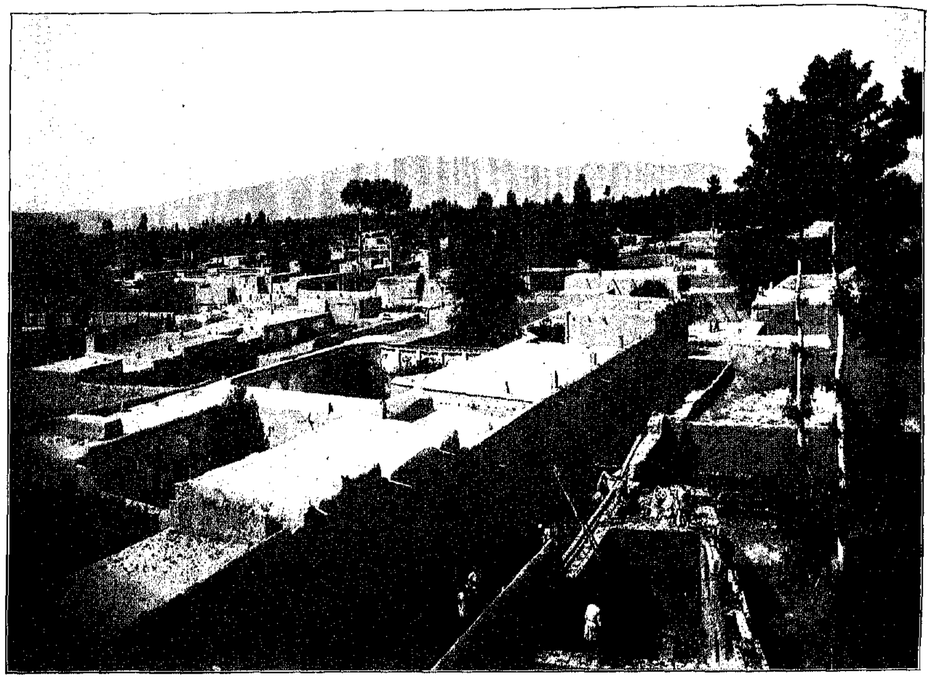

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΟΥΡΜΙΑΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΜΠΟΛΕΜΟΣ

ΧΩΡΙΣ νὰ ἐκπλήξῃ κανένα, μὲ ἓν διάβημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ἀνεμένετο, ἡ Τουρκία ἐρρίφθη εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς σύμμαχος καὶ φίλη τῆς Γερμανίας. Τὸ ἱστορικὸν γεγονός, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσημειώθη ἡ εἴσοδος τῶν Τούρκων εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν, ἦτο ὁ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν πολεμικῶν σκαφῶν βομβαρδισμὸς τῶν Ρωσσικῶν λιμένων Σεβαστουπόλεως, Θεοδοσίας καὶ Ὀδησσοῦ, κατὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐπίθεσις ἐκείνη, γενομένη ἄνευ προκληθείσης κηρύξεως πολέμου καὶ ἀποδοθεῖσα κατὰ πρῶτον εἰς αὐθαίρετον πρᾶξιν τῶν Γερμανῶν Κυβερνητῶν τοῦ «Goeben» καὶ τοῦ «Breslau», δὲν ἔδραδυνε νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς ἐν Σταμπούλ Κυβερνήσεως τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Σαὶτ Χαλὴμ καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἄμεσον διακοπὴν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ρωσίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας, Σερβίας, Μαυροβουνίου, Βελγίου καὶ Ἰαπωνίας, ἀποτελουσῶν τὸν σύνδεσμον τῶν Συμμάχων Κρατῶν.

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ὁ Τουρκικὸς Στόλος εἰς τὸν Εὔξεινον ἐβύθιζε μερικὰ ἐμπορικά. Τὴν 2 Νοεμβρίου τὰ Ρωσσικὰ στρατεύματα εἰσέβαλλον εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἀρμενίαν. Τὴν 3 τοῦ ἰδίου μηνὸς ὁ Ἀγγλογαλλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου ἔρριπτε 240 βολὰς κατὰ τῶν Δαρδανελλίων, καὶ τὴν ἐπαύριον τοῦ βομβαρδισμοῦ τούτου ἡ Ἀγγλία ἐκήρυττε τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου.

Τοιουτοτρόπως ἤρξατο ὁ πόλεμος τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Συμμάχων, οὗτινος αἱ πρῶται ἐνέργειαι ὑπῆρξαν ἡ εἴσοδὴ τῶν Ρώσσων εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ δύο σημείων, ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ, τοῦ ὄρους Ἀραράτ, ἡ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων κατάληψις τοῦ λιμένος Φάο τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καὶ ἡ εἰσβολὴ τῶν Τούρκων εἰς Αἴγυπτον. Ἡ κήρυξις τοῦ Ἱεροῦ Πολέμου ὑπὸ τοῦ Σεϊχουλισλάμη, ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Βατοὺμ ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τῆς Τραπεζοῦντος ὑπὸ τῶν Ρώσσων, ὡσαύτως δὲ καὶ μεμονωμέναι τινὲς συρράξεις εἰς τὴν Ἀρμενίαν καὶ Αἴγυπτον ἦσαν τὰ κυριώτερα γεγονότα, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ πρῶτον ὀκτὼ τῆς κηρύξεως του εἰκοσαήμερον περιωρίσθη ὁ Τουρκοσυμμαχικὸς πόλεμος.

Ο ΕΜΒΕΡ ΠΑΣΑΣ, Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Οὕτως ἐχόντων ἀκόμη τῶν πραγμάτων, ἀξίζει νὰ λάβωμεν πρωτίστως μίαν σαφεστέραν ἰδέαν τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ἐξελιχθῇ ὁ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἀγὼν καὶ τῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας οἱ εἰς τὸ θέατρον ἐκεῖνο τοῦ πολέμου ἀντιπαλοι διαθέτουν.

Καὶ κατὰ πρῶτον μέν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκίαν, γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἡ στρατιωτικὴ αὐτῆς κατάστασις ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἀποτελεῖται ἐν συνόλῳ ἀπὸ τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς Μεραρχίας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἀπὸ δέκα τάγματα. Ἐκ τοῦ στρατοῦ τούτου μόνον ὀκτὼ Στρατιωτικὰ Σώματα, ἤτοι εἰκοσιτέσσαρες Μεραρχίαι, ἐλαβον μέρος εἰς τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, ἀπώλεσαν δὲ τότε τὸ πλεῖστον τοῦ πυροβολικοῦ των, χωρὶς μέχρι τοῦδε νὰ τὸ ἔχουν ἀντικαταστήσῃ τελείως.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐργασίαν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ εἰργάσθησαν μετὰ πολλοῦ ζήλου, βελτιώσαντες σπουδαίως τοὺς κλάδους μεταφορᾶς καὶ ἐπιμελητείας. Ὡσαύτως, κατὰ τὴν γνώμην διαφόρων ξένων, καὶ ἰδίᾳ Ἄγγλων στρατιωτικῶν κριτικῶν, ἐβελτιώθη κατὰ πολὺ τὸ Τουρκικὸν πεζικὸν εἰς διάστημα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν.

Περὶ τῆς ἀξίας τοῦ Τούρκου στρατιώτου ἔχουν γραφῇ πολλὰ τὰ καλά. Ἰδίως ἡ ἱκανότης αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμυντικὸν ἀγῶνα θεωρεῖται μεγάλη. Ἡ ἀρχηγία ἐν τούτοις τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων πάντοτε ἦτο ἐλαττωματική καὶ τὸ Ἐπιτελεῖόν του ἀνεπαρκὲς εἰς ζητήματα μορφώσεως, τρωκοδουλίας καὶ στρατηγικῆς. Κατὰ πόσον ὁ στρατηγὸς Liman Von Sanders καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί του κατώρθωσαν νὰ ἀναδιοργανώσουν ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπόψεως τοὺς Τούρκους, εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ δείξῃ ὁ ἀρξάμενος ἀγών.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ πεδίον τῶν ἐχθροπραξιῶν:

Εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ Τουρκία ἔχει μικρὸν μόνον μέρος τῆς Θράκης μὲ σύνορα τὸν Εὔξεινον πρὸς Ἀνατολάς, τὸν Αἷμον πρὸς Βορρᾶν, τὸν Ἕβρον πρὸς Δυσμάς, τὴν Προποντίδα πρὸς Νότον.

Τὸ λεῖψανον τοῦτο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τῆς Τουρκίας Κράτους εἶναι κατ' οὐσίαν τὸ περιθώριον τῶν γραμμῶν τῆς Τσατάλτζας, αἵτινες προστατεύουν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τὸ πρόβλημα τῆς ὑπερασπίσεως τῆς πρωτευούσης εἶναι δύσκολον λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας γεωγραφικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ ἐντὸς τῆς βολῆς τῶν πυροβόλων, ἅτινα θὰ ἠδύνατό τις νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν ἀπέναντι Ἀσιατικὴν ὄχθην.

Ἐπίθεσις κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς θαλάσσης θὰ ἦτο δύσκολος, ἂν ὄχι ἀδύνατος, διότι ὁ Βόσπορος εἶναι πολὺ στενὸς διὰ κινήσεις μεγάλων πολεμικῶν σκαφῶν. Χρειάζεται πολὺ μεγάλη ἀνικανότης ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων διὰ νὰ ἠμπορέσῃ μία τοιαύτη ἐπίθεσις νὰ γείνῃ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὴν τοιαύτης μία ἀπόδασις ἀρκετὰ μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων πλησίον τῆς πρωτευούσης δύναται νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Τοιουτοτρόπως, λαμβάνων τις ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Τουρκία δύναται νὰ κινητοποιήσῃ ἀμέσως δεκατέσσαρα Στρατιωτικὰ Σώματα μὲ τὰς ἀνεξαρτήτους Μεραρχίας των, θὰ ἴδῃ ὅτι ὁ στρατὸς αὐτὸς δὲν εἶναι πολὺς ἀπέναντι τῶν ἀναγκῶν, ἃς καλεῖται ν' ἀντιμετωπίσῃ.

Ἂς λάβωμεν κατὰ πρῶτον τὸν πλησιέστερον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν Αἷμον. Τὰ τρία Κράτη, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Τουρκία, εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία. Τὰ Κράτη ταῦτα εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδέτερα, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιφυλάξεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Τούρκους νὰ κρατῶσι διακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν εἰς τὴν Θράκην καὶ ἰδίως ε ς τὰς ὀχυρὰς θέσεις Ἀδριανουπόλεως καὶ Τσατάλτζας. Ἂς ἀφαιρέσωμεν λοιπὸν τὴν δύναμιν ταύτην ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα καὶ ἂς στραφῶμεν εἰς τὸν Καύκασον καὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἀντιμετωπίζει τοὺς κυρίους ἐχθρούς της.

Οἱ μὲν Ρῶσσοι παρ' ὅλον τὸν πόλεμόν των κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας δὲν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὸν Καύκασον οὔτε ἕνα στρατιώτην, κατὰ τοὺς μετριωτέρους δὲ ὑπολογισμοὺς διαθέτουν ὡς πρώτην δύναμιν κατὰ τῆς Τουρκίας διακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν, χωρὶς νὰ δυσκολευθοῦν ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος νὰ τὴν ὑπερδιπλασιάσουν.

Ἡ Ρωσσικὴ αὕτη δύναμις θὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀπασχολήσῃ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τοῦ ὅλου Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἂν δὲ ὁ Ρωσσικὸς στόλος τοῦ Εὐξείνου κατορθώσῃ νὰ θέσῃ ἐκτὸς μάχης τὸν Τουρκικόν, ἡ ἐκστρατεία τοῦ Τσάρου ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἔχῃ ἐπιτυχίαν πολὺ μεγαλειτέραν τῆς κατὰ τὸ 1878.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΚ ΚΟΥΡΔΩΝ

Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Αἰγύπτου ὁ Τουρκικὸς ἀγὼν ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ γεγονὸς ὅτι δύναται νὰ βασισθῇ εἰς τὴν σύμπραξιν τοῦ ἐγχωρίου πληθυσμοῦ καὶ τὰς εὐνοϊκωτάτας συνθήκας, τὰς ὁποίας παρέχει κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους ἡ παρὰ τὸν Νεῖλον χώρα. Τὸ ζήτημα ὅμως, τὸ μέγιστον καὶ σοβαρώτατον διὰ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Γερμανοὺς ἡγέτας καὶ ὁδηγούς των, δὲν εἶναι ὁ πόλεμος τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἡ εἰς αὐτὴν εἰσβολή. Διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀδύνατον λόγῳ τῆς ἐν αὐτῇ ἀκαταμαχήτου Ἀγγλικῆς ὑπεροχῆς. Διὰ ξηρᾶς τὸ ζήτημα τῶν συγκοινωνιῶν τροφοδοσίας καὶ ὑδρεύσεως εἶναι τεράστιον διὰ τοὺς Τούρκους. Εἰς ἐπίμετρον οἱ Ἄγγλοι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐνεργήσουν ἀποβάσεις εἰς τὴν Παλαισίνην καὶ νὰ προκαλέσουν νέους περισπασμοὺς εἰς τὰς Τουρκικὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀνάγκην θὰ διασκορπισθοῦν εἰς πολλὰ ταυτοχρόνως σημεῖα καὶ δὲν θὰ εἶναι ἰσχυραὶ εἰς τὰ Αἰγυπτιακὰ σύνορα ὅπου, τὸ κέντρον τοῦ Ἀγγλοτουρκικοῦ πολέμου.

ΣΟΥΔΑΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΟΠΩΣ ΠΑΡΑΤΑΧΘΩΣΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Ἐξεγέρσεις τοῦ Μουσουλμανικοῦ στοιχείου ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σουδὰν ἐνδέχεται νὰ σημειωθοῦν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὁ Ἀγγλοϊνδικὸς στρατός, ὅστις εὐκολώτατα ἠμπορεῖ νὰ μεταφερθῇ ἐκ Βομβάης εἰς τὸ πεδίον τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Τέλος ἡ Τουρκικὴ ἐκστρατεία ἐλαχίστας ἐλπίδας ἐπιτυχίας ἔχει εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, ὅπου ἀκόμη περισσότερον καταφανὴς εἶναι ἡ Ἀγγλικὴ στρατιωτικὴ ὑπεροχή. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸ νότιον θέατρον τοῦ Τουρκικοῦ πολέμου δὲν παρουσίασεν ἀκόμη μεγάλην τινὰ ζωηρότητα, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐχθροπραξίαι τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Ἀρμενίας εἶναι ἐκεῖναι διὰ τῶν ὁποίων ἤρχισεν ὁ ἀγών, καλὸν εἶναι νὰ ρίψωμεν ἓν ἐπισκοπικώτερον βλέμμα ἐκεῖ:

Ἔτδομεν ἀνωτέρω πῶς ἡ Ρωσσία προεῖδε τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας ἐπίθεσιν καὶ πῶς προητοιμάσθη νὰ τὴν δεχθῇ. Ἔτδομεν ὁποίας περίπου δυνάμεις διαθέτει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπέναντι τῶν Τούρκων ὁ Ρωσσικὸς κολοσσός. Ταῦτα πάντα ὅμως δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς εὐκολύνοντα κατὰ πολὺ οὐσιώδη τρόπον μίαν ἐκστρατείαν, ἥτις εἶναι δυσκολωτάτη αὐτὴ καθ' ἑαυτήν.

Μία χειμερινὴ προέλασις διὰ μέσου τῶν ὀρο-

πεδίων της 'Αρμενίας εύρισκομένων εἰς ὕψος ἀπὸ 6,000 μέχρι 10,000 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης εἶναι ἔργον βαρύτατον καὶ δι' αὐτὸ ἀκόμη τὰ συνειθισμένα εἰς τὸ κλίμα τοῦ Καυκάσου Ρωσσικὰ στρατεύματα. Κατὰ συνέπειαν καὶ κατὰ τὴν γνώμην ὅλων τῶν στρατιωτικῶν κριτικῶν, ἡ Ρωσσικὴ ἐκστρατεία δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ μεγάλα πράγματα πρὸ τῆς ἀνοίξεως, καὶτοι μία εἰσβολὴ ἐντὸς τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους θὰ προηγηθῇ πάσης ἄλλης ἐνεργείας τῶν Ρώσσων.

"Αν ὁ ἀγὼν τοῦ 1877 θεωρηθῇ ὡς βάσις τοῦ σημερινοῦ, τὰ ἐμπόδια ἅτινα θὰ ἔχουν νὰ ὑπερπηδήσουν τὰ Ρωσσικὰ στρατεύματα μέχρις ἄτου φθάσουν εἰς τὸ Ἐρζερούμ εἶναι μέγιστα. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι κατὰ τὸν Ρωσσοτουρκικὸν ἐκεῖνον πόλεμον οἱ Τοῦρκοι ἐπέφεραν μεγαλητέρας ζημίας εἰς τὸν ἐχθρόν των ἐν 'Αρμενίᾳ παρὰ εἰς τὸν Αἷμον, καὶ ὅτι ὁ τίτλος τοῦ Ραζῆ ὁ δοθεὶς εἰς τὸν Μουκτὰρ πασὰν τότε ἀποτελεῖ ἀμοιβὴν διὰ τὰς νίκας ἃς ὁ Τοῦρκος ἐκείνος παλαίμαχος κατήγαγε κατ' ἀνωτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων ἐνώπιον τοῦ 'Ερζερούμ.

Μία μακρὰ ὀροσειρὰ καλουμένη Δεδὲ Μπουγιοὺν (Λαιμὸς Καμήλου) προστατεύει τὴν 'Αρμενικὴν ταύτην πόλιν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀποτελεῖ πρώτης τάξεως φυσικὸν ὀχύρωμα. Οἱ Ρῶσσοι μετὰ τὴν ἐν Τὰκ Δάγ ἥττάν των κατὰ τὴν 27 Νοεμβρίου 1877 ἐνήργησαν ἐπανειλημμένας ἐφόδους κατὰ τῆς θέσεως ταύτης, καὶ ἠγάγασαν τοὺς Τούρκους νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὰ φρούρια τοῦ 'Ερζερούμ, ἅτινα ἐκράτησαν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεγράφη ἡ ἀνακωχή.

"Οτι αἱ πρῶται ἐνέργειαι τῶν Ρώσσων θὰ συγκεντρωθῶσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ταύτης ἐφάνη ἀπὸ τὰς πρώτας των κινήσεις.

Εἰς τὸ 'Ερζερούμ συγκεντροῦνται ὅλαι αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ τῆς παραμεθορίου ταύτης Τουρκικῆς ἐπαρχίας. Μία ἀρκετὰ καλὴ ἁμαξιτὴ ὁδὸς συνδέει τὴν πόλιν ταύτην μὲ τὴν Τραπεζοῦντα, ἥτις εἶναι τὸ ἐπινειόν της, ἡ περιφέρεια δὲ ὅλη ὑδρεύεται ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τὰ πλησίον βουνὰ καὶ παρέχει ὕδωρ ἐξαίρετον. Οἱ Ρῶσσοι ἔχουν πᾶν συμφέρον νὰ καταλάβουν ταύτην ὡς καὶ τὴν Τραπεζοῦντα καὶ ἐκ τῶν ληφθεισῶν μέχρι τοῦδε εἰδήσεων φαίνεται ὅτι δὲν χάνουν καιρὸν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου των τούτου.

Εἴδομεν ἀνωτέρω ὅτι οἱ Τοῦρποι εἶναι εἷς θέσιν νὰ συγκεντρώσουν ἑκατὸν χιλιάδας Σώματα Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα κυρίως θὰ περιλαμβάνουν πεζικὸν καὶ ὀλίγον σχετικῶς πυροβολικόν.

Οἱ Τοῦρκοι θὰ δυνηθοῦν ὡσαύτως νὰ σχηματίσουν ἀσθενεῖ τινας Ταξιαρχίας ἱππικοῦ, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ρίψουν κατὰ τῶν συμμάχων ἀρκετὰ πεζὰ καὶ ἵππικὰ σώματα ἀτάκτων.

"Ἕκαστον Τουρκικὸν Στρατιωτικὸν Σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς Μεραρχίας. Ἑκάστη Μεραρχία πάλιν ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία συντάγματα ἐκ τριῶν ταγμάτων τὸ καθέν, μὲ ἓν συμπληρωματικὸν τάγμα ἀκροβολιστῶν. Τοιουτοτρόπως κάθε μεραρχία ἀποτελεῖται ἀπὸ δέκα τάγματα, ἤτοι ἀπὸ 6 μέχρις 7,000 ἀνδρῶν, ἢ καὶ περισσοτέρων ἴσως, διότι ἡ Τουρκία εἰργάσθη εἰς τὴν κινητοποίησίν της ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κηρύξεως τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.

Ἐκ τῶν δεκατεσσάρων τούτων στρατιωτικῶν Σωμάτων, ἓξ κατ' ἀρχὰς, μὲ ἓν ἢ δύο βραδύτερον, θὰ σταλοῦν κατὰ τῶν Ρώσσων. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Πετρουπόλεως εἰδήσεις, ὁ στρατὸς οὗτος θὰ φθάνῃ μέχρι 300,000 ἀνδρῶν. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὡς ἐν ἀρχῇ τῶν γραμμῶν τούτων εἴπομεν, ὅτι 200,000 Τοῦρκοι θὰ φρουρῶσι τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Βοσπόρου, τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς Θράκης, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων Τουρκικῶν ἀναπογνώσεων, καθ' ἃς ὁ στρατὸς τοῦ Σουλτάνου ἀνέρχεται εἰς 700,000 ἄνδρας, εἶναι προφανὲς ὅτι μία δύναμις 200,000 ἀνδρῶν θὰ σταλῇ κατὰ τῶν "Αγγλων.

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὸ στρατιωτικὸν μέρος τοῦ νέου πολέμου.

Πολιτικῶς κρινομένη ἡ συμμετοχὴ τῆς Τουρκίας εἰς τὸν μέγαν Εὐρωπαϊκὸν ἀγῶνα ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς πλείστας ἄλλας πιθανότητας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ βραδύνωμεν ἴσως νὰ ἴδωμεν λαμβανούσας ὑστὰ καὶ σάρκα λίαν συντόμως.

'Ωμιλήσαμεν περὶ τῆς σημερινῆς στάσεως τοῦ Αἵμου. 'Αλλὰ τὰ Κράτη τοῦ Αἵμου δὲν εἶναι τὰ μόνα ἅτινα ἐμμένουσιν ἀκόμη εἰς τὴν ἀμφίβολον οὐδετερότητά των.

Ἡ 'Ιταλία, ἥτις διὰ τῆς πολιτικῆς ἦν ἠκολούθησεν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ἔχασε τὰς συμπαθείας τῶν συμμάχων της καὶ, χωρὶς νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, γνωρίζει σήμερον ὅτι εὑρίσκεται εἰς μίαν δυσκολωτάτην θέσιν, δὲν δύναται νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν Αὐστριακῶν, τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Τούρκων, ἀλλὰ δὲν θέλει ταυτοχρόνως νὰ ταυτίσῃ τὰς τύχας της μὲ τοὺς Γάλλους, Ρώσσους καὶ "Αγγλους, ἀφ' ὅσον δὲν βλέπει ἐκ τῶν προτέρων ἱκανοποιουμένας τὰς ἀπαιτήσεις της, αἵτινες ἀποδλέπουν, οὔτε περισσότερον οὔτε ὀλιγώτερον, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἀπολύτου κυριαρχίας ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Τὰς αἰτήσεις ταύτας δὲν ἠθέλησε ν' ἀναγνωρίσῃ ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις μέχρι τοῦδε, δι' ὃ καὶ ἡ 'Ιταλία ἔμεινεν ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος μὲ τὴν φόβον ὅτι εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ θ' ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ καὶ ἀπὸ τὸν Λιβύην καὶ ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα καὶ ἀπὸ τὴν Μικρὰν 'Ασίαν, ὅπου μετὰ τόσους μόχθους κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ, καὶ τοῦτο μόνον οἰκονομικῶς, μίαν γωνίαν.

"Αν ὅμως σήμερον ἡ εἴσοδος τῶν Τούρκων εἰς τὸν μέγαν πόλεμον δημιουργήσῃ ζητήματα εἰς τὴν Τριπολίτιδα, θὰ δυνηθοῦν οἱ 'Ιταλοὶ νὰ παραμείνουν ἐπὶ πλέον οὐδέτεροι;

Εἰς τὸ ἐρώτημα θ' ἀπαντήσῃ ἡ ἐξέλιξις τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσῃ ὁ Ἱερὸς Πόλεμος, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Σεϊχουλισλάμης τὴν ἑπαύριον τῆς εἰσόδου τῆς Τουρκίας εἰς τὸ στάδιον τῶν ἐχθροπραξιῶν.

'Ο πόλεμος οὗτος εἶναι κατὰ τοῦτο πρωτότυπος, ὅτι στρέφεται ἀποκλειστικῶς κατὰ τῶν Ρώσσων, "Αγγλων, Γάλλων καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν, χωρὶς νὰ διευθύνεται κατὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν.

'Εν τούτοις δὲν ἐπρόφθασε νὰ παρέλθῃ μὴν ἀπὸ τῆς κηρύξεώς του καὶ τὰ πρῶτα ἐπεισόδια μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ δύο οὐδετέρων Κρατῶν τῆς 'Ολλανδίας καὶ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν ἐσημειώθησαν ἤδη.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ταῦτα ἐκανονίσθησαν φιλικῶς, ἀλλὰ τίς μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ εἰς βάρος ἄλλων Κρατῶν;

'Ο Τουρκικὸς φανατισμὸς οἱστρηλατούμενος ὑπὸ τοῦ 'Ιεροῦ Πολέμου εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ κρατηθῇ ἐντὸς τῶν στενῶν πολιτικῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα τοῦ ἔθεσαν ἡ Πόλη καὶ ὁ Κάϊζερ.

Κατὰ συνέπειαν ὑπάρχει πάντοτε ὁ φόβος μεγαλειτέρων περιπλοκῶν εἰς τὴν 'Ανατολήν, ταύτας δὲ εἶναι ζήτημα ἂν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἠμπορέσῃ ν' ἀποσοβήσῃ.

Ο ΔΖΕΜΑΛ ΠΑΣΑΣ, 'Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΑΛΑΑΤ ΒΕΗΣ

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΥΡΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΟ ΣΑΤΑ ΧΑΛΗΜ

'Υπάρχει ἔπειτα ἓν ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ὠφειλε τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπασχολῇ σοβαρώτατα τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λύτὸ εἶναι τὸ οἰκονομικόν.

'Ημεῖς εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ παραδεχθῶμεν ὡς ἀκριβῆ τὸν ἐπίσημον τῆς Πόλης ἰσχυρισμόν, καθ' ὃν αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς αὐτοκρατορίας περιλαμβάνουν 700,000 ἄνδρας.

'Αλλ' ἡ διατροφὴ καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς καὶ ὁ ἰματισμὸς καὶ ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις μιᾶς τοιαύτης δυνάμεως μὲ ποῖα κεφάλαια θὰ ἐπιτευχθῶσιν;

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου 'Οθωμανικοῦ χρέους ἀνέρχεται εἰς δέκα καὶ πλέον ἑκατομμύρια λιρῶν ἐτησίως. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ σήμερον διὰ τὰς πολεμικὰς της ἀνάγκας ἡ Τουρκία.

'Αλλὰ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διαθέσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ Πόλη πρέπει πρωτίστως νὰ τὸ εἰσπράξῃ.

Δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων πηγῶν ἐσόδων τῆς Τουρκίας εἶναι τὰ ταλαντεῖα, ἀφήνοντα πέντε ἑκατομμύρια λιρῶν, καὶ ἡ δεκάτη, ἥτις ἀφήνει ἄλλα ἑπτά.

'Αλλὰ ἀμφότερα τὰ εἰσοδήματα ταῦτα θὰ ἔχουν κατέλθῃ εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδόσεών των ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τελευταίου πολέμου.

Κατ' ἀναλογίαν θὰ ἔχουν πέσῃ καὶ τὰ ἄλλα ἔσοδα τῆς Πόλης. "Αν λοιπὸν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει ὑπὸ τὰ ὅπλα 700,000 ἄνδρας καὶ ὑπολογίσωμεν τὴν πολεμικὴν δαπάνην δι' ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν πρὸς δέκα φράγκα τὴν ἡμέραν συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων διατροφῆς, ἰματισμοῦ, ἐξοπλισμοῦ πυροβολικῶν μεταφορᾶς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θέλει τοὐλάχιστον ἑπτὰ ἑκατομμύρια φράγκων ἡμερησίως διὰ τὸν πόλεμόν της. 'Αλλὰ καὶ εἰς πέντε μόνον ἑκατομμύρια ἂν περιορίσῃ κανεὶς ἡμερησίως τὰ ἔξοδα ταῦτα, θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου ἀνέλαβεν ἡ Τουρκία εἶναι πολὺ ἀνώτερον τῶν δυνάμεών της.

'Η Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία θὰ ἔλθωσι κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα ἀρωγοὶ τῶν συμμάχων των.

'Αλλὰ μήπως αὐταὶ ἔχουν περισσότερον διαθέσιμον χρῆμα;

"Ολα αὐτὰ τὰ δεδομένα καθιστοῦν εἰς ἄκρον προβληματικὴν τὴν ἔκβασιν ἑνὸς ἀγῶνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κάϊζερ παρέσυρε τοὺς Τούρκους, στηρίζων εἰς τὴν συμμαχίαν των δυσαναλόγους πρὸς τὰς δυνάμεις των ἐλπίδας.

Διὰ τὸν 'Ελληνισμὸν ἡ νέα Τουρκικὴ περιπέτεια θὰ σημάνῃ νέα δεινὰ καὶ νέας ταλαιπωρίας.

'Αλλ' ἂν ὁ τελευταῖος πόλεμος φέρῃ τὴν λύσιν τοῦ 'Ανατολικοῦ ζητήματος, ἂν ἀποκατασταθῇ ἐπὶ πάντων μονίμως ἡ εἰρήνη, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, τότε ἂς εἶναι συγχωρημένος.

Καὶ εὐτυχῶς τὰ πράγματα δεικνύουν ὅτι ἐν τοιούτου ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ ὁ πόλεμος τῆς 'Ανατολῆς, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε ἐξέλιξίν του.

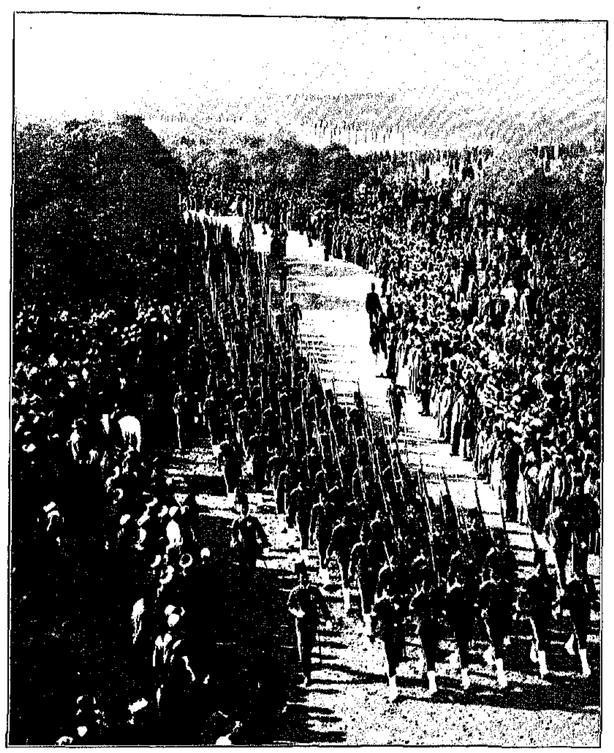

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ, ΒΑΔΙΖΟΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝΩΝ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

ΑΠΟΨΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΤΟ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΕΙΣΜΑΤΩΔΕΙΣ ΜΑΧΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΗΤΤΑΝ

ΒΡΑΔΥΩΣ καὶ ἐπιμόχθως, ὑπὸ τὰς χιόνας καὶ τὰς βροχὰς τοῦ ἐνσκήψαντος χειμῶνος, ὁ πόλεμος βαίνει κανονικῶς ἐπὶ τῆς προκεχαραγμένης ὁδοῦ του, ἡ ὁποία ἄγει εἰς τὴν Γερμανικὴν ἥτταν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τετάρτου μηνὸς τοῦ πολέμου οἱ Γερμανοί, δοκιμάσαντες ὅλας τὰς δυνάμεις των εἰς τὴν ὑπεράτην ἔντασιν, θυσιάσαντες ἢ ἐξαντλήσαντες τὸν στρατὸν τῆς πρώτης γραμμῆς εἰς τὸν ὁποῖον κυρίως ἐβασίζοντο, καλέσαντες εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς παρηλίκας καὶ μειρακίια πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀσθενισμένων προσπαθειῶν των, ἀπέχουν ἓξ τῶν Παρισίων περισσότερον παρὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μάχης τοῦ Αἴσνου. Κάθε ἡμέρα σχεδὸν τῆς ἀτελειώτου αὐτῆς μάχης ἀσημειώθη μὲ νέαν ἐπίθεσιν τῶν ἐπιδρομέων πρὸς διάρρηξιν τῆς γραμμῆς τῶν Συμμάχων, καὶ κάθε σημεῖον τοῦ συμμαχικοῦ μετώπου ἐδοκιμάσθη ἐν τῇ προσπαθείᾳ ταύτῃ τῶν Γερμανῶν. Ἀπὸ τῆς Βελγικῆς παραλίας μέχρι τῶν Βοσγίων τὰ Γερμανικὰ συνάγματα ὡς πολιορκητικοὶ κριοὶ τοῦ παλαιοῦ καιροῦ κτυποῦν ἀφ' ὅτου ἤρχισεν ὁ μέγας ἀγὼν παρὰ τὸν Αἴσνην τὰς γραμμὰς τῶν Γάλλων, τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Βέλγων, χωρὶς ἄλλο ἀποτέλεσμα ἐκτὸς τῆς ἐξαντλήσεως καὶ τῆς τρομερᾶς ἀποδεκατίσεως τῶν ἐπιτιθεμένων. Ἡ συνεκτικότης καὶ ἡ ἀντοχὴ τῶν συμμαχικῶν γραμμῶν ἀπεδείχθη ὑπερτέρα τῆς ὁρμῆς τῶν Γερμανῶν. Ἡ σάρωσις τῶν ὑπεραστιστῶν τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ τῆς νοτιοδυτικῆς γωνίας τοῦ Βελγίου ἐξῆλθε πρὸ πολλοῦ τῶν ὁρίων τῆς πιθανότητος, καὶ ἡ ἔξωσις τῶν Γερμανῶν ἐκ τῆς Γαλλίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς βεβαιότητος.

Καὶ ἐφ' ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνεται ἡ ὑπεροχὴ τῶν Συμμάχων ἀπέναντι τῶν Γερμανῶν εἰς ἀμφότερα τὰ θέατρα τοῦ πολέμου. Μόνον ἐπιδεύκνυσιν τῆς θέσεώς των δύνανται νὰ περιμένουν εἰς τὸ ἑξῆς οἱ Γερμανοί. Γαλλία, Ἀγγλία καὶ Ρωσσία ἑτοιμάζουσι διαρκῶς νέας μαχίμους δυνάμεις, μὲ τὰς ὁποίας θὰ διπλασιασθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ὁ στρατὸς ὁ ἀντιμετωπίζομενος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἡ Γερμανία κάμνει ἀνημπιδόλως τὸ ἴδιον, ἀλλ' αἱ πηγαὶ τῶν δυνάμεών της οὔτε πόρρωθεν δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰς τῶν Συμμάχων. Τὰ ἑξήκοντα καὶ ἓξ ἑκατομμύρια τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν μενόντα εἰς τὴν Αὐστρίαν τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια δὲν δύνανται νὰ ἀποδώσουν τὸ ἥμισυ κἂν τῶν μαχίμων ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ δώσουν οἱ πληθυσμοὶ τῶν χωρῶν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Καὶ ἐκτὸς τῆς ἀσυγκρίτου ὑπεροχῆς τῶν πηγῶν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν Συμμάχων εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῶν ὑλικῶν πόρων. Ὅταν αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες διαλαλοῦσιν ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἔχουν ἄθικτον ἐφεδρείαν δώδεκα ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα, δὲν ὑπολογίζουν βεβαίως τί ἀπαιτεῖ ἡ συγκρότησις, ὁ ὁπλισμὸς καὶ ἡ συντήρησις ἑνὸς τόσου τερασπλίου στρατοῦ—ὁ ὁποῖος ἄλλως τε εἶναι ἐντελῶς φανταστικός. Αἱ τρεῖς Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως δὲν στενοχωροῦνται ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος. Ἡ Γαλλία κατατροπώνει μόνη της οἰκονομικῶς ὁλόκληρον τὴν λοιπὴν Εὐρώπην. Ἡ Ἀγγλία ἔδειξε τὴν οἰκονομικήν εὐρωστίαν της δταν ὁ Lloyd George ἀνήγγειλε τὴν ἔκδοσιν δανείου ὀκτὼ δισεκατομμυρίων καὶ ἑπτακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων διὰ τὰς πολεμικὰς δαπάνας. Ἡ Ρωσσία προβαίνει εἰς τὸ δημοκρατικὸν μέτρον τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος χάριν τοῦ πολέμου, καὶ ἔχει βεβαίως πρὸ αὐτῆς μέγαν τρυγητὸν ρουβλίων. Ἐξ τὰ οἰκονομικὰ ταῦτα μέτρα τῶν Συμμάχων ἡ Αὐστρία ἀπήντησε μὲ τὴν ἔκδοσιν δανείου 625,000,000 φράγκων, τὸ ὁποῖον, δι' ἐλλείψιν ἰδιωτικῶν ἐγγραφῶν, καλύπτουν οἱ μεγάλοι ὄμιλοι τῆς αὐτοκρατορίας, ἐνῷ ἡ Γερμανία προσπαθεῖ ἀκόμη διὰ παντοίων ἀπεγνωσμένων μέσων νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κάλυψιν τοῦ ἓξ τεσσάρων καὶ ἡμίσεως διακατομμυρίων μάρκων πολεμικοῦ της δανείου τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Ἀμφότεραι ὅμως αἱ κεντρικαὶ αὐτοκρατορίαι, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν δανείων, οἵτε τὰ δύο τρίτα τῶν οἰκονομικῶν πόρων μόνης τῆς Ἀγγλίας διαθέτουσι πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου. Ἡ Γαλλία δαπανᾷ ἡμερησίως διὰ τὸν πόλεμον τριάκοντα ἑκατομμύρια φράγκα, καὶ ἡ Ἀγγλία χρειζεται καθ' ἡμέραν 22,500,000—25,000,000 φράγκα διὰ τὴν συντήρησιν τετρακοσίων περίπου χιλιάδων στρατοῦ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ καὶ δύο ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν εὑρισκομένων ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκγυμνάσεως ἀνὰ τὰ διάφορα στρατόπεδα εἰς τὰς Βρεταννικὰς Νήσους. Ἠμπορεῖ τώρα νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς κατὰ προσέγγισιν τί θὰ ἀποτείχιζεν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἡ κατάρτισις, ὁ ὁπλισμὸς καὶ ἡ συντήρησις τῆς περιφήμου ἐφεδρείας τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων, τὴν ὁποίαν διαλαλεῖ ὁ Γερμανικὸς τύπος. Ἀλλὰ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος λυομένου—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον—μένει τὸ ζήτημα τῆς ἐπαρκείας τῶν στελεχῶν. Ὁ πόλεμος στοιχίζει πολὺ εἰς χρήμα καὶ εἰς ἄνδρας, ἔτι περισσότερον ὅμως στοιχίζει κατ' ἀναλογίαν εἰς ἀξιωματικούς. Ἡ Αὐστρία ἔχασεν ἤδη ὅμοῦ μετὰ τοῦ ἡμίσεως τοῦ στρατοῦ της τὸ ἥμισυ τῶν ἀξιωματικῶν της εἰς αἱχμαλώτους, νεκροὺς καὶ τραυματίας. Τὰ ὑπολειπόμενα λοιπὸν στελέχη της μόλις ἐξισοῦνται πρὸς τὰ στελέχη τῶν στρατῶν Σερβίας καὶ Βελγίου ὁμοῦ. Μένουν θὼν μόνα τὰ στελέχη τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ σπέναντι τοῦ ἀθροίσματος τῶν στελεχῶν Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας. Ἕκαστος ἀξιωματικὸς τόν ὁποῖον χάνει ὁ Γερμανικὸς στρατὸς εἶναι ἀπολεσθεὶς ἀπώλεια μόνης τῆς Γερμανίας. Ἡ ἀπώλεια ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τῶν Συμμάχων μοιράζεται μεταξὺ τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, αἵτινες ἀντιμετωπίζουν τὴν Γερμανίαν. Ποῖοι θὰ γυμνάσουν καὶ ποῖοι θὰ διδάξήσουν τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια τῆς ἀθίκτου Γερμανο-Αὐστριακῆς ἐφεδρείας κατὰ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων; Μόνη ἡ Ρωσσία ἔχει ἰσαρίθμους τοὐλάχιστον ἀξιωματικοὺς πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἂν μὴ πλείονας. Ἡ ποιοτικὴ διαφορὰ τῶν στελεχῶν θὰ ἐκλείψῃ ἢ θὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, ὅταν ἐν Γερμανικὸν τάγμα θὰ ἀντιμετωπίζῃ μὲ ἕνα λοχίαν ἐπὶ κεφαλῆς ἓν Ρωσσικὸν σύνταγμα μὲ πλήρη τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν του. Θὰ εἶναι ἐν δεύτερον ἔγκλημα τοῦ Κάϊζερ καὶ τοῦ Καισαροβασιλέως κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἂν στείλουν δώδεκα ἑκατομμύρια ἀγυμνάστων ἢ προχείρως γυμνασμένων ἀνδρῶν, χωρὶς ἀξιωματικούς, νὰ σφαγοῦν ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἀνωφελῶς.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀμφότεροι οἱ πρωταίτιοι τοῦ αἱματοκυλίσματος τῆς Εὐρώπης ἔχουσι πρὸ πολλοῦ πεισθῇ περὶ τῆς ἥττης των καὶ προσκαθοῦσιν ἁπλῶς νὰ ἀπομακρύνωσιν ὑποσθήποτε τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως μὲ τὴν ματαίαν παράτασιν τοῦ ἀγῶνος, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀτομικοῦ των συμφέροντος, δὲν ἔχουσι καλλίτερόν τι νὰ πράξουσι. Πάντες οἱ ἐν ἀκογνώσει εὑρισκόμενοι τὴν αὐτὴν πορείαν ἀκολουθοῦσιν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀπογνώσεως τῶν δύο συνεχόντων αὐτοκρατόρων εἶναι αἱ ἀπονενοημέναι τελευταῖαι ἐνέργειαί των. Ἂν ὁ Κάϊζερ ἠλπίζεν ἀκόμη ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ νίκη τῆς Γερμανίας, οὐδέποτε θὰ ἐξήγειρε τὴν Τουρκίαν. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν, συνομβασας μετὰ τοῦ Ἰμβὲρ πασᾶ καὶ τῶν θερμοκεφάλων ἀπαδῶν του, παρέσυρε τὴν Τουρκίαν εἰς τὸν πόλεμον, εὑρίσκετο εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν εἰς ἣν καὶ ὁ Σαμψὼν ὅταν ἀνέκραζεν «σκοτωνέτω ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων», συνταφείς μετὰ τῶν Φιλισταίων ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ των τὸν ὁποῖον ἐκρήμνισεν. Ἡ παράσυρσις τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον ἦτο κυρίως ἀπόπειρα τῆς Γερμανίας ὅπως προκαλέσῃ γενικὴν ἐξέγερσιν τῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων τοῦ Ἰσλὰμ καὶ ὅλων τῶν ἀπολιτίστων ἢ ἡμιαγρίων λαῶν κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς κυριαρχίας ἢ κηδεμονίας. Πραγματοποιουμένου τοῦ Πανισλαμικοῦ ἱεροῦ πολέμου, θὰ ἐπηκολούθει ἀφειδὴς μία ἐπανάληψις τῶν Ἀσιατικῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐξέγερσις τῶν Ἰνδῶν θὰ ἀφύπνιζε τὰ ἐπιδρομικὰ ἐνστικτα τῶν Μογγόλων. Ἡ Κίνα μὲ τὰ τετρακόσια ἑκατομμύριά της θὰ ἐβράβευτο τῆς εὐκαιρίας ὅπως ληρύξῃ καὶ ἐκδίκῃ τὸ δόγμα «ἡ Ἀσία διὰ τοὺς Ἀσιάτας» καὶ θὰ ἠπείλει ὅμοῦ μετὰ τῶν Ἰνδῶν τὴν Εὐρώπην ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους. Νέοι Ταμερλάνοι καὶ Μωάμεθ θὰ ἐφαπλίζοντο, καὶ ἡ Μουσουλμανικὴ Βρεττὶς Ἀφρικὴ θὰ ἠνοῦτο μετὰ τῶν Ἀσιατῶν εἰς κοινὸν ἀγῶνα. Δὲν θὰ ἐνίκα τότε διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν ὑποτελῶν λαῶν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἡ Γερμανία, ἀλλὰ θὰ ἀνετρέπετο ὁλόκληρον τὸ Εὐρωπαϊκὸν πολιτικὸν στερέωμα, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ὁποίου θὰ συνεθάπτετο μετὰ τῶν Συμμάχων καὶ ἡ Γερμανία. Εὐτυχῶς τὰ ἀπονενοημένα σχέδια τοῦ Κάϊζερ ἐμειναν, μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον, ἀπραγματοποίητα, καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον ἀφῆκε τοὺς λοιποὺς Μουσουλμανικοὺς λαοὺς ἐντελῶς ἀνεπηρέαστους.

Ἡ βεβαιότης τῆς ἥττης τῶν Γερμανῶν δὲν σημαίνει ἄμεσον ἢ ταχεῖαν νίκην τῶν Συμμάχων. Ἡ τελικὴ νίκη θὰ ἀπαιτήσῃ μακροχρόνιον ἀγῶνα καὶ τρομερὰς θυσίας ἀνδρῶν. Ὁ χειμὼν θὰ εἶναι μία τῶν αἰτιῶν τῆς παρατάσεως τοῦ ἀγῶνος. Ἀπὸ μηνὸς ἤδη αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι δυσχεραίνονται μεγάλως ἐκ τῆς χιόνος, τῶν βροχῶν καὶ τῆς ὁμίχλης. Εἶναι πιθανὸν νὰ διέλθῃ ὁλόκληρος χειμὼν μὲ τοὺς ἀντιπάλους βλέποντας ἀλλήλους ἐκ τῶν χαρακωμάτων μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἢ διακόπτοντας τὸ πολὺ τὴν μονοτονίαν τῆς ἀβρανείας μὲ ἁπλοῦν ἀλληλοβομβαρδισμὸν καὶ μὲ μικροσυμπλοκάς. Ἡ βορειανατολικὴ Γαλλία εἶναι μᾶλλον δυσχείμερος χώρα. Μέγιστον μέρος τοῦ μετώπου ἀπὸ τῶν Βοσγίων μέχρι τοῦ ποταμοῦ Οὐάζ εἶναι ἐπὶ ὀρεινοῦ ἐδάφους. Ἐνέργειαι ἐν μεγάλῃ κλίμακι, μὲ τὸ ἔδαφος καλυπτόμενον ἀπὸ παχὺ στρῶμα χιόνος ἢ ἀποκαλματούμενον ἐκ τῶν βροχῶν καὶ ἐκ τῆς τήξεως τῶν χιόνων, θὰ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατοι, καὶ κατόπιν νίκης δὲ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν ἀντιπάλων ἡ προ-

ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΙΛΗΣ ΙΠΠΙΚΟΥ ΜΕΤΑ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΟΥ ΑΡΓΑΙΚΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΠΟΛΙΝ LONGWY, ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΝ

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΥΨΩΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

έλασις θὰ προσκόπτῃ εἰς φοβερὰς δυσχερείας. Χειμερινὰ πολιορκητικαὶ ἐνέργειαι ἐννοοῦνται, ἀλλὰ χειμερινὰς μακρὰς προελάσεις πολὺ ὀλίγας ἀναφέρει ἡ ἱστορία, καὶ ταύτας οὐχὶ ἐπιτυχεῖς. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἂν παραταθῇ ἡ διαμονὴ τῶν Γερμανῶν ἐν Γαλλίᾳ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, δὲν θὰ σημαίνῃ τοῦτο βελτίωσιν τῆς θέσεώς των οὔτε θὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἥττάν των. Εἶναι ἐν τούτοις πιθανὸν νὰ ἐλλέξουν οἱ Γερμανοὶ τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος διὰ τὴν ὑποχώρησίν των ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη μετὰ μεγαλειτέρας ἀσφαλείας, ἐμποδιζομένων τῶν Συμμάχων ἐκ τῆς κατασκάσεως τοῦ ἐδάφους νὰ καταδιώξωσι τὸν φεύγοντα ἐχθρὸν καὶ νὰ μεταβάλουν τὴν ὑποχώρησιν εἰς καταρρόπωσιν. Ἐξεφράσθη πράγματι τελευταίως κατ' ἐπανάληψιν καὶ μὲ ἐπιμονὴν ὑπὸ πολλῶν στρατιωτικῶν κριτικῶν ἡ γνώμη ὅτι οἱ ἐπιδρομεῖς ἑτοιμάζονται πρὸς ὑποχώρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ ἐκ τῆς Δυτικῆς Φλαμανδίας. Μία γραμμὴ κατὰ μῆκος τῶν Βοσγίων καὶ διὰ τοῦ κεντρικοῦ Βελγίου μέχρι τῆς Ἀμβέρσης θὰ ὑπερησπίζετο μὲ ὀλιγωτέρας δυσίας ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ θὰ ἔφερε τούτους πλησίον τῶν βάσεών των, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀπεμάκρυνε τοὺς

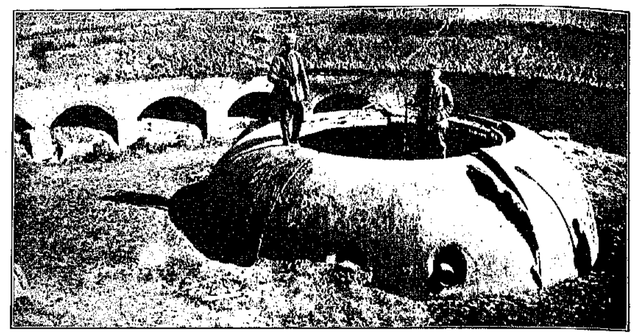

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΒΟΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ 42 ΕΚΑΤΟΣΤΟΜΕΤΡΩΝ ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΒΑΔΕ

ΠΩΣ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ.
(Κατὰ σχεδιάγραμμα Γερμανοῦ.)

καὶ τεράστιον ὅπλον εἰς τέσσαρας μῆνας τὸ συνεχώτερον. Οἱ Σύμμαχοι, κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἔχουσι πολλὰ τοιαῦτα πυροβόλα ὑπὸ κατασκευήν, δὲν ἠρχισαν ὅμως τὸ ἔργον παρὰ πρὸ μηνὸς μόλις. Ἔπρεπε νὰ προηγηθοῦν μαθηματικοὶ ὑπολογισμοί, μελέτη διαφόρων μηχανικῶν προβλημάτων, σχέδια, πειράματα καὶ τόσα ἄλλα ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν παραγωγὴν ἑνὸς νέου ὅπλου.

Βρισκόμενοι εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς παρούσης στρατιωτικῆς καταστάσεως τοῦ δυτικοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ὀλίγην διαφορὰν θὰ εὕρωμεν μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος. Οἱ Σύμμαχοι ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον νικῶντες τοὺς Γερμανοὺς μᾶλλον διὰ τῆς ἀποκρούσεως τῶν μανιωδῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τῆς διατηρήσεως τῶν θέσεών των παρὰ διὰ τοπικῆς προόδου. Αἱ ἐπιτελεσθεῖσαι κατὰ τόπους μικραὶ πρόοδοι ἐνίσχυσαν τὸ μέτωπον τῶν Συμμάχων χωρὶς νὰ ἀπειλήσωσι τὸ μέτωπον τῶν Γερμανῶν. Ὁ στρατηγὸς Joffre ἀκολουθεῖ ἀπαρεγκλίτως τὴν στρατηγικήν τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ἑαυτοῦ εἰς ματαίας ἐπιθετικὰς ἐνεργείας, ὥστε νὰ εὕρῃ αὐτὸν ἀνίσχυρον καὶ πρὸς ἐπίθεσιν καὶ πρὸς ἄμυναν ὅταν θὰ ἀναλάβῃ ἀποφασιστικῶς τὴν σάρωσίν του. Συμφώνως πρὸς τὴν στρατηγικὴν ταύτην, τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα σφήνουν συγήθως εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐνεργείας, καί, ὅπου θερίσουν ἀρκετοὺς καὶ ἀποκρούσουν τοὺς ἐκτζῶντας, ἐπέρχονται κατόπιν εἰς ἀντεπίθεσιν ὅπως περδίσουν ὀλίγων ἑκατοντάδων μέτρων ἔδαφος ἀπὸ τὸν

Συμμάχους ἐκ τῶν ἰδικῶν των βάσεων εἰς πολὺ καλὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, δυσχεραίνουσαν τὰς συγκοινωνίας, καὶ μάλιστα ἂν τὰ μέσα ταύτης καταστραφοῦν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν φυγήν του. Ἀρκετὸν μέρος τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι μάχονται τώρα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ εἰς μάταιον καὶ ἄκαρπον ἐπιθετικὸν ἀγῶνα, θὰ ἠδύνατο τότε νὰ σταλῇ κατὰ τῶν Ρώσσων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Σιλεσίας. Τὸ Γερμανικὸν μέτωπον ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω γραμμῆς θὰ ἦτο πολὺ μικρότερον ἐκείνου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦσι τώρα αἱ στρατιαὶ τοῦ Κάϊζερ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ συνεπῶς θὰ ἀπήτει μικροτέρας ἀριθμητικὰς δυνάμεις ἡ ὑπεράσπισίς του. Περιπλέον θὰ εἶχεν ὡς στήριγμα τὰ Γερμανικὰ φρούρια τῶν συνόρων, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἀποβιαχθοῦν ἀπόρθητα μέχρις ὅτου ἀποκτήσουν καὶ οἱ Σύμμαχοι πολιορκητικὰ πυροβόλα τοῦ μεγέθους ἐκείνων μὲ τὰ ὁποῖα κατεστρέψησαν τὰ φρούρια τῆς Λιέγης, τῆς Ναμούρ, τῆς Μωμπὲζ καὶ τῆς Ἀμβέρσης. Κατὰ τὴν γνώμην εἰδήμονος, ἡ κατασκευὴ τῶν πυροβόλων τῶν 42 ἀπαιτεῖ ὑπὸ κανονικὰς περιστάσεις ἓξ μῆνας, καὶ μὲ τὴν μεγαλητέραν ἐπίσπευσιν τῆς ἐργασίας δύναται νὰ ἀποπερατωθῇ ἐν τοιούτῳ φοβερῷ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΠΙΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ

ἐξηθενημένον ἐχθρόν. Ὅπου οἱ Σύμμαχοι ἀνέλαβον ἐπιθετικὴν ἐνέργειαν, ἀπέβλεπον ἁπλῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν θέσεων ὡρισμένων τμημάτων τοῦ μετώπου των καὶ οὐχὶ εἰς τὴν διάρρηξιν τῶν Γερμανικῶν γραμμῶν. Τοῦτο ἤγειναν ἰδίως εἰς τὸ Βελγικὸν ἔδαφος καὶ εἰς τὴν περίχωρον τοῦ Μεύσου. Εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη ἡ ἐπιθετικότης αὕτη εἶχεν ἁμυντικὸν σκοπόν. Εἰς τὰ βόρεια ἀπεσκοπεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν Γερμανῶν ἔκ τινων σημείων τὰ ὁποῖα εἶναι αἱ στρατηγικαὶ κλεῖδες τῆς Γαλλικῆς παραλίας. Ἡ πολιχνη τοῦ Ὑπρὲς εἶναι τὸ χυριώτερον τῶν σημείων τούτων, καὶ ἡ ὑπεράσπισίς της ἀνετέθη εἰς μέρος τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐφάνησαν κατώτεροι τοῦ δυσκόλου ἔργου. Λυσσωδέστατα ἦσαν καθ' ὅλον τὸν μῆνα αἱ ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν κατὰ τοῦ Ὑπρές, τὸ ὁποῖον εἰσχωρεῖ δίκην σφηνὸς εἰς τὸ μέτωπόν των. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε ἀρνητικόν. Ἀνελ νὰ κερδίσουν ἐκ τῶν ἐπιθέσεων τούτων οἱ Γερμανοί, ἀφοῦ ἐθυσιάσθησαν κατὰ χιλιάδας, ἔχασαν ἔδαφος περὶ τὴν Βελγικὴν πολίχνην καὶ εἶδον τὸ μέτωπόν των καμπτόμενον ἔτι περισσότερον ἐκ τῆς βραδείας καὶ μεθοδικῆς προελάσεως τῶν Ἀγγλο-Ἰνδικῶν στρατευμάτων. Βορειοδυτικώτερον τοῦ Ὑπρές, μέχρι τῆς παραλίας, οἱ Γερμανοὶ δὲν ἦσαν εὐτυχέστεροι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των. Κατόπιν μακροτάτων καὶ ἀδιακόπων προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι ἠρίθμησαν ἐπικινδύνως τὰς γραμμὰς των καὶ ἐξήνεγκαν μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ των, ἡ μόνη πρόοδός των ἦτο ἡ κατάληψις τοῦ χωρίου τῆς Δικμούδης, κειμένου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ὑζέρ. Διεπεραιώθησαν εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην μόνον διὰ νὰ ὑποχωρήσωσι ταχέως κατόπιν ἥττης ἐπὶ τῶν πτωμάτων χιλιάδων συμπολεμιστῶν των. Ἐκτὸς λωρίδος ἐδάφους τριακοσίων μέτρων ὁλοκλήρος ἡ λοιπὴ ἀριστερὰ ὄχθη τοῦ Ὑζέρ εἶναι εἰς χεῖρας τῶν Συμμάχων. Οἱ ἡρωϊκοὶ Βέλγοι ἔγραψαν ἐκεῖ μὲ τὸ αἷμα τῶν νέας λαμπρᾶς σελίδας τῆς ἐθνικῆς των ἱστορίας, πλήρεις δόξης καὶ ἐπικινδυνότητος. Πρὸν ἀποσυρθοῦν τελικῶς εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ δεκάκις τοὐλάχιστον ἔχασαν καὶ ἐπανέκτησαν τὴν Δικμοῦδην μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτοὺς Γάλλων. Ἐκκοπιζόμενοι ὑπὸ ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων, ἐκαινήργοντο μὲ τὴν ἀπεριόριστον περιφρόνησιν τοῦ θανάτου τὸν ὁποῖον ἐμπνέει ἡ ἀσύγνωσις, καὶ λογίζοντες τὸν ἐχθρὸν ἔρριπτον αὐτὸν ἐκτὸς τῆς κατηρτισμένης ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ μικρᾶς τάλεως. Ἄλλου τρομεροῦ ἀγῶνος κέντρον ἦγειναι βορειότερον ἡ ἄσημος πρότερον παραλίος πολίχνη τοῦ Νιοῦπορτ, ὁ τελευταῖος Βελγικὸς λιμὴν πρὸ τῶν Γαλλικῶν συνόρων. Τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγῶνος τούτου εἶναι ἡ συμμετοχὴ ἑλαφρῶν σκαφῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΑΧΥΒΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ

στόλου. Εἰς πᾶσαν ἀπόπειράν των πρὸς κατάληψιν τῆς παραλίας οἱ Γερμανοὶ ὑπέστησαν φοβερὰν θέρισμα ἐκ τῶν ὀβίδων τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς τῶν Ἄγγλων πεζοναυτῶν οἱ ὁποῖοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ μυδραλλιοβόλων.

Ἂν ἠνοίγετο εἷς συνεχὴς τάφος ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι τοῦ Ὑπρὲς θὰ ἔπρεπε νὰ ριφθοῦν κατὰ σωροὺς οἱ νεκροὶ τῶν μαχῶν, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἐκεῖ χώραν ἀφ' ὅτου τὸ Βέλγιον ἤγειρε πάλιν κέντρον τοῦ ὅλου πολέμου, διὰ νὰ τοὺς περιλάβῃ ὅλους. Τὰ Ὑπρὲς ἀμφισβητεῖται ἀφ' ὅτου οἱ Σύμμαχοι ἐξέτειναν τὴν ἀριστερὰν των πτέρυγα μέχρι τοῦ Βελγίου, καὶ περὶ τὸ Νιοῦπορτ ὁ σγὼν ἤρχισεν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ἀντέρπης. Ὑπελογίσθη ὅτι τὸ Ὑπρὲς μόνον εἰς τὸ διάστημα τῶν δύο πρώτων ἑβδομάδων τοῦ Νοεμβρίου ἐ τοίχισεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἑκατὸν χιλιάδας νεκρούς καὶ τραυματίας, χωρὶς κἂν νὰ κυριευθῇ. Ὁλόκληρα στρατιωτικὰ σώματα συνετρίβησαν εἰς τὰς καθημερινὰς ἐπιθέσεις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐστάλησαν ἐκ Γερμανίας πρὸς ἀντικατάστασίν των. Στρατὸς τῆς πρώτης γραμμῆς, ἀγέναιοι νεοσύλλεκτοι, ὑπερήφιμοι ἄνδρες τῆς ἐφεδρείας, παρήλκοτοι, ὑπερήφιμοι καὶ ἐθελονται ὅλων τῶν ἡλικιῶν ἐδοκιμάσθησαν ἐπὶ διαδοχικῶς καὶ ὅλοι ὁμοῦ καὶ εὐθυσιάσθησαν κατὰ μυριάδας χωρὶς νὰ φέρωσιν εἰς τὸ διάστημα δύο μηνῶν τὸ παραμικρὸν ἀποτέλεσμα. Ὅταν ἐκλονίσθησαν αἱ γραμμαὶ τῶν Βέλγων κατὰ μῆκος τοῦ Ὑζέρ ἐκ τῆς τρομερᾶς πιέσεως τῶν διαρκῶς ἀνανεουμένων Γερμανικῶν ὄγκων, οἱ ἀμυνόμενοι προσέφυγον εἰς τὸν πλημμυρισμὸν τῆς χώρας, ἀνοίξαντες τὰς κλεῖδας τῶν διωρύγων αἱ ὁποῖαι διασχίζουν τὴν χαμηλὴν ἐκείνην χώραν πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις. Συντάγματα ὁλόκληρα τῶν ἐπιδρομέων εὗρον τὸν θάνατον εἰς τὰ ἐφορμήσαντα κατ' αὐτῶν ὕδατα τῆς Βελγικῆς γῆς. Ἀλλ' οὔτε ὁ τρόμος τῶν ἀπωλειῶν οὔτε ὁ φραγμὸς τῶν ὑδάτων ἠμπόδισαν τοὺς Γερμανοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἐπίθεσιν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ὑζέρ. Μόλις ἤρχισαν νὰ ἀποσύρωνται τὰ ὕδατα, ἡ Δικμούδη ἐδέχθη νέαν Γερμανικὴν ἐπίθεσιν. Τὰ πτώματα τῶν πιπτόντων κατὰ τὴν προέλασιν διὰ μέσου τῶν ὑδάτων ἐστρωνον τὴν ὁδὸν τῶν ἐπερχομένων καὶ ἔδιδον στερεὰν βάσιν εἰς τοὺς πόδας των διὰ τὴν ἔφοδον, ἥτις κατέληξεν εἰς τὴν τελικὴν ἐκτόπισιν τῶν Βέλγων ἐκ τῆς Δικμούδης, τοῦ μόνου σημείου τὸ ὁποῖον κατέχουν οἱ Σύμμαχοι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ὑζέρ. Ἡ Δικμούδη, εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν, ἔγειναν ἀφετηρία πολλῶν ἐπιθέσεων πρὸς κατάληψιν καὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης, ἀλλὰ κάθε ἐπίθεσις ἦτο καὶ μία νέα συμφορὰ ἄνευ ἀποζημιώσεως διὰ τοὺς ἐπιδρομεῖς. Εἰς τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα αἱ ἀπώλειαι τῶν Συμμάχων δὲν ἦσαν μικραί, ἀλλ' αἱ θυσίαι τῶν Γερμανῶν ἦσαν ἀπείρως μεγαλήτεραι καὶ περιπλέον ἄκαρποι. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐκράτησαν τὰς θέσεις των εἰς τὸ Βελγικὸν ἔδαφος ἀποζημιώνει αὐτοὺς πλουσιοπαρόχως διὰ τὰς θυσίας των. Ἀντιμετωπίζουν τώρα πολὺ ἀσθενέστερον ἐχθρόν, ὁ ὁποῖος θὰ δυσκολεύεται τοῦ λοιποῦ διακρῶς περισσότερον εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπωλειῶν του, ἐνῷ αὐτοὶ ἔλαβον καιρὸν νὰ προαγάγουν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαισθητῶς τὴν ἐκγύμνασιν καὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐφεδρικῶν καὶ τῶν νέων συνάμεών των καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁπλισμοῦ των. Ὅταν οἱ Γερμανοί, πεισθέντες τελείως περὶ τῆς ἀτελεσφορίας τῆς ἐπιθετικῆς ἐνεργείας των, θὰ ἐκκενώσουν τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ περιορισθοῦν μὲ τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ των εἰς ἀμυντικὸν ἀγῶνα ἐντὸς τοῦ ἐδάφους των, οἱ Σύμμαχοι θὰ ἔχουν ἕτοιμα πρὸς μάχην ἐπτομμύρια ἅλα νέου στρατοῦ διὰ νὰ ἀναλάβουν τὸν ἐπιθετικὸν ἀγῶνα.

Ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους τὸ μέρος τοῦ μετώπου τὸ ὁποῖον εἶδε τὴν μεγαλητέραν σφαγὴν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη κυρίως ὁ ἀγὼν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, ὡς καὶ κατὰ τὸν προηγούμενον, ἦτο τὸ μεταξὺ τῶν Βελγικῶν συνόρων καὶ τοῦ

ΤΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ

'Αρράς. Εἰς τὰ λοιπὰ σημεῖα τοῦ μετώπου αἱ προσπάθειαι τῶν Γερμανῶν ἀπεναντίας μᾶλλον τὴν προαγωγὴν τῶν γραμμῶν ἐνδότερον ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους, τὴν κατάληψιν ἐπικαίρων θέσεων καὶ τὴν ἐκπόρθησιν φρουρίων, ἐνῷ εἰς τὸ ἀνωτέρω τμῆμα οἱ Γερμανοὶ ἠγωνίσθησαν ἀπεγνωσμένως ὅπως διαρρήξωσι τὴν γραμμὴν τῶν Συμμάχων, φθάσωσιν εἰς τὴν παραλίαν, καὶ ἀπομονώσωσι μέγα μέρος τοῦ βορείου Γαλλο-'Αγγλικοῦ στρατοῦ καὶ ὁλόκληρον τὸν Βελγικόν. Καὶ τῶν Συμμάχων αἱ ἐνέργειαι ἦσαν ἐκτάκτως ζωηραὶ εἰς τὸ μέτωπον ἐκεῖνο, καίτοι, κατὰ τὴν συντηρητικὴν στρατηγικὴν τοῦ Joffre, οὐδέποτε ἔλαβον χαρακτῆρα ἀποφασιστικῆς ἀποπείρας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου ἀντὶ πάσης θυσίας, ὡς αἱ Γερμανικαὶ ἐνέργειαι. Τῶν συμμαχικῶν ἐπιθέσεων ὁ κύριος στόχος ἦτο ἡ πόλις τῆς Λίλλης, τὴν ὁποίαν περιέζωσαν οἱ Γερμανοὶ διὰ σειρᾶς χαρακωμάτων καὶ διὰ συρματοπλεγμάτων, ἀποφασισμένοι νὰ διαιωνίσουν αὐτὴν διὰ κρατεροῦ ἀγῶνος. Ἡ Λίλλη εἶναι τὸ κύριον σιδηρόμα τοῦ Γερμανικοῦ μετώπου εἰς τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας. Πέραν αὐτῆς εἶναι ἡ γραμμὴ τῶν Γερμανικῶν συγκοινωνιῶν. Καὶ χωρὶς νὰ ἀπειληθοῦν ἀμέσως αἱ συγκοινωνίαι, ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τῶν Συμμάχων θὰ ἐκαμπτεν ἐπικινδύνως τὸ μέτωπον τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν βόρειον γωνίαν τῆς Γαλλίας καὶ θὰ ἠνάγκαζε κατ' ἐν Βελγίῳ μέτωπον νὰ σ'σουρθῇ τελείως ἐκ τῆς γειτονίας τῶν συνόρων καὶ ἐκ τῆς παραλίας πρὸς συμμόρφωσιν μετὰ τῆς λοιπῆς γραμμῆς. Ἡ κατοχὴ τῆς Λίλλης ἐγένετο ἀναμφιβόλως αἰτία συμφορᾶς εἰς τοὺς Γερμανούς, διότι ἀνευτοῦ ταύτης δὲν θὰ συνελάμβανον τὴν ἐλπίδα τῆς καθόδου εἰς τὴν Γαλλικὴν παραλίαν ἐκ δύο μερῶν καὶ θὰ ἐπεχείρουν τὰς ἐπιθέσεις αἱ ὁποῖαι τὶς οἶδε κατὰ πόσον ἠλάττωσαν τὴν δύναμίν των, χωρὶς νὰ στοφέρωσι τοιοῦτον σ'ποτέλεσμα. Ὅταν οἱ Γερμανοὶ στρατηγοὶ εἶδρισκον ἀρρήκτους τὰς γραμμὰς τῶν Συμμάχων εἰς τὸ Βέλγιον, ἐπελαμβάνοντο τῆς διαρρήξεως αὐτῶν ἐκ τῆς Λίλλης, ὑπέθεν μονονουχὶ βλέπον τὸ Καλαί, καὶ ἀπελπιζόμενοι ἐκεῖ ἐπανῆρχιζον τὰς ἐπιθέσεις παρὰ τὸ Ὑπρὲς καὶ τὴν Βελγικὴν παραλιακὴν ζώνην, ἐκεῖ τῇ ἐλπίδι νὰ διανοίξουν ἐκεῖθεν τὸν δρόμον πρὸς τὴν Δουγκέρκην. Οὔτε τὸ ἓν ἐπετεύχθη οὔτε τὸ ἄλλο μέχρι τοῦδε, καὶ βεβαίως δὲν θὰ γείνῃ εἰς τὸ ἑξῆς, ἀφοῦ ἤδη ἡ πίεσις τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ ἀσκήσουν ἐκεῖ οἱ Γερμανοὶ μὲ τοὺς ὄγκους των ἐκ τῶν Συμμάχων ἐδοκιμάσθη καὶ εὑρέθη ἀνεπαρκὴς, καὶ ἀφοῦ οἱ ὄγκοι ἠλαττώθησαν φοβερῶς εἰς διασπάσεις καὶ ἔχασαν εἰς πιεστικὴν δύναμιν.

Τῶν Γερμανικῶν ἐκ τῆς Λίλλης ἐπιθέσεων τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἀνέκαθεν ἀρνητικόν. Ἀντὶ τῶν Γερμανῶν προυχώρησαν οἱ Σύμμαχοι, καταλαβόντες τὴν 'Αρμαντιὲρ εἰς τὰ βορειοανατολικὰ τῆς πόλεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀπέλυσαν ἐκεῖθεν διὰ περικυκλώσεως ἐκ τοῦ βορείου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους. Μὲ τὴν 'Αρμαντιὲρ ἐν Γαλλίᾳ καὶ μὲ τὸ Ὑπρὲς ἐν Βελγίῳ, οἱ Σύμμαχοι ἐκάλπωναν παρὰ τὰ Γαλλο-Βελγικὰ σύνορα τὸ Γερμανικὸν μέτωπον καὶ ἠνάγκασαν αὐτὸ νὰ καμφθῇ εἰς γωνίαν ὁμοίαν πρὸς τὴν σχηματιζομένην εἰς τὰ νότια πλησίον τῆς Λασσινὺ καὶ εἰς τὰ ἀνατολικὰ ἐκεῖθεν τοῦ Μεύσου. Μάταιαι ὑπῆρξαν καὶ αἱ κατὰ τοῦ 'Αρρὰς ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν, νοτίως τῆς Λίλλης καὶ βορείως τοῦ ποταμοῦ Οὐάζ, καίτοι καὶ τούτων ἡ ἀρχὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 'Οκτωβρίου. Πολλάκις τὸ πρὸ τοῦ 'Αρράς συμμαχικὸν μέτωπον, κατεχόμενον ὑπὸ τῶν 'Αγγλο-Ἰνδικῶν δυνάμεων ὡς καὶ τὸ πρὸς τὸ Ὑπρὲς ἐν Βελγίῳ, ἠπειλήθη σοβαρῶς καὶ ἐνιν δύνευσε νὰ παρασυρθῇ, ὁ γενικὸς ὅμως ἀπολογισμὸς τῶν ἐκεῖ ἐνεργειῶν εἰς τὸ τέλος δύο μηνῶν εἶναι ὑπὲρ τῶν Συμμάχων, οἱ ὁποῖοι ἐστερέωσαν τὰ μέτωπόν των διὰ βραβείας προόδου καὶ καταλήψεως σπουδαίων θέσεων. Ἡ ἱστορικὴ πόλις τοῦ 'Αρράς, ἡ πατρὶς τοῦ Ροβεσπιέρου τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, εἶναι ἀπὸ πολλοῦ σωρὸς ἐρειπίων, ὡς εἶναι ἡ πόλις τοῦ Ὑπρές, παλαιοτάτη ἐπίσης καὶ πλουσία εἰς μνημεῖα τέχνης, ὡς εἶναι τέλος τόσαι ἄλλαι πόλεις μὲ τὰς ὁποίας ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν τὸ τόσον ἐκνευριστικῶς διατυμπανιζόμενον ἀπὸ τεσσάρων ἤδη μηνῶν Γερμανικὸν Kultur. Οἱ Βούλγαροι διαπρύστως ὁμολογοῦντες ὅτι ἦσαν ὁ πλέον πεπολιτισμένος λαὸς τῆς 'Ανατολῆς ἐφ' ὅσον ἔκαμνον μὲ τοὺς καννιβαλισμούς των καὶ αὐτὰ τὰ ὁποῖα τῶν προγόνων αὐτῶν Ταρτάρων νὰ ἐρυθριῶσιν ἐξ αἰσχύνης, δὲν ὑβρίζουν τὸν πολιτισμὸν περισσότερον ἀφ' ὅσον ὁ Πρωσσικὸς μιλιταρισμὸς ὑβρίζει τοὺς ἀθανάτους δημιουργοὺς τοῦ Γερμανικοῦ πνευματικοῦ κόσμου, καὶ ἐπικαλούμενος αὐτούς καὶ τὰ ἔργα των ἀρνεῖται τὸν πολιτισμόν, καταπατεῖ τὸν ἀνθρωπισμόν, κατασχύνει τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ἐπισκοτίζει μὲ τὸ ἔρεβος τῶν αἰώνων τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. Τί σχέσιν ἔχουν οἱ ὑψιπέτανοι θρεῦται τῆς ἰδέας, οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀλέθου ἀληθείας, οἱ ἱεροφάνται τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ δικαίου, οἱ δημιουργοὶ τοῦ Γερμανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Γερμανικῆς μορφώσεως, μὲ τὰ ἔργα τῶν Πράσσων ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, μὲ τὴν καταστροφὴν πόλεων καὶ χωρίων, μὲ τὴν ἀναστάτωσιν ὁλοκλήρων χωρῶν, μὲ τὴν καταπάτησιν παντὸς ἀπαρασαλεύτου νόμου τῆς ἀνθρωπότητος, πάσης ἱερᾶς ἀρχῆς καὶ πάσης ἀπαιτήσεως τοῦ πολιτισμοῦ;

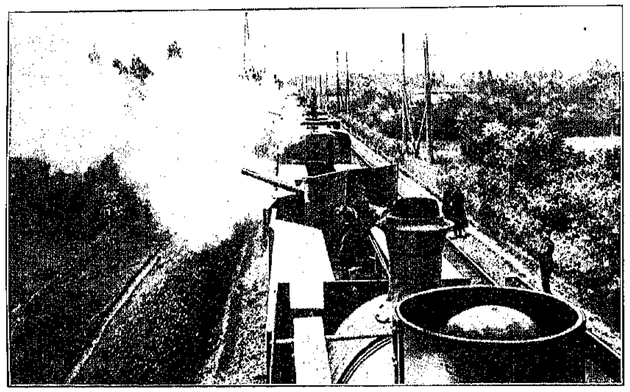

ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑ ΩΝ ΜΕΓΑΛΗ ΧΡΗΣΙΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ, ΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΚΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

Ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς σχηματιζομένης ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων μετώπων περὶ τὴν Λασσινὺ μέχρι τῶν Βοσγίων αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι εἶχον χρόνιον μάλλον παρὰ ἄξιν χαρακτῆρα, ὡς καὶ κατὰ τὸν 'Οκτώβριον, συνισάμεναι κυρίως εἰς διαλείποντα βομβαρδισμὸν μετρίας ἐντάσεως καὶ εἰς λίαν περιωρισμένας τοπικὰς συγκρούσεις πεζικοῦ. Ἡ περίχωρος τῆς ὀχυρωμένης πόλεως τοῦ Βερδοὺν σπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ ἀκόμη τὴν μόνην ἐξαίρεσιν εἰς τὴν μονότονον ταύτην τακτικήν. Ἐκεῖ οἱ Γάλλοι ἀδιαλείπτως ἀγωνίζονται νὰ εὑρύνωσι τὸ ἡμικύκλιον τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὸ μέτωπόν των περὶ τοῦ μεγάλου φρουρίου καὶ νὰ ἐνσφηνωθῶσιν ἔτι βαθύτερον εἰς τὸ κεκαμμένον Γερμανικὸν μέτωπον βορειανατολικῶς τοῦ ὀχυροῦ ἐρείσματός των, ἐνῷ οἱ Γερμανοὶ ἀφ' ἑτέρου προσπαθοῦσιν ἀπὸ δεκαημέρου καὶ πλέον νὰ πλησιάσωσι εἰς τὸ Βερδοὺν, νὰ ἐκτοπίσωσι τοὺς Γάλλους ἐκ τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Μεύσου καὶ νὰ ἀπομονώσωσι τὸ φρούριον. Αἱ προσπάθειαι αὗται τῶν Γερμανῶν ἔμειναν ἀτελεσφόρητοι ὡς καὶ εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ μετώπου. Ἀπὸ τῆς καταλήψεως τοῦ Σαὶν Μιχιὲλ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 'Οκτωβρίου οὔτε βῆμα ἔκαμον περαιτέρω πρὸς τὰ ἐμπρὸς οἱ Γερμανοὶ μονίμως. Ὁσάκις ἠδυνήθησαν νὰ κάμωσι πρόοδόν τινα ἠναγκάσθησαν ταχέως νὰ ἐκκενώσωσι τὸ κερδηθὲν ἔδαφος καὶ μέρος ἐκείνου τὸ ὁποῖον κατεῖχον πρότερον. Οἱ Γάλλοι διατηροῦσι τὰς θέσεις τὰς ὁποίας κατέλαβον εἰς τὴν προέλασιν τοῦ γωνιώδους μέρους τοῦ μετώπου βορειανατολικῶς τοῦ Βερδοὺν πρὸς τὸ Μέτς, κατὰ τὰς τελευταίας δὲ ἑβδομάδας ἔφεραν εἰς δύσκολον θέσιν τοὺς Γερμανοὺς τοὺς κατέχοντας τὸ Σαὶν Μιχιὲλ. Εἰς πολλὰ σημεῖα τὰ χαρακώματα τῶν ἀντιπάλων ἐν τῇ περιχώρῳ τοῦ Βερδοὺν μόλις πεντήκοντα μέτρα ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων, ἡ πρόοδος δὲ γίνεται ἀναγκαίως ὑπὸ τοιούτους περιστάσεις βῆμα πρὸς βῆμα. Οἱ Γερμανοὶ ἀναχωρήσαντες ποτὲ διὰ κέρδος ἐδάφους 150 μέτρων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, θεωρήσαντες αὐτὸ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Αἱ μάχαι διὰ τῶν ὁποίων ἐξασφαλίζονται τοιαῦται κερδοφόροι πρόοδοι μονονεπιδὴ χρόνονται εἰς τὸ δυσφάνταστον μέγεθος τῆς ὕλης ἐν Γαλλίᾳ συρράξεως φαίνονται μικραί. Ὁλόκληρα στρατιωτικὰ σώματα ἐκστρεφόμενα λαμβάνουσιν ἐνίοτε μέρος εἰς αὐτάς. Αἱ σπουδαιότεραι τῶν μαχῶν τούτων διεξήχθησαν εἰς τὰ περὶξ τοῦ Σαὶν Μιχιὲλ, ὅπου τελευταίως οἱ Γερμανοὶ προσέφυγον εἰς τὴν δυναμίτιδα πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ χωρίου Σωδονκούρ τὸ ὁποῖον εἶχον κυριεύσει οἱ Γάλλοι. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντιστῶσι περισσότερον εἰς τὴν ἀνάθεκτον ὁρμὴν τῶν Γάλλων, κατόπιν πολυημέρου μάχης, οἱ Γερμανοὶ ἐξεκένωσαν τὸ χωρίον, εἶχον ὅμως ὑπονομεύσει διάφορα μέρη αὐτοῦ ἐκ τῶν προτέρων, ἑτοιμάσαντες ἀληθινὴν συμφορὰν διὰ τοὺς νικητάς. Μόλις ἐγκατεστάθησαν οἱ Γάλλοι εἰς τὸ χωρίον, ἀνετινάχθη ὁλόκληρον τὸ δυτικὸν μέρος του διὰ σειρᾶς ἐκρήξεων, καὶ ἡ Γαλλικὴ δύναμις ἡ καταλαβοῦσα τὴν σπουδαίαν ἐκείνην στρατηγικὴν θέσιν ἐτάφη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ χωρίου. Οἱ Γερμανοὶ ἐπανῆλθον τότε καὶ ἀνέκτησαν τὴν θέσιν κατόπιν νέας μάχης.

Τὸ ἡσυχώτερον μέρος τοῦ μετώπου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν φονικωτάτων μαχῶν τῆς Δυτικῆς Φλαμανδίας καὶ τῆς Βορείου Γαλλίας ἦτο τὸ κέντρον μεταξὺ τῆς Σουασσὼν καὶ τῆς 'Αργόννης. Οὐδὲν σπουδαῖον ἐπεχειρήθη ἐκεῖ, ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπάλων πεισθέντων ὅτι πᾶσα σημαντικὴ πρόοδος εἶναι ἀδύνατος. Μικραὶ πρόοδοι, περιωρισμένου τοπικοῦ χαρακτῆρος, ἐγένοντο, ὑπὸ τῶν Γάλλων ἰδίως, εἰς διάφορα σημεῖα, ἀλλ' αὐταὶ δὲν μετέβαλον ποσῶς τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν ἀντιπάλων. Τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ μετώπου θὰ εἶναι τὸ τελευταῖον τὸ ὁποῖον θὰ τροποποιηθῇ ὅταν ὁποδήποτε ὁριστικῶς ἡ μάχη ὑπὲρ τῶν Συμμάχων.

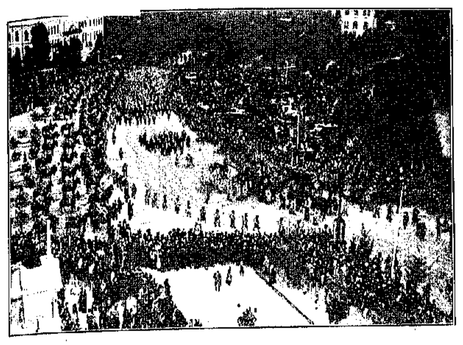

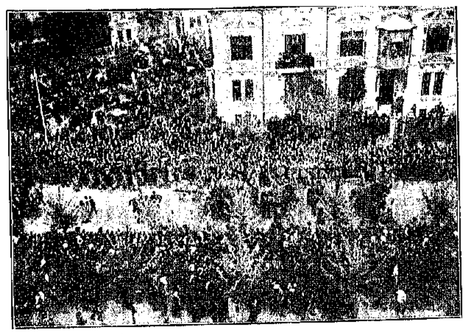

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

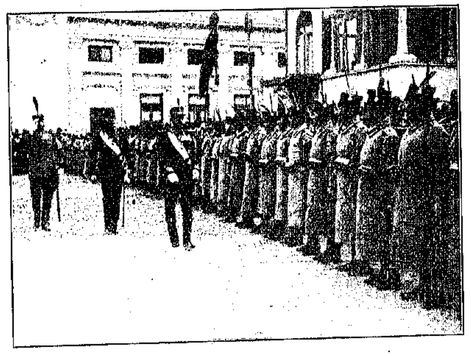

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ὅταν, τῇ συμβουλῇ τοῦ Ναπολέοντος, κατὰ τὴν 1866 μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ θρόνου παλιρροίαν τοῦ Ρουζικόνου διαδιδάρου Πρίγκηπος Κούζα, τρισαρεσθέντος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους εἰς τὸν Κάρολον, "Ρῶθος, ὑφειδέρικον, Λουδοβίκον, πρίγκηπα τοῦ Χοενζόλλερν-Σιγμαρίγκεν, οὗτος ἀπεδέχθη μὲν ἀμέσως τὴν προσφοράν, ὁ Βασιλεὺς ὅμως Γουλιέλμος τῆς Πρωσσίας ἠρνήθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀποδοχήν, διότι δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ ἕνα πρίγκηπα τῆς οἰκογενείας Χοενζόλλερν ἐπὶ θρόνου ὑποταλοῦς εἰς τὸν Σουλτάνον τῆς Τουρκίας. Μετὰ τὴν βεβαίωσιν ὅμως τοῦ πρίγκηπος Καρόλου ὅτι θ' ἀνατηρήσῃ τυπικὰς τὴν ὑποκυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ἦν θ' ἀπέσειε ἀπὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔδωσεν ἄδειαν ἀποπλοὰς εἰς τὸν νεαρὸν πρίγκηπα.

Συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἀμαξῶν μελῶν τῆς αὐλῆς τοῦ πατρός του, ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἐπεβιβάσθη ὑπὸ ψευδώνυμον καὶ εἰς δευτέραν θέσιν διὰ τῶν Αὐστρο-Οὑγγρικῶν σιδηροδρόμων, φοβούμενος ὅτι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν θ' ἀνεκαλύπτετο καὶ θὰ ἐπεστρέφετο ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.

Ἅμα ὡς ἐπέτρεψεν ἐπὶ τοῦ Ρουμανικοῦ ἐδάφους ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἔσπευσε νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἡγεμονίαν του διὰ χάριτος, ἀπονομῆς τῆς τὸν ἑπόμενον Μάϊον, ὅστε εἶχε διοργανώσει διαβήλωσιν κατ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας. Μεθ' ἡμέρας εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν καὶ ἔδωσε τὸν ὅρκον τοῦ ἡγεμόνος.

Ἡ πολιτικὴ παρίνοια τοῦ νεαροῦ ἡγεμόνος Καρόλου σπεδεύχθη αὐθις μετ' ὀλίγον, ὅταν ἐξεράγη ὁ Μεσσο-Αὐστριακὸς πόλεμος. Ὁ Μολδαβὸς σπέσειλε τότε πρὸς τὸν Κάρολον ἀπεσταλμένους, ζητῶν τὴν βοήθειάν του ὅπως ἐπαναστατήσουν ἐπὶ τὸν Αὐστρὸν Ρουμένοι. Ὁ Κάρολος ἀρνήθη νὰ ἐξαναστήσῃ τὴν ἐπιφορὰν του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι προυτίθετο νὰ ἐμβιοσυνθήσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας του, ἄτινα τότε εὑρίσκοντο εἰς οἰκτροτάτην κατάστασιν, τοσοῦτον μάλλον καθ' ὅσον ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων εἶχε δηλήσῃ εἰς αὐτὸν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ τὴν ἐπιτυχίαν ἀγαθοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐφ' ὅσον δὲν ἐνεγκαρίζετο ὑπὸ τοῦ Δουλτάνου ὡς ἡγεμὼν τῆς Ρουμανίας. Τοῦτο τέλος ἐπετεύχθη διὰ τῆς Τουρκο-Ρουμανικῆς συνθήκης, ἧτις ἔδιδεν εἰς τὴν Ρουμανίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ στρατὸν ἐν εἰρήνῃ ἐκ 30,000 ἀνδρῶν. Μεθ' ὃ ἐπετεύχθη καὶ ἡ συνομολόγησις τοῦ κρύου Ρουμανικοῦ δανείου ἐν Παρισίοις μὲ τόκον 10 τοῖς ἑκατόν.

Τὰ πράγματα ὅμως ἔβαινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον, παρὰ τὰς εἰλικρινεῖς καὶ αὐρρανὲς προσπαθείας τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου νὰ αὐθήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν πρόοδον. Μία τῶν προσπαθειῶν του τοιούτων ἦτο ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικοῦ δικτύου εἰς τὴν χώραν, ἧτις ὀλίγον ἔλειπε νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὸν θρόνον, συνεπείᾳ τῆς ἀνειλικρινοῦς πολιτικῆς τοῦ Περιποιοῦ Stransberg, ἀναδόχου τοῦ ἔργου. Ἀναλυθὲν προσωπικῶς τὸ ἔργον εἰς τὸν Stransberg καὶ ὅταν ἐστράφη ἡ γραμμὴ τῶν πρώτων ἑξήκοντα χιλιομέτρων ὁ ἡγεμὼν ἀναχώρησεν εἰς Γερμανίαν ὅπως γυμνωθῇ τὴν κρητήπισσαν Ἐλισάβετ τοῦ Βηδ, μενίαν ὅπως γυμνωθῇ τὴν κρητήπισσαν Ἐλισάβετ τοῦ Βηδ, ἧτις κατέστη γνωστοτάτη τὴν ἴδιν γραφὴν χῦραν Βασιλίσσαν, ἧτις κατέστη γνωστοτάτη ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Κάρμεν Σίλβα.

Ὅταν ὁ ἡγεμὼν Κάρολος μετὰ τῆς συζύγου του Ἐλισάβετ ἐνεστερήθεν εἰς Ρουμανίαν, εὗρε τὴν χώραν εἰς γενικὴν ἀναστάτωσιν συνεπείᾳ τῶν διαρκῶν δολοπλοκιῶν τοῦ Stransberg καὶ τῆς ἀκρᾶς ἀναρχίας τῶν ἐργατῶν. Ὁ πρίγκηψ Κάρολος κατέσπη τότε ὁ σκέφος τῆς λαϊκῆς ἀγαναπτήσεως, ἤτις, ἐμπεσόντος τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, κατ' ἣν αἱ προσπάθειαι τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ ἦσαν μὲ τὴν Γαλλίαν, ἐβδιασεν εἰς λάσιαν τοιαύτην κατὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ σκαντὸς Γερμανοῦ, ὥστε ὁ Ἡγεμὼν Γιωσὴφ Πρέβες προσεβλήθη καὶ ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἔσπευσε τότε καθ' ἑαυτὸν τὸ περιθυπουργεῖον του, ἂν ἔπαυσεν ἀμέσως καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἀπὸ τοῦ Θρόνου παραίτησίν του. Κύβευμα ὅμως ἡ ἰσχυρὸς πολιτικὸς ἀνὴρ Lascar Catargiu τὸν ἀπέτρεψε τοῦ ἐγχειρήματος καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸς τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργείου, κατορθώσας νὰ σέρῃ τάξιν εἰς τὰ δημιουργηθέντα χάος καὶ, κατὰ τὴν κατηκτέσαν, κατ' ἐν ἐπιθέσεως, νὰ ἀθῇ τὴν χώραν πρὸς τὴν πρόοδον.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1877 ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἔβαινε τὸ δεκαπλοῦν εἰς τὸν Ρωσσικὸν στρατὸν νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Ρουμανίας ὅπως κτυπήσῃ τὴν Τουρκίαν, τὴν 10ην δὲ Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀνήρωσε τὴν Ρουμανίαν ἐλευθέραν πάσης κυριαρχίας τῆς Τουρκίας. Μετὰ ταῦτα ἐπικρατήθησαν ἡ γνώστη συμμετοχὴ τῶν Ρουμάνων εἰς τὴν μάχην τῆς Πλεύνας καὶ ἡ κατάπιν ἀξιόλογος τῆς Ρωσσίας, ἥτις, βοηθηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρουμανίας, ἔκρινε καλὸν νὰ τῆς κλέψῃ τὴν Βεσσαραβίαν αὐγανίσει καὶ τῶν ἄλλων «συμπαθειῶν» Δυνάμεων, αἵτινες εἰς κάντι στασιν ἔθεσαν εἰς αὐτὴν τὴν ἐλλάδα Δόβρουτσαν. Ἀμέσως μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου Β', οἱ ἀντεπολιτευόμενοι τὴν φιλελευθέραν Κυβέρνησιν τῆς Ρουμανίας ἐπετέθησαν κατ' αὐτῆς ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ἀναρχίας. Ἡ 8η Κυβέρνησις εἰς ἀπάντησιν ἐδήλωσε τὴν ἀπόφασιν, ἥτις ἐλήφθη ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τῆς 10ης Μαρτίου 1880 νόμου, δι' οὗ ὁ εἰσήγαγε καὶ ἐψήφισε τὴν 26ην Μαρτίου 1880 νόμον, δι' οὗ ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας. Ἡ μετέπειτα ἔτη διηυθύνησαν ἐν σχετικῇ γαλήνῃ, ὁ δὲ Βασιλεὺς Κάρολος ἀφιερώθη εἰς τὴν πρόοδον τῆς χώρας του. Ὅταν ἔβιμος ἐξερράγη ὁ τῶν ἑρμιόνων τὴν Εὐρώπην γουιδόης πόλεμος, ἔπαιξ ἔτι ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ἀφοθήκεν ὑπὲρ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Ἀλλ' ὁ ὑφ' ἅπαντος τοῦ Βασιλέως Καρόλου, ἐπισυμβὰς τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1914 ἐπέρχεται καὶ 40ετὲς τὰ τοῦ λαοῦ του.

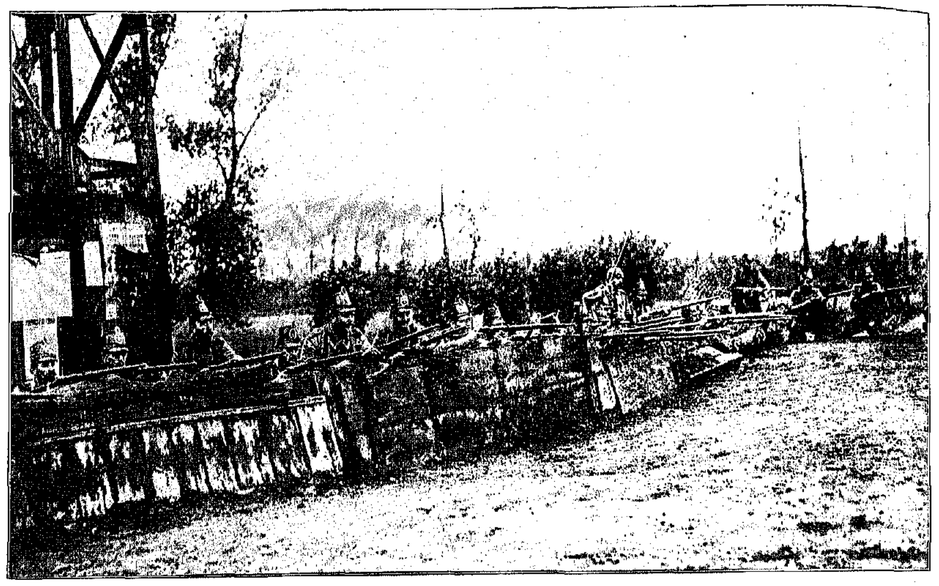

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΜΑΧΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΒΕΛΓΡΙΩ

ΤΙ ΕΣΤΙ ΚΡΟΥΠ ΤΩΝ 42

ΠΟΛΛΑ γνωμικὰ καὶ παροιμίαι ὑπάρχουν, συμπίπτουσαι πρὸς σύγκρισιν τῆς θέσεως τῆς Γερμανίας ἐν ὥρᾳ εἰρήνης καὶ τῆς συνεπείᾳ τῆς θέσεως ἐκείνης ἐπιδεικνυομένης σήμερον δυνάμεώς της. Προτιμῶ ὅμως ταύτην: Πολλῶν ποντικῶν παρουσιασθέντων εἰς τινα οἰκίαν, ἡ οἰκοδέσποινα ἐπάλεσε τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας ἵνα ἁγιάσῃ τὸν τόπον καὶ ἐνδιώξῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κελλαρίου της. Ὁ ἱερεὺς μετὰ ζήλου καὶ ποιήσας τὸν ἁγιασμόν, συνεβούλευσε τὴν ἀγαθὴν οἰκοδέσποιναν νὰ φροντίσῃ νὰ πάρῃ καὶ κομμίαν γάταν εἰς τὸν κατὰ τῶν ποντικῶν ἀγῶνα.

Τῆς ἰδέας, ἣν ἐκπροσωπεῖ ἡ παροιμία αὕτη, εἶναι πιστὸς ὀπαδὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις κατέστησε τὴν Γερμανίαν ἱκανὴν νὰ πολεμῇ κατὰ πέντε ταυτοχρόνως κρατῶν, καὶ ὅστις, νικητὴς ἢ ἡττημένος, θὰ σταλίσῃ διὰ τοῦ ὀνόματός του τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας. Γουλιέλμος ὁ Β', Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας καὶ Αὐτοκράτωρ τῶν Γερμανῶν, ἀκολουθῶν τὴν πεπατημένην, εἶχεν, ὅπως καὶ πάντες οἱ συνάδελφοί του, διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῶν. Σὺν αὐτοῖς ὅμως ἐφρόντισε νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱερέως συσταθεῖσαν γάταν—τὸ ἐργοστάσιον Κρούπ εἰς τὸ ὁποῖον ἐσωρηλατήθησαν τὰ ὅπλα ἐκεῖνα, πρὸ τῶν ὁποίων πανίσχυρα φρούρια κατέπεσαν ὡς χάρτινοι πύργοι.

Τὰ πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν ἀποκαλυφθέντα ἐν Γερμανίᾳ σκάνδαλα τῶν ἐργοστασίων Κρούπ ἐλησμονήθησαν σήμερον χάρις εἰς τὸ ὑπ' αὐτῶν προσεσομασθὲν τηλεβόλον τῶν 42 ἑκατοστομέτρων καὶ, ἀντὶ κατακραυγῆς, ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας ἐπεσωρεύει ἐπαίνους καὶ τιμὰς ἐπ' αὐτῶν. Τόσον ὥστε τὰ ἐργοστάσια Κρούπ καὶ τὸ Γενικὸν Ὑπουργεῖον τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ νὰ κρατοῦν σήμερον ὁλόκληρον τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν παλάμην αὐτῶν.

Καὶ μαζὶ μὲ τὴν τιμὴν καὶ τοὺς ἐπαίνους ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, χάρις εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα τηλεβόλα καὶ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ καὶ παντὸς ἐν γένει εἴδους πολεμικὰς μηχανάς, ἐνῷ ὁλόκληρον τὸ ἐμπόριον καὶ πᾶσαι αἱ βιομηχανίαι τῆς Γερμανίας πάσχουν δεινῶς, τὰ ἐργοστάσια Κρούπ συγκομίζουν κολοσσαῖα κέρδη ἐκ τοῦ φριχώδους φόνου ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ἧτις ἀπὸ τετραμήνου ἐξακολουθεῖ εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.

Καὶ' ὃν χρόνον οἱ ὑγρόμενοι τῶν ἄλλων Κρατῶν, χορτασθέντες πλούτου καὶ δυνάμεως ἢ ὀνειροπολοῦντες, ὡμίλουν περὶ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ παγκοσμίου διαρκοῦς εἰρήνης, καθ' ἣν ἐν μαρκὶ ἡσυχίᾳ θὰ ἐπελάμβανον τῶν ἁρπαγέντων καὶ θὰ κατεβρόχθιζον «εἰρηνικῶς» καὶ τὰ τυχὸν μὴ ἁρπαγέντα εἰσέτι, τὸ Γερμανικὸν ἔθνος, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἡφαιστειώδους δράσεως Αὐτοκράτορός του, εἰργάζετο καὶ προ τοιμάζετο διὰ τὸν περὶ τῶν ἄλλων ἀγῶνα, ὅπως διεξεδίκει τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς. Τῆς δόκου δ' αὐτῆς ἐργασίας εἰς τῶν καρπῶν εἶναι τὸ φοβερὸν πολιορκητικὸν τηλεβόλον τῶν 42 ἑκατοστομέτρων, ὅπερ, χρησιμοποιηθὲν κατὰ τῶν περιωνύμων διὰ τὴν ἰσχύν των φρουρίων τῆς Ναμούρ, μετέβαλεν αὐτὰ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς σωρὸν ἐρειπίων.

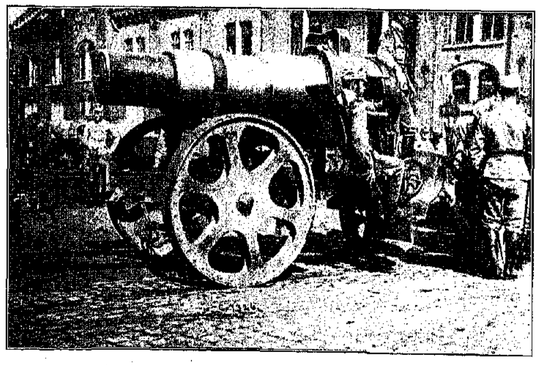

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΟΛΜΟΒΟΛΑ

Περὶ τοῦ τηλεβόλου τούτου πολλὰ ἐγράφησαν, δυστυχῶς ὅμως ὄχι πολὺ διαφωτιστικά. Καὶ ἐνῷ πολλοὶ ἔγραψαν καὶ ἐπίστευσαν ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἤδη γίνεται λόγος περὶ τοῦ τηλεβόλου τούτου, ἄλλοι ἀνέφεραν ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν Γερμανικὸν στρατιωτικὸν περιοδικὸν εἶχε γράψει περὶ αὐτοῦ, περιγράψαν τὰς διαστάσεις καὶ τὸν τρόπον τοῦ χειρισμοῦ του. Ἂν δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀληθεύῃ, δεικνύει εἰς ποῖον βαθμὸν ἀποτυφλώσεως δύνανται νὰ ὁδηγήσουν τὰ ὀνειροπολήματα περὶ παγκοσμίου εἰρήνης.

Ὡς πρὸς τὴν ἰσχύν, ἐν τούτοις, τοῦ τηλεβόλου τούτου ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος μᾶς δίδει τὰς ἑξῆς πληροφορίας: «Ἡ Γερμανικὴ προέλασις ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους, ἧτις ἐγένετο μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, παρὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν φρουρίων, θὰ ἦτο ἀδύνατος ἄνευ τῶν μεγάλων τηλεβόλων, ὧν τὴν ὕπαρξιν οὐδεὶς ἐγνώριζε μέχρι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος. Τὰ τηλεβόλα ταῦτα τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ εἶναι μεγαλείτερα τῶν μεγίστων τηλεβόλων τῶν μεγαλειτέρων Ἀμερικανικῶν ὀρέων.

«Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ δύναμις τῆς ὀβίδος τοιούτου τηλεβόλου κατ' ἀκινήτου ἐπὶ ἑνὸς στόχου εἶναι ἑκατοντάκις μεγαλειτέρα τῆς κατὰ τοῦ πλοίου ἐνεργούσης ὀβίδος.»

Σχετικῶς πρὸς τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο τηλεβόλον δὲν εἶναι ἀδιάφορον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πρωτοτύπου τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου μηχανήματος, τοῦ πεδινοῦ τηλεβόλου, ὀφείλεται, κατὰ παράδοξον τύχην, εἰς τὸν Γάλλον στρατηγόν, Langlois, καὶ ὅτι οἱ Γερμανοί, οἵτινες ἄνευ τοῦ τηλεβόλου τῶν 42 ἑκατοστομέτρων δὲν θὰ ἔρθανον μέχρι τῶν πυλῶν τῶν Παρισίων, ἐδέχθησαν ἐν ἀρχῇ μετὰ περιφρονήσεως τὴν εἴδησιν τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης τοῦ στρατηγοῦ Langlois.

«Ὅπως εἰς πάντα ὅμως οἱ Γερμανοί, ἅπαξ ἀποδεχθέντες τὴν ἀνακάλυψιν, μὲ τὴν παροιμιώδη ὑπομονήν καὶ ἐπιμονήν των, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἀνακαλύψεως καὶ ἐδημιούργησαν τὸ φοβερὸν μηχάνημα, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι στοιχίζει ἐν περίπου ἑκατομμύριον δολλαρίων καὶ δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ μόνον ὅτ' ἑκατὸν βολάς, κατέστη ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν ἐχθρῶν τῆς Γερμανίας.

Ὅταν δὲ τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐνόμισεν ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς νὰ διεκδικήσῃ ἀπὸ τὰς ἄλλας Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης τὴν «θέσιν του ὑπὸ τὸν ἥλιον», ἠθέλησε, πρὶν ῥίψῃ τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κύβον, νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῶν πολεμικῶν ἑτοιμασιῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἣν ἐφοβεῖτο περισσότερον πάσης ἄλλης Δυνάμεως.

Κατὰ τὰς ἀρχάς, ὅθεν, Μαΐου τρέχοντος ἔτους τὰ Ἀγγλικὰ ἐργοστάσια τηλεβόλων Firth, Laird, Vickers, Brown, Armstrong, Witworth καὶ Cammell ἔλαβον ἐξόχως φιλικὴν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀνηγγέλλετο ὑπὸ τοῦ Herr Krupp von Bohlen ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ταξειδεύσῃ εἰς Ἀγγλίαν. Μετὰ χαρακτηριστικῆς δὲ εἰλικρινείας ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔλεγεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐργοστάσια, ἅτινα κατεσκεύαζον ὅμοια εἴδη πρὸς τὰ ἐν Γερμανίᾳ ἐργοστάσιά του.

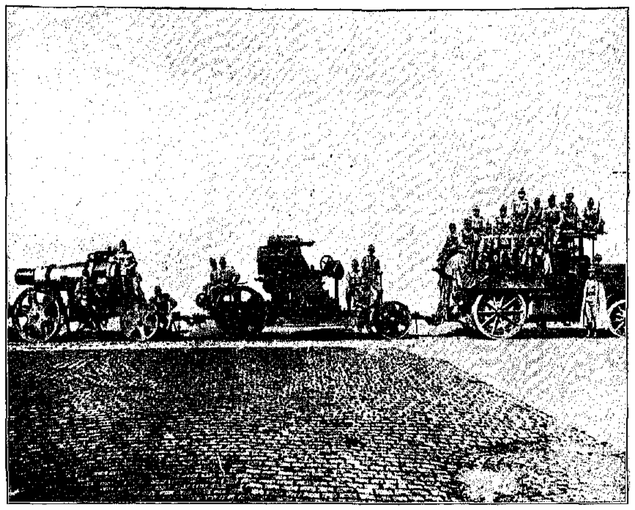

Γερμανικὸν ὁλμοβόλον Κρούπ, ἀκοντιζόμενον ἐκ τοῦ ἕλκοντος αὐτοκινήτου μετὰ πυροβολητῶν, τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς ἀνακάλυσεως καὶ τοῦ ὁλμοβόλου.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐργοστασίων πολεμικῶν εἰδῶν τῆς Ἀγγλίας διεσθάσαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὰς Ναυτικὰς καὶ Στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς χώρας καὶ ἐζήτησαν ἐπ' αὐτῶν τὴν συμβουλήν των. Συνεφωνήθη δὲ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Herr Krupp von Bohlen ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἐργοστασίων, λαμβανομένων μόνον μέτρων τινῶν, ὅπως μὴ ἴδῃ καὶ μάθῃ παρὰ πολλά.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Ὅταν ὅμως ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεως ὁ Κρούπ δὲν ἦτο μόνος. Συνωδεύετο, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ ὑπὸ Δρος Ehrensberger, ὅστις διευθύνει τὸ σημεῖα ἐκεῖνο τῶν ἐργοστασίων Κρούπ, εἰς τὸ ὁποῖον σχεδιάζονται πάντα τὰ πολεμικὰ μηχανήματα. Τί εἶδον καὶ τί ἐνόησαν ὁ Herr Krupp von Bohlen καὶ ὁ Δρ Ehrensberger δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι οἱ δύο οὗτοι ἐπινοηταὶ καὶ κατασκευασταὶ τοῦ φοβεροῦ τηλεβόλου τῶν 42 ἑκατοστομέτρων, ἐπανελθόντες εἰς Γερμανίαν, ἀνηυθύνθησαν ἀμέσως εἰς Κίελον, ὅπου ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Β', τοὺς ἀνέμενεν, καλύπτων τὴν ἀνησυχίαν του ὑπὸ τὴν αἴγλην τῆς ὑποδοχῆς τοῦ στόλου τοῦ Ἀντιναυάρχου Sir George Warrender, εἶναι μία ἀκόμη ἀπόδειξις ὅτι, ἐνῷ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἐσκέπτετο περὶ ἀφοπλισμῶν καὶ εἰρηνοποιήσεως τῆς γῆς, ἡ Γερμανία ἔθετε τὸ δέκτιμα εἰς τὸ τρομερὸν οἰκοδέμημα τοῦ γιγαντιαίου στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ της καὶ ἡτοιμάζετο ὅπως; εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, ἤτις θὰ παρουσιάζετο, κατέφερε τὸ θανάσιμον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπραγματοποίει τὴν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ὀνειροποληθεῖσαν παγκόσμιον αὐτοκρατορίαν. Καὶ ἡ εὐκαιρία ἐκείνη δὲν ἤργησε νὰ ἐμφανισθῇ. Τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος τῆς Αὐστρουγγαρίας ἔπιπτεν ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν νεκρὸν ἐν Σαραγέβῳ ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν βομβῶν καὶ τῶν σφαιρῶν τῶν περιστρόφων Σέρβων πατριωτῶν. Ἡ δ' Αὐστρία, πιεζομένη ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὅστις μέσῳ τοῦ ἐκτεισθέντος τούτου ἔβλεπεν ἑαυτὸν ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ Αὐτοκράτορα τῆς Εὐρώπης πάσης, μηδὲ τῆς Αὐστρουγγαρίας ἐξαιρουμένης, ἧς τὴν τιμὴν ὑπεκρίνετο ὅτι ἐπροστάτευεν, ὥθησε τὰ πράγματα μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ φοβερωτέρου τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους εἶδέ ποτε ἡ ἀνθρωπότης.

Ὁ πόλεμος ἤρχισε καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἡ Γερμανία ἠδυνήθη νὰ ἐπιδείξῃ καὶ μέχρι σήμερον ἐπιδεικνύει τοιαύτην ἰσχὺν καὶ τόσην πρόβλεψιν, ὥστε, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εὑρίσκεται ἐν τῷ ἄδικῳ, ἑλκύει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, μηδ' αὐτῶν τῶν ἀμέσων ἀντιπάλων της ἐξαιρουμένων. Ἐν ὅμως δὲν εἶχε προβλέψῃ, ἓν μόνον δὲν εἶχε προϋπολογίσῃ, πρὸς ὃ μόνον εἶχεν ἐθελουσίως κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡ Γερμανία.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 26ην σελίδα).

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

ΔΕΝ εἶχον ἄδικον ὅσοι εἰς τὰς ἀρχὰς ὅτε τοῦ παρόντος πολέμου ἀνήμακαν αὐτὸν διὰ τῆς Βιβλικῆς λέξεως 'Αρμαγεδδών, ἐπροφήτευον τὸν φόβον των διὰ τὴν ἐπικειμένην ἀνθρωποκτονίαν. Εἶναι ὅμως ἀμφίβολον ἂν οἱ εὐσπλαγχνισθέντες τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ εἰς τὸν μεγαλείτερον ἐξ ὅλων τῶν πολέμων, ὅσοι ποτὲ ἐπάραξαν τὰ ἔθνη τῆς γῆς, εἶχον σαφῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς γενικότητος, τὴν ὁποίαν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του ἔμελλε νὰ λάβῃ αὐτός.

Καὶ ὡς μικρὸς σπινθὴρ δύναται νὰ μεταδώσῃ πελωρίαν πυρκαϊάν, ὁσάκις εὑρεθῇ ἡ ὕδουσα εὔφλεκτος ὕλη καὶ βοηθηθῇ βεβήτως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, οὕτω καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐν Σεραγέβῳ τῆς Βοσνίας δολοφονίας τοῦ Διαδόχικοῦ ζεύγους τῆς Αὐστρίας μετέδωσε ταχέως τὴν πυρκαϊὰν τοῦ πολέμου ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν ἔκτασιν τῆς Εὐρώπης, τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς, ὅπου ὑπάρχουσι κτήσεις τῶν χωριστέρων ἐμπολέμων Δυνάμεων.

'Από τῆς Σιβηρίας μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς 'Αδριατικῆς Θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τῆς 'Ιρλανδίας μέχρι τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς 'Αφρικῆς καὶ μέχρι τῶν 'Ινδιῶν καὶ τῆς 'Ιαπωνίας, ἐκτὸς διαλειπουσῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐξαιρέσεων, ἅπασα σχεδὸν ἡ οἰκουμένη σήμερον εἶναι ἔνοπλος, διηρημένη εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα, πολεμοῦντα πεισματωδῶς καὶ ἀγρίως τὸ ἓν κατὰ τοῦ ἄλλου.

Τὸν ἀγῶνα τῆς 'Αγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας βοηθοῦν, ἐκτὸς τῶν ἰδίων αὐτῶν κτήσεων, ἡ Σερβία, τὸ Μαυροβούνιον καὶ ἡ 'Ιαπωνία, ἐνῷ μὲ τὸ μέρος τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἔχει προσχωρήσῃ ἡ Τουρκία. Ἡ συμπραξις τῆς 'Ιαπωνίας ὑπὲρ τῶν τριῶν συμμάχων ἐπὶ τοῦ παρόντος συνίσταται εἰς τὴν ἐκπόλιορκησιν κατὰ τῶν ἐν τῇ 'Απω 'Ανατολῇ Γερμανικῶν κτήσεων. Σκοπὸς δὲ τῆς 'Ιαπωνίας εἶναι ἡ ἀποσπασις ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Κάϊζερ τῶν μακρυνῶν αὐτῶν κτήσεων καὶ ἐν γένει ἡ τοποθέτησις καὶ σύντριψις τῆς ἐπικινδύνου αὐξήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη Γερμανικῆς δυνάμεως.

Ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς 'Ιαπωνίας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἦτο ἡ ἐπίθεσις της ἐναντίον τῆς ἐν τῇ Κιτρίνῃ Θαλάσσῃ Γερμανικῆς κτήσεως Κιάο-Τσάο.

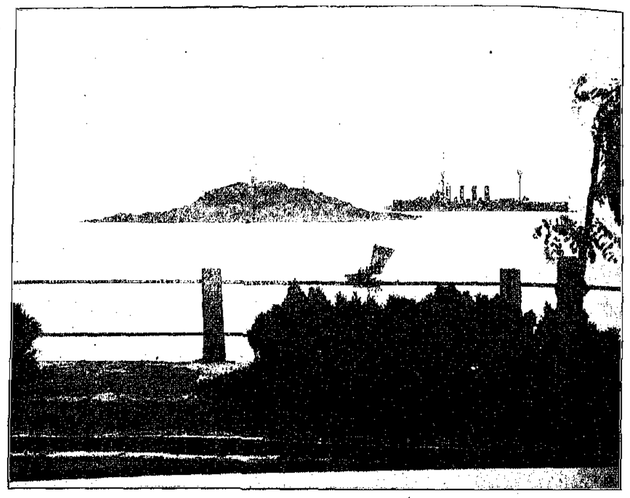

ΔΙΟΨΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

Τοῦτο κεῖται ἐν Κίνᾳ ἐναντι τῆς Κορέας καὶ ἀποτελεῖ μέρος τῆς παλαιᾶς Σινικῆς ἐπαρχίας τοῦ Σάγκ Τούγκ. Τὸ Κιάο-Τσάο κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τῷ 1897, καθ' ὃν χρόνον πολεμικαὶ σκάφη ἐνεφανίσθησαν ἐξ ἀπίνης καὶ ἀπεβίβασαν διαφόρους διοικητικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες κατέλαβον τὴν ἀπαρχίαν ἐν ὀνόματι τοῦ Κάϊζερ.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Κίνα ἔρριψε κραυγὴν διαμαρτυρίας, ἀλλ' ἡ βία ἐθριάμβευσε καὶ τὴν φορὰν ταύτην. Οὕτω δὲ ἡ πόλις, ὁ λιμὴν καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ Κιάο-Τσάο ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῆς Κίνας εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ συνθήκης ὑπογραφείσης τὴν 6ην Μαρτίου τοῦ 1898 καὶ διὰ περίοδον ἐνενηκονταζέννεα ἐτῶν.

Ἡ Γερμανικὴ διοίκησις τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ διορίζεται πάντοτε διοικητὴς τῆς ἀποικίας.

Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ Κιάο-Τσάο ἀνέρχεται εἰς 200 τετραγωνικὰ μίλια, χωρὶς νὰ λογαριασθῇ ὁ κόλπος ὅστις ἔχει ἄλλο τόσον ἐμβαδόν. Ἡ ἀποικία διαιρεῖται εἰς τριάκοντα τρεῖς δήμους μετὰ συνολικὸν πληθυσμὸν 192,000 κατοίκων. Οἱ λευκοὶ ἀνέρχονται εἰς 4,430 ἐξ ὧν 3,866 εἶναι Γερμανοί. Ἡ φρουρὰ ἀνέρχεται ἐξ ἄλλου εἰς 3,125 ἄνδρας, ἐκλελεγμένους μεταξὺ τῶν Γερμανῶν πεζοναυτῶν καὶ χιλίων περίπου Κινέζων στρατιωτῶν. Εἰς τὸ Κιάο-Τσάο ὑπάρχουν καὶ δικαστήρια διὰ τοὺς παροίκους, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἔφεσιν τὸ προξενικὸν δικαστήριον τῆς Γερμανίας ἐν Σαγκάη. Οἱ Κινέζοι ἀπολαύουν τοῦ δικαιώματος τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα ἐν ὡρισμέναις περιστάσεσι.

Σιδηρόδρομος 360 μιλίων συνδέει τὴν Σινάνδφὺν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας τῆς Σαγκάης μὲ τὴν πόλιν Τσίγκ Τάο κειμένην ἐπὶ τῆς βορείου ἀκτῆς τοῦ κόλπου τοῦ Κιάο-Τσάο.

Πλὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ Γερμανοὶ ἐπήρησαν ὑπὸ τὴν ἐλεγκτικὴν αὐτῶν μέριμναν ὅλην τὴν γύρω περιφέρειαν ἀποτελουμένην ἀπὸ 2,750 τετραγωνικὰ μίλια μὲ 84,000 κατοίκους. Τέλος μία οὐδετέρα ζώνη ἐξ 25,000 τετραγωνικῶν μιλίων μὲ 1,200,000 κατοίκους περισφίγγει τὴν ἀποικίαν τοῦ Κιάο-Τσάο.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Γερμανικῆς ταύτης ἀποικίας συνίσταται κυρίως ἀπὸ σπώρας, φασόλια, καρδιακαὶ γλυκοπατάτες. Οἱ κάτοικοι ἐπίσης ἐπιδίδονται εἰς τὴν μεταξοσκωληκοτροφίαν καὶ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀρίστων ἀνθρακωρυχείων ὡς καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ ζύθου καὶ τοῦ σάπωνος.

Τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον τοῦ Κιάο-Τσάο ἀνήρχετο τῷ 1911 εἰς 114,938,000 μάρκα, τὸ δὲ ἐξαγωγικὸν εἰς 80,295,000 μάρκα.

Πλὴν τοῦ Κιάο-Τσάο οἱ Γερμανοὶ εἶχον εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν καὶ τὰς ἀκολούθους ἀποικίας, τὰς ὁποίας ἀσημέρι κατελαμβάνουν οἱ Ἄγγλοι.

Νέα Γουϊνέα, ἐμβαδὸν 90,000 τετραγωνικὰ μίλια, κάτοικοι 463,000. Νῆσοι τοῦ Σολομῶντος ἐμβαδὸν 4,200 τ. μ. κάτοικοι 33,000. Νῆσοι Μάρσαλ ἐμβαδὸν 160 τ. μ. κάτοικοι 10,550. Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ Καρολίνα ἐμβαδὸν 800 τ. μ. κάτοικοι 78,000. Νῆσοι τῆς Ναμόα ἐμβαδὸν 1,000 τ. μ. καὶ κάτοικοι 34,000.

Ἐν ὅλῳ δὲ τὸ ἐμβαδὸν τῶν κτήσεών της πρὸ τοῦ παρόντος πολέμου ἀνήρχετο εἰς 96,420 τετραγωνικὰ μίλια, οἱ δὲ ὑπήκοοί της εἰς 619,950 ψυχάς.

Ἡ παράλιος πόλις Τσίγκ-Τάο, εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κέντρον τῆς ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ Γερμανικῆς κτήσεως, ἡ δὲ ἅλωσις αὐτῆς θὰ ἀνῆκαινε τὴν πτῶσιν ὁλοκλήρου τοῦ Κιάο-Τσάο. Ἐντὸς τῆς πόλεως συγκεντρώθησαν περίπου 3,800 Γερμανοὶ πολεμισταί, ὅπως προστατεύσωσι τὴν Γερμανικὴν σημαίαν καὶ διευκόλυνσωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Γερμανικῆς κτήσεως ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς 'Ιάπωνας.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἡ μικρὰ Γερμανικὴ φρουρὰ ὑπερήσπισε τὸ ἀπομεμονωμένον αὐτὸ Γερμανικὸν ἔδαφος ἠγειρε δικαίως τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου. Οἱ ὀλιγάριθμοι ὑπερασπισταὶ αὐτοῦ ἐγνώριζον ἄριστα ὅτι ὁ ἀγὼν των ἦτο ἄπολπις ὅσον καὶ ἄνισος. Ἐγνώριζον ὅτι εἶχον ν' ἀντιπαλαίσωσι πρὸς ἓν ὁλόκληρον ἔθνος, εἶον τὸ 'Ιαπωνικόν, ὅτι οἱ ἡνωμένοι στόλοι τῆς 'Ιαπωνίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας δὲν θὰ ἔπαυον τὴν πολιορκίαν πρὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν. Ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐλπίζωσι βοήθειάν τινα ἐκ τῆς μητροπόλεώς των καὶ ὅτι ὤφειλον ἢ νὰ παραδοθῶσιν ἢ νὰ φονευθῶσι μέχρις ἑνός.

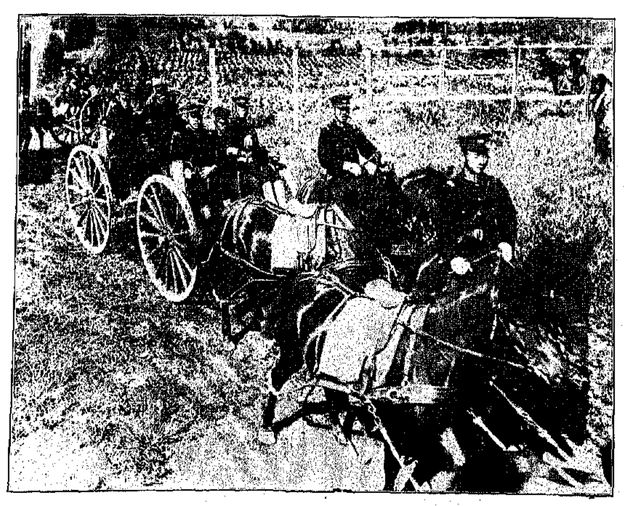

ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΔΙΑ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ.

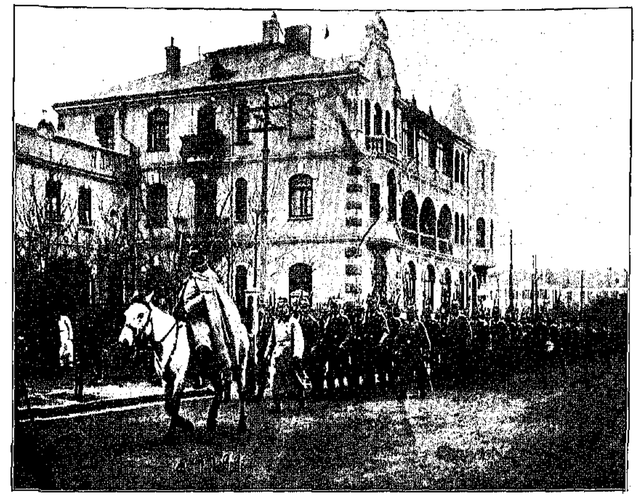

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΝ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

Ἡ ἐπὶ πλέον τῶν δύο μηνῶν ἀντίστασις τῶν Γερμανῶν κατὰ τῶν 'Ιαπωνικῶν δυνάμεων εἶναι ὄντως μαρτύριον τῆς Γερμανικῆς ἀνδρείας.

Τὸ Κιάο-Τσάο δὲν ἦτο Πὸρτ 'Αρθούρ. Ἡ φρουρά του δὲν ἦτο οὔτε τὸ δέκατον τῆς φρουρᾶς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὁ Σταίσελ εἰς τὸ περιώνυμον ἐκεῖνο Ρωσικὸν φρούριον. Ὁ Ρῶσσος στρατηγὸς ἠδύνατο ν' ἀντέχῃ καὶ νὰ περιμένῃ ἐνισχύσεις ἐπὶ μῆνας καὶ ἐν τούτοις τὸ Πὸρτ 'Αρθοὺρ ἔπεσε. Καὶ τὸ μέγα φρούριον ὅπερ ἔστερε τὴν κορυφὴν τοῦ ἐπὶ τῆς χερσονήσου Σάγκ Τούγκ ὄρους μετελήφθη εἰς σταύκτην ὑπὸ τῶν 'Ιαπωνικῶν ὀβίδων. Τίνα ἐλπίδα εἶχον οἱ Γερμανοὶ τοῦ Κιάο-Τσάο;

Οἱ 'Ιάπωνες ἐπλησίαζον ὁλονὲν καὶ ὁλονὲν αἱ ἐλπίδες των Γερμανῶν ἐχάνοντο. Καὶ ὅμως οὗτοι ἀντέστησαν μέχρις ὅτου, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, ἅπαντα τὰ ἀμυντικὰ αὐτῶν ἔργα κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς τῶν 'Ιαπώνων καὶ τοῦ συνεχοῦς πυρὸς τῶν βαρέων τηλεβόλων των.

Τὸ Τσίγκ-Τάο δὲν ἠδύνατο ν' ἀνδέξῃ, ἐπὶ πλέον, ὅταν οἱ ὑπολειπόμενοι Γερμανοὶ ὕψωσαν τὴν λευκὴν σημαίαν. Τὴν στιγμὴν ταύ' ἦν οἱ ἡρωϊκοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἀπεφάσισαν νὰ καύσωσι τὸν περαιτέρω ἀνωφελῆ ἀγῶνα, οἱ 'Ιάπωνες εὑρίσκοντο ἤδη ἔξωθι τῶν Γερμανικῶν χαρακωμάτων μὲ τὰς λόγχας προτεταμένας.

Ἐν τῷ μεταξὺ πέριξ τῶν χαρακωμάτων αὐτῶν εἶχον πέσει κατὰ σωροὺς οἱ 'Ιάπωνες στρατιῶται. Ἡ περαιτέρω ἀντίστασις τῶν ὀλίγων Γερμανῶν θὰ ἦτο ἄλογος καὶ ἄδικος αὐτοκτονία.

Πρὸ τῆς παραδόσεώς των οἱ Γερμανοὶ κατέστρεψαν διὰ δυναμίτιδος [πάντα τὰ τηλεβόλα των, τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας καὶ ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ λιμένος εὑρισκόμενα σκάφη των. Δι' ὅλα αὐτὰ ἡ πτῶσις τοῦ Κιάο-Τσάο οὐδόλως θεωρεῖται προσβλητικὴ διὰ τοὺς Γερμανούς.

Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ γεγονότα δεικνύουσιν ὅτι ὁ στρὸς μέλλει νὰ κλίνῃ εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν Συμμάχων, παρ' ὅλον τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτοθυσίαν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἐν Γαλλίᾳ, Βελγίῳ, 'Ανατολικῇ Πρωσσίᾳ, Πολωνίᾳ καὶ Ἄπω 'Ανατολῇ, καὶ παρ' ὅλα τὰ κατὰ θάλασσαν τρόπαια τῶν Γερμανικῶν σκαφῶν. Ἡ ἧττα ἀπομένως τῆς Γερμανίας θεωρεῖται γενικῶς ἀπὸ τοῦδε βεβαία καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ διανομὴ τῶν κτήσεων αὐτῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Κιάο-Τσάο, ὡς φαίνεται, μέλλει νὰ δοθῇ εἰς τὴν 'Ιαπωνίαν ὡς γέρας τοῦ πολέμου.

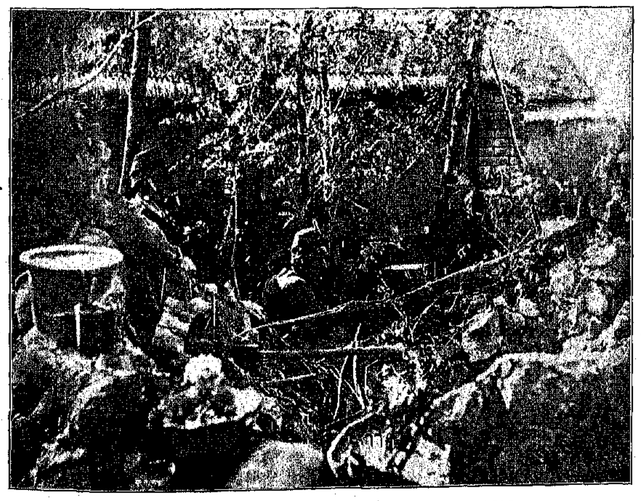

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΤΑΧΥΒΟΛΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑ ΤΟ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

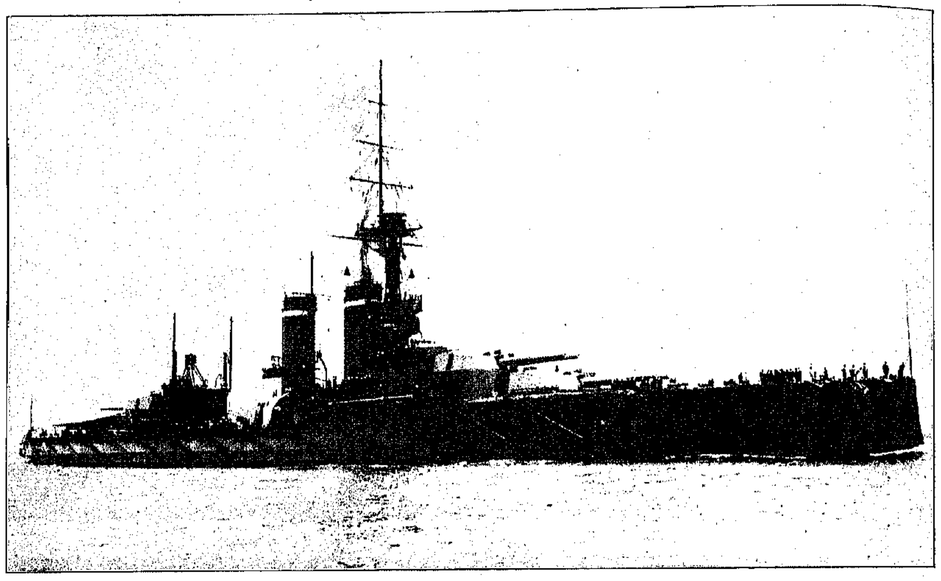

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΥΠΕΡΔΡΕΔΝΟΥΓ «AUDACIOUS», ΕΚΤΟΠΙΣΜΑΤΟΣ 23,000 ΤΟΝΝΩΝ, ΜΕ 10 ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ 13.5, ΚΑ ΠΛΗΡΩΜΑ 900 ΑΝΔΡΩΝ.

Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ της Ἀγγλίας παρουσιάζει τὸ περίεργον γεγονὸς ὅτι ἄχρις ὥρας μᾶς ἐμπνέει περισσότερον θαυμασμὸν ὁ στρατός της παρὰ ὁ στόλος της. Ἡ γενναιότης τοῦ στρατοῦ της δὲν μᾶς ἐκπλήττει, διότι οὔτε διὰ πρώτην φορὰν πολεμοῦν ἐντὸς τῆς γενεᾶς μας κατὰ ξηρὰν οἱ Ἄγγλοι ὥστε νὰ μᾶς εἶναι νέον τι τὸ φαινόμενον τῆς λαμπρᾶς ἀμύνης καὶ ἐπιθετικότητός των εἰς τὸ βόρειον τμῆμα τοῦ συμμαχικοῦ μετώπου ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ, οὔτε περιέμενέ τις τίποτε ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ὑπερηφάνους πολίτας μιᾶς ὑπερηφάνου χώρας. Ὅταν ὁ Ἄγγλος ἀναλογίζεται ὅτι μάχεται διὰ τὴν διάσωσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς μεγαλειοτέρας τῶν αὐτοκρατοριῶν ἂς εἶδέ ποτε ὁ κόσμος, ἡ αὐταπάρνησις καὶ ἡ ἀνδρεία του δὲν ἔχουν ὅρια. Τοῦτο ἀπεδείχθη εἰς κάθε πόλεμον τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὴν φύσιν τῶν ἐλατηρίων τοῦ ὑπερόχου Ἀγγλικοῦ πατριωτισμοῦ ἀναζητητέος ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον πρῶτοι εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα, ὅταν κηρύττῃ πόλεμον ἡ Ἀγγλία καὶ καλῇ τὰ τέκνα της ὑπὸ τὰς σημαίας, πρῶτοι εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς καὶ πρῶτοι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν νεκρῶν καὶ τραυματιῶν εἶναι πάντοτε οἱ υἱοὶ τῶν λόρδων καὶ τῶν πριγκήπων της. Ἡ ἀγωγὴ τῶν Ἀγγλων ἀπὸ τοῦ σχολείου μέχρι τῆς οἰκογενειακῆς των ἑστίας καὶ ἀπὸ τῆς εἰσόδου των εἰς τὰς Βουλὰς εἶναι κατ' ἐξοχὴν ρωμαϊκή, αὐτοκρατοριστική. Ὁ Πλούταρχος, μὲ τὰ ἔξοχα πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ὑποδείγματά του, μὲ τὰς βαθυτάτας παρατηρήσεις του καὶ τὰ πρακτικολογικὰ ἀποφθέγματά του, εἶναι ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς ἀνωτέρας Ἀγγλικῆς κοινωνίας καὶ τῆς Βρετανικῆς πολιτείας. Οὐδέλλως ἄπορον ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἄγγλων εἶναι παντελῶς ἐστερημένος τοῦ μαρασμώδους χαρακτηριστικοῦ τῆς παθητικότητος καὶ ἀναδεικνύεται ἐν τῇ ζωηροτέρᾳ ἐνεργητικότητί του παρὰ τῇ ἀριστοκρατίᾳ. Μήπως οἱ Κάτωνες καὶ οἱ Βροῦτοι δὲν ἦσαν ἐξ ἴσου μὲ τοὺς λόρδους κυανέαιμοι; Ἐλέχθησαν πολλά, ὄχι ἀστεῖα, περὶ τῆς διασφορᾶς τῆς Ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, καὶ ἂν ἀπὸ τοὺς ξένους ἐπικριτὰς ἔλθωμεν εἰς αὐτούς τοὺς Ἄγγλους μελετητὰς τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας δὲν θὰ εὕρωμεν πολλοὺς ἐκ τούτων ὄχι ἀξιοσημειώτως κολακευτικωτέρους εἰς τοὺς χαρακτηρισμούς των. Δέον ὅμως νὰ προστεθῇ εἰς τὰ λεχθέντα, ἐκ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ Τόρρυ ἐν καιρῷ πολέμου γνωρίζει καλλίτερον παντὸς ἄλλου κυανοαίμου νὰ ἀποπλύνῃ μὲ τὸ αἷμά του τὸν ρύπον τῆς εἰρηνικῆς κοσμικῆς ζωῆς του. Ἂν εἰς τὰ μέγαρα τοῦ Λονδίνου καὶ εἰς τὰ σαλόνια τῶν διαρκῶς προσποιήσεων παρουσιάζεται μὲ περισσὸν ψιμύθιον, εἰς τὰ πεδία ὅμως τῶν μαχῶν οὐδεὶς φυσικώτερος, οὐδεὶς πρωτογονέστερος, οὐδεὶς ἀνδρικώτερος αὐτοῦ. Εἶναι τότε ὁ λέων ὁ συμβολίζων τὴν ἰσχὺν τῆς Ἀλεξάνδρειας εἰς τὸ ἀθυσιαστήριόν της. Καμμία κρίσις περὶ τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας δὲν δύναται νὰ εἶναι πλήρης καὶ δικαία ἂν δὲν ὁμολογηθῇ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο. Ἀλλ' ἐλησμόνησαμεν τὸν στόλον.

Ἂν δὲν μᾶς ἐκπλήττῃ ἡ γενναιότης μὲ τὴν ὁποίαν μάχεται ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὸ Βέλγιον, θὰ ἦτο ὅμως ἱκανὴ νὰ ἐκπλήξῃ καὶ νὰ ἀπογοητεύσῃ ἡ μέχρι τοῦδε δράσις τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου πάντα ὅσους θὰ ἐσπευδεν εἰς τὰ συμπεράσματα χωρὶς νὰ σταματήσῃ πρὸς ἐξέτασιν τῶν περιστάσεων. Ὅταν λέγωμεν Ἀγγλίαν ἐννοοῦμεν στόλον, καὶ ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου πάντα ὅστις θὰ ἐσπευδεν εἰς τὰ συμπεράσματα χωρὶς νὰ σταματήσῃ πρὸς ἐξέτασιν τῶν περιστάσεων. Ὅταν λέγωμεν Ἀγγλίαν ἐννοοῦμεν στόλον, καὶ ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ τοῦ μεγαλείου της ἐννοοῦμεν ναυτικὸν μεγαλεῖον. Ἡ Ἀγγλία κατέρχεται εἰς πόλεμον; Ὁ στόλος θὰ κυριαρχήσῃ ἀπολύτως τῶν θαλασσῶν καὶ θὰ σαρώσῃ πάντα ἐχθρικὸν στόλον ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἐπιφανείας. Αὐτὸ περιέμενεν ὁ κόσμος ὅταν τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα καὶ καλώδια ἀνήγγειλαν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας. Καὶ περιέμενε νὰ γείνῃ τοῦτο ταχέως, ἀμέσως, ἐν καταπληκτικῇ συνοπτικότητι. Διότι ἡ αὐθαίρετος καταστρωσις τοῦ σχεδίου τοῦ ναυτικοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τοῦ οὐδετέρου κοινοῦ καὶ ἡ ἐν τοῦ σφαλοῦς διεύθυνσις τῶν κατὰ θάλασσαν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τῆς ἀνυποψιάστου φαντασίας τοῦ παρακολουθοῦντος τὸν πόλεμον ἐκ τῶν ἐφημερίδων γίνονται μᾶλλον ἀπορητικὴ πηγὴ ἀπορίας.

Μέχρι τοῦδε τὸ μόνον σημαντικὸν κατόρθωμα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου εἶναι ὅτι ἐσταμάτησε τελείως τὸ κατὰ θάλασσαν ἐμπόριον τῆς Γερμανίας καὶ περιεφρούρησε τὰ Ἀγγλικὰ καὶ τὰ συμμαχικὰ παράλια. Ἡ δρᾶσις αὕτη ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν πρὸς παθητικὴν ἄμυναν. Ἐπιχειρηματικότητα ἄλλην πλὴν τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ Καττάρου καὶ τῶν Δαρδανελλίων δὲν ἔδειξε μέχρι τοῦδε ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, ἐνῷ ἡ δρᾶσις τοῦ Γερμανικοῦ στόλου, παρὰ τὸν ἀποκλεισμόν του, μᾶς κάμνει νὰ ἀμφιβάλλωμεν ἂν τὸ φ ὁ ρ τ ε ῖ ο της Φλέδερλανδ εἶναι ἡ στρατιωτικὴ ἢ ἡ ναυτικὴ της ὀργάνωσις. Καὶ αὐτὴ ἡ πρώτη καὶ μόνη νίκη τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν παρόντα πόλεμον κατὰ θάλασσαν, ἡ ναυμαχία τῆς Ἑλγολάνδης, προῆλθεν ἐκ τῆς ἐπιχειρηματικότητος τοῦ Γερμανικοῦ στόλου, τοῦ ὁποίου μερικὰ καταδρομικὰ ἐξῆλθον τῆς βάσεώς των καὶ εἶχον τὸ θάρρος νὰ δώσουν μάχην ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας. Ἐκτοτε, ἐξαιρέσει τῆς καταβυθίσεως τοῦ «Emden», ἡ ὁποία ἦτο ἔργον τοῦ νεοσυστάτου ναυτικοῦ τῆς Αὐστραλίας, καὶ τινων ἄλλων ἐπιτυχιῶν τριτευούσης σημασίας, πᾶν ὅ,τι ἠκούσαμεν περὶ τοῦ θαλασσίου ἀγῶνος ἦτο νίκη τῶν Γερμανῶν καί, ὄχι ἁπλῆς ἥττας, ἀλλὰ συμφορᾶ τῶν Ἄγγλων.

Ἐδόθη ἤδη μία ἐξήγησις τοῦ ἀπροσδοκήτου τούτου φαινομένου ὑπὸ τοῦ Winston Churchill, καὶ εἶναι ἀπολύτως εὔλογος. Ὅταν εἷς στόλος κρύπτεται εἰς τὴν βάσιν του, εἶναι τελείως ἀσφαλὴς ἐφ' ὅσον ὁ ἀντίπαλος δὲν ἐπιχειρεῖ τὴν καταστροφὴν τῆς βάσεως ταύτης διὰ νὰ «ξερριζώσῃ τὸν ἐχθρὸν ὡς ποντικὸν ἀπὸ τὴν φωλεάν του», ἐνῷ εἰς στόλος κραταῖν τὸν ἐχθρὸν ἐν ἀκολουθείσῃ εἶναι πάντοτε ἐντεθειμένος εἰς κινδύνους, καθ' ὃ ἀπροφύλακτος, καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ χάσῃ πιθανῶς σκάφη τινὰ εἰς τὴν ἐντέλεσιν τοῦ δυσκόλου ἔργου του. Ὅταν σκεφθῇ τις ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶχεν ἀνέχαθεν ὑπ' ὄψιν τὴν πιθανότητα τῆς συμμετοχῆς τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπασχολεῖ τώρα μέρος τῶν πολεμικῶν της πλοίων, ὅτι εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἢ νὰ ἀποκλείσῃ τὸν στόλον τῆς Αὐστρίας, καὶ ὅτι ὁμοῦ μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐνδεχομένων εἶχε νὰ ὑπολογίσῃ, χάριν πλήρους ἀσφαλείας, καὶ τὴν ἀκωτάτην ἔστω πιθανότητα τοῦ νὰ παρουσιασθῇ ἀνάγκη ὅπως στείλῃ μέρος τῶν ναυτικῶν της δυνάμεων κατὰ τῆς Ἰταλίας, θὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος μὴ σπεύδων νὰ καταστρέψῃ τὰς ναυτικὰς βάσεις τῆς Γερμανίας—ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ στοίχιζεν ἴσως εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους ἀρκετὰ πλοῖα—δὲν ἔχει ἄδικον. Ὅταν δὲν θὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν ἄλλας ἀνάγκας καὶ ἄλλους ἐπικινδύνους πιθανότητας ὅλοι ὁμοῦ οἱ στόλοι τῶν Συμμάχων θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ θυσιάσουν καὶ δέκα καὶ εἴκοσι καὶ πλείονα ἕτι θωρηκτὰ διὰ τὸ «ξερρίζωμα» τοῦ ἐχθροῦ, ἐντὸς τοῦ ὅτι καὶ χωρὶς νὰ γείνῃ τοῦτο θὰ δυνηθῶσιν οἱ Σύμμαχοι νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ τῶν κατὰ ξηρὰν νικῶν των τὴν πλήρη παράδοσιν τοῦ στόλου της. Ἡ φρόνησις δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τῆς τόλμης πολύτιμος εἰς τοὺς πολέμους.

Ἡ ἐξήγησις ὅμως τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Πρώτος Λόρδος τοῦ Ναυαρχείου διὰ τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τοῦ ναυτικοῦ ἀγῶνος ἐπιδέχεται κάποιαν συμπλήρωσιν. Οἱ Γερμανοὶ ἔχουν ἀπόφασιν ἢ νὰ νικήσουν διὰ σειρᾶς ἀτομικῶν καὶ συνολικῶν ἀναμετρήσεων ἢ νὰ ἡττηθοῦν τότε μόνον ὅταν ἡ ἀνδραγαθία θὰ ἀποδειχθῇ ἀνίσχυρος πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἥττης. Μάχονται μὲ ἀκράτητον ἐν ὅλῃ τῇ κυριολεκτικότητί της, καὶ ἡ ἀπόγνωσις ὄχι μόνον τοὺς ἀπωθηρίωνει πρὸ τοῦ κινδύνου, ἀλλὰ καὶ ἐκτείνει εἰς τὸ ἔσχατον τὴν ἱκανότητα καὶ ἐπιτηδειότητά των. Οἱ Ἄγγλοι, ἐξ ἐναντίας, ἔχουν ἀπόφασιν νὰ νικήσουν καὶ γνωρίζουν ὅτι πράγματι θὰ νικήσουν. Πολεμοῦν ἄρα μὲ ἀφάγον γενναιότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ περίσκεψιν, διὰ νὰ μὴ διακινδυνεύσουν τὴν νίκην. Τὰ κατορθώματα τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων καὶ καταδρομικῶν εἶναι ἐκ τῶν πλέον ἀσυνήθων, καὶ διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐγρειάζοντο ἀσυνήθεις περιστάσεις, οἷαι εἶναι ἐκεῖναι ὑπὸ τὰς ὁποίας διεξάγουν τὰν ἀπέλπιδα πόλεμόν των οἱ Γερμανοί, τελειοποιοῦντες ἐν τῇ ἀπογνώσει των τὴν ἰδέαν τοῦ ἡρωϊσμοῦ. Οὐχὶ σπανίως ἐκ τῆς ἀπογνώσεως προέκυψεν ἡ νίκη.

Αἱ παράτολμοι ἔξοδοι τῶν Γερμανικῶν πολεμικῶν πλοίων ἐκ τοῦ Κιέλου καὶ ἐκ τῆς Ἐλγολάνδης καὶ ἡ ὀδύσσεια τῶν Γερμανικῶν καταδρομικῶν ἀνὰ τοὺς ὠκεανοὺς εἶναι ἐντελῶς νέον μάθημα τὸ ὁποῖον προσεθέτει ἐκ τοῦ πολέμου τούτου εἰς τὴν ναυτικὴν στρατηγικήν. Ὅσαι χῶραι δύνανται νὰ βασισθοῦν εἰς τὸ ἔμψυχον ὑλικὸν τοῦ ναυτικοῦ των ὅσον ἡ Γερμανία εἰς τὸ ἰδικόν της θὰ λαμβάνουν εἰς τὸ ἑξῆς ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν Γερμανῶν ναυτῶν κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ναυτικοῦ των προγράμματος. Καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν στόλων θὰ καταστρώνουν ἀναλόγως τὰ πολεμικά των σχέδια ὅταν ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην πεποίθησιν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τὰ πληρώματά των. Διότι θὰ ἠδύνατο σχεδὸν νὰ εἴπῃ κανείς: Παράτεινον τὴν διάρκειαν τῶν περιστάσεων αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζουν τὸν Ἀγγλικὸν στόλον εἰς παθητικὴν δρᾶσιν· ἀφαίρεσ.ν πᾶν ὅριον χρόνου διὰ τὴν τελικὴν νίκην· προϋπόθεσον Γερμανικὴν νίκην κατὰ ξηράν, καὶ δύνασαι νὰ εἶσαι σχεδὸν βέβαιος ὅτι ὁ Γερμανικὸς στόλος εἰς ἀόριστον χρόνου διάστημα θὰ ἔχῃ στεῖλῃ ἂν πρὸς ἕν, χωρὶς γενικὴν μάχην, ὅλα τὰ σκάφη τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Κάτι τι τοιοῦτον ἔχει τοὐλάχιστον ἀρχίσει νὰ γίνεται.

Ἐναντίον ἑνὸς Γερμανικῶν καταδρομικῶν δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, τὰ ὁποῖα εὑρεν ἡ ἔκρηξις τοῦ πολέμου ἐγκατεστημένα ἀνὰ τοὺς τρεῖς ὠκεανούς, ἐξαπεστάλησαν ἀπὸ μηνῶν ἑβδομήκοντα Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ Ρωσσικὰ καταδρομικά. Ἀλλ' οἱ ὠκεανοὶ εἶναι ἀτέρμονες, ἔχουν ἀναριθμήτους κόλπους καὶ δρυμῶνας καὶ ἄπειρα συστήματα νήσων ὅπου δύναται νὰ καταφεύγῃ καὶ νὰ ἐξαφανίζεται ὁ καταδιωκόμενος ἐχθρός. Καὶ ἐκτὸς τούτου, ἓν πολεμικὸν πλοῖον, καὶ ἀναπληρωτόμενον, κατορθώνει πολλάκις νὰ διαφύγῃ ἐν πλεονεκτῇ εἰς ταχύτητα. Εἰς τὸ στάδιον τοῦ «Emden» δὲν ἐδόθη τέρμα παρὰ ὅταν τὸ διαδόχου «ἐμποροπλοιοδυθυσητήριον», ὡς τὸ ὠνόμασαν οἱ Ἄγγλοι, συνηντήθη ὑπὸ τοῦ ταχυτέρου Αὐστραλιανοῦ καταδρομικοῦ «Sydney» εἰς τὴν νῆσον North Keeling τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ. Ἡ ταχύτης εἶναι φοβερὸν ὅπλον εἰς ἓν πολεμικὸν πλοῖον. Ἔχων τὸ πλοῖον τοῦτο εἷς στόλος ἢ στολίσκος ἢ ἁπλῆ ναυτικὴ μονάς, ἀναζητεῖ καὶ εὑρίσκει τὸν ἐχθρὸν ὅταν συμφέρῃ, καὶ ἀποφεύγει αὐτὸν ἐφ' ὅσον δὲν συμφέρει. Τοῦτο κάμνουν τὰ ὑποπλοίαρχα ἓξ ἑνὸς τῶν ἑνέα πλανοδίων Γερμανικῶν καταδρομικῶν.

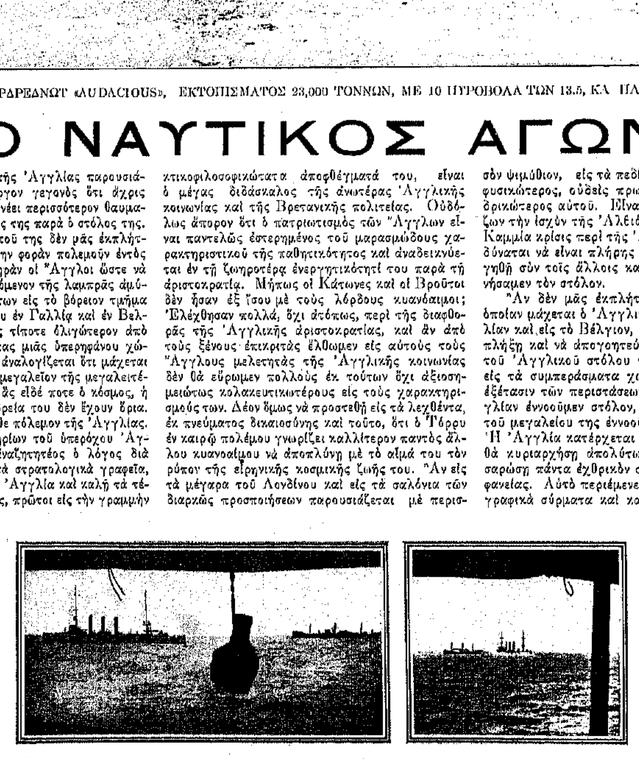

Εἰς τὴν ἀριστερὰν εἰκόνα φαίνεται τὸ Γερμανικὸν καταδρομικὸν «Ἔμδεν» μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορτηγοῦ «Ποντοπόρος», τὸ ὁποῖον ἡχμαλώτισε φορτωμένον μὲ γαιάνθρακας καὶ τὸ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἀκολουθεῖ. Εἰς τὴν δεξιὰν εἰκόνα φαίνεται ἐπίσης τὸ «Ἔμδεν» ἑτοιμαζόμενον νὰ βυθίσῃ τὸ Ἀγγλικὸν φορτηγὸν «Diplomat». Ἀμφότεραι αἱ φωτογραφίαι ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ αἰχμαλωτισθέντος πλοίου «Kabinga».

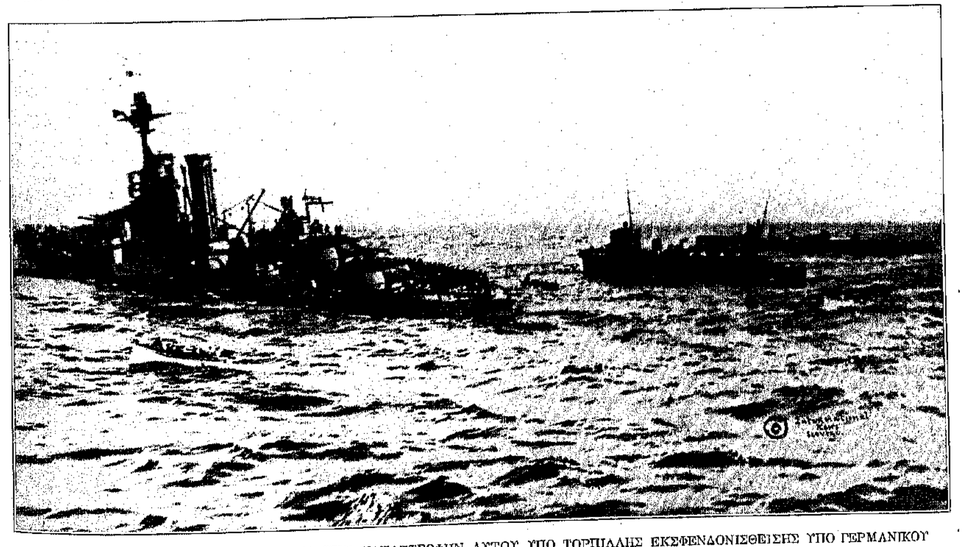

ΤΟ ΥΠΕΡΔΡΕΔΝΟΥΓ «AUDACIOUS» ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟ ΤΟΡΠΙΛΛΗΣ ΕΚΣΦΕΝΔΟΝΙΣΘΕΙΣΗΣ ΥΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΕΞΩ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΚΤΗΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ πρώτη μεγάλη ἀπώλεια τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἦτο ἡ καταβύθισις τῶν καταδρομικῶν «Hogue», «Cressy» καὶ «Aboukir» ὑπὸ Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου τὴν 22 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν. Ἦτο ἡ ἐκδίκησις τῶν Γερμανῶν διὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἑλγολάνδης. Καὶ δὲν εἶχε τόσην μεγάλην σημασίαν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἀπωλείας τῶν τριῶν Ἀγγλικῶν καταδρομικῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀρκετὰ παλαιά, ὅσην εἶχεν ἡ λεπτομέρεια ὅτι ἡ καταβύθισις αὐτῶν ἦτο ἔργον ὑποβρυχίου. Οἱ Γερμανοὶ ἔδειξαν ὅτι τὸ σχέδιόν των ἦτο νὰ προξενήσουν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρας ναυτικὰς ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρὸν χωρὶς νὰ ἐκθέσουν εἰς κίνδυνον τὴν κυρίαν δύναμιν τοῦ στόλου των. Ἡ διακινδύνευσις ὀλίγων ὑποβρυχίων εἰς παρακόλουμους ἐπιχειρήσεις μακρὰν τῆς βάσεώς των δὲν σημαίνει πολὺ διὰ τὸν Γερμανικὸν στόλον. Τὰ ὑποβρύχια στοιχίζουν ἐλάχιστα καὶ ναυπηγοῦνται τάχιστα. Ἡ σπουδαιοτέρα ἀπώλεια εἰς τὴν καταβύθισιν ἑνὸς Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου εἶναι ἡ τοῦ τολμηροῦ πληρώματος τὸ ὁποῖον ἀναπληρώνεται δυσκολώτερον τοῦ μικροῦ καὶ ὀλιγοδαπάνου σκαφιδίου. Διὰ τῶν ὑποβρυχίων κατορθώνουν οἱ Γερμανοί, παρὰ τὴν μεγάλην ὑπεροχὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, νὰ ἔχουν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ναυτικῆς ἐνεργείας, ὄντες ἐπιθετικοὶ κατὰ θάλασσαν ὅπως καὶ κατὰ ξηράν, καὶ τοῦτο ἐνῷ ὁ στόλος των διατελεῖ ἐν ἀποκλεισμῷ. Εἰς τὴν ἐπιθετικότητα τῶν Γερμανῶν ἀποδοτέαι αἱ ναυτικαὶ ἐπιτυχίαι των. Εἶναι καθιερωμένος κανὼν τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης, ὅτι πολεμεῖν σημαίνει ἐπιτίθεσθαι. Εἰς πόλεμον διεξαγόμενον ἐπὶ ἴσοις ὅροις δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀντιπάλους καὶ μὲ ἐξ ἴσου καλὸν ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικόν, ὁ ἐπιτιθέμενος εἶναι πάντοτε ὁ νικητής. Ἡ ἄμυνα μόνον ὡς ἀναπόφευκτος ἀνάγκη εἶναι ἀξιοσύστατος καὶ πάλιν πρέπει νὰ διευθύνεται ἀπὸ ἕνα Joffre διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὑπερτέρα τῆς ἐπιθετικότητος τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ ὀλιγοδάπανον τῶν ἐπιθετικῶν κατὰ θάλασσαν μεθόδων συμπληροῦται διὰ τῶν ἐπιπλεουσῶν τορπιλλῶν, τὰς ὁποίας τὸ Γερμανικὸν Ναυαρχεῖον μετέβαλεν ἀπὸ ἀμυντικοῦ εἰς ἐπιθετικὸν ὅπλον. Δὲν περιωρίσθησαν οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν προστασίαν τῶν παραλίων των διὰ τοῦ ὅπλου τούτου, ἀλλ' ἐξαπέτειραν κυριολεκτικῶς ὁλόκληρον τὴν Βόρειον Θάλασσαν μὲ τορπίλλας, κάθε μία ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι μία δολία ἐπιβουλὴ κατὰ τῶν σκαφῶν τοῦ ἀντιπάλου. Ἡ ἀσκὶς μετεβλήθη εἰς δολοφονικὸν στιλέττον. Τὸ τοιοῦτον ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀλλ' ὁ νόμος εἶναι τὸ τελευταῖον πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον φρονεῖ εἰς τὸν πόλεμον οἱ Γερμανοί. Τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησεν ἡ Γερμανία διὰ τὴν σπορὰν αὐτῶν τῶν τορπιλλῶν δὲν εἶναι περισσότερον θεμιτὰ. Πλωτὰ νοσοκομεῖα

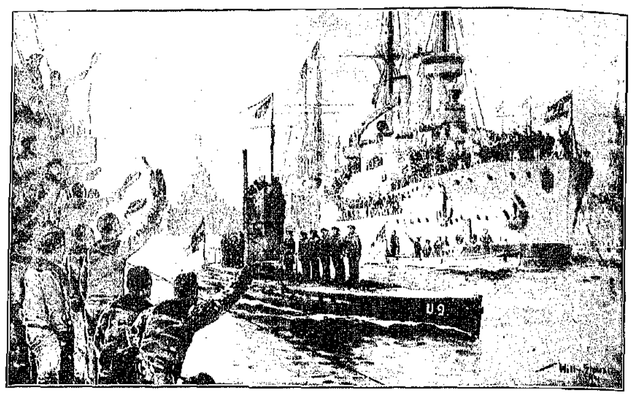

Τὸ Γερμανικὸν ὑποβρύχιον «U. 9» ἐπευφημούμενον ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τοῦ Γερμανικοῦ στόλου κατὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπιστροφήν του ἐν Wilhelmshaven, μετὰ τὴν τορπίλλισιν τῶν τριῶν Ἀγγλικῶν καταδρομικῶν.

ἐφωράθησαν ῥίπτοντα τορπίλλας εἰς τὴν θάλασσαν. Ἁλιευτικὰ πλοῖα ἰδὲ σημαίας οὐδετέρων κρατῶν ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Καὶ ὑπερωκεάνεια ἀκόμη ἀτμόπλοια κατηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων διὰ τὸν αὐτὸν ὅλον. Ἀπὸ τῆς Βορείου Θαλάσσης αἱ δολοφονικαὶ αὗται μέθοδοι τῶν Γερμανῶν ἐπεκτείθησαν μέχρις αὐτῶν τῶν Ἰρλανδικῶν παραλίων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἀσφαλῆ διὰ τὴν Ἀγγλικὴν στόλον. Πρὸ ὀλίγων ἡμέρων ἑβδομάδων κατηγγέλθη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὑπὸ μέλους αὐτῆς ὅτι οἱ Γερμανοὶ διὰ τῶν πρακτόρων τούς ὁπλίους ἔχουσιν εἰς τὴν Ἰρλανδίαν χρησιμοκοιοῦν Ἰρλανδικὰ πλοῖα πρὸς τοποθέτησιν τῶν τορπιλλῶν εἰς τὰ Ἰρλανδικὰ παράλια. Ἡ καταστροφὴ τοῦ «Audacious», τοῦ νεωτάτου καὶ ταχυπλοτάτου ὑπερδρόμωτ τῆς Ἀγγλίας, δὲν εἶναι ἴσως ἄσχετος πρὸς τὴν δρᾶσιν ταύτην τῶν πρακτόρων τῆς Γερμανίας. Ἡ θεωρία καθ' ἣν ἡ μεγίστη τῶν μέχρι τοῦδε σταλείσων τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ὠφελήθη εἰς Γερμανικὸν ὑποβρύχιον δὲν φαίνεται πολὺ πιθανή. Οἱ Γερμανοὶ διεκήλησαν ἐπισήμως πολλὰς φαντασταστικὰς ἐπιτυχίας των, καὶ οὐκ ὀλίγας ἥττας των παρέστησαν ὡς νίκας. Θὰ κατηγορεῖτο ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐπὶ μετριοφροσύνῃ τὸ Γερμανικὸν Ναυαρχεῖον ἂν ὑπετίθετο ὅτι πράγματι ἡ καταστροφὴ τοῦ «Audacious» ἦτο ἔργον ὑποβρυχίου, ἀφοῦ οὐδὲν τοιοῦτον διεκηρύχθη ἐκ Βερολίνου. Ἡ θεωρία τῆς προσκρούσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπερδρόμωτ εἰς ἐπιπλέουσαν τορπίλλην παρὰ τὰ Ἰρλανδικὰ παράλια φαίνεται πιθανωτέρα. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον τηρεῖ ἀπόλυτον σιγὴν περὶ τῆς συμφορᾶς ταύτης, οὔτε τὸ γεγονὸς ὁμολογοῦν οὔτε τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς συνέβη καίτοι γνωστάς, ἐνῷ τὸ μέγα δυστύχημα ἐπιστοποιήθη ἤδη διὰ φωτογραφιῶν.

Ἡ ναυμαχία τῆς πρώτης Νοεμβρίου εἰς τὰ παράλια τῆς Χιλῆς ἦτο ἡ τελευταία σουδαία ἐπιτυχία τοῦ Γερμανικοῦ στόλου, ὀφειλομένη εἰς πέντε ἐκ τῶν ἐπισκευηγμένων καταδρομικῶν τοῦ Κάϊζερ τὰ ὁποῖα ἀναζητοῦνται ἀπὸ τὰ ἑβδομήκοντα καταδρομικὰ τῶν Συμμάχων. Δύο Ἀγγλικὰ καταδρομικά, τὸ «Monmouth» καὶ τὸ «Good Hope» ἐβυθίσθησαν αὐτανδρα ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν καταδρομικῶν «Scharnhorst», «Gneisenau», «Leipsic», «Dresden» καὶ «Nurnberg», καὶ ἓν τρίτον, τὸ «Glasgow», διάτρητον ὑπὸ ὀβίδων εὗρεν ἄσυλον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Coronel.

Μικρότερα τῆς Γερμανικῆς ταύτης ἐπιτυχίας εἰς ἀποτελέσματα, ἀλλὰ πολὺ μεγαλητέρα εἰς ψυχικὴν σπουδαιότητα, ἦτο ἡ παραδοξοτάτη ἐπιδρομὴ ἑνὸς Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου εἰς αὐτὰ τὰ Ἀγγλικὰ παράλια τὴν 11 Νοεμβρίου. Ὑπὸ τὰ ὄμματα ἑκατοντάδων κόσμου τὸ Γερμανικὸν ὑποβρύχιον εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Downs καὶ μὲ μίαν τορπίλλην ἀνετίναξε καὶ ἐβύθισε τὴν Ἀγγλικὴν κανονιοφόρον «Tiger», ἀπομακρυνθὲν μετὰ τοῦτο ἀσφαλῶς ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς καταστροφῆς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Βελγικὰς ἀκτάς, ἀπέναντι καὶ ἐγγύτατα τῶν ναυτικῶν βάσεων τῆς Ἀγγλίας, τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια δὲν ἀφῆκαν ἐντελῶς ἡσυχον τὸν Ἀγγλο-Γαλλικὸν στόλον, ὅστις βομβαρδίζει ἐκεῖθεν τὸν Γερμανικὸν στρατὸν καὶ κρατεῖ αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν ἐκ τῆς παραλίας. Πολλάκις προσεβλήθησαν αἱ κανονιοφόροι καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα τῆς Ἀγγλο-Γαλλικῆς μοίρας ὑπὸ ὑποβρυχίων τὰ ὁποῖα ἔρθασαν ἕως ἐκεῖ ἐκ τοῦ Κιέλου, ἀψηφοῦνες τὸν κίνδυνον. Δὲν ἔγεινε ὅμως ἡ ἐπιδρομὴ αὕτη αἰτία νέων συμφορῶν εἰς τοὺς Συμμάχους. Ἐξ ἐναντίας ἓν τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων ἐβυθίσθη, χωρισθὲν εἰς δύο, ὑπὸ Γαλλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ.

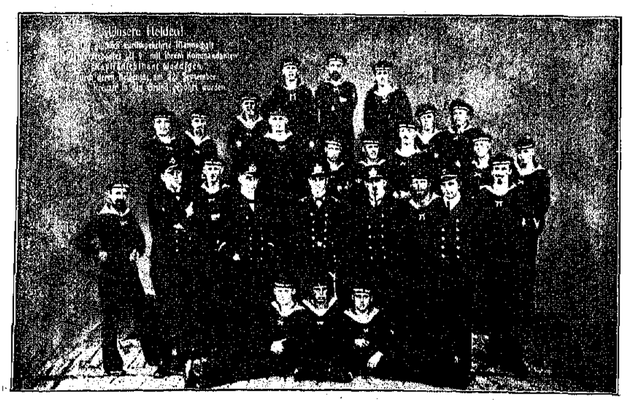

ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ «U. 9»

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ο ΤΑΒΕΜΙΑ ἄλλη χώρα τοῦ κόσμου ἠξιώθη ποτὲ ὅπως τόσον ἐπιτυχῶς ἀπεδείχθη τὸ ἀδιάβατα σημεῖα πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ὅσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐν τῇ παρούσῃ Εὐρωπαϊκῇ πολέμῳ πρὸς ὁλόκληρα ἑκατομμύρια ἀναζητωμένων.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ πάνσπλος "Αρης ἐκύκησε τὴν μάχιν ἑκατομμυρίων ἕλλην ἀνδρῶν, ἀλληλοσυντριβομένων καὶ ἀλληλοσαζομένων ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, ἀπὸ νὰ ἐξαφανίζουν τὴν νύκτα, τὴν δόξαν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς πατρίδος των, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας χύνουν τὸ αἷμά των, εἷς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἀπρημελὴ λέξις «φιλάνθρωπος» λαμβάνει σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ καθίσταται αὐδὴν, ἀπτὴ καὶ ὁρατὴ μὲ τὰς συνειδυσίας καθ' ἑκάστην ἀγρίας ἐκατοντάδες ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, τὸ ποῦ φονεύουσι εἶναι ἡ μόνη ἀπολή, ἥτις φαίνεται μὴ ἀποδίδουσα ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λαχθῇ.

Ἔργα τέχνης, ἀριστουργήματα τὰ ὁποῖα ἐκεβλάβησαν οἱ αἰῶνες, μέσα συγκοινωνίας, ὅλοι καὶ γέγυρα, καλύβαι καὶ μέγαρα, χωρία καὶ πόλεις καὶ περιφέρειαι ὁλόκληροι, ἠφανίσθησαν, καὶ διὰ τῶν ἀπαισίων μαύρων ἐρειπίων των ἵστανται χωδοὶ μάρτυρες τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ πολέμου.

Θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς ἀκούεται ἤδη εἰς ἑκατομμύρια οἰκογενειῶν ἐν Εὐρώπῃ, γονεῖς δὲ κλαίουν τὰ τέκνα των καὶ γυναικόπαιδοι τοὺς προστάτας, χωρὶς νὰ θέλουν νὰ παρηγορηθοῦν. Ποῦ ἡ ἐλπὶς τοῦ; Ποῦ τὸ στήριγμά των; Ποῦ τὸ μέλλον των; Ἡ δυστυχία, αἱ στερήσεις, ἡ καταστροφὴ ἔρχονται ὡς ἀπάνεσις εἰς τὰς οἰμωγὰς καὶ τοὺς ὀνήνους των.

Καὶ ἔμεις ἐν τῇ μέσῃ τῆς σκηνῆς ταύτης τῶν τρομερῶν καταστροφῶν τῆς Εὐρώπης χωνὴ παραγωγίας καὶ ἀνταγωνισμοῦ ἀκολουθεῖ ἀπὸ τὴν ἀπέραντον καὶ φιλόξενον χώραν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Τὸ αἴσθημα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης δὲν ἦτο συνηθὲς νὰ μὴ πλήρωμα τὰ σχῆμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ὅστις ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ ἀπολαμβάνει ἴδια τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου εἰς πάντα κλάδον τῆς τέχνης καὶ τῆς βιομηχανίας.

Αἱ παρατιθέμεναι εἰκόνες εἶναι τῶν ἐκφραστικαὶ τῆς Ἀμερικανικῆς φιλανθρωπίας ἐν τῇ παρούσῃ Εὐρωπαϊκῇ πολέμῳ, ὅσον πᾶσαι ἐπέτρεψαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου παρέλθωσι.

Πρῶτος ὁ Ἀμερικανὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔστειλε τὰ ἀποστείλῃ στρατιὰν ὁλόκληρον ἐξ ἰατρῶν καὶ νοσοκόμων εἰς τὰς ἐμπολέμους ζώνας. Ἡ ἰδέα καὶ ἡ περιφώνησις τοῦ κινδύνου ὑπὸ τῶν καλῶν τούτων Σαμαρειτῶν δὲν συγχύνουν ἄγνωστοι, δίτι ὁ ἡμερήσιος τύπος πολλάκις ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἀπαινέσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ ἔργον των.

Ἡ ὑπὸ τὴν Βέλγων ἡρωϊκὴ ἄμυνα τῆς πατρίδος των καὶ ἡ πεῖνα καὶ ἡ ἀνακδιήγησις δυστυχιῶν τοῦ ἀνδρείου ἐκείνου λαοῦ ἐκτοπίσαν οὐκ ὀλίγην αἰθθησιν παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ. Οἱ ἥρωες εἶχον ἀνάγκην τροφίμων καὶ τοιούτοι ἔστρεπε νὰ τοὺς ἀποσταλοῦν. Εἰς τὴν παρίκτωσιν ταύτην τὸ Ἱνστιτοῦτον τοῦ Ροκεφέλλερ, τὸ ἱδρυθὲν πρὸ τετραετίας καὶ προικισθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Πετρελαίων μὲ τὸ κολοσσιαῖον ποσὸν $10,000,000 διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, ἐφόρτωσε μὲ διάφορα τρόφιμα τὸ ἀτμόπλοιον «Massapéque», διὰ νὰ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τοὺς πεινῶντας Βέλγους.

Τὴν συγκινητικοτέραν ζωὴν εἰκόνα τῆς Ἀμερικανικῆς φιλανθρωπείας παρέχει ἡ ἐπιτυχὴς ἰδέα τῆς ἀποστολῆς Χριστουγεννιάτικων δώρων εἰς Ἀγγλίαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ὀρφανῶν, τὰ ὁποῖα ὀργιοῦν τὴν ἀνώλειαν τῶν πατέρων των ἢ τῶν προστατῶν των. Πράγματι πᾶν δῶρον διὰ τὸ παραπονημένο παιδίον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φλέγει μὲ μαρασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος νὰ τοῦ προαιρεῖδῃ ἡ δυστυχία καὶ μόνον αὐτὴ, ἐν δῶρον, ὅσον ἀσήμαντον, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν εἶναι, εἶναι διὰ τὸ ὀρφανὸν χαρὰ καὶ ἀναπόλησις.

Καὶ οὕτω τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐξεκίνησαν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης τὸ Ἀμερικανικὸν μεταγωγικὸν «Ἰάσων» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Κ. Ε. Κούστιφ, μεταφέρον πέραν τοῦ ὠκεανοῦ τὰ Χριστουγεννιάτικα δῶρα καὶ τὴν χαρὰν εἰς τὰ μικρὰ ὀρφανὰ τῆς Βρεττανίας.

Τὰ δῶρα ταῦτα διεβιβάσθησαν ὑπὸ διαφόρων φιλανθρώπων Ἀμερικανῶν διὰ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Κόσμος», ἥτις ποτοῦθωσε νὰ φορτώσῃ ἐπὶ τοῦ «Ἰάσωνος» 100 μεγάλα φορτάμαια μὲ παιδικὰ, ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα ἐνδύματα, μὲ ὑποδήματα, μὲ παιγνιδάκια διὰ τὰ μικρὰ καὶ μὲ ἀνθρῶπινα καὶ ποικίλα ἄλλα πράγματα. Διὰ νὰ ἐνοικήσῃ τις δὲ τὴν σχέσιν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι μία μόνη φορτηγὶς ἄμαξα μετέφερεν εἰς τὸ πλοῖον

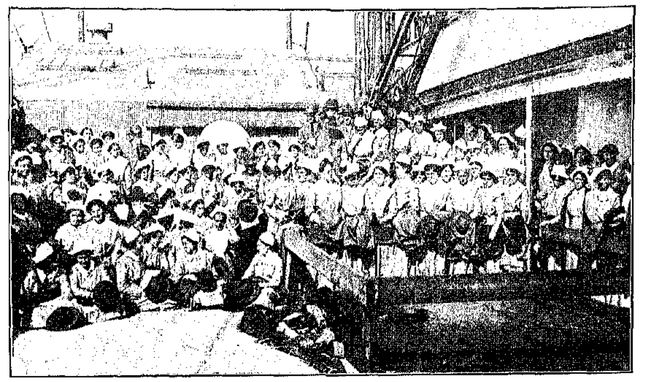

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

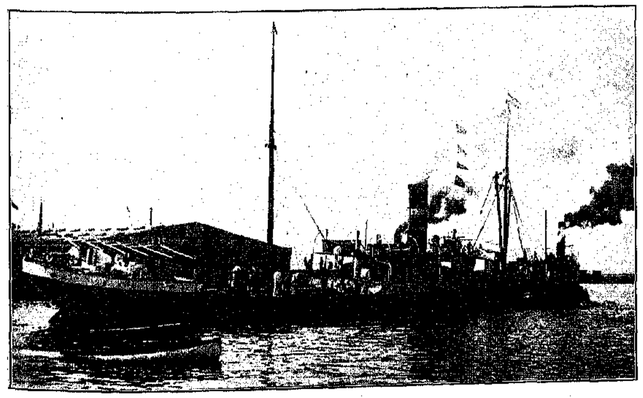

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «MASSAPEQUE» ΜΕΤΑΦΕΡΟΝ ΤΡΟΦΙΜΑ ΔΙΣ ΒΕΛΓΙΟΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΡΟΚΕΦΕΛΛΕΡ

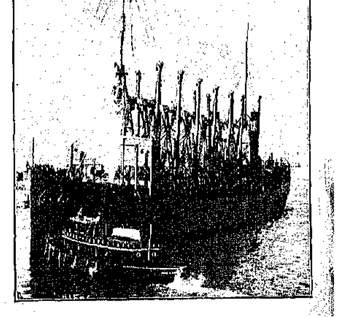

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΝ «ΙΑΣΩΝ» ΦΕΡΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ

ἐμπορεύματα ἀξίας $13,000. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ «Ἰάσωνος» προσελήφθη εἰς τὸν λιμένα κανηγυρικὸν χαρακτῆρα, ὁ δὲ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Wilson ηὐχήθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸν πλοίαρχον ὅπως τὸ πλοῖον φθάσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκκατοστροφῆς καὶ συμφορᾶς.»

Διὰ τοῦτο ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς «Κόσμος» εἶχε δίκαιον, ὅτε ἔγραφε μὲ ἐνθουσιασμόν: «Οὐδέποτε πρότερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας ταύτης ἀσημοπλοΐᾳ τι ἔκαμε παρόμοιον τοιαύτην. Γέροντες καὶ νέοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, προσέφεραν δῶρα, θάσαντες αὐτὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μεγίστου τῶν Ναυάρχων—τοῦ Σάντα Κλ ς.»

Ἀληθῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλανθρωπείας εἶναι ἀνεκτίμητα πάντοτε μέν, ἰδίως ὅμως ὅταν αὕτη ἐκδηλοῦται ὑπὸ τὰς συμφορὰς τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δυστυχίας.

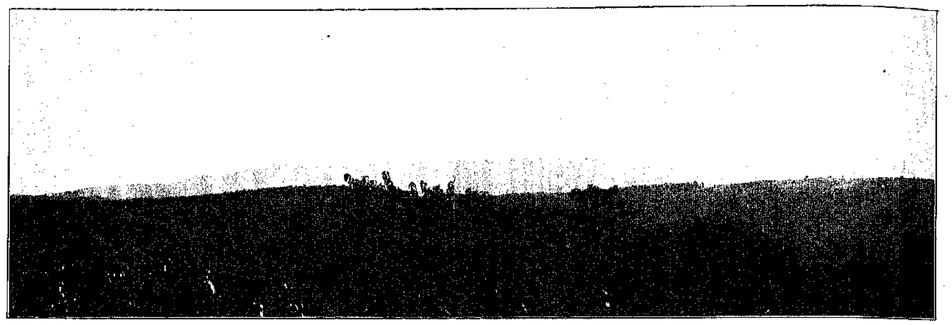

ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΣΕΡ ΚΑΙ ΒΕΝΤΟΓΕΒΙΤΣΑ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΔΡΙΝΟΝ, ΕΝΘΑ ΕΔΑΒΕ ΧΩΡΑΝ Η ΜΕΓΑΛΕΤΕΡΑ ΑΥΣΤΡΟΣΕΡΒΙΚΗ ΜΑΧΗ

ΣΕΡΒΟΙ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Αὐστρίας εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸ τρίτον στάδιόν του, μὲ τοὺς Αὐστριακοὺς μαχομένους πάλιν ἐντὸς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἡ πρώτη ὁρμητικὴ εἰσβολὴ τῶν Ρώσσων εἰς τὴν Γαλικίαν, ἠτις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἁπλῆν καὶ τὴν κατασυρφὴν μεγίστου μέρους τοῦ ἀτολμικοῦ στρατοῦ τῆς Αὐστρίας, ἔφερε καὶ τοὺς Σέρβους ἐκ παραλλήλου θριαμβεύοντας ἐντὸς τοῦ Αὐστριακοῦ ἐδάφους. Τὸ Αὐστριακὸν Ἐπιτελεῖον ἔστρεψε τότε ὁλόκληρον τὴν προσοχήν του εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας τῆς Μοναρχίας, τὰς ὁποίας ἠπείλει ὁ Ρωσικὸς κατακλυσμός, καὶ δεηυκόλυνε κατ' ἀνάγκην τὴν ἀνάληψιν ἐπιθετικῆς ἐνεργείας ὑπὸ τῶν Σέρβων. Ὁλόκληρα στρατιωτικὰ σώματα ἐνεργοῦντα κατὰ τῶν Σέρβων ἐστάλησαν εἰς τὴν Γαλικίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συντριβέντος ὑπὸ τῶν Ρώσσων στρατοῦ. Οἱ Σέρβοι ἐδράξθησαν τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἀπαλλάξωσι τὴν χώραν των ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ εἰσέβαλωσιν εἰς τὴν Βοσνίαν διὰ τοῦ Δρίνου καὶ εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν γωνίαν τῆς Οὐγγαρίας διὰ τοῦ Σάυου. Ἠγνόουν πῶς ἐπῆλθε τώρα ἡ δυσμενὴς διὰ τοὺς Σέρβους τροπὴ τῶν τυχῶν τοῦ πολέμου.

Οἱ Ρῶσσοι, ἀπαλλάξαντες διὰ λαμπρῶν νικῶν τὴν Ρωσικὴν Πολωνίαν ἀπὸ τὰς εἰσβαλούσας Γερμανο-Αὐστριακὰς στρατιάς, διέβημεν ἐκ νέου ὡς τυφὼν τὴν Γαλικίαν μέχρις αὐτῆς τῆς Κρακοβίας, ἀνασυρώσαντες τὰ συντρίμματα τοῦ πομμιγοῦς στρατοῦ τοῦ Καισαροβασιλέως. Ἡ Αὐστρία ἔχει μεγίστην ἀνάγκην στρατιωτῶν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα πρὸς σταμάτησιν τῆς σκαπανεύτου Ρωσσικῆς προελάσεως, ἥτις, ἂν παρασύρῃ ἐν τῇ ὁρμῇ της καὶ τὰ φρούρια τῆς Κρακοβίας, θὰ ἀπειλήσῃ ὄχι μόνον τὴν Βιέννην, ἀλλὰ καὶ τὸ Βερολῖνον. Συνεπῶς εἶναι δύσκολον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐνισχύθη σπουδαίως ὁ κατὰ τῶν Σέρβων μαχόμενος Αὐστριακὸς στρατός. Ἡ πιθανωτέρα ὑπόθεσις εἶναι ὅτι οἱ Σέρβοι, ἐξησθενημένοι ἤδη μεγάλως ἐκ τῶν δύο Βαλκανικῶν πολέμων, ἀποδεκατισθέντες εἰς τὴν γενναίαν ἀντίστασίν των κατὰ τῆς Αὐστριακῆς εἰσβολῆς ἐν ἀρχῇ τοῦ νέου πολέμου, καὶ ὑποστάντες νέας μεγάλας ἀπωλείας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιθετικῆς ἐκστρατείας των ἐν Βοσνίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ, ἐξηντλήθησαν τέλος εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καί, μὲ τὴν παραμικρὰν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐχθροῦ τὸν ὁποῖον ἀντιμετώπιζον, ἀνεχαιτίσθησαν, ἐκλονίσθησαν, ὠπισθοχώρησαν καὶ ἐρρίφθησαν ἐντεῦθεν τῶν συνόρων των, ἐξαναγκασθέντες νὰ λάβωσι πάλιν ἀμυντικὴν στάσιν. Εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐξασθενήσεώς των συνετέλεσαν ἀναμφιβόλως τὰ μέγιστα αἱ κατὰ τῶν φρουρίων τοῦ Σεραγέβου μακραὶ καὶ ἐντελῶς ἄγονοι προσπάθειαί των ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Μαυροβουνίων. Εἰς πόλεμον μικρᾶς χώρας πρὸς αὐτοκρατορίαν τοῦ μεγέθους τῆς Αὐστρουγγαρίας, ὑπὸ οἱωνδήποτε περισπασμοὺς καὶ ἂν παραλύωνται αἱ δυνάμεις τῆς τελευταίας, πάντοτε ἡ πρώτη θὰ ἐξαντληθῇ πρὶν δυνηθῇ νὰ ὑφίσταται τὴν μάχαιραν μέχρι τῆς καρδίας τοῦ μεγάλου ἐχθροῦ. Ἡ ἀντοχὴ καὶ τὸ μέγεθος μιᾶς χώρας εἶναι συνώνυμα. Ὁ μέγας ἀντίπαλος δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸν μικρόν, ἅστε καὶ ἠττημένος, διὰ νὰ τὸν κατασυντρίψῃ κατόπιν διὰ μόνου τοῦ βάρους του.

Ἑξήκοντα ἄνδρες τοῦ 14ου Λόχου τοῦ 1ου Συντάγματος τῆς 1ης Μεραρχίας τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ, πολιορκηθέντες ἐν Γιοβαννοβίτς ἐντὸς κήπου, ἔπεσαν μέχρις ἑνὸς ἀφοῦ ἐξήντλησαν καὶ τὸ τελευταῖον φυσίγγιον.

Οὕτω ἡ ἐκ νέου ἀνάληψις ἐπιθετικῆς στάσεως ὑπὸ τῶν Σέρβων θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς προόδου τῆς Ρωσσικῆς προελάσεως. Οἱ Ρῶσσοι θὰ ἀπαλλάξουν πάλιν ἐμμέσως τὸ Σερβικὸν ἔδαφος ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ θὰ ἀνοίξουν διὰ δευτέραν φορὰν τὸν δρόμον εἰς τοὺς Σέρβους διὰ δευτέραν εἰσβολὴν ἐντὸς τῆς χώρας τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Μὲ ἄλλους λόγους, οἱ Ρῶσσοι θὰ νικήσουν διὰ τοὺς Σέρβους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ πρὶν ἐπέλθουν τὰ γεγονότα δὲν ἐχρῄζεν ἀποδείξεως.

Δὲν ἔπεσαι ἐν τούτοις ὅτι οἱ Σέρβοι δὲν ἐφάνησαν ἀντάξιοι τῶν πολεμικῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς των εἰς τὸν παρόντα πόλεμον. Ἀνεξαρτήτως τῆς δημοκρατικότητος τὴν ὁποίαν ἐκ συνηθείας δίδουν οἱ Σέρβοι εἰς τὰς ἀναγγελίας καὶ τὰς περιγραφὰς τῶν νικῶν των, προσπαθοῦντες πάντοτε νὰ τὰς ἐξογκώσωσι καὶ νὰ τὰς παρουσιάσωσιν ὡς καταπληκτικὰς καὶ μοναδικάς, εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἐπολέμησαν μετὰ μένους καὶ ἀποφασιστικότητος κατὰ τοῦ γίγαντος ἐχθροῦ, τὸν ὁποῖον οὐδ' αὐτὴ ἡ Ρωσσία ἐθεώρησέ ποτε περιφρονητέον. Μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχαν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἱκανότητα οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι ἀδελφοὶ των νὰ προελάσωσι μέχρι τὸν μικρόν, τὸν ἀποδεκατισμένον ἤδη φοβερῶς ἐκ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ ἀτελῶς ὡπλισμένον στρατὸν των ἐν χώρᾳ ξένῃ καὶ τελείως παρεσκευασμένῃ πρὸς πόλεμον, μέχρι τῶν προθύρων τοῦ Σεραγέβου, εἶναι ὀρκετὸν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ των γοήτρου. Ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς εἶχε συγκεντρώσει τὰς προσπαθείας του εἰς τὸ ἀποτυχὸν ἔργον τῆς ἀναχαιτίσεως τῶν Ρώσσων, ἔμενεν ὅμως ἡ λοιπὴ ἄμυνα τῆς Μοναρχίας εἰς τὰς

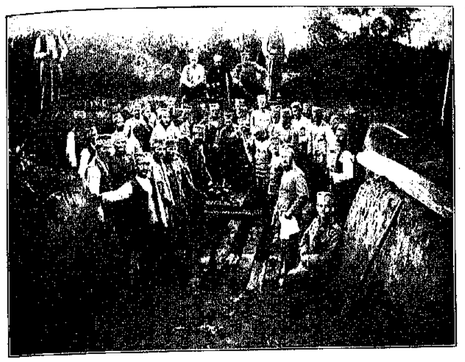

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΠΟΜΑΧΙΚΩΝ

νοτιοδυτικὰς της χώρας. Ἔμενον ἡ ὀχύρωσις τῶν συνόρων καὶ τῶν ἐπικαίρων θέσεων τοῦ ἐσωτερικοῦ, τὰ μεγαλήτερα, πολυαριθμότερα καὶ φοβερώτερα πυροβόλα, τὰ πυκνώτερα καὶ ἀρτιώτερα στελέχη τῶν ἀξιωματικῶν, ὅλη ἐν γένει ἡ μακρὰ καὶ πολυδάπανος προπαρασκευὴ τῆς Αὐστρίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν Σερβικῆς εἰσβολῆς ἣν πάντοτε εἶχεν ὑπ' ὄψιν, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ πάντα τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπὸ οἱασδήποτε περιστάσεις μία μεγάλη χώρα ὡμυνομένη ἢ ἐπιτιθεμένη κατὰ μικρᾶς καὶ πτωχῆς χώρας. Ὅλα ταῦτα τὸ πλεονεκτήματα τοῦ ἐχθροῦ ἦσαν τεράστια ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα εἶχον νὰ ὑπερπηδήσουν οἱ Σέρβοι εἰς τὴν προέλασίν των.

Τὸ θάρρος τῆς ἀποτυχούσης Σερβικῆς προελάσεως ἀναδεικνύεται ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ὁ μικρὸς στρατὸς τῶν Βασιλέων Πέτρου καὶ Νικολάου νὰ ἐμπέσῃ αἰχμὴ εἰς παγίδα τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐξοντωθῇ καθ' ὁλοκληρίαν. Δὲν ἠδύναντο οἱ Σερβο-Μαυροβούνιοι στρατηγοὶ νὰ εἶναι ἁπλούστατοι βέβαιοι ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν θὰ κατεβρώνευε δι' ἑνὸς ἢ ἄλλου τρόπου νὰ ρίψῃ αἰφνιδίως εἰς τὰ νῶτά των νέα τινὰ στρατιωτικὰ σώματα, νὰ κόψῃ τὴν ὑποχώρησίν των καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐξοντώσεως. Ὅταν μία χώρα ἔχῃ πληθυσμὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων καὶ ἀνεξαντλήτους στρατιωτικὰς ἐφεδρείας, ἡ εἰσβολὴ μικροῦ στρατοῦ εἰς τὸ ἔδαφός της εἶναι πάντοτε παρακεκινδυνευμένη.

Μία μεγάλη μάχη ἐσημείωσε τὴν ἀρχὴν τῆς τρίτης περιόδου τοῦ Αὐστρο-Σερβικοῦ πολέμου. Οἱ Αὐστριακοί, προελάσαντες ἐπὶ τῆς μεταξὺ Σαμπάτς καὶ Λόσνιτσας γραμμῆς, συνήντησαν πεισματωδεστάτην ἀντίστασιν εἰς τοὺς πρόποδας μιᾶς σειρᾶς ὀχυρωτάτων ὑψωμάτων, ὅπου οἱ Σέρβοι ἐστάθησαν ὁποφασισμένοι νὰ ματαιώσωσι τὴν ἀνανέωσιν τῆς εἰσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν χώραν των. Ἐπικολούθησε τριήμερος μάχη, καθ' ἣν οἱ Σέρβοι ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ Βιέννη ὡμολόγησεν. Αἱ θέσεις τὰς ὁποίας ὑπερήσπιζον οἱ Σέρβοι, πλὴν τῆς φυσικῆς ὀχυρότητός των, εἶχον ὀχυρωθῇ καὶ τεχνητῶς εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος ὥστε νὰ θεωρῶνται ὡς αὐτῶν ὀχύρωτοι. Παρ' ὅλην ἐν τούτοις τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τῶν Σέρβων καὶ τὴν ὀχυρότητα τῶν θέσεων ἃς ὑπερήσπιζον, ἐξεδικήθησαν κατ' αὐτῶν οἱ Αὐστριακοὶ διὰ τὰς ἐπονειδίστους ἥττας ἃς ὑπέστησαν ἐν μέρος τῶν Ρώσσων εἰς τὸ ἀνατολικὸν θέατρον τοῦ πολέμου. Χαρακώματα κατόπιν χαρακωμάτων ἐνεριζώθησαν ἐξ ἑφόδου, καὶ 120,000 Σερβικοῦ στρατοῦ ἐξετοπίσθησαν ἐκ τῶν θέσεών των καὶ ὑπεχώρησαν πέραν τοῦ Κρουπάνι ἐντὸς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους. Τὴν ἐπαύριον τῆς μάχης οἱ Αὐστριακοὶ ἐξηκολούθησαν τὴν προέλασιν μέχρι Λόσνιτσας καὶ Πλάνιναις. Κατὰ τὴν ἐπίσημον Αὐστριακὴν ἀνακοίνωσιν, πλῆθος αἰχμαλώτων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν.

Τὴν ἥτταν ταύτην τῶν Σέρβων, διασαλευθείσαν ἐν Βιέννῃ, δὲν ὡμολόγησεν ἡ Νύσσα. Ἐξ ἐναντίας οἱ Σέρβοι διεκήρυξαν ὅτι ἐπέκρουσαν ἐπανειλημμένως τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς τὴν περὶ τὸ Σαμπάτς μάχην καὶ ἐπέφερον εἰς αὐτοὺς μεγίστας σφαγάς. Εἶναι ἐν τούτοις ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ πολεμοῦν τώρα ἐντὸς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους καὶ ὅτι οἱ Σέρβοι μάχονται ἔκτοτε ὑμυνόμενοι, μὲ τὴν γραμμὴν των ὀλίγον ὀπέχουσαν τοῦ Βαλιέβου. Καὶ εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ τοῦ συμπράττοντος μετὰ τῶν Μαυροβουνίων εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Βοσνίας οὐδὲν ἠγγέλθη ἀκόμη πολλῶν ἑβδομάδων. Τὸ Σεράγεβον, τὸ ὁποῖον εἶχε περικυκλωθῇ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Σερβο-Μαυροβουνικῶν δυνάμεων, οὐδένα κίνδυνον διατρέχει τώρα, καὶ δὲν θὰ πολιορκηθῇ ἐκ νέου πρὶν οἱ Ρῶσσοι φθάσουν ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους εἰς τὴν καρδίαν τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας. Οὕτω ἡ παρὰ τὸν Δρίνον στρατιωτικὴ κατάστασις δὲν εἶναι εὐχάριστος διὰ τοὺς Σέρβους, ἐνῷ παρὰ τὸν Δούναβιν καὶ τὸν Σάυον ὀφ' ἑτέρου οἱ Σέρβοι κρατοῦν σημαντικὴν θέσιν, μὲ μίαν μόνον βραχεῖαν διακοπήν, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου. Τὸ Βελιγράδιον εἶναι τώρα εἰς τὸ ἔλεος τῶν Αὐστριακῶν τόσον ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου. Ἡ Σερβικὴ εἰσβολὴ εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν γωνίαν τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἡ κατάληψις τοῦ Σεμλίνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐρρίφθη ὁ πρῶτος κανονοβολισμὸς εἰς τὸν πόλεμον, ἦσαν ἐκ τῶν ἐφημερωτέρων γεγονότων τῆς ὅλης Εὐρωπαϊκῆς συρράξεως. Ἡ Μακεδονία, εἰς τὴν ὁποίαν προήλασεν ἐκ Σεμλίνου ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως Πέτρου, ἐβέβαιωσε τοὺς συγγενεῖς τῆς Σέρβους ἐπὶ τινας ἡμέρας διὰ νὰ τοὺς ζῇ ὑποχωροῦντας ταχέως, ἐκκενοῦντας τὸ Σεμλίνον καὶ ἀποσυρομένους πάλιν εἰς τὴν Σερβικὴν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ Σερβικὸν Ἐπιτελεῖον ἐκείσθη ὅτι δὲν εἶχε τὴν δύναμιν ἥτις ἀπῃτεῖτο ὅπως δοθῇ ἑπαρκὴς ὥθησις εἰς τὴν εἰσβολὴν ἐντὸς τοῦ Αὐστριακοῦ ἐδάφους, καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ συνεκέντρου τὰ στρατεύματα καὶ θὰ περιωρίζετο εἰς ἀμυντικὸν ἀγῶνα.

Τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας προεβλέπετο πιθανῶς ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. Ἦτο ἀναπόφευκτον, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους προεξεθέσαμεν. Καὶ φαίνεται οὕτω ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Σερβικῆς εἰσβολῆς ἦτο

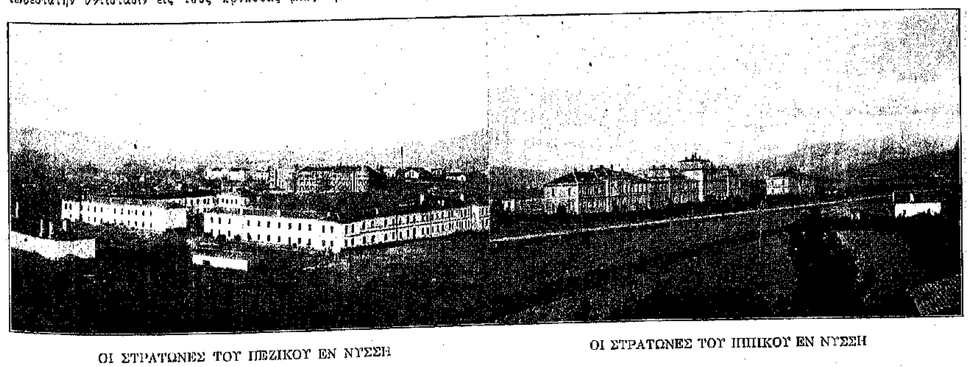

ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ ΕΝ ΝΥΣΣΗ

ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΕΝ ΝΥΣΣΗ

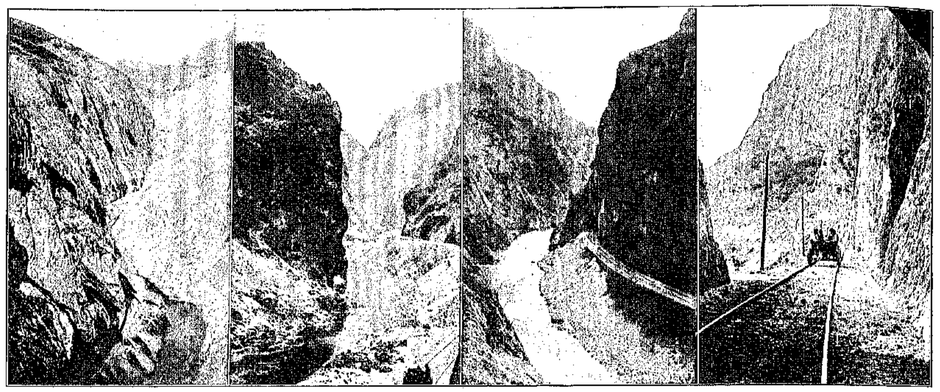

Η ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΝΥΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΦΗΜΑ ΣΤΕΝΑ ΠΡΟΤ

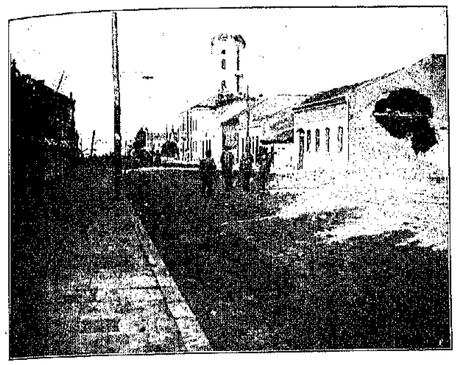

ΤΟ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΘΕΝ ΣΑΜΗΤΑΤΣ

ΣΕΡΒΟΙ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΕΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΕΙΣ ΝΥΣΣΑΝ

βχι ἡ διαρκὴς κατάληψις ἐχθρικοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ἁπλῆ σπειλὴ κατὰ τῶν νώτων τῆς Αὐστρίας τῆς ἀντιμετωπιζούσης εἰς τὰ ἀνατολικὰ τὸν Ρωσικὸν κολοσσόν. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, ἡ εἰσβολὴ τῶν Σέρβων εἰς τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν ἦτο ἀποτέλεσμα συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν Ἐπιτελείων τοῦ Σερβικοῦ καὶ τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ, σκοπὸν ἔχουσα τὴν δημιουργίαν ἀντιπερισπασμοῦ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν ἐξανάγκασιν ταύτης ὅπως κατήσῃ ἐν ὅρκετὰ σπουδαίου μέρους τοῦ στρατοῦ της εἰς τὰ νοτιοδυτικά της σύνορα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ρωσικῆς προελάσεως εἰς τὴν Γαλικίαν καὶ τὴν Βουκοβίναν. Ἔπαιξε δηλαδὴ ἡ Σερβία εἰς τὸν πόλεμον τὸν ἴδιον ρόλον τὸν ὁποῖον εἶχε παίξει κατὰ τὰς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ ἀγῶνος ὁ στρατὸς τοῦ Ρένγενκαμπφ, εἰσβαλὼν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν ἄνευ ἐλπίδος σπουδαίας τινὸς ἐπιτυχίας καὶ μὲ κίνδυνον ἐξοντώσεως, ὅπως ἀπασχολήσῃ ἐκεῖ μέρος τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ ἀναπνεύσῃ ἐκ τοὺς Συμμάχους τοῦ δυτικοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Ἡ στρατηγικὴ ἄλλως τε αὐτὴ ἔχει καθιερωθῇ εἰς τὸν παρόντα πόλεμον. Καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἀνατολικοῦ κέντρου τοῦ εἰσβ λόντος εἰς τὴν Ρωσικὴν Πολωνίαν ὁ ρόλος ἦτο ὅμοιος. Ἡ ἦττα ἦτο ἐκ τῶν πρωτέρων πιθανωτάτη ἂν μὴ βεβαία.

Ἐπεχειρήθη ὅμως ἡ εἰσβολὴ διότι ἄνευ αὐτῆς ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς θὰ ἀπολιόρκει σὰν τοῦ Σεπτεμβρίου τὴν Κρακοβίαν καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἦτο εἰς τὴν Βιέννην. Ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν Ρωσικὴν Πολωνίαν κατέληξε μὲν εἰς τὴν ἦτταν καὶ τὴν ἀποδεκάτισιν τοῦ Γερμανικοῦ κέντρου καὶ τῆς Αὐστριακῆς σριστερᾶς π τ έ ρ υ γ ο ς, ἔσχεν ὅμως ὡς συνέπειαν τὴν ὑποχώρησιν τῶν Ρώσσων ἐκ μεγάλου μέρους τῆς Γαλικίας, τὴν διάσωσιν τῆς Κρακοβίας, τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Γάροσλαβ ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, καὶ τὴν λύσιν τῆς πολιορκίας τοῦ Πσέμυσλ. Ἔδέησε νὰ παρέλθουν εἰς καὶ ἥμισυς μῆνες διὰ νὰ προελάσουν ἐκ νέου οἱ Ρῶσσοι καὶ νὰ σαρώσουν πάλιν τοὺς Αὐστριακοὺς ἐκ Γαλικίας.

Μέχρις ὅτου ἀναγκάσουν οἱ Ρῶσσοι τὴν Αὐστρίαν νὰ ἐξασθενίσῃ τὰς κατὰ τῶν Σέρβων ἐπιτιθεμένας δυνάμεις πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ της εἰς τὴν Γαλικίαν καὶ τὰ Καρπάθια, τὸ κύριον μέλημα τοῦ Σερβικοῦ Ἐπιτελείου θὰ εἶναι πῶς νὰ φθάξῃ εἰς τὴν πίεσιν τῶν ἐπιδρομέων καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν περαιτέρω προέλασίν των ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας. Τὸ ἔργον τοῦτο, οὐχὶ εὔκολον καθ' ἑαυτό, εἶναι ὅπερ ὁλιγώτερον δυσχερὲς τῆς ἐκθετικῆς ἐκστρατείας. Ἡ Σερβία, εἰς τὸ ἐντικά της κυρίως, εἶναι χώρα ὀρεινή. Ὁ χειμὼν εἶναι βαρύτατος εἰς τὰ βουνά της, καὶ ἡ χιὼν καθιστᾷ δυσδιαβατωτάτας τὰς ὀρεινὰς ὁδούς. Εἶναι πιθανὸν μὲ ὀλίγην ἔντακτον προσπάθειαν ἐκ μέρους τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Σερβικοῦ χειμῶνος νὰ κρατηθῶσιν οἱ Αὐστριακοὶ ὅπου εὑρίσκονται τώρα ἢ καὶ νὰ ἐκδιωθῶσι τελείως ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας. Ἡ πιθανότης αὕτη δὲν διαφεύγει τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ. Ἐν ἡμερησίᾳ του διαταγῇ ὁ στρατηγὸς Ποτιορὲκ ὁ διευθύνων τὰς κατὰ τῶν Σέρβων ἐπιχειρήσεις προέτρεφε τὸν στρατόν του νὰ καταβάλῃ ἐκτάκτους προσπαθείας πρὸς καταπάτησιν τῆς Σερβικῆς ἀντιστάσεως πρὶν ἐνσκήψῃ ὁ βαρὺς χειμὼν μὲ τὰς κακουχίας καὶ τὰς ταλαιπωρίας ἃς συνεπάγεται διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ μὲ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἐγείρει κατὰ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ χειμὼν θὰ ἐνθέσῃ τὸ Βελιγράδιον εἰς μεγαλήτερον κίνδυνον συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τοῦ Δουνάβεως, ὅστις θὰ κατασῇ βατός. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ ἔχουσιν ὁρκετὰς δυνάμεις εἰς τὸ Σεμλίνον καὶ εἰς τὰ πέριξ δι' ἐνέργειαν κατὰ τοῦ Βελιγραδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἐξαιρέτως εὐάλωτον καθ' ἑαυτό, εἶναι ὅπειρος ὁλιγώτερον δυσχερὲς τῆς ἐκθετικῆς ἐκστρατείας. Ἡ Σερβία, εἰς τὸ ἐντικά της κυρίως, εἶναι χώρα ὀρεινή. Ὁ χειμὼν εἶναι βαρύτατος εἰς τὰ βουνά της, καὶ ἡ χιὼν καθιστᾷ δυσδιαβατωτάτας τὰς ὀρεινὰς ὁδούς. Εἶναι πιθανὸν μὲ ὀλίγην ἔντακτον προσπάθειαν ἐκ μέρους τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Σερβικοῦ χειμῶνος νὰ κρατηθῶσιν οἱ Αὐστριακοὶ ὅπου εὑρίσκονται τώρα ἢ καὶ νὰ ἐκδιωθῶσι τελείως ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας. Ἡ πιθανότης αὕτη δὲν διαφεύγει τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ. Ἐν ἡμερησίᾳ του διαταγῇ ὁ στρατηγὸς Ποτιορὲκ ὁ διευθύνων τὰς κατὰ τῶν Σέρβων ἐπιχειρήσεις προέτρεφε τὸν στρατόν του νὰ καταβάλῃ ἐκτάκτους προσπαθείας πρὸς καταπάτησιν τῆς Σερβικῆς ἀντιστάσεως πρὶν ἐνσκήψῃ ὁ βαρὺς χειμὼν μὲ τὰς κακουχίας καὶ τὰς ταλαιπωρίας ἃς συνεπάγεται διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ μὲ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἐγείρει κατὰ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

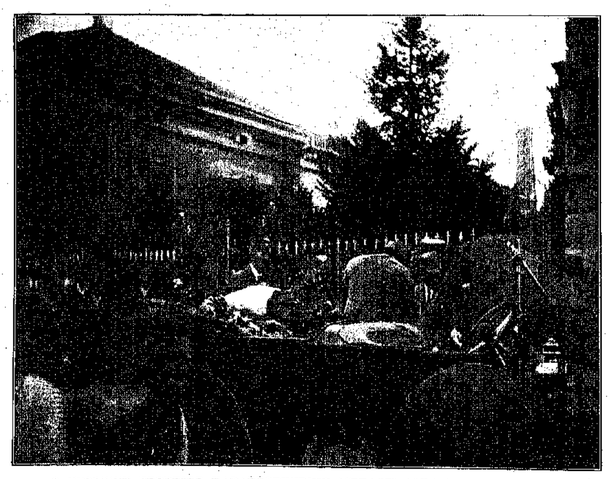

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΕΒΙΤΣ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Ἐὰν οἱ Ρῶσσοι δὲν ἀνάγκασουν ταχέως τοὺς Αὐστριακοὺς νὰ ἀποσύρουν μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ των ἐκ Σερβίας, ἡ πλήρης κατάκτησις τῆς συμμάχου μας χώρας δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βεβαία. Οὔτε ἡ Νύσσα δὲν εἶναι πλέον ἀσφαλὴς μετὰ τὴν τελευταίαν προέλασιν τῶν Αὐστριακῶν, καὶ ἡ ἔδρα τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως πρόκειται νὰ μετατεθῇ εἰς Σκόπεια. Ὁ Σερβικὸς στρατὸς ἀντίσταται πάλιν ἀπὸ τινων ἡμερῶν μὲ πεῖσμα κατὰ τῶν ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων εἰς τὰς νέας θέσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπεχώρησε μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Βαλιέβου ὑπὸ τῶν ἐπιδρομέων, δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ ἐκείθεν ὑποχώρησίς του θὰ εἶναι ζήτημα χρόνου ἂν δὲν μεσολαβήσῃ ἀπρόοπτόν τι γεγονός. Ἡ Σερβία εἶναι ἠττημένη καὶ συντετριμμένη. Ἡ σωτηρία της μόνον ἐξῶθεν δύναται νὰ προέλθῃ. Αἱ δυνάμεις τῆς ἀμύνης της ἠμειξιωτεύθησαν. Κατὰ τινας μάλιστα εἰδήσεις, πολὺ ὑπερβολικὰς ἴσως παριστώσας τὸ μέγεθος τῶν Σερβικῶν ἀπωλειῶν, ἐκ τῶν 300,000 στρατιωτῶν τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ἡ Σερβία, μόλις 100,000 μένουν τώρα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς χώρας των. Εἷς ἐπίμετρον ἡ ἐσωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς Σερβίας, μὲ τὸ πλῆθος τῶν φανατικῶν Βουλγάρων ἢ βουλγαροφρόνων ὑπηκόων της καὶ μὲ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν κομιτατζήδων ἐκ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους, δὲν εἶναι ἀξιοζήλευτος. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται ὁ κίνδυνος τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ ὅλην τὴν Βαλκανικήν. Πρὸ μιᾶς γενικῆς ἐξεγέρσεως τῶν ἀλλοεθνῶν ὑπηκόων τῆς Σερβίας δὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ μείνῃ ἀπαθὴς ἡ Ἑλλάς. Καὶ ἂν ἔτι μόνον τὸ γεγονὸς τῆς ἐξεγέρσεως δὲν ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὡς κοινὸς κίνδυνος, θὰ ἦτο πλέον ἢ πιθανώτατον νὰ ἐξαναγκασθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς ἐνέργειαν ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς ἐξεγέρσεως.

Ἡ Σερβία θὰ ἠναγκάζετο νὰ προβῇ εἰς δρακόντειαν καὶ ἀνηλεῆ μέτρα πρὸς καταστολὴν τοῦ κινήματος, ἡ Βουλγαρία θὰ κατεξανίστατο εἰς τὴν στρατηγὸν ὁμηφύλων της καὶ ἡ πολιτικὴ της θὰ ἐκαννιζέτο τότε πιθανώτατα ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συναισθημάτων τῆς στιγμῆς, θὰ ἐπηκολούθει ἴσως Βουλγαρικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Σερβίας ἐκ τῶν νώτων, καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠναγκάζετο νὰ συμμερίσηται τὴν καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνο-Σερβικῆς συμμαχίας ὑποχρεώσεών της.

Μετὰ τὴν Σερβικὴν ἧτταν καὶ τὴν Σερβικὴν ἐξάντλησιν εἶναι ὑπὲρ ποτὲ βέβαιον ὅτι μόνον ἐκ τῆς στάσεως τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτᾶται ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἐν τῇ λοιπῇ Βαλκανικῇ. Οἱ ἐν Σόφιᾳ ἀνησυχοῦντες ἐκ τῆς προελάσεως τῶν Αὐστριακῶν ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως, ἀλλὰ καὶ σκανδαλίζονται ἐκ τῆς εὐκαιρίας ἥτις παρουσιάζεται πρὸς εὔκολον, προσωρινὴν τοὐλάχιστον, λαφυραγωγίαν. Τὰ Βουλγαρικὰ κόμματα ζητοῦν φανερῶς τὴν κατάληψιν τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας, καὶ ἡ ἐπίσημος Βουλγαρία, παρακολουθοῦσα ἐν τῷ μεταξὺ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν καὶ διαβεβαιοῦσα ὅτι προτίθεται νὰ μείνῃ οὐδετέρα, θέτει τὸν ἐντιμότατον Μπάουτσερ τῶν Λονδινείων «Times» εἰς κίνησιν πρὸς καλλιέργειαν τῆς ἰδέας τῆς προτεινομένης ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ Σερβία ἀφ' ἑτέρου, παρὰ τὴν ἦτταν της βασιζομένη εἰς τὴν βεβαίαν νίκην τῆς Ρωσίας, λύει προκαταβολικῶς διὰ συνεννοήσεων πρὸς τὴν Ἰταλίαν τὸ ζήτημα τῆς ἐξαπλώσεώς της πρὸς βορρᾶν καὶ τῆς ἐξόδου εἰς τὴν Ἀδριατικήν. Μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἱκανοποιήσεως τῶν Σερβικῶν τούτων πόθων κατὰ τὴν τελικὴν μεταβολὴν τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης καὶ μὲ τὴν πιθανότητα τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Βουλγαρίας διὰ μεγάλου μέρους τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας, δὲν μένει τόπος διὰ τὴν παρούσαν Βαλκανικὴν ἰσορροπίαν. Νέας ἰσορροπίας παρίσταται ἀνάγκη, καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ταύτης οὐδόλως ἐπαρκεῖ ἡ Βόρειος Ἤπειρος, ἣν ὡς ἐνέχυρον κατέλαβεν ἡ Ἑλλὰς ὅπως εὑρεθῇ μὲ κάποιον «χαρτὶ» εἰς τὰς χεῖράς της ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τοῦ τελικοῦ διακανονισμοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν λογαριασμῶν διὰ τῆς διπλωματίας. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς Βαλκανικῆς ἰσορροπίας εἶναι μέρος τοῦ ὅλου Σλαυϊκοῦ προβλήματος, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ τελειωτικῶς, σοβαρῶς καὶ ἀποφασιστικῶς ἡ Εὐρώπη μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἔχῃ ἄλλον πόλεμον ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, προκληθησόμενον ἐκ τοῦ Πανσλαυϊκοῦ κινδύνου, ὅστις εἶναι μεγαλήτερος τοῦ ἀποσοβουμένου τώρα Παγγερμανικοῦ κινδύνου.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΒΑΡΕΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΑΥΣΤΡΟΣΕΡΒΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΣΕΡΒΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΑΝΑΠΤΥΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΞ ΠΥΡΑΣ

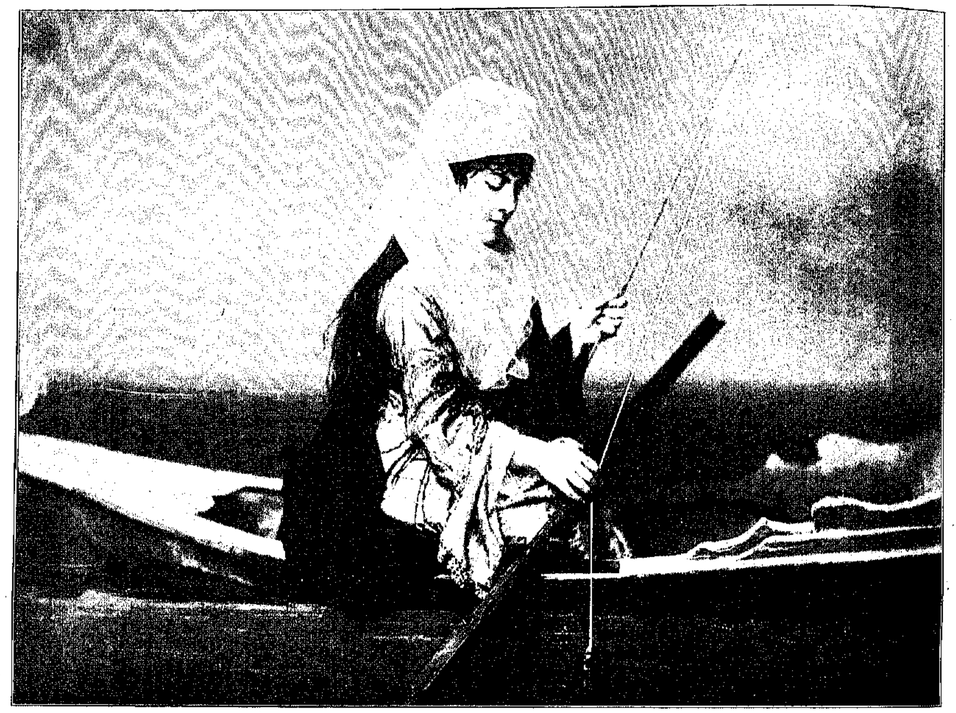

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Η ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣ

Ο ΒΙΟΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΘ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

Α'.

Ο ΤΟΥΡΚΟΜΩΑΜΕΘΑΝΙΚΟΣ κόσμος.—Ὁ προορισμός, ἡ μόρφωσις καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς Μωαμεθανίδος.—Ἡ κάλυψις τοῦ προσώπου· προβλεψεις, φανατικὴ ἀντίληψις καὶ σθένος τοῦ ἔθιμου.

Οἱ ΕΞ αἰῶνες, οἵτινες παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐγκαταστάσεως τῶν Τούρκων, δὲν ἴσχυσαν πρὸς μεταβολὴν τοῦ βίου, εἰς ὃν εἰσήγαγον αὐτοὺς ὁ Μωαμεθανισμὸς καὶ ἡ στρατιωτικὴ αὐτῶν κλῆσις.

Καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας τούτους οἱ Τοῦρκοι παραμείναντες ἐν Εὐρώπῃ ὡς στράτευμα ἐν κατασκηνώσει ἐθήρησαν ὡς ἐν στρατιωτικῇ πειθαρχίᾳ ἀμεταβλήτους τὰς ἕξεις τοῦ βίου των, τὰς κοινωνικὰς αὐτῶν σχέσεις, τὰ ἤθη αὐτῶν καὶ ἔθιμα καὶ τὸ Μωαμεθανικὰ περὶ πολιτισμοῦ καὶ εὐδαιμονίας ἰδεώδη.

Καίτοι εἶδον παρακμάσαν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν αὐτῶν, καίτοι εἶδον τὴν εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν τοῦ βίου παρασκευαζομένην ὑπὸ παραγόντων ἄλλων παρὰ τοὺς πρότερον ἀποκλειστικῶς ἰσχύοντας πολεμικούς, ὑπὸ παραγόντων πνευματικῶν, ἐνεργούντων εἰς τὰ σπάδια τῆς ἐπιστήμης, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῆς οἰκονομολογίας, παρέμειναν ψυχελεῖς μοιρολάτραι, κατὰ τύπον μόνον καὶ ἐν στενῷ κύκλῳ φαινόμενοι ὡς παρακολουθοῦντες τὰς πρόοδους τῶν αἰώνων, κατὰ βάθος δὲ ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ κοινωνικῇ αὐτῶν ἀνατροφῇ βιοῦντες καὶ πνεπτόμενοι ὡς οἱ πρῶτοι ἐκ τῶν ' σιατικῶν στεππῶν ἐξορμήσαντες πρόγονοι αὐτῶν.

Ἂν ἐξαιρέσῃ τις ὀλίγα ἐν τῇ ἱστορίᾳ πρόσωπα ἐξ ἄλλων φυλῶν καὶ θρησκευμάτων εἰς τὸν Τουρκικὸν Ἰσλαμισμὸν προσελθόντα καὶ μετὰ τῶν ἀπογόνων των τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὴν Μωαμεθανικὴν Κοινωνίαν αὐτοῦ δραστηρίως καὶ γονίμως ὑπηρετήσαντα εἰς τινας τοῦ βίου αὐτῶν κλάδους, ὁ Τουρκομωαμεθανικὸς κόσμος, ὁ κόσμος ὁ πολύς, ὁ καθ' ἑαυτὸν βιῶν καὶ μὴ ἀναγκαζόμενος νὰ προσαρμόζῃ τεχνητῶς τὸν βίον καὶ τοὺς τρόπους του πρὸς ξένον πολιτικὸν ἢ κοινωνικὸν περιβάλλον, περιωρίσθη ἀείποτε εἰς τὸν κλοιὸν τῶν ἀρχικῶν παραδόσεων αὐτοῦ.

Ἀπεχθανόμενος τὰ μέσα τῆς εὐζωΐας καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῶν Χριστιανῶν, μὴ λαμβανομένων δὲ ὑπ' ὄψιν τῶν μεγαλομίσθων τοῦ Κράτους μεγιστάνων, τῶν ἀφειδῶς ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ εἰς πᾶν εἶδος τρυφῆς βαπτιζόντων, ἀρκεῖται εἰς βίον λιτὸν μὲν ἀλλ.' ἀπράγμονα, ὃν δὲν ἐννοεῖ νὰ ταράξῃ διὰ τῶν περὶ προόδου καὶ παρασκευῆς καλλιτέρου μέλλοντος φροντίδων. Τὸ γλίσχρον καὶ πάντοτε σχεδὸν ἀτάκτως πληρονόμενον μισθάριον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ στοιχειωδεστάτη τις βιοτεχνία ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ἡ κατὰ τὴν πρωτογενῆ μέθοδον πενιχρὰ καλλιεργία ὀλίγης γῆς ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ ἀποτελοῦσι τὰς κυρίας πηγὰς τῶν προσόδων τοῦ Τούρκου καὶ τὸν ὁρίζοντα τῆς βιωτικῆς φιλοδοξίας αὐτοῦ.

Πολλοὶ πολλάκις ἀπῆλθον ἢ ἐπέμφθησαν εἰς Εὐρώπην πρὸς μόρφωσιν καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν μέσῳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ διεβίωσαν καὶ ἐπιστημονικὰς σπουδὰς διήνυσαν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐπανελθόντες δὲν ἐράδυναν νὰ προσαρμοσθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὸν μωαμεθανικὸν κοινωνικὸν βίον, τὸν ὁποῖον κατ' ἀνάγκην τέως εἶχον ἐγκαταλείψει, ἀλλ' ἂν κατ' ἀνάγκην ἑτέρας ὠφειλον νὰ ἐπαναλάβωσιν, ἂν μὴ ἤθελον νὰ στιγματισθῶσιν ὡς προδόται τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων.

Ἡ τῶν Νεοτούρκων ἐξ Εὐρώπης καὶ ἰδίως ἐκ Γαλλίας κάθοδος μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος ἀπετέλεσεν ἀφετηρίαν προοδευτικῆς τινος κινήσεως, ἐνδηλωθείσης διὰ μεταρρυθμίσεών τινων ἐπιχειρηθεισῶν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ· ἀλλ' ἡ μὲν ἐκπαίδευσις οἰκονομικῶν λόγων ἕνεκα καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἁρμοδίων μεταρρυθμιστικῶν παραγόντων μένει σχεδὸν ὡς πρότερον εἶχεν, ἐπὶ δὲ τοῦ στρατοῦ, παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν ἀλλεπαλλήλων Γερμανικῶν ἀποστολῶν, δι' ὧν ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἡ ἀλλαγὴ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν τῆς ξηρᾶς, ἀπαλλαγέντων τοῦ ἐρυθροῦ φεσίου, ὅπερ, παρὰ τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν ἱερότητα αὐτοῦ, εἶχε τὸ σοβαρὸν μειονέκτημα νὰ εἶναι μακρόθεν καταφανὲς καὶ νὰ προσελκύῃ τὰς σφαῖρας τοῦ ἐχθροῦ, μόλις ἐξωτερικὸς τις μεταχηματισμὸς κατωρθώθη.

Μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, κατὰ Γερμανικὴν, ὡς λέγεται, συμβουλήν, ἐπεχειρήθη διὰ θεσμῶν καὶ ἀβεμίτων μέσων ἡ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δρᾶσιν ὥθησις τῆς Τουρκομωαμεθανικῆς Κοινωνίας, παντὸς δὲ εἴδους διεπροχθησαν ἀνορήματα πρὸς ἀκόσπασιν διαφόρων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν 'Ελλήνων· ἀλλ' οὐδ' ἡ ὀνομαζομένη οἰκονομικὴ ἠφύπνισις ἐκείνη εὐωδώθη. Τὸ κίνημα ἐξεμίσησε μὲν μεγάλως τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ μεταβάλῃ διὰ θαύματος εἰς ἐμπόρους καὶ οἰκονομολόγους τοὺς εἰς πᾶν ἄλλο ἢ εἰς τοιοῦτον στάδιον ἐπιτηδείους Τούρκους, πολλοὶ τῶν ὁποίων ράτην στώλεσαν τὰ κεφάλαιά των καὶ πρὶν ἢ προκύψωσιν αἱ ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου μεγάλαι καὶ γενικαὶ οἰκονομικαὶ συμφοραί.

Ἂν δὲ ὁ ἀνήρ, καίπερ εἰς ἐπαφὴν ἐρχόμενος πρὸς τὸν πολιτισμένον κόσμον εἴτε ὡς σπουδαστὴς εἴτε ὡς περιηγητὴς εἴτε ὡς πολιτικὸς ἀπόδημος ἢ τοῦ Κράτους ἀπεσταλμένος, ἐν γένει εἰπεῖν καὶ τῶν ἐξαιρέσεων μὴ λογιζομένων, παρέμεινε κατ' οὐσίαν ἐν τῇ πρωτογόνῳ μακαρίᾳ στασιμότητι, εὐνόητον εἶναι ὅτι ἡ γυνή, ἐξαιρουμένων ἐπίσης σπανίων τινῶν περιπτώσεων, εἰς ἀληθῆ δουλείαν ὑπὸ ἠθικὴν ἐποψιν ὑποβεβλημένη καὶ μόνον εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνδρός, ἄνευ δὲ ἄλλης τινὸς κοινωνικῆς ἀποστολῆς, προωρισμένη, οὐδὲν σχεδὸν ἐτέλεσεν ἕτι ὁριστικὸν βῆμα πρὸς τὸν καλῶς ἐννοούμενον ἐλεύθερον κοινωνικὸν βίον.

* * *

Εἶπον ἀνωτέρω ὅτι ὁ προορισμὸς τῆς Μωαμεθανίδος κωλύει πᾶσαν ἀνάπτυξιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς.

Ἡ γυνὴ πράγματι παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς ἔχει ἕνα καὶ μόνον προορισμόν: νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο ἀρέσκεται νὰ εἶναι πάντοτε ἔγγαμος. Καὶ γραῖα οὖσα καὶ πολλάκις χηρεύσασα δύναται πάλιν νὰ ὑπανδρευθῇ, χωρὶς τὸ πρᾶγμα νὰ φαίνεται παράδοξον. Ἐνίοτε πράττει τοῦτο καὶ ἐπὶ οἰκονομικῇ αὐτῆς ὑσίᾳ μόνον ἵνα μὴ μένῃ ἐν χηρείᾳ.

Τὴν θέσιν ταύτην παρέχει εἰς τὴν Μωαμεθανὰ αὐτὸ τὸ Κοράνιον, ἀποφαινόμενον περὶ αὐτῆς ὡς ἑξῆς: «Οἱ ἄνδρες εἶναι ἀνώτεροι τῶν γυναικῶν. Αἱ ἐνάρετοι γυναῖκες εἶναι πειθήνιαι καὶ ὑπήκοοι. Τὰς ἀπειθούσας θὰ ἐπιπλήξητε, θὰ δέρετε· ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἤθελον ὑποταχθῇ μὴ φιλονεικῆτε πλέον πρὸς αὐτάς».

Εἶναι ὑπερβολικὸν βέβαια, καὶ μάλιστα ἐν σχέσει πρὸς τοὺς σημερινοὺς καὶ δὴ τοὺς τῆς Τουρκίας Μωαμεθανούς, τὸ ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐξ τὴν γυναῖκα ἀποδιδομένης σημασίας ἀναφερόμενον ἀνέκδοτον, καθ' ὃ ὁ Μαυριτανὸς 'Ελ-Μοκρανί, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Δουμᾶ πόσους υἱοὺς ἔχει, ἀπήντησε «τρεῖς», ἀλλ' ὅτε ἠρωτήθη περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων του ἀπεκρίθη «Ἀγνοῶ». Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς ἡ γυνὴ ἐν γένει θεωρεῖται μικρᾶς ἀξίας ὄν, θέσιν τινὰ δούλης προνομιούχου μᾶλλον ἢ ἰσοτίμου συντρόφου καὶ συμβίας τοῦ ἀνδρὸς ἐπέχουσα.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣ ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ

Ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν τῶν Μωαμεθανίδων βεβαίως σήμερον πολὺ προῦνται παρ' αὐταῖς τάσεις πρὸς πρόοδον. Οἱ τῆς ἄλλοτε Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἰδίως καὶ πρὸ πάντων τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὔποροι Μωαμεθανοί, καὶ ἐν Εὐρώπῃ τινὲς οἰκογενε ἀκῶς διατρίψαντες, ἔθωκαν εἰς τὰς θυγατέρας κα τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν εὐρωπαϊκωτέραν πνευματικὴν μόρφωσιν· οὕτω δὲ ὑπάρχουσι Μωαμεθανίδες κάτοχοι ξένων γλωσσῶν, τῆς Γαλλικῆς ἰδίως καὶ τῆς ἐξαιρέτως ἀπὸ τινων ἐτῶν θεραπευομένης Γερμανικῆς, εἰδήμονες τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς ξένης φιλολογίας, ἀρθρογράφοι, εὐδοκιμοῦσαι εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τινες ἄλλους καλλιτεχνικοὺς κλάδους· ἀλλὰ τὰ φαινόμενα ταῦτα, καρποὶ ἰδίως τῆς εἰς ξένα παρ[illegible]εναγωγείᾳ φοιτήσεως τῶν κορασίδων καὶ τῆς εἰς τοὺς εὐπόρους μωαμεθανικοὺς οἴκους προσλήψεως Γαλλίδων, Ἑλβετίδων καὶ Γερμανίδων παιδαγωγῶν καὶ διδασκαλισσῶν, ἀποτελοῦσιν, ὡς ἤδη ἐρρήθη, ἐξαιρέσεις καὶ θ' ἀποτελῶσι τοιαύτας μέχρις οὗ, τῶν πολιτικῶν περιστάσεων ἐπιτρεπουσῶν, ἡ ἀπὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως ἐπιδιωκομένη μεταρρύθμισις καὶ ἀνάπτυξις τῆς γυναικείας μωαμεθανικῆς παιδεύσεως, κατισχύουσα καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ φανατισμοῦ ἀντιδράσεων, ἀποδώσῃ τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Ἓν γένει ἡ Μωαμεθανὶς σπανίως εἶναι ἐγγράμματος· ἂν δ' ἐνίοτε ἀναγινώσκῃ, τ' ἀναγνώσματα αὐτῆς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θρησκευτικά. Θεωρουμένη κυρίως, κατὰ τὰ προειρημένα, ὡς ὄργανον ἡδονῆς καὶ τεκνοποιΐας, διδάσκεται μόνον τοὺς τρόπους, δι' ὧν δύναται νὰ προσελκύῃ καὶ προσηλόνῃ ἑαυτῇ τὸν ἄνδρα.

Ὁ ἑπόμενος ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Σκαρλάτου Δ. τοῦ Βυζαντίου χαρακτηρισμὸς τῆς Μωαμεθανίδος παρέχει ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ἐν ᾗ καὶ σήμερον ἔτι εὑρίσκεται ἐν γένει ἡ γυνὴ ἐν τῷ Τουρκομωαμεθανικῷ κόσμῳ:

«Ἡ ὕπαρξις τῆς γυναικὸς ἐν Τουρκίᾳ εἶναι συνήθως οἰκιακή· τοῦ ἐντὸς δὲ βίου δὲν μετέχει εἰμὴ διὰ τῆς θέας οὕτως εἰπεῖν μόνης. Ἑπομένως αἱ Μωαμεθανίδες διὰ τὸν ἀπρόϊτον, ἀνεπίμικτον καὶ μεμονωμένον αὐτῶν βίον ἀποτελοῦσιν ἐξαιρετικόν τι γένος ἀνθρωπίνων ὄντων καὶ ἔχουσι πολλὰς ἕξεις τῶν σύγλινων τῆς Ἀμερικῆς, καίτοι ζῶσαι ἐν μέσῳ μεγαλοπόλει. Ἀφελεῖς, εὐσπάρτητοι καὶ ἀψίκορει ὡς τὰ μικρὰ παιδία, χαίρουσαι ὑπερβαλλόντως καὶ λυτούμεναι παρομοίως καὶ διὰ τὸ ἐλάχιστον καὶ ἁπλούστερον συμβάν, λησμονοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας καὶ τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην καὶ μεταβαίνουσιν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο ἀντικείμενον μετὰ τῆς αὐτῆς παιδικῆς ἀστασίας.

«Περίεργοι, καθὼς ἐν γένει αἱ γυναῖκες, φιλήκοοι καὶ μάλιστα ἀνεκδότων ἐκπληκτικῶν, παραδόξων ἴσως καὶ ἀπιθάνων καὶ πως καὶ ἐκπιπτόντων εἰς τὸ μυθῶδες· ἄπληστοι πρὸ πάντων περιγραφῶν γυναικείας παλλονῆς καὶ σωματικῶν θελγήτρων ἢ καλλωπισμῶν πολυτελῶν, δὲν ἀρκοῦνται πολλάκις εἰς μόνην τὴν ἐκ τοῦ μακρὰν θέαν, ἀλλὰ θέλουσι καὶ νὰ ψηλαφήσωσι τὸ προσηλῶ-

σαν τὴν προσοχὴν ἢ ἐλκύσαν τὰ βλέμματα αὐτῶν ἀντικείμενον, εἴτε πρᾶγμα εἶναι εἴτε πρόσωπον.... Ἡ Μωαμεθανὶς θέλει νὰ πεισθῇ διὰ τῆς ἰδίας ἀφῆς ὅτι τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι σκιά, ἴνδαλμα φαντασίας, ἀλλ' ὑπαρκτόν· πλησιάζει λοιπὸν καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ κἂν τὴν ἄδειαν ἢ ν' ἀποτείνῃ ἁπλῶς τὸν λόγον πρὸς τὸ θαυμαζόμενον ἄτομον, ἐξαλλοῦ ὑπὸ τῆς περιεργείας τὸ πάθος ἀπλόνει χεῖρα, ἅπτεται, πείθεται καὶ ἀνακαγχάζει ὑφ' ἡδονῆς ὡς μικρὸν παιδίον, ὅταν τύχῃ τοῦ σκοποῦ του.»

* * *

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς Μωαμεθανίδος, καὶ τῆς ὑπεργήρου ἔτι, τοῦ νὰ ἔχῃ πάντοτε τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν, πλὴν μόνου τοῦ συζύγου, τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ τοῦ Σουλτάνου ὡς Χαλίφου, ὑπάτου δηλ. θρησκευτικοῦ ἄρχοντος, εἶναι γνωστή.

Τὸ ἔθος τοῦτο, ὅπερ ἔχει τὴν ἀρχὴν εἰς κλιματολογικοὺς λόγους, τὴν καυστικότητα τοῦ ἡλίου τῶν ἐνδοτέρων χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, καθιερωθὲν διὰ τοῦ χρόνου παρηκολούθησε πανταχοῦ τὴν Μωαμεθανίδα ὡς θρησκευτικὸν καθήκον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δυσχερῶς θ' ἀπαλλαγῇ.

Ὑπάρχουσι μάλιστα Μωαμεθανίδες τοσοῦτον φανατικαὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὥστε οὐδὲ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀδελφοὺς ἐμφανίζονται ἀκάλυπτοι ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοὺς μὲν νεωτέρους αὐτῶν εἶδον γεννηθέντας καὶ ἀναγωρίζουσιν αὐτοὺς ὡς ὁμομητρίους, περὶ δὲ τῶν πρεσβυτέρων δὲν εἶναι ὁμοίως πληροφορημέναι.

Εἰς τὸν ἰατρὸν γίνεται ποιά τις ἐξαίρεσις, ἀλλὰ

ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΚΑΛΥΠΤΟΣ

καὶ αὐτὴ περιωρισμένη καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ συζύγου ἢ τοῦ πατρός, ἐνώπιον τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἐξέτασις.

Ἐν τούτοις ὁ κανὼν δὲν μένει ἀπαράβατος. Ἡ Μωαμεθανίς, ὅταν εἶναι ὡραία, πάντοτε σχεδὸν καταρθώνει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸ κάλλος τοῦ προσώπου της, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς μακρὰς τῶν Μωαμεθανικῶν συνοικεσίων ἐξόδους της καὶ ἰδίᾳ καθ' ἣν ὥραν ἐνεργεῖ τὰς ἀγορὰς της εἰς τὰ καταστήματα τοῦ σουρσοῦ, τὰ ὑποδηματοπωλεῖα κ.λ. Εἰς τοὺς περιπάτους ἐπίσης τῶν προαστείων τοῦ Βοσπόρου καὶ ἰδίως τῶν ὑπὸ Εὐρωπαϊκοῦ πληθυσμοῦ μᾶλλον οἰκουμένων, εἰς τὰς Θαλασσίας ἐκδρομάς, ὅπου ἡ ἀριστοκράτις Μωαμεθανὶς ἐναμίλλως πρὸς τὴν Εὐρωπαίαν ἐπιδίδεται εἰς τὰς ὑπὸ τῆς κωπηλασίας καὶ τῆς ἁλιείας δι' ὀγκιστρου τέρψεις, εἰς τὰς Πριγκηπονήσους καὶ εἰς τὸ Σταυροδρόμιον συχνὰ βλέπει τις ἐν τῷ πλήθει τῶν περικατητῶν μὲ σκάλυπτον τὸ πρόσωπον συμφυρομένας νεαρὰς ἢ καὶ ὡριμωτέρας ἡλικίας, ἀλλ' εὐπαρείους Μωαμεθανίδας, προδιδούσας ὑπὸ τοῦ κομψοῦ ὑποδήματος μέχρι τοῦ ὀραγκοὺφους περιτραχηλίου τὴν κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν πλήρη ὑπὸ τὸ ταφτσάφιον περιβολήν των.

Οἱ φανατικοὶ Μουσουλμάνοι σκανδαλίζονται, ἐγκύκλιοι δὲ τοῦ Σεϊχουλισλάμη καὶ ὑστερονομικαὶ διαταγαὶ ἐκδίδονται κατὰ τῆς παρεκτροπῆς, αἱ νεωτερίζουσαι ὅμως, θαρραλεώτεροι ὑπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος γενόμεναι, εὑρίσκουσι τρόπον νὰ διαφεύγωσι τὰς τοιαύτας ἀπαγορεύσεις.

Ἀλλὰ καὶ καλυπτόμεναι κατ' ἀνάγκην αἱ εὐειδεῖς μεταχειρίζονται ὑπὸ τινος τόσον διαφανεῖς πέπλους, ὥστε δι' αὐτῶν ἐξαίρονται μᾶλλον ἢ ἀποκρύπτονται τοῦ προσώπου αὐτῶν τὰ χαρακτηριστικά.

Ἐν Κων)πόλει.

* * *

ΤΙ ΕΣΤΙ ΚΡΟΥΠ ΤΩΝ 42

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Καὶ τὸ ἓν αὐτό, ἡ ἀκαταγώνιστος ἰσχὺς τοῦ δικαίου, ἡ ἐνσάρκωσις τῶν ἰδεωδῶν τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, εἶναι προωρισμένον νὰ γείνῃ ὁ νεκροθάπτης της, ὁ νεκροθάπτης τοῦ νεωτέρου ἰδεώδους τῆς Γερμανίας, τοῦ δικαίου τῆς δυνάμεως. Μέχρι τοῦδε κατὰ τῆς δυνάμεως τῶν ἀντιπάλων της, ἡ Γερμανία ἀντέταξεν ἐπιτυχῶς τὴν δύναμιν αὐτῆς κατὰ τῶν στρατῶν των ἀντέταξε τὰ στρατεύματά της· κατὰ τῶν ὑπερτέρων ἀριθμῶν των ἀντέταξε τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσίν της· κατὰ τῶν τηλεβόλων των ἀντέταξε πολυπληθέστερα τηλεβόλα· κατὰ τῶν ἰσχυρῶν φρουρίων των ἀντέταξε τὰ πανίσχυρα τηλεβόλα της τῶν 42 ἑκατοστομέτρων. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ Δικαίου τί ἠδυνήθη ν' ἀντιτάξῃ μέχρι τοῦδε; Τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἐξηγέρθη καὶ τείνει πρὸς αὐτὴν τὴν χεῖρα καὶ καταγγέλλων αὐτὴν ὡς τὸν μόνον αἴτιον τῆς συμφορᾶς, ἧτις ἔπληξε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀπῄτησε παρ' αὐτῆς νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὰς πράξεις της. Ἡ δὲ πανίσχυρος Γερμανία, ἡ σκεφθεῖσα, προετοιμάσασα καὶ ἐκτελέσασα μετὰ σατανικῆς ψυχραιμίας τὴν συμφορὰν τῶν συμφορῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξυπνήσασα τέλος ἐκ τῆς ὑλιστικῆς νάρκης της, εἶδε μετὰ δέους ὅτι ἐγείνετο, τὸ ὁποῖον εἶχε νομίσῃ ἀνύπαρκτον ἢ, τοὐλάχιστον, ἀνίσχυρον, ὑπῆρχε καὶ εἶχε τόσην δύναμιν, ὥστε νὰ πιέζῃ τὰ στήθη καὶ νὰ σαλεύῃ τὰς φρένας τοῦ ἰσχυροτέρου τῶν Κρατῶν τοῦ κόσμου. Ἡ Γερμανία ἀντελήφθη ὅτι τὸ Δίκαιον ἦτο ὁ μέγιστος τῶν ἐχθρῶν της. Ἀπέναντι δ' αὐτοῦ προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὰς πράξεις της, ἐπιρρίπτουσα τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων της, μέχρις οὗ, πεισθεῖσα τέλος ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα, ἐτράπη τελευταίως τὴν ὁδὸν τῆς ἀδιαφορίας, ὑποκρινομένη ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ἰδεώδη τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ συμφέρον της.

Τὸ Δίκαιον ὅμως εἶναι ἰσχυρότερον τῶν τηλεβόλων τῶν 42 ἑκατοστομέτρων καὶ αὐτὸ προώρισται νὰ γείνῃ ὁ νεκροθάπτης τῆς πολεμίας αὐτοῦ ἰσχύος τῆς Γερμανίας.

ΣΕΙΣΜΟΙ

ΜΕΣΑ εἰς τὸν θόρυβον τοῦ πολέμου, τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων καὶ τὰς ἀνησυχίας περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἐπέρασεν ἡ Ἑλλὰς νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὴν πικρίαν τῆς ἐκ σεισμοῦ καταστροφῆς. Τὴν 9ην καὶ κατόπιν μέχρι τῆς 10ης Ὀκτωβρίου ὁ σεισμογράφος τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν ἐσημείωσε τριάκοντα καὶ τρεῖς ἐν ὅλῳ ἰσχυρὰς σεισμικὰς δονήσεις, ὀλίγον δὲ κατόπιν ἤρχισαν καταφθάνοντα τηλεγραφήματα ἐκ Θηβῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀνηγγέλλετο ὅτι βίαιος σεισμὸς κατέστρεψε τὴν πόλιν καὶ τὰ περὶξ χωρία, ὅτι δὲ ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς πανικόβλητος ἔμενεν εἰς τὸ ὕπαιθρον.

Ἀμέσως μετὰ τὴν λῆψιν τῶν τηλεγραφημάτων ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Δάσιος μετέβη εἰς Θήβας καὶ ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ παθόντα χωρία, λαβὼν πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν κατοίκων. Οὕτω κατεσκευάσθησαν ἀμέσως ὑπόστεγα καὶ παρεχωρήθησαν σκηναὶ εἰς Θήβας, Παλαιοπαναγίαν, Στανά, Καπαρέλι, Σπαθὲς, Μπράτι, Ρεμπετήσια, Χλεμποταρίου, Σπαΐδες, Μουσταφάδες, Δρίτσα, Ἅγιοι Θεόδωροι, Ἀμπελοσάλεσι, Νεοχώριον, Παραπούλια καὶ ἄλλα.

Αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν ζημίαι ἦσαν μέγισται, ἀνελθούσαι εἰς δύο περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, καταστραφεισῶν ἢ βλαβεισῶν σχεδὸν ὅλων τῶν οἰκιῶν τῶν ἀνωτέρω πόλεων καὶ χωρίων. Μεγάλην ἔπαθεν καταστροφὴν ὑπέστησαν τὰ ἐν τῷ Μουσείῳ Θηβῶν εὑρισκόμενα ἀρχαιολογικὰ κειμήλια, πολλὰ τῶν ὁποίων συνετρίβησαν τελείως. Εὐτυχῶς ὅμως τὰ ἀνθρώπινα θύματα ἦσαν ἐλάχιστα, περιορισθέντα εἰς ὀλίγους τραυματίας. Ὁ τρόμος, ἐν τούτοις, τῶν κατοίκων ἦτο μέγας, θαυμάσια ἐκφραζόμενος εἰς τὸ ἀνάλαυδον ἐν Θηβῶν τηλεγράφημα:

«Μέχρι τῆς 11ης νυκτερινῆς αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἦσαν ἀσθενεῖς καὶ μικρᾶς διαρκείας, ἐξ

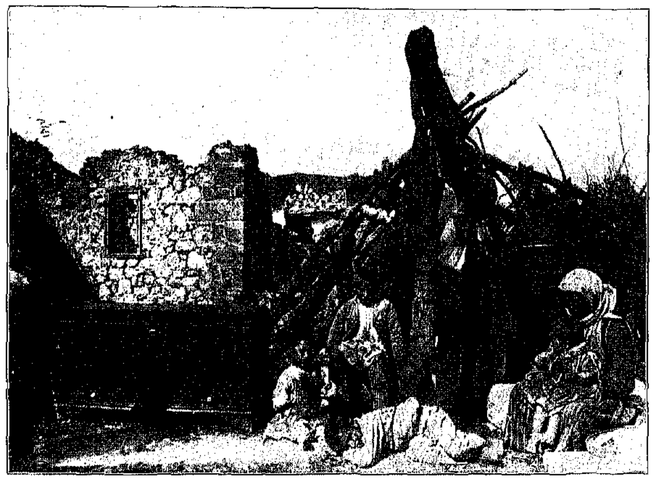

ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΠΑΡΕΛΙ

ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἄλλως συνεπίσαμεν τόσον, ὥστε νὰ μὴ προκαλοῦν πλέον φόβους. Τὴν 11 καὶ 10' ἤρχισεν ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις, τῆς ὁποίας προηγήθη μακρὰ καὶ ὑπόκωφος βοή. Παλμικὴ διαρκὴς τόσον, ὥστε καὶ ἐκείνοι οἱ κάτοικοι, οἵτινες ἐκοιμῶντο εἰς τὰ πρόχειρα οἰκήματα εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἔπεσαν εἰς τὰ ἀνοικτὰ μέρη τῆς πόλεως. Ὅλη ἡ πόλις εὑρέθη ἐπὶ ποδός. Καὶ ἦτο τοῦτο εὐτύχημα. Μετὰ τρία τέταρτα ἐπηκολούθησεν ἑτέρα δόνησις ἰσχυροτέρα τῆς πρώτης, ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν πτῶσιν καὶ ἄλλων οἰκιῶν. Ἔκτοτε δὲν ἔπαυσαν οἱ σεισμοὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἠκούετο ἡ φοβερὰ ὑποχθόνιος βοὴ καὶ ἐπηκολούθει ὁ σεισμός. Ὅλη ὁ πόλις διενυκτέρευσεν εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ οἱ κεντρικοὶ δρόμοι ἐγέμισαν ἀπὸ γυναικόπαιδα, τὰ ὁποῖα ἐρρίγρυουν ἀπὸ τὸ ψῦχος, καὶ ἀπὸ τὸν ἄρρενα τῆς πόλεως πληθυσμόν, ὅστις προσεκάλει νὰ τὰ παρηγορήσῃ».

Οἱ κάτοικοι συνῆλθον εἰς συλλαλητήριον καὶ ἀπέστειλαν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Πρωθυπουργόν:

«Ὁλόκληρος ἐπαρχία Θηβῶν συγκλονηθεῖσα ἐκ θεμελίων μετεβλήθη εἰς ἐρείπια καὶ κατέστη ἀκατοίκητος. Κινούμενοι διηνεκῶς καὶ κινδυνεύοντες κατὰ πᾶσαν στιγμήν, παραμένομεν ἄστεγοι, ριγοῦντες καὶ τρέμοντες. Ὅλαι αἱ ἀποσταλεῖσαι σκηναὶ εἶναι ἀνεπαρκέστατα, οἱ πληθυσμοὶ δὲ ἄλλων τῶν καταστραφέντων χωρίων τῆς ἐπαρχίας καὶ τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων τῆς πόλεως διανυκτερεύουσιν ἐν ὑπαίθρῳ. Ἱκετεύομεν ἀποστολὴ τάχιστα ξυλείας πρὸς ἀνέγερσιν παραπηγμάτων, ἄτινα καὶ μόνα θὰ διασώσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου χειμῶνος».

Ἡ Κυβέρνησις, ἀπαντῶσα εἰς τὴν ἔκκλησιν ταύτην καὶ εἰς νέας συστάσεις τοῦ νομάρχου κ. Δασίου ἔστειλε καὶ ἀπέστειλε 400 σκηνάς, ἐφόρτωσε δὲ καὶ πίστωσιν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τρόφιμα, φάρμακα, ἰατροὺς καὶ κλινοσκεπάσματα.

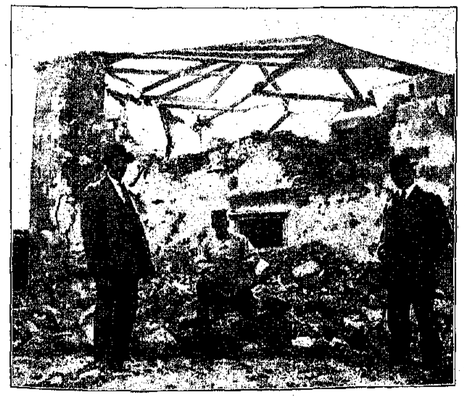

ΧΩΡΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝΤΟΣ ΧΩΡΙΟΥ ΣΠΑΤΔΕΣ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ΣΚΗΝΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ

ΕΡΕΙΠΙΑ ΟΙΚΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΗΣ ΕΚ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ ΕΝ ΤΩ ΧΩΡΙΩ ΜΠΡΑΤΙ

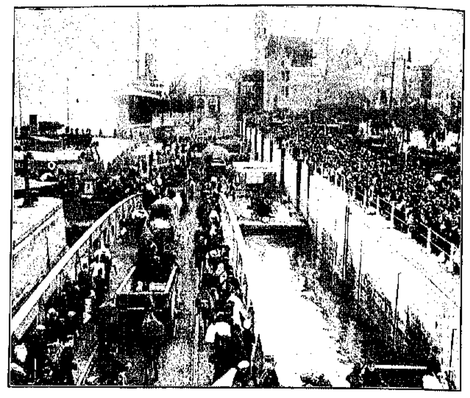

ΣΥΣΣΩΜΟΣ Η ΑΜΒΕΡΣΑ ΦΕΥΓΟΥΣΑ ΤΗΝ ΜΑΝΙΑΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΤΑΚΤΗΤΟΥ

Η ΕΞΟΔΟΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Η ΑΥΛΑΙΑ ἔπεσεν. Ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς Βελγικῆς τραγῳδίας ἔληξε καὶ ὁ ἡρωϊκὸς λαὸς τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης γῆς εἶναι σήμερον ἄνευ πατρίδος, ἄνευ ἑστίας. Πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τοῦ Βελγίου ἦσαν μεταξὺ τῶν εὐτυχεστέρων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου. Ἡ βιομηχανία αὐτῶν ἤκμαζε καὶ πάντες ἦσαν εὐχαριστημένοι.

Χωρὶς αὐτοὶ νὰ πταίσωσιν εἴς τι, ἡ χώρα των ἠρημώθη καὶ τὰ φρούριά των κατεστράφησαν. Ὁ λαὸς ἐρενεύθη ἢ κατελήφθη ὑπὸ τρόμου καὶ ἔφυγε κατὰ χιλιάδας ζητῶν καταφύγιον εἰς ξένας ἀκτάς.

Μ' ὅλα ταῦτα ὁ μικρὸς στρατὸς τοῦ Βελγίου μένει εἰσέτι ἀνέπαφος παρ' ὅλας τὰς ἀπωλείας του, καὶ τὸ θάρρος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ διατηρεῖται εἰσέτι ἀκατάβλητον. Ἡ γενναία ψυχὴ τῶν Βέλγων δὲν ἐδειλίασε παρ' ὅλας τὰς συμφοράς, τὰς ὁποίας αἴφνης ἠναγκάσθησαν ν' ἀντιμετωπίσωσιν οὗτοι.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς πτῶσις τοῦ Βελγίου δὲν εἶναι ἡ πρόσφατος. Περὶ τούτου εἶναι βέβαιος καὶ ὁ μικρότερος ὑπήκοος τοῦ πρόσφυγος βασιλέως Ἀλβέρτου.

Ἡ πεποίθησις αὕτη διαφαίνεται εἰς πᾶσαν γραμμὴν τῆς προκηρύξεως, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπίσης πρόσφυξ Βελγικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε κατὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐκ τῆς προσωρινῆς ἕδρας της ἐν τῇ πόλει Χάβρῃ τῆς Γαλλίας, ἐνῇ φιλοξενεῖται.

Ἡ προκήρυξις ἐκείνη διελάμβανε τὰ ἑξῆς:

«Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Βελγικῶν ἀρχῶν θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐκτελούμεναι, ὡς καὶ πρότερον, ἐκεῖ ἔνθα αἱ ἐπιτόπιαι περιστάσεις ἐπιτρέπουσι τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

«Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελγίου ἐπαναπαύονται ἐπὶ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ ὑμῶν. Ἀπαραλλάκτως καὶ ὑμεῖς δύνασθε νὰ ἐπαναπαύεσθε ἐπὶ τῆς τελείας ἀφοσιώσεως ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τῶν συμμάχων ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ὥρας τῆς κοινῆς ἡμῶν ἀπελευθερώσεως.

«Ἡ προσφιλὴς ἡμῶν χώρα, τόσον μυσαρῶς προδοθεῖσα καὶ τόσον πολὺ κακοποιηθεῖσα ἐκ μέρους μιᾶς ἐκ τῶν Δυνάμεων, ἡ ὁποία εἶχεν ἐγγυηθῇ τὴν οὐδετερότητά της, ἔχει προκαλέσῃ τὸν γενικὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, χάρις εἰς τὴν ἀντίστασιν, τὸ θάρρος καὶ τὴν ὀξυδέρκειαν ἄλλων τῶν τέκνων αὐτῆς. Ὁ θαυμασμὸς οὗτος εἶναι ἡ μόνη παρηγορία ἡμῶν σήμερον καὶ τοῦ θαυμασμοῦ αὐτοῦ θὰ παραμείνωμεν ἐς ἀεὶ ἄξιοι.

«Αὔριον ἡ πατρὶς ἡμῶν θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν δοκιμασιῶν τούτων, μεγαλειτέρα καὶ ὡραιοτέρα, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἔπαλε χάριν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τιμῆς τοῦ πολιτισμοῦ.

«Ζήτω τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον Βέλγιον!»

Μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν, οἵτινες ἔγραφαν ἐσχάτως περὶ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ κατακαταπήσεως αὐτοῦ, ὁ κ. **Louis L. Seaman**, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ «Independent» τῆς Νέας Ὑόρκης ὡραῖον ἄρθρον, τοῦ ὁποίου περικοπαί τινες εἶναι λίαν ἀξιανάγνωστοι.

«Πρὸ ὀλίγου,» γράφει οὗτος, «ἐπέστρεψα ἐκ Folkstone, ἔνθα κατὰ χιλιάδας φθάνουσι καθημερινῶς οἱ Βέλγοι πρόσφυγες. Ἡ κατάστασις τῶν ἦτο ἀξία οἴκτου. Ἐν μικρὸν ἀνθρακοφόρον ἀτμόπλοιον πρὸ ὀλίγου ἀφιχθὲν ἐξ Ostend ἔφερε 2283 πρόσφυγες. Τόσον δὲ πυκνῶς ἦσαν οὗτοι συνεστειβαγμένοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ τῶν πλευσῶσι τὸ Στενὸν δι' ἁλιευτικῶν πλοιαρίων, ρυμουλκῶν καὶ ἄλλων μικρῶν σκαφῶν. Ἐν ὅλῳ περίπου 5,000 ἔφθασαν εἰς Folkstone. Ἕτεροι 8,000 ἦλθον μέσῳ Dover, τὴν δὲ προηγουμένην ἡμέραν ἦλθον περίπου 5,000 γυναικόπαιδα, ἀνήκοντα εἰς τὰς ἀγροτικὰς τάξεις. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ πολλαὶ γυναῖκες φέρουσαι ἐντὸς μικρῶν δεμάτων ἐκ μανδηλίων ὅλα τὰ ἐπίπλια ὑπάρχοντά των. Μεταξὺ τῶν προσφύγων τούτων ἦσαν καὶ τινες, οἱ ὁποῖοι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἐθεωροῦντο πλούσιοι, ἀλλὰ σήμερον ἦσαν ἄνευ ὀβολοῦ.

«Ἐκ τῶν προσφύγων ὅσοι ἔφθασαν εἰς Ἀγγλίαν εἰς μίαν ἡμέραν, 2,000 ἀπεστάλησαν ἐκ Dover εἰς Glasgow, 500 εἰς Liverpool καὶ 200 εἰς Manchester. Ἕτεροι 6,000 ἔφθασαν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας εἰς Λονδῖνον. Ἐκ τούτων πολλοὶ ἦσαν ἀπολύτως ἄποροι, καὶ διενεμήθησαν εἰς διάφορα τμήματα τῆς πόλεως. Τριακόσιοι περίπου ἐλπίζει μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀπεσταλησαν εἰς Milford καὶ Swansea. Μεταξὺ τῶν προσφύγων εἶναι πολλοὶ Ἰουδαῖοι. Μεγάλαι ὁμάδες ἐξ αὐτῶν ἀπεστάλησαν εἰς τὰς ὁδοὺς Poland καὶ Leman, ὅπου ἡ καλλιτέρα τάξις τῶν Ἰουδαίων κατοίκων βοηθεῖ εἰς τὴν περὶ αὐτῶν μέριμναν.

Πενταπλάσιοι περίπου ἐκ τῶν προσφύγων ἐτήλθον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ ἐν Aldwich ναυφείου τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἀνακούφισιν τῶν Βέλγων. Ἡ ἀρχαία αἴθουσα τῆς τροχηλασίας ἦτο ἀφρυκτικῶς πεπληρωμένη, ἐφ' ὅσον οἱ πρόσφυγες, καταγραφόμενοι εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ καταλόγους, ἐλάμβανον τροφὴν καὶ διενέμοντο εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ προορισμοῦ των. Εἰς πολλοὺς ἐδόθησαν ὑποδήματα καὶ φορέματα, ἀφοῦ πρότερον ὡδηγήθησαν οὗτοι εἰς τὰ οἰκεῖα τμήματα τῶν διεθύνσεων νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, βοηθουμένων ὑπὸ προσώπων, ἐθελουσίως προσφερόντων τὰς ὑπηρεσίας των.

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ ΕΞ ΟΣΤΕΝΔΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΑΡΑΛΙΑ

Μεταξὺ τῶν προσφύγων ὑπῆρχον καὶ τραυματίαι Βέλγοι στρατιῶται, πυροβοληταί, πεζοί, ἀκροβολισταὶ καὶ ἄλλοι, τινὲς δὲ εἶχον τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κεφαλὰς δεδεμένας δι' ἐπιδέσμων. Ἐπίσης ὑπῆρχον πεζοναῦται ἀνήκοντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἅτινα εἶχον ἔλθῃ ἐκ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου καὶ μαῦροι στρατιῶται φέροντες Ἰτάς διαδρόμων αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου, ὥστε ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον νὰ κινηθῶσιν.

Ἅπαντες κατείχοντο ὑπὸ δεινῆς πείνης καὶ δίψης, τὰ δὲ σώματά των ἦσαν βεβρεγμένα καὶ κρύα, διότι καθ' ὅλον τὸ ταξείδιον δὲν ἔπαυσε πίπτουσα ραγδαία βροχή. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν εἶχον βάλῃ εἰς τὸ στόμα των τροφὴν ἢ ὕδωρ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὁκτὼ ὥρας. Τὸ ὅλον ἐπαρουσίαζεν εἰκόνα ἀπολύτου ἀθλιότητος, ὑπερβαινούσης πᾶσαν περιγραφήν.

Χιλιάδες ἄλλων εἶχον τὴν γενναιότητα νὰ διατρίβωσιν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ ἐν Aldwich ναυφείου τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἀνακούφισιν τῶν Βέλγων. Ἡ ἀρχαία αἴθουσα τῆς τροχηλασίας ἦτο ἀφρυκτικῶς πεπληρωμένη, ἐφ' ὅσον οἱ πρόσφυγες, καταγραφόμενοι εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ καταλόγους, ἐλάμβανον τροφὴν καὶ διενέμοντο εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ προορισμοῦ των. Εἰς πολλοὺς ἐδόθησαν ὑποδήματα καὶ φορέματα, ἀφοῦ πρότερον ὡδηγήθησαν οὗτοι εἰς τὰ οἰκεῖα τμήματα τῶν διεθύνσεων νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, βοηθουμένων ὑπὸ προσώπων, ἐθελουσίως προσφερόντων τὰς ὑπηρεσίας των.

Μεταξὺ τῶν προσφύγων ὑπῆρχον καὶ τραυματίαι Βέλγοι στρατιῶται, πυροβοληταί, πεζοί, ἀκροβολισταὶ καὶ ἄλλοι, τινὲς δὲ εἶχον τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κεφαλὰς δεδεμένας δι' ἐπιδέσμων. Ἐπίσης ὑπῆρχον πεζοναῦται ἀνήκοντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἅτινα εἶχον ἔλθῃ ἐκ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου καὶ μαῦροι στρατιῶται φέροντες Ἰτάς

στρατιωτικὰς στολὰς των, ὡς καὶ μερικοὶ ἱερεῖς.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου ὁ Βελγικὸς στρατὸς διεξήγαγε λαμπρὸν, ἀλλὰ ἀκαταπόνητον ἀγῶνα. Εἰς τὰς ἡρωϊκὰς αὐτῶν μάχας, ἀπὸ Λιέγης ἕως Ἀντβέρπης, οἱ Βέλγοι διεξεδίκησαν γενναίως τὰς Ἀρδέρσης, συχνάκις τρέποντες εἰς φυγὴν τὰς πρωτοπορείας τοῦ ἐχθροῦ, μαστίζοντες δὲ οὕτω τὰ σχέδια τῶν Γερμανῶν καὶ ἐπὶ ἑβδομάδας ἀναγκάζοντες τὴν προέλασίν των.

Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας ὀφείλει τὴν πόλιν τῶν Παρισίων καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία χρεωστεῖ ἴσην εὐγνωμοσύνην. Ἡ ἀναχαίτισις τῶν Γερμανῶν ἐστοίχισεν εἰς τὸ Βέλγιον πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ καὶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἐδαφός του—θυσία πρωτοφανῆς εἰς τὸ χρονικὰ τῆς ἱστορίας. Αὐτὴ ὅμως ἦτο ἐκείνη, ἥτις ἔδωσε καιρὸν εἰς τοὺς Συμμάχους νὰ κινητοποιήσωσι τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις των καὶ νὰ σταματήσωσιν ἐν καιρῷ καὶ μετ' ἐπιτυχίας τὴν Πρωσσικὴν προέλασιν ἐντὸς τῆς Γαλλίας.

Ταῦτα πάντα καλῶς γνωρίζουσιν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως καὶ δι' αὐτὸ βλέπομεν αὐτὰς φιλοτιμουμένας ἀναμεταξύ των εἰς τὸ ποῖα ἐξ αὐτῶν νὰ δείξῃ ζωηρότερον τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης της πρὸς τὴν μαρτυρικὴν χώραν. Καὶ ἡ μὲν Ἀγγλία, ἐκτὸς τῆς διατροφῆς καὶ τῆς περιποιήσεως τῶν Βέλγων προσφύγων ἔκαμε μεγάλας χρηματικὰς βοηθείας πρὸς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν, ἡ δὲ Γαλλία δὲν ἔπαυσε πολλαχῶς καὶ ποικιλοτρόπως ὑποστηρίζουσα καὶ πολεμοῦσα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ Γερμανοπατηθέντος Βελγίου.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλβέρτος τὸ πρότυπον αὐτὸ ἡρωϊσμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος εὑρεθεὶς πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς Παρισίους, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς του, ἔλαβε πλεῖστα ὅσα δείγματα τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀγάπης ἐκ μέρους τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐλκύει σήμερον τὸν θαυμασμὸν ἀπαξάπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου πρὸς τὸ μικρὸν Βέλγιον, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ἐκ τῶν προτέρων ἐγνώριζον τὰς προθέσεις τοῦ Γερμανοῦ Κάϊζερ καὶ τὰ κατὰ τῆς Βελγικῆς ἀνεξαρτησίας τεκταινόμενα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῆς Γερμανίας, καὶ ὅμως οὔτε ὁ Βασιλεύς, οὔτε ἡ Κυβέρνησις, ἠθέλησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὰς ταπεινωτικὰς Γερμανικὰς ἀπαιτήσεις. Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν καὶ τὸν Ἀμερικανικὸν τύπον ὅτι πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου τὸ Βέλγιον ἐπληροφορήθη ὑπὸ «φίλου μονάρχου» ὅτι ἡ Γερμανία ἑτοιμάζεται νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Γαλλίας προελαύνουσα διὰ μέσου τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους. Ὁ «φίλος μονάρχης» συνεβούλευσε τότε τὸ Βέλγιον νὰ ἑτοιμασθῇ ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν οὐδετερότητά του ἐναντίον τοῦ μέλλοντος νὰ ἐπέλθῃ Γερμανικοῦ κολοσσοῦ.

Ἡ μικρὰ χώρα εὑρέθη εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρέθη ἡ Ἑλλάς, ὅταν μέλαν φορὰν ὁ ἀγέρωχος Πέρσης ἐζήτησε παρ' αὐτῆς τὰ ὅπλα της. Καὶ εἰς ἐκείνων μὲν ἀπήντησε τότε δεόντως ὁ Λεωνίδας διὰ τοῦ «Μολὼν λάβε!», οὐχ ἧττον ἡρωϊκὴ ὅμως ἦτο καὶ ἡ στάσις τοῦ Βελγίου ἀκέναντι τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

Ἐπλίσθη, ἠτοίμασε τὰ φρούριά του καὶ ἀνέμεινεν. Εἰς τὸν ἀκολουθήσαντα ἀγῶνα, ὁ στρατὸς καὶ τὰ φρούρια τοῦ Βελγίου ἀπεδείχθησαν ἀνίσχυρα ὅπως ἐμποδίσωσι μέχρι τέλους τὴν Γερμανικὴν πλημμύραν.

Οἱ Γερμανοὶ κατόπιν ὁλεθριωτάτου ἀγῶνος διέθεσαν διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς μικρᾶς χώρας καὶ ἐχύθησαν ἀκάθεκτοι ἐντὸς τῆς Γαλλίας. Τὸ Βέλγιον ἔπεσεν.

Πόσον ὅμως ἡ πτῶσις αὐτοῦ παρομοιάζει μὲ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πτῶσιν τῆς Ἑλλάδος! Καὶ αἱ Θερμοπύλαι ἔπεσαν, οἱ Πέρσαι διέθεσαν ὑπὲρ τὰ πτώματα τῶν τριακοσίων, καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπεγνωσμένοι κατέφυγον πρὸς στιγμὴν εἰς τὰ ξύλινα τείχη.

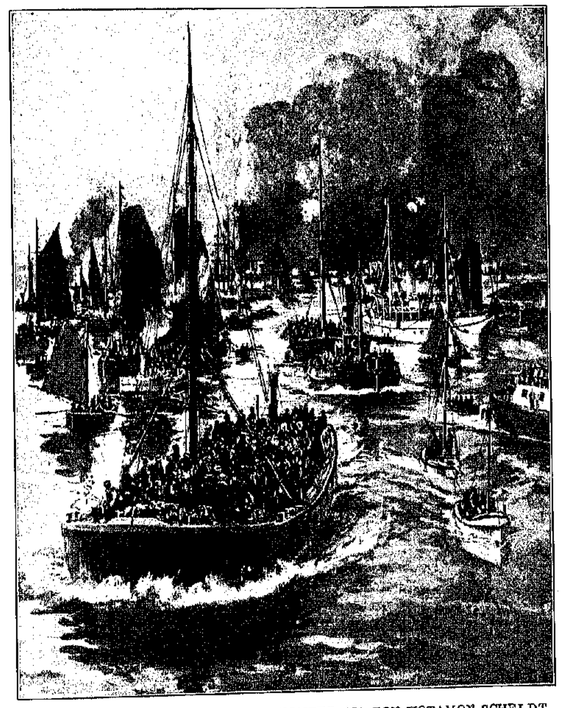

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΑΜΒΕΡΣΗΣ ΦΕΥΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ SCHELDT ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

Οἱ τριακόσιοι τοῦ Βελγίου ὡσαύτως ἔπεσαν καὶ οἱ ὑπολειφθέντες ἐζήτησαν τόπον σωτηρίας διὰ τῶν ἀτμοπλοίων. Ὡς δὲ εἰς τὴν καρδίαν τῶν τότε Ἑλλήνων διετηρήθη ἄσβεστος ὁ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἔρως, οὕτω καὶ οἱ σημερινοὶ πρόσφυγες τοῦ Βελγίου, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου, δὲν παύουσιν ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Γερμανῶν ἐκ τῆς χώρας των καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των.

Οἱ Ἕλληνες ἐν τέλει ἐνίκησαν καὶ ἐδίωξαν τοὺς Πέρσας. Ἀρά γε οἱ Βέλγοι δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ πράξωσι τὸ ὅμοιον πρὸς τοὺς Γερμανούς;

Εἷς ἄλλος πολεμικὸς ἀνταποκριτής, ὁ Paul Ernux τῆς Γαλλικῆς «Journal» ἔγραφεν ἐξ Ὀστένδης: «Ἤμην εἰς μίαν ἁδὸν ἀπὸ ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν τὸν Βελγικὸν λαὸν εἰς προσφυγὴν ἐξορίαν. Εἰς τὴν ὁδὸν ἐκείνην συνωθεῖτο τόσον κυκνὸν πλῆθος, ὥστε τὰ αὐτοκίνητα καὶ αἱ ἁμαξαι δυσκόλως κατώρθωνον νὰ χαράξουν ὁδὸν. Καὶ ἐσκεπτόμην τὸν Βασιλέα Ἀλβέρτον καὶ τὴν Θλῖψιν, τὴν ὁποίαν θὰ τοῦ ἐπροξένει ἡ ἔξοδος ἐκείνη.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀξιοθρήνητος ἔξοδος τοῦ λαοῦ ἐξακολουθεῖ. Οἱ ἄποροι συνεθλίβοντο εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν, ὅπως μεταβῶσι δωρεὰν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Πολλαὶ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν ἀναμένουν ἀκόμη ὑπὸ τὴν βροχὴν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀτμοπλοίων. Εἶδον γυναῖκας τελείως παράφρονας, αἱ ὁποῖαι ἄφηνον ὅλας τὰς ἀποσκευάς των διὰ νὰ δεχθοῦν μίαν θέσιν, νηπιόπαιδα προσέφερον εἰς αὐτὰς Ἄγγλοι στρατιῶται ἐντὸς σκευοφόρων ἁμαξῶν, ὅπου ἤμενον κεκρυμμένοι, συντετριμμένοι, ἀλλὰ προφυλαγμένοι ἐν μέσῳ τοῦ παντοειδοῦς στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ.

Ἕτεραι μὲ γυμνὴν τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ ἁπλούστατα ἐνδύματα ἑβδόμιζον παραπλεύρως ἄλλων, αἵτινες ἔφερον τὰ καλλίτερα φορέματά των καὶ πίλους στολισμένους διὰ πτερῶν καὶ λοφίων. Κουρασμέναι σχεδὸν ὅλαι ἀπὸ τὸ βάρος τῶν δεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκράτουν, ἐπροχώρουν μετὰ δυσκολίας καὶ συχνὰ ἄφηνον νὰ πίπτουν ἐπὶ τῆς λάσπης τὰ φορτία των, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατόπιν ἐσωριάζοντο καὶ αὐταὶ ἐξηντλημέναι. Μητέρες, χρατοῦσαι εἰς τὰς ἀγκάλας τὰ τέκνα των, ἑβδόμιζον μὲ λυγμούς. Ἄλλαι προυχώρουν μὲ ὄκταπλα βήματα, μὲ ἁπλανῆ καὶ βλοσυρὰ βλέμματα, ἀδιάφοροι πρὸς πάντα τὰ συμβαίνοντα περὶ ἑαυτάς. Μικρὰ χορώδια καὶ ἀγέλαι κατακεπονημένα περιπάτουν κλαίοντα. Οἱ ἄνδρες μετεχειρίζοντο διάφορα μέσα διὰ νὰ ἀνακουφίζουν τοὺς συνοδοιπόρους των, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐφαίνοντο ἐξηντλημένοι.

Καὶ ἡ τραγικὴ καὶ ἀξιολύπητος αὕτη ἔξοδος ἐξακολουθεῖ ἐπὶ δύο ἡμέρας κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι γεμᾶται ἀπὸ φορεῖα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐπεβιβάσθη τῆς θαλαμηγοῦ της.

Καὶ διὰ νὰ δώσωμεν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῶν βαρυτάτων συνθηκῶν, ὑφ' ἃς πολεμεῖ σήμερον κατὰ τῶν Γερμανῶν ὁ γενναῖος στρατὸς τοῦ Βελγίου, ὅμοῦ μετὰ τῶν Γάλλων, παραθέτομεν τὴν ἑπομένην περικοπὴν ἐξ ἐπιστολῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος: «Μὲ ἄχυρον μέσα εἰς τὰ ξύλινα ἐγκώριά των ὑποδήματα καὶ μὲ μικρὰς πυρὰς μέσα εἰς τὰ ἔντός των χαρακωμάτων διαμερίσματα αὐτῶν, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Βέλγοι στρατιῶται πολεμοῦσι κατὰ τοῦ φύγους ἐν Φλαμανδίᾳ. Τὰ χαρακώματά των κεῖνται εἰς τὸ ἄκρον πλημμυρισμένων πεδιάδων, καὶ πολλάκις ἐντὸς αὐτῶν οἱ ἐν λόγῳ στρατιῶται ἀλείφονται ἕως ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἢ βρέχονται μέχρι τοῦ δέρματος. Ὁπωσδήποτε ὅμως οὗτοι κατορθώνουσι νὰ διατηρῶσι τὴν ὑγείαν των καὶ τὴν εὐθυμίαν παρ' ὅλα τὰ δεινὰ τοῦ χειμῶνος. Τὸ ἔδαφος εἶναι τόσον ὑγρὸν ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ σκαφῇ καὶ πᾶν ὕψωμα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῶν χαμηλῶν γαιῶν ἐπισύρει τὸ πῦρ τῶν Γερμανῶν.» Ὑπὸ τοιούτους συνθήκας ἀγωνίζονται σήμερον οἱ Βέλγοι πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των.

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) υπο MAURUS JOKAÏ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. υμένου.)

'Εφαντάσθη ὅτι εὑρίσκετο εἰς αὐλικόν τινα χορὸν ἐν Παρισίοις, ὡς εἶχεν ἴδῃ εἰς τὸ Λοῦβρον, ὅτε ἦτο νεᾶνις. 'Εκατοντάδες νεαρῶν ὀδαλισκῶν ἐπεδείκνυον ὑπερηφάνως τὰς ὡραίας ἀμφιέσεις των τοῦ τελευταίου συρμοῦ, φέρουσαι ἐπιχαρίτως μακρὰ χειρόκτια καὶ μεταξωτὰς κάλτσες. 'Αντὶ κεκρυφάλου ὡραῖοι πτερωτοὶ πῖλοι καὶ ἄνθη ἐκόσμουν τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ πλουσίαν κόμην των μὲ τοὺς κτενισμένους καὶ σγουροὺς βοστρύχους. Περιεφέροντο δὲ ὡς αἰθέρια πλάσματα μὲ τὰς ἐξώμους μεταξίνας ἐσθῆτάς των, αἵτινες ἄφηνον ἐλεύθερα τὰ πλούσια στήθη των καὶ τοὺς ἀλαβαστρίνους λαιμούς των, τοὺς ὁποίους ἐδρόσιζον διὰ πολυτελῶν ριπιδίων, τῶν ὁποίων αἱ ζωγραφισταὶ πεταλοῦδαι ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐπέτων. Ἔλειπεν ὅμως ἀπὸ τὸν γραφικώτατον ἐκεῖνον χορὸν πρᾶγμά τι, ἡ ἀπουσία τοῦ ὁποίου ἦτο αἰσθητή—τὸ ἀνδρικὸν στοιχεῖον.

Μόνον τέσσαρες ἀντιπροσώπευον τὸ ἀνδρικὸν φῦλον: ὁ Σουλτᾶνος, ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου, ὁ Κιζλὰρ 'Αγᾶς καὶ ὁ 'Αναχτὰρ Βέης. 'Εκ τῶν τεσσάρων τούτων, οἱ μὲν δύο ἦσαν ἤδη περασμένης ἡλικίας, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δύο δὲν ἦσαν ἀκόμη ἄνδρες. Καὶ οἱ τέσσαρες ἐφόρουν Οὐγγρικοὺς ἐπενδύτας, μακρὸν μαῦρον πανταλόνιον καὶ κόκκινα φέσια. 'Ο Σουλτᾶνος, μὲ τὴν παχεῖαν μορφήν του, ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐκληφθῇ ὡς πραγματικὸς Οὔγγρος βουλευτής, τόσον ὡραῖα ἐφηρμόζετο εἰς τὸ σῶμά του ὁ μέχρι τοῦ λαιμοῦ κουμβωμένος ἐπενδύτης του. 'Εξ ἄλλου ἡ συμπαθητικὴ μορφὴ τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος συνεδυάζετο θαυμασίως μετὰ τῆς κομψῆς ἀμφιέσεώς του· ἡ κόμη του ἦτο κτενισμένη καὶ χωρισμένη ἐπιδεξίως εἰς δύο, τὸ δὲ κομψὸν καὶ λευκὸν ὑποκάμισόν του, μόλις διακρινόμενον κάτωθεν τοῦ ἐπενδύτου του, τὸν καθίστα ὡραιότατον. 'Απ' ἐναντίας ὁ Κιζλὰρ 'Αγᾶς εἶχε λάβῃ περίεργον ὄψιν μὲ τὴν ἀσυνείθιστον ἀμφίεσίν του. Οὗτος διαρκῶς προσεπάθει νὰ χώνῃ τὰς χεῖράς του εἰς τὴν ζώνην του, ὅτε δὲ ἐνεθυμεῖτο ὅτι δὲν εἶχε τοιαύτην, τότε ἄφηνεν αὐτὰς ἐλευθέρας πρὸς τὰ κάτω, ρίπτων δειλὰ βλέμματα πέριξ του, ὡσεὶ αἰσχυνόμενος διότι τὸ ἔνδυμα δὲν ἔφθανεν ἀρκετὰ κάτω διὰ νὰ τὸν καλύπτῃ εὐπρεπῶς.

'Η Σουλτάνα Βαλιδὲ ἐξεπλάγη ὑπερβολικῶς. Τὸ θέαμα τὴν ἐπανέφερεν ὀπίσω εἰς τὰ παιδικά της ἔτη, καὶ εὐγνωμόνως συνέσφιγγε τὸν υἱόν της εἰς τὸ στῆθός της διὰ τὴν ἀπρόοπτον ταύτην ἔμπνευσίν του, ἐνῷ ἐκεῖνος κατεφίλει τὰς χεῖρας τῆς μητρός του. 'Ο Σουλτᾶνος διεσκόρπιζε τὸν ἔρωτά του μεταξὺ πολλῶν γυναικῶν, ἀλλὰ μόνον ἡ μήτηρ του ἀπήλαυε τοῦ ἀμερίστου σεβασμοῦ του. Αἱ ὀδαλίσκαι περιεκύκλωσαν τὸν καλὸν Σουλτᾶνον, χαροποιοῦσαι καὶ θωπεύουσαι αὐτόν. Διότι οὗτος ποτὲ δὲν ἐφέρετο σοβαρῶς πρὸς αὐτάς—πάντοτε ἦτο ὁ προστάτης των, καὶ ὅλαι, ὅσαι ἠξιοῦντο τοῦ ἔρωτός του, ἦσαν βέβαιαι ὅτι ἡ πρὸς αὐτὰς στοργή του ἦτο σταθερά.

'Εκάστη ἐξ αὐτῶν προσεπάθει ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Σουλτάναν Βαλιδέ, δεικνύουσα εἰς αὐτὴν τὰ νέα της ἐνδύματα, ἀλλ' οὐδεμία ἐξ αὐτῶν προσείλκυσε τόσον τὴν εὔνοιαν τῶν ὀφθαλμῶν της, ὅσον τὸ νέον ἄνθος, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ τελευταίως εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὸ 'Ανάκτορον, ἦτο τώρα τὸ πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν—ἡ ὡραία Κιρκασιανὴ νεᾶνις. Τὸ ἐλαφρόν, ὡς πέρδικος, βάδισμά της, ὁ ὡραῖος καὶ ἀλαβάστρινος λαιμός της, τὸ θέλγητρον τῶν ὀφθαλμῶν της, οἱ στρογγύλοι ὦμοί της, καὶ τὸ ἁβρὸν καὶ εὐῶδες νεανικὸν στῆθός της ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ Παρισινὴν αἴθουσαν, ὅπου εἰδικοὶ καλλωπισταὶ τὴν κατέστησαν πρότυπον τοῦ ὡραιοτέρου συρμοῦ. 'Η κόμη της, κτενισμένη θαυμασίως, ἄφηνε νὰ πίπτουν ἀφελῶς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ ἁβροῦ τραχήλου της σγουροὶ βόστρυχοι, ποῦ προσέδιδον εἰς τὸ πρόσωπόν της κάτι τι τὸ ἐπιβλητικόν, τὸ μεγαλοπρεπές, μὲ ποιάν τινα συγχρόνως ἀρρενωπὴν ἔκφρασιν—ἦτο πράγματι χάρμα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ διὰ τὸν μᾶλλον τεχνοκρίτην. Ναί, ὁ Ἕλλην ἔμπορος εἶχε δίκαιον· τὸ μέρος ὅπου ἔζησε καὶ ἐμεγάλωσε ἡ Μιλιέβα δὲν εἶχεν ἄλλο ὅμοιόν του ἐπὶ τῆς γῆς.

'Η Σουλτάνα Βαλιδὲ ἠσπάσθη τὴν ὀδαλίσκην εἰς τὸ μέτωπον καὶ κατόπιν τὴν ὡδήγησεν ἐκ τῆς χειρὸς εἰς τὸν Σουλτᾶνον, ὅστις δὲν τῇ ἐπέτρεψε νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά του (διότι ποῦ ἠκούσθη νὰ φιλήσῃ γυνὴ τὴν χεῖρα ἀριστοκράτου φέροντος χορευτικὴν ἐσθῆτα), ἐπέτρεψεν ὅμως εἰς τὸν νεαρὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου νὰ λάβῃ τὴν Μιλιέβαν ἐκ τοῦ βραχίονος καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ διὰ μέσου τῆς αἰθούσης. 'Οπόσον ὡραῖον νεανικὸν ζεῦγος ἀπετέλεσαν! 'Ο 'Αβδοὺλ Μετζὶτ μόλις θὰ ἦτο τότε εἴκοσιν ἐτῶν, ἐνῷ ἡ νεᾶνις εἰσήρχετο εἰς τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας της. 'Αλλά, πλὴν τῆς διαφορᾶς τῶν ἐνδυμάτων των, κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τίς ἦτο ὁ νέος καὶ τίς ἡ νέα.

Ἤδη οἱ τόνοι τῆς ὀρχήστρας ἤρχισαν νὰ ἀκούωνται, ἐνῷ εὐχάριστος ἔκπληξις ἀνέμενε τὴν Σουλτάναν. Διότι ἤκουεν ἄλλην μίαν φορὰν τὰς μελῳδίας τοῦ κλειδοκυμβάλου, τὰς ὁποίας ἄλλοτέ ποτε εἶχεν ἀκούσῃ. 'Η κατάπληξίς της ὅμως ἐκορυφώθη ὅτε ὁ Σουλτᾶνος τὴν προσεκάλεσε νὰ χορεύσουν.

Τί παράλογος ἰδέα! 'Η χήρα Σουλτάνα νὰ χορεύσῃ μινουέτον μετὰ τοῦ υἱοῦ της, τοῦ Σουλτάνου, ἐνώπιον τῶν χαριεντιζομένων ὀδαλισκῶν, αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε πρότερον εἶδον παρόμοιον θέαμα; Ποῦ ἦτο τὸ δεύτερον ζεῦγος; Διατί νὰ μὴ χορεύσουν ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ Μιλιέβα, λόγου χάριν; Πράγματι κατ' ἐπιθυμίαν της ἔλαβον ἐκεῖνοι θέσιν ἀπέναντι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους καὶ ἐλαφρὰ ὑπὸ τοὺς ὀνειρώδεις τόνους τῆς μουσικῆς ἐχόρευσαν ὁμοῦ τὸν εὐπρεπῆ καὶ μελαγχολικὸν χορόν, κλίνοντες ἐνίοτε ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου μετὰ μεγαλοπρεπείας καὶ ἁβροφροσύνης.

Οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε θεαθῇ εἰς τὸ 'Ανάκτορον παρόμοιον θέαμα. 'Η Σουλτάνα ἐθαύμαζε βλέπουσα τὴν ἐπιδεξιότητα, μεθ' ἧς ἡ Μιλιέβα ἐχόρευεν· ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν πραγματικὴ παρθένος τῆς τιμῆς μὲ τὸ πριγκηπικόν της μειδίαμα, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Γαβριὴλ Ντ' 'Εστρὲ ἦτο μίαν φορὰν διάσημος.

'Ο καλὸς Μαχμοὺτ τοσοῦτον ἐθαμβώθη, παρατηρῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Μιλιέβας, ὥστε παρ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἑσπερίδος ἐνηγκαλίσθη καὶ περιέπτυξε διὰ τῶν βραχιόνων του τὴν Μιλιέβαν εἰς τὸ στῆθός του καὶ τὴν ἠσπάσθη εἰς τὸ πρόσωπον δὶς ἢ τρίς, χωρὶς ὅμως νὰ φιλήσῃ καὶ τὴν χεῖρά της—διότι μόνον τῆς Σουλτάνας Βαλιδὲ τὴν χεῖρα συνείθιζε νὰ φιλῇ.

Ὅτε ὁ χορὸς οὗτος ἔληξεν, οἱ μουσικοὶ εὐνοῦχοι ἔπαιξαν βάλς, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ὅλαι αἱ ὀδαλίσκαι. 'Ο θόρυβος ὅμως ἐκ τῶν φωνῶν τῶν χορευτριῶν ἦτο μεγαλείτερος τοῦ τῆς μουσικῆς. 'Εδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τῆς λείας καὶ στιλπνῆς ἐπιφανείας τῆς αἰθούσης, βαρεῖαι κατέπιπτον αἱ ὡραῖαι νύμφαι, μὴ συνειθισμέναι νὰ χορεύουν ἐπὶ ὀλισθηροῦ ἐδάφους, ἐνῷ περὶ αὐτὰς ἔπιπτον ἄλλαι πληροῦσαι τὴν εὐρεῖαν αἴθουσαν διὰ τῶν ὀξειῶν φωνῶν καὶ τῶν ἠχηρῶν γελώτων των. Μερικαὶ ἐκ τούτων, δυσηρεστημέναι ἢ μὴ ἀρέσκουσαι τὸν χορόν, ἀπεσύροντο τότε, ἀλλ' αἱ ζωηρότεραι καὶ εὐθυμότεραι φίλαι των τὰς ἔσυρον πάλιν διὰ τῆς βίας. 'Ο γέρων Κιζλὰρ 'Αγᾶς καὶ ὁ 'Αναχτὰρ Βέης ἵσταντο εἰς τὸ μέσον, ἐπιβλέποντες μήπως συμβῇ σκάνδαλόν τι. 'Εν τῷ μεταξὺ τούτῳ αἱ εἰς τὸ ζενὶθ τῆς εὐθυμίας καὶ ζωηρότητος εὑρισκόμεναι ὀδαλίσκαι τοὺς περιεστοίχισαν αἰφνιδίως, ἐρρίφθησαν ἐπ' αὐτῶν, τοὺς ἔσυραν εἰς τὸν χορὸν καὶ τοὺς περιέφεραν πέριξ τῆς αἰθούσης, ὡς μαινόμεναι, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ δύο καλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἀναπνεύσουν.

'Ο Σουλτᾶνος καὶ ἡ Βαλιδὲ μετὰ τοῦ Πρίγκηπος καὶ τῆς Μιλιέβας ἐκάθηντο ἐπί τινος ὑψηλῆς ἐξέδρας, γελῶντες καὶ διασκεδάζοντες μὲ τὸ θαυμάσιον θέαμα. Οἱ αὐληταὶ ἔπαιζον τώρα ζωηρότερον, οἱ τυμπανισταὶ ἔτυπτον τὰ ὄργανά των ἀγρίως, τὰ κύμβαλα ἐκρότουν, ἐνῷ αἱ ὀδαλίσκαι ἔσυρον τὰ δύο θύματά των δαιμονιωδῶς.

Ἆ! Σταθῆτε! Τί ἀκούεις, καλὲ Σουλτᾶνε; Τί εἶναι ὁ ἔξω θόρυβος ποῦ ἀναμιγνύεται μὲ τὴν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ὀχλαγωγίαν; Ἔξω ἀκούονται ἐπίσης ἦχοι τυμπάνων, τῶν σαλπίγγων προανακρούσματα καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλαλαγμοί.

Τί ἀνοησία! Ποῖος λέγει; Δὲν εἶναι παρὰ φαντασίας ἀποκυήματα! Φέρετε τὰ ποτήρια—ὄχι τὰ μικρὰ ποτήρια τοῦ σερμπετίου—διότι εἶναι τὰ γενέθλια τῆς Βαλιδέ. 'Απόψε θὰ γείνωμεν Εὐρωπαῖοι. Φέρετε ἐδῶ οἶνον καὶ ποτήρια διὰ πρόποσιν!

'Ο Σουλτᾶνος ἔτρεφεν ἰδιαιτέραν προτίμησιν διὰ τὸν οἶνον τοῦ Τόκεϋ τῆς Αὐστρίας καὶ τὸν καμπανίτην τῆς Γαλλίας, ἀμφότεροι δὲ οἱ πρεσβευταὶ τῶν μεγάλων τούτων Δυνάμεων εἶχον μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς αὐτόν.

Εἰς τὴν πρόποσιν ταύτην θὰ ἐλάμβανον μέρος καὶ αἱ ὀδαλίσκαι· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ χορὸς ἐξηκολούθει φαιδρότερον, ἡ δὲ θορυβώδης μουσικὴ καὶ τὰ τραγούδια ηὔξανον καταπληκτικῶς.

'Αλλὰ τί συνέβαινεν;

'Ο Σουλτᾶνος ἐπέστησε τὴν προσοχήν του. Τί εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀλαλαγμοὶ ἔξω τῶν ἀνακτόρων; Τί εἶναι αὐτὴ ἡ λάμψις, ἡ ὁποία κυματίζει ἐπὶ τῶν στρογγύλων παραθύρων;

'Ο θόρυβος αὐτὸς δὲν προέρχεται ἀπὸ τύμπανα· οἱ ἀλαλαγμοὶ οὗτοι δὲν εἶναι ἀλαλαγμοὶ ὀργιαζόντων· ὁ κρότος δὲν εἶναι τῶν κυμβάλων· ὄχι, εἶναι σύγκρουσις σπαθῶν, ἦχος κανονίων, ὀχλαγωγία πολιορκίας, καὶ ἡ λάμψις αὕτη δὲν εἶναι λάμψις χαρμοσύνων πυρῶν· εἶναι φλογώδεις πυρσοί!

Σήκου, σήκου, Μαχμούτ, ἀπὸ τὸ κάθισμά σου! Μακράν σου τὸ ποτήριον, καὶ ἔξω μὲ τὴν σπάθην! Δὲν εἶναι ἡ νὺξ αὕτη διὰ κραιπάλην· ὁ θάνατος εἶναι ἐμπρός· ἡ ἐπανάστασις ὀργιάζει πρὸ τῆς θύρας σου! Τὰ ἀνάκτορα πολιορκοῦνται!

Εἴκοσι χιλιάδες Γενιτσάρων προσέβαλον ἔξω τὰς πύλας τοῦ 'Ανακτόρου σου, ἐνῷ ἡ ὀρχήστρα παίζει τὰ τερπνότερα τεμάχια μέσα εἰς τὴν λαμπροφώτιστον αἴθουσαν!

— 'Ακούετε; ἀνέκραξεν ὁ Καρᾶ Μακάν, ὁ περιφημότερος ρήτωρ τῶν Γενιτσάρων, ὅστις διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν ἐκρέμασε τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ παλατίου. 'Ακούετε τὴν μουσικήν; Αὐτοὶ διασκεδάζουν, ἐνῷ ὁλόκληρος ἡ Αὐτοκρατορία πενθεῖ. Γνωρίζετε ποῖαι εἶναι αἱ ἀποψιναὶ τελευταῖαι εἰδήσεις; Οἱ Σουλιῶται ᾐχμαλώτισαν τὸν Γάσκο Βέην, καὶ ἐξεμηδένισαν τὸν πρὸ τῶν 'Ιωαννίνων στρατόν μας. Μία γυνὴ ἀνετίναξε τὴν ναυαρχίδα τοῦ Καπετὰν Πασᾶ. 'Η καταστροφὴ λυμαίνεται πέριξ μας καὶ ἡ ἐπιβουλὴ καὶ ὁ δόλος διαιτῶνται εἰς τὸ 'Ανάκτορον. 'Ακούσατε! Χορεύουν, τραγουδοῦν, δροσίζουν τὰ χείλη των μὲ οἶνον, καὶ αἱ βλασφημίαι των φέρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας τὴν ὀργὴν τοῦ 'Αλλάχ!

'Ημεῖς χύνομεν τὰ δάκρυά μας καὶ τὸ αἷμά μας, ἐνῷ ἐκεῖνοι διασκεδάζουν καὶ μᾶς ἐμπαίζουν. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς ξεκαθαρίσωμεν; Δὲν πρέπει νὰ χύσουν καὶ ἐκεῖνοι τὸ αἷμά των;

Τὸ μανιῶδες πλῆθος ἀπήντησε μὲ ἀπεριγράπτους ὠρυγὰς εἰς τοὺς στασιαστικοὺς τούτους λόγους.

— 'Ολόκληρον τὴν αὐτοκρατορίαν ἂν περιέλθωμεν δὲν θὰ συναντήσωμεν στίγμα μεγαλείτερον ἀπ' αὐτό.

— Θέσατε πῦρ εἰς τὸ 'Ανάκτορον! ἀνέκραξεν αἴφνης μία φωνή, τὴν ὁποίαν ἐπανέλαβον καὶ οἱ ἄλλοι.

— Θάνατος εἰς τοὺς Βεζύρας! Θάνατος εἰς τοὺς εὐγενεῖς τοῦ 'Ανακτόρου, ὠρύετο τὸ πλῆθος. Μία ὅμως φωνή, καλύψασα ὅλας τὰς ἄλλας, ἠκούσθη λέγουσα: «Θάνατος εἰς τὸν Σουλτᾶνον!»

'Ο Καρᾶ Μακὰν ἐστράφη πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην καὶ ὑπερησπίσθη τὸν κύριόν του.

— Ὄχι, ἀνέκραξε, τὸν Σουλτᾶνον! 'Η ζωὴ τοῦ Σουλτάνου εἶναι ἱερά. 'Εκεῖνος καὶ τὰ τέκνα του εἶναι οἱ μόνοι ἐπιζῶντες ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ 'Ομάρ. Μ' ὅλον ὅτι δὲ δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν ὁποῖον ὁ ἡρωϊκὸς Μωάμεθ προώρισε διὰ τοὺς ἀπογόνους του, ἐν τούτοις εἶναι ὁ τελευταῖος τῆς γενεᾶς του, καί, ὡς ἐκ τούτου, ἡ κεφαλὴ τοῦ Σουλτάνου εἶναι ἱερά. 'Αλλὰ θάνατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν (Ρεῒς 'Εφένδη), θάνατος εἰς τοὺς Κιζλὰρ 'Αγὰν καὶ Καπετὰν Πασᾶν! 'Εκεῖνοι εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐρημώσεώς μας. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γκιαούρηδων τοὺς πληρώνουν διὰ νὰ καταστρέψουν τὴν χώραν μας. Καταστρέψατέ τους ἐκ θεμελίων, καὶ ἐὰν ἔχουν τέκνα εἰς τὴν οἰκογένειάν των ἐξολοθρεύσατέ τα, ἀκόμη καὶ τὰ βρέφη τὰ θηλάζοντα, διότι ἡ ἀνάμνησίς των πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ τελείως!

'Ο ὄχλος ὠρύετο ἀγρίως πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ 'Ανακτόρου, αἱ ὁποῖαι ἦσαν κεκλεισμέναι καὶ προσδεδεμέναι δι' ἁλύσεων. Οἱ Γενίτσαροι ἐσάλπιζον τὸ σύνθημα τῆς ἐπαναστάσεως, τὰ δὲ τύμπανα ἐκρότουν, ἐνῷ ὁ Σουλτᾶνος ἐντὸς τοῦ ἀνακτόρου ἀνεπαύετο, στηρίζων τὴν κεφαλήν του ἐπὶ τοῦ πάλλοντος στήθους ὡραίας νεάνιδος. Αἴφνης ὅμως ἀπαισία εἴδησις διεδόθη εἰς τὸ 'Ανάκτορον. Εἷς αὐθάδης ἰτσογλάνος εἶχε πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ ὄχλου, ὅστις, ὡς μαινόμενος, ἐξεβίαζε τὴν κυρίαν πύλην.

'Ο Σουλτᾶνος ἔντρομος ἐξῆλθε τοῦ χαρεμίου, καὶ ἔσπευσεν εἰς τὸν ἐξώστην διὰ νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸ πλῆθος. Εἰς τὸν διάδρομον προσέτρεξαν οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ ὑπουργοί του διὰ νὰ τὸν παρακαλέσουν νὰ μὴ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν ὄχλον. 'Ο Μαχμοὺτ ὅμως δὲν τοὺς ἤκουσεν. 'Εν τούτοις εἰς τὴν σύγχυσίν του δὲν ἐσκέφθη ὅτι ἔφερεν Εὐρωπαϊκὴν στολήν, τὴν ὁποίαν τὸ πλῆθος ἐμίσει καὶ ἀπετροπιάζετο.

Ὅτε λοιπὸν ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἐξώστην, οἱ Γενίτσαροι τὸν ἀνεγνώρισαν ἀμέσως, διότι ἡ λάμψις τῶν πυρσῶν καὶ δᾴδων των ἐφώτισε τὸ πρόσωπόν του. 'Ο καθεὶς τὸν ἔδειξε τότε διὰ τοῦ δακτύλου καὶ ἀμέσως ἠκούσθησαν ἄγριαι φωναί:

— Ἴδετε! αὐτὸς εἶναι ὁ Σουλτᾶνος! Κυττάξατε τὸν Καλίφην— τὸν Καλίφην, τὸν Πατισὰχ τῶν Μουσουλμάνων— μὲ στολὴν τῶν Γκιαούρηδων! Αὐτὸς εἶναι ὁ Μαχμούτ, τῶν ἐχθρῶν μας ὁ σύμμαχος!

'Ο Σουλτᾶνος πρὸ τῶν ἀλαλαγμῶν τούτων τοῦ ὄχλου ὠπισθοχώρησε καὶ ἀκουσίως κατέπεσε, μὲ νεκρικὴν δὲ ὠχρότητα εἰς τὸ πρόσωπόν του ἐψιθύρισε:

— Πῶς θὰ καταπραΰνωμεν τὴν θύελλαν αὐτήν;

Οἱ ὑπηρέται του σιωπῶντες τὸν περιεστοίχιζον· τὴν στιγμὴν ἐκείνην οὔτε ἐσέβοντο, οὔτε ἐφοβοῦντο πλέον τὸν κύριόν των.

Αἴφνης ὅμως εἷς νεαρὸς ἰτσογλάνος ἐπλησίασε τὸν Σουλτᾶνον, καὶ εἰς τὴν ἐρώτησίν του ἀπήντησε μετὰ θάρρους καὶ ἐμπιστευτικῆς φωνῆς:

— Μὲ σπαθιά, μὲ κανόνια καὶ μὲ ὅπλα!

Ἦτο ὁ Θόμαρ.

'Ο Σουλτᾶνος προσητένισε τὸν νεανίαν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καταπλαγεὶς ἐκ τῆς θρασύτητός του. Μεθ' ὃ ἔσπευσεν εἰς τὸ ἱματιοφυλάκιον, ἤλλαξε τὴν χορευτικὴν ἀμφίεσίν του μὲ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα, καὶ ἀμέσως κατέβη εἰς τὴν αὐλήν.

'Εκεῖ τὰ τηλεβόλα του ἦσαν ἕτοιμα πρὸ τῶν πυλῶν, οἱ δὲ πυροβοληταὶ ἵσταντο ὄπισθέν των μὲ τὸ πυρεῖον εἰς τὴν χεῖρα, ἀναμένοντες τὴν διαταγὴν ὅπως ἀνάψουν τὴν θρυαλλίδα.

Ὅταν παρουσιάσθη ὁ Σουλτᾶνος εἰς τὴν αὐλήν, περιεστοιχίσθη ἀμέσως ὑπὸ ἑκατοντάδων ἰτσογλάνων, ἑτοίμων νὰ τὸν ὑπερασπίσουν μέχρι τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός των. 'Ο Μαχμοὺτ πάλιν ἀνεγνώρισε μεταξὺ των καὶ τὸν Θόμαρ, ὅστις ἐφαίνετο ἔχων τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὅλου σώματος. 'Ο Σουλτᾶνος τοῖς ἔνευσε νὰ ἐπαναθέσουν εἰς τὴν θήκην τὰς σπάθας των. Διέταξε τοὺς πυροβολητὰς νὰ ἀπομακρύνουν τὰ πυρεῖα. Ἔπειτα παρήγγειλε νὰ ἀνοίξουν τὰς πύλας τοῦ 'Ανακτόρου διάπλατα εἰς τὸ πλῆθος. 'Αφ' οὗ δὲ συνεβούλευσεν ὅλους τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ μείνουν εἰς τὴν θέσιν των, προυχώρησεν εἰς τὴν θύραν περιβεβλημένος τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτοκρατορικὴν στολήν του.

Μόλις ὅμως ἤνοιξαν τὰς πύλας, τὸ ἀλαλάζον πλῆθος εἰσώρμησεν ἐντὸς τῆς αὐλῆς μὲ δαυλοὺς ἀνημμένους καὶ ἀπαστράπτοντα ὅπλα ἀνὰ χεῖρας, μέχρις οὗ ἀντιμετώπισε τὸν Σουλτᾶνον. Οὗτος δὲν ἐφαίνετο πλέον παράδοξος, ὡς πρὸ ὀλίγου μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν στολήν του. 'Η μεγαλοπρεπὴς περιβολή του πρὸς στιγμὴν ἀνέκοψε τὴν ὀχλαγωγίαν, ἀλλὰ μόνον πρὸς στιγμήν. Διότι τολμηρὰ χεὶρ ἡπλώθη μετ' ὀλίγον ἐκ τοῦ πλήθους, ἁρπάσασα τὸν Σουλτᾶνον ἐκ τοῦ ὤμου του.

'Ο Μαχμοὺτ ὠχρίασε πρὸ τῆς αὐθαδείας ταύτης, ἡ ὁποία ἔδωκεν εὐκαιρίαν νὰ τοῦ ἐπιτεθοῦν ὅλοι. 'Εν τούτοις ὁ Σουλτᾶνος ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ καλέσας τὸν Θόμαρ τοῦ εἶπε: «'Υπερασπίσθητι τὸ χαρέμιόν μου!», μεθ' ὃ ἔσυρε τὴν σπάθην του καὶ ρίψας αὐτὴν πρὸς τὸν Θόμαρ ἀνέκραξεν: «'Υπερασπίσθητι τὸν υἱόν μου!»

'Ο νεαρὸς ἰτσογλάνος ἥρπασε τὴν σπάθην τοῦ Μαχμούτ, καὶ ἐνῷ ὁ Σουλτᾶνος ἐσύρετο ἔξω τοῦ 'Ανακτόρου ὑπὸ τοῦ μαινομένου πλήθους, ἐκεῖνος μὲ τοὺς συντρόφους του ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν καὶ κλείσας τὴν θύραν ἡτοιμάζετο νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ μέρος κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἦτο τότε ἡ κατάλληλος δι' αὐτὸν στιγμὴ νὰ ἀναδειχθῇ ἄξιος τῆς σπάθης ἐκείνης, τῆς σπάθης τοῦ Σουλτάνου. 'Εν τῷ μεταξὺ ἐκείνῳ χίλιοι ἰτσογλάνοι καὶ τρεῖς χιλιάδες σωματοφύλακες, κηπουροὶ καὶ ἄλλοι ὑπηρέται περιεστοίχισαν τὸν νεαρὸν ἥρωα. Οἱ Γενίτσαροι ἤρχισαν τότε πυκνὸν πυροβολισμόν, μέχρις οὗ μετέβαλον τὴν θύραν διάτρητον ὡς κόσκινον, ἀλλ' οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ 'Ανακτόρου ἀπέκρουσαν ὅλας τὰς ἐπιθέσεις των.

Διατί λοιπὸν δὲν ἤθελεν ὁ Σουλτᾶνος νὰ μείνῃ μαζί των; Αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ τὸν ὑπερασπίσουν ἐναντίον ὅλου ἐκείνου τοῦ συρφετοῦ. 'Ενῷ τώρα οὐδεὶς ἐγνώριζε τί τὸν ἔκαμον. Ἴσως μάλιστα καὶ νὰ τὸν ἐφόνευσαν.

Οἱ Γενίτσαροι πρὸ τῆς πανωλεθρίας των ταύτης ἐνόμισαν ὅτι ἕνεκα τῶν ἀνημμένων δᾴδων ἐγίνοντο ὁρατοὶ καὶ ἐπ μένως κατάλληλοι διὰ τὴν εὐθυβολίαν τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ 'Ανακτόρου, καὶ διὰ τοῦτο ἠκούσθη μεταξὺ αὐτῶν ἡ φωνή:

— Ρίψατε κάτω τὰς δᾷδας!

'Η κραυγὴ αὕτη προῆλθεν ἐκ μέρους τοῦ Καρᾶ Μακάν, ὅστις προηγεῖτο τῶν λοιπῶν Γενιτσάρων.

Αἱ δᾷδες ἐρρίφθησαν κατὰ γῆς ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ τὸ μαινόμενον πλῆθος εὑρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους. Μόνον τὰ στόμια τῶν τουφεκίων ἔλαμπον πλέον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Θὰ ἦτο ἤδη ἡ δευτέρα ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ἔπαυσαν αἱ ἐχθροπραξίαι. 'Αμφότερα τὰ μέρη ἦσαν κουρασμένα.

Οἱ Γενίτσαροι ἐψιθύριζον ἀναμεταξύ των διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης, ὁπόταν ὁ Καρᾶ Μακὰν ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς, ὕψωσε τὴν σθεναρὰν φωνήν του, ὁμιλήσας ὡς ἑξῆς:

— 'Ακούσατε, σεῖς, οἱ ἐντὸς τοῦ 'Ανακτόρου. Εἶσθε καλοὶ πολεμισταί, ὡς εἴμεθα ἐπίσης καὶ ἡμεῖς καλοὶ πολεμισταί, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι τρέλλα διὰ τοὺς Πιστοὺς νὰ καταστρέφῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Δὲν θέλομεν νὰ σᾶς φονεύσωμεν καὶ νὰ λεηλατήσωμεν τὸ 'Ανάκτορον, οὔτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ φονεύσωμεν τὸν Πατισάχ, οὔτε τὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου. 'Αλλὰ θέλομεν νὰ τοὺς σώσωμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν προδοτῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς περιστοιχίζουν, καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸ Κράτος ἀπὸ τοὺς ἀπίστους Βεζύρας καὶ συμβούλους. Δώσατέ μας, ὅθεν, τὸν πρίγκηπα, τὸν υἱὸν τοῦ Σουλτάνου. Σᾶς λέγομεν τὴν ἀλήθειαν ὅτι οὐδένα θὰ διατρέξῃ κίνδυνον, τὸ δὲ 'Ανάκτορον θὰ μείνῃ ἥσυχον, χωρὶς κανένα φόβον καὶ ταραχήν. Ἂν ὅμως δὲν ἐκτελέσητε τὴν αἴτησίν μας, τότε ὁ 'Αλλὰχ νὰ εὐσπλαγχνισθῇ ὅλους ὅσοι εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν πολιορκημένων τούτων τειχῶν.

'Ο Κιζλὰρ 'Αγᾶς διεβίβασε τοὺς λόγους τούτους εἰς τοὺς ἐν τῷ 'Ανακτόρῳ, πολιορκοῦντες δὲ καὶ πολιορκούμενοι ἀνέμενον ἐναγωνίως τὴν ἀπάντησιν τῆς Σουλτάνας Βαλιδέ. Κατόπιν τετάρτου τῆς ὥρας ὁ Κιζλὰρ 'Αγᾶς ἐπέστρεψε, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς πολιορκητὰς ὅτι θὰ τοῖς παρεδίδετο ὁ πρίγκηψ.

Οἱ Γενίτσαροι ἐδέχθησαν τὴν ἀπάντησιν ταύτην μετὰ κραυγῶν θριάμβου, ἀνάψαντες δὲ τὰς δᾷδάς των, ἀνέμενον ἐναγωνίως πρὸ τῆς ἐξωτερικῆς θύρας.

Μετ' ὀλίγον ἠκούσθη θόρυβος εἰς τὸν διάδρομον, ὅπου ἐφάνη ὁ πρίγκηψ βαδίζων ἐν μέσῳ δύο προπορευομένων ὑπηρετῶν μὲ δᾷδας ἀνὰ χεῖρας. 'Ο πρίγκηψ ἐφόρει τὴν ἰδίαν στολὴν τὴν ὁποίαν ἔφερεν ὅταν μετέβαινεν εἰς τὸν Ναὸν τῆς 'Αγίας Σοφίας κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου. Ἅμα τῇ παρουσίᾳ του ὅλοι ἤρχισαν νὰ ζητωκραυγάζουν! Διότι ἐφαίνετο μεγαλοπρεπὴς μὲ τὴν χρυσοΰφαντον στολήν του, τῆς ὁποίας τὰ χρυσᾶ κομβία καὶ οἱ ἀδάμαντες ἀπήστραπτον εἰς τὸ ἀσθενὲς φῶς τῶν ἀνημμένων δαυλῶν καὶ δᾴδων.

Μόλις ὅμως ὁ πρίγκηψ ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν, ἐστάθη παρὰ τὸ πλευρόν του ὁ Θόμαρ, ὅστις, σφίγξας τὴν χεῖρά του, τῷ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς του: «Μὴ πηγαίνῃς! Θὰ σὲ ὑπερασπίσωμεν, ἂν μείνῃς ἐδῶ!»

'Ο πρίγκηψ ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ Θόμαρ καὶ τοῦ ἀπήντησε μὲ σιγανὴν φωνήν: «Πρέπει νὰ ὑπάγω. Σὺ νὰ ὑπερασπισθῇς τὸ 'Ανάκτορον!» Καὶ μετὰ ταῦτα ἐνηγκαλίσθη τὸν νεανίαν καὶ τὸν ἠσπάσθη δὶς κατ' ἐπανάληψιν.

'Ο Θόμαρ ἠπόρεσε διὰ τὸ θερμὸν τοῦτο φίλημα, μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ τί ἐσήμαινεν. 'Επειδὴ δὲ εἰς τὸ σκότος δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ καλὰ τὴν μορφήν, προσεπάθησε νὰ πλησιάσῃ ἐκ νέου τὸν πρίγκηπα, ἀλλ' οὗτος διὰ μιᾶς ἀποτόμου κινήσεως ἀπεσύρθη καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς Γενιτσάρους.

'Ο Θόμαρ ἐκάλυψε τότε τοὺς ὀφθαλμούς του διὰ τῶν χειρῶν του, μὴ θέλων νὰ ἴδῃ τὴν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τύχην τοῦ πρίγκηπος. Διότι ἦτο δυνατὸν τὸ αἱμοδιψὲς πλῆθος νὰ τὸν ἐφόνευεν εἰς μίαν στιγμὴν παραφορᾶς καὶ μανίας.

'Ο πρίγκηψ ἐν τούτοις ἐστάθη εὐθυτενὴς εἰς τὸ μέσον τῶν ἐπαναστατῶν.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν φωνὴ χαρᾶς καὶ θριάμβου ἐπλήρωσε τὸν ἀέρα. Οἱ Γενίτσαροι εὑρίσκοντο εἰς τὸ ζενὶθ τῆς αἱμοβορίας των. Ἤρκει μία χεὶρ νὰ ἡπλώνετο κατὰ τοῦ πρίγκηπος καὶ ἀμέσως χιλιάδες ἄλλαι θὰ συνεπλήρουν ἀχαριαίως τὸ ἀπαίσιον τοῦ θανάτου ἔργον.

'Αλλ' ὁ πρίγκηψ ἀπτόητος ἐστάθη πρὸ αὐτῶν μὲ μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπιβλητικότητα, καὶ ἀνακράξας μετὰ τόλμης τοῖς εἶπε:

— Κάτω, εἰς τὰ γόνατά σας πρὸ ἐμοῦ, ἐπαναστάται!

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Θόμαρ μετὰ τρόμου ἔρριψε τὰ βλέμματά του πρὸς τὸν πρίγκηπα. 'Η λάμψις τῶν ἀνημμένων δᾴδων ἐφώτιζεν ἀπλέτως κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ ὡραῖον πρόσωπον τοῦ πρίγκηπος. Τὸν διέκρινε λοιπὸν καλῶς. Δὲν ἦτο ὁ 'Αβδοὺλ Μετζίτ, ἀλλ' ἡ Μιλιέβα! Τὴν ἐνέδυσαν εἰς τὸ χαρέμιον μὲ τὴν στολὴν τοῦ πρίγκηπος τὴν ὁποίαν ἐφόρει οὗτος κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου, καὶ οὕτω πως ἐνδεδυμένη κατῆλθε μετὰ θάρρους καὶ παρουσιάσθη πρὸ τοῦ ἐξηγριωμένου πλήθους. Τίς ἠδύνατο νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ; 'Η καρδία τῆς ὀδαλίσκης αὐτῆς ἠγάπα νὰ παίζῃ ἀνδρικὸν πρόσωπον,

δὲν ἦτο δὲ ἡ ἀνδρικὴ στολὴ ἐκείνη ἥτις τὴν μετεμόρφωσεν, ἀλλ' ἡ ἀρρενωπὴ ψυχὴ τὴν ὁποίαν εἶχε μέσα εἰς τὰ σπήθη της.

Ἐν τούτοις οἱ Γενίτσαροι ἔμειναν ἐμβρόντητοι ἐκ τῆς τολμηρᾶς του ταύτης στάσεως. Ἡ χαρίεσσα καὶ εὐγενὴς αὐτὴ μορφὴ ὅστατο πρὸ τοῦ πλήθους μετὰ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιδεξιότητος καὶ μὲ ὕφος ἐπιτακτικόν, ὡς πραγματικὴς καὶ ἐκ γενετῆς βασιλεύς. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον ὅστις μεθ' ὅλα ταῦτα θὰ ἐτόλμα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ εἴπῃ: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ πρίγκηψ!»

Ὁ Θόμαρ, λησμονήσας τὴν θέσιν του, ὕψωσε τὴν σπάθην διὰ νὰ τρέξῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀδελφῆς του, ἀλλ' οἱ σύντροφοί του τὸν συνεκράτησαν, λέγοντες: «Τί θέλεις νὰ κάμῃς, δύστηνε; Ἐμπιστεύθητε εἰς τὴν Ἐμαριέμ-νην!»

Ὁ Καρὰ Μακάν, μὲ ἀγρίαν περιφρόνησιν, ἐπλησίασε τὸν ψευδοπρίγκηπα, κρατῶν εἰς τὴν χεῖρά του στίλβουσαν σπάθην.

— Εἰς τὰ γόνατά σου ἐνώπιόν μου! ἐνέκραξεν ἡ ὀδαλίσκη, δεικνύουσα συγχρόνως διὰ τοῦ δακτύλου τὸ μέρος ὅπου ἔπρεπε νὰ γονατίσῃ καὶ κατακεραυνώσασα αὐτὸν μὲ βλέμμα αὐτοκρατορικόν.

Ἡ θηριώδης μορφὴ τοῦ Καρὰ Μακὰν ἔδειξεν ἀμέσως σημεῖα δισταγμοῦ. Ἀλλ' ἐν τούτοις οἱ ὀφθαλμοί του ἐσπαινώθησαν, ἡ σπάθη ἔπεσεν ἐκ τῆς χειρός του καὶ σχεδὸν ἀσυναισθήτως ἔκλινε τὰ γόνατά του, μεθ' ὃ ψιθυρίζων ρητόν τι τοῦ Κορανίου ἡσπάσθη τὴν χεῖρα τοῦ ψευδοπρίγκηπος.

Τότε ὅμως ἡ Μιλιέβα ἔθεσε τὴν χεῖρά της ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Καρὰ Μακάν, τὸν ἠτένισε μεθ' ὑπερηφανείας καὶ ἀφοβίας, ἔλαβε τὴν σπάθην καὶ ἐγχειρίζουσα αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά του, προσέθηκε μετὰ φωνῆς καθαρᾶς: «Προχώρει καὶ ἄνοιξέ μου τὸν δρόμον!»

Εἰς τοὺς λόγους τούτους τὸ πλῆθος ὡς διὰ μαγείας ἐσχημάτισε δύο στοίχους ἑκατέρωθεν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Μιλιέβα προχώρησε, διευθυνομένη ἐκ τοῦ Ἀνακτόρου εἰς τὸ Ἐκπαιπύργιον. Ἀβδοῦχοι ἐφώτιζον τὸν δρόμον. Ὁ Καρὰ Μακὰν προηγεῖτο αὐτῆς. Τὸ πλῆθος ὄπισθεν καὶ ἐκατέρωθεν ἐπλημμύριζε τὴν ὁδόν. Ἐν τούτοις οὐδεὶς ἐνόησε τὴν σπάτην. Διότι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ἐν τόσον τολμηρὸν τέχνασμα, οὔτε ἐγνώριζε κανεὶς ἐκ τῶν στασιαστῶν κατὰ πρόσωπον τὸν πρίγκηπα. Ἤρκει ὅτι ἔβλεπον τὴν ἐπίσημον στολήν του. Τοῦτο τοὺς ἐφθανεν.

* * *

Ὁ Σουλτάνος εἶχε ριφθῇ εἰς τὴν σκοτεινὴν εἱρκτὴν τοῦ Ἑπταπυργίου, τὸν τόπον τῶν θλιβερῶν ἀναμνήσεων τῶν Σουλτάνων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των ἐν γένει. Εἰς ἐκείνο τὸ ὀκτάγωνον δωμάτιον, ἐκ τῶν μικρῶν καὶ στρογγύλων παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο ἡ θάλασσα, ἀναρίθμητοι θανάσιμοι ἀναστεναγμοὶ εἶχον ἐκφύγῃ τῶν χειλέων τῶν ἀπογόνων τοῦ Ὁμάρ, τοὺς ὁποίους τὸ πανοδύνηρον κάμμα θριαμβευτοῦ ἀντικαθόλου εἶχε καταδικάσῃ εἰς θάνατον.

Ἦτο ἤδη πρωΐα· ἡ ἀγλαγωγία ἔπαυσεν ἔξω· τὸ Ἀνάκτορον δὲν ἐπολιορκεῖτο πλέον. Ἀκριβῶς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Καρὰ Μακὰν παρουσιάσθη πρὸ τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ Πατισὰχ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐφόρει ἀκόμη τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα, ἐνῷ ἀδαμαντοκόλλητος Οὐρανὸς ἐστίλβεν ἐπὶ τοῦ σαρικίου τοῦ Καλίφου, καὶ ἐν τούτοις ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ δὲν ἀσήκωνεν ἀπ' αὐτὸ τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Μεγαλειότατε! ἐφώναξεν ὁ Καρὰ Μακάν, ὀπευθυνόμενος πρὸς αὐτόν.

Ὁ Πατισάχ, ὡς νὰ μὴ ἤκουσε, τὸν παρετήρησεν ὀπαθῶς, χωρὶς καμμίαν σύμπαιαν τοῦ προσώπου του.

— Μεγαλειότατε, ἴσταμαι ἐνώπιόν σας, διὰ νὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐν ὀνόματι τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν τούτοις ἦτο τὸ ἴδιον ὡς νὰ ὡμίλει πρὸς μαρμάρινον ἄγαλμα.

Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Καρὰ Μακάν:

— Κάθε τρικυμία, Μεγαλειότατε, προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ, καὶ κάθε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάμνει ὁ Ἀλλὰχ ἔχει τὴν αἰτίαν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Μουσουλμανικὸς λαός, κινῶν ἐπαναστασιν, εἶναι ὄργανον τοῦ Ἀλλάχ, ὁ δὲ Ἀλλὰχ γνωρίζει τὸ αἴτιον αὐτῆς. Δὲν θὰ σφήσω τὴν γλῶσσάν μου νὰ εἴπῃ τὰ αἴτια ταῦτα διότι τὰ γνωρίζεις ὅλα μόνος Σου καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐμὲ νὰ ἐλέγξω τὸν ἐκλεκτὸν διάδοχον τοῦ Προφήτου. Ἀλλὰ ζητῶ ἀπὸ Σέ, Μεγαλειότατε, νὰ ὑποσχεθῇς εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν λαόν, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀλλάχ, ὅτι θὰ πράξῃς πᾶν ὅτι εἶναι σέβεσθαι δι' ἕνα ἡγεμόνα τοῦ Ὀθωμανικοῦ θρόνου —νὰ ὑποσχεθῇς ὅτι θὰ ἐπανορθώσῃς τὰ ἄτοπα, καὶ θὰ Σὲ ἀναβιβάσωμεν πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου.»

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΥΠ 1892
19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., of MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS, published monthly, at NEW YORK, N. Y., for October 1, 1914.
Editor, ADAMANTIOS POLYZOIDES, 118-117 West 31st st.
Managing Editor, DEMETRIUS J. VLASTO, 118-117 West 31st st.
Business Manager, JOHN CH. DEMETRIUS, 118-117 West 31st st.
Publisher, ATLANTIS PUBLISHING CO., INC. 113—117 W. 31st St.
Owners:—SOLON J. VLASTO, 113-117 West 31st st.
DEMETRIUS J. VLASTO, 113-117 West 31st st.
JOHN CH. DEMETRIUS, 113-117 West 31st st.
ADAMANTIOS POLYZOIDES, 118-117 West 31st st.
M. CHRISTOPHIDES, 113-117 West 31st st.
Known bondholders, mortgagees and other security holders, holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities:—
DEMETRIUS J. VLASTO, 113-117 West 31st st.
Average number of copies of each issue of this publication sold or distributed through the mails, or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date of this statement (this information is required from daily newspapers only):
ATLANTIS PUBLISHING CO.. D. J. VLASTO, 1st V. Pres.
Sworn to and subscribed before me this 14th day of October, 1914.
H. M. SWIFT,
Commissioner of Deeds, Certificate No. 108.
(My commission expires April 15, 1915.)

Ο ΜΗΝΥΤΗΣ

Δὲν εἶναι σύγνεφο κοκκινωπό
μηδὲ καὶ κρόβατ μέσα του τὴν μπόρα·
δὲν εἶπα σύγνεφο κοκκινωπό,
εἶναι κοπανὸς ποὺ πάει μ' ἕνα σκοπό,
κοπανὸς ἀπὸ μιὰ μάχην νικηφόρα.

Ἂν κάπου στάξῃ μιὰ σταλαγματιὰ
κι' ἂν κάπου μιὰ δοσμὴ γοργὰ τὸ σχίσῃ,
θὰν' αἷμα· ἀνθρωπινὸ ἡ σταλαγματιὰ
κι' ἡ δοσμὴ θὰ νᾶν' ἀπ' τὴ φωτιὰ
ποὺ τώχει ἀκὸ τῆς φλόγες της γεννήσει.

— Ποῦ πάει κι' ὅλο σηκώνεται φηλὰ
πρὸς τὰ γαλαζοθώρητα οὐράνια;
Ποῦ κάπε κι' ὅλο σηκώνεται φηλὰ
ὁ κάπνινος κοπανὸς ποῦ διασκελᾷ
τὰ σύνεφα μὲ τέταη χαρηράνεια;

— Στὼν σκοτωμένων πάει τὴν κατοικιὰ
σταλμένος βιαστικὰ ἀπ' τὴ Θεία Δίκη.
στὼν σκοτωμένων πάει τὴν κατοικιὰ
τὴ νίκη νὰ μηνύσῃ τὴ γλυκειὰ
σ' ὅσους δὲν πρόφθασαν νὰ δοῦν τὴ νίκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ZIRA
Plain-End
CIGARETTES
10 for 5 Cents
Δύο χρηματικὰ Δελτία ἐντὸς ἑκάστου κυτίου.
ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ZIRA
ἐξαργυροῦνται ὀντὶ χρημάτων καὶ δώρων.
Τὰ σιγαρέττα ZIRA θὰ σᾶς εὐχαριστήσουν.
Κατασκευάζονται ἐπιτηδες διὰ νὰ σρέσκωσιν εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΑΣ.
Δοκιμάσατε ἓν καὶ δὲν θὰ καπνίζητε πλέον ἄλλην μάρκαν,
ἐὰν προτιμᾶτε Σιγαρέττα χωρὶς ἐπιστόμιον.
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καπνοπωλεῖα.
P. LORILLARD COMPANY
New York City

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS
ATHENS - GREECE
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Ἀργείῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῳ, Χίῳ, Λεσβίνῳ-Μυτιλήνῃ, Σάμῳ).
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σκαμαρόλῃ), Ἀϊδινίῳ, Σμύρνῃ, Μανίσῃ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίῳ.
ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λευκωσίᾳ.
ΕΝ ΑΡΓΑΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ἀντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΙΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΙΕΡΣΟ, Ἀντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΗΟΝΝΙΕ, Διευθύνων Σύμβουλος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Βαρῶνος Α. ΔΕ ΝΙΦΑΪΔ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΒΕΡΟΥΤΣΟΣ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς Φράγκα ἢ Λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:

3 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς σκοτεινὴ ζήτησιν.
3 1/2 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.
4 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.
5 ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Ἡσύχως δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. 2,000 καὶ ἀπὸ τόκῳ 4 ο/ο τὸ ἔτος.

Ὅσοι ἐκ τῶν μεταναστῶν θέλουσι νὰ ἀποστείλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κατωτέρω σημειουμένους ἀντιπροσώπους μας ἤτοι:

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co., Adams Express Co., American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lionelo Perera & Co., Zimmerman & Forsay, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Fort Dearborn National Bank, Chicago, Ill. —The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal. —The First National Bank Cincinnati, O.—First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.

ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.

ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco de Brazill.

ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.

Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἐμβάσματά των ἀπ' εὐθείας εἴτε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς οἱονδήποτε τῶν Ὑποκαταστημάτων της, παρ' ὃ θέλουσι νὰ γαίνῃ ἡ κατάθεσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν περὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐμβασμάτων, συνιστᾶται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φρονεῖλωσιν ὅτως τὰ ἀποστελλόμενα τοῖς ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894
ὑπὸ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ
Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΑΧΙΤΕΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙΚΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Μόνιμοι ἐμπιστοὶ ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σόφιᾳ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.
ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 6.00
	Ἐξάμηνος	» 3.00
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἐξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἐξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθύνεσθον:
"ATLANTIS", P. O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙ ΚΑΛΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΜΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5.00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5.00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλσιν	»	5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλβὶς	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν σχεδὴς	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2.50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.
Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος. Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλευθέρα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:
ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ ΑΘΗΝΑΙ
"ATLANTIS"....113-115-117 West 31st Street.....New York

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : NEW YORK

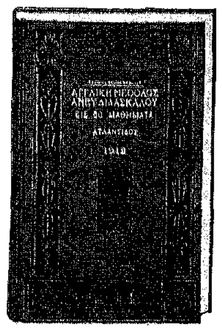

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

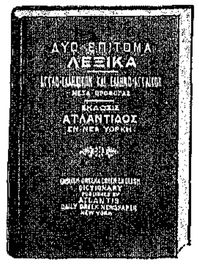

564 ΣΕΛΙΔΕΣ $1.50 (ΦΡ. 7.50)

250 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

466 ΣΕΛ $0.75. (ΦΡ. 3.75)

180 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

504 ΣΕΛ. $1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΩΡΕΑΝ

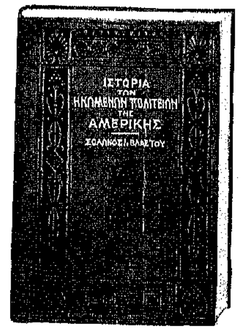

320 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

287 ΣΕΛ. $0.50

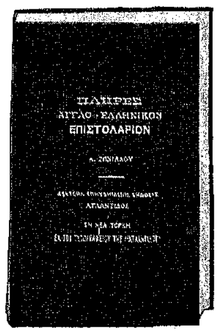

286 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

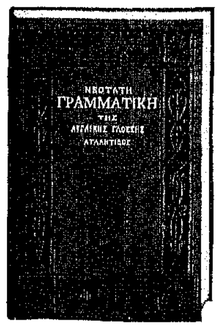

116 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 3.75)